

TRANH TRUYỆN HIỆN ĐẠI NHẬT BẢN

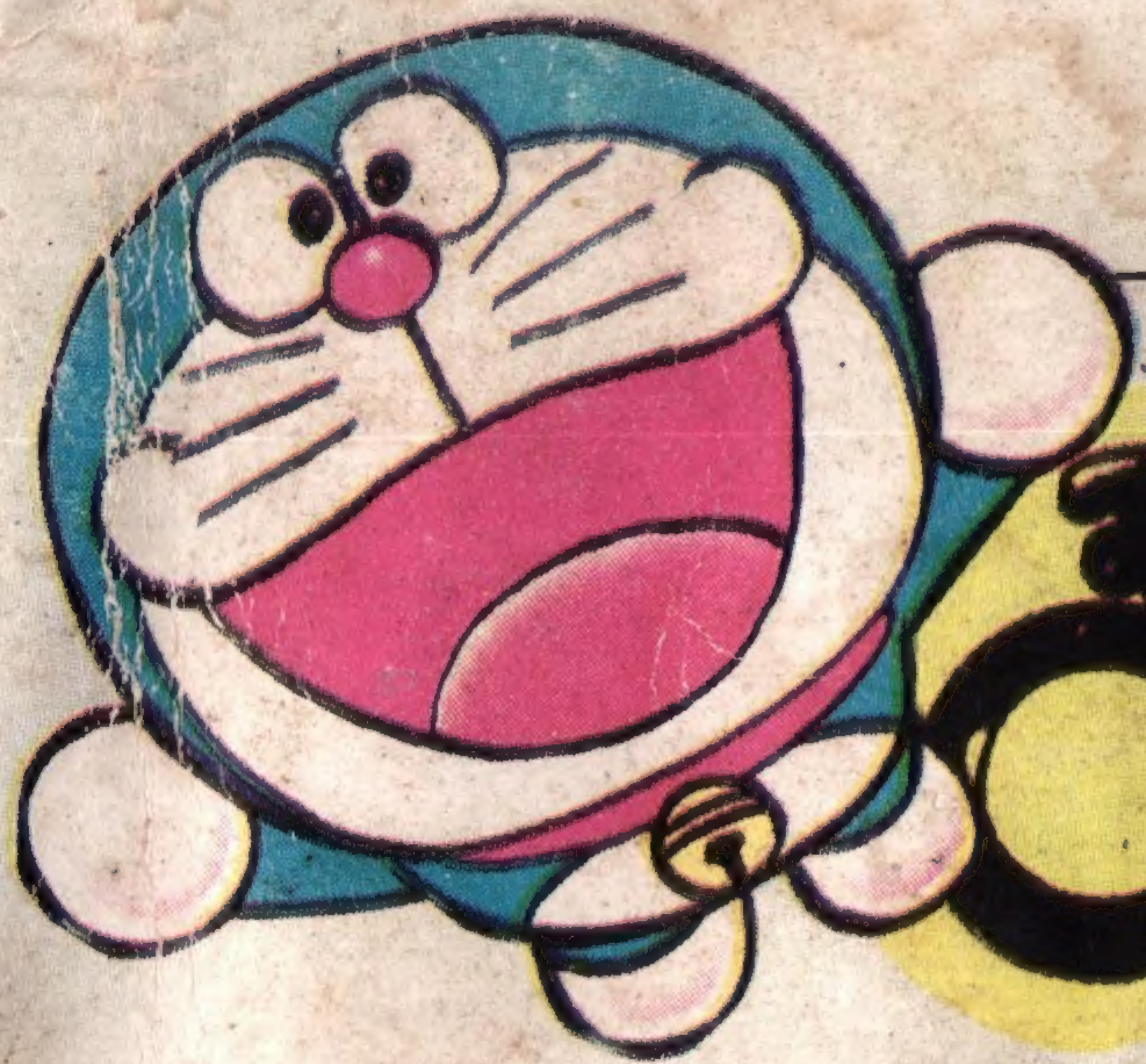
FUJIKO. F. FUJIO

CHÀO
TẠM
BIỆT

TRANH TRUYỆN HIỆN ĐẠI NHẬT BẢN

Doraemon

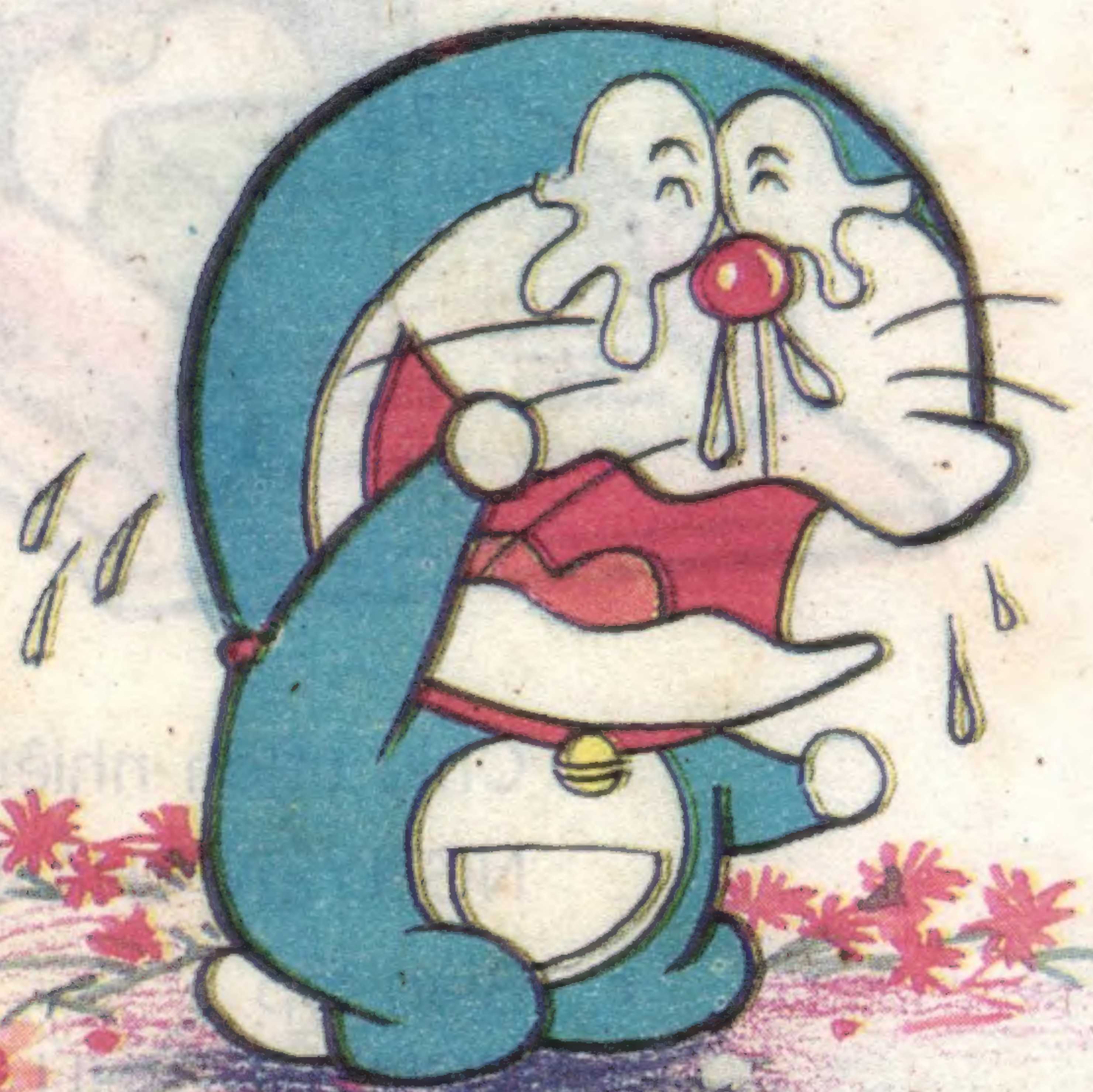
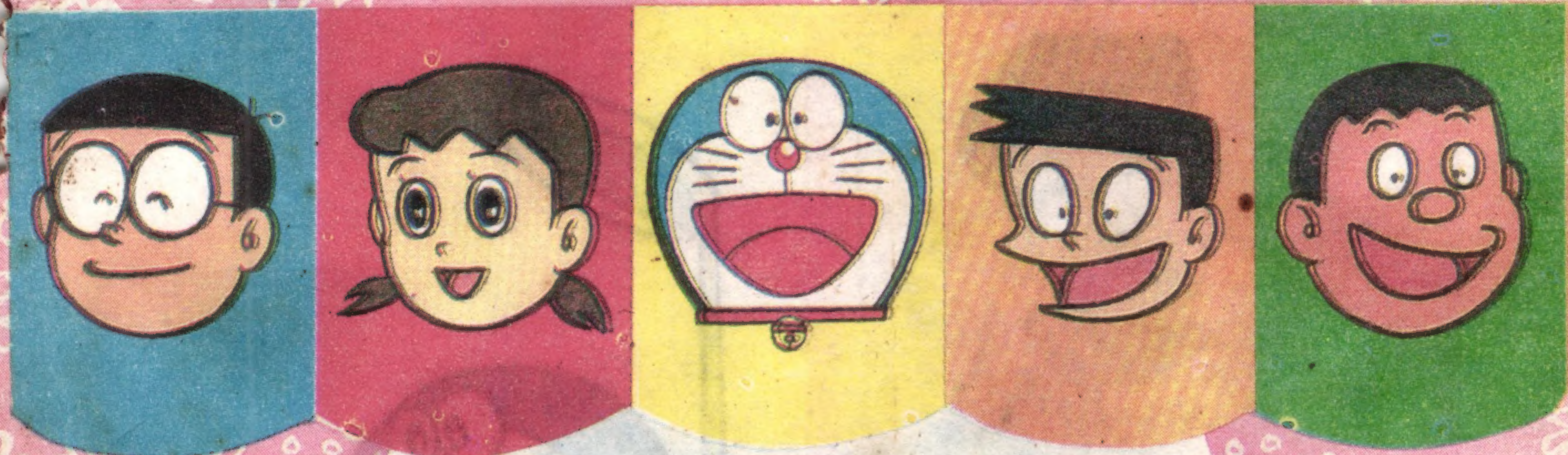
FUJIKO. F. FUJIO

CHÀO
TẠM
BIỆT

đôi emon

tạm biệt !

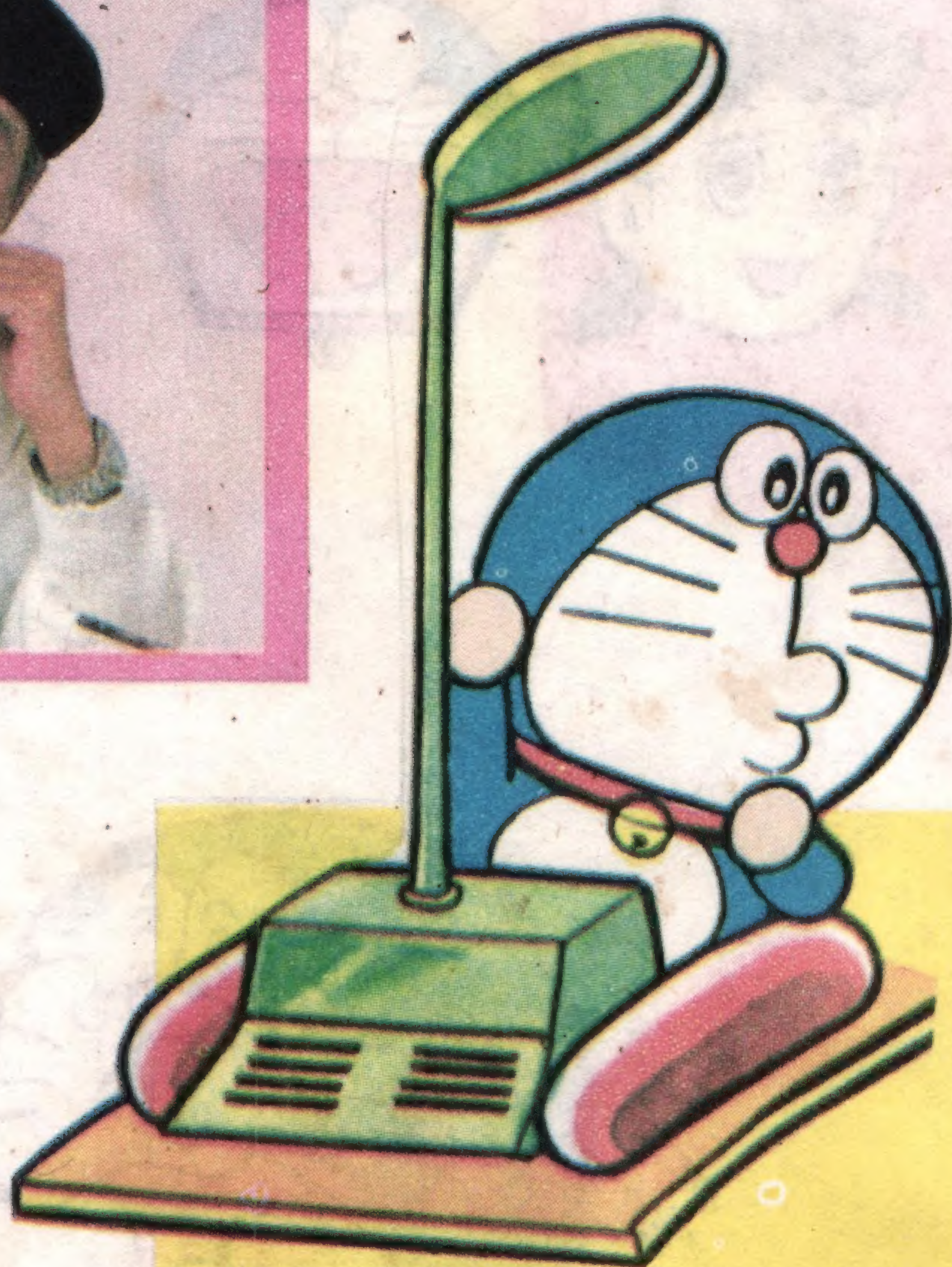
• **NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG :**

62 BÀ TRIỆU - HÀ NỘI - FAX:229085 - ĐT : 264730

• **CHI NHÁNH :**

268 NGUYỄN ĐÌNH CHIỂU, TP. HỒ CHÍ MINH - ĐT : 291832-251447

FUJIKO. F. FUJIO

- Chịu trách nhiệm xuất bản :
NGUYỄN THẮNG VU
- Biên tập :
NGUYỄN PHÚ KIM
LÊ PHƯƠNG LIÊN
- Kỹ thuật, mỹ thuật sách :
ĐỨC LÂM, ĐỨC LIỄN

In 100.000 bản, tại nhà in BỘ NỘI VỤ
Số xuất bản : 44/KĐB/KH 02/TN/KĐ
CXB 30/12/93

In xong và nộp lưu chiểu tháng 2 - 1995

Bạn đọc yêu qui,

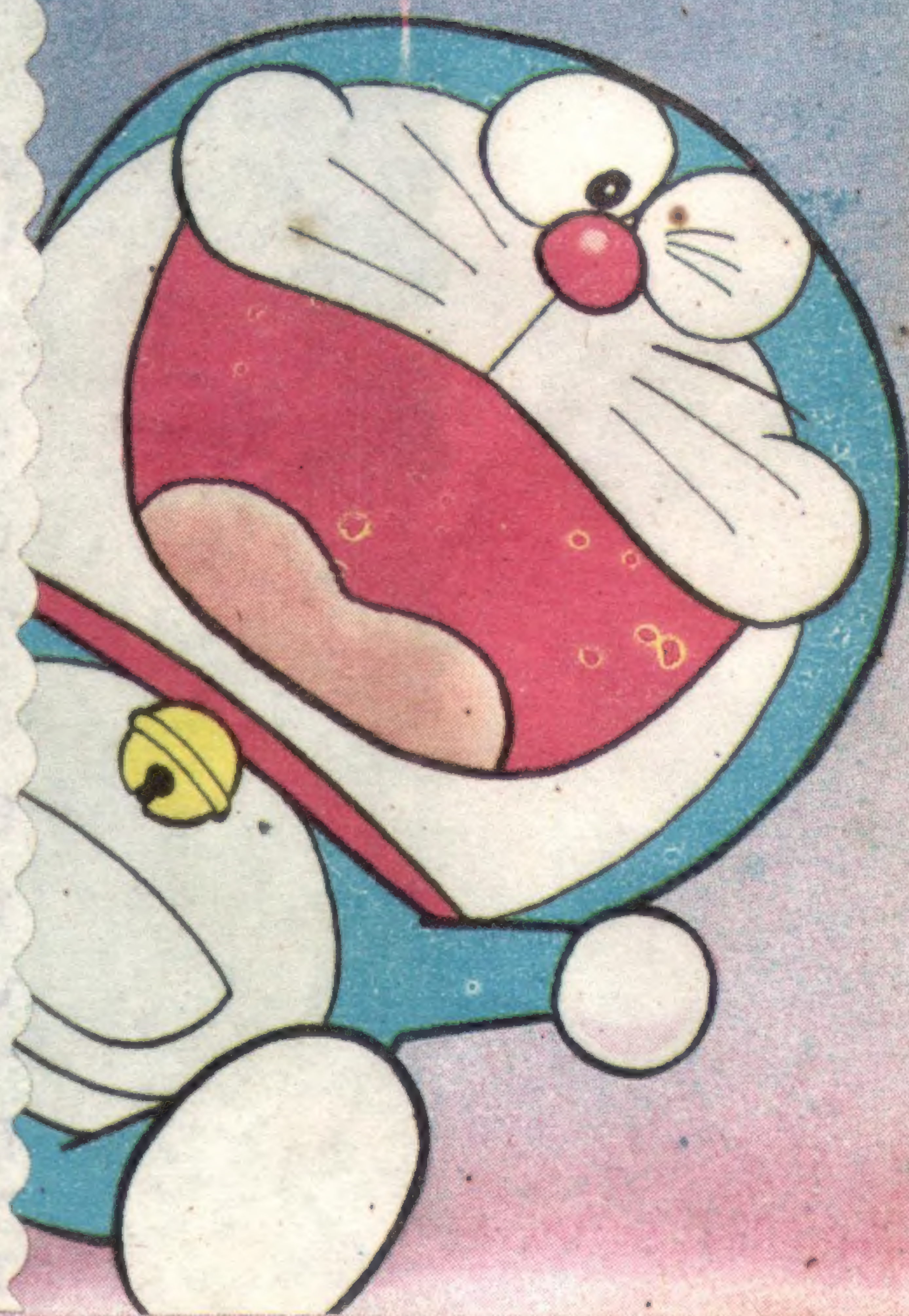
Thăm thoát Dôrêmon xuất bản ở Việt Nam đã được 2 năm, 2 tháng và 27 ngày, tính từ tập đầu ra ngày 11/12/1992 đến hôm nay 8/3/1995 ra tập kết thúc. Với 78 tập truyện ngắn, 8 tập truyện dài và 8 tập truyện dài màu, tất cả là 94 tập; hơn 10 triệu bản sách đã đến với bạn đọc gần xa khắp mọi miền đất nước.

Có thể nói Dôrêmon đã tạo nên một sự kiện xuất bản vào những năm cuối thập kỷ này, để lại cho tuổi thơ những bài học lý thú bổ ích, những ấn tượng đẹp để khó quên.

Cám ơn tác giả Fujiko. F. Fujio và Nhà xuất bản Shogakukan. Cám ơn các bạn đọc nhỏ tuổi, các bậc phụ huynh, giới báo chí và dư luận xã hội đã nhiệt tình cổ vũ làm nên sự thành công của bộ sách này.

Hy vọng một ngày không xa, Dôrêmon sẽ cùng chúng ta tái ngộ.

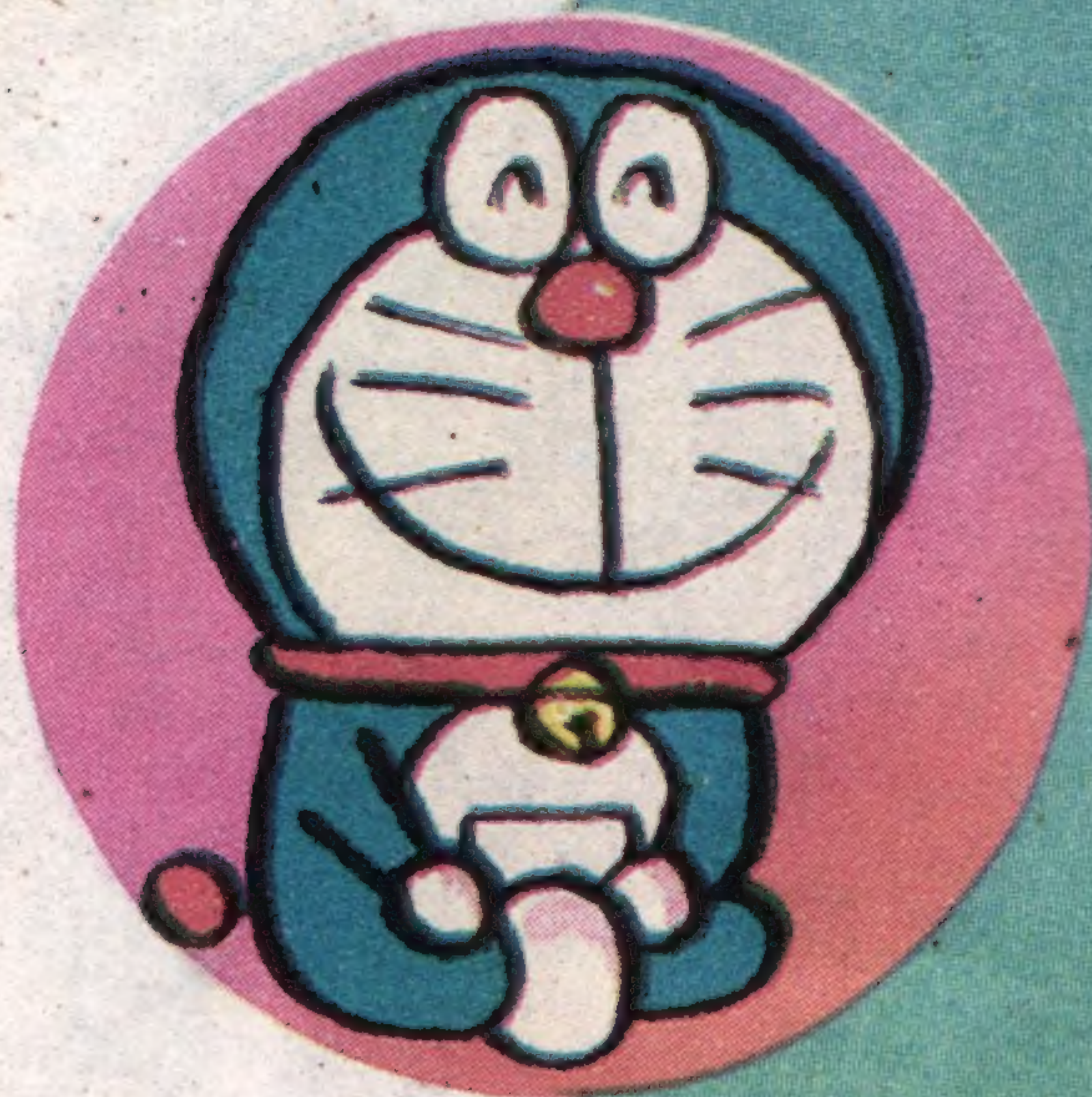
**NHÀ XUẤT BẢN
KIM ĐỒNG**

NHỮNG NGƯỜI THỰC HIỆN BỘ SÁCH
DÔRÊMON (Ảnh: Lê Hồng Linh).

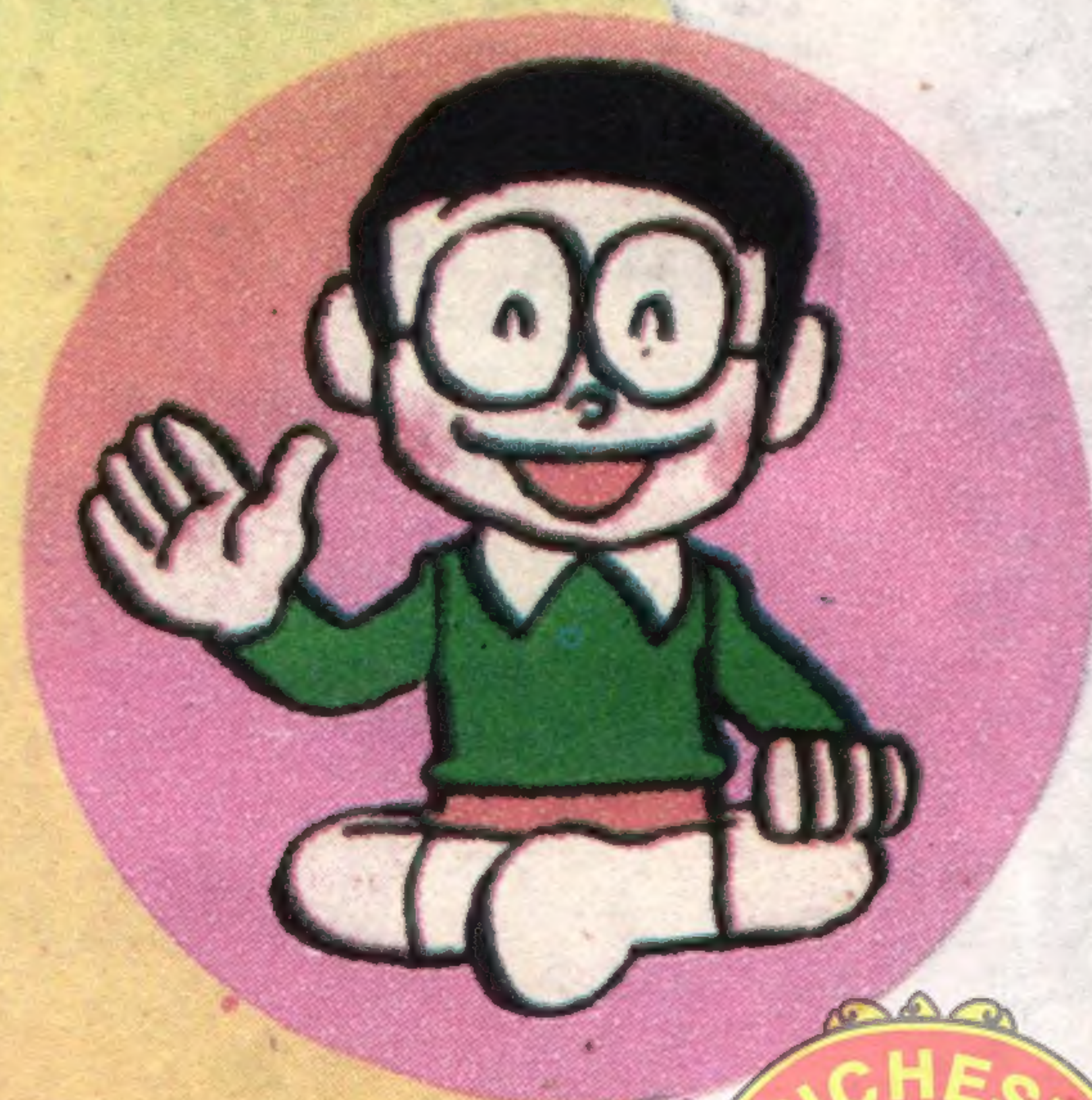
MỤC LỤC

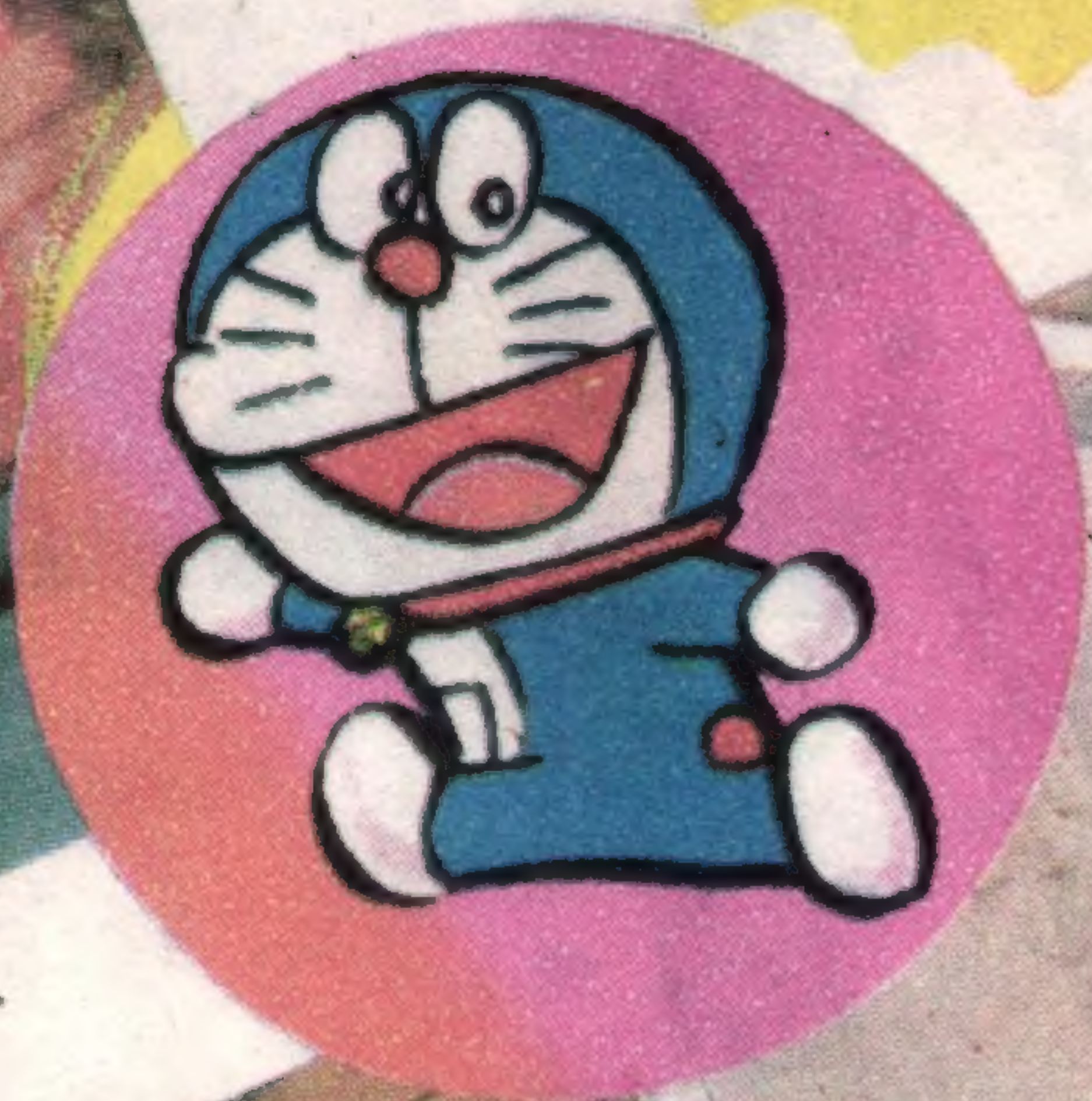
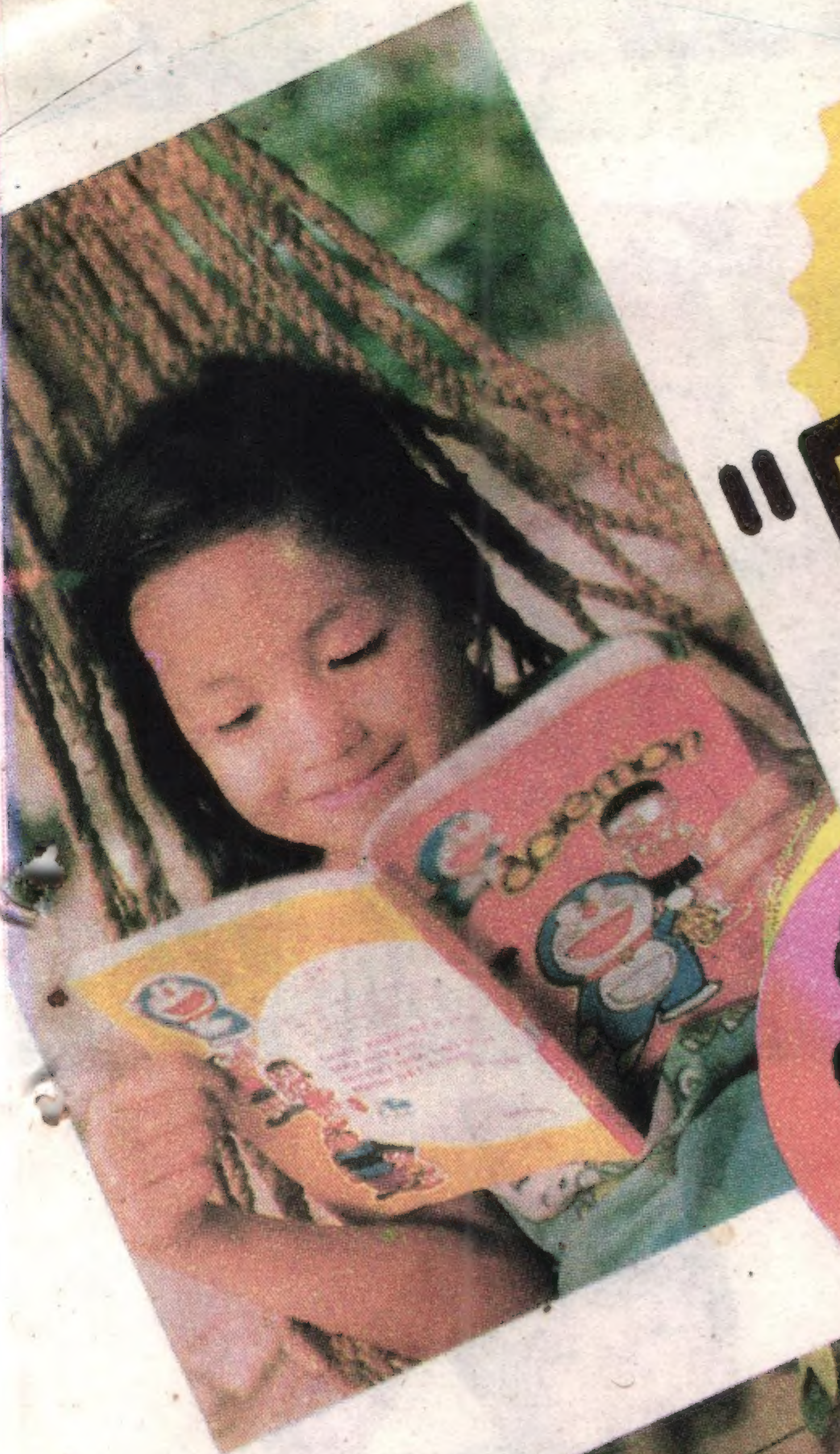
THƯ CỦA NHÀ XUẤT BẢN	3
"BÁNH RÁN" Ở VIỆT NAM	5
NHỮNG NGƯỜI BẠN CỦA "BÁNH RÁN"	8
LÁ THƯ TẠM BIỆT	12
1. ĐÔRÊMON ĐẾN VỚI NÔBITA NHƯ THẾ NÀO	13
2. BẢO BỐI CỦA ĐÔRÊMON	28
3. GIẤC MƠ TRÁI NGƯỢC	39
4. VƯƠNG QUỐC NÔBITA	49
5. ĂNG-TÊN BẮT CHƯỚC	60
6. MÁY DÒ "CƠN BÃO CHAIEN"	74
7. MÁY "NHƯ Ý"	84
8. "NGÁO ỘP" LỚP 5E	94
9. MŨ SAI KHIẾN	102
10. MÁY TÁI TẠO HIỆN TRƯỜNG	115
VĂN PHÒNG ĐÔRÊMON	122
ĐÔRÊMON THÂN THƯƠNG	159
THƯ GỬI NÔBITA	166
BÀI TOÁN FERMAT LỚN	167
TRANH BẠN ĐỌC	173

Tham gia thực hiện tập sách này :

ĐỨC LÂM - NHỰT MINH
LÊ PHƯƠNG LIÊN - NGUYỄN
PHÚ KIM - BÙI ĐỨC LIÊN

"BÁNH RÁN" VIỆT NAM

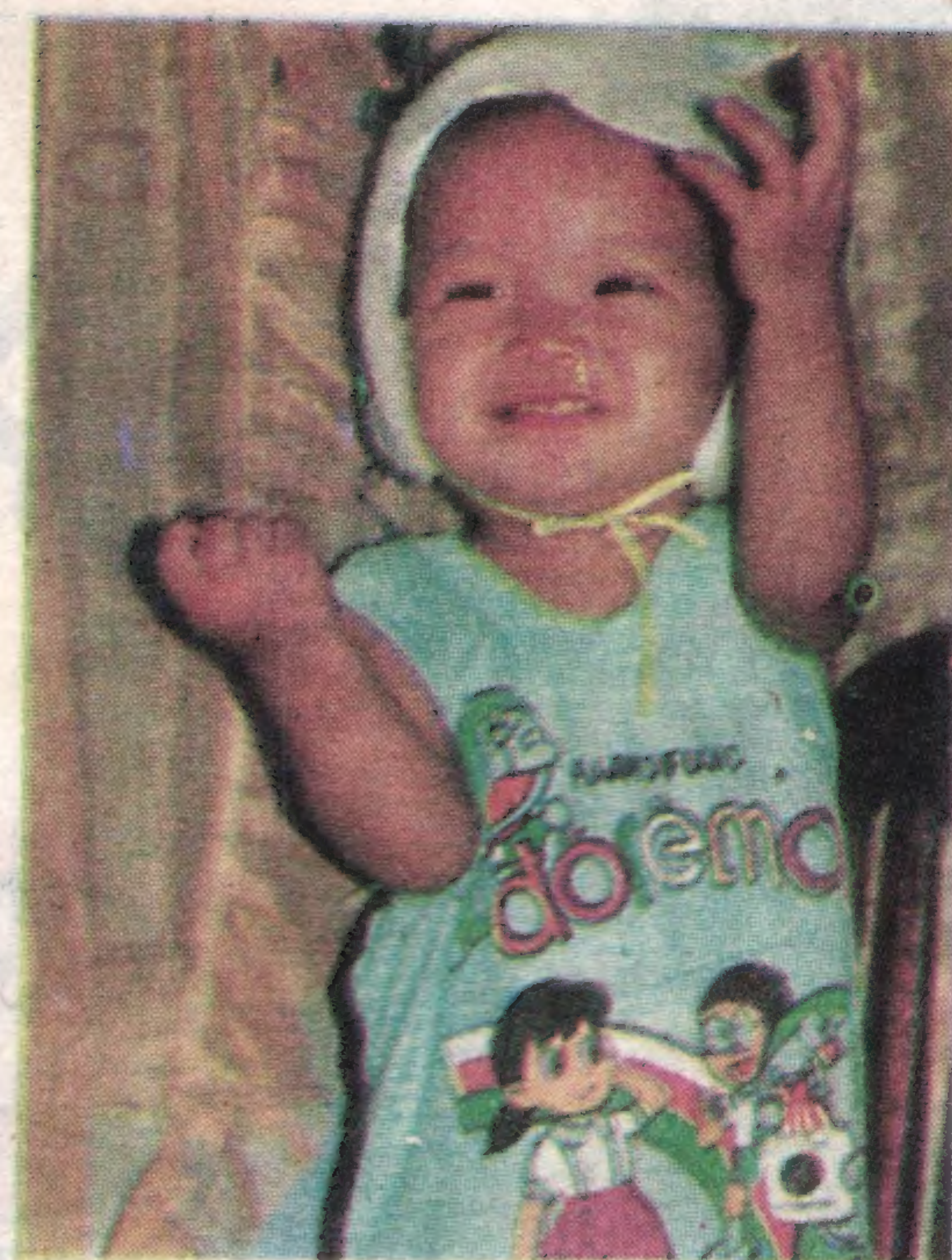

Hơn hai năm đến với Việt Nam, Dôrêmon - Bánh rán đã để lại thật nhiều kỷ niệm đẹp nơi các bạn thiếu nhi và cả các bậc phụ huynh trong cuộc sống hàng ngày. Đây chỉ là một vài ghi nhận nhỏ về các ấn tượng "lịch sử" ấy...

Ảnh (từ trên xuống): 1. Nụ cười nở trên môi từng bạn nhỏ mỗi khi đọc sách Dôrêmon. 2. Mỗi ngày thứ sáu, vẫn cánh nhôn nhịp nhận sách Dôrêmon tập mới để kịp phát hành đến bạn đọc gần xa. 3. Tổng đài 108 (TP.HCM) từ rất sớm đã mở thêm dịch vụ kể chuyện Dôrêmon qua điện thoại và chỉ dành riêng cho các bạn nhỏ thôi. 4. Bên cạnh sách Dôrêmon, các băng video hoạt hình Dôrêmon cũng được phát hành với số lượng lớn. 5. Không chỉ ở các nhà sách, Dôrêmon xuất hiện cả nơi các quầy báo như một ấn phẩm luôn được tiêu thụ mạnh.

(Ảnh: Duy Anh).

Ảnh: "Dôrêmon thân thương" đã vô cùng gần gũi với các bạn nhỏ Việt Nam qua các balô đi học, áo thun trẻ em, hình để chơi tẩy hình, bìa tập.

Đặc biệt, Rối "Nụ cười" - Nhà thiếu nhi quận Một (TP.HCM) còn thực hiện bộ rối "Dôrêmon" với năm nhân vật nổi tiếng trong truyện. Trong ảnh dưới: Chú rối Dôrêmon dạo chơi cùng trẻ em quận Một.

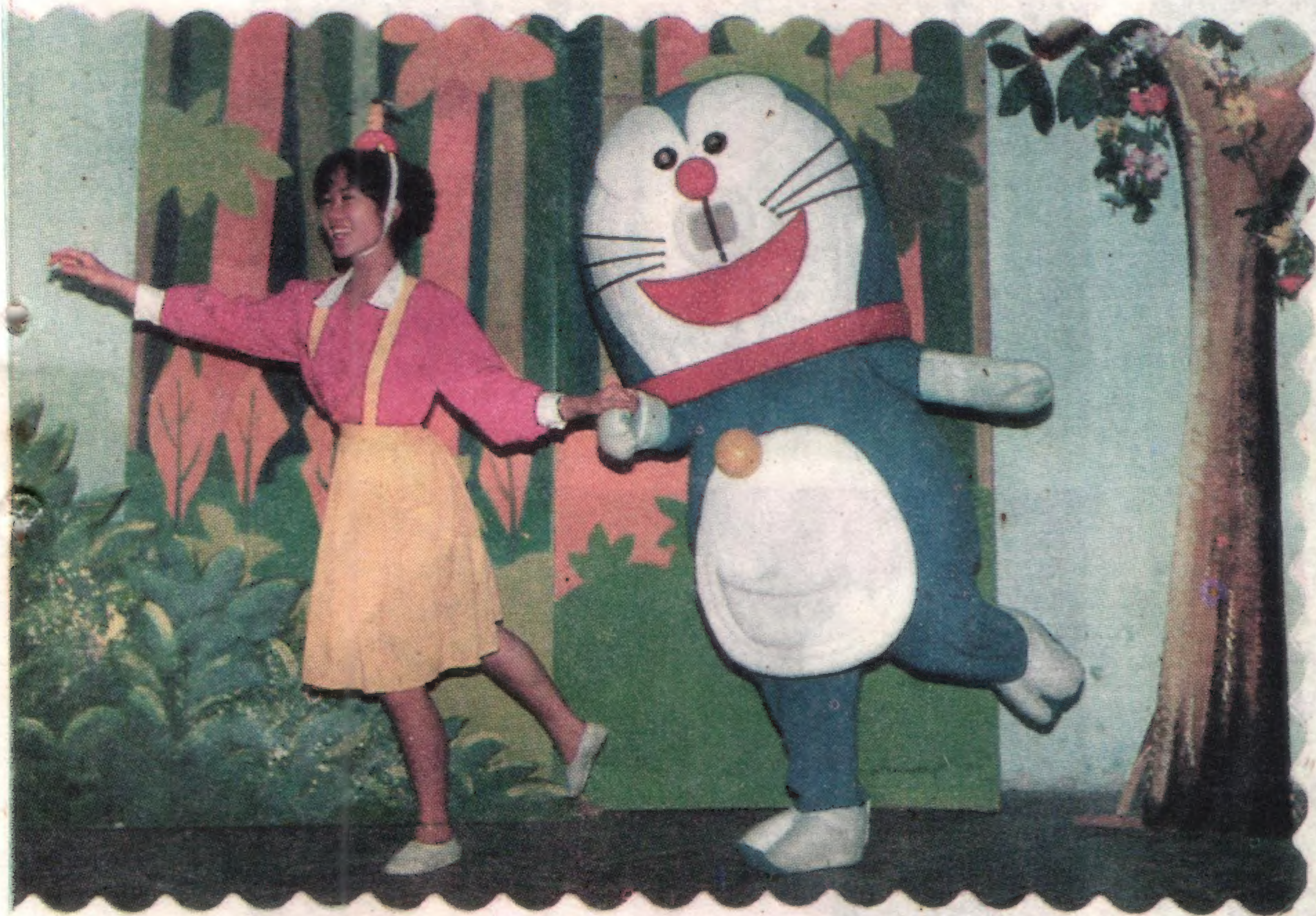

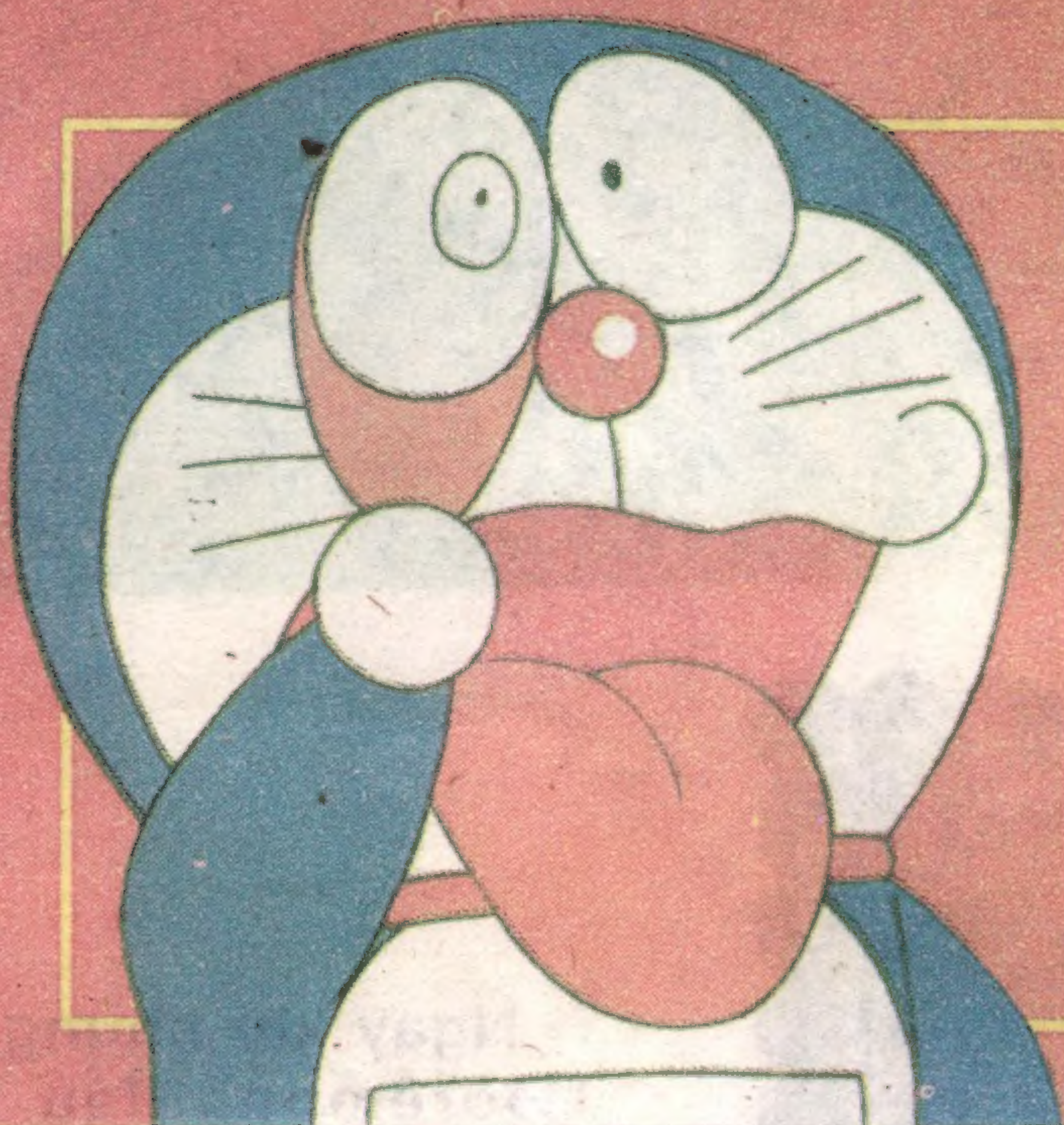
HỘI THI KARAOKE
THIẾU NHI MỪNG XUÂN

NỘI DUNG:
 Các em dự thi Karaoke hát 2 bài.
 Một bài tự chọn và một bài bắt buộc.
 Các bài bắt buộc:
 ① Cho con (Hiền trong Cũi)
 ② Chỉ có một trên đời (Trương Quang Lục)
 ③ Những lá thuyền ước mơ (Thảo Linh)
 ④ Ngày mùa (Dân ca Thái)

MỌI CHI TIẾT XIN LIÊN HỆ:
VĂN PHÒNG DORÉMON
LIÊN ĐỘI QUANG TRUNG

Ngay khi những tập "Đôrêmon" đầu tiên phát hành, Liên đội trường PTCS cấp II Quang Trung - Gò Vấp (TP. HCM) đã gọi văn phòng của mình là "Văn phòng Đôrêmon". Trong ảnh là bảng thông báo về hội thi Karaoke với địa điểm đăng ký là... văn phòng Đôrêmon tại trường Quang Trung (ảnh trên). "Xuka" và "Đôrêmon" trên sân khấu của Nhà hát kịch Tuổi trẻ - Hà Nội. Các vở kịch về Đôrêmon và nhóm bạn lớp 5E diễn ra hàng tuần trong gần một năm nay đã trở thành cầu nối giữa Nhà hát kịch Tuổi Trẻ ở Thủ đô với các bạn nhỏ yêu mến bánh rán (ảnh dưới)

NHỮNG NGƯỜI BẠN CỦA "BÁNH RÁN"

BẠN CỦA ĐỜRÊMON BÁNH RÁN CÙNG NHÓM TA-KA-EN-KÔ-KHI (VÀ ĐỜRÊMI NỮ) CHẴNG BIẾT ĐẾN BAO NHIÊU MÀ KỂ. CÓ TỚI VÀI TRĂM NGÀN, NỬA TRIỆU HẰNG HÀNG TRIỆU BẠN NHỎ VIỆT NAM CÙNG CÁC BÁC PHỤ HUYNH, KHÓ KỂ HẾT ĐƯỢC. CHỈ BIẾT VĂN PHÒNG ĐỜRÊMON HƠN HAI NĂM QUA ĐÃ NHẬN HÀNG NÚI THƯ, CÙNG VỚI HƠN 340 ẢNH CỦA BẠN ĐỌC GỬI TẶNG...

BÉ HOÀNG NGUYỄN THỰC Ở TRƯỜNG HERMANN GMEINER, ĐÀ LẠT ĐÃ TRỞ NÊN NỘI TIẾNG. KHÔNG CHỈ NỘI TIẾNG TRONG TRƯỜNG MÀ CÒN Ở KHẮP CẢ VIỆT NAM KHI ĐỀ NGHỊ "VĂN PHÒNG ĐỜRÊMON" LẬP RA CÂU LẠC BỘ HỌC SINH GIỎI - 100 ĐIỂM MƯỜI.

NĂM NAY, BÉ THỰC ĐÃ LÊN LỚP HAI VÀ VẪN TIẾP TỤC LÀ CON NGOAN, TRỎ GIỎI. ĐẶC BIỆT, CÔ BÉ DỄ THƯƠNG NÀY HIỆN LÀ... PHÓ CHỦ NHIỆM CÂU LẠC BỘ 100 ĐIỂM MƯỜI ĐÂY!

THÚY QUỲNH, CÔ BÉ HIẾU THẢO Ở BẾN TRE ĐÃ NHẬN HƠN 1500 THƯ CỦA BẠN ĐỌC "DÔRÊMON" VÀ NHIỀU SỰ GIÚP ĐỠ VỀ VẬT CHẤT ĐỂ GIÚP MẸ CỦA BÉ QUA CƠN BỆNH HOẠN.

BÉ NGUYỄN THÚY QUỲNH CHỤP TRƯỚC CÔNG CHI NHÁNH NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG TRONG MỘT LẦN THEO MẸ ĐI CHỮA BỆNH Ở THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH (Ảnh : Hữu Thiện).

CHỊ DƯƠNG VŨ CẨM THÚY, MỘT TRONG CÁC CHỊ "THỦY TIỀN" NỔI TIẾNG Ở TỔNG ĐÀI 108 - THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH CHUYÊN KỂ CHUYỆN "DÔRÊMON" QUA ĐIỆN THOẠI.

NĂM 1994 VỪA QUA, CHỊ CẨM THÚY ĐÃ ĐƯỢC TRAO TẶNG 6 GIẢI NHẤT TRONG CUỘC THI ĐIỆN THOẠI VIÊN DUYÊN DÁNG - GIỎI NGHIỆP VỤ CỦA CÔNG TY ĐIỆN THOẠI TP.HCM ĐÓ. XIN CHÚC MỪNG VÀ... HÔN CHỊ CẨM THÚY BA CÁI NHA !

CHỊ CẨM THÚY ĐANG KỂ CHUYỆN "DÔRÊMON" TRONG LỄ PHÁT THƯỞNG CUỘC THI "VUI HÈ 1993 VỚI DÔRÊMON".

(Ảnh : Duy Anh).

Nhà sáng tạo trẻ Dương Ngọc Thạch, chủ cơ sở đồ chơi Dương Ngọc Thạch nổi tiếng ở Phú Nhuận, cũng là một... bạn đọc thân thiết của Dôrêmon.

Anh Thạch mấy năm nay đều được nhận giải trong các hội thi sáng tạo Kỹ thuật của Thành phố Hồ Chí Minh. Song đối với Mon và nhóm bạn lớp 5E, anh lại là một... nhà sáng tác truyện và lời nhạc tặng riêng cho bọn tớ.

Xin giới thiệu một bài dân ca lời mới do anh Thạch tặng bác Fujikô. F. Fujiô :

Ảnh : Anh Dương Ngọc Thạch với nụ cười nhân lễ trao thưởng Cuộc thi Vui Hè 1993 với Dôrêmon (ảnh : Duy Anh).

■ CẢM ƠN FUJIKÔ. F. FUJIÔ

(Làn điệu lý cây đa, dân ca Bắc bộ)

1. Trèo lên xe buýt (*) chạy tới nước Nhật liền

 Tìm cho thấy bác Fujiô (2 lần)
 Để đem bao lời biết ơn nồng nàn, yêu thương nồng nàn
 của ngàn thiếu nhi nước Việt
 Xin cảm ơn bác Fujiô (2 lần).

2. Mở mang tâm trí nhờ xem sách

 Nhờ xem sách Dôrêmon
 Bác sinh ra mèo máy tuyệt vời
 Dôrêmon tuyệt vời, đem lại biết bao nụ cười
 Xin cảm ơn Dôrêmon
 Xin cảm ơn bác Fujiô...

* Xe buýt là phương tiện giao thông rẻ tiền và gần gũi nhất, rẻ như sách "Dôrêmon" vậy !

BÉ TRẦN HẢI LONG PHỤNG, "EM GÁI CỦA ĐÔRÊMON", LÃNH PHẦN THƯỜNG CUỐI NĂM HỌC HỒI CÒN Ở LỚP MỘT 6 (NĂM HỌC 1993-1994) TẠI TRƯỜNG TRẦN BÌNH TRỌNG, QUẬN 5. TRONG ẢNH : BÉ PHỤNG NGỒI Ở GIỮA, TRÔNG "ĐIỀU" HẾT BIẾT !

Anh Đôrêmon ơi !

Anh Mon cho em là em gái của anh như chị Long Phụng nha. Em cũng muốn có nhiều anh chị gửi thư cho em như chị Long Phụng nữa đó.

Ở lớp, bạn bè gọi em là cậu Trường Thắng không hà. Em không thích đâu, em chỉ thích là bé Trường Thắng thôi. Em học lớp Lá A6 - trường Măng Non ở thị xã Bến Tre đó. Em không có điểm 10 nhưng em có rất là nhiều bông hồng đó. Em xin tặng cô, ba, mẹ và Đôrêmon những bông hồng đó nha !

**Em Huỳnh Kỳ Trường Thắng
(Bến Tre)**

GHI CHÚ

Thư cho bé Trường Thắng chỉ có thể gửi cho bé ở... lớp Lá A6, Mẫu giáo Măng Non, thị xã Bến Tre (biết làm sao được, bé quên cho biết địa chỉ nhà của mình mất rồi !).

Lá thư Dôrêmon

CÁI HẸN CUỐI THÁNG BA CHẲNG XA GÌ NỮA!

Những ngày gần đây, công việc thật là nhiều để chuẩn bị ra tập 77+78 này, vậy mà không khí có vẻ gì là lạ. Chỉ tới khi họp cả bọn lại, mới biết đứa nào cũng buồn vì sắp chia tay với bạn đọc Việt Nam. Hơn hai năm gắn bó với thật nhiều kỷ niệm, bây giờ phải xa nhau kia mà...

Tớ cũng buồn lắm chứ! Nhưng để mọi người hết bí xị cái mặt nên tớ đã phải... bật mí... "chiêu" mới. Kết quả: ai cũng tươi hẳn lên, nhất là Xuka với bé Mi. "Chiêu" gì vậy kìa? Thì đây, chẳng có gì là bí mật nữa.

1. Sau khi tạm biệt, bọn tớ hàng tháng sẽ gửi thư từ Nhật sang (thư sẽ kể những chuyện mới bằng hình thức... tranh truyện cả, các bạn có chịu không nào?)

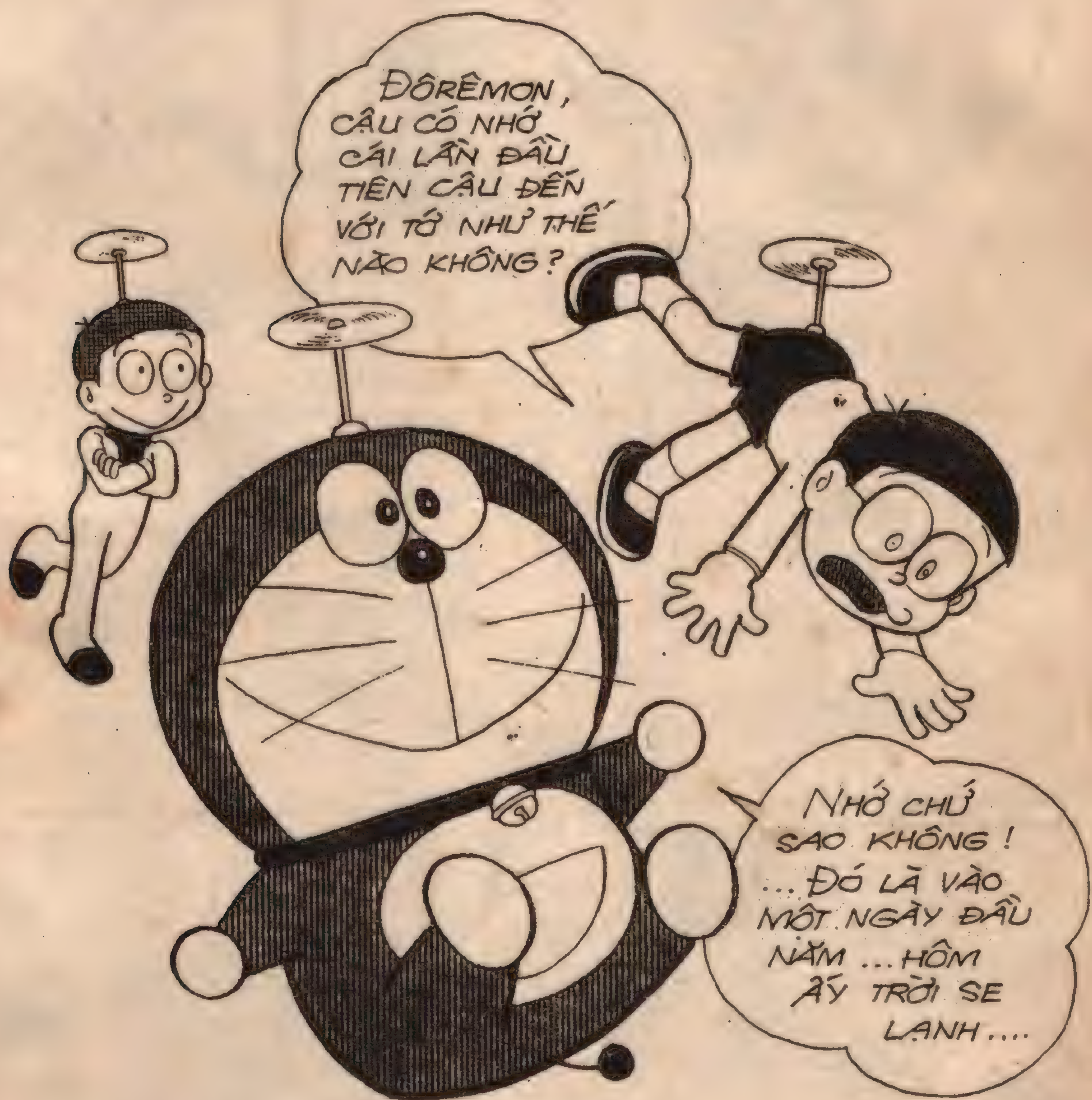
2. Trong khi nhóm bạn lớp Năm E về nước chuẩn bị lên lớp Sáu rồi thì tốt nghiệp bậc tiểu học của Nhật Bản, riêng hai anh em Mon và Mi sẽ xin trở lại Việt Nam để cùng chơi, cùng phiêu lưu với một số nhóm bạn Việt Nam cũng được chứ? Bọn tớ còn hy vọng mời được bác tác giả Fujikô. F. Fujiô cùng sang Việt Nam một chuyến đấy, chờ xem...

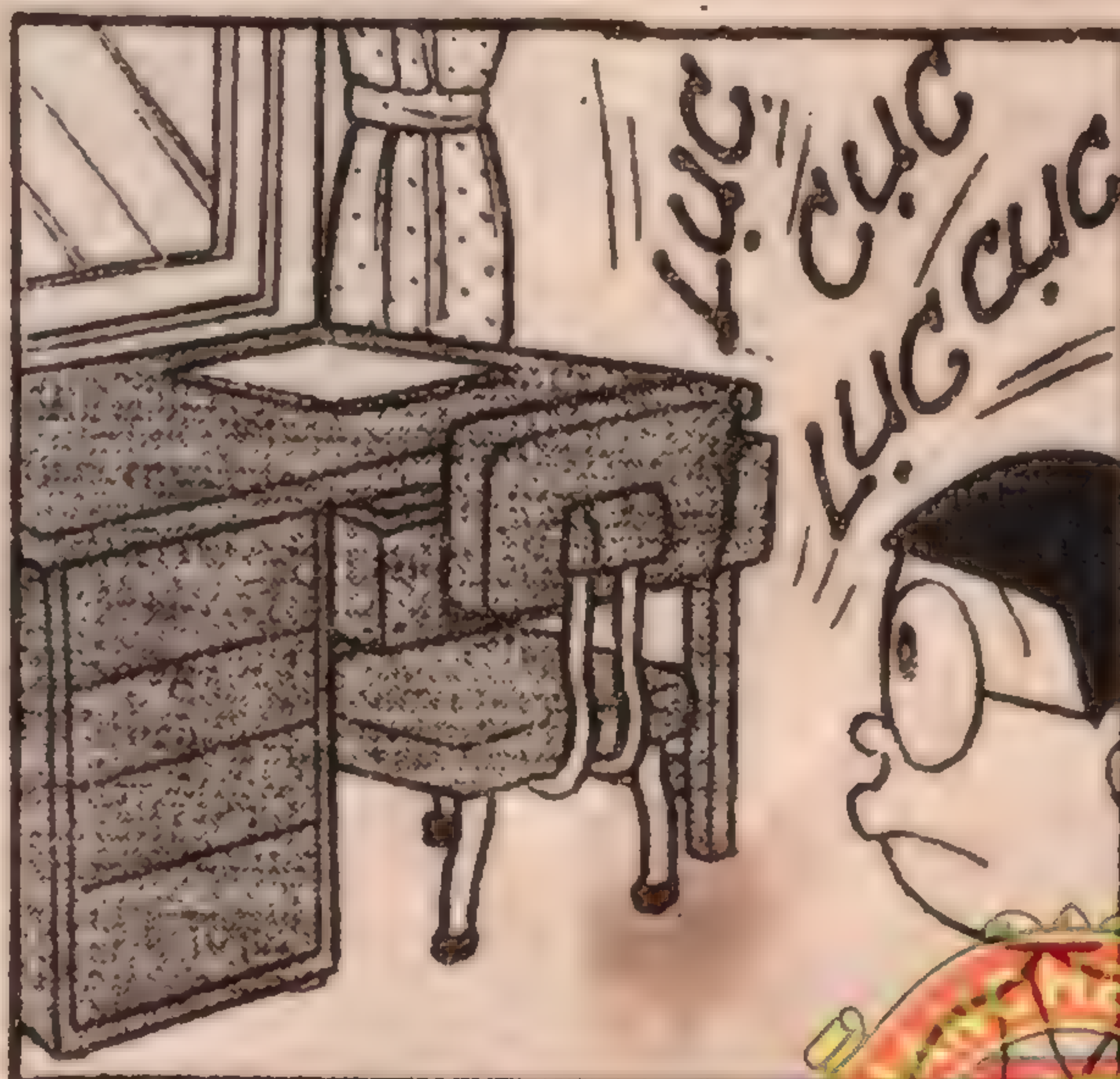
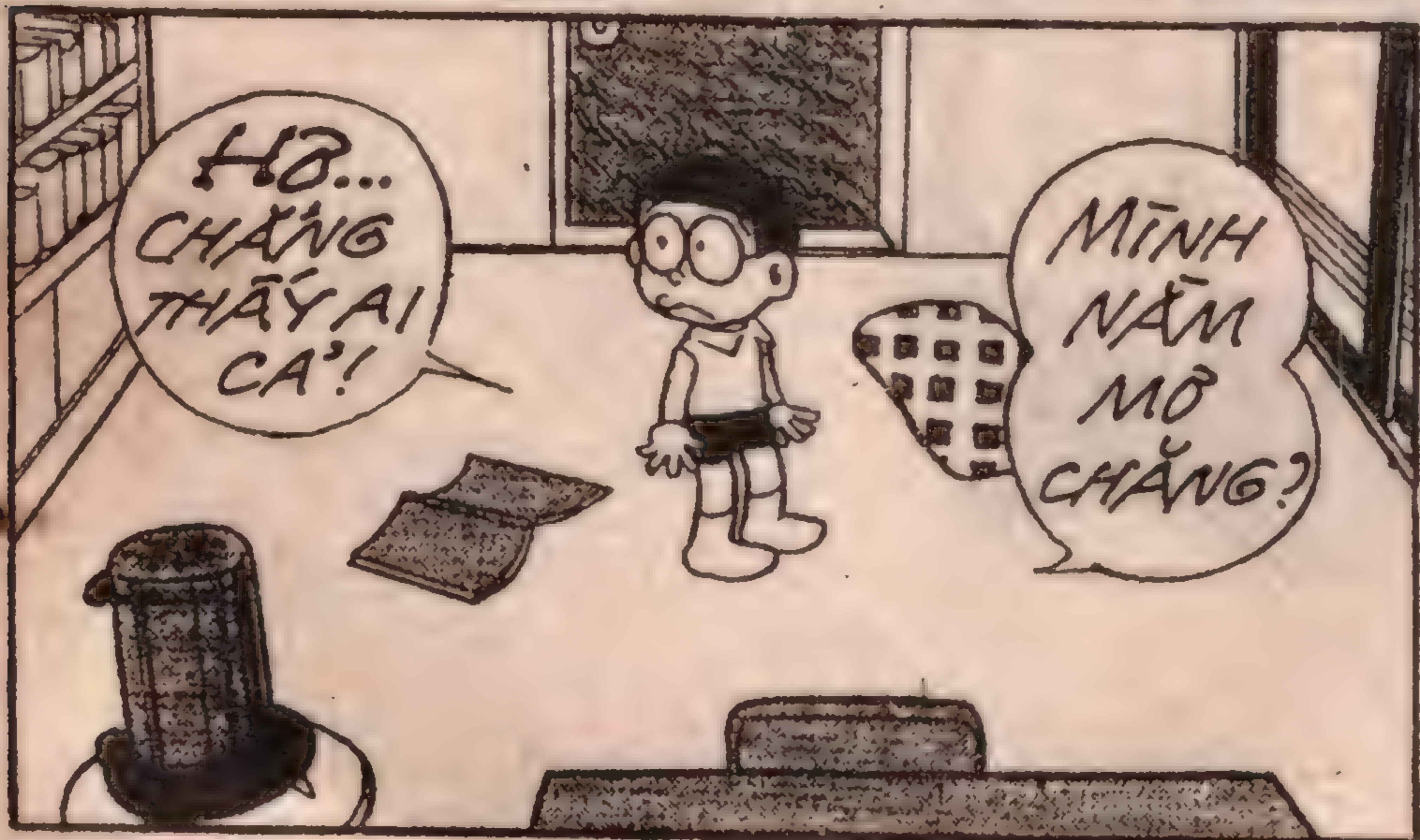
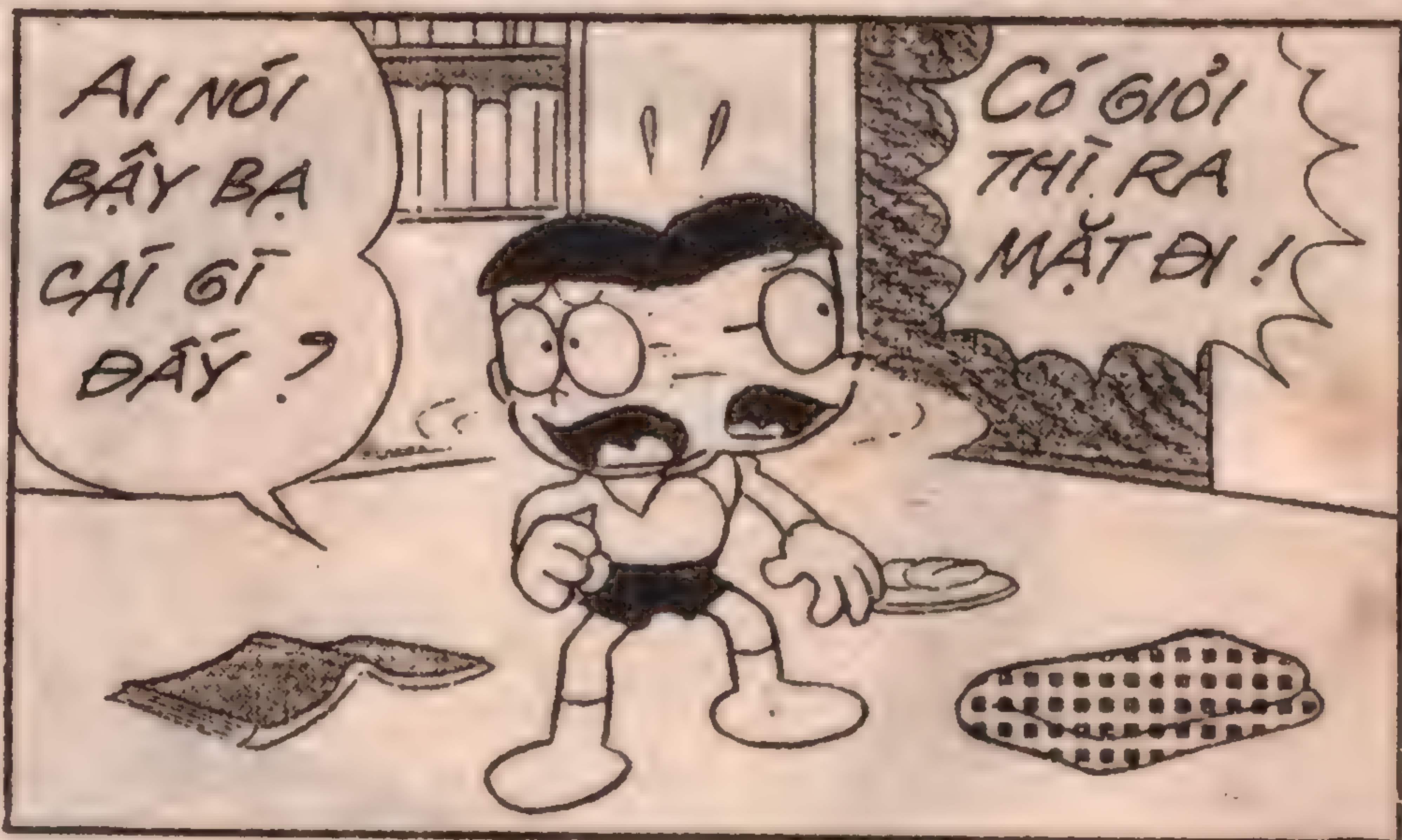
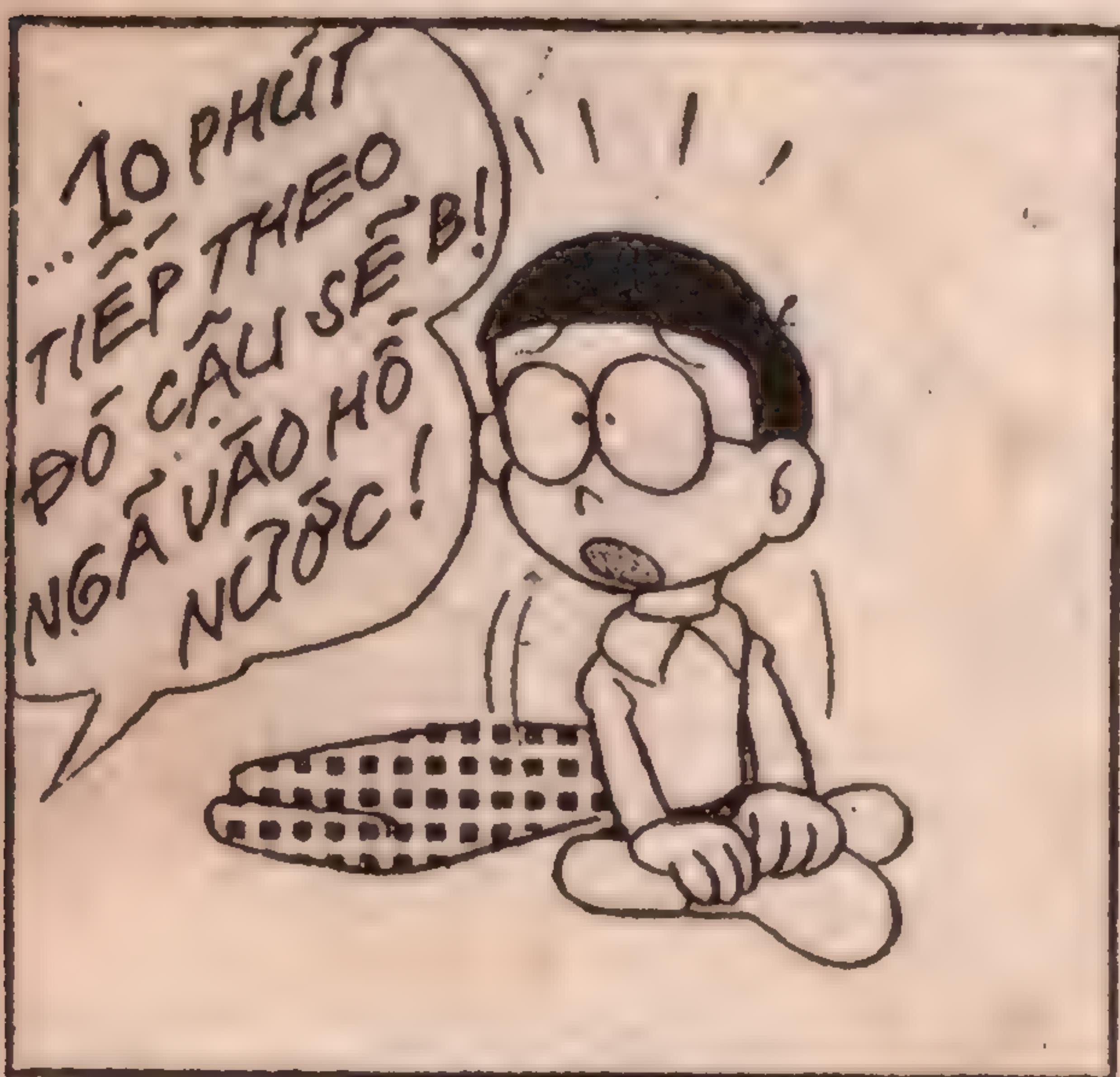
3. Cuối cùng, vẫn nói là tạm biệt chứ có bao giờ nói là kết thúc truyện "Dôrêmon" ở Việt Nam đâu mà buồn quá vậy? Cho nên riêng tớ không muốn nói lời chia tay, mà chỉ dành những "mảnh vườn riêng" cho các cậu Ta-Ka-En-Kô-Khi chia tay tùy thích với bạn đọc Việt Nam. Còn bé Dôrêmi lại xin phép trở về thế kỷ tương lai là do "có chút việc riêng", nên cả bé cũng sẽ tạm biệt các bạn đây.

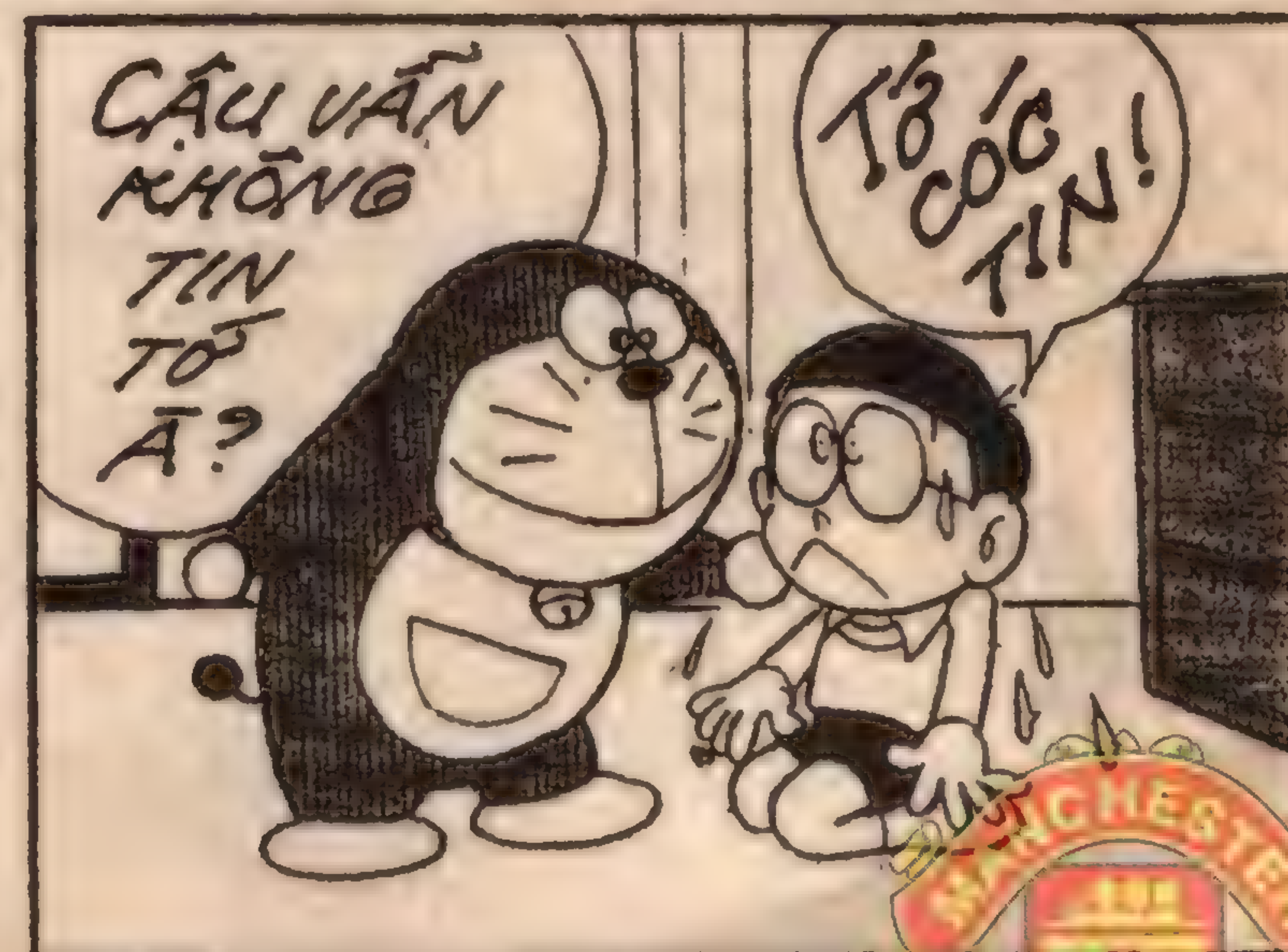
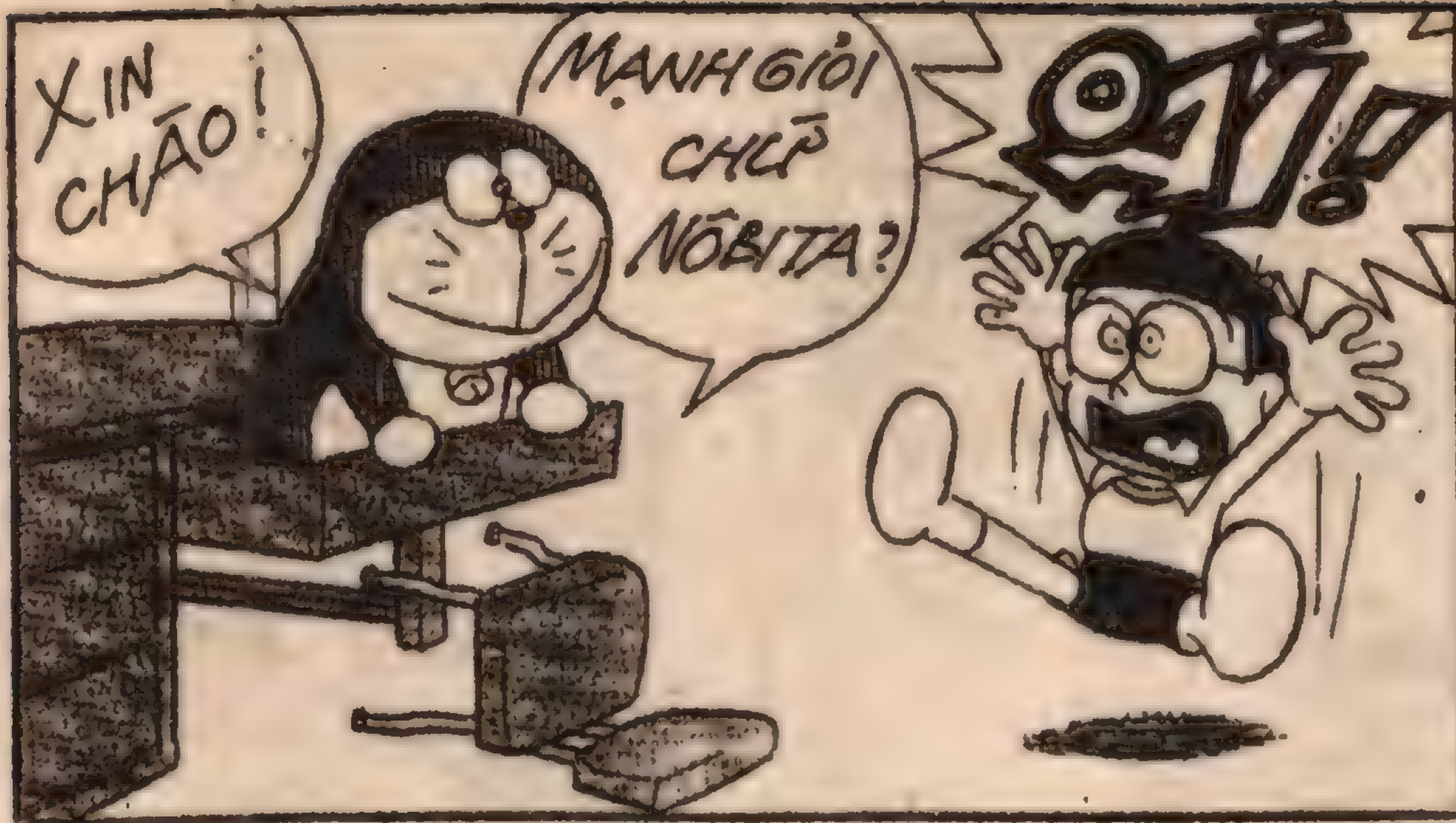
Bảo vui thì không dám, còn ai bảo buồn mãi làm gì! Hãy tươi lên và chờ đến cái hẹn cuối tháng ba này nhé!

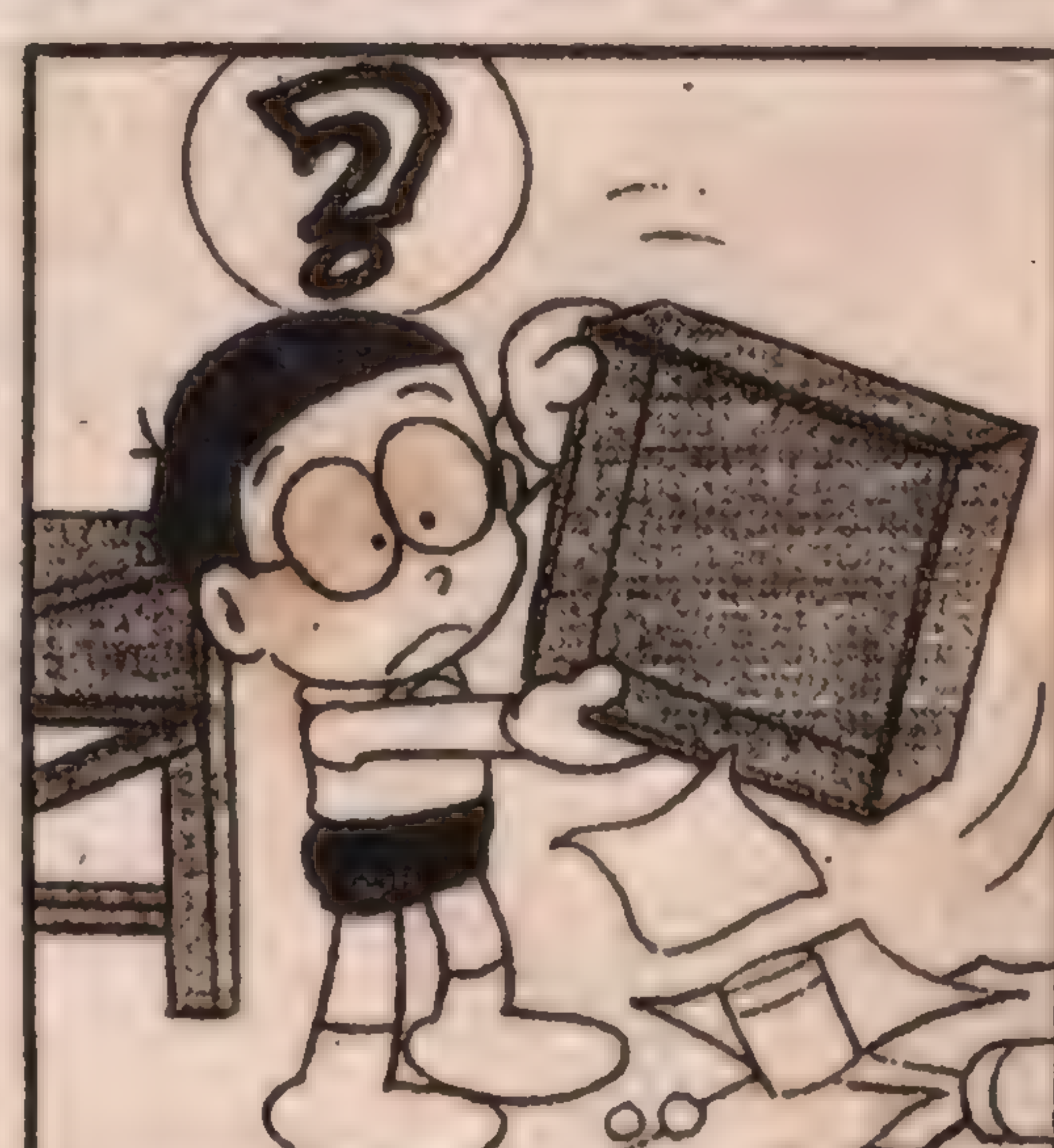
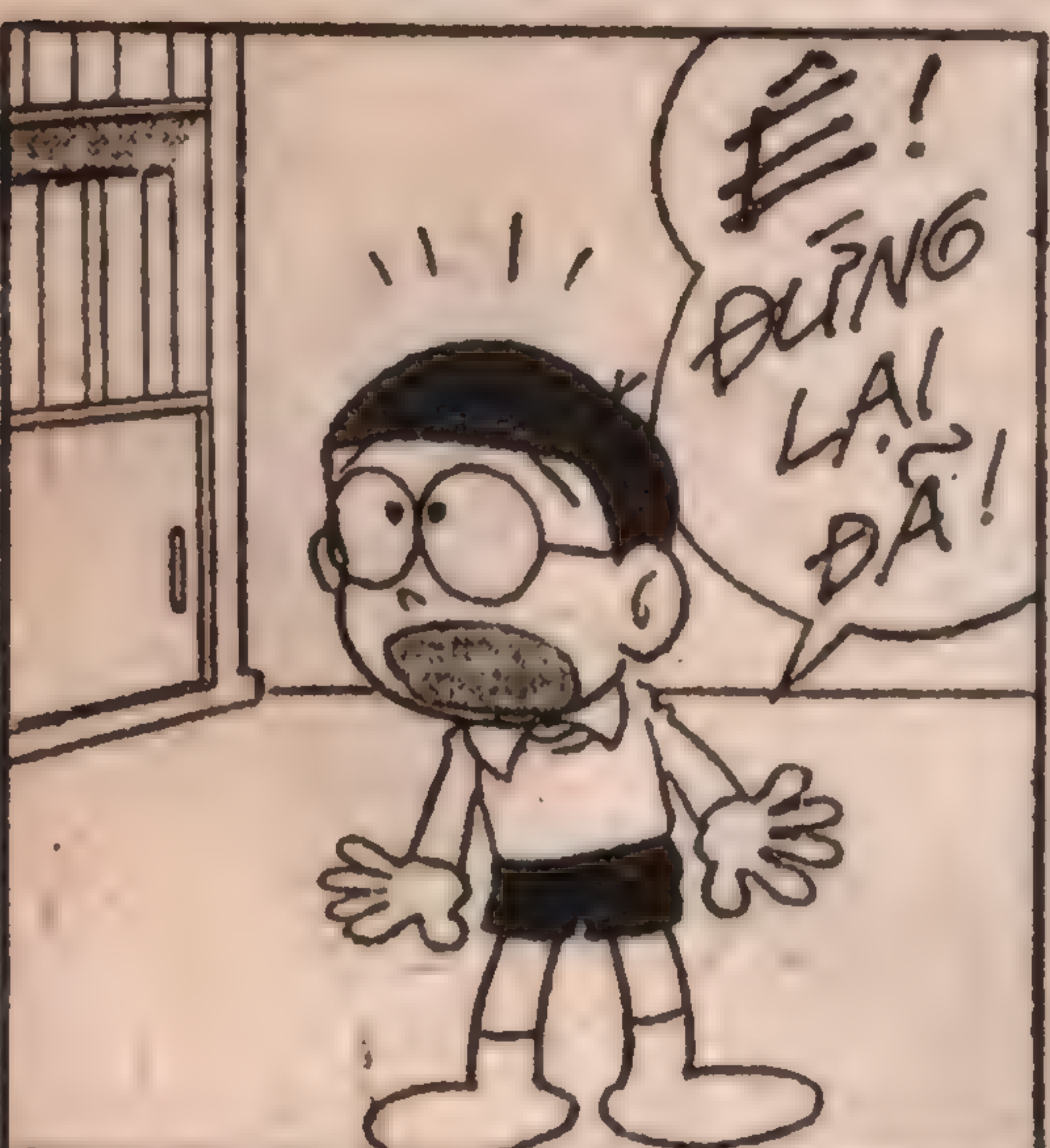
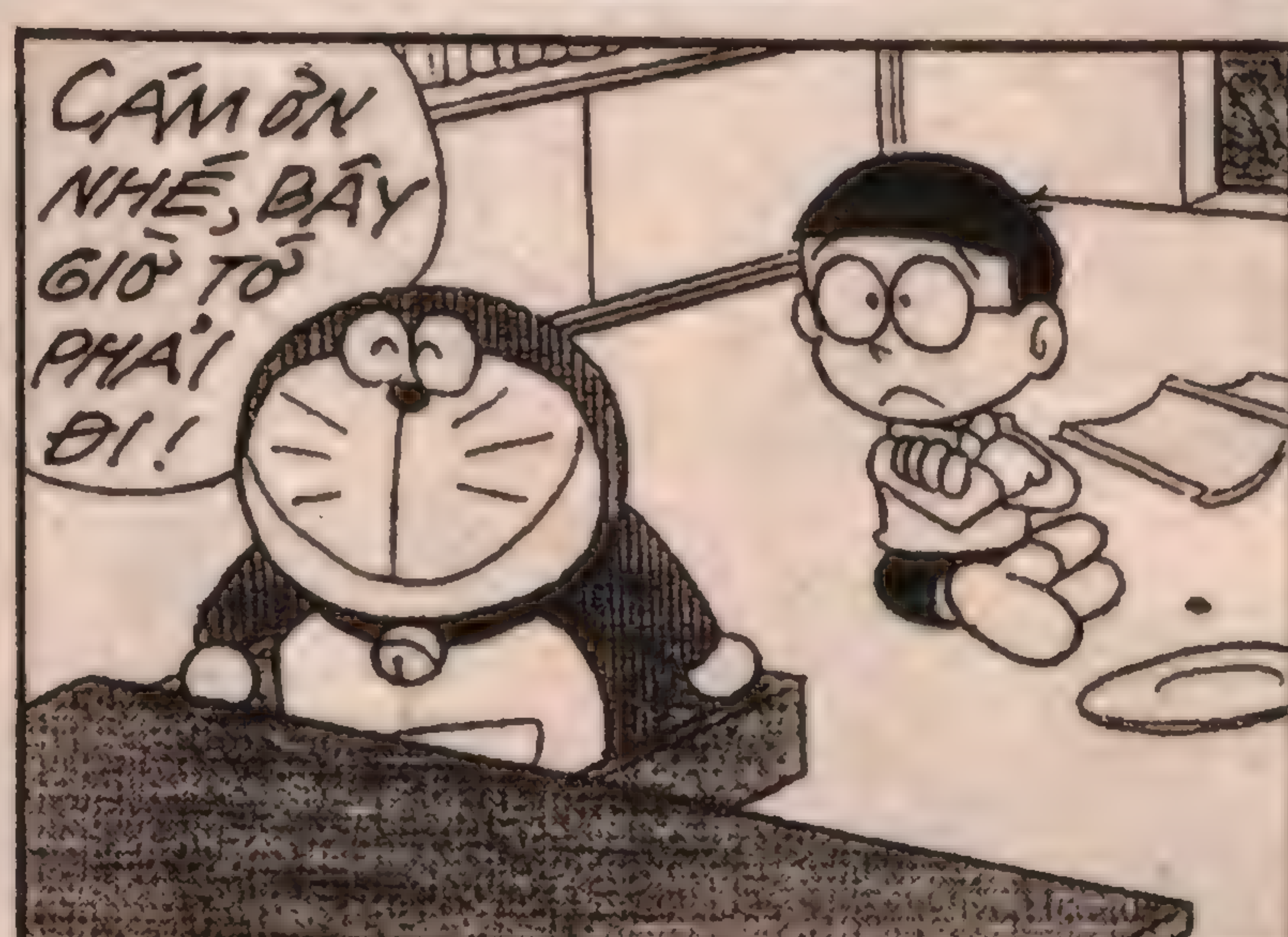
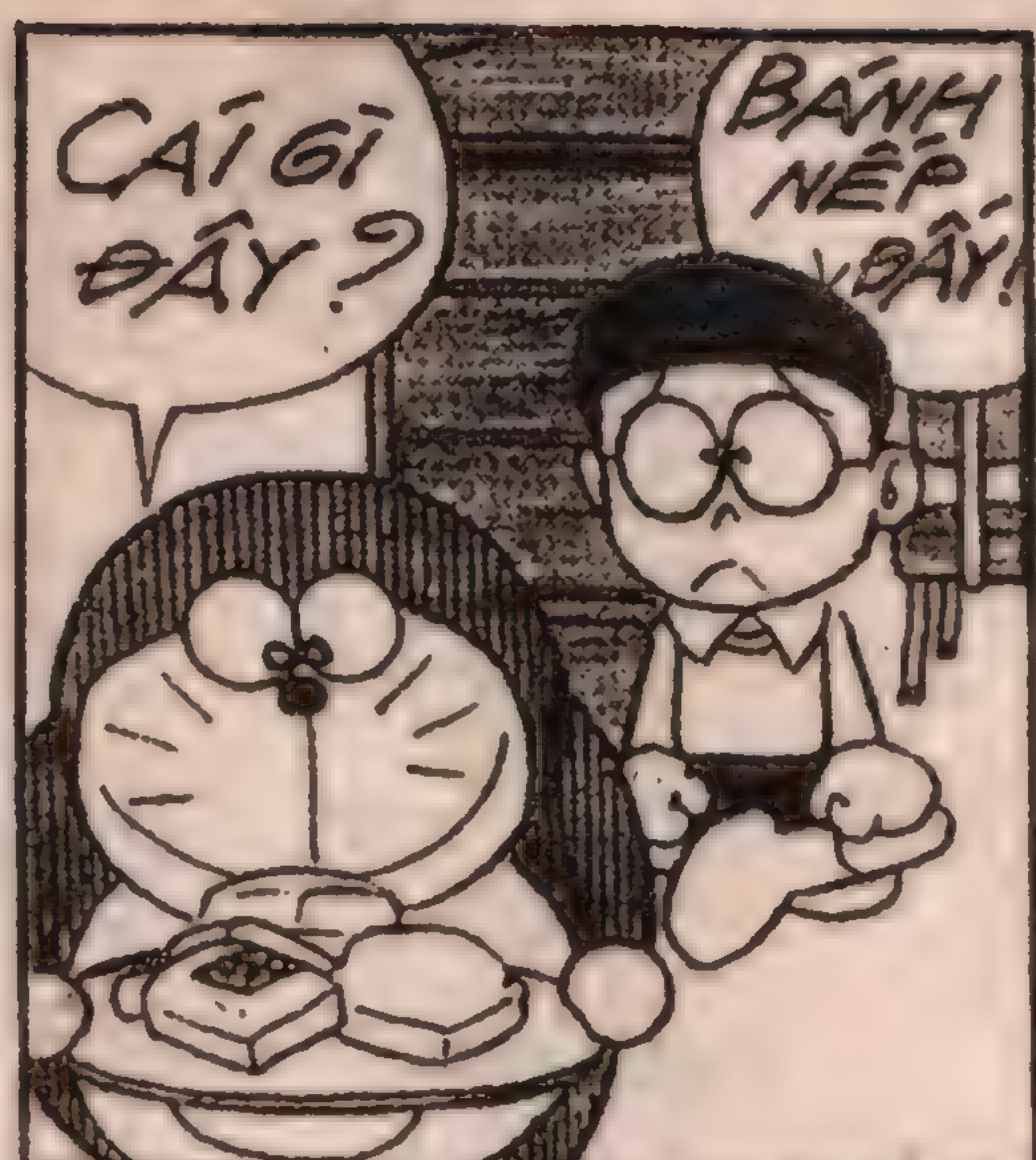

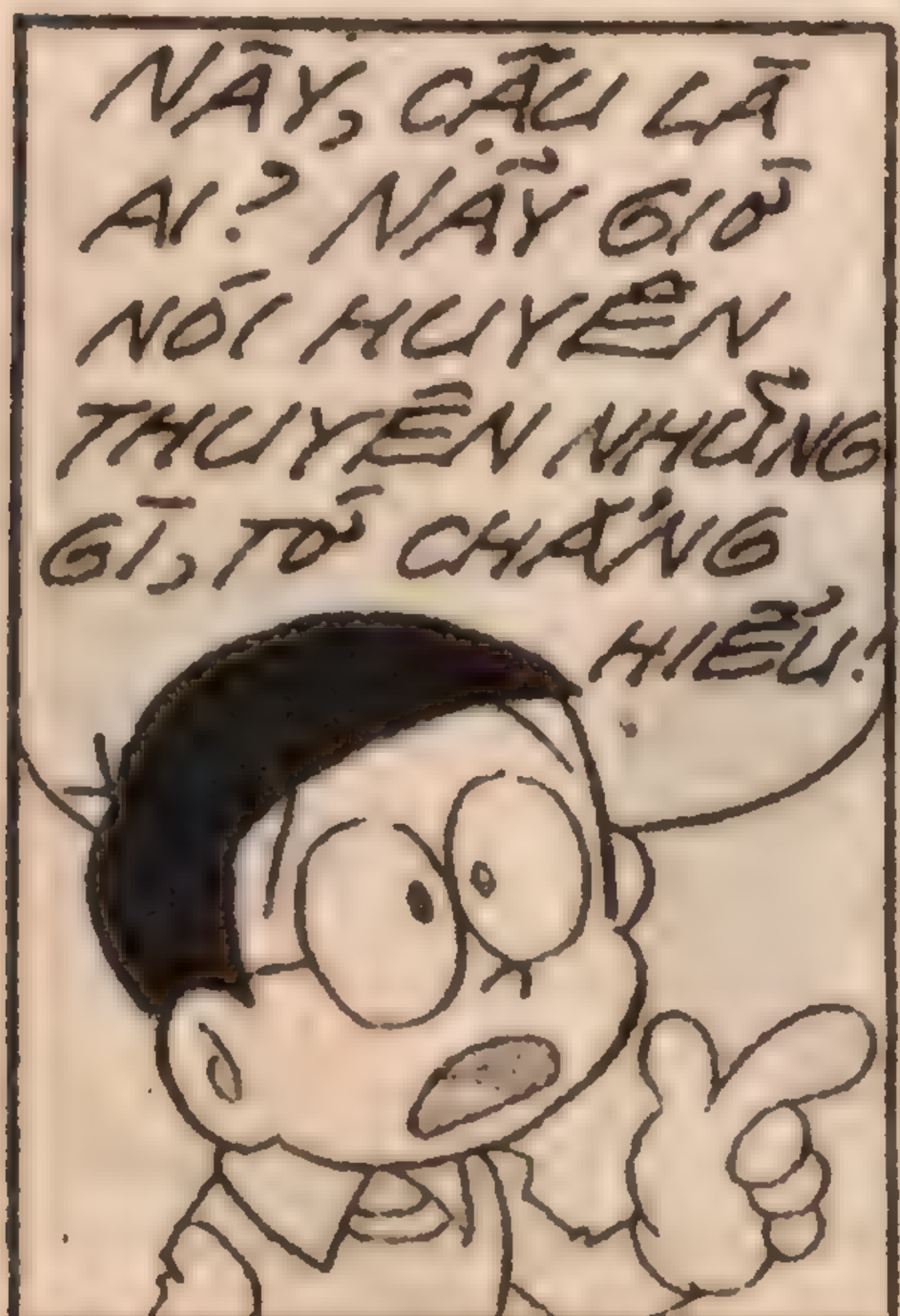
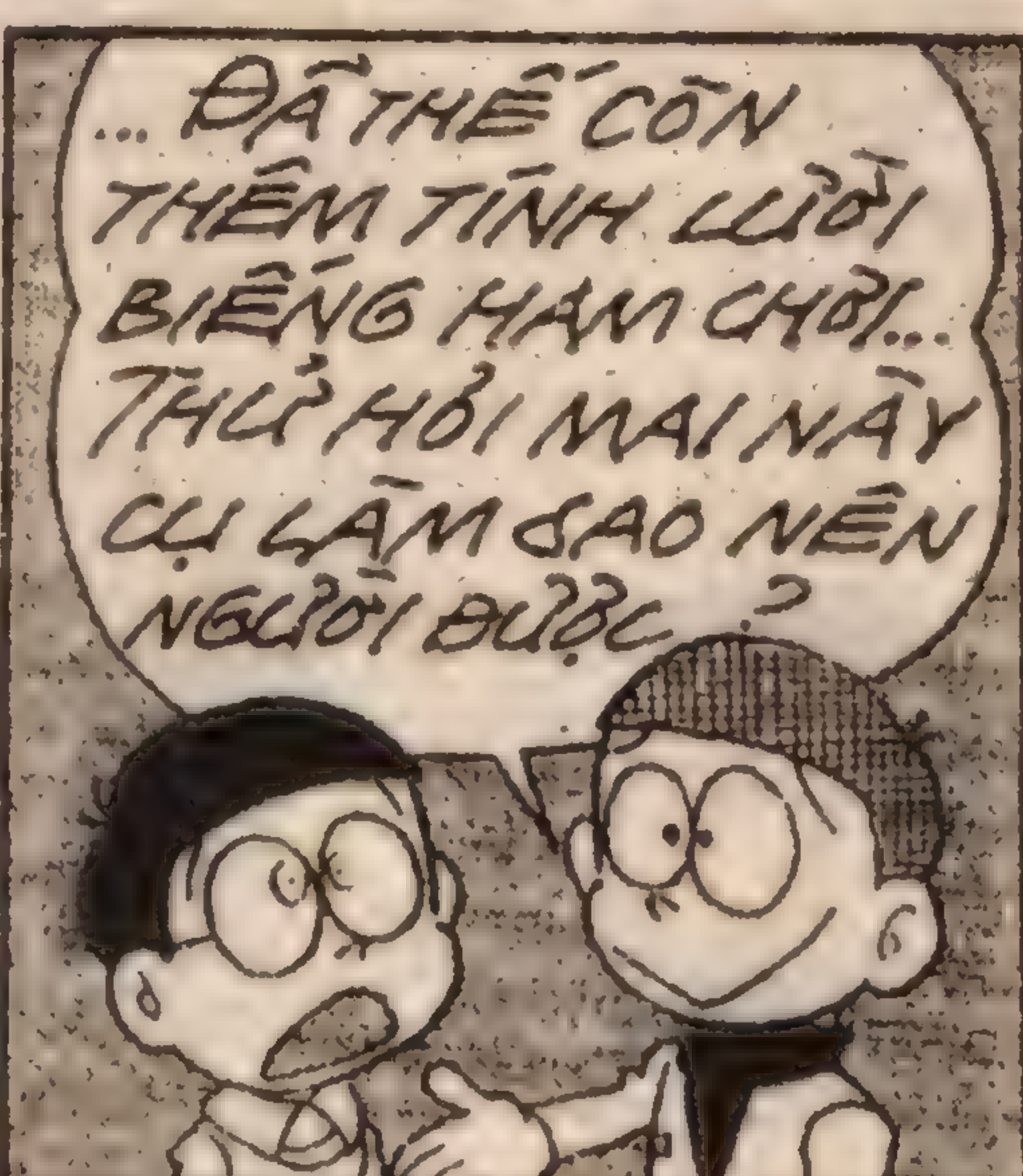
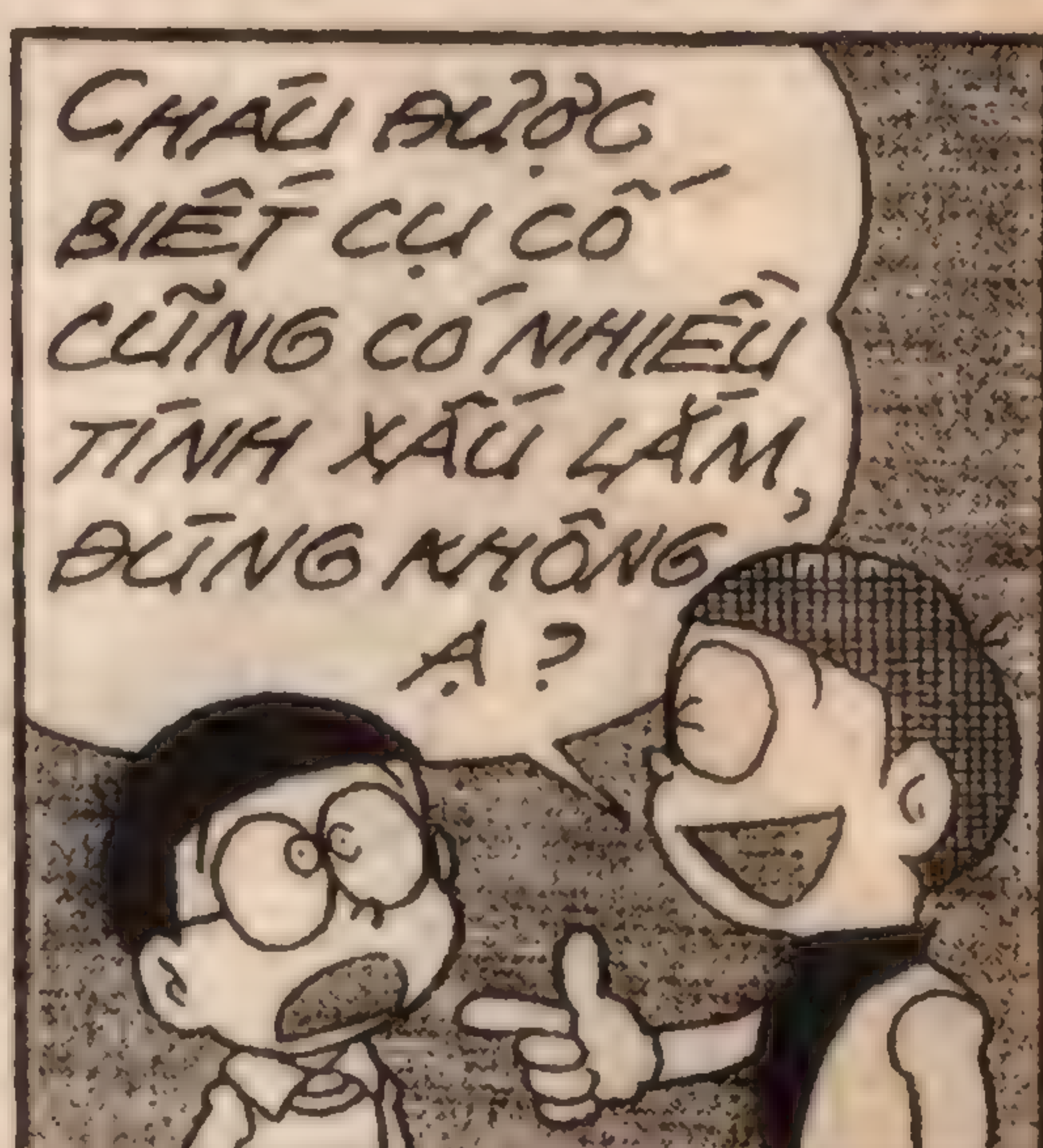
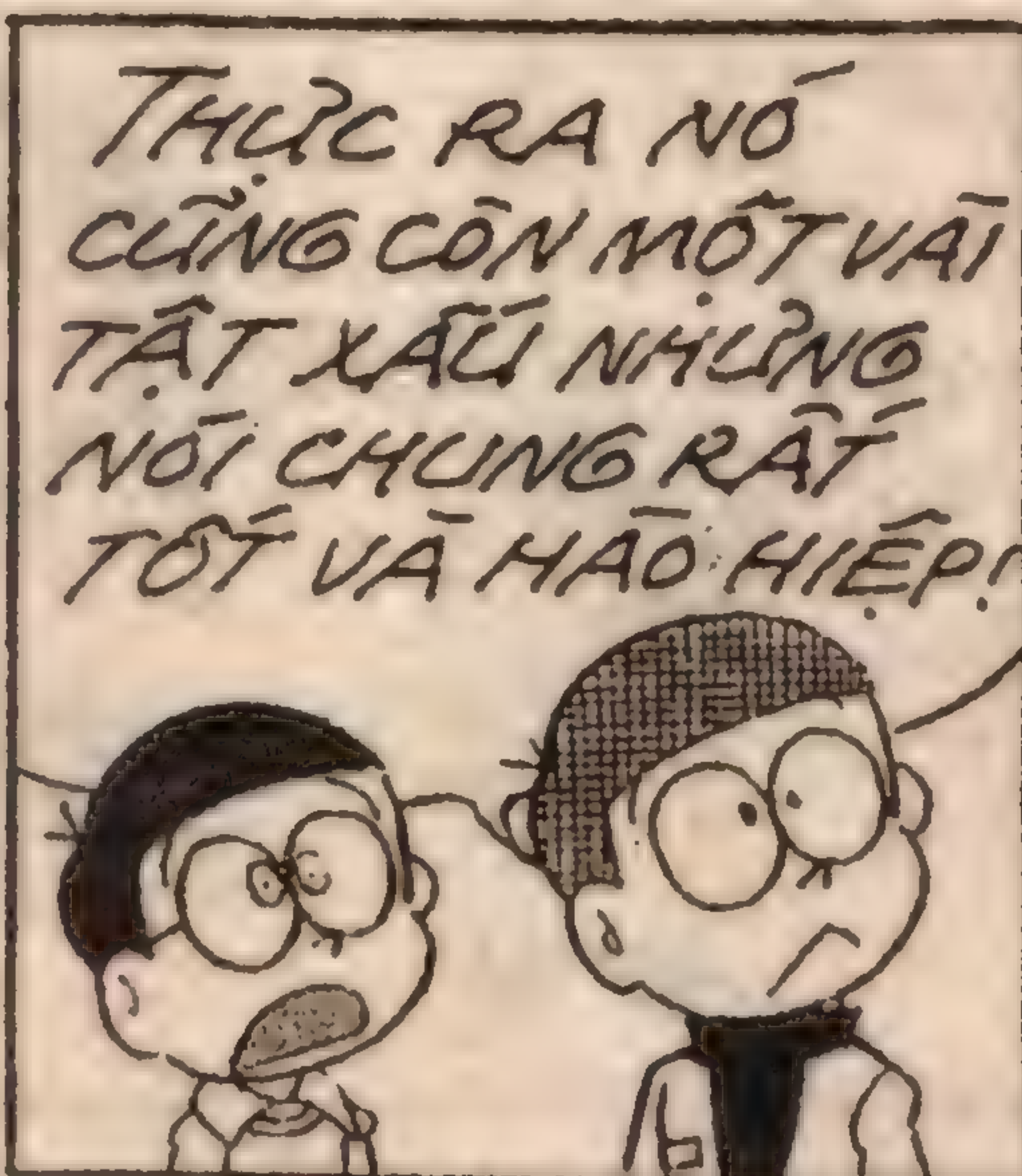
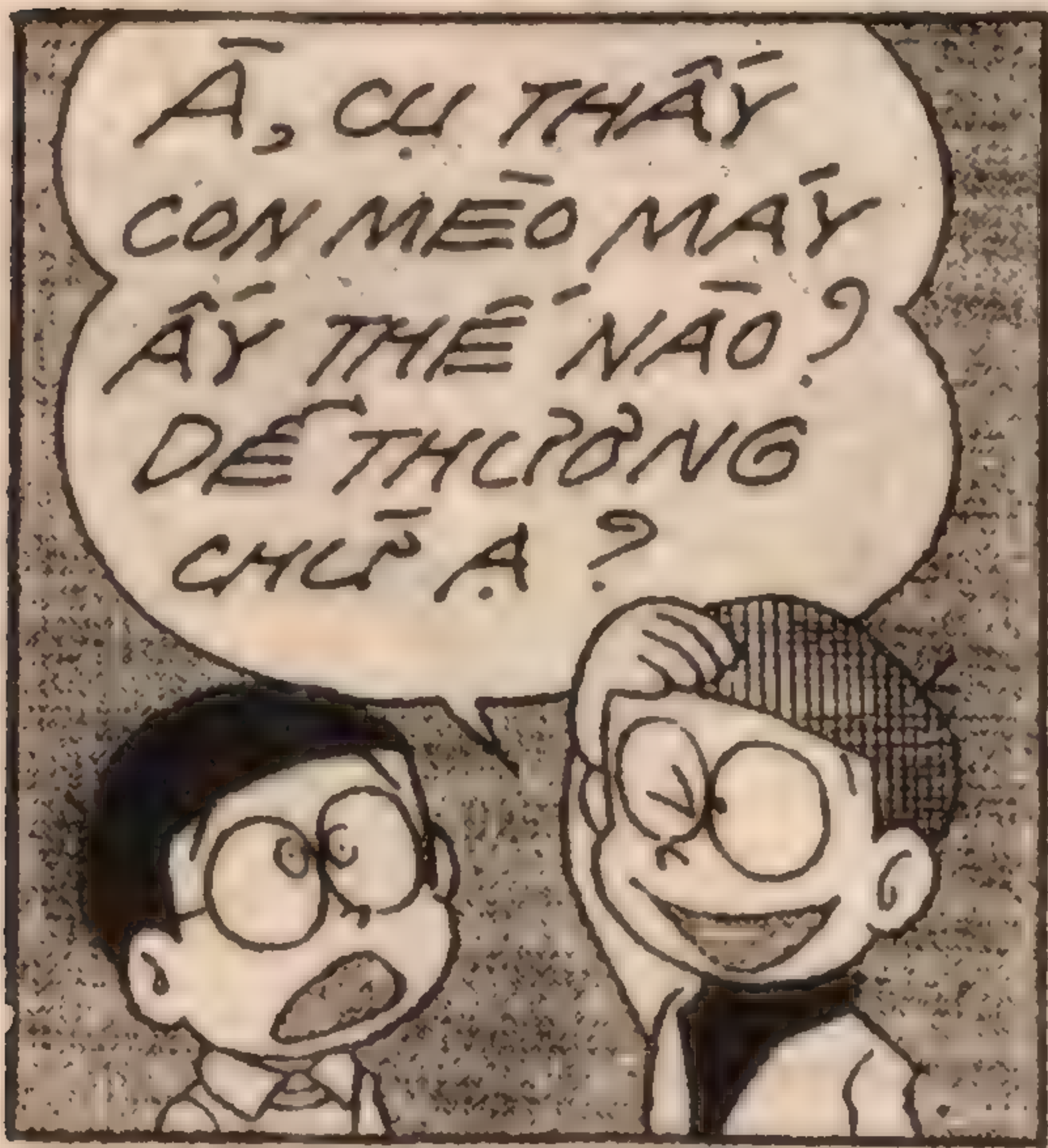
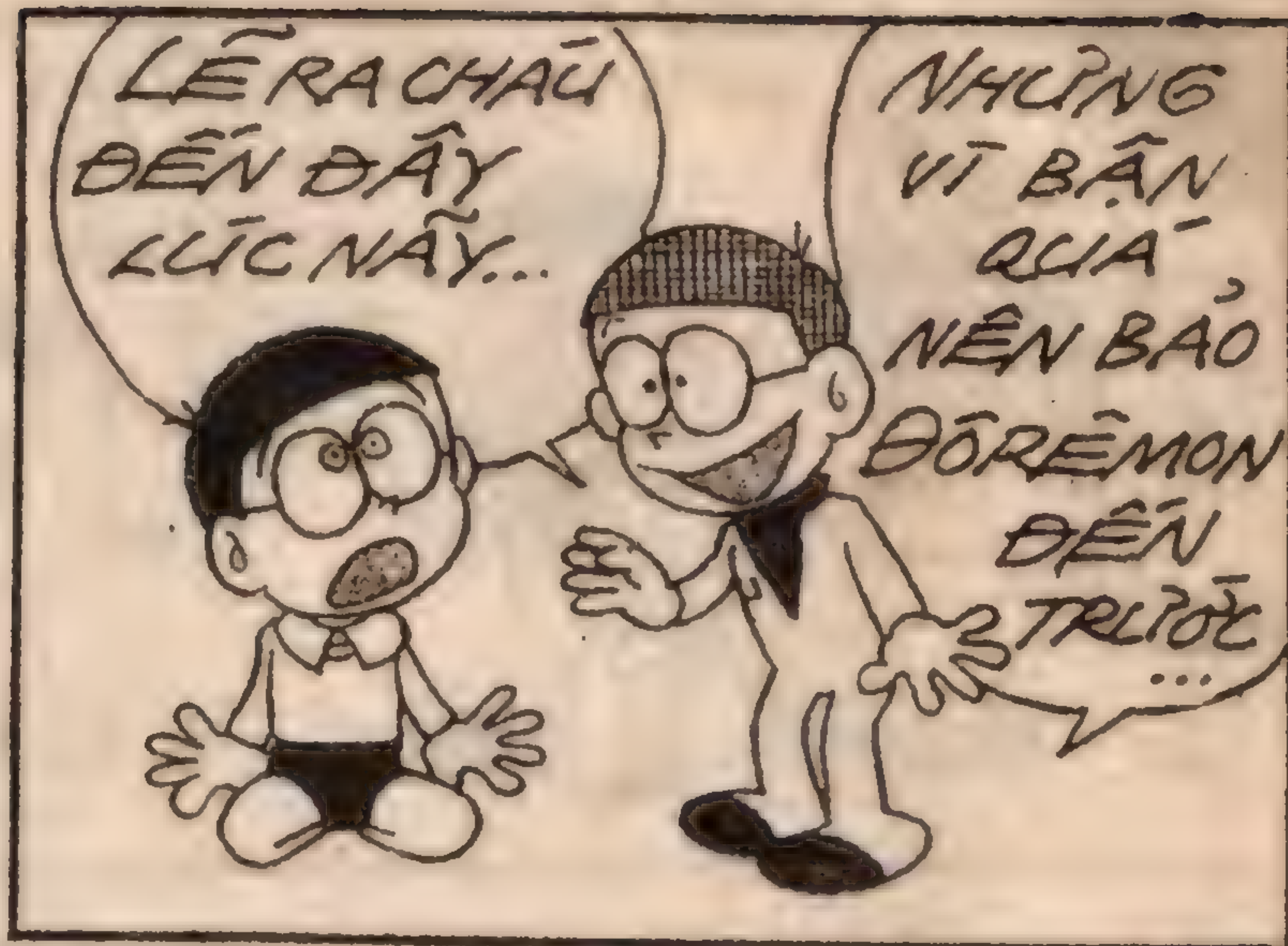
DORÉMON ĐÃ ĐẾN VỚI NÓBITA NHƯ THẾ NÀO

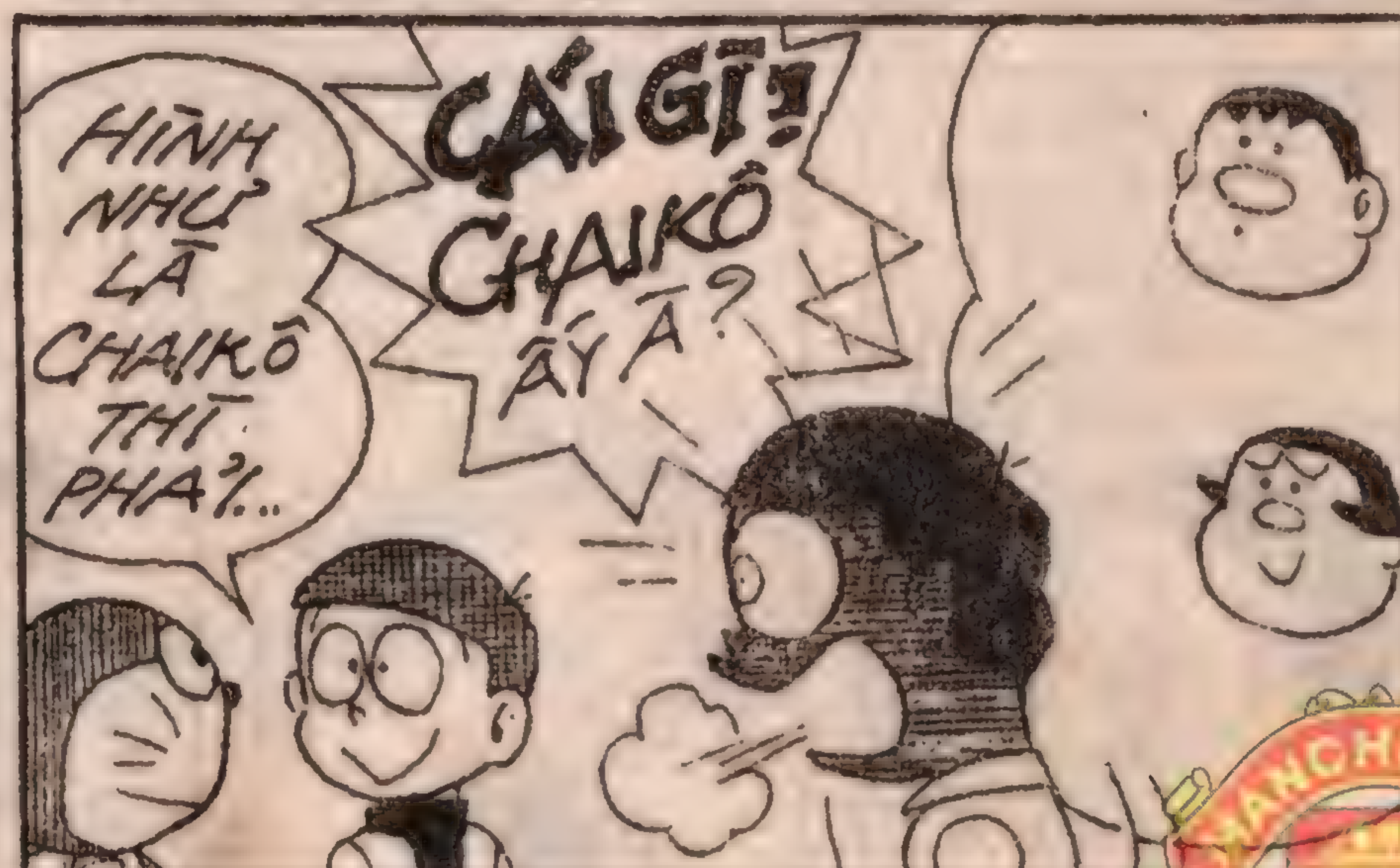
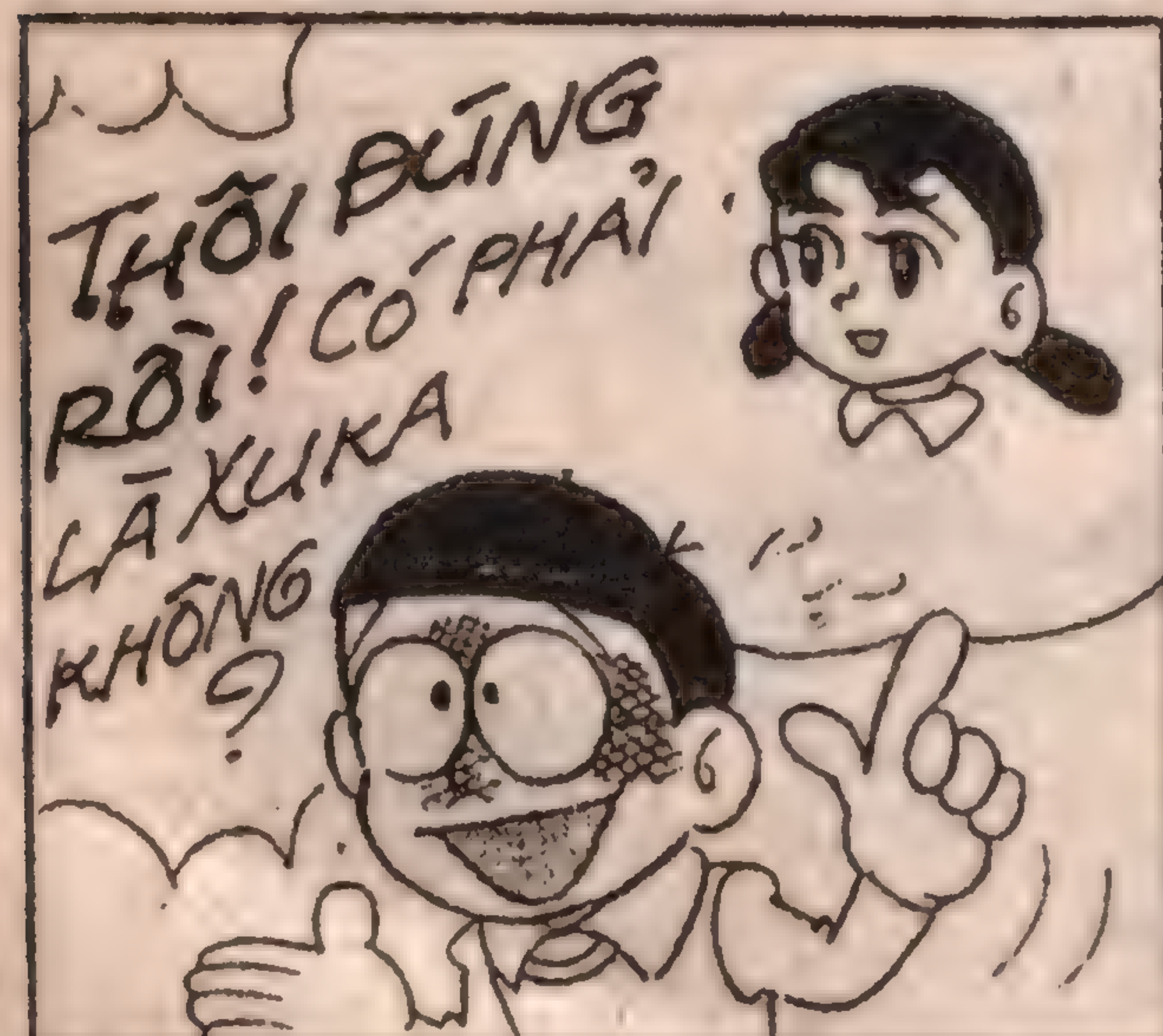
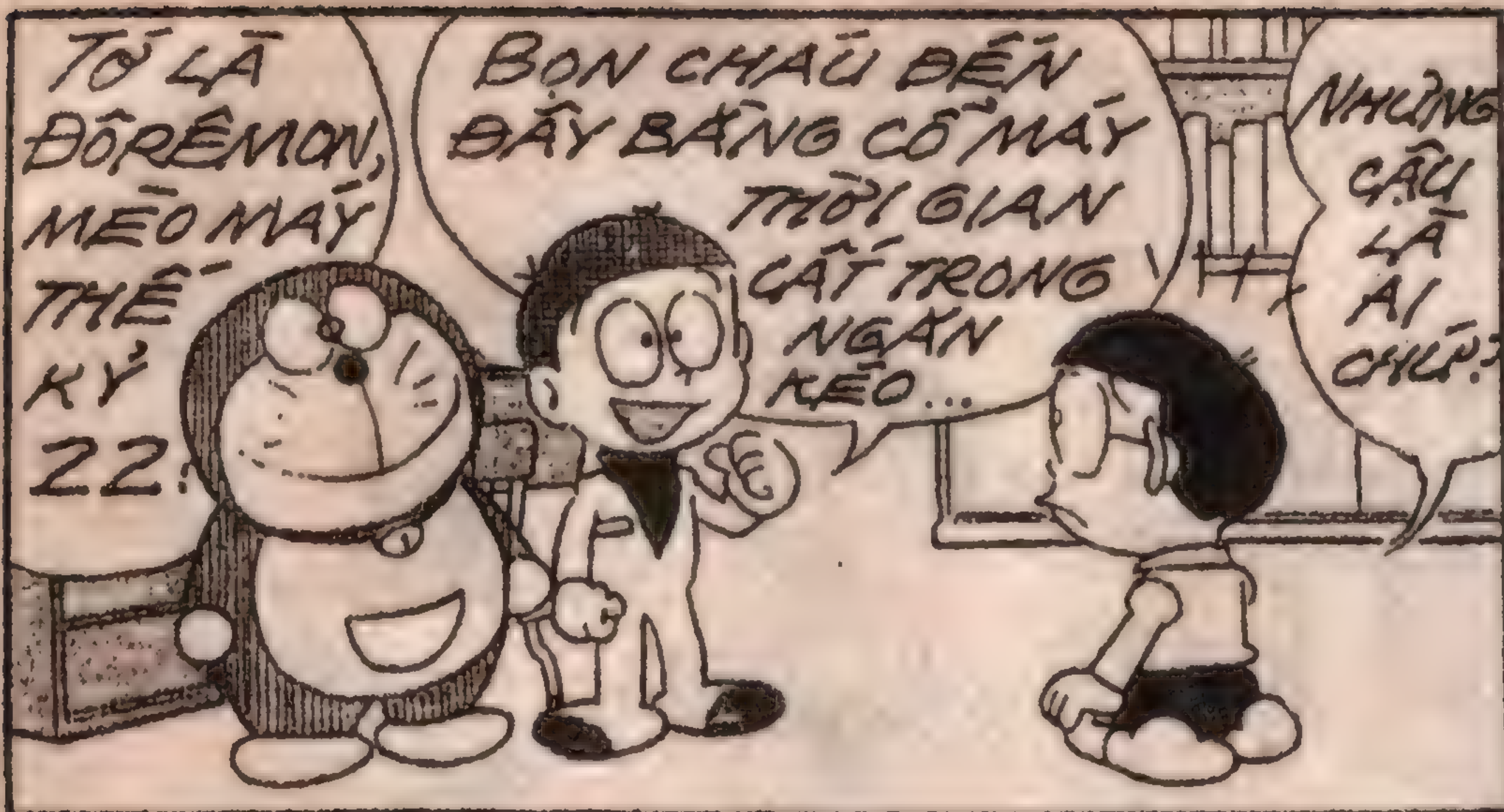

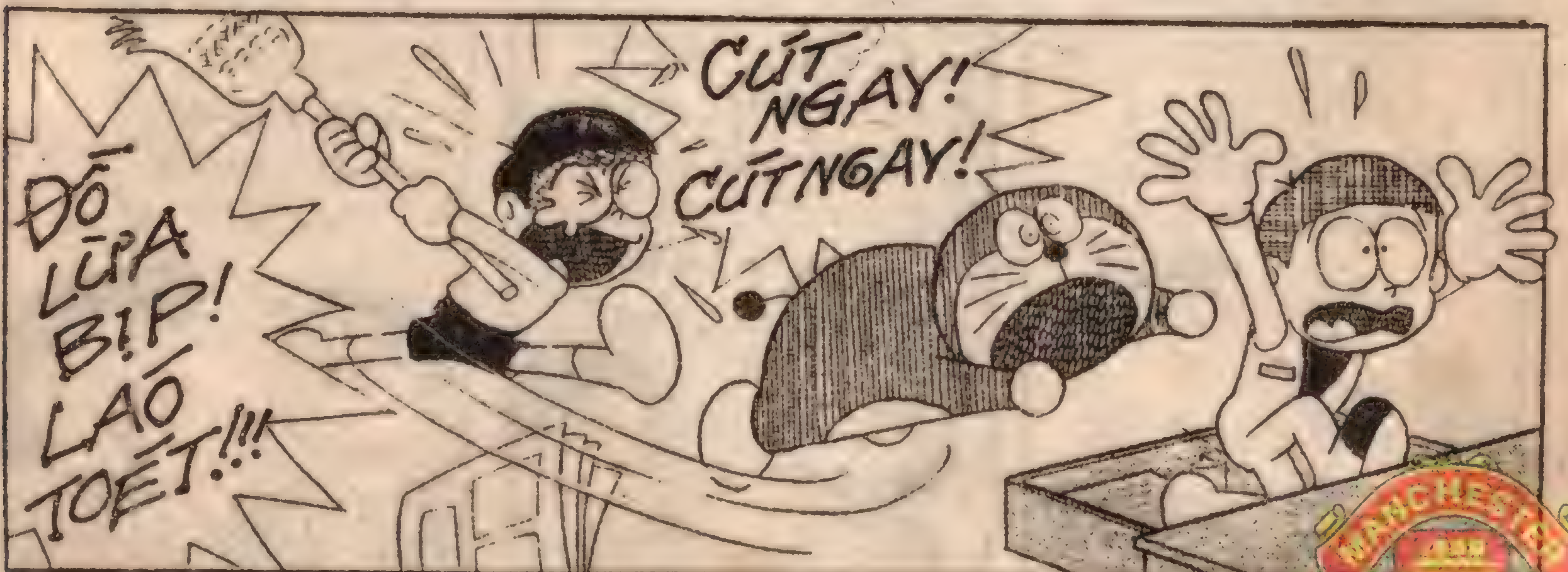
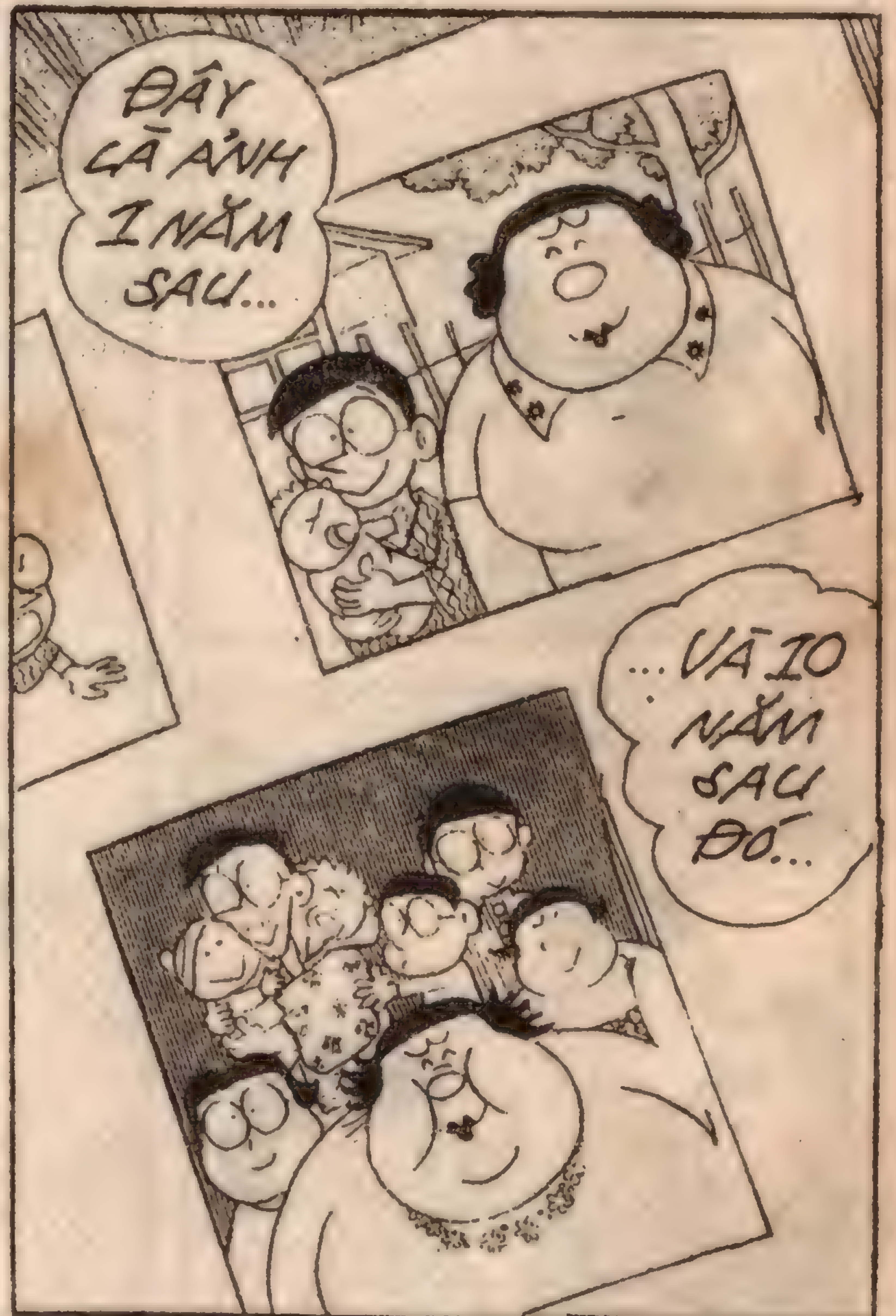
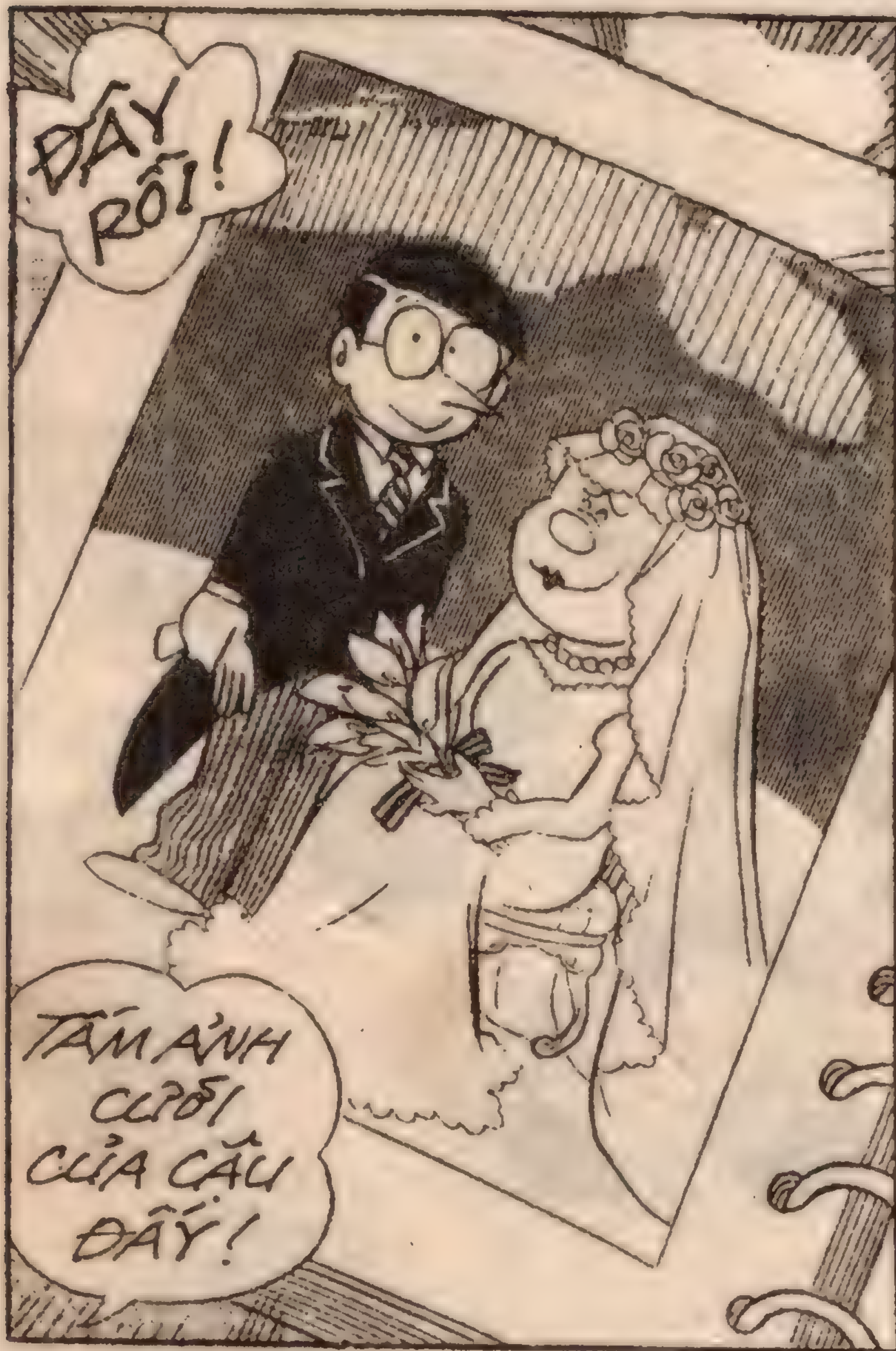
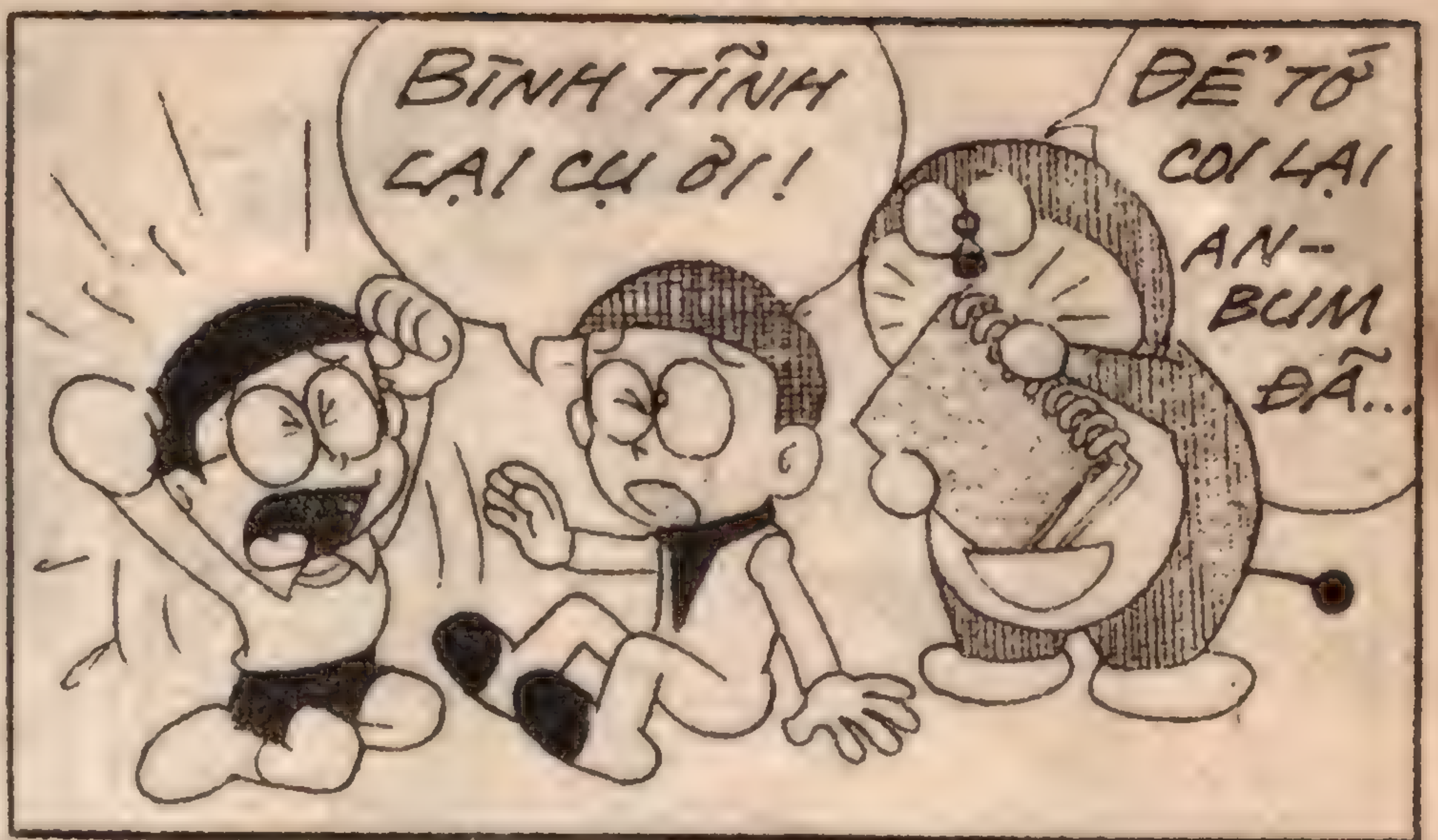
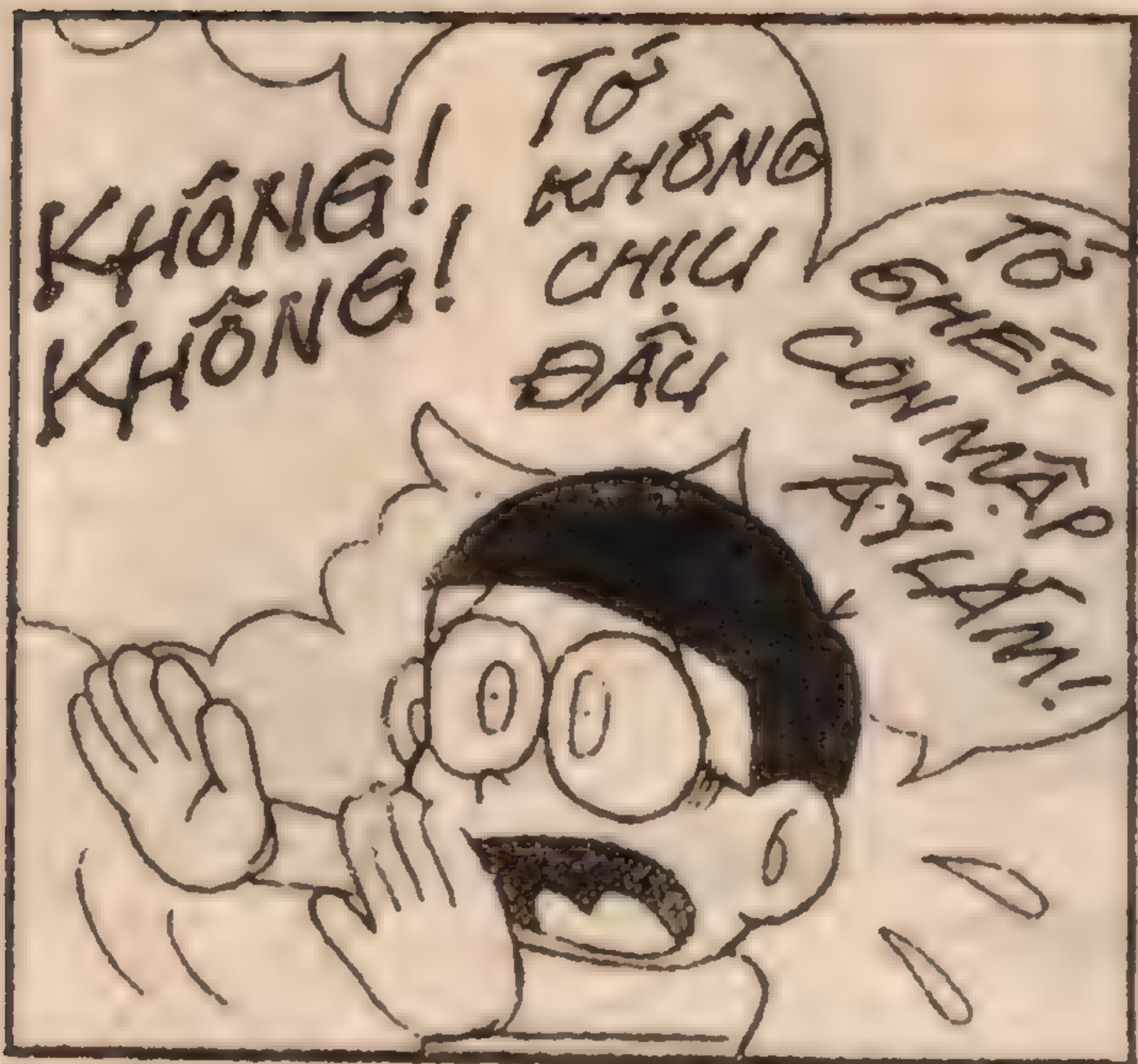

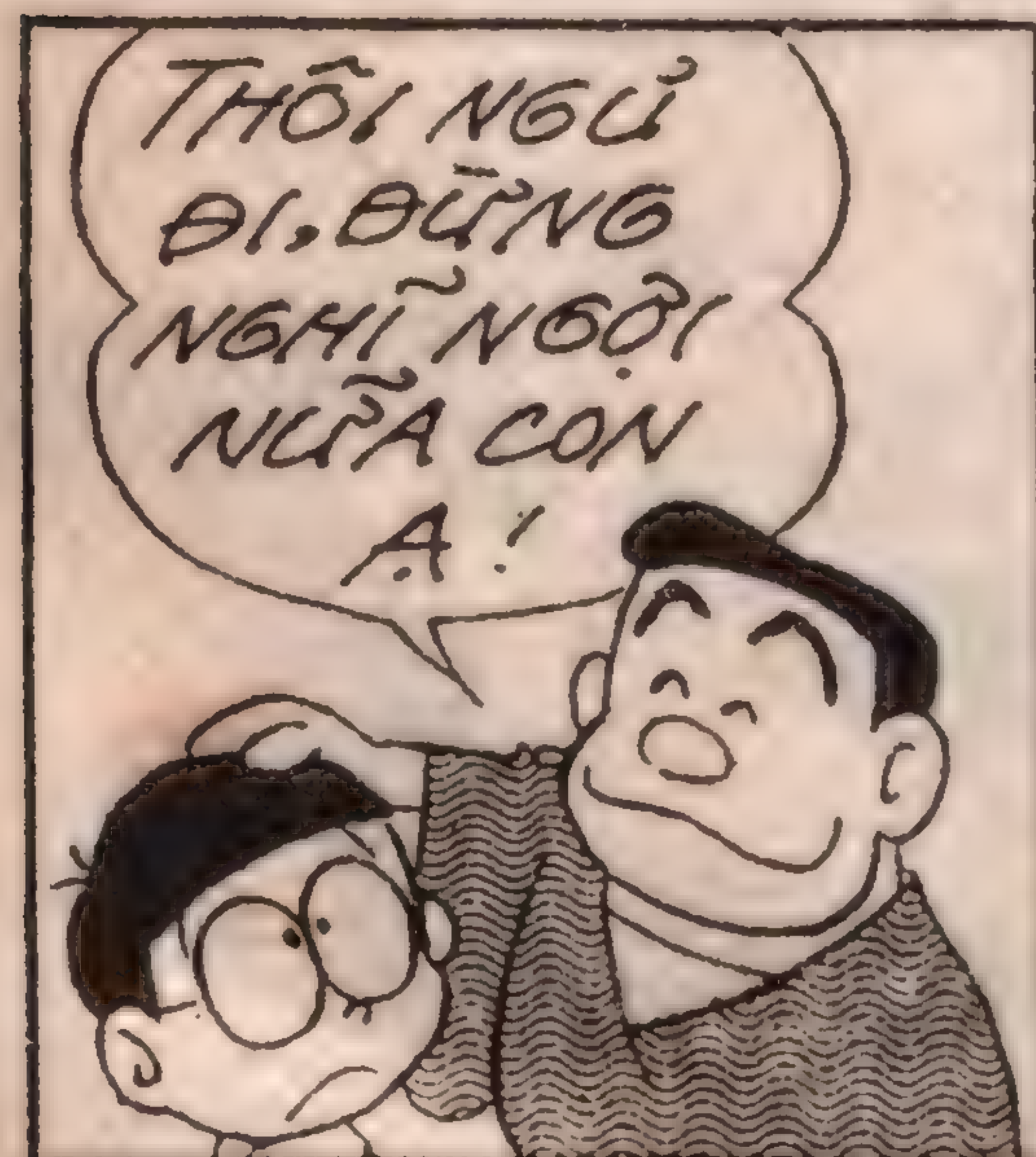
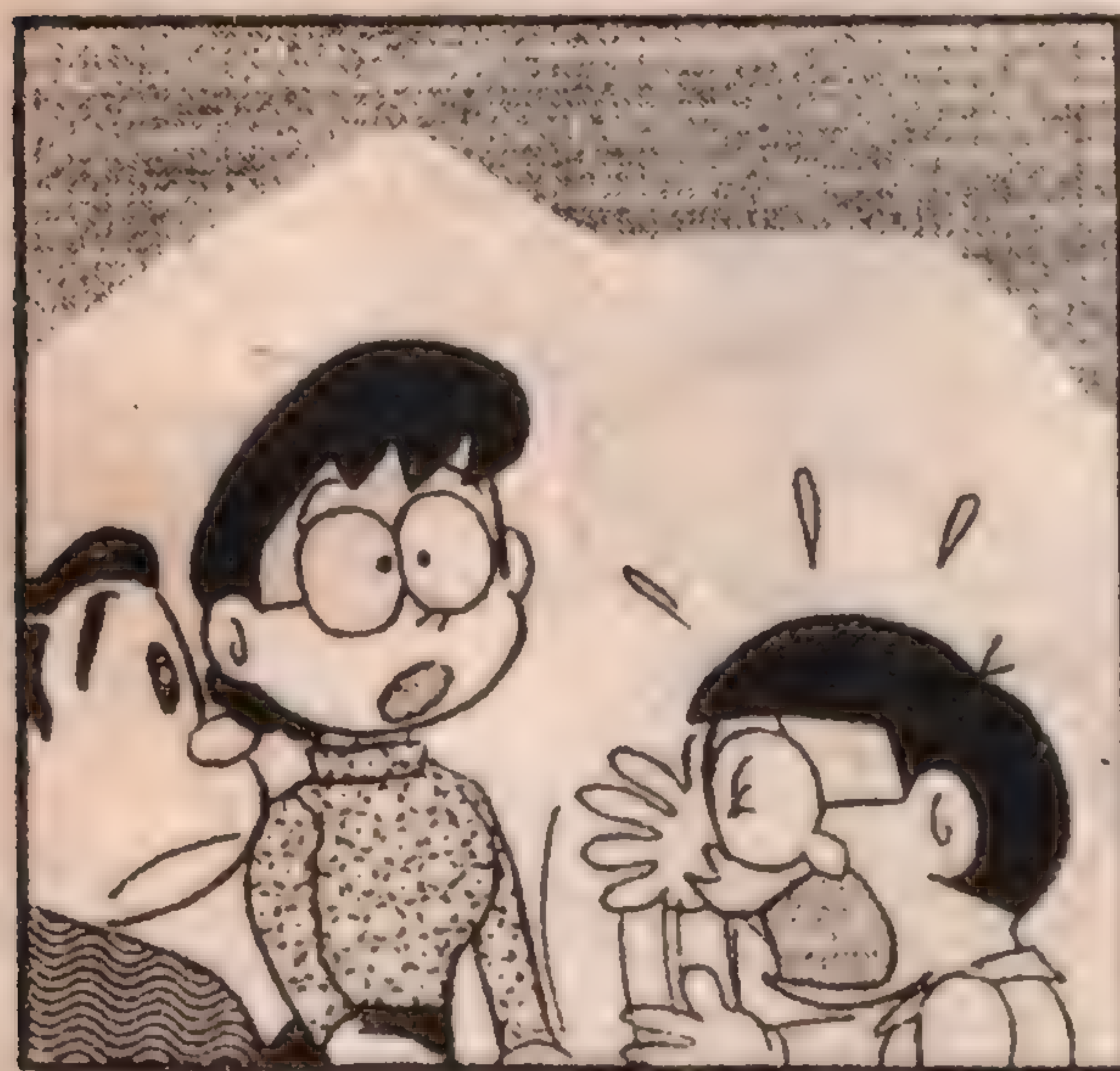
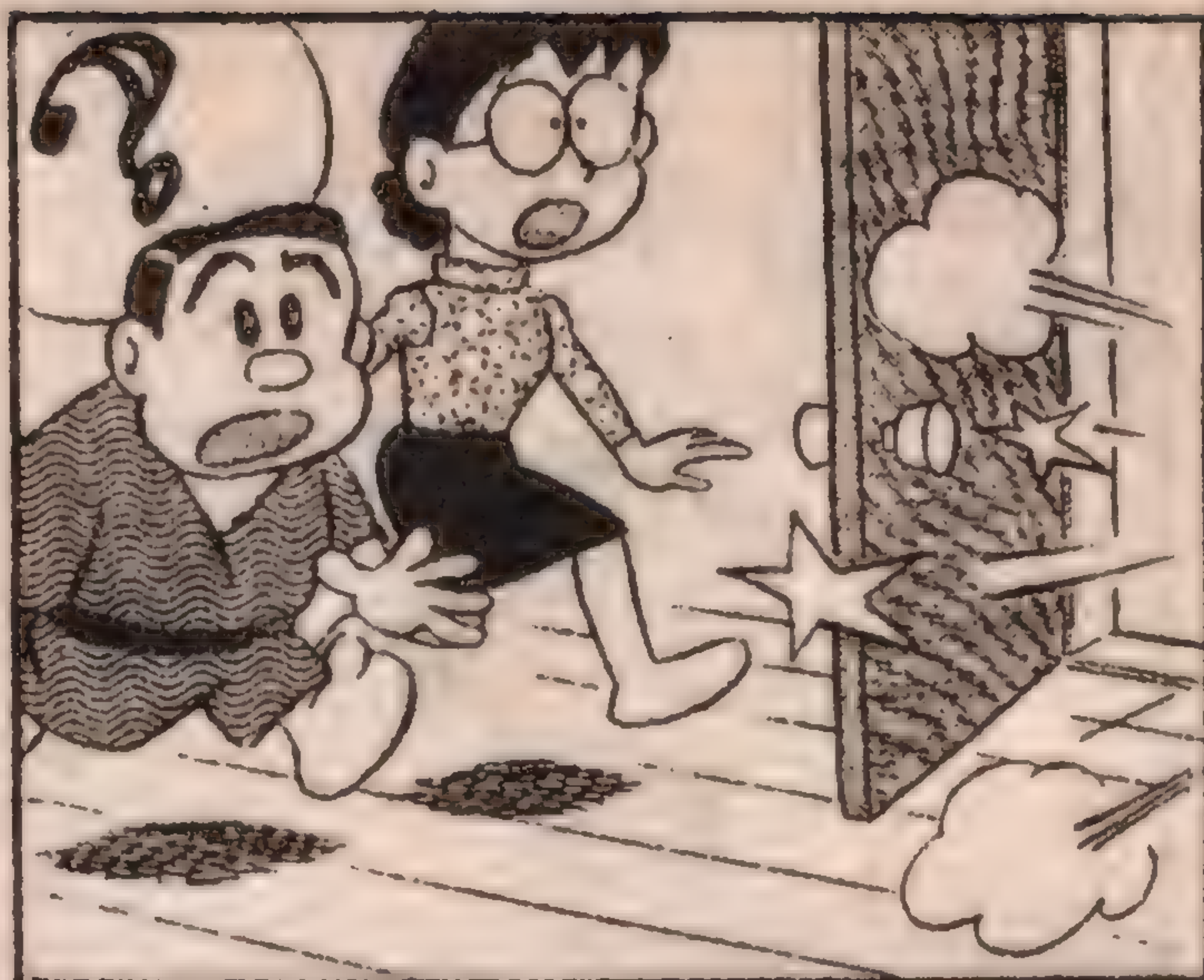

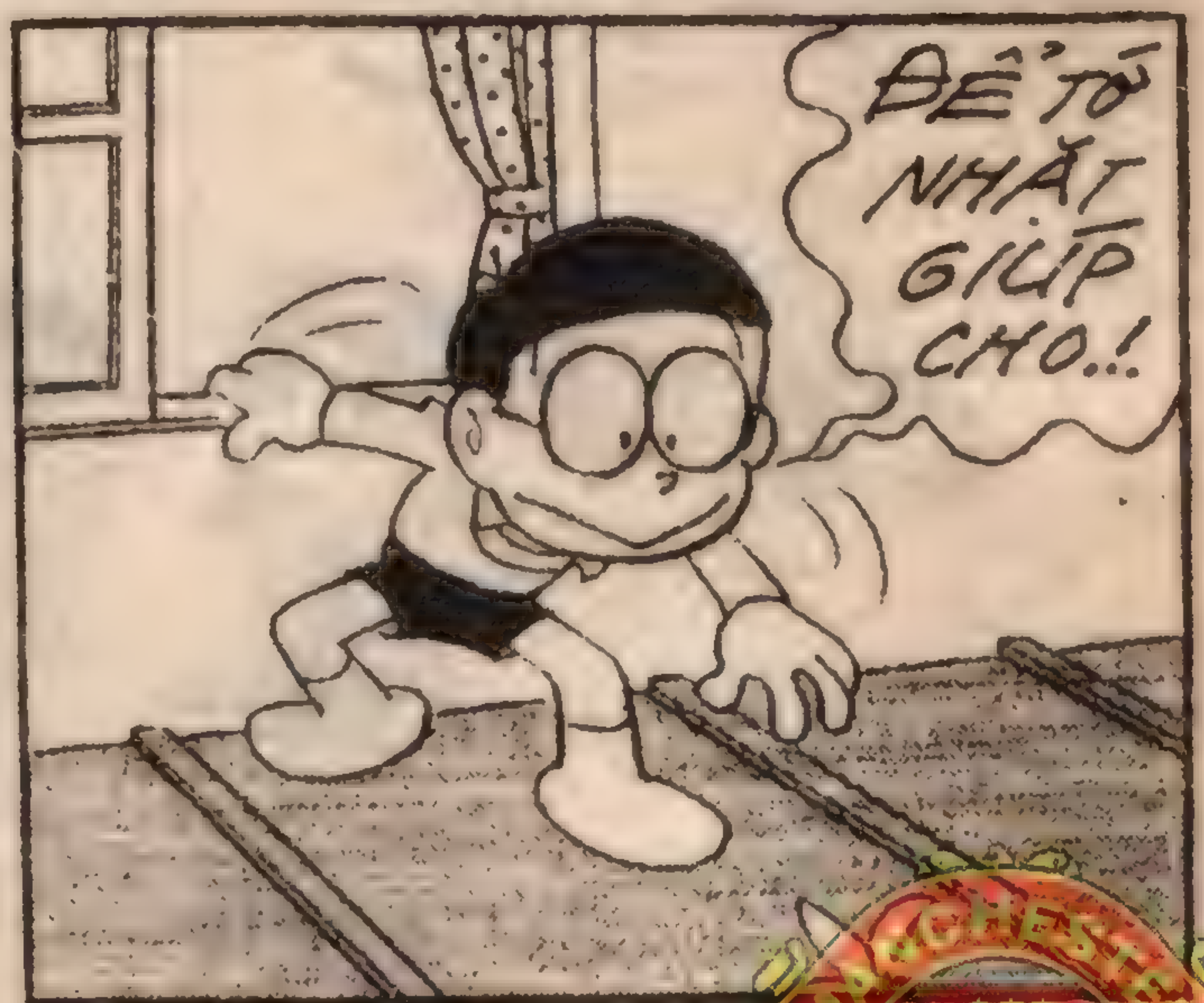
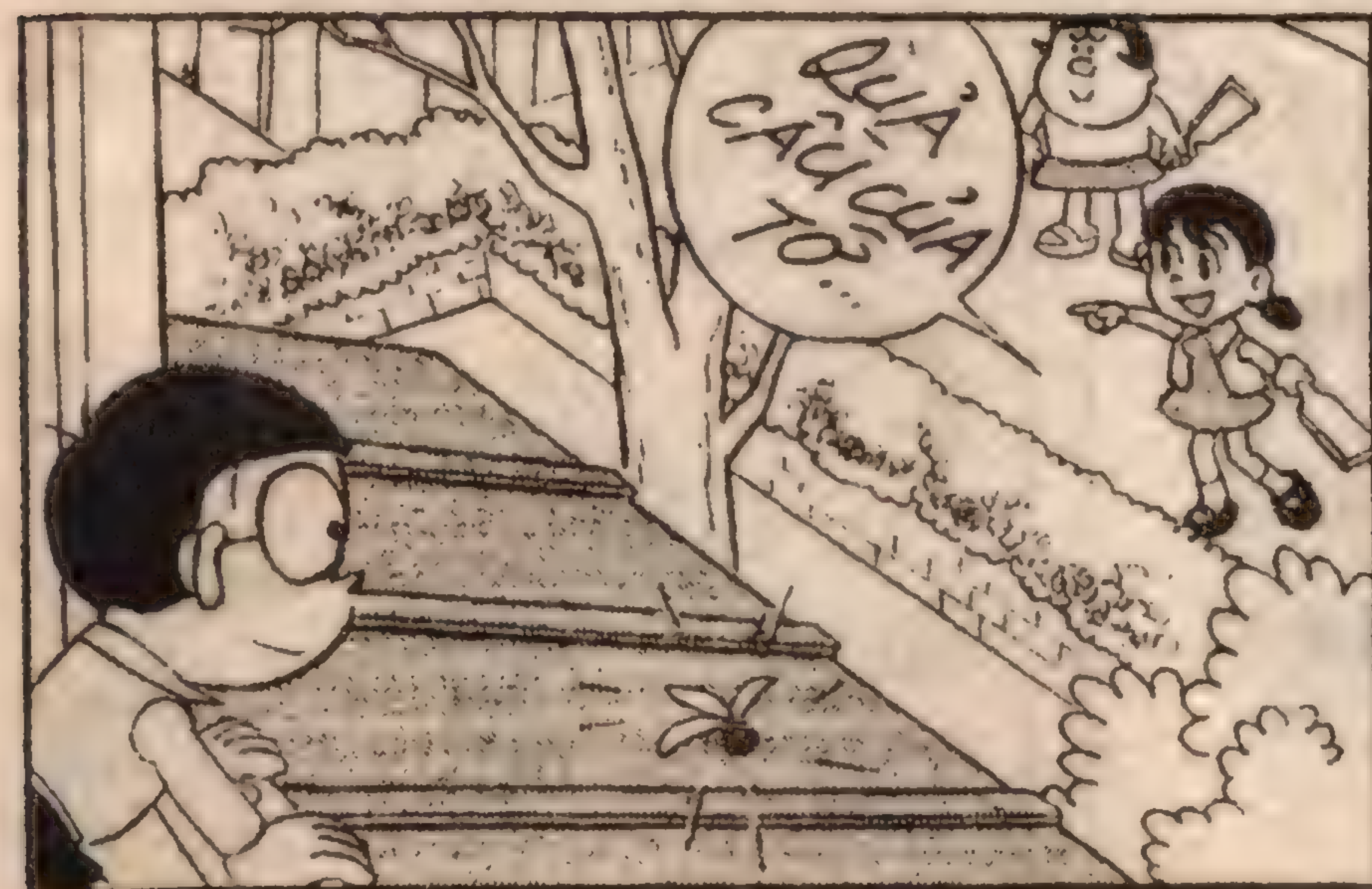
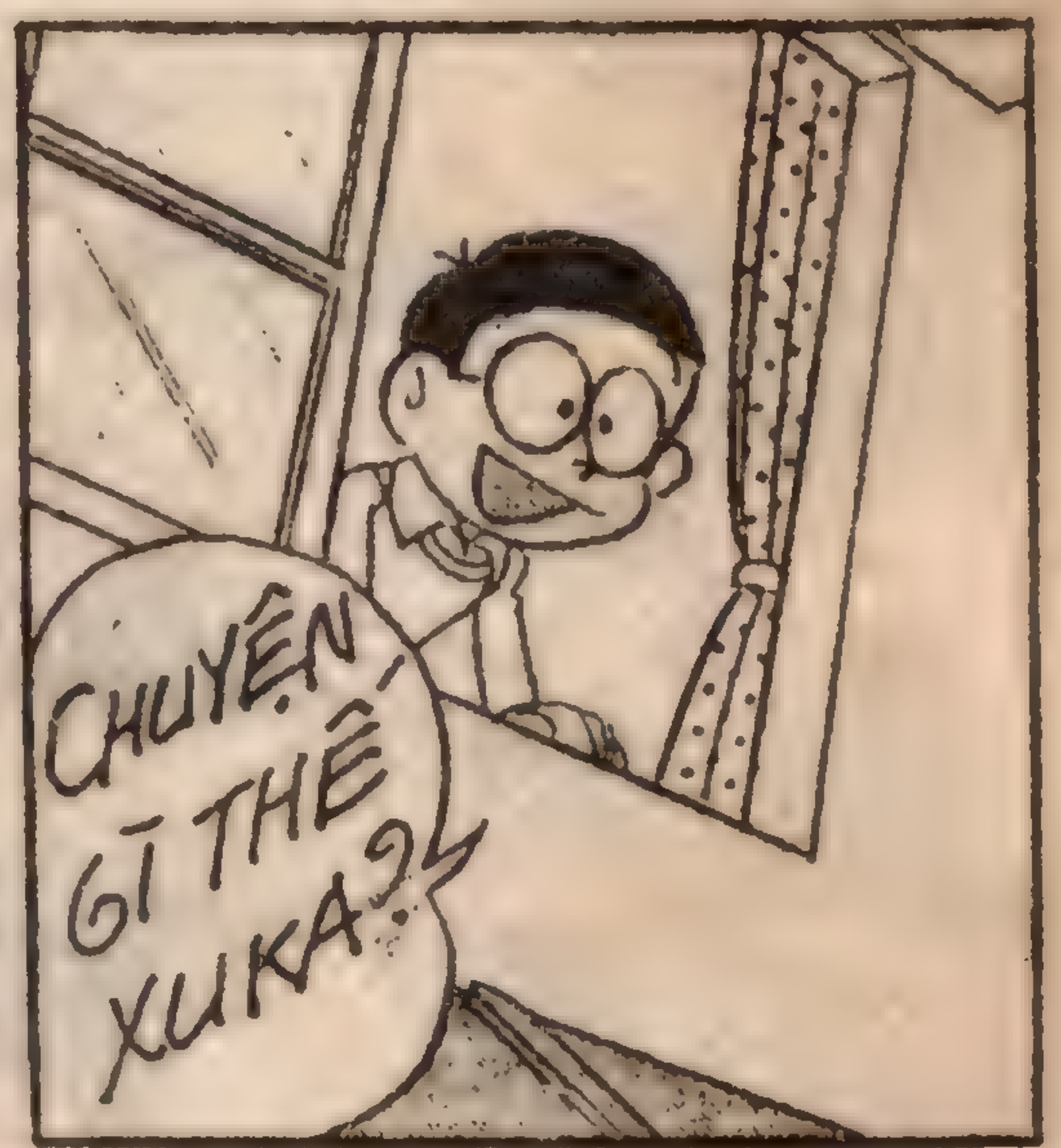
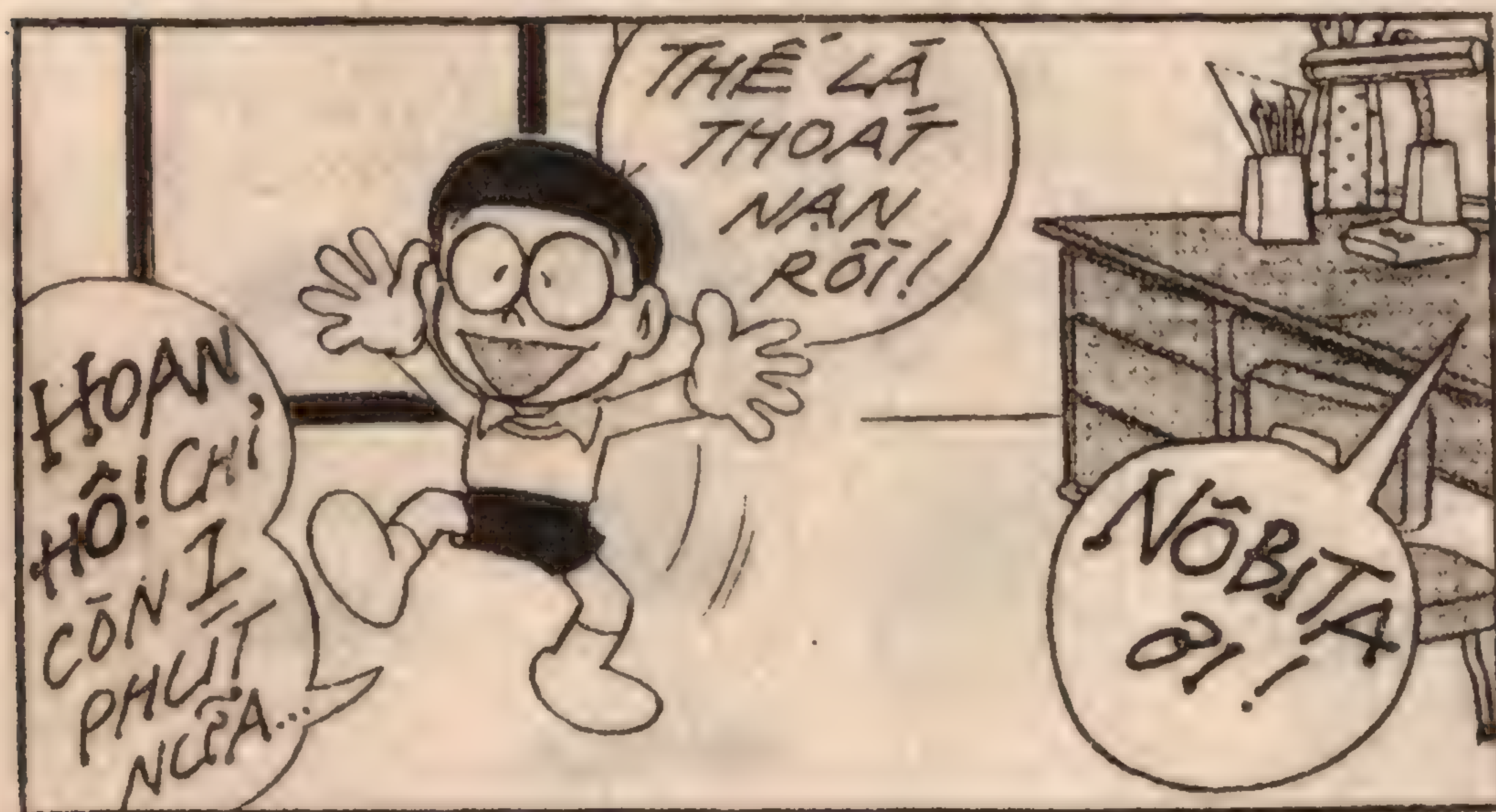
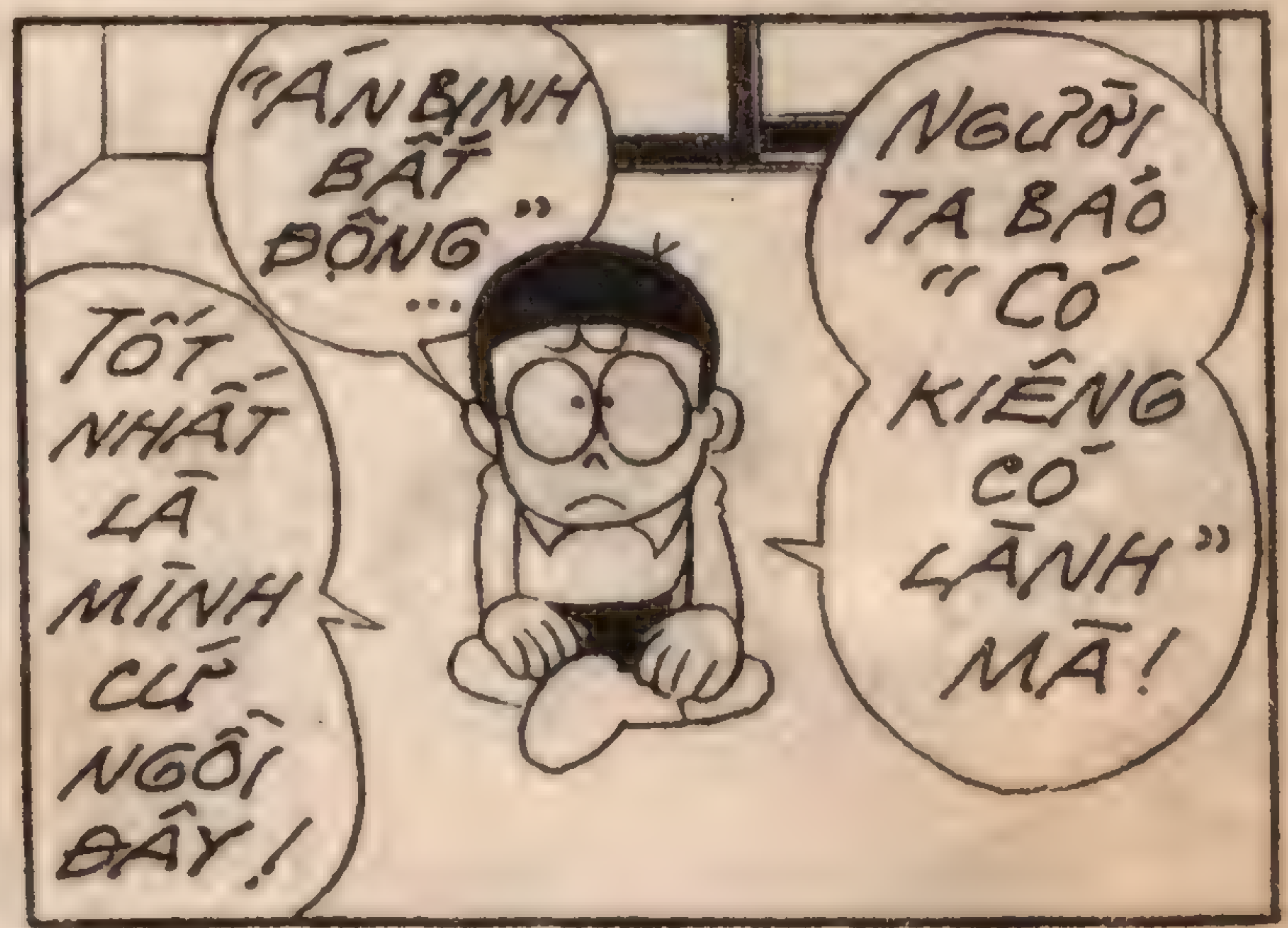
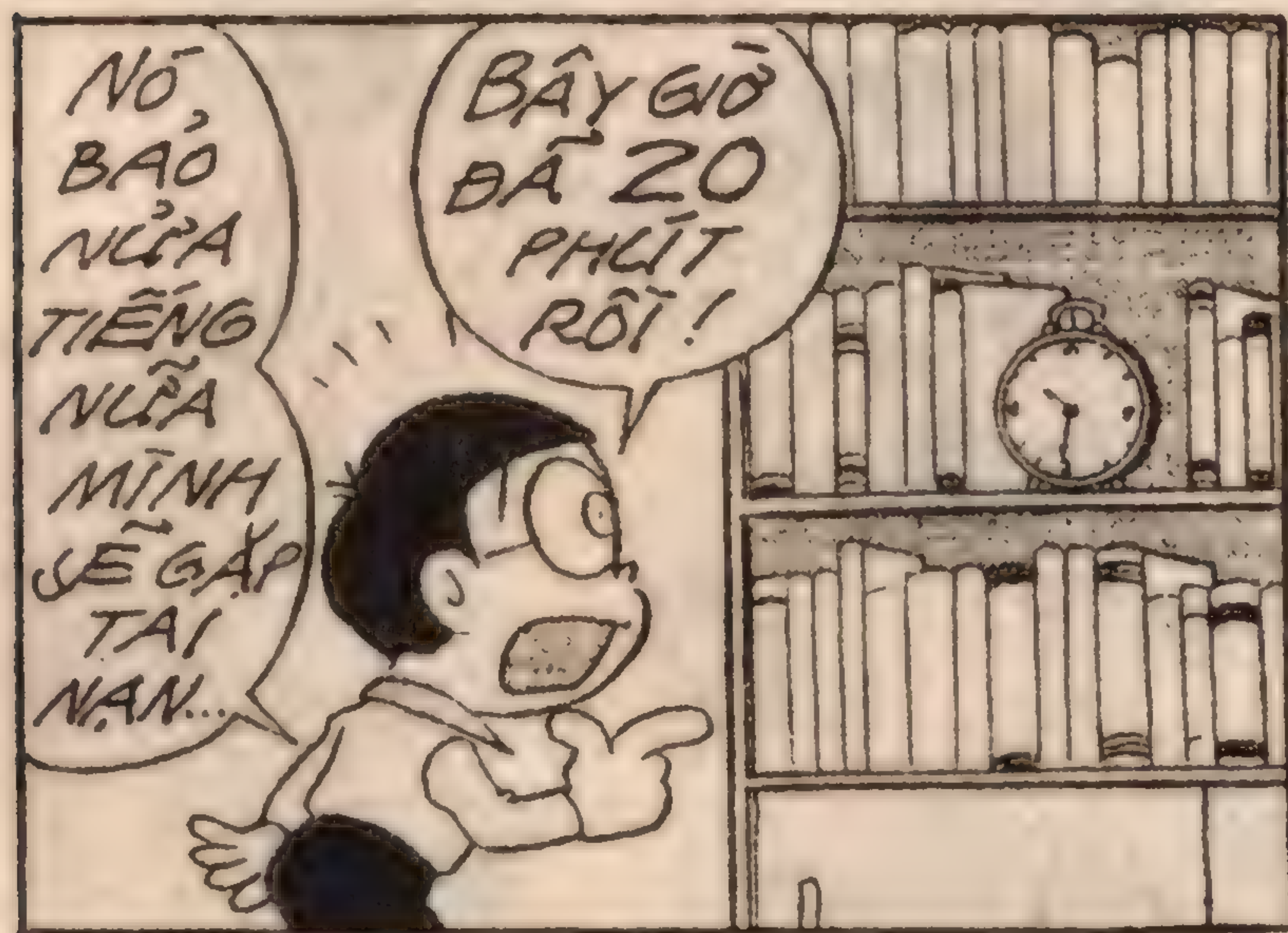
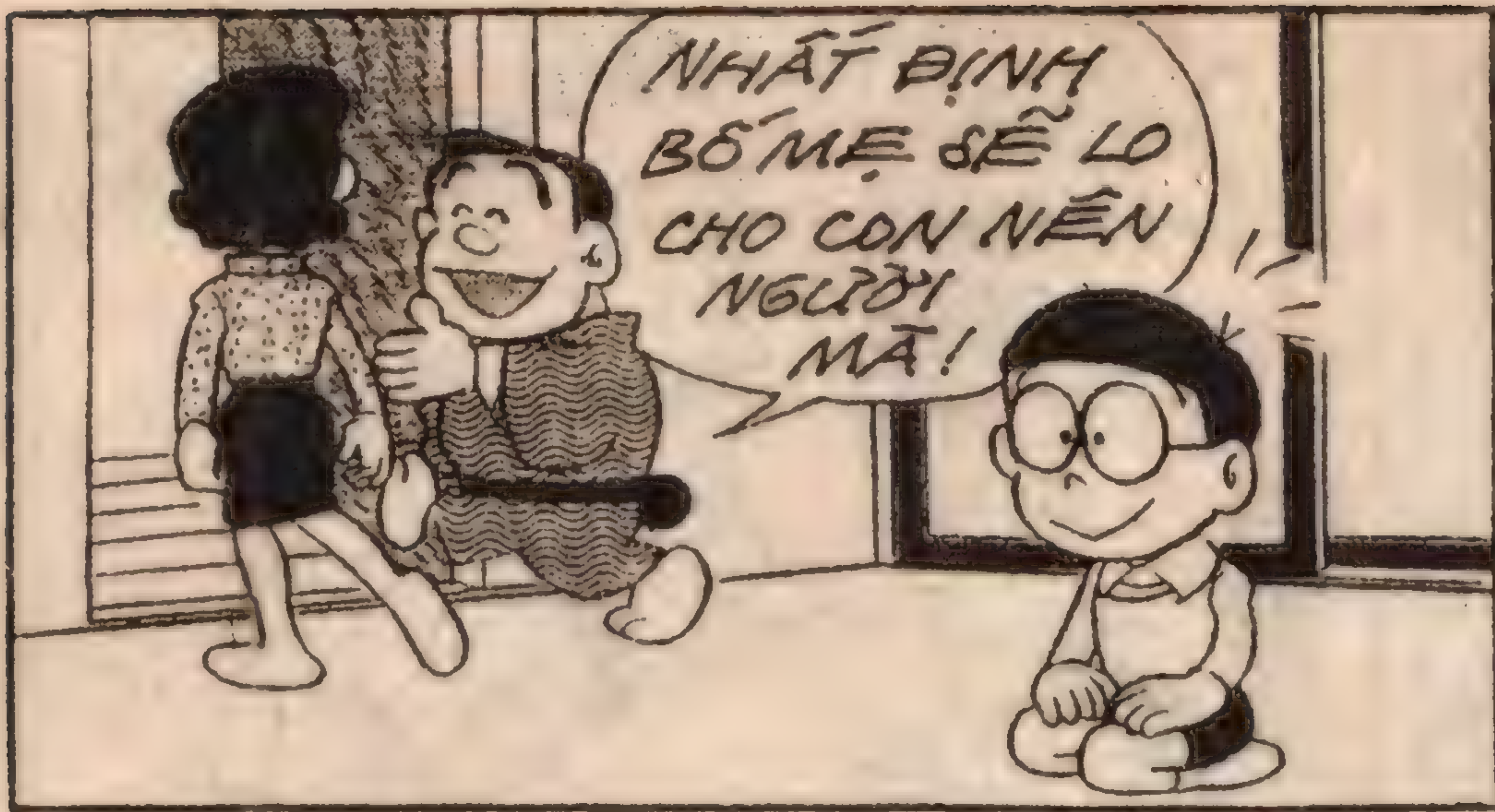

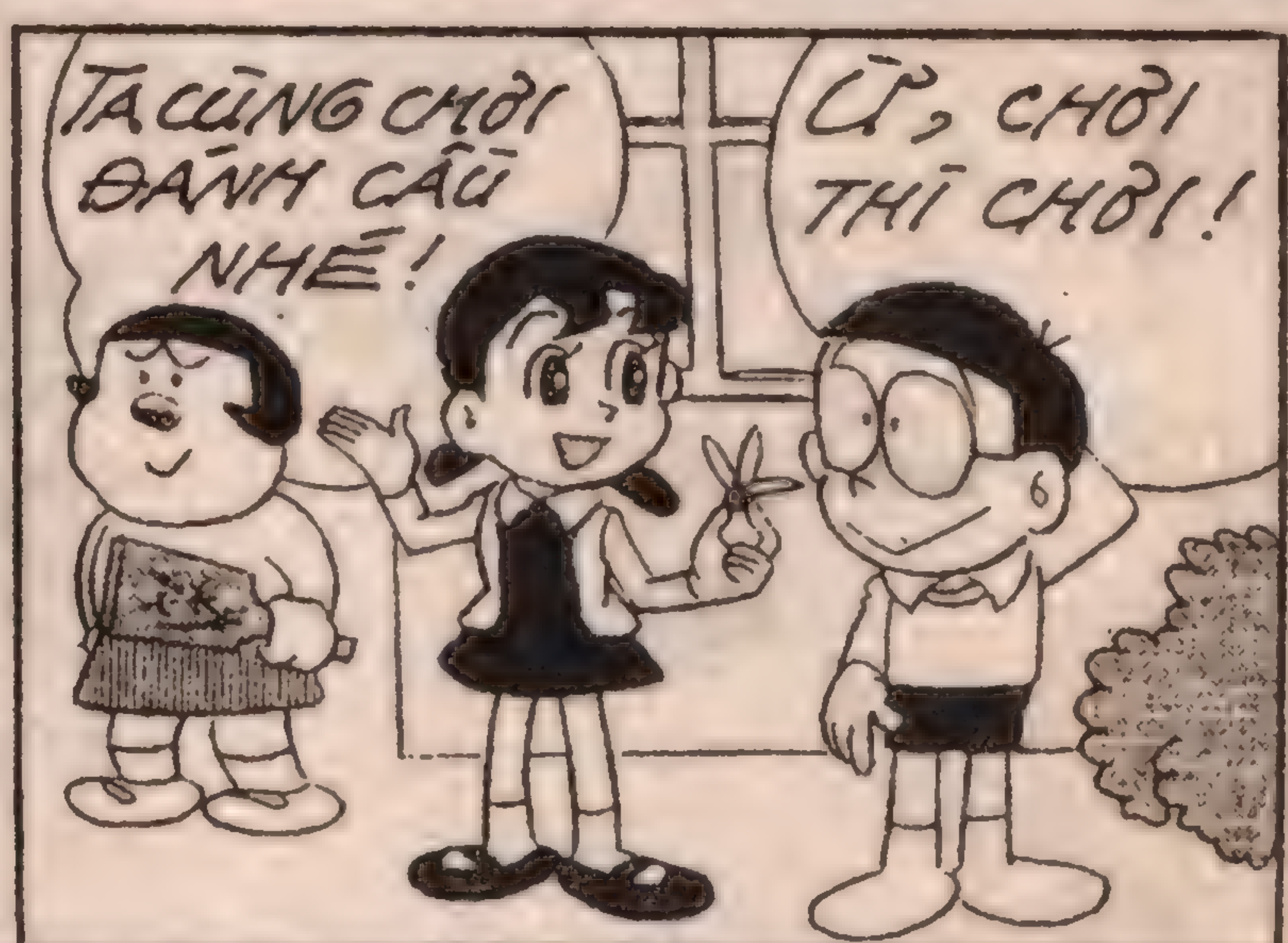
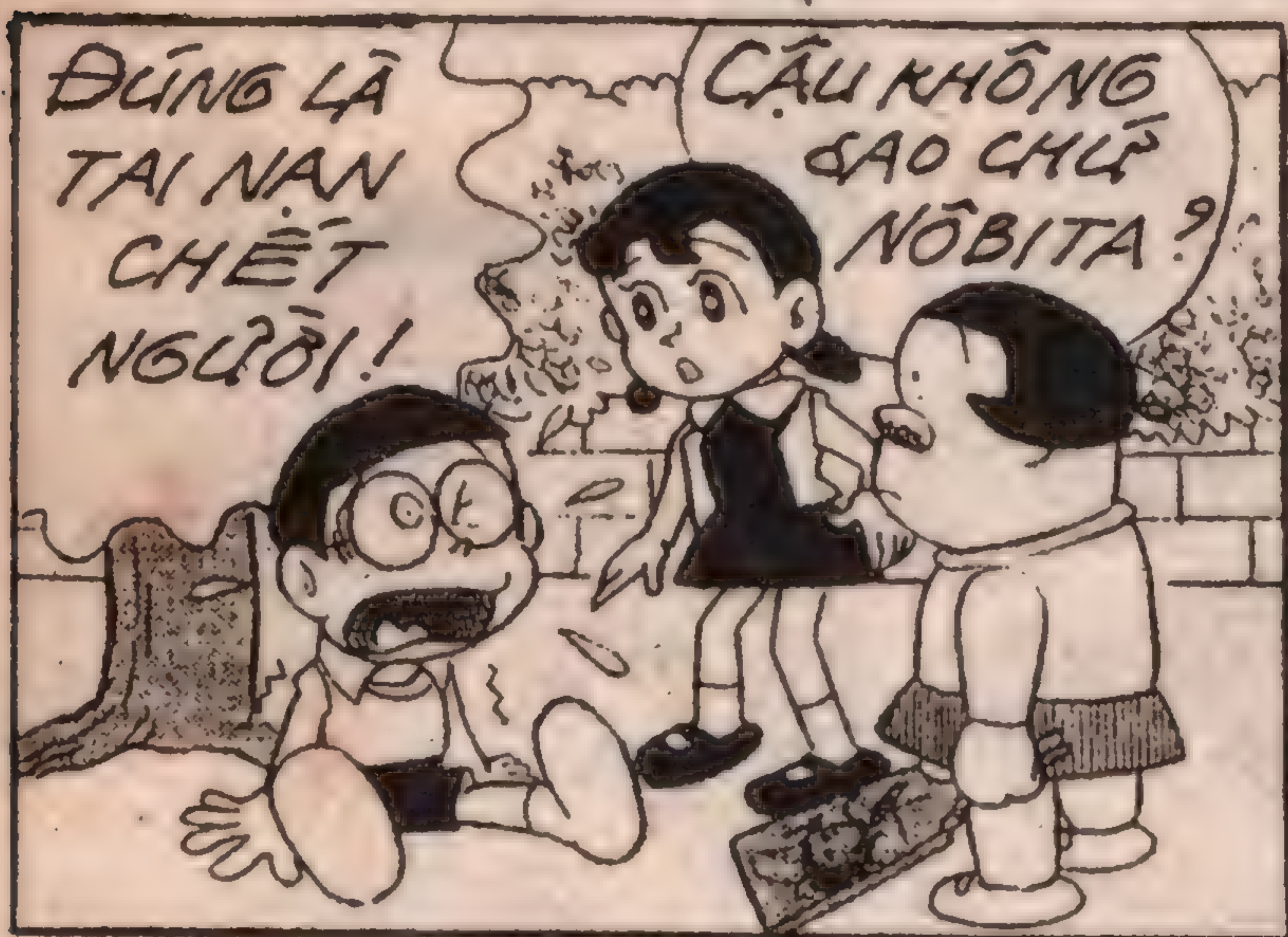
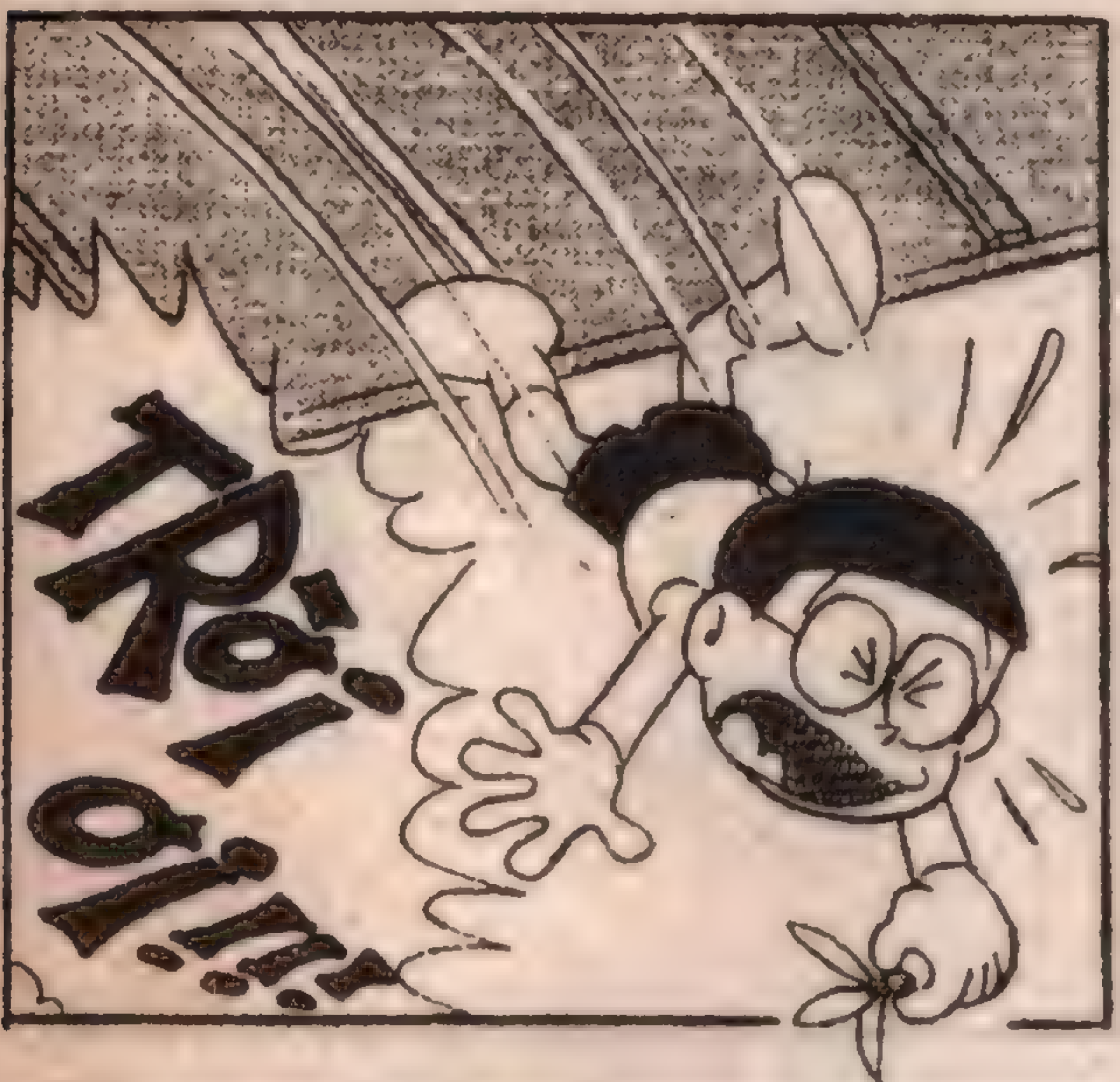
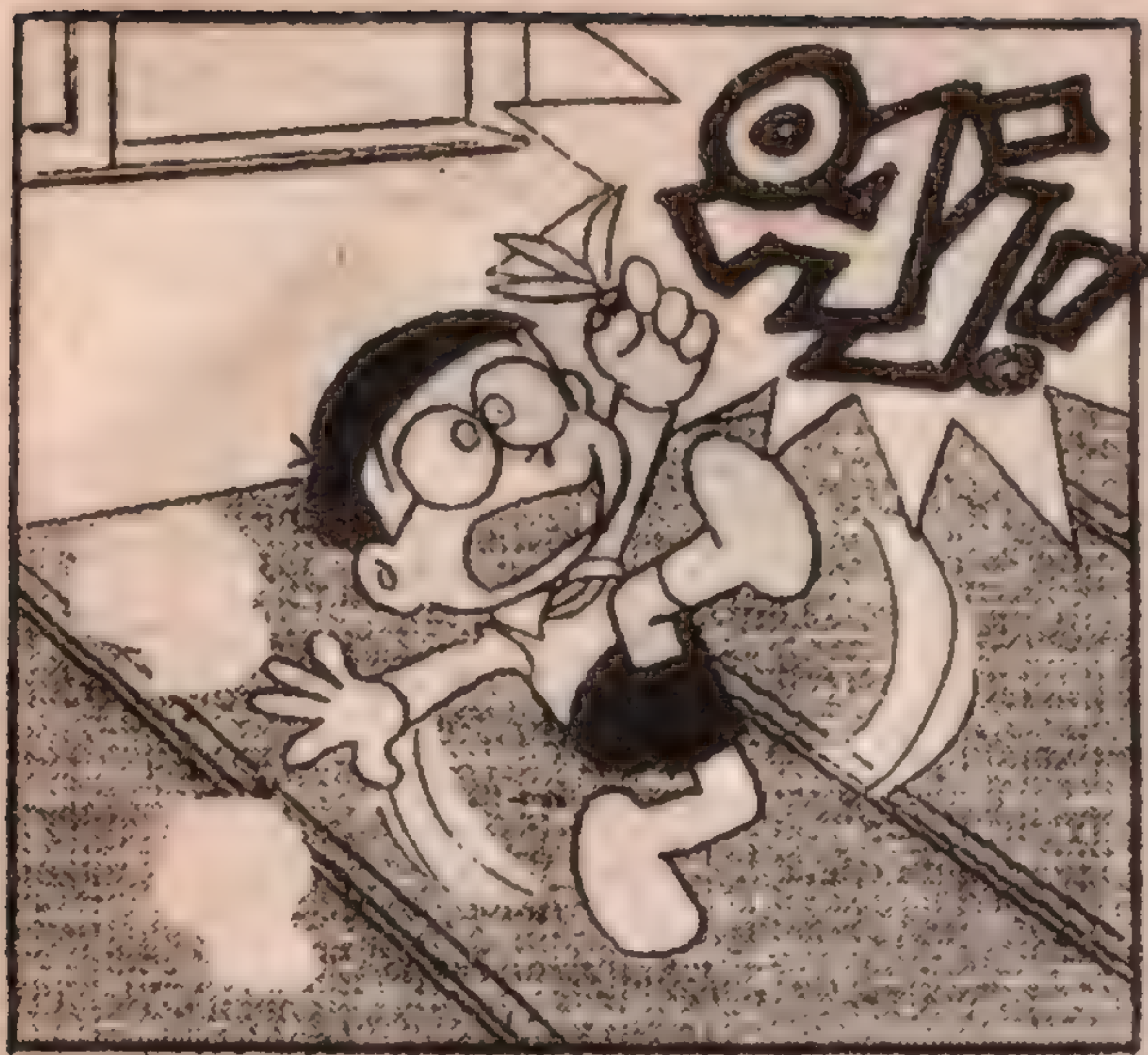

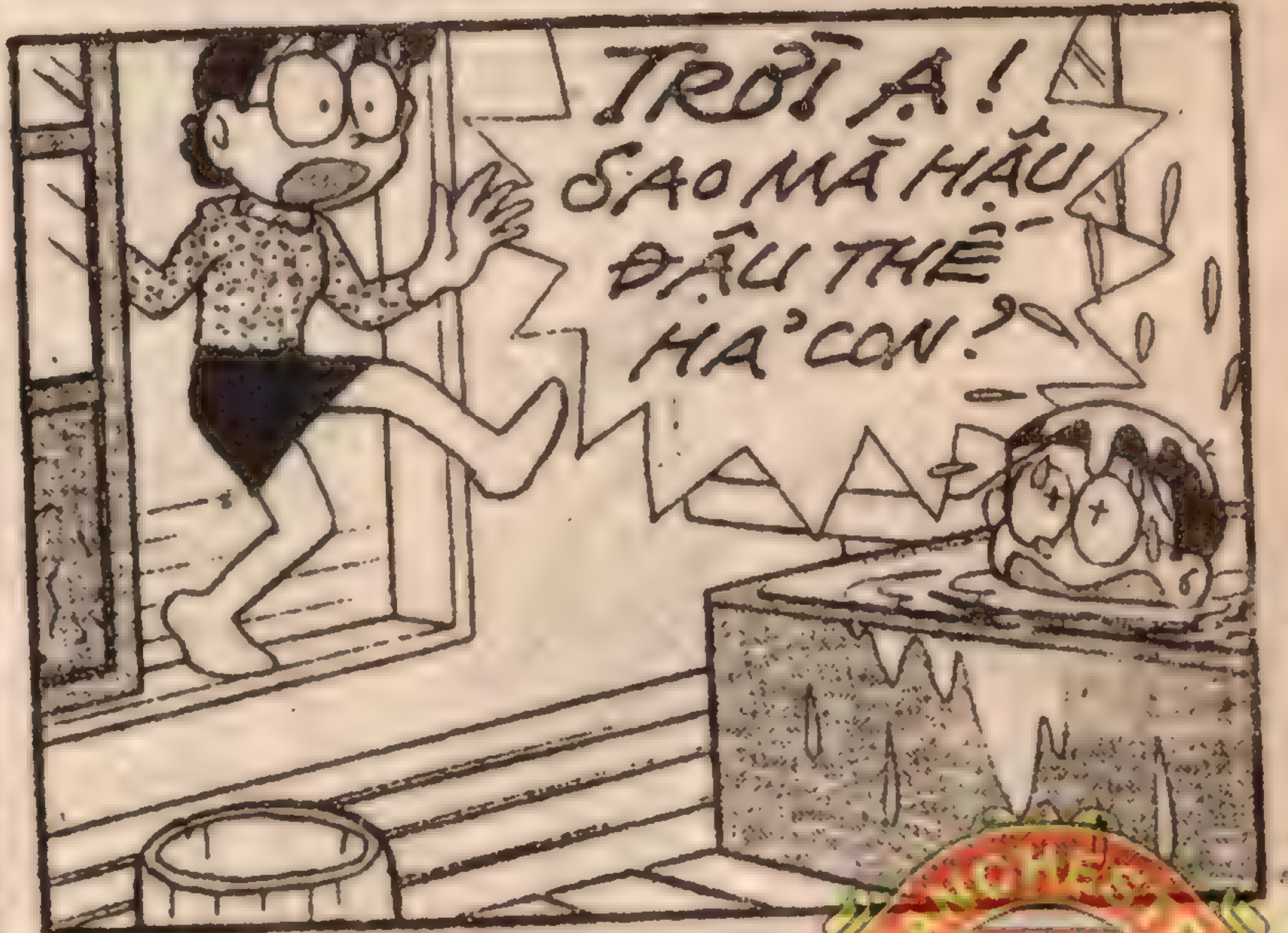
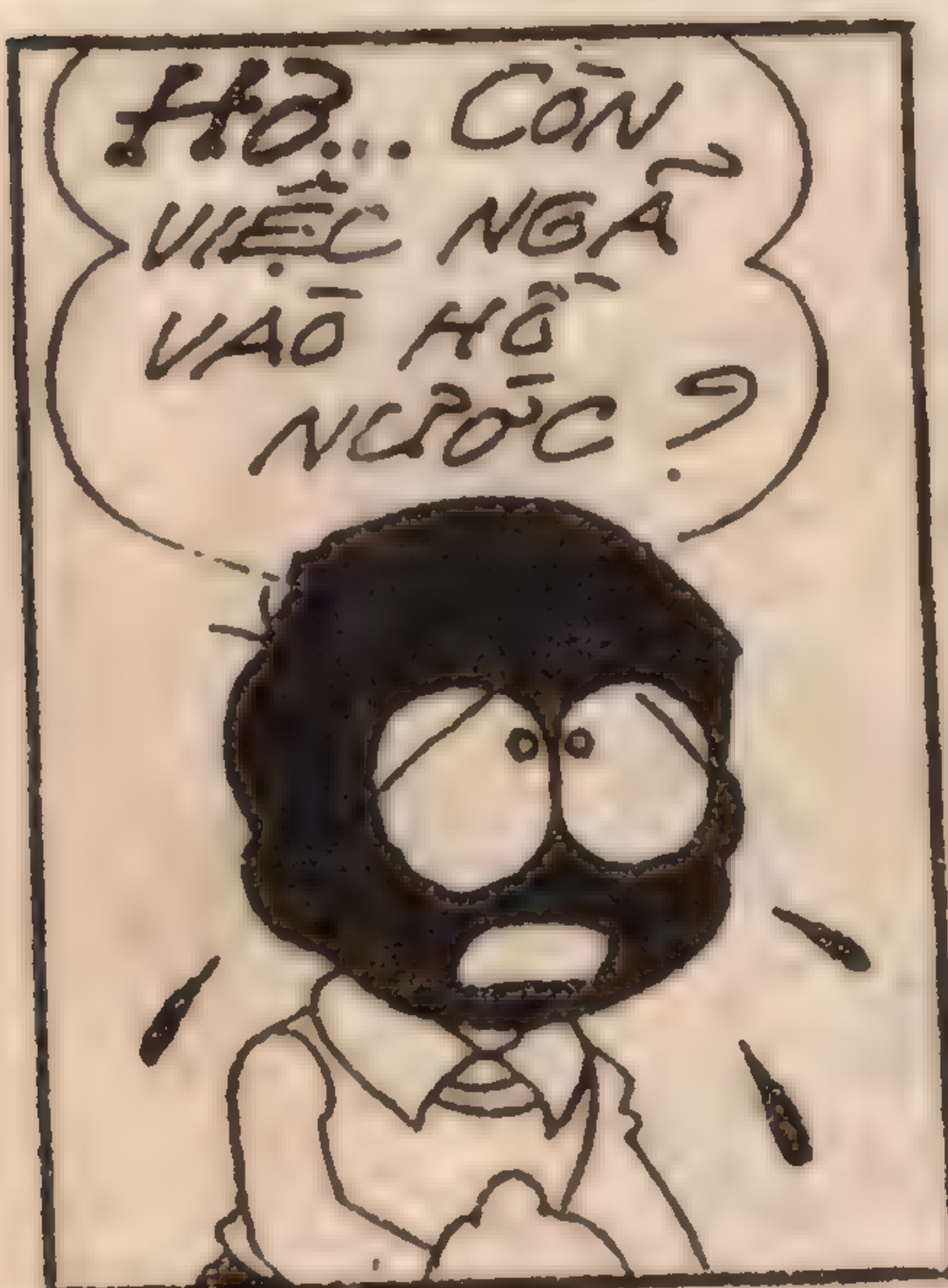
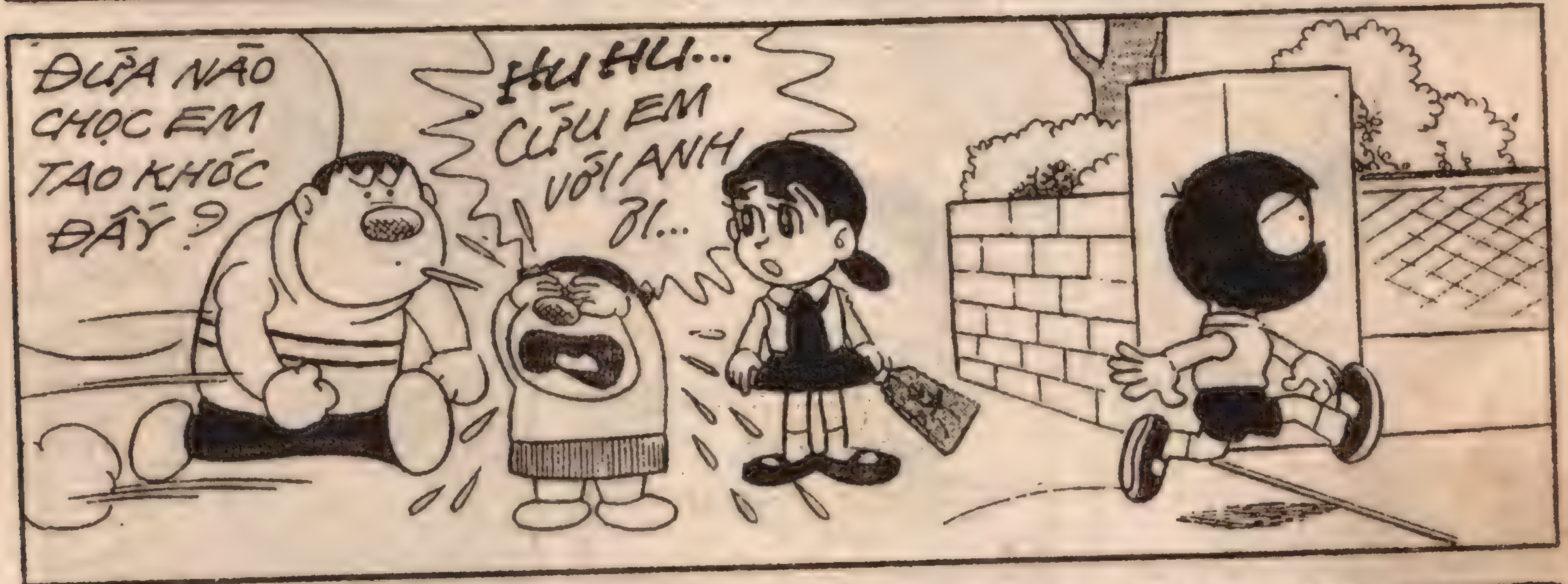
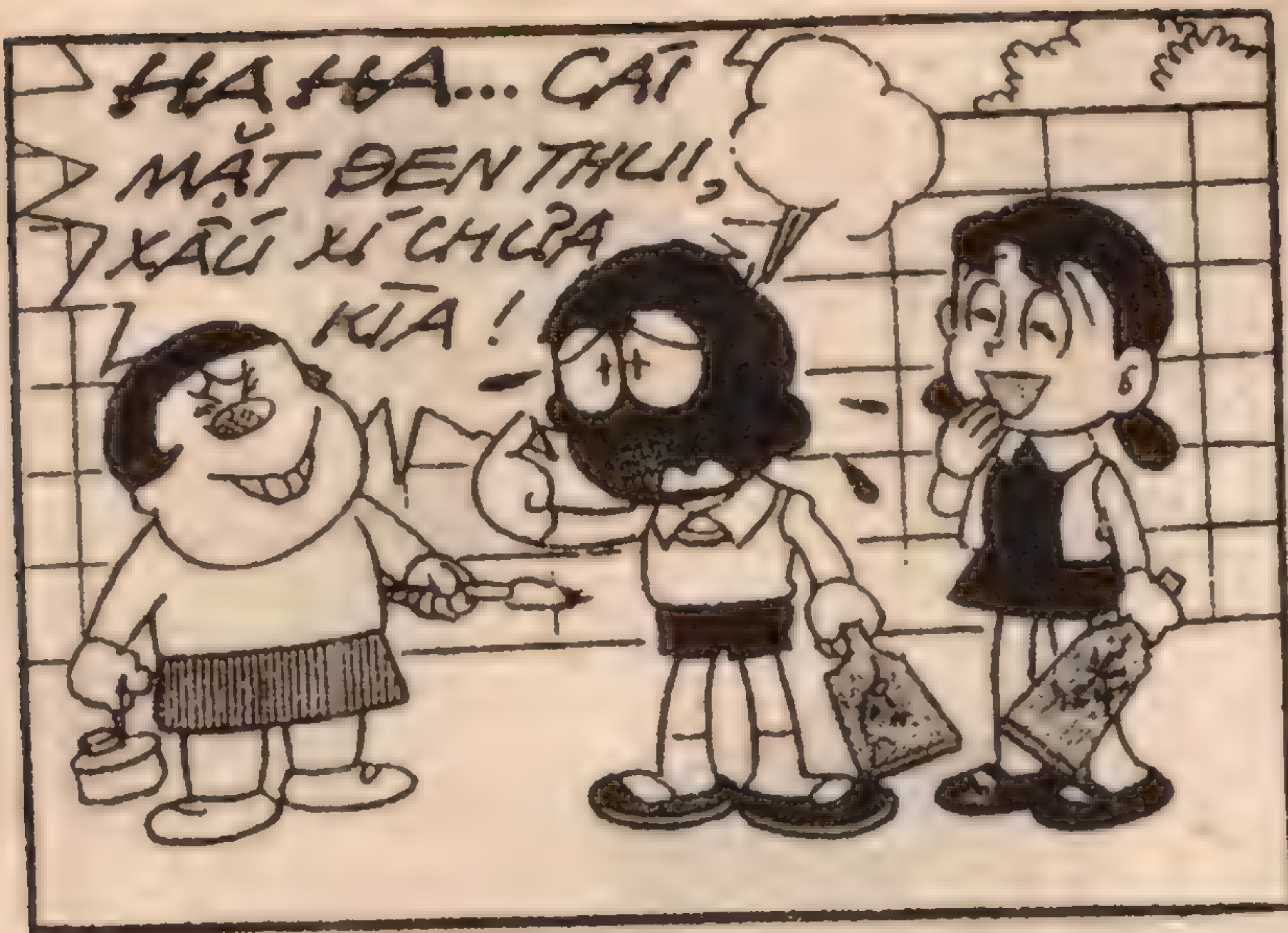

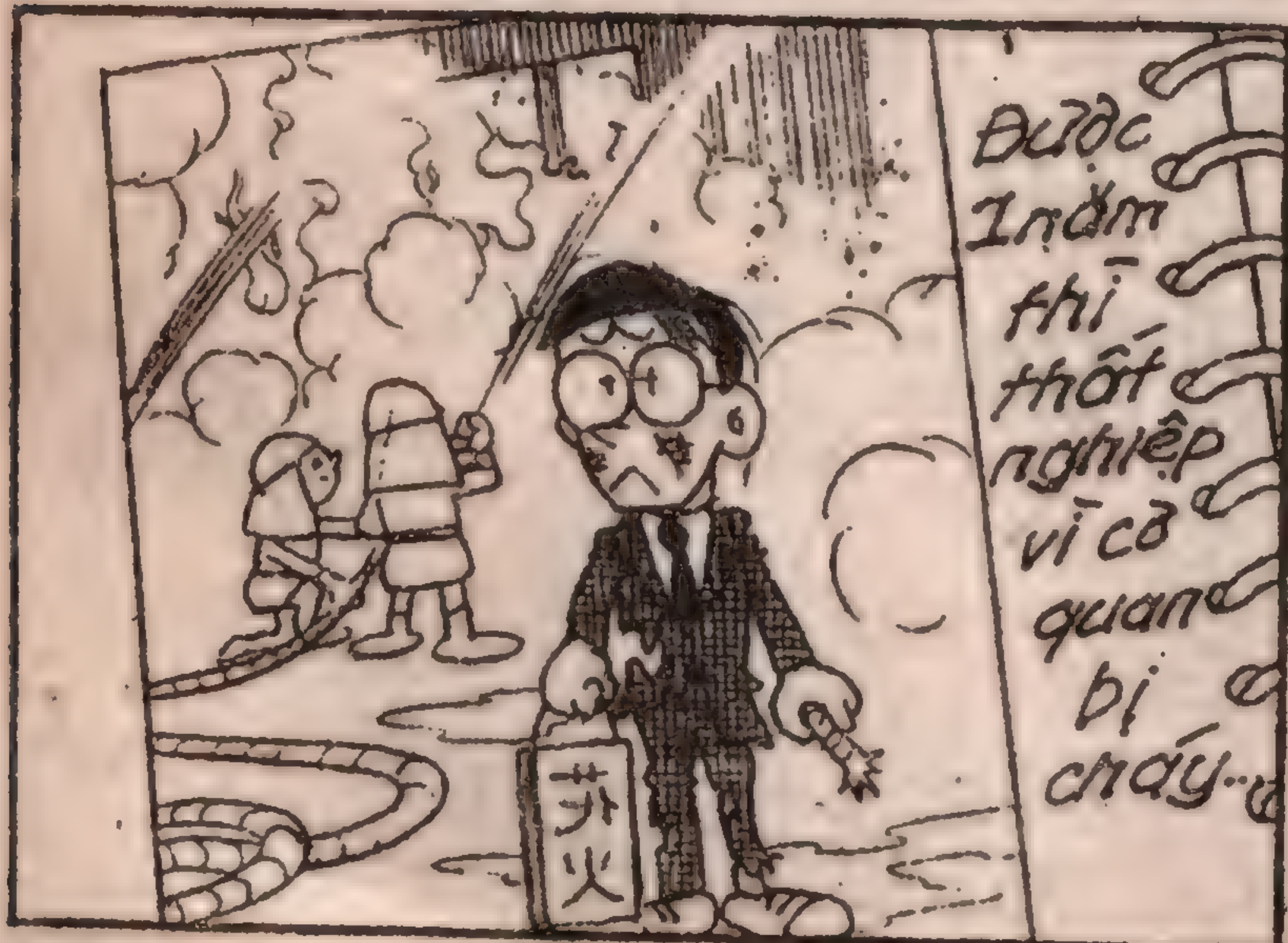
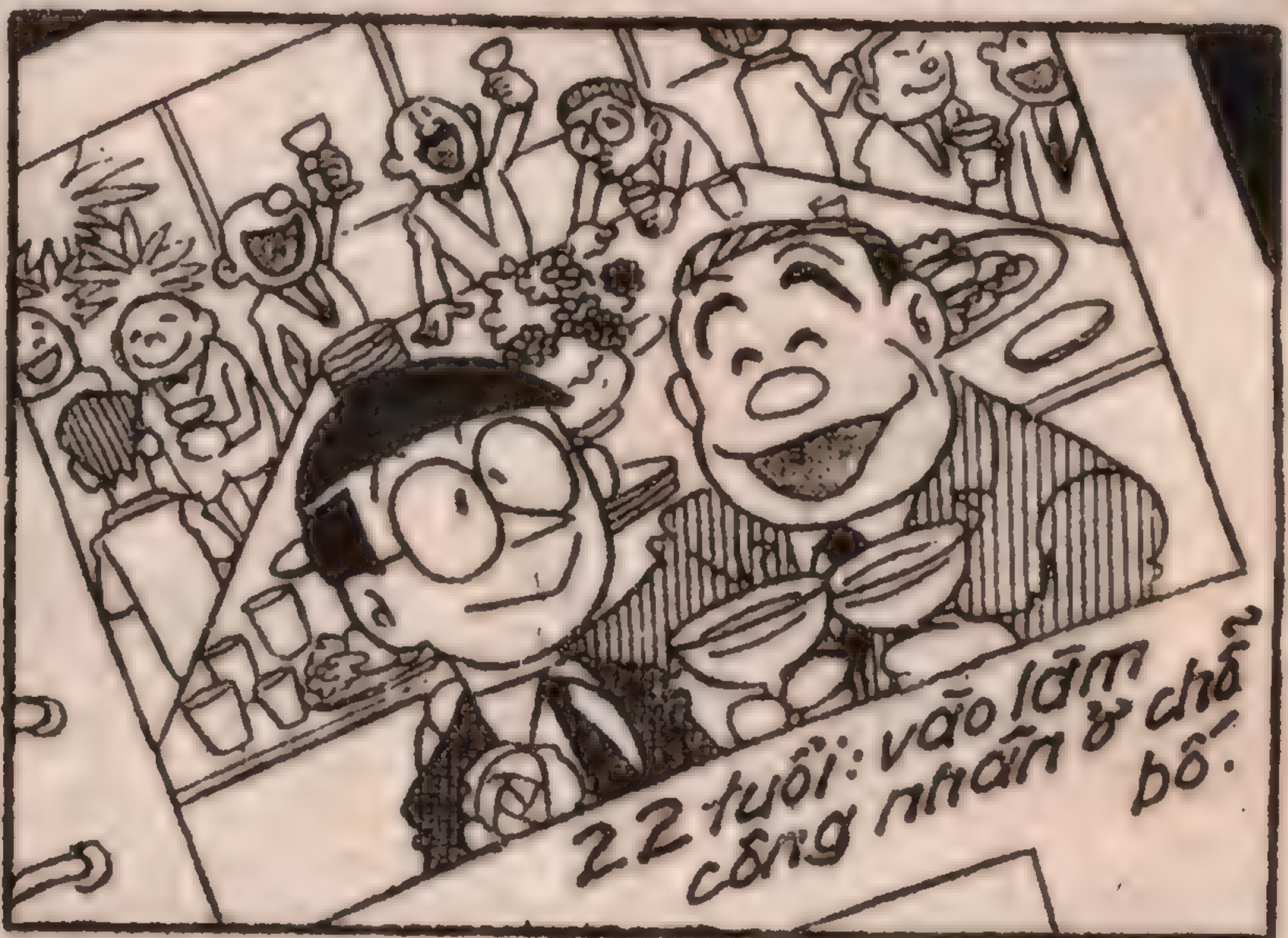
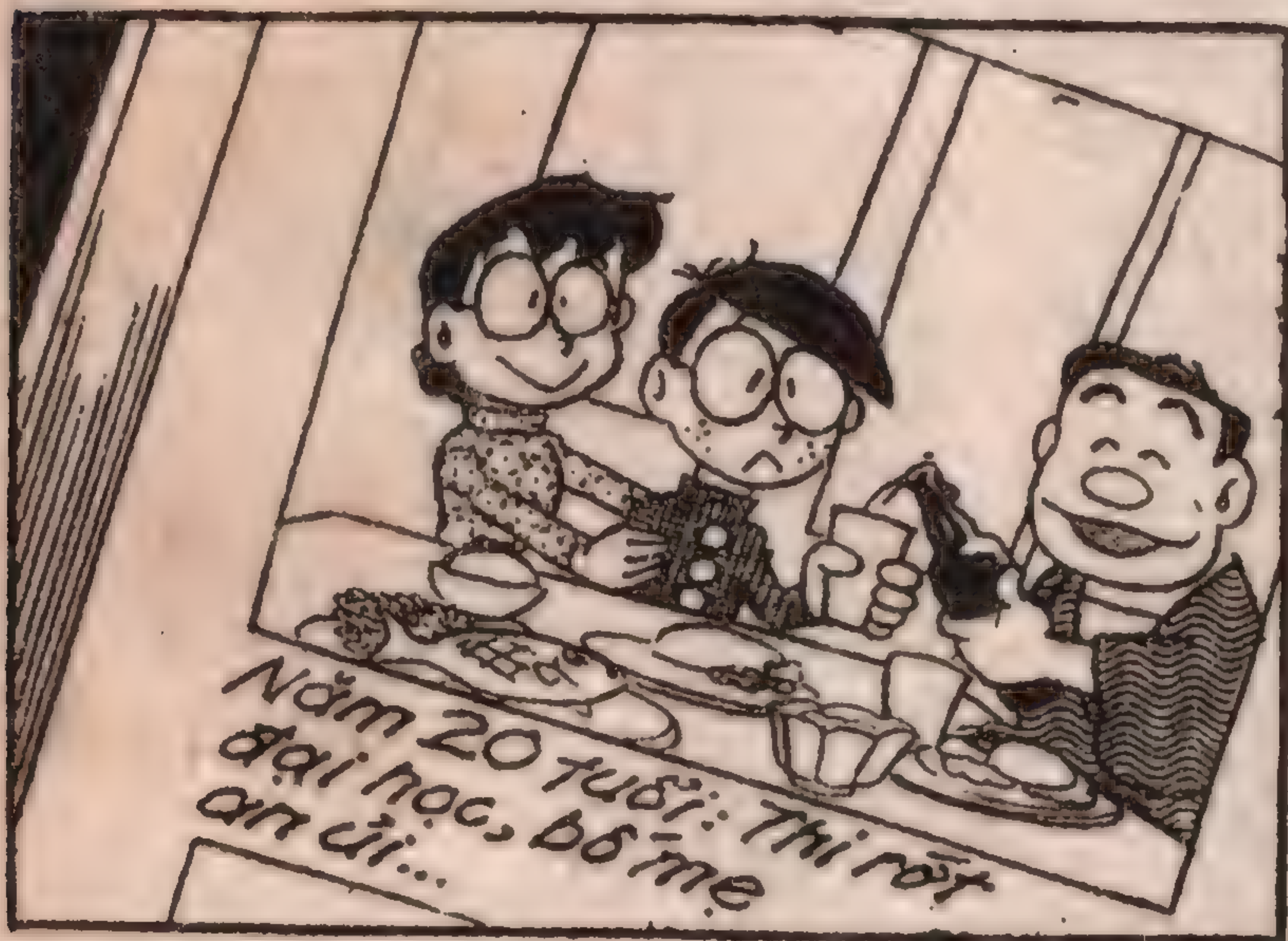
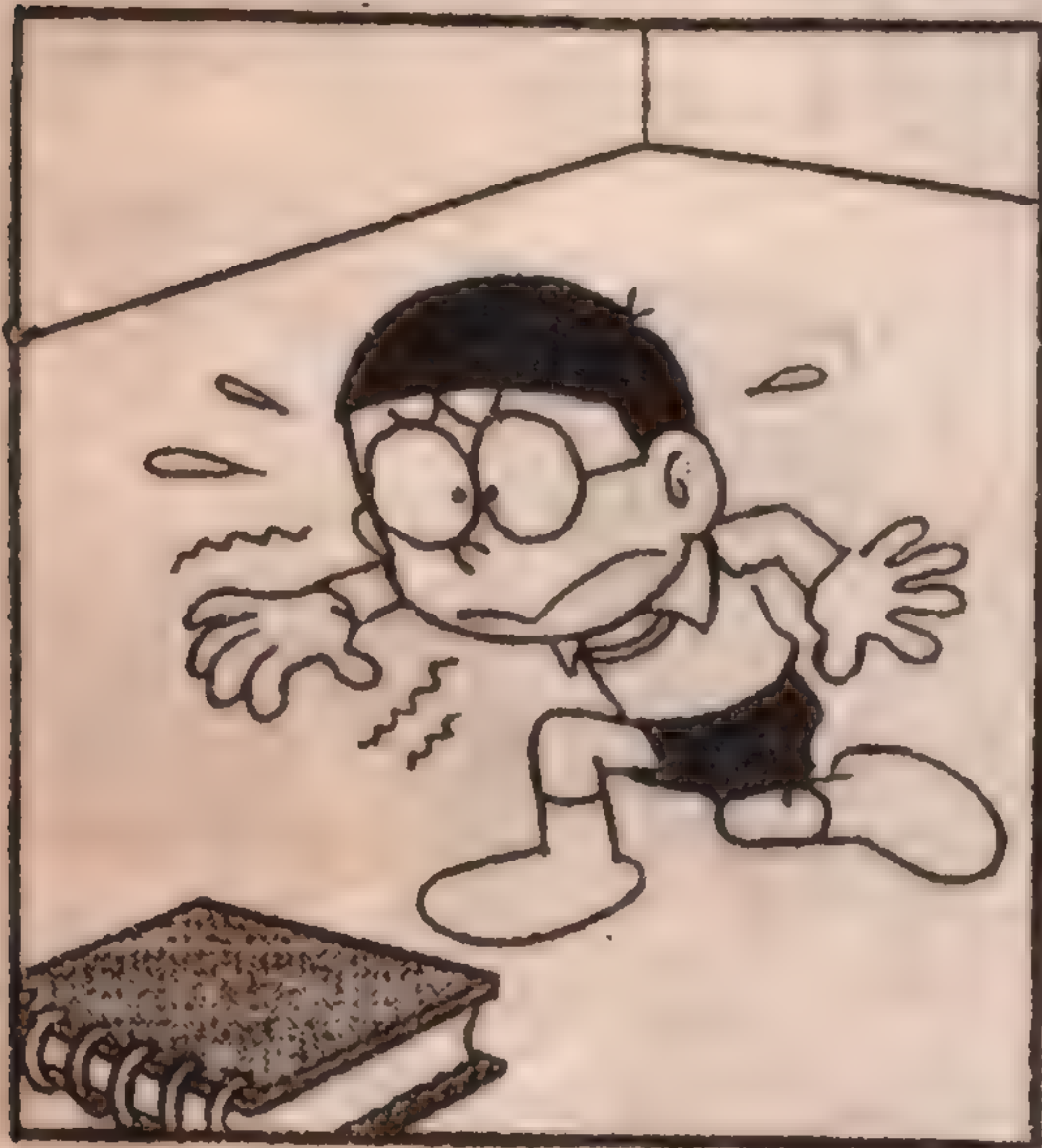
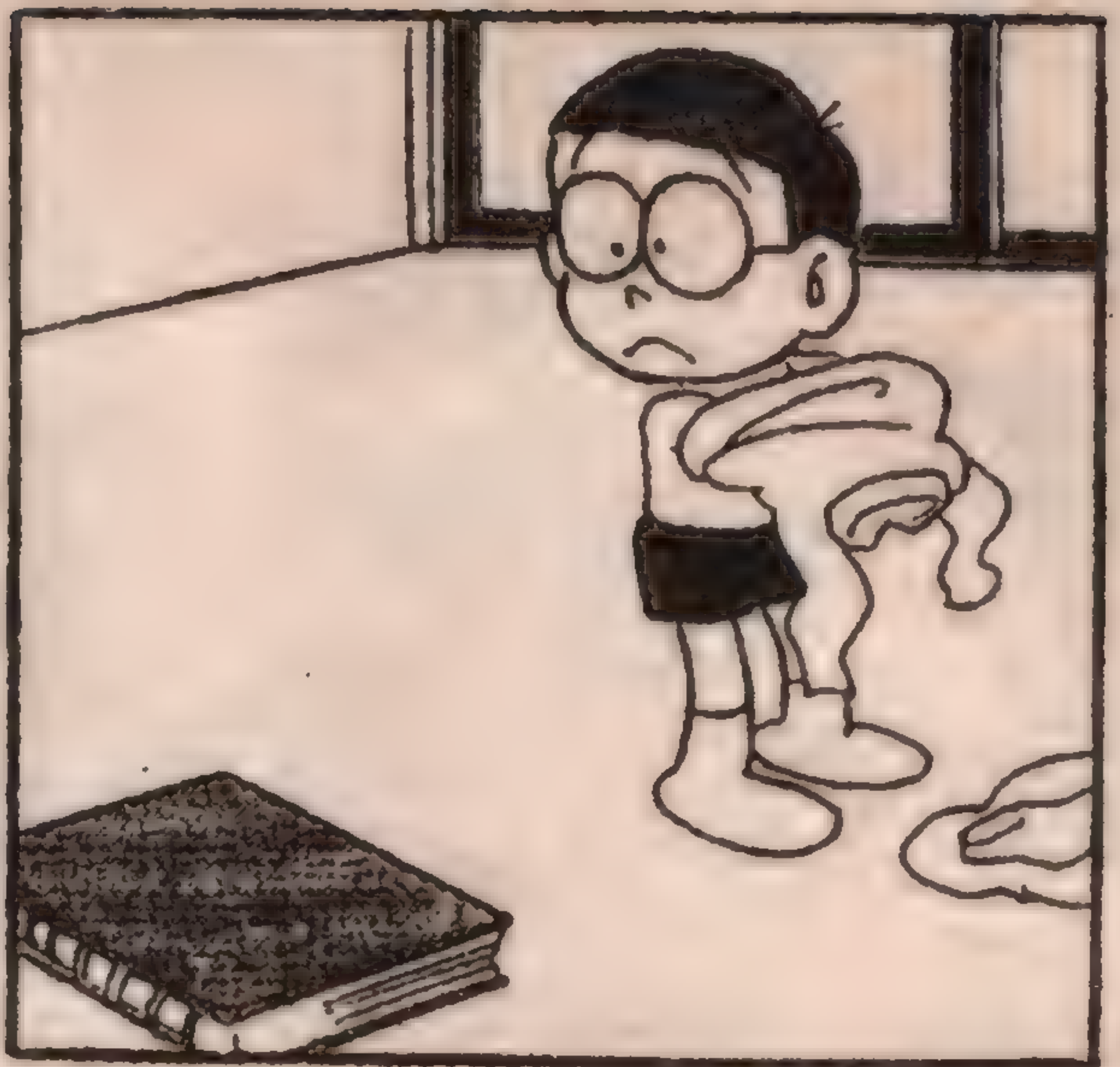
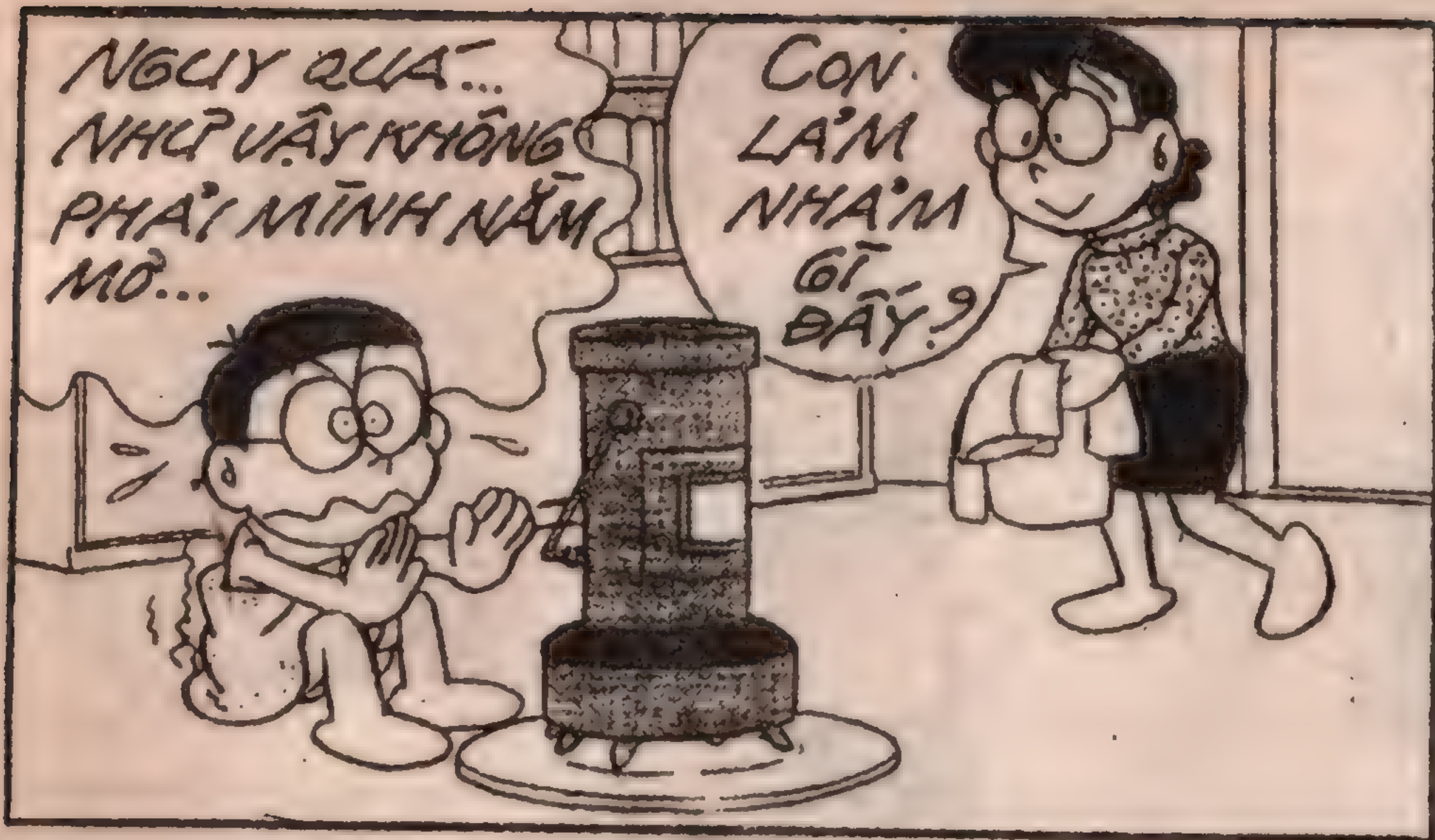

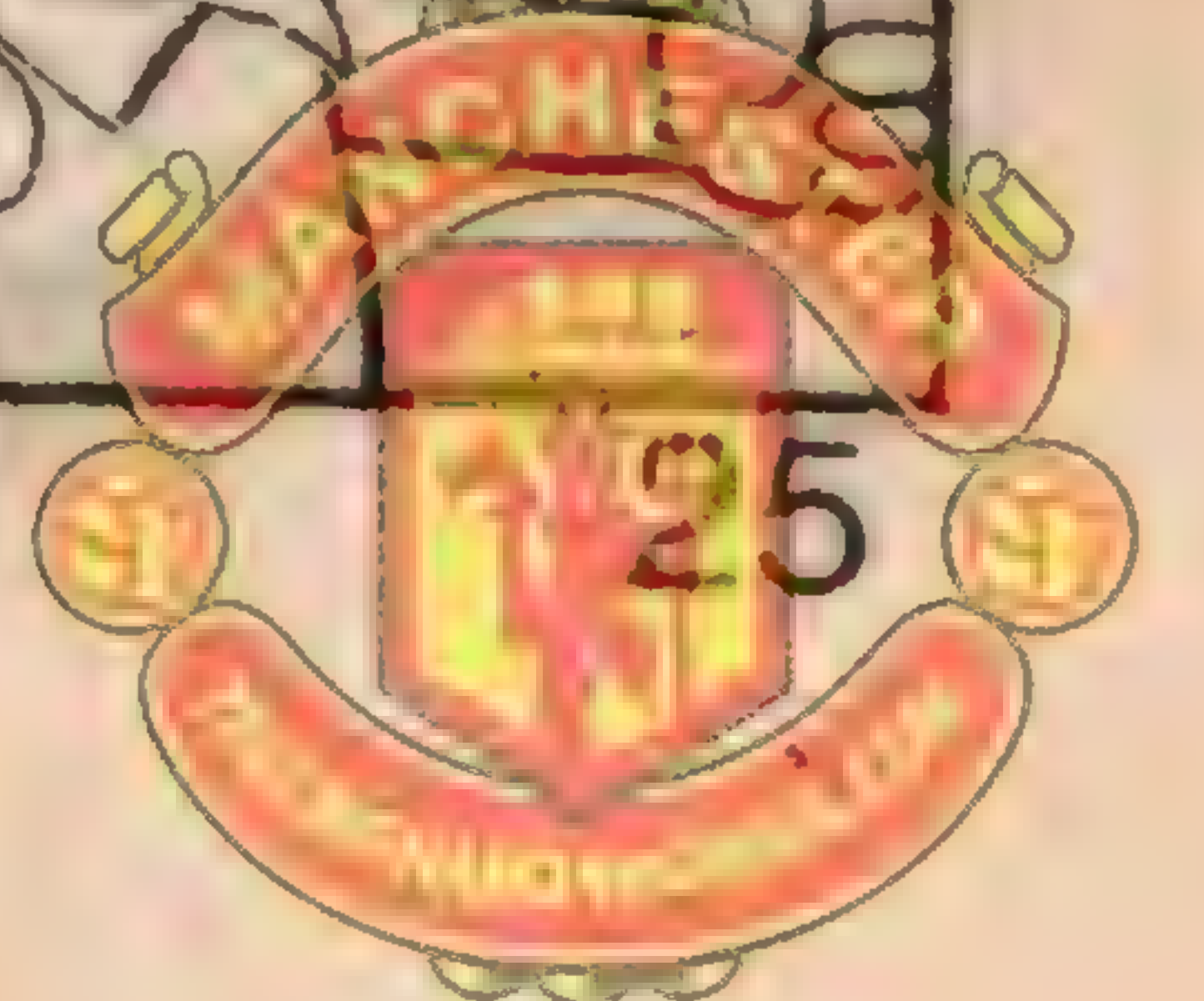
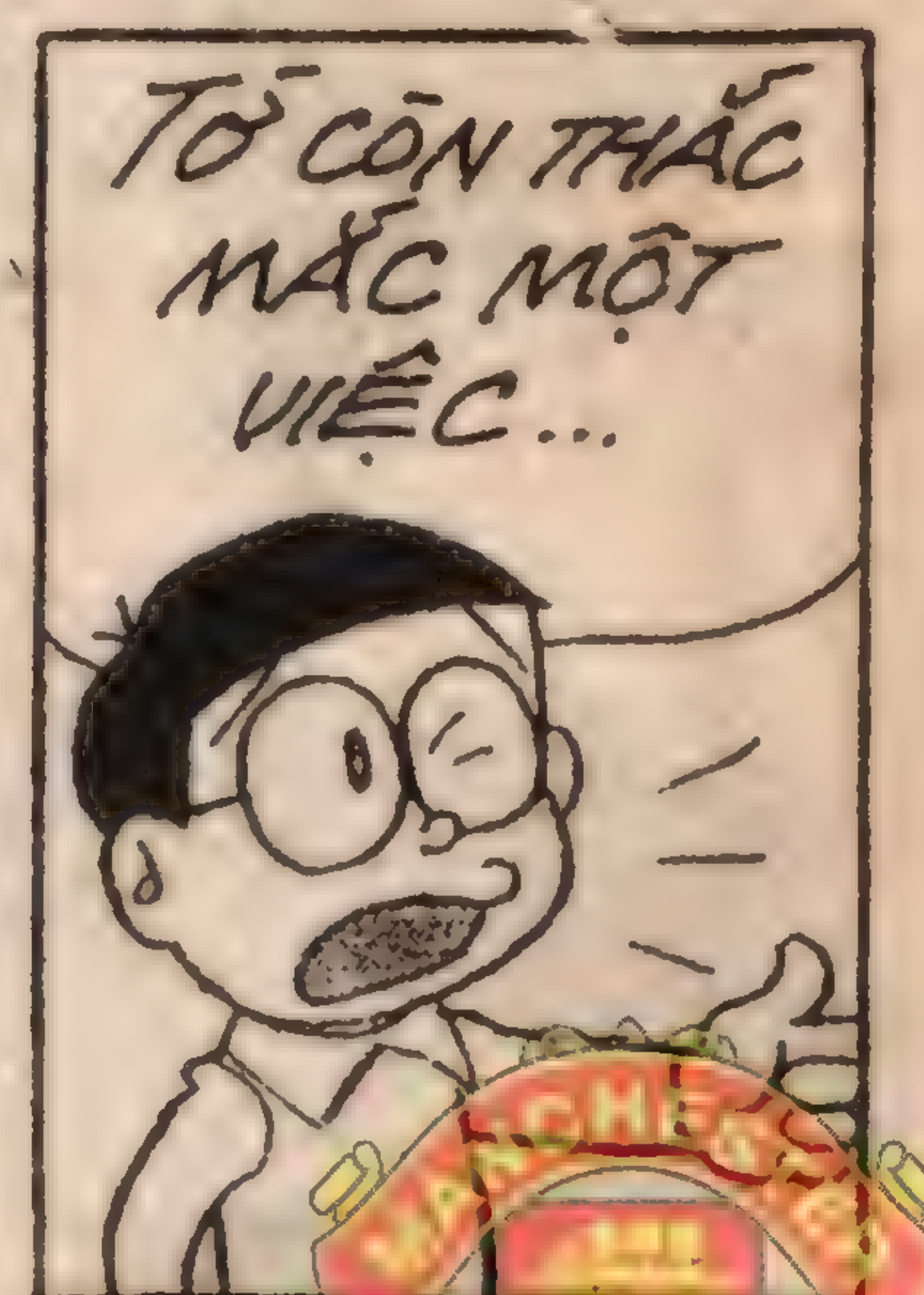
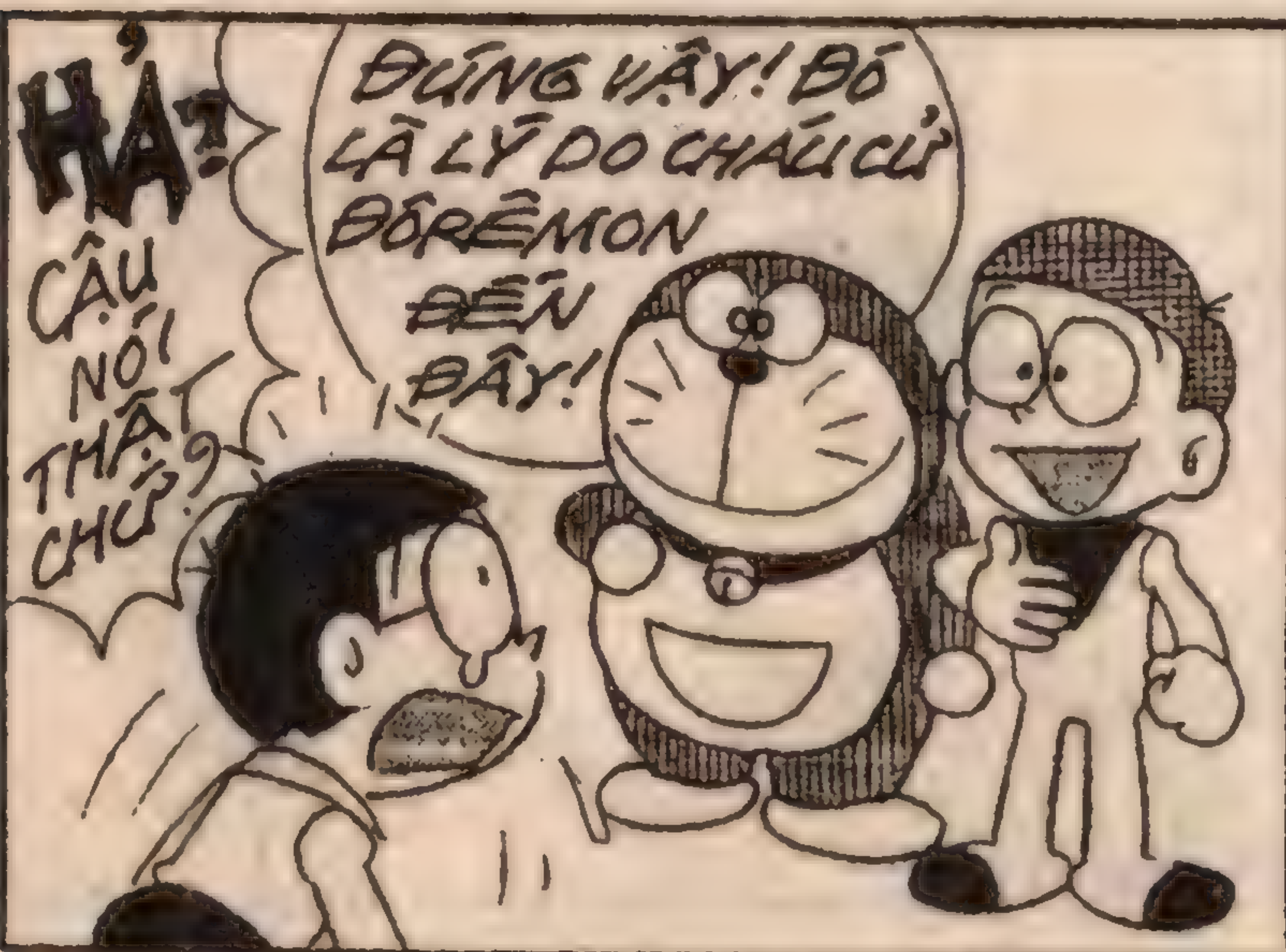
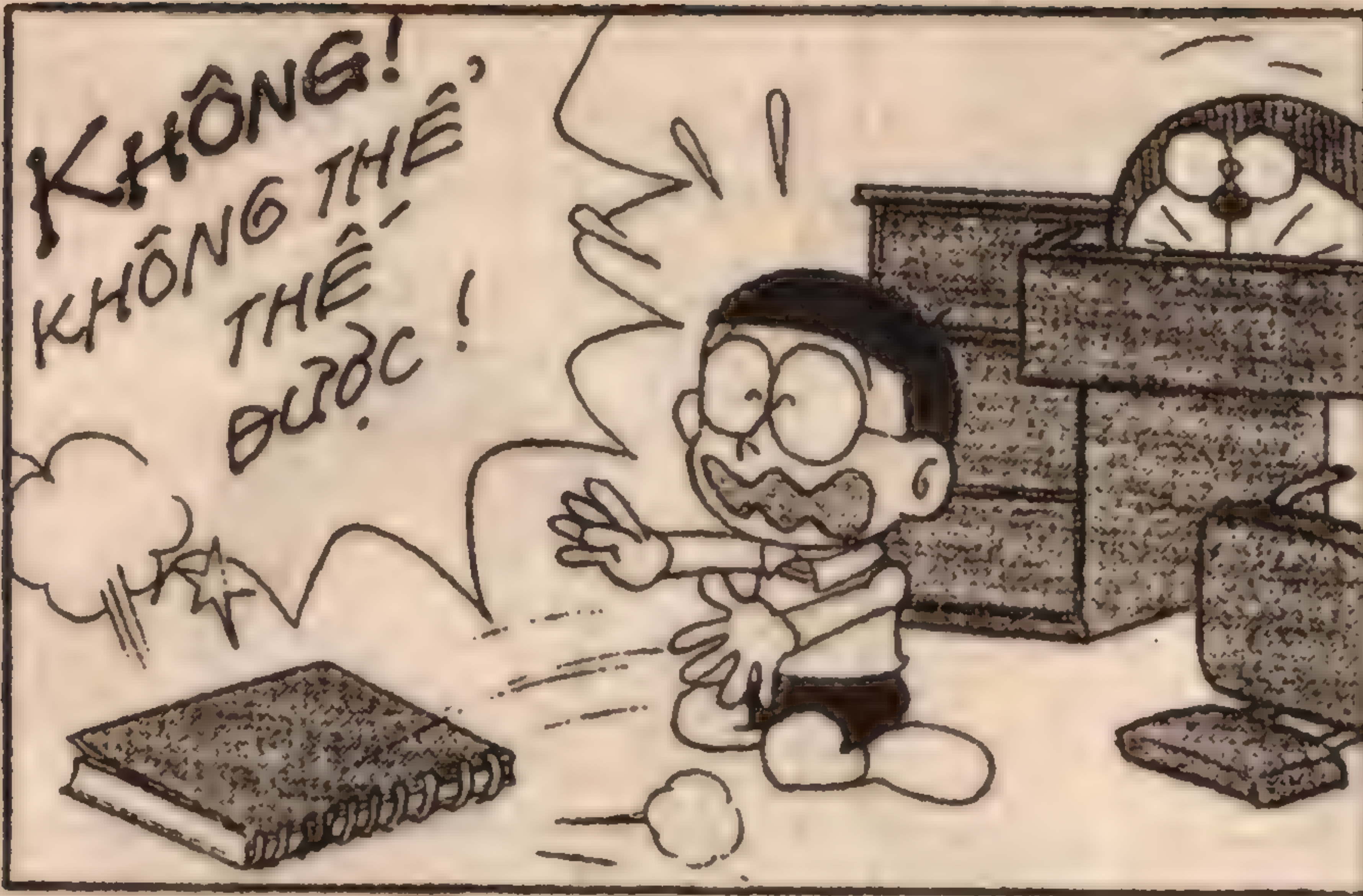

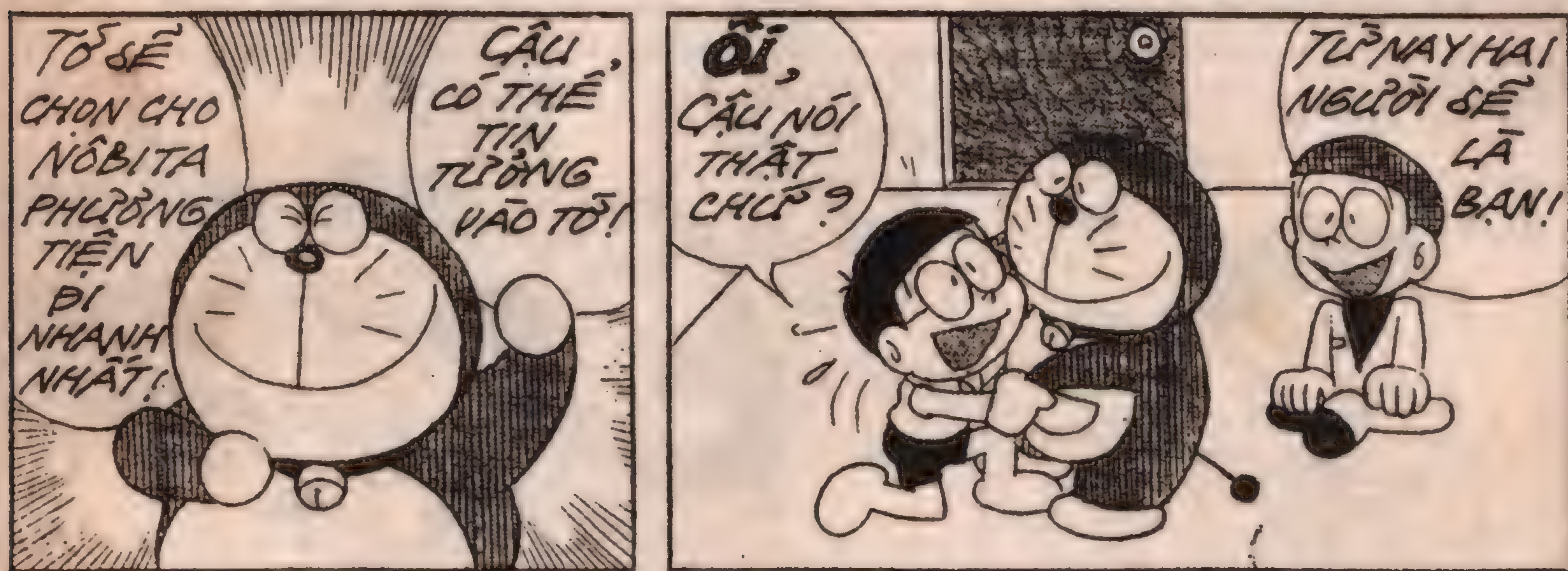
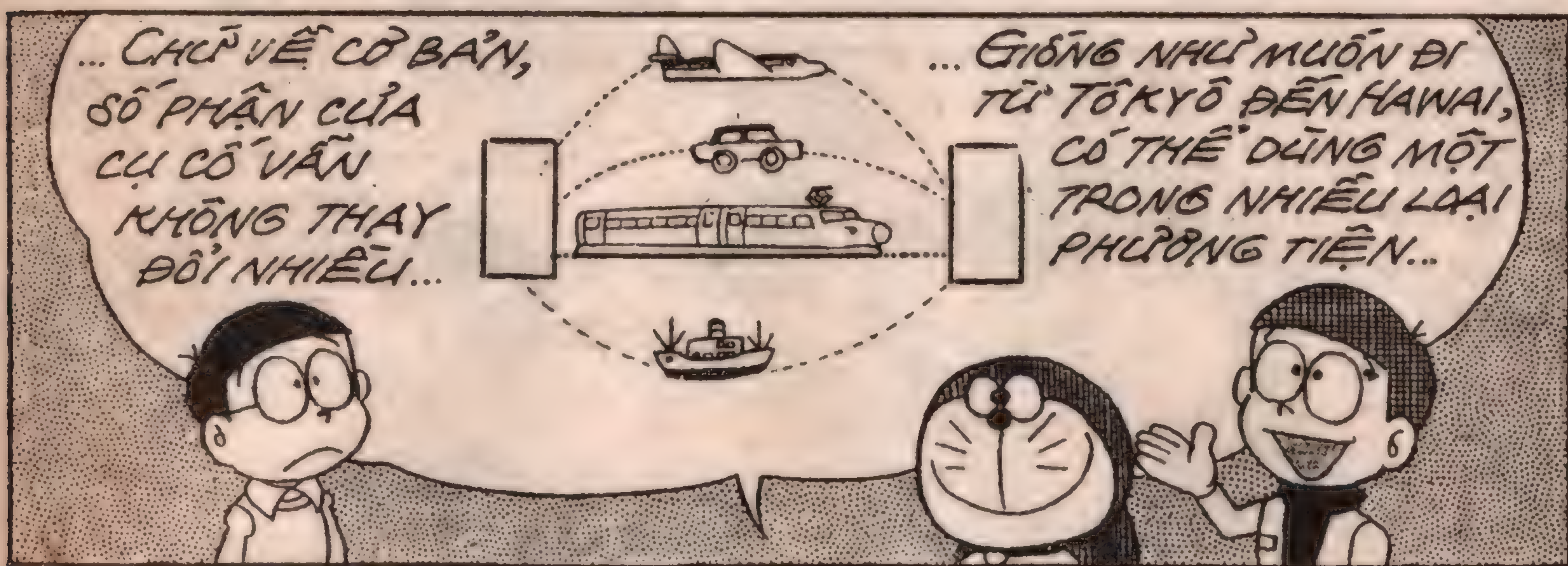

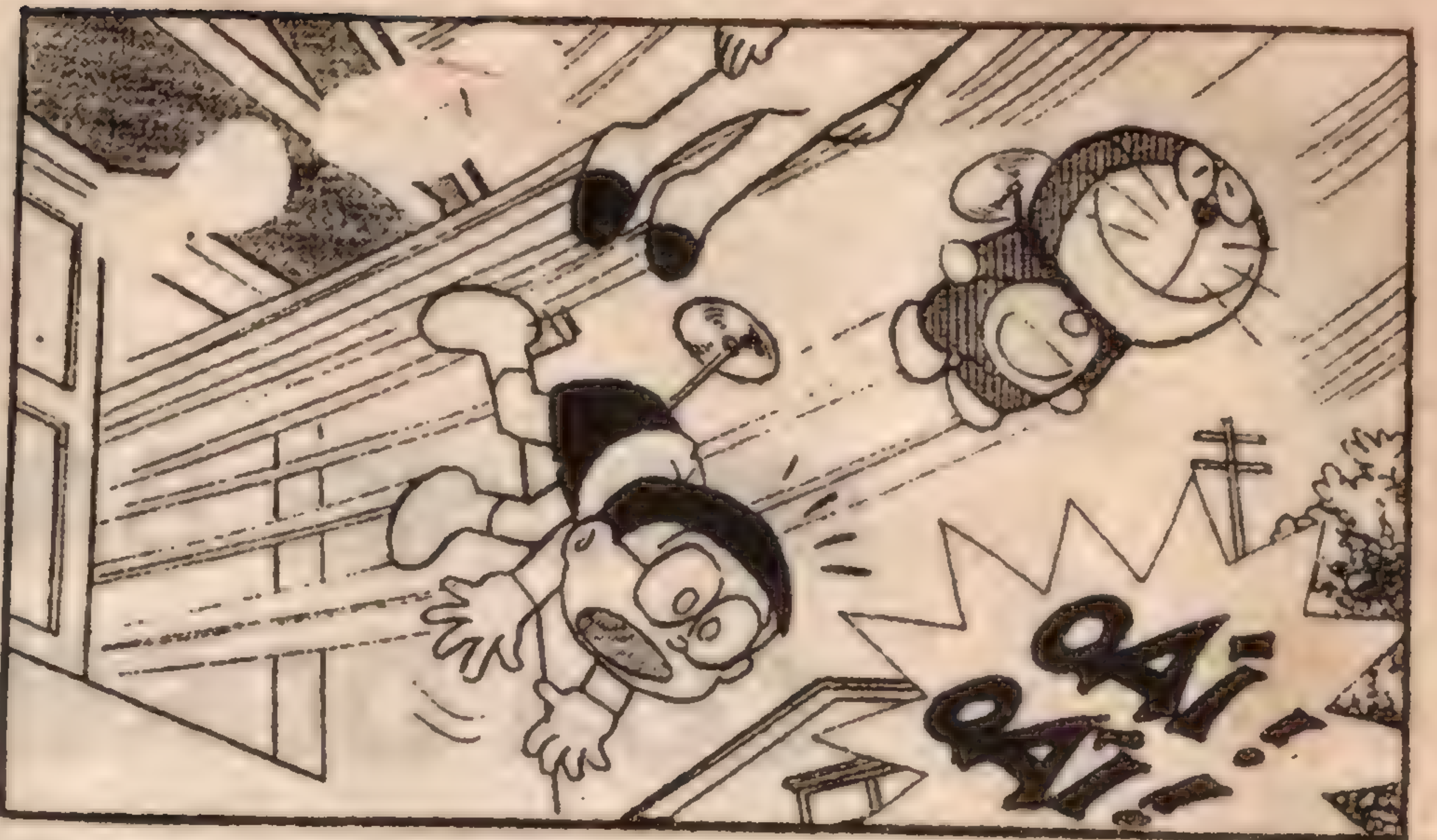

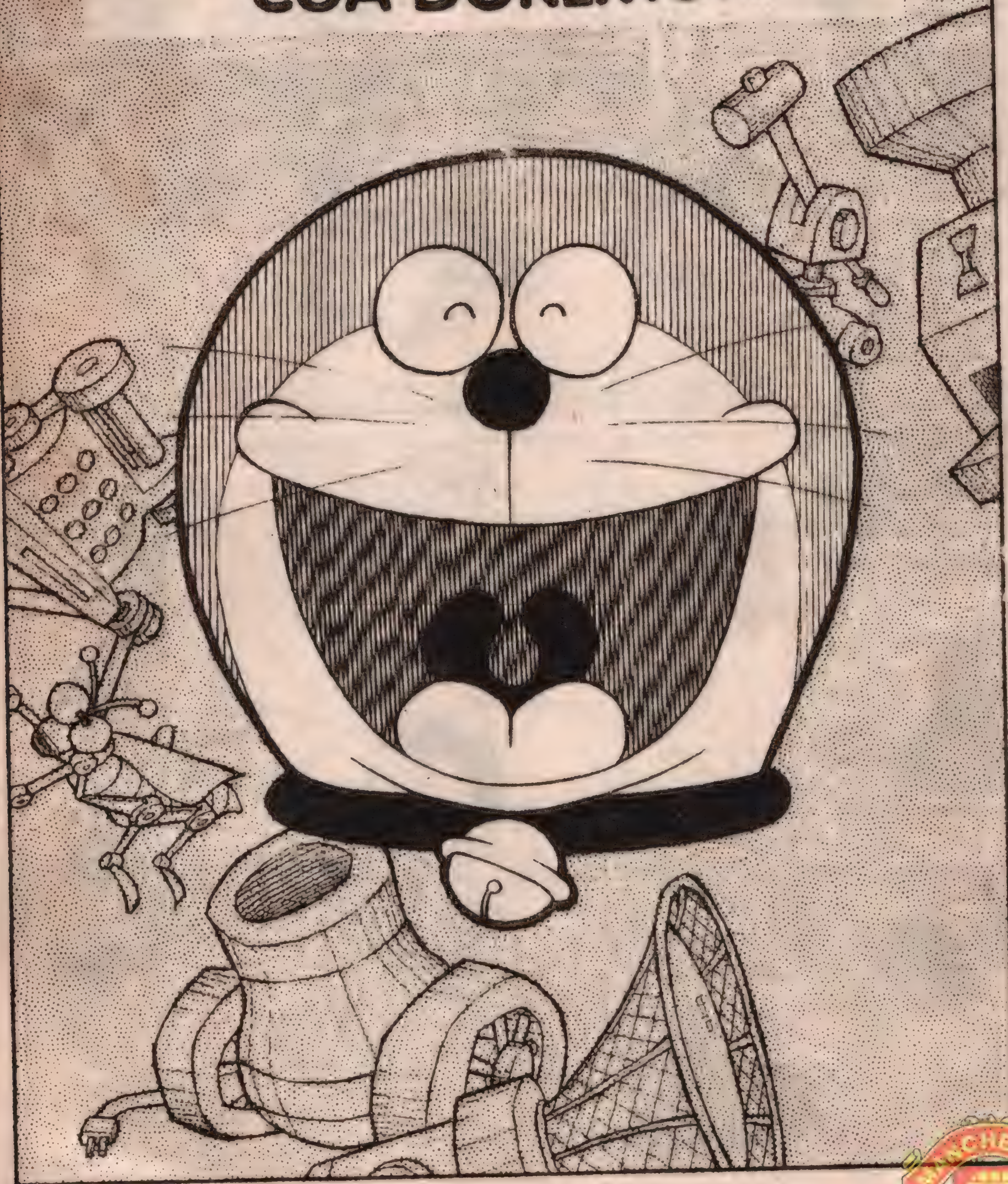

NHỮNG BẢO BỒI CỦA DOREMON

ĐÔRÊMON

có tất cả
bao nhiêu
bảo bối ?

Có tất cả bao nhiêu bảo bối chứa trong túi thần kỳ của Đôrêmon ? Một trăm ? hai trăm ? một ngàn... hay hai ngàn ?

Bọn tớ đã đặt câu hỏi này qua điện thoại với tác giả FUJIKÔ, và câu trả lời nhận được là : KHÔNG BIẾT (!!!)

Dò tìm trong toàn bộ 94 tập sách Đôrêmon đã xuất bản ở Việt Nam trên 2 năm qua (chính xác là 2 năm 2 tháng và 22 ngày !), chúng ta đếm được khoảng trên 400 món bảo bối, và có lẽ con số chưa dừng lại ở đó (nếu Đôrêmon còn quay trở lại Việt Nam).

Chỉ riêng với 400 món bảo bối đã biết này, nếu liệt kê, giới thiệu chi tiết cũng phải mất vài trăm trang giấy là ít.

Rất tiếc, trong tập Đôrêmon cuối cùng này, bọn tớ chỉ được dành cho có mấy trang, nên chỉ xin nhắc qua một số món "đồ nghề" tiêu biểu của chú mèo máy.

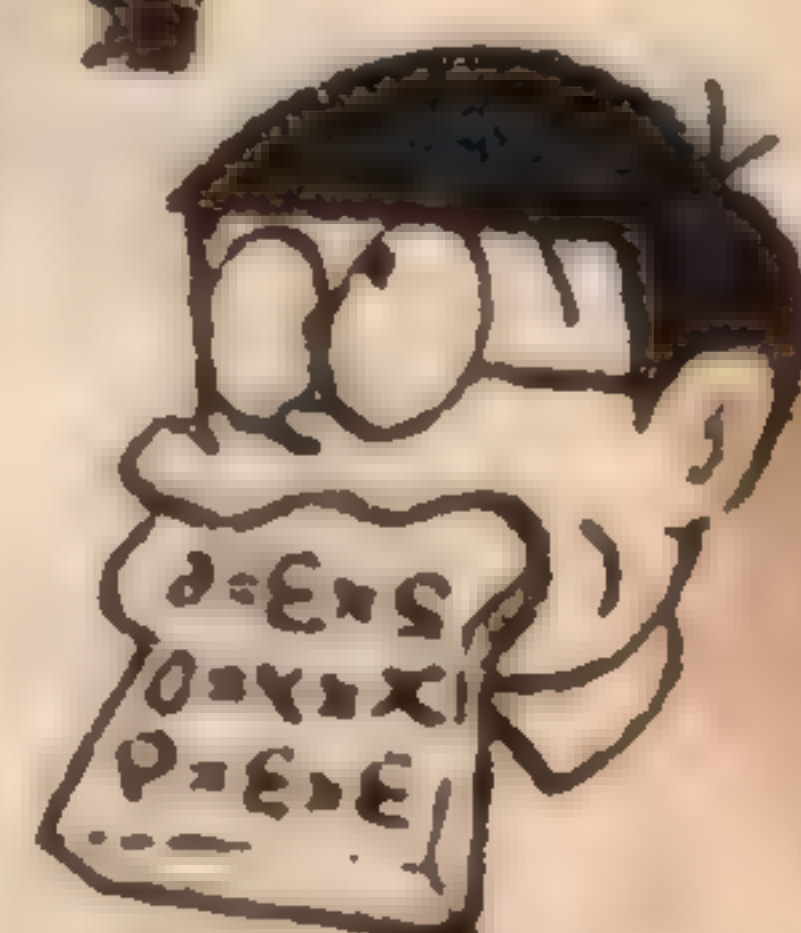
Hy vọng khi nào có dịp, bọn tớ sẽ xin Nhà Xuất Bản Kim Đồng dành hẳn cho một vài tập sách, chuyên đề về "bảo bối của Đôrêmon", lúc ấy chúng mình sẽ tha hồ đọc các bạn nhi ?

ĐỀ KIMI và XUKA.

① BÁNH MÌ GIÚP TRÍ NHỚ

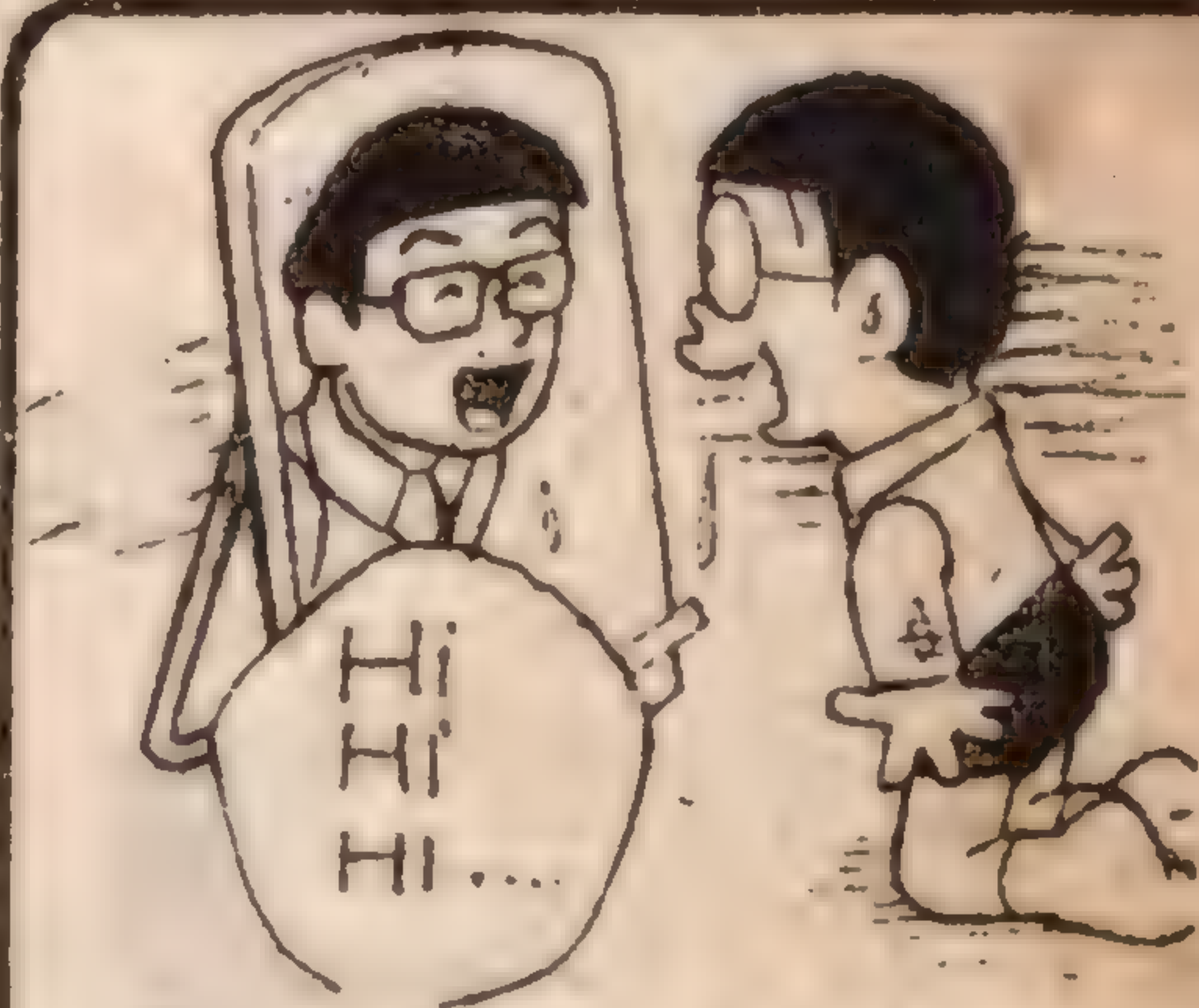
Ăn bánh ấy vào là thuộc bài ngay !

$$2 \times 3 = 6$$

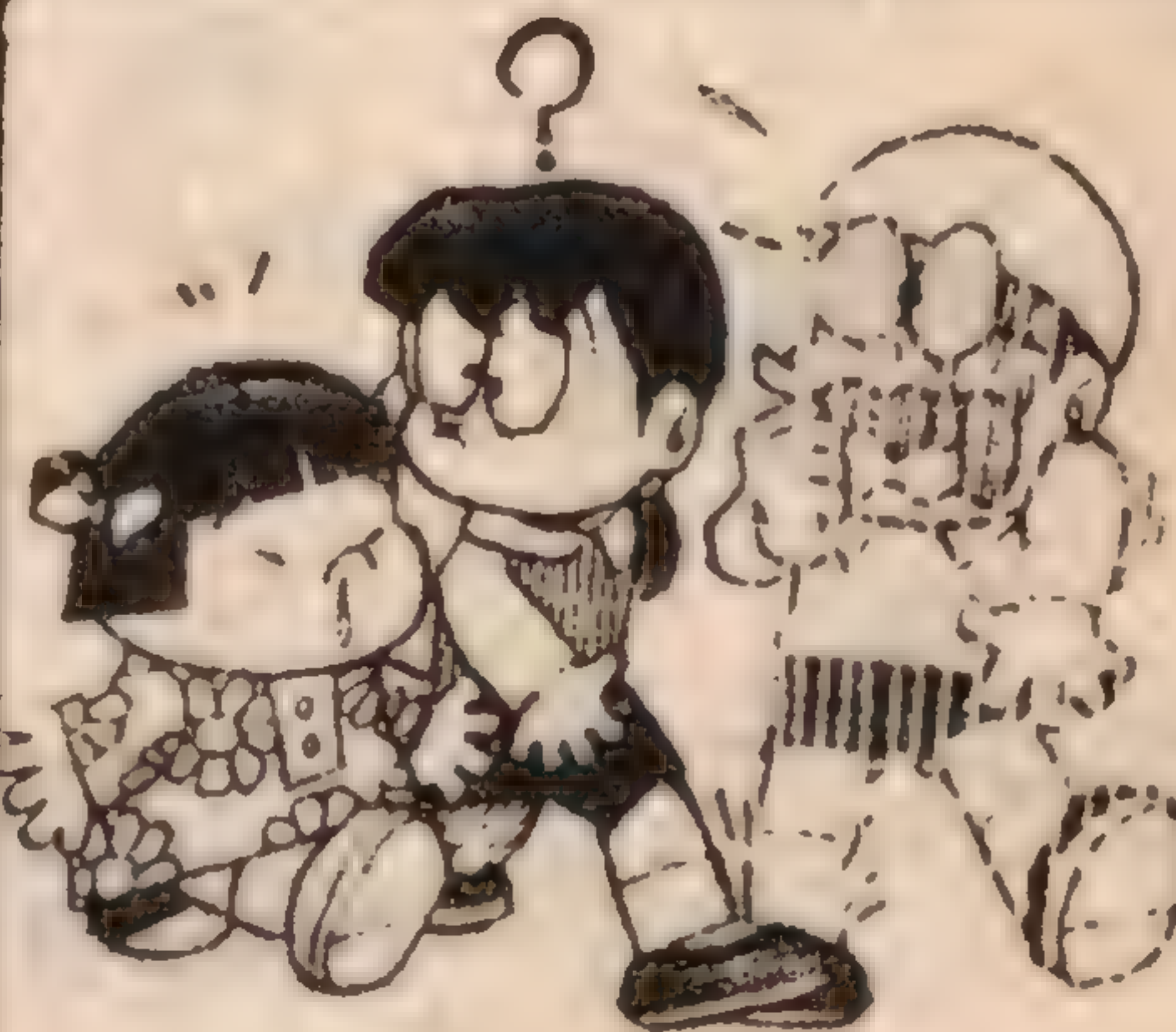
$$X \times Y = 0$$

$$3 \times 3 = 9$$

② GƯƠNG NINH HỒT

Dù cô xấu xí đến đâu, soi vào gương này là đẹp lên ngay lập tức !

③ MŨ TÀNG HÌNH

Đội lên đầu sẽ trở nên trong suốt, không ai nhìn thấu được.

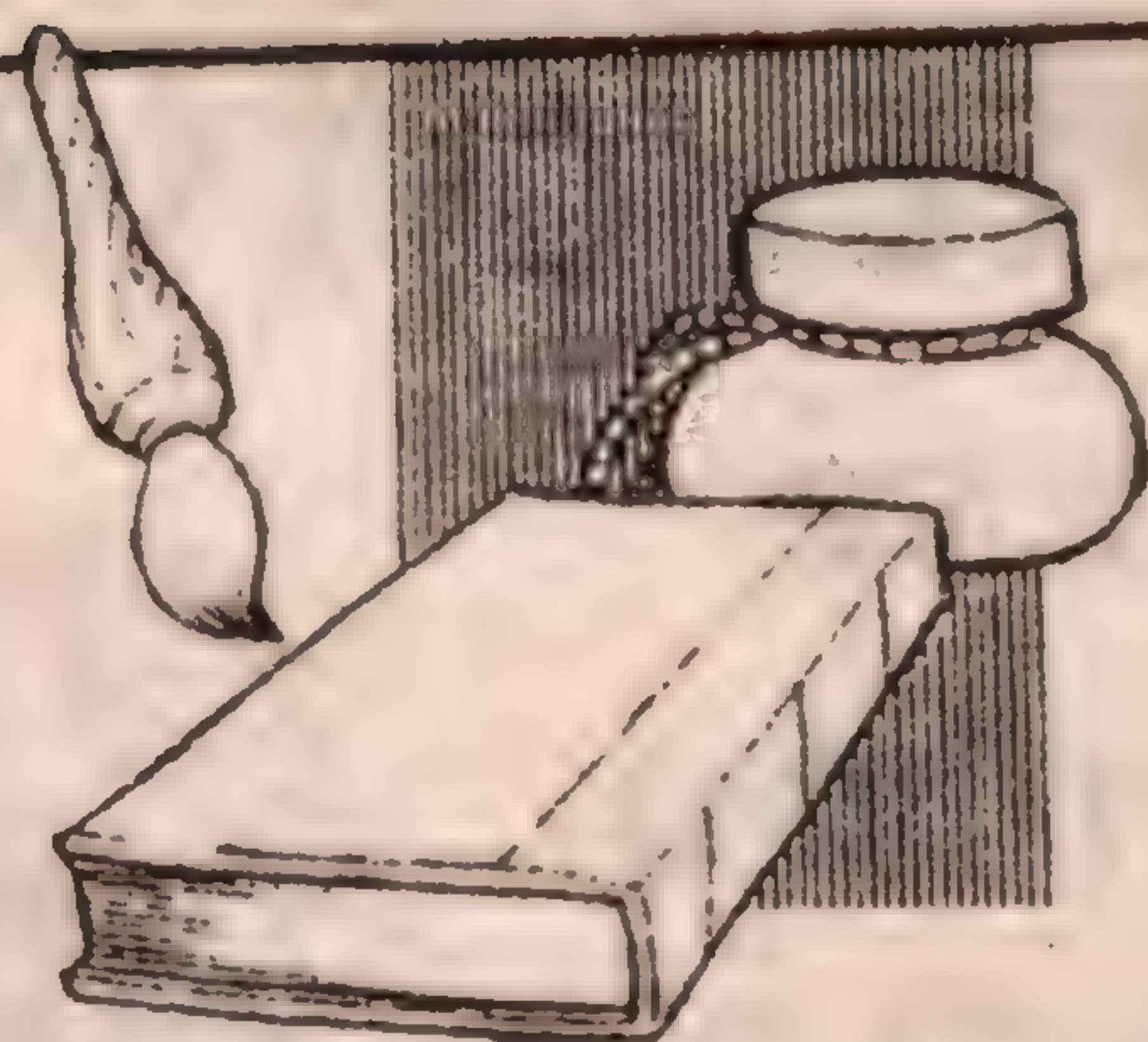

④ NGỰA TRE
CÁI KHEO

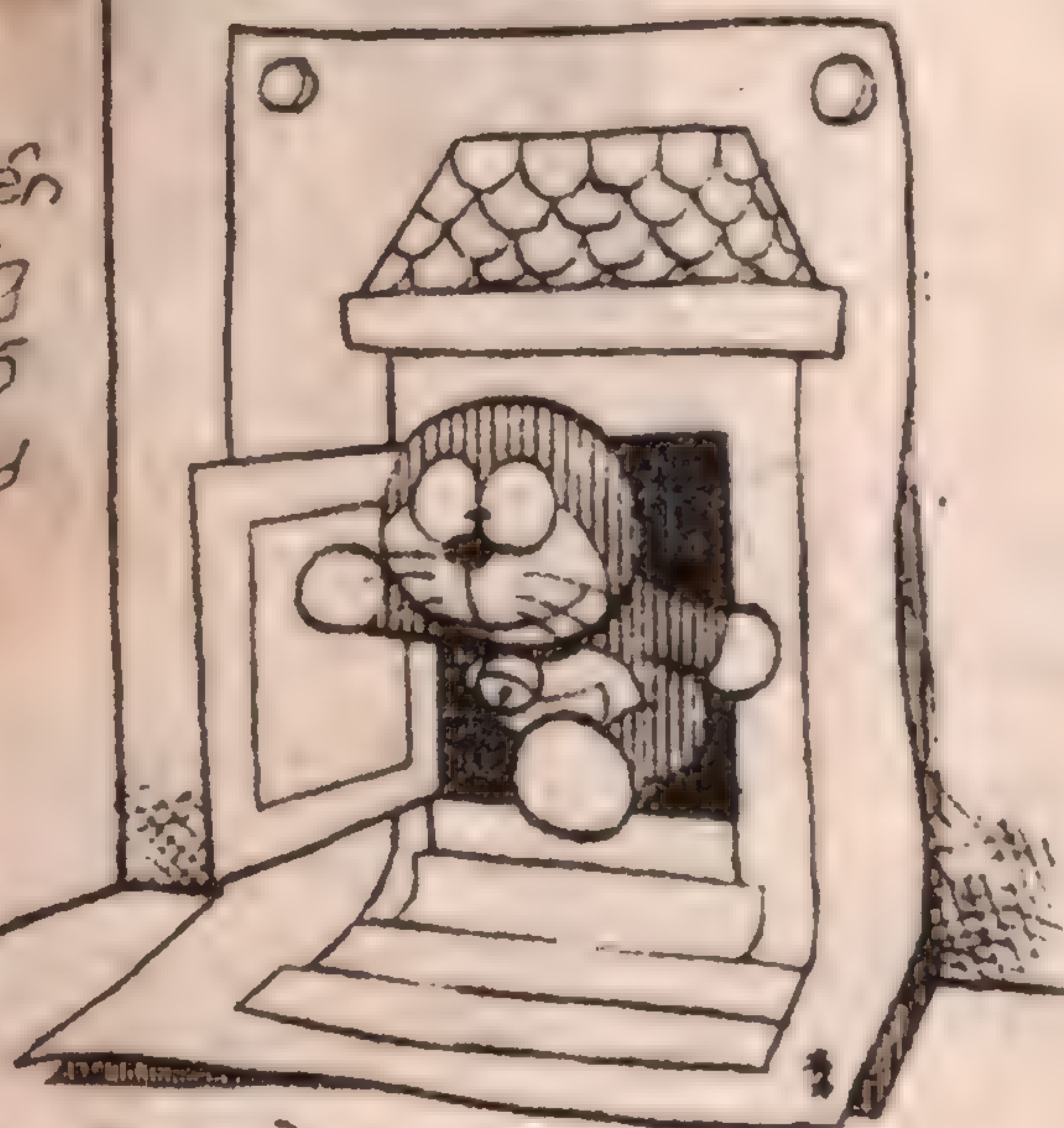
Bố là tre, mẹ
là ngựa, vì
thế nó vừa rần
như tre, lại
vừa biết chạy
như ngựa!

⑤ BỘ ĐỒ NGHỀ XEM TƯỢNG SỐ

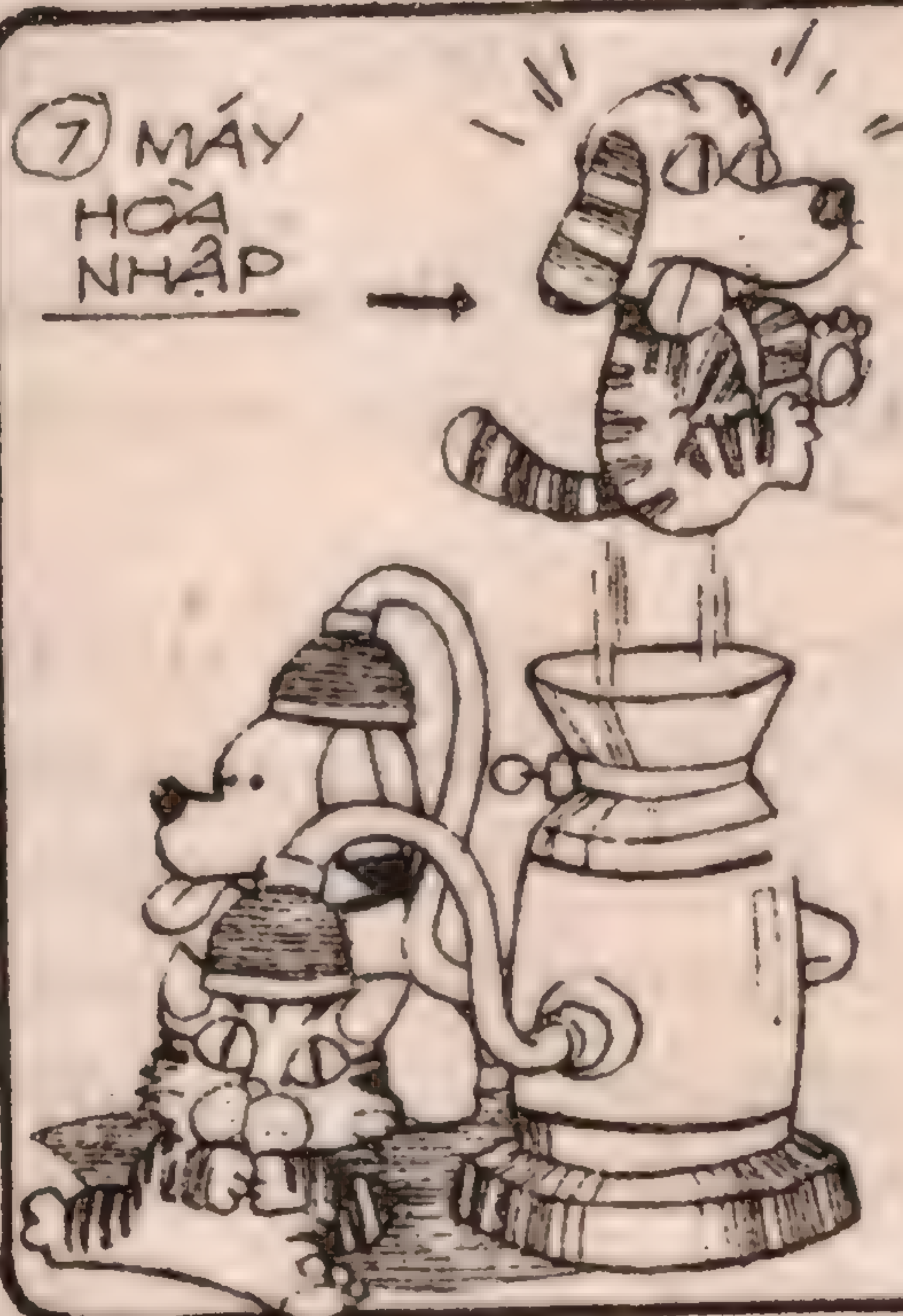
Gồm có sách tra cứu số
mạng, bút và mực để vẽ
đường chỉ tay.

Chỉ
cần
dán lên
tường
là có
ngay
một
căn
nhà

⑥ NHÀ BẰNG GIẤY.

⑦ MÁY
HOÀ
NHẬP

Kết hợp
2 thứ lại
sẽ được
cái thứ 3,
có đặc
tính của
cả 2 cái
trước.

⑧ NAM CHÂM
GÂY RẮC RỐI

Cũng cục thì đây
nhau ra xa, khác
cục thì hút nhau lại gần.

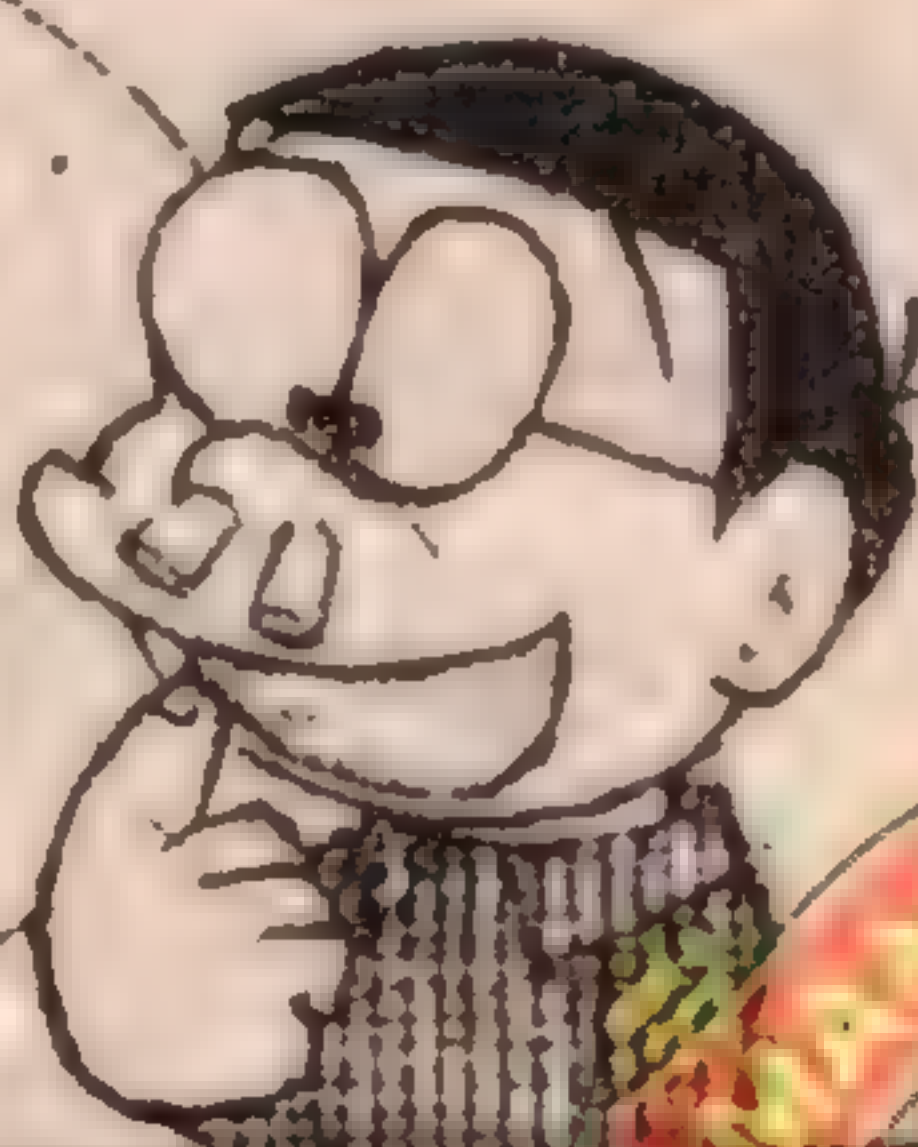
⑨ ĐỒ NGHỀ DU LỊCH DƯỚI ĐÁY
BIỂN:

- Ống lọc nước
ngọt: biến
nước biển
thành côca
côla

- Núm hô hấp
(nhét hai lỗ
mũi): lọc
được ôxy từ
trong nước
biển.

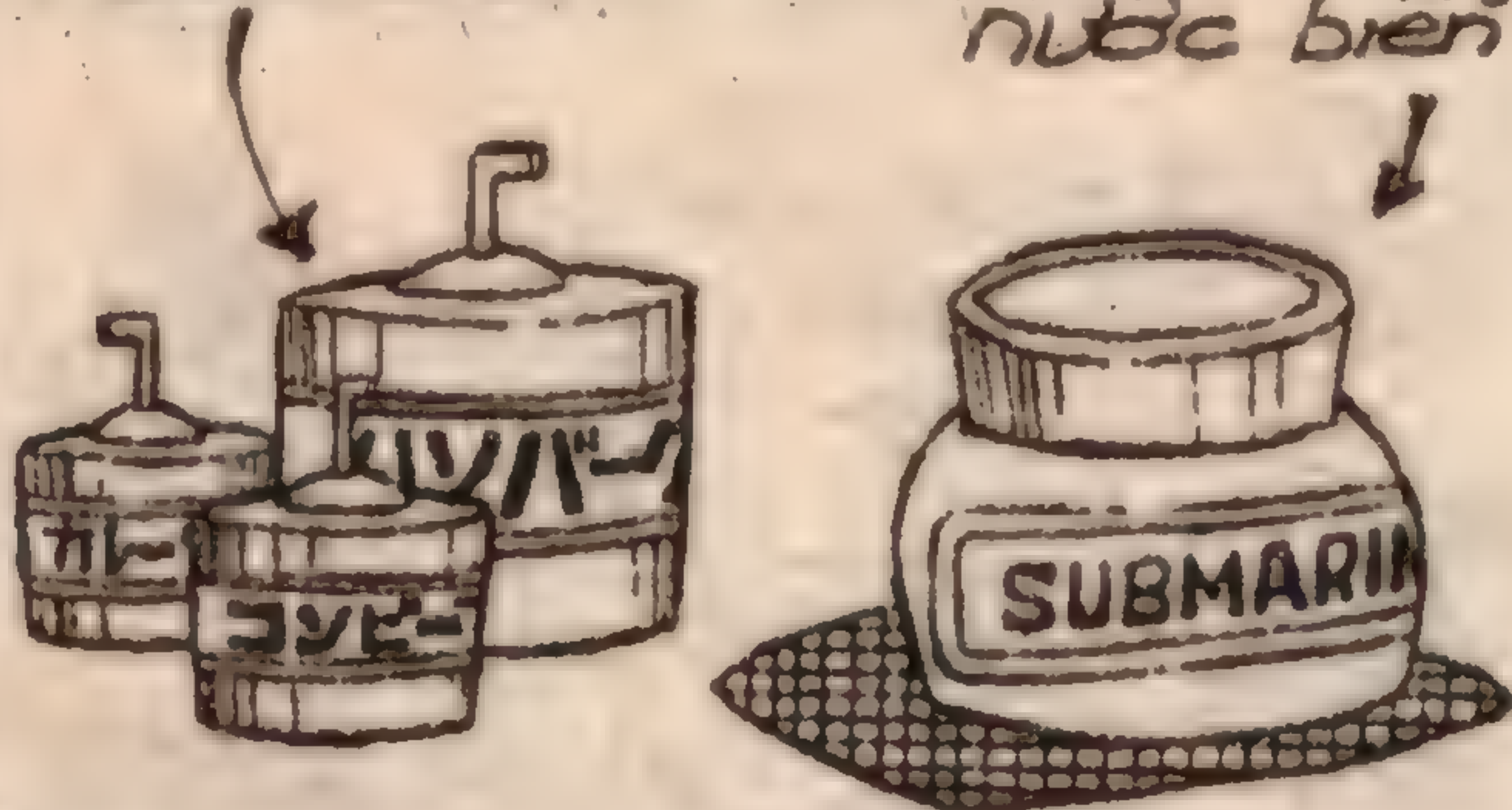
Hi hi...
THỜ Ơ
NHƯ Ơ?
TRÊN BỜ
VẬY!

⑩ ĐỒ NGHỀ DU LỊCH ĐÁY BIỂN

- Thức ăn đóng hộp sẵn: để ăn trong khi đang ở môi trường nước biển.

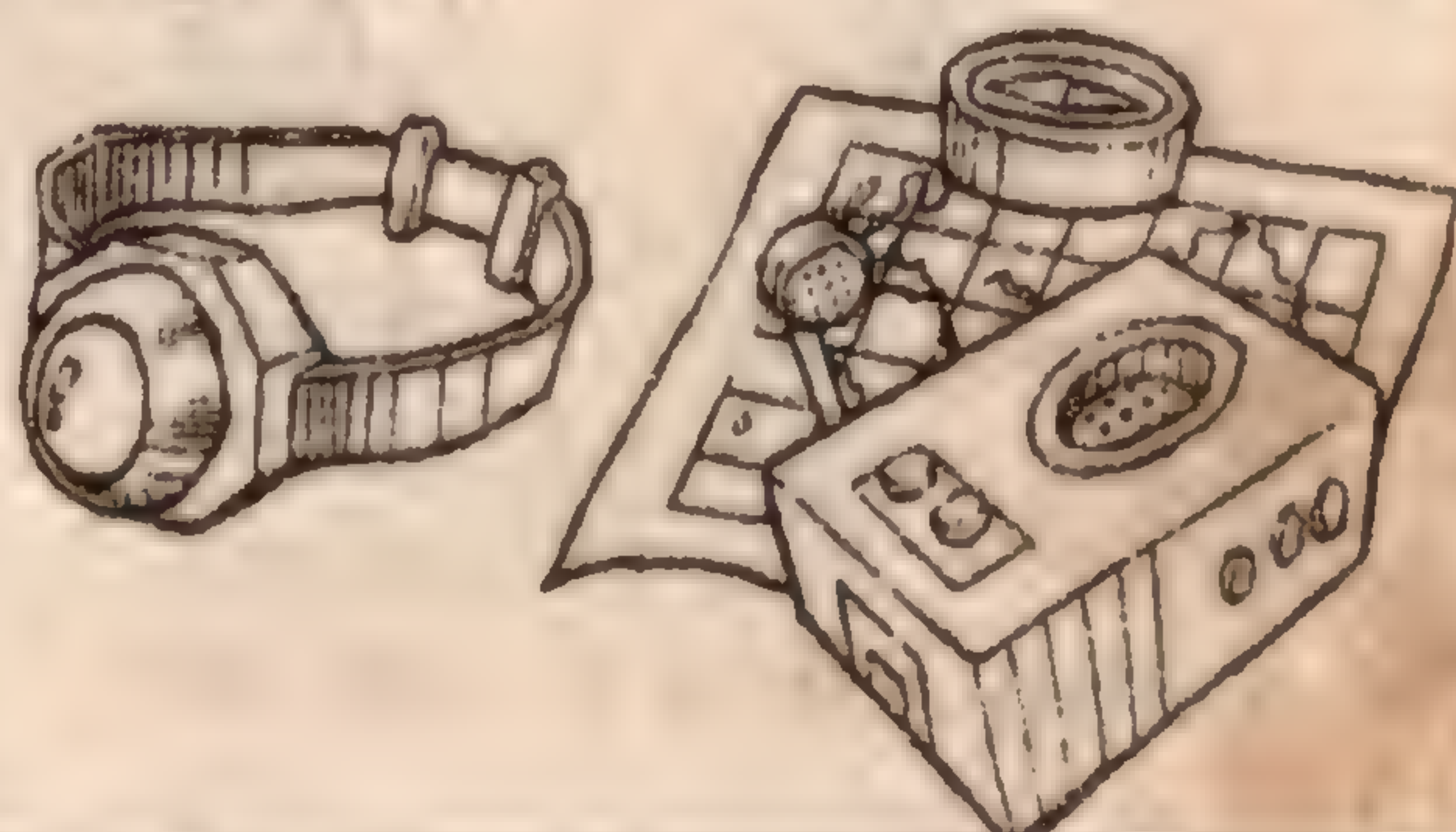
- Kem áp suất: Bôi vào người sẽ chịu được lực ép của nước biển.

⑪ ĐỒ NGHỀ DU LỊCH ĐÁY BIỂN

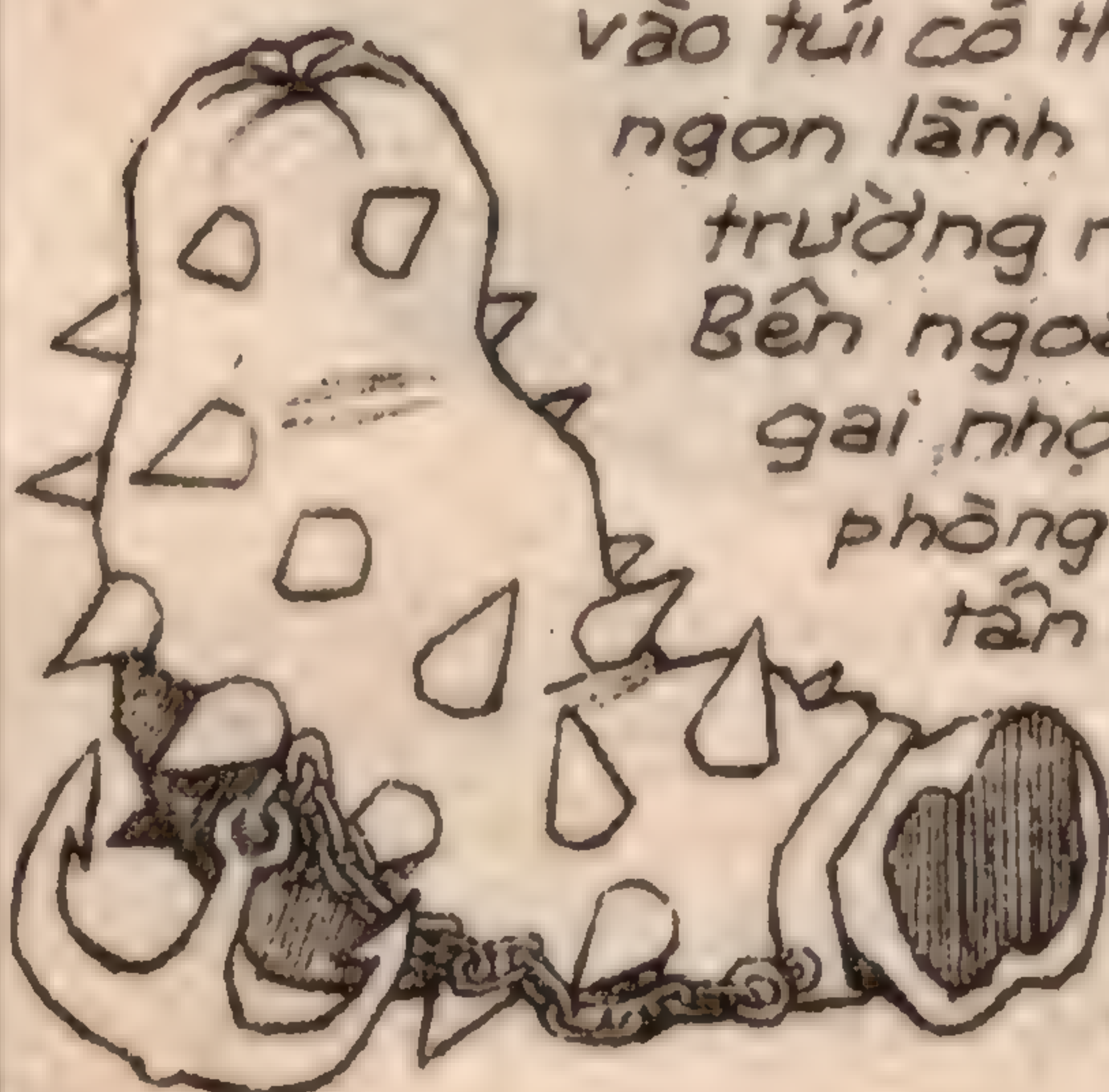
- Đèn pha không dùng pin: có thể rọi sáng rúc cá ở một vùng đáy biển tối.

- La bàn
- Hải đồ
- Máy liên lạc vô tuyến

⑫ ĐỒ NGHỀ DU LỊCH ĐÁY BIỂN

- Túi ngủ: Chui vào túi có thể ngủ ngon lành trong môi trường nước biển. Bên ngoài túi có gai nhọn để phòng cá mập tấn công.

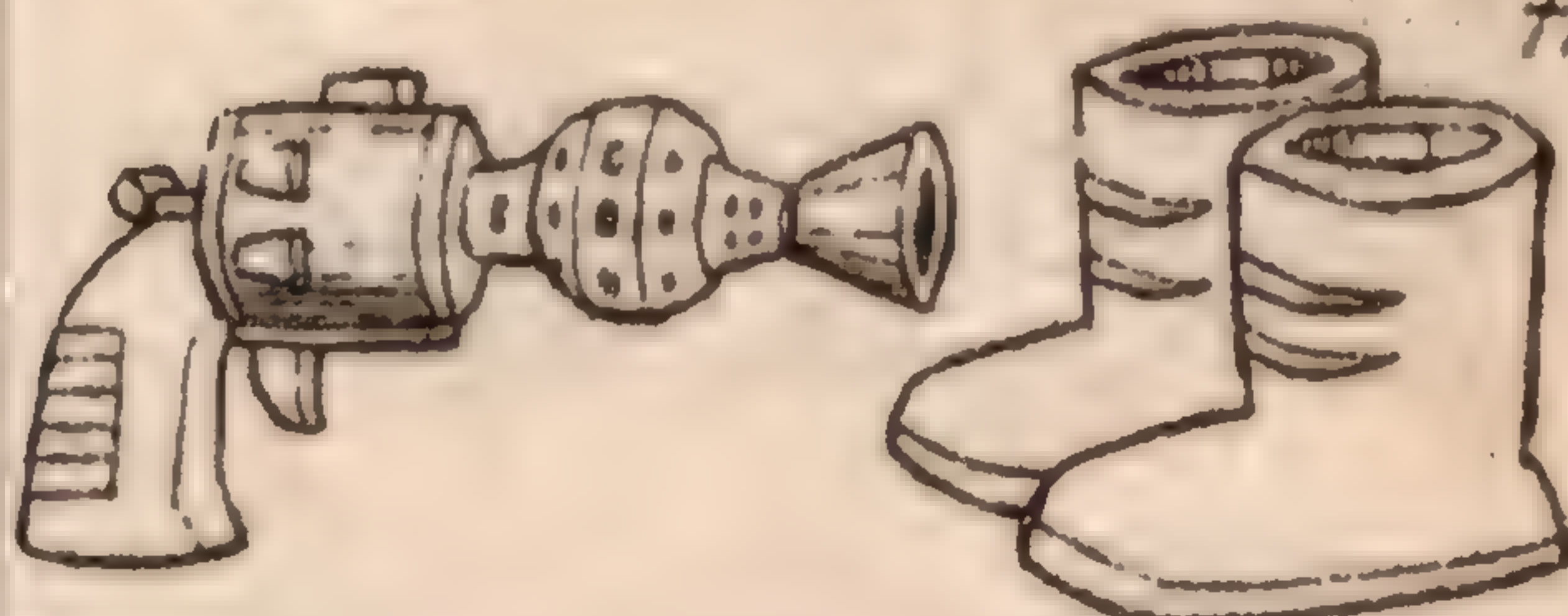

Miệng túi gắn dây neo để khỏi bị trôi.

⑬ BỘ ĐỒ NGHỀ ĐI DƯỚI ĐÁY BIỂN:

- Súng thủy lực: có thể tạo ra những đợt sóng lớn khủng khiếp (khi cần giải nguy)

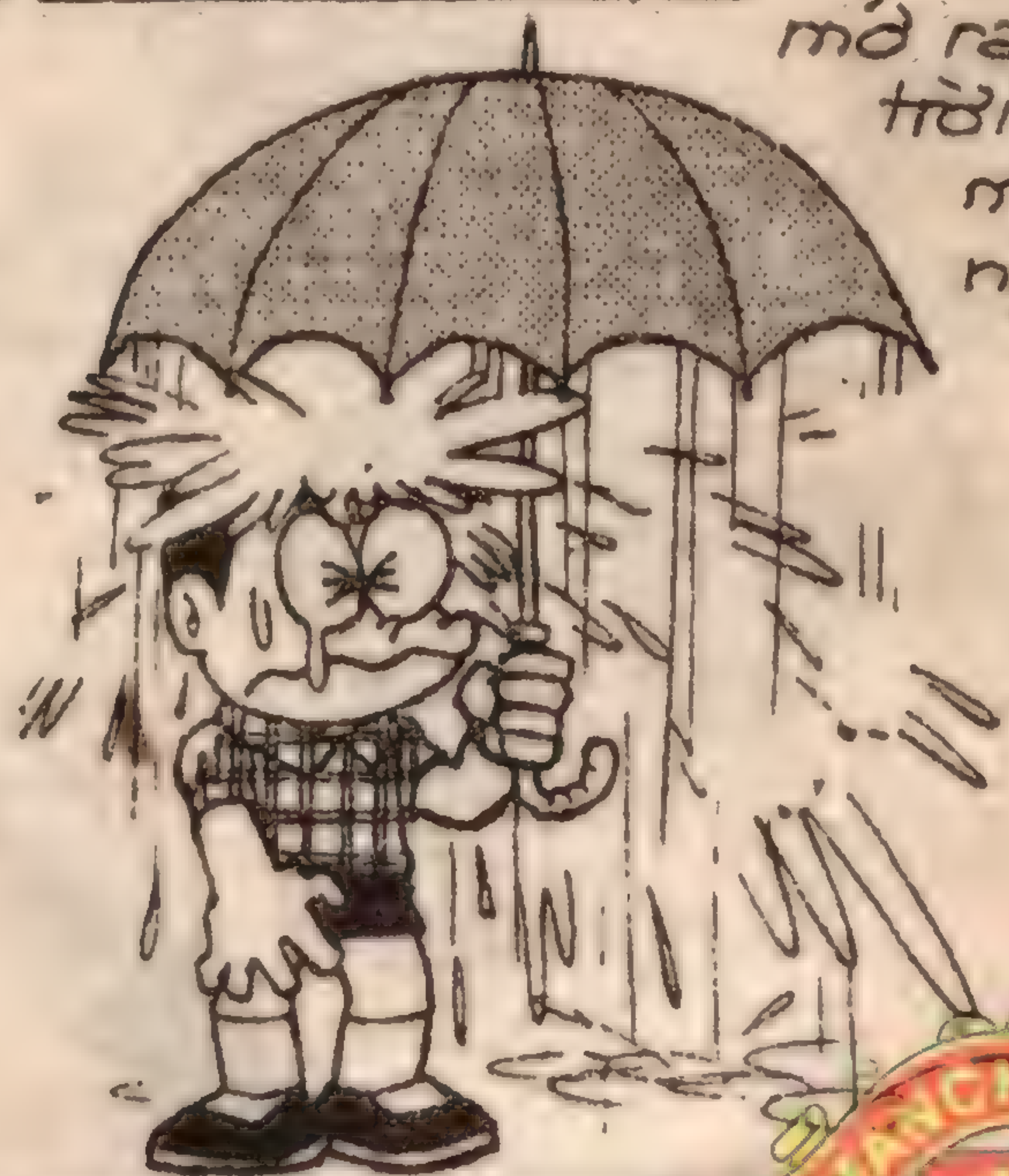
- Hia 7 dăm: Dùng để đi dưới đáy biển. Có tốc độ nhanh gấp 10 lần giày bình thường.

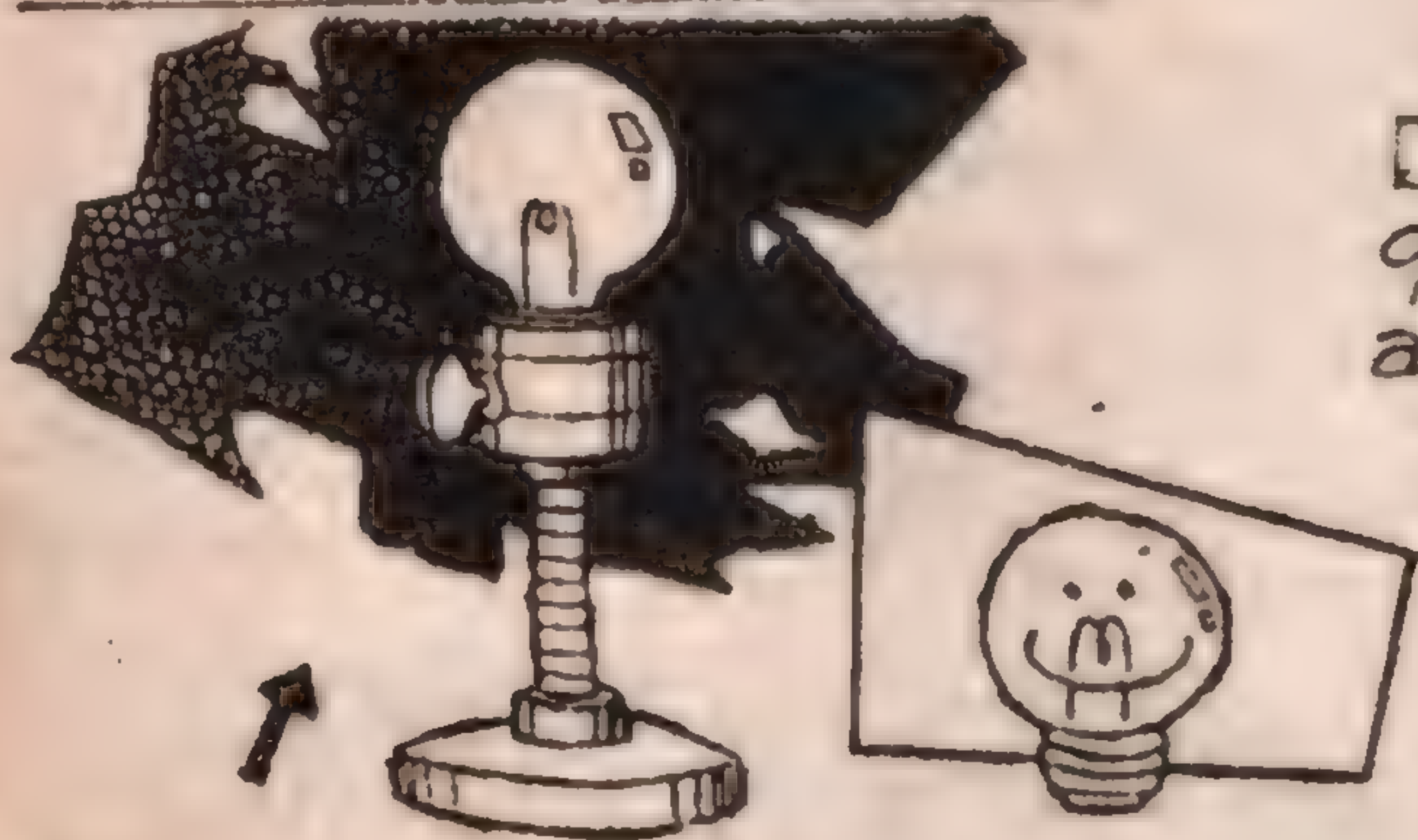
⑭ KÈO CẮT BỎ BÔNG

Khi cần có thể cắt bông mình ra để sai bảo công việc. CHÚ Ý ĐẶC BIỆT: Nếu để cắt bông tự do quá lâu, nó sẽ làm phẫn và trở nên nguy hiểm.

⑮ CHIẾC Ô KỲ LỤC: Mỗi lần mở ra là trời đổ mưa ngay!

①6 BỘ ĐỒ NGHỀ CẮM TRẠI:

Đèn tạo bóng đêm: Muốn ngày trở thành đêm chỉ cần bật công tắc. Tức thì bóng đêm sẽ thay thế ánh mặt trời.

Diêm quẹt an toàn.

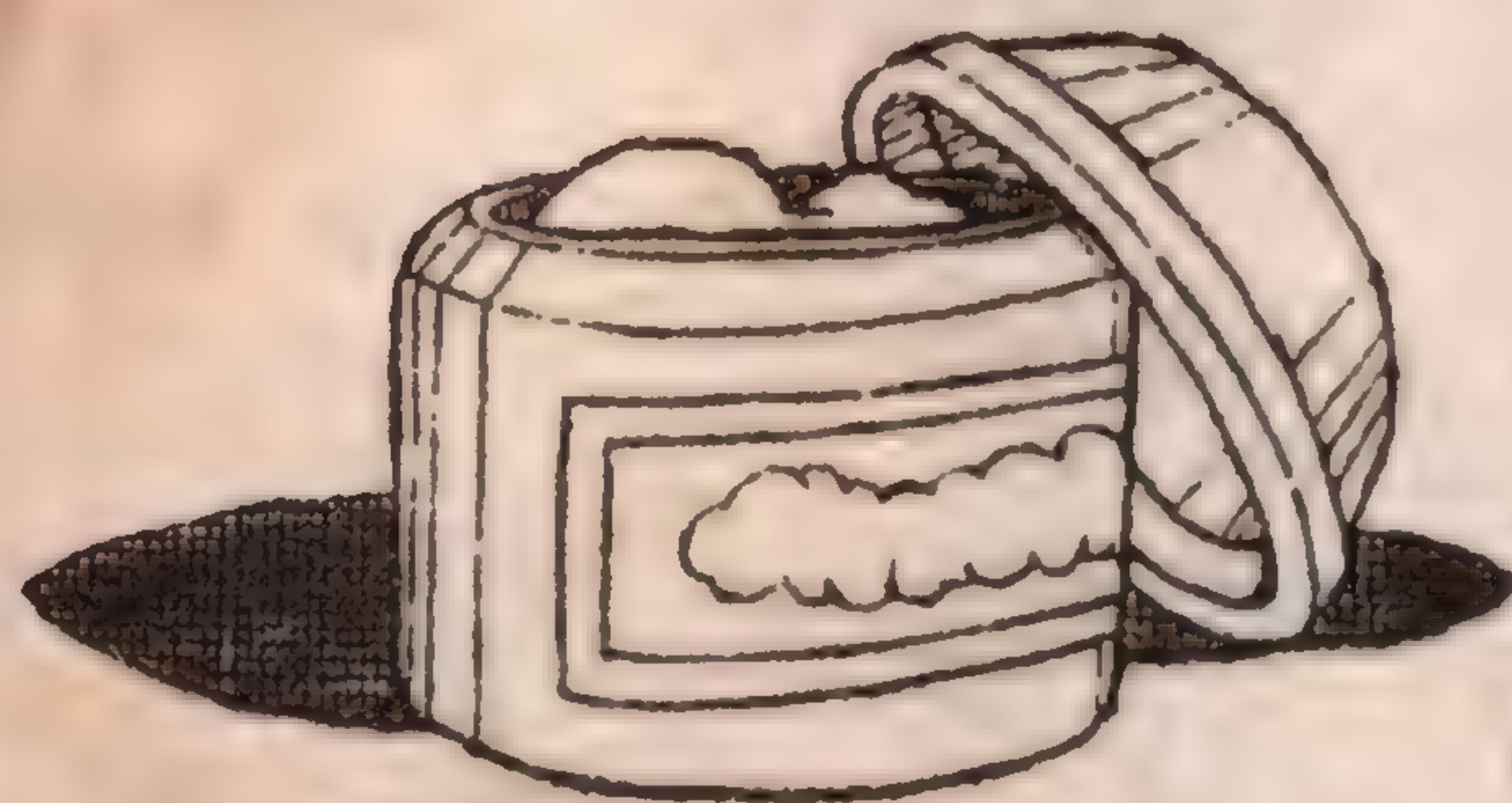

Lều bỏ túi: khi căng ra có thể đủ chỗ cho vài chục người.

Củ vĩnh cửu: Đốt hoài không hết.

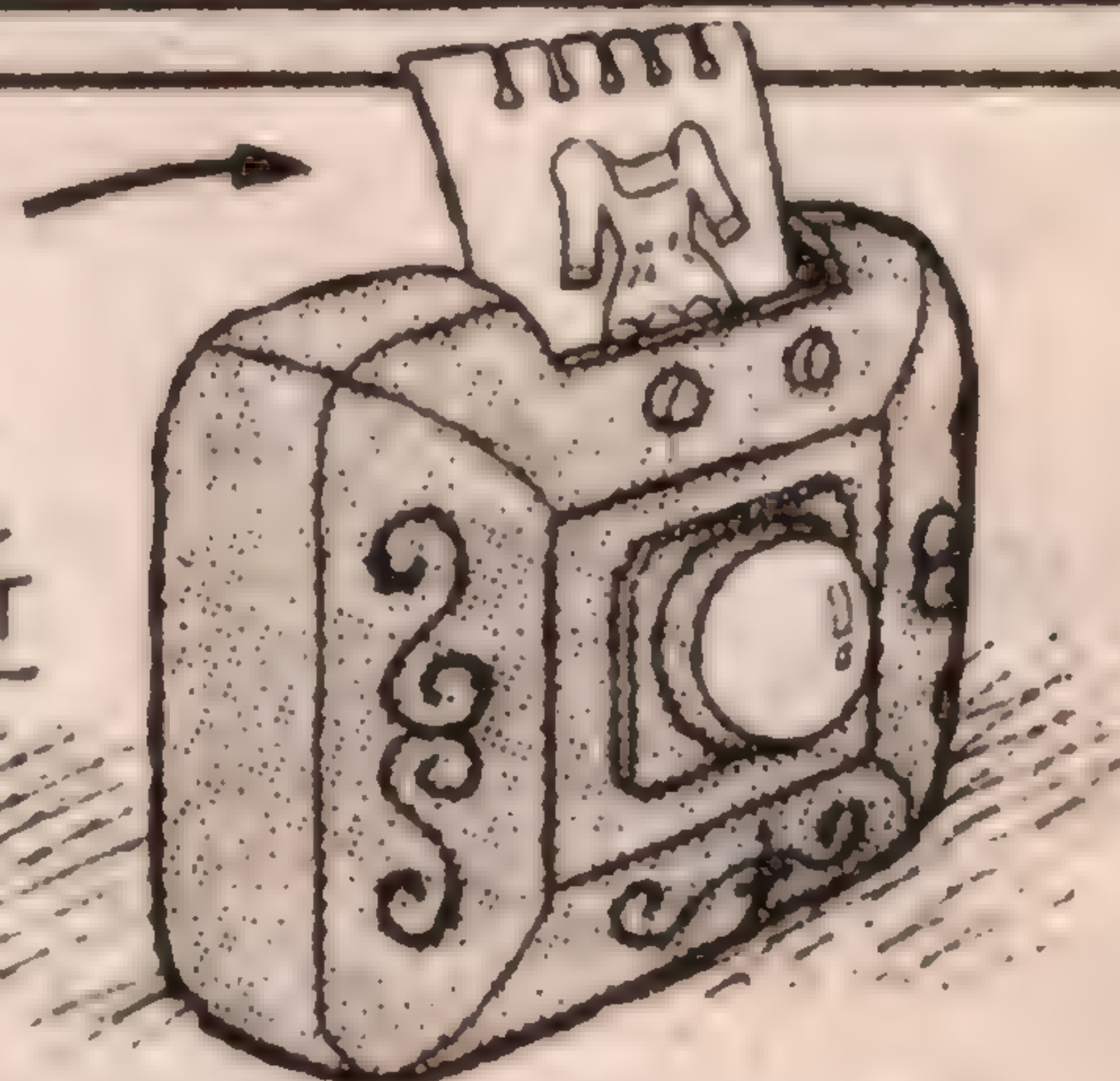
Hộp thức ăn thay tủ lạnh

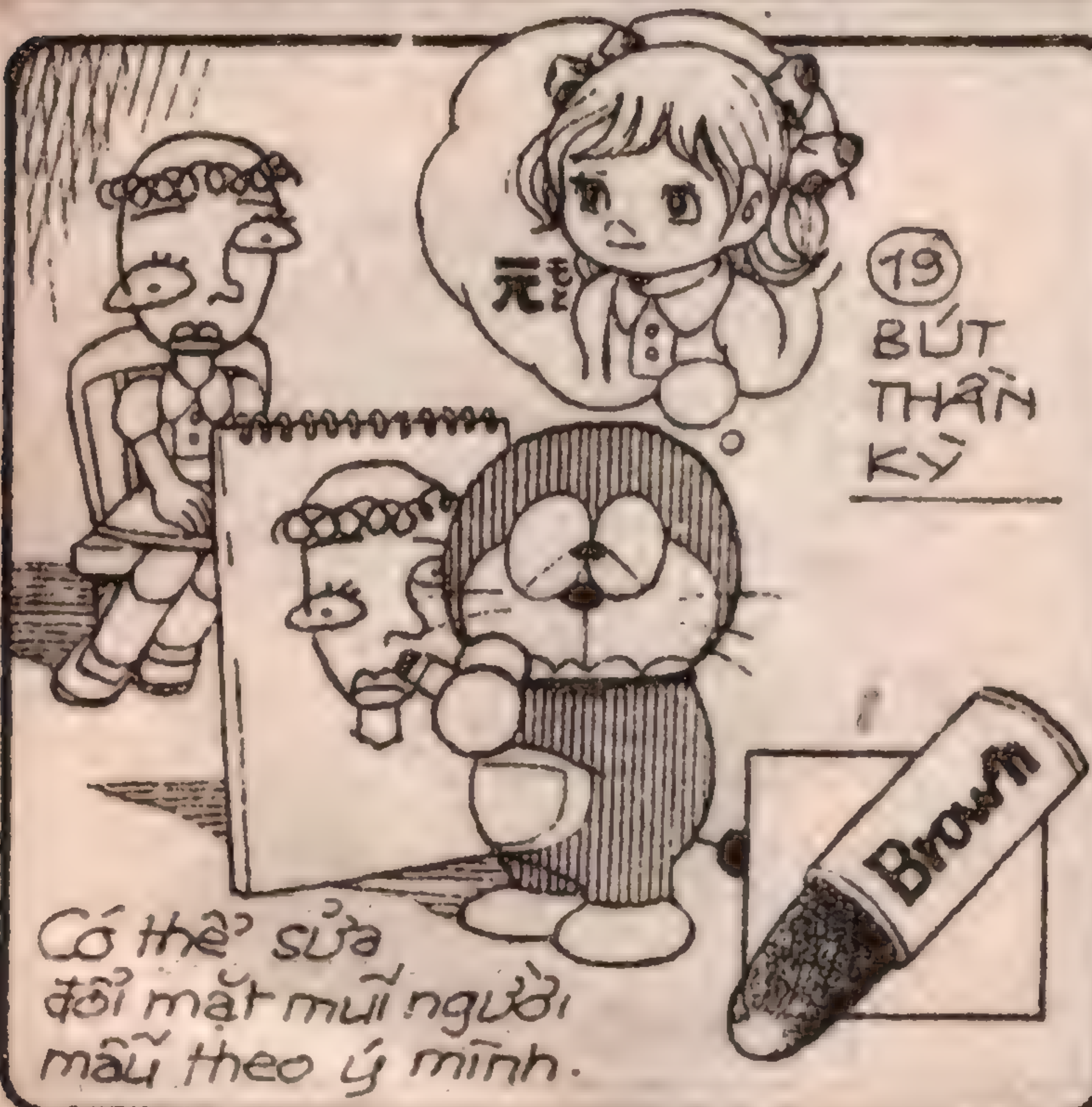
①7 HỘ ĐỪNG MÂY:

Trong hộp có chứa một loại mây dẻo như đất sét, có thể nặn hình nào cũng được

①8 MÁY ẢNH TẠO MÔT

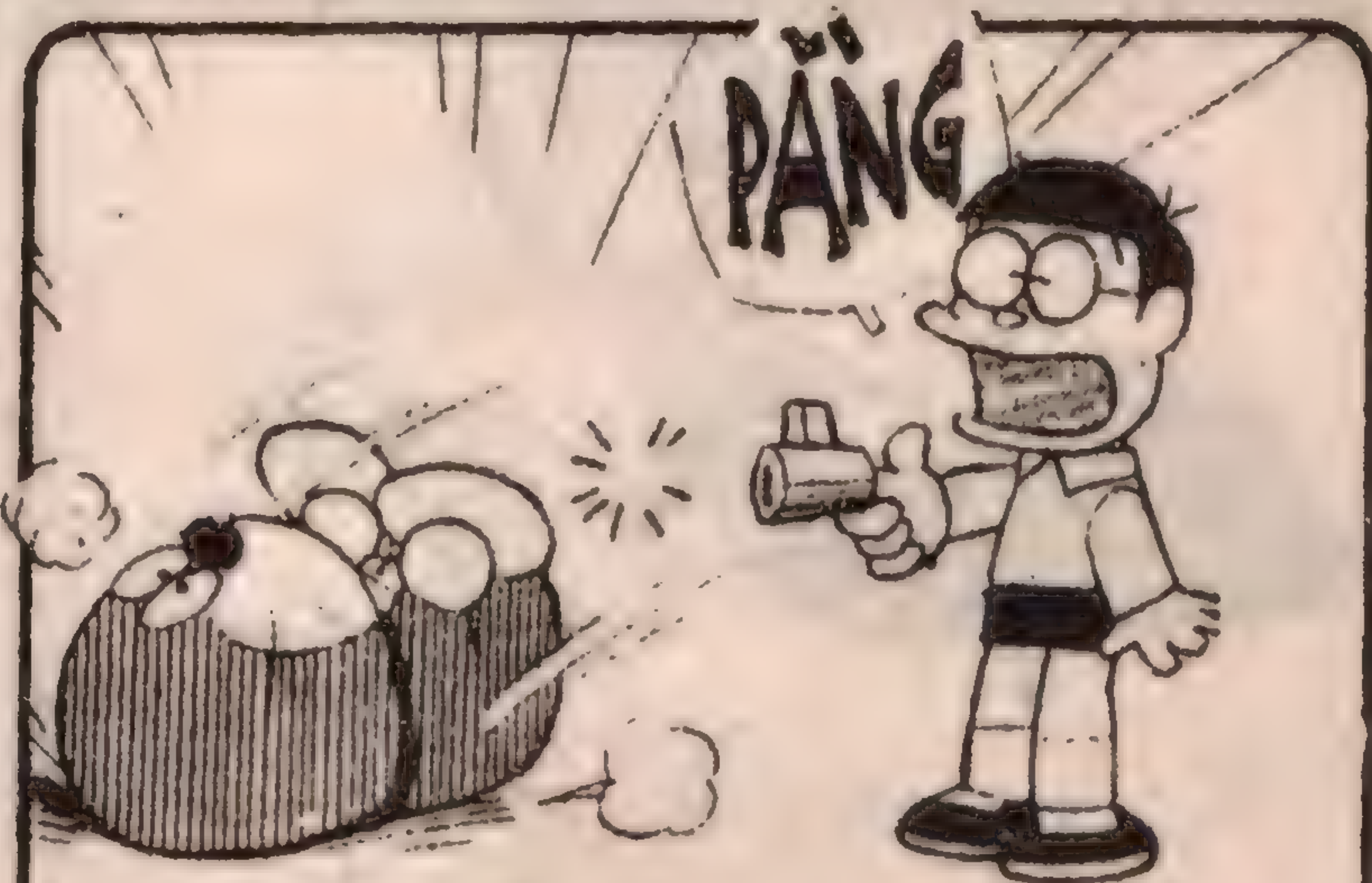

Chỉ cần bỏ hình vẽ quần áo vào máy, chĩa ống kính về phía người mẫu, bấm cái "tách" là xong: người mẫu sẽ có ngay một bộ quần áo mới!

Có thể sửa đổi mặt mũi người mẫu theo ý mình.

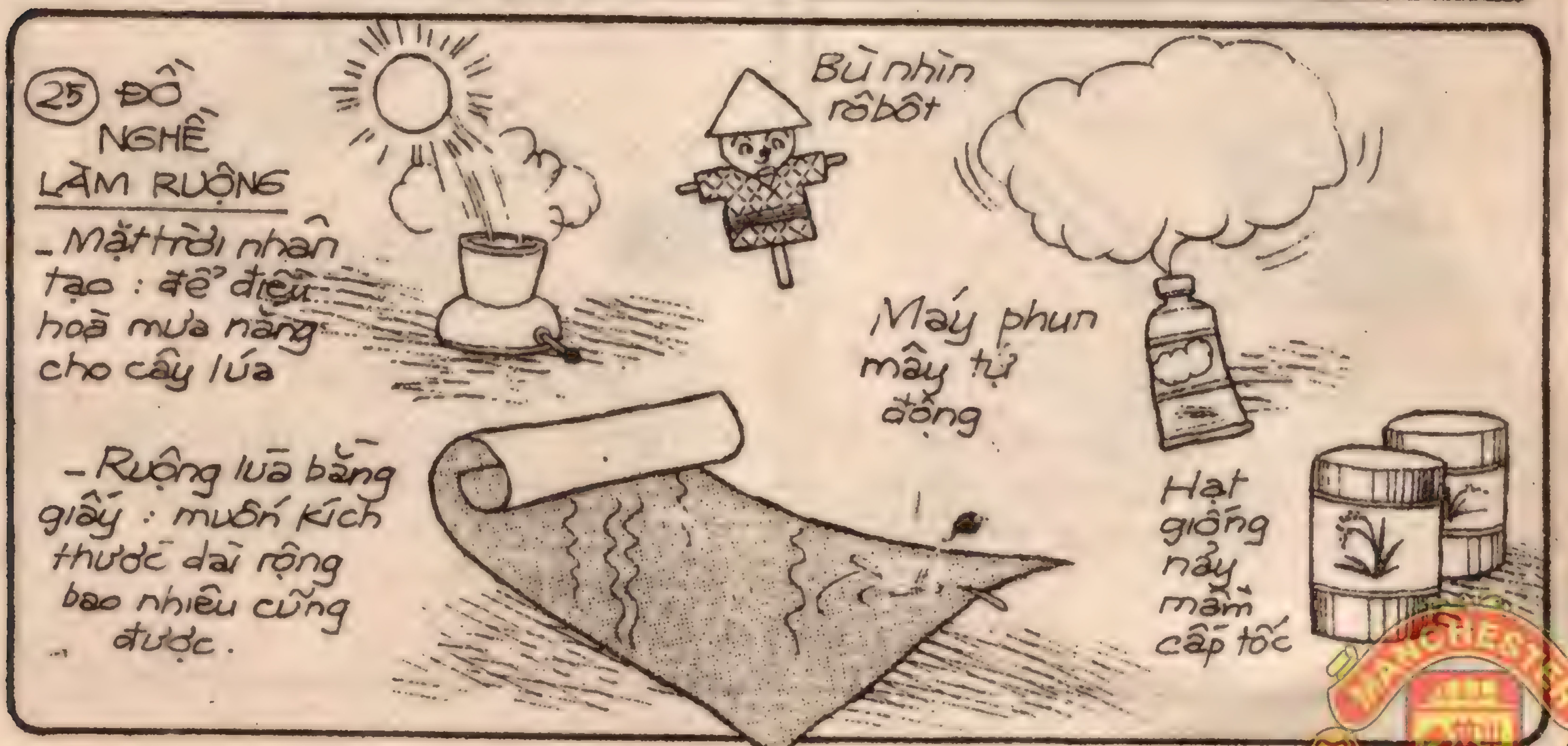
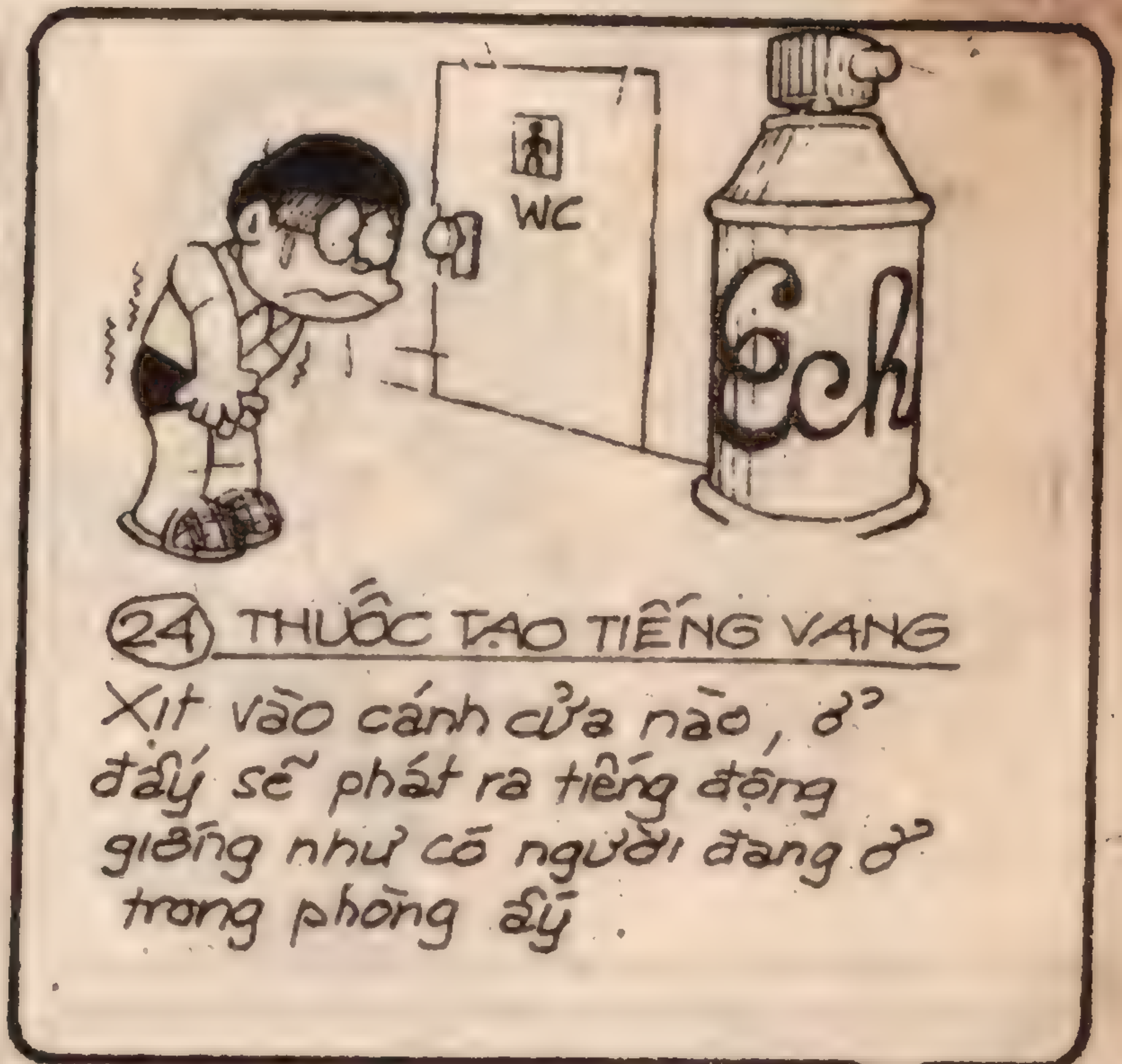
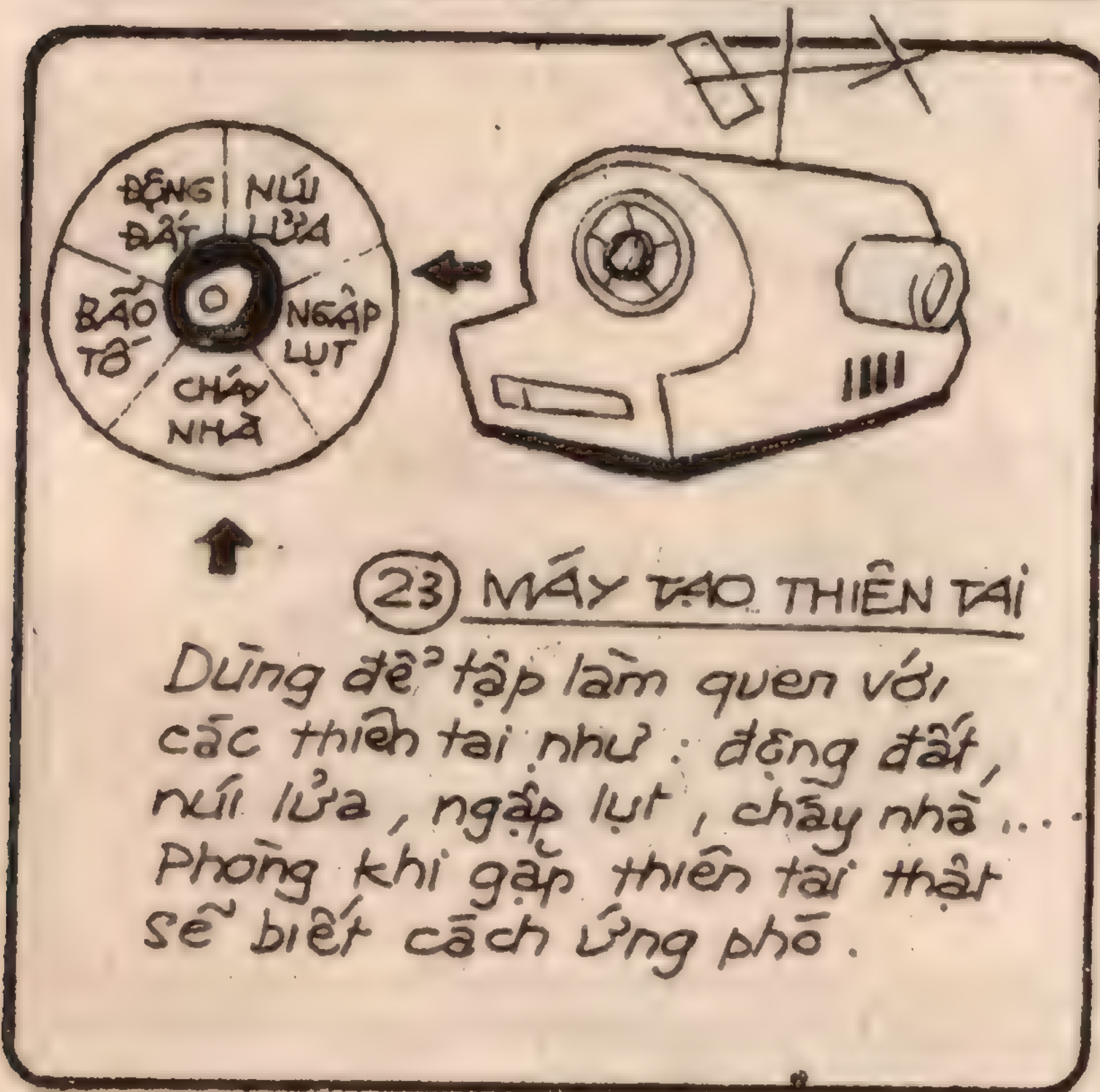
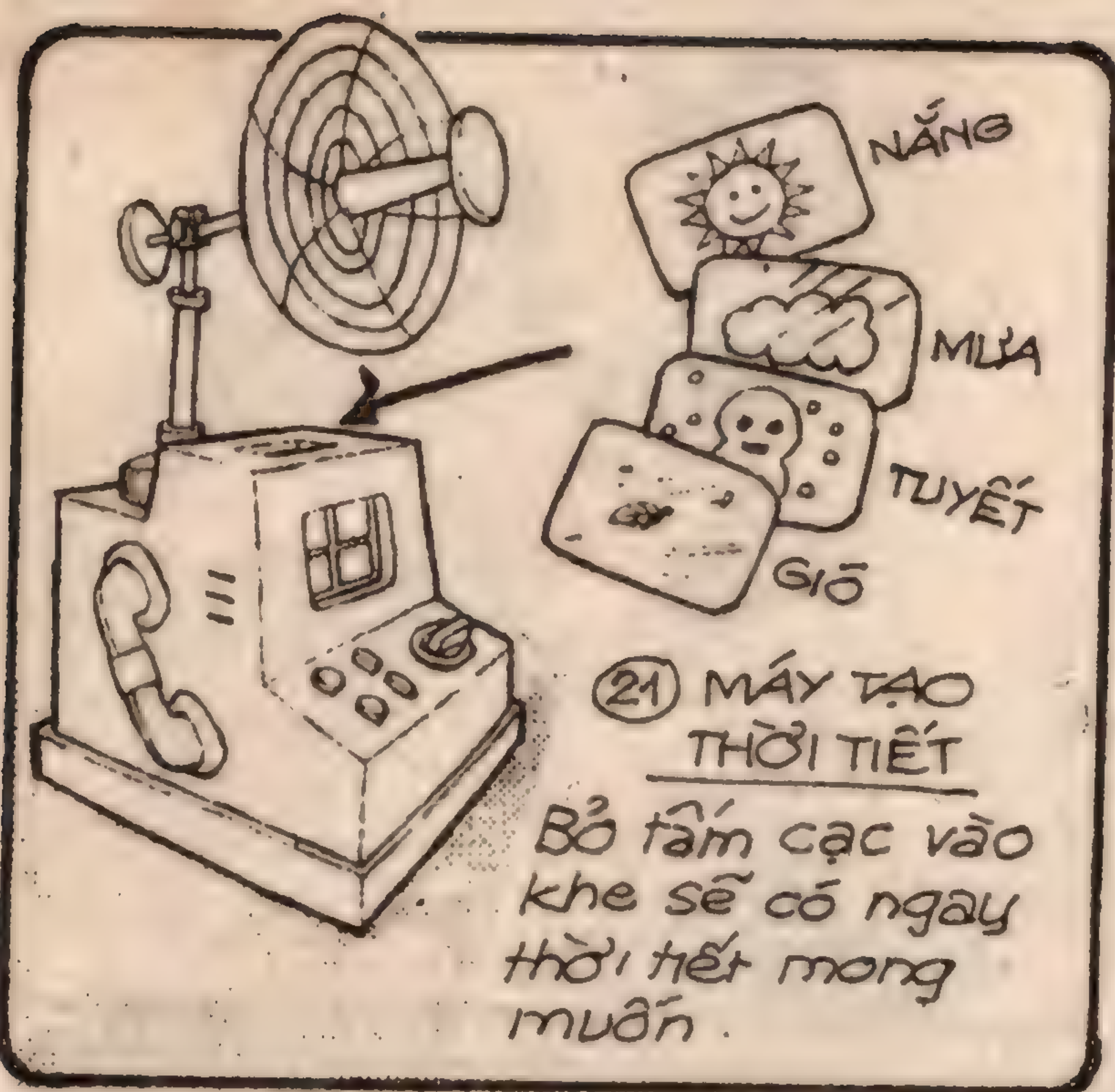
①9 BÚT THẦN KỲ

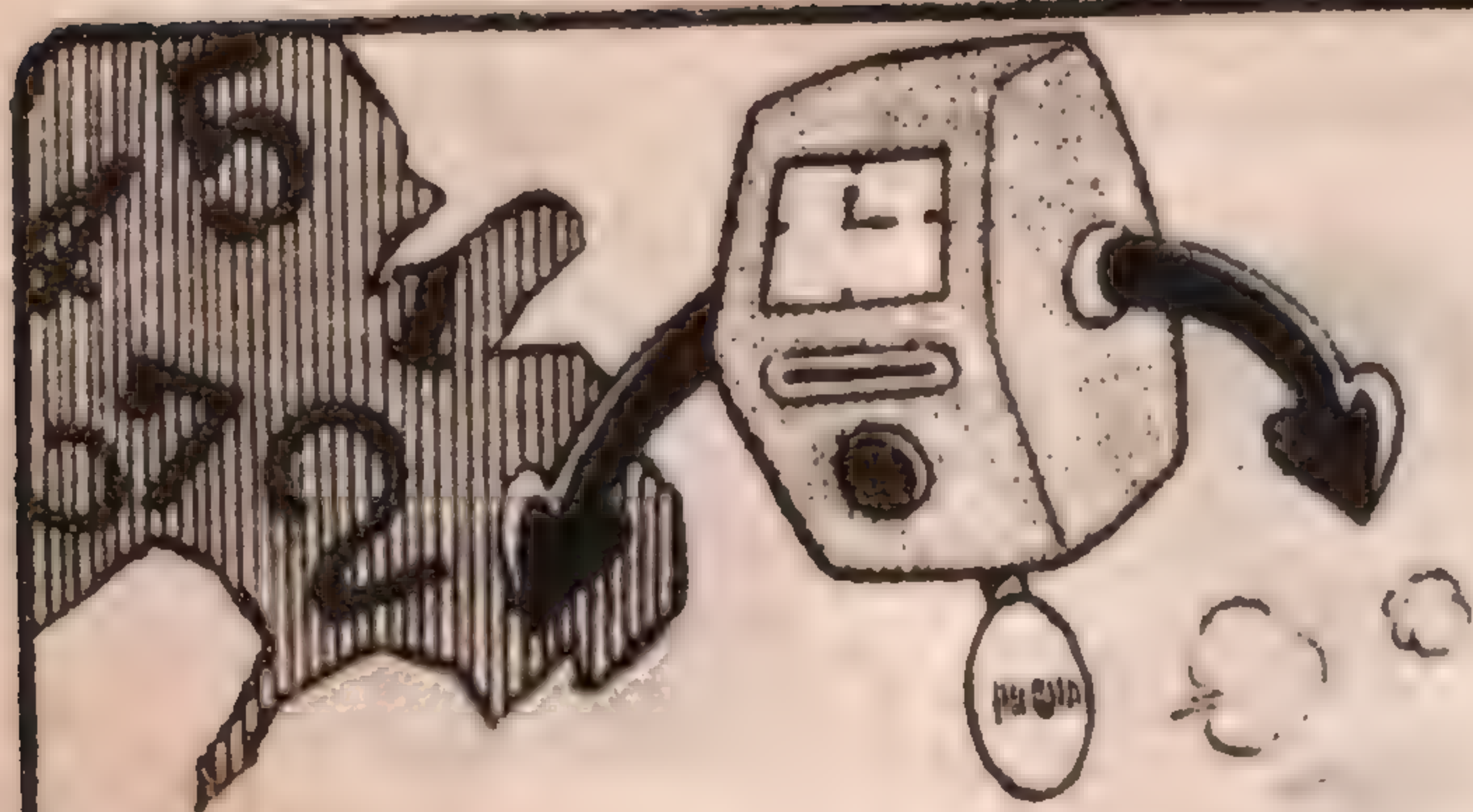

②0 SÚNG BÉ BỤ:

Gồm nhiều kích cỡ. Đeo vào tay rồi nói "PĂNG", địch thủ sẽ lăn ra chết giấc!

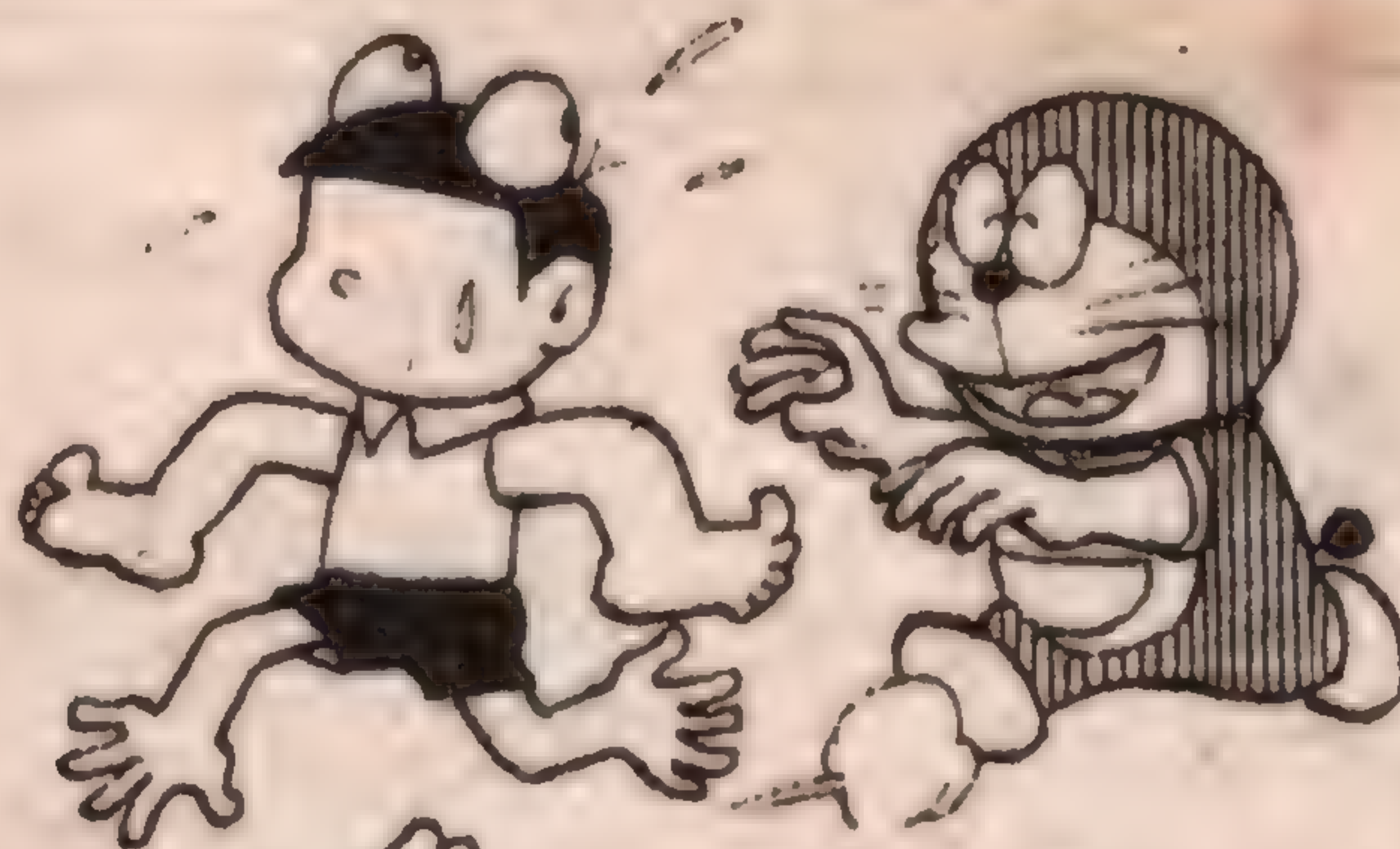

26) ĐỒNG HỒ KẾ HOẠCH

Giúp người điều khiển thực hiện được các kế hoạch đề ra một cách trọn vẹn!

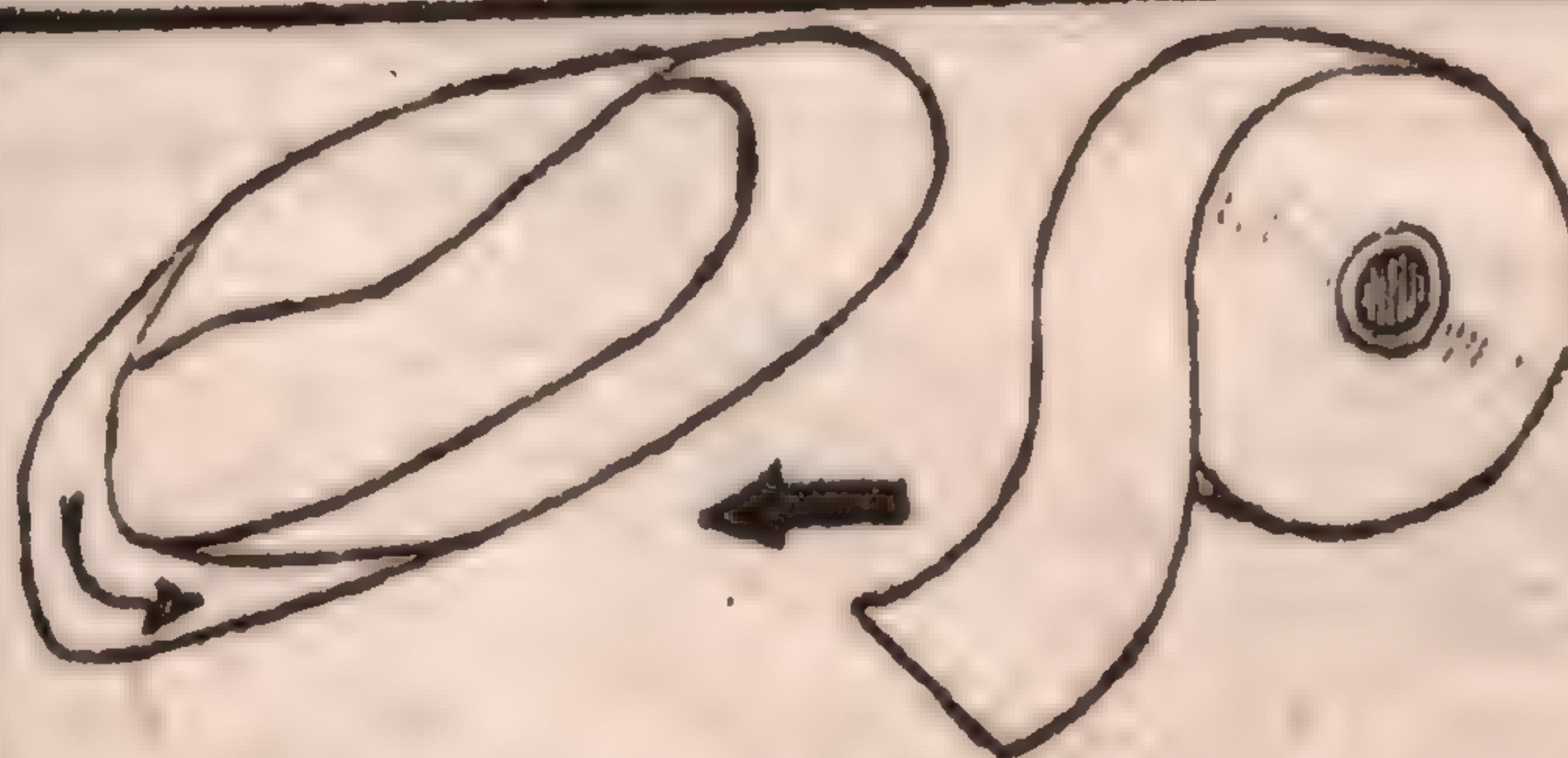
27) GĂNG TAY PHẪU THUẬT

Có thể thay đổi vị trí mọi bộ phận trên cơ thể con người.

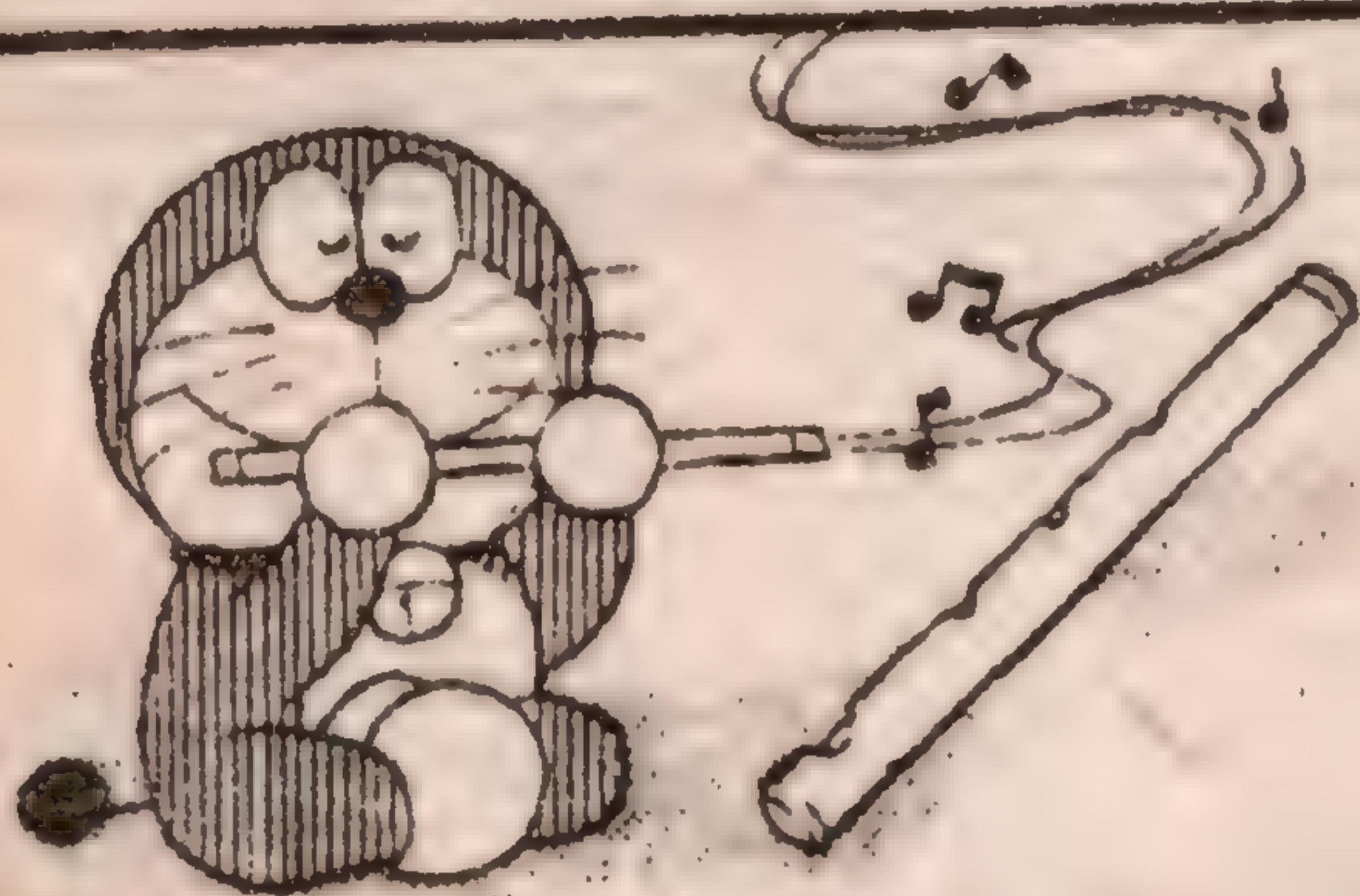
28) BÚP BÊ THẬT THÀ

Luôn nói thật những suy nghĩ thầm kín trong lòng người cầm nó.

29) GIẢI BĂNG KHÔNG GIAN

Gắn vòng băng này trên cánh cửa thì đủ ra hay vào, vẫn chỉ đi về một hướng (là hướng mũi tên vẽ trên vòng băng này)

30) ÔNG SÁO THẦN KỲ

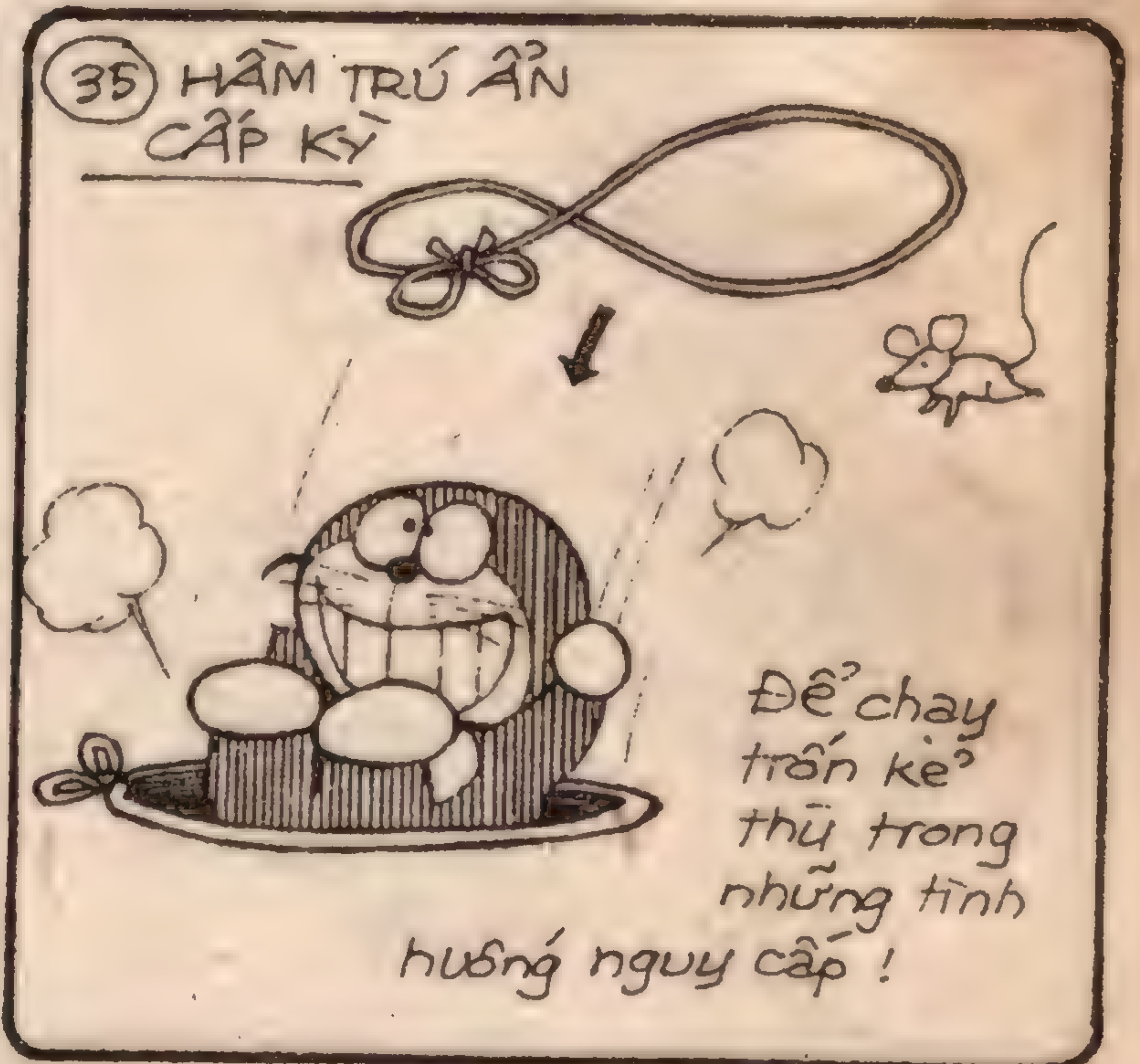
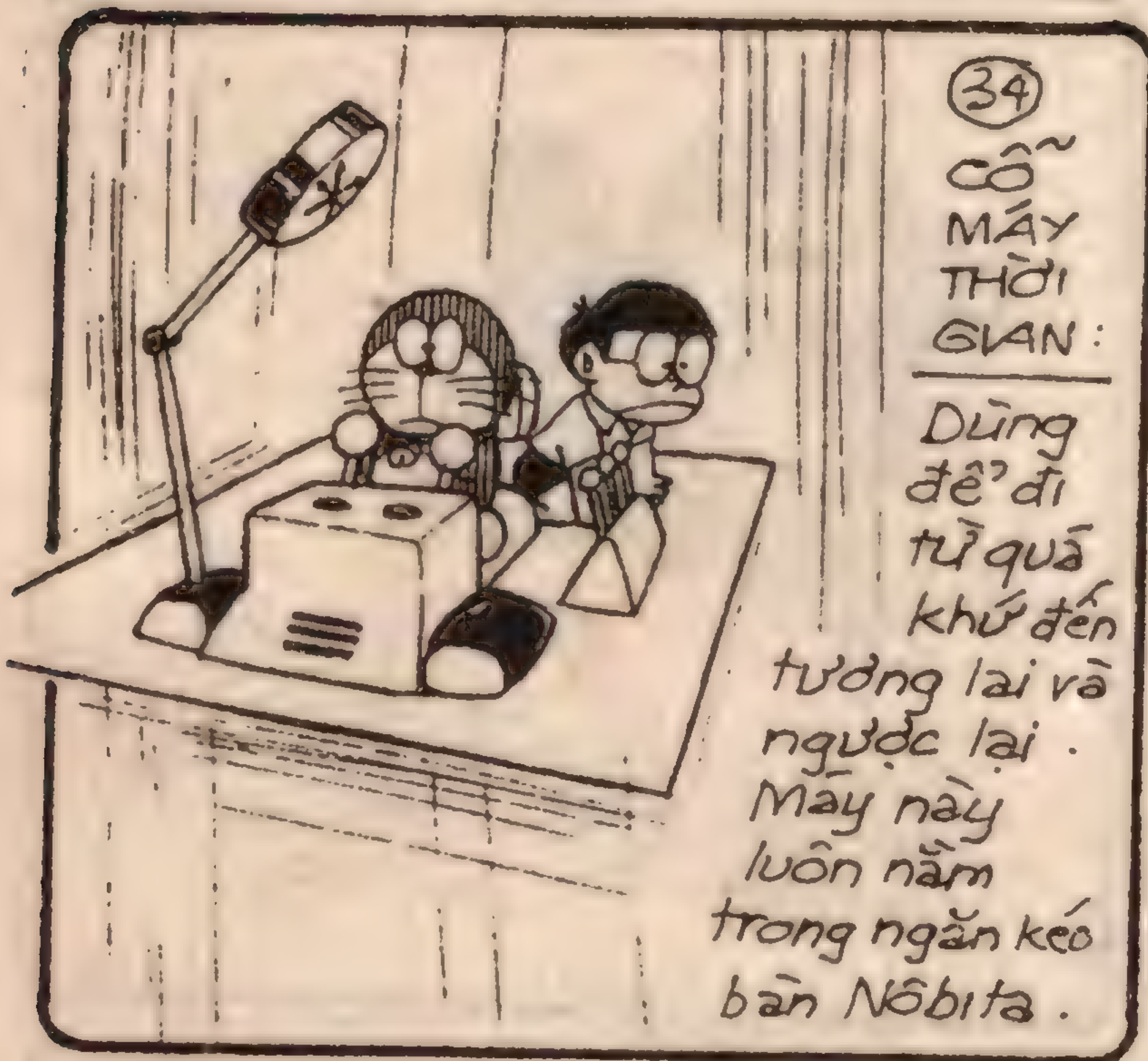
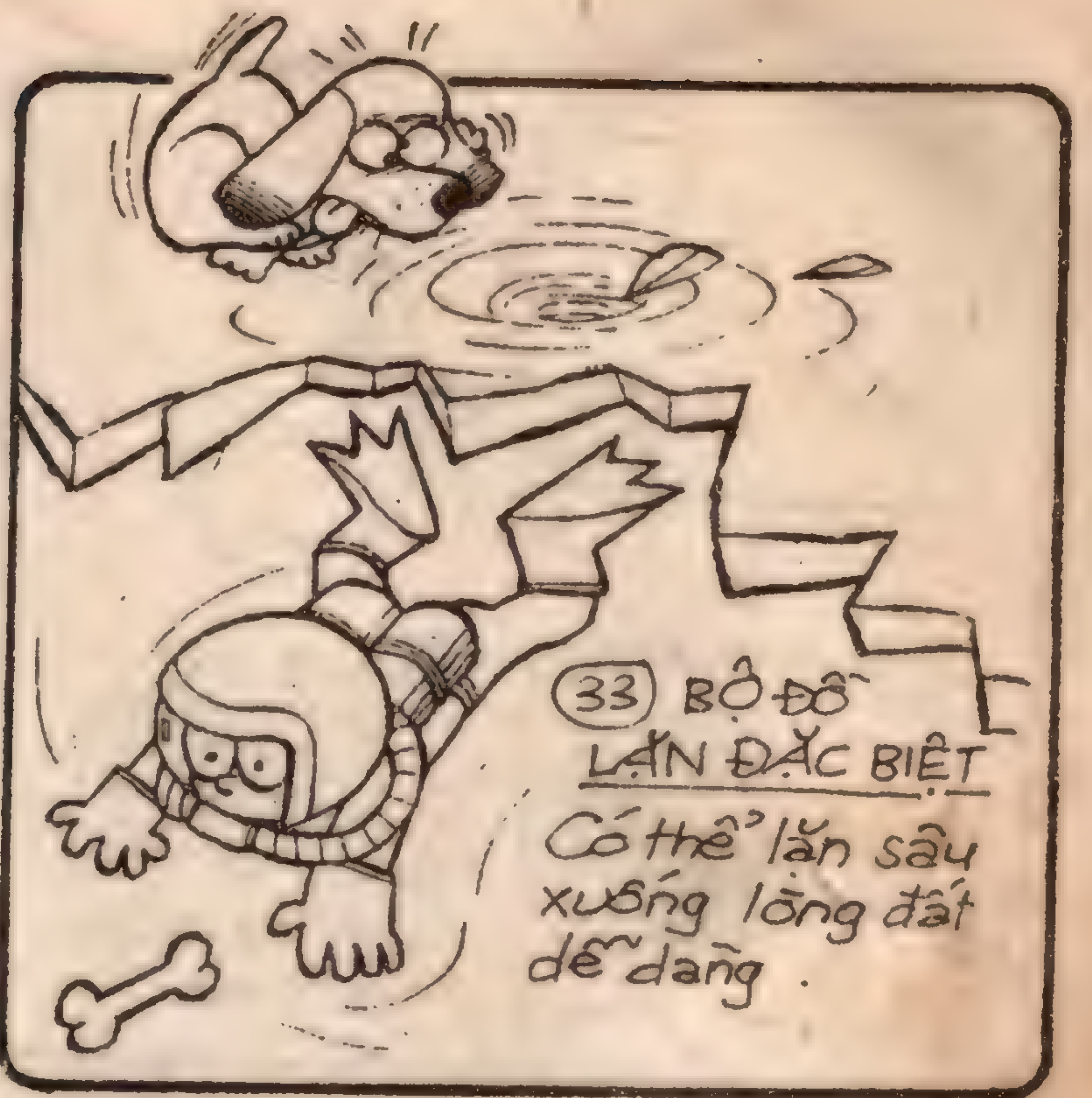
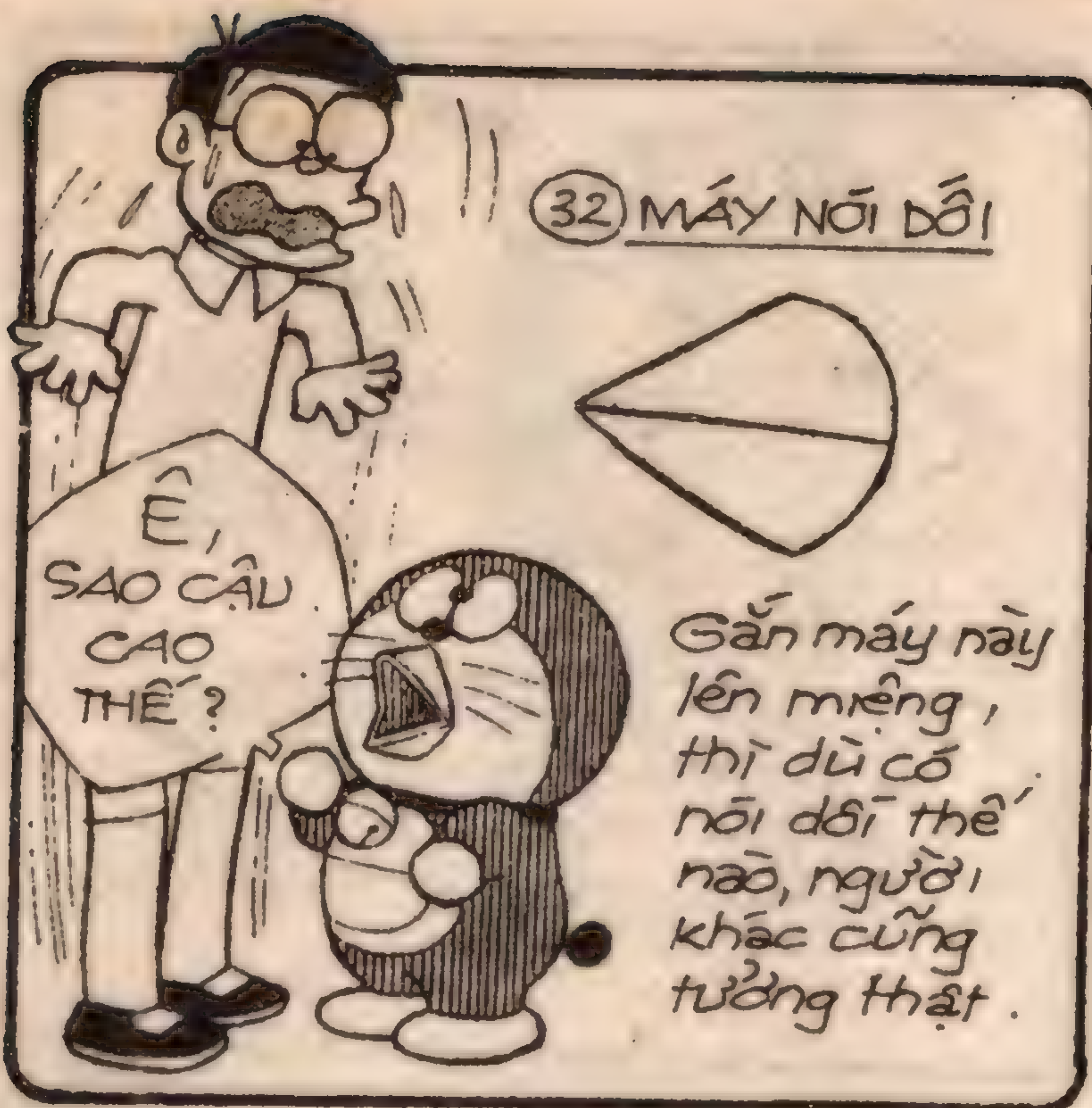
Phát ra sóng siêu âm làm cho rối loạn chức năng thần kinh, khiến người nghe không còn nhận thức được gì nữa.

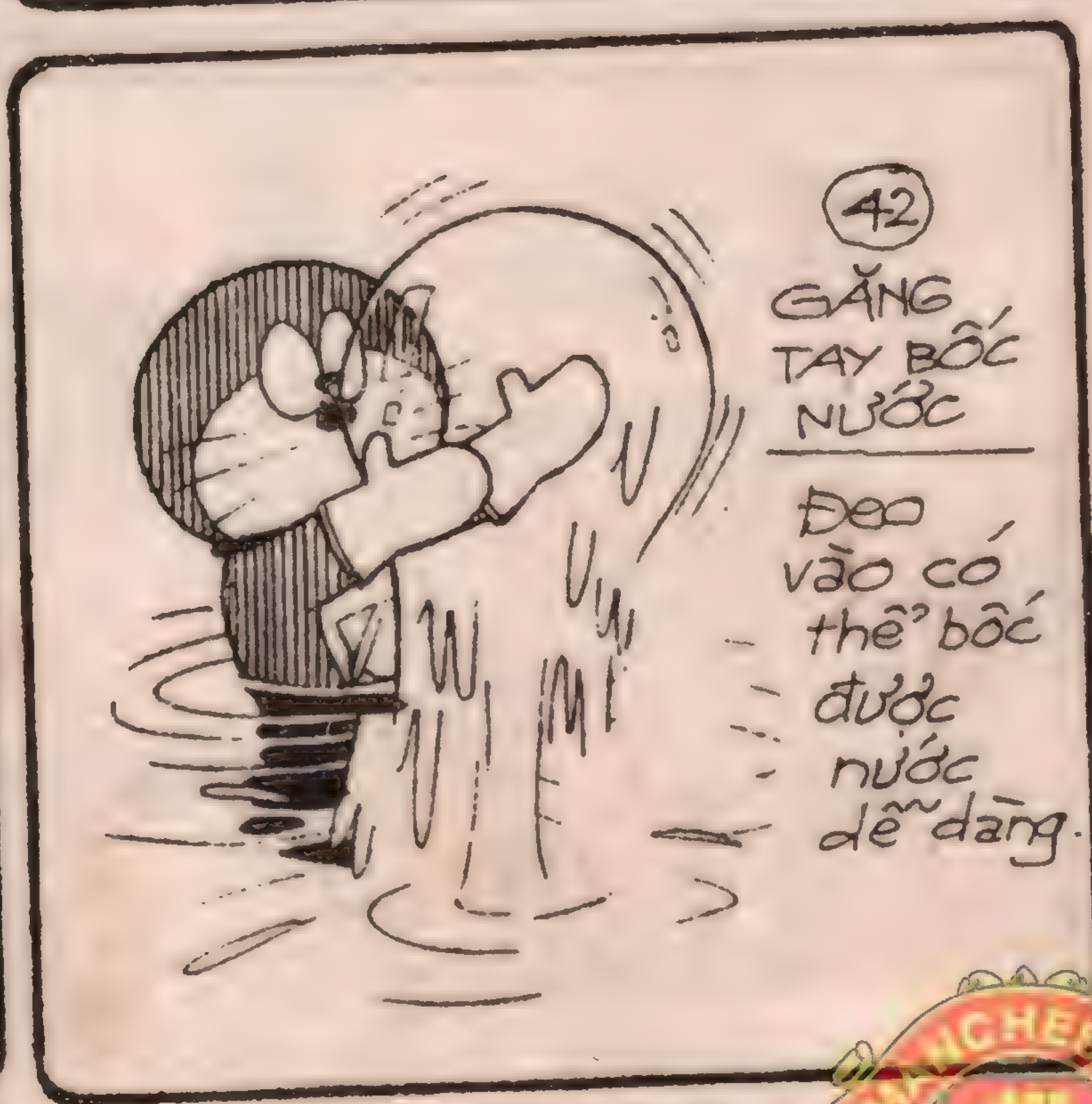
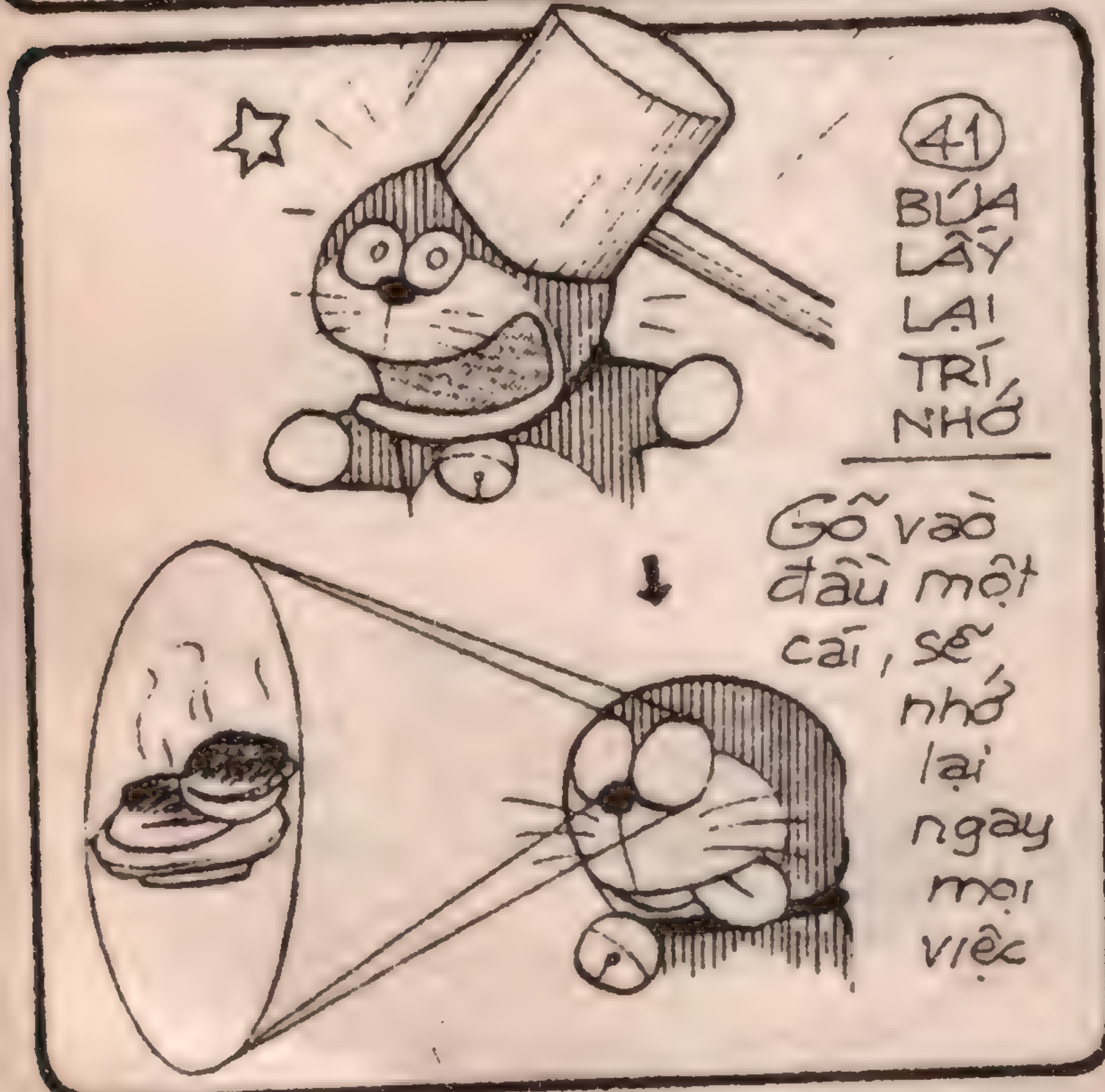
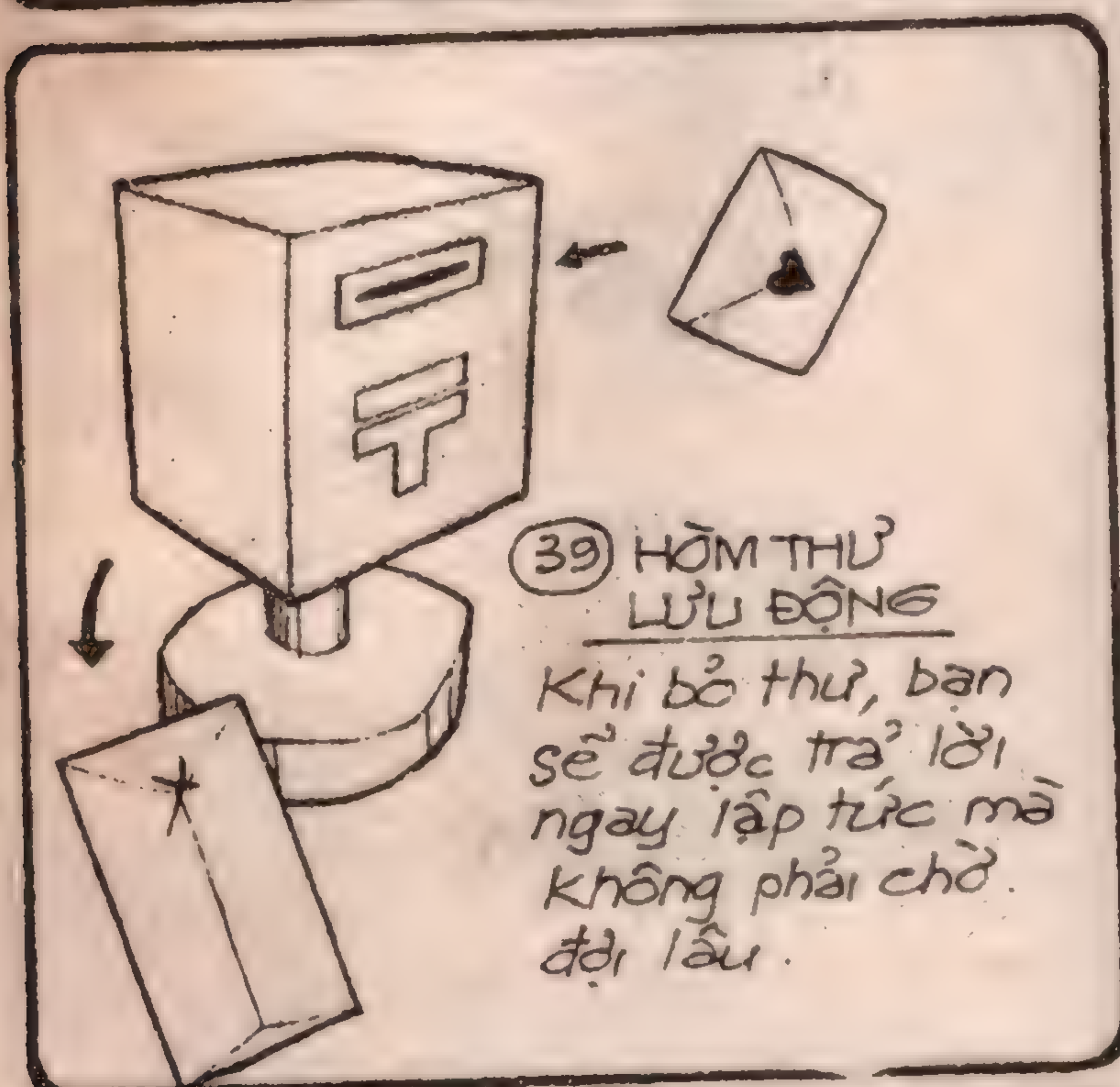
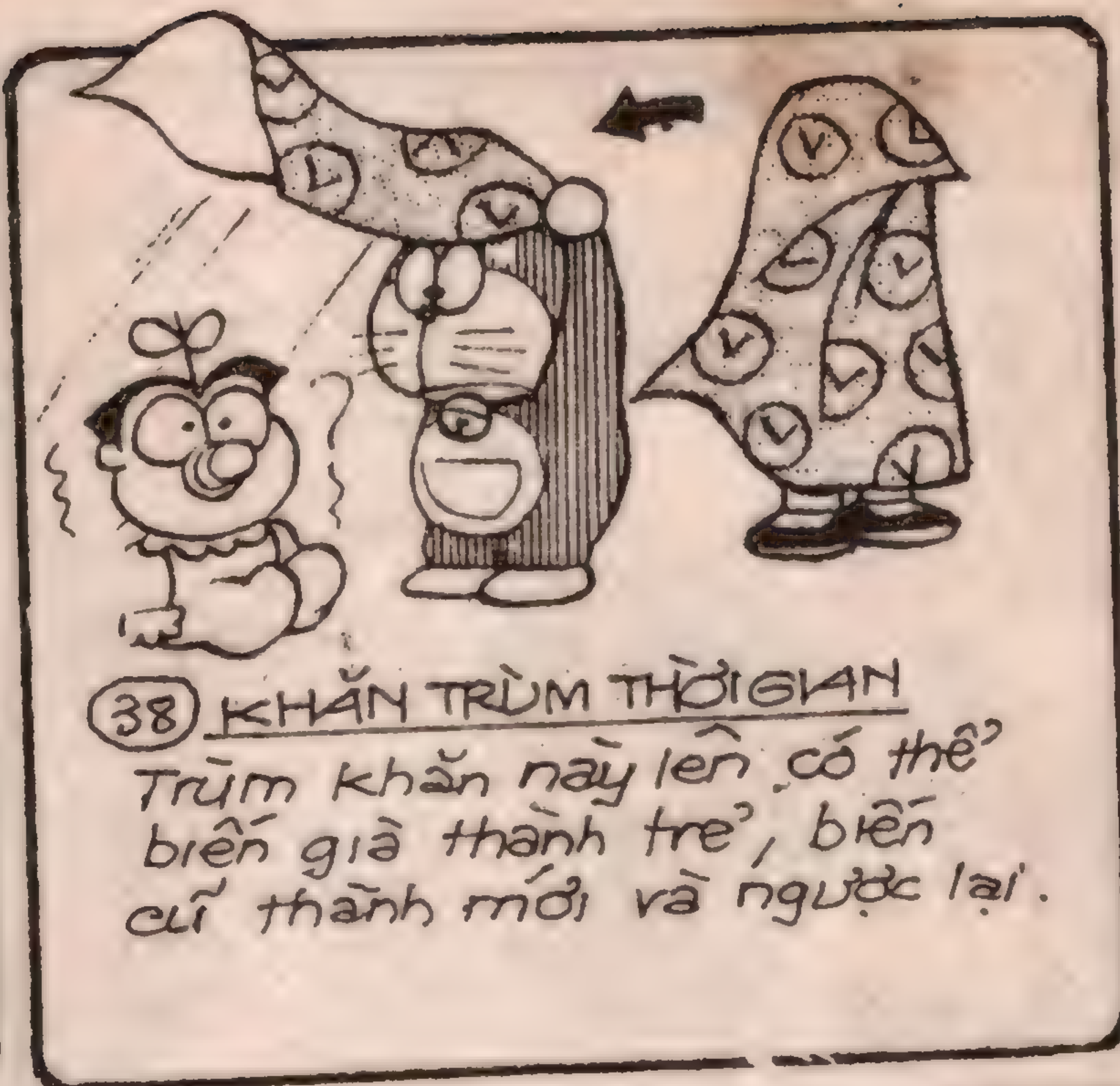
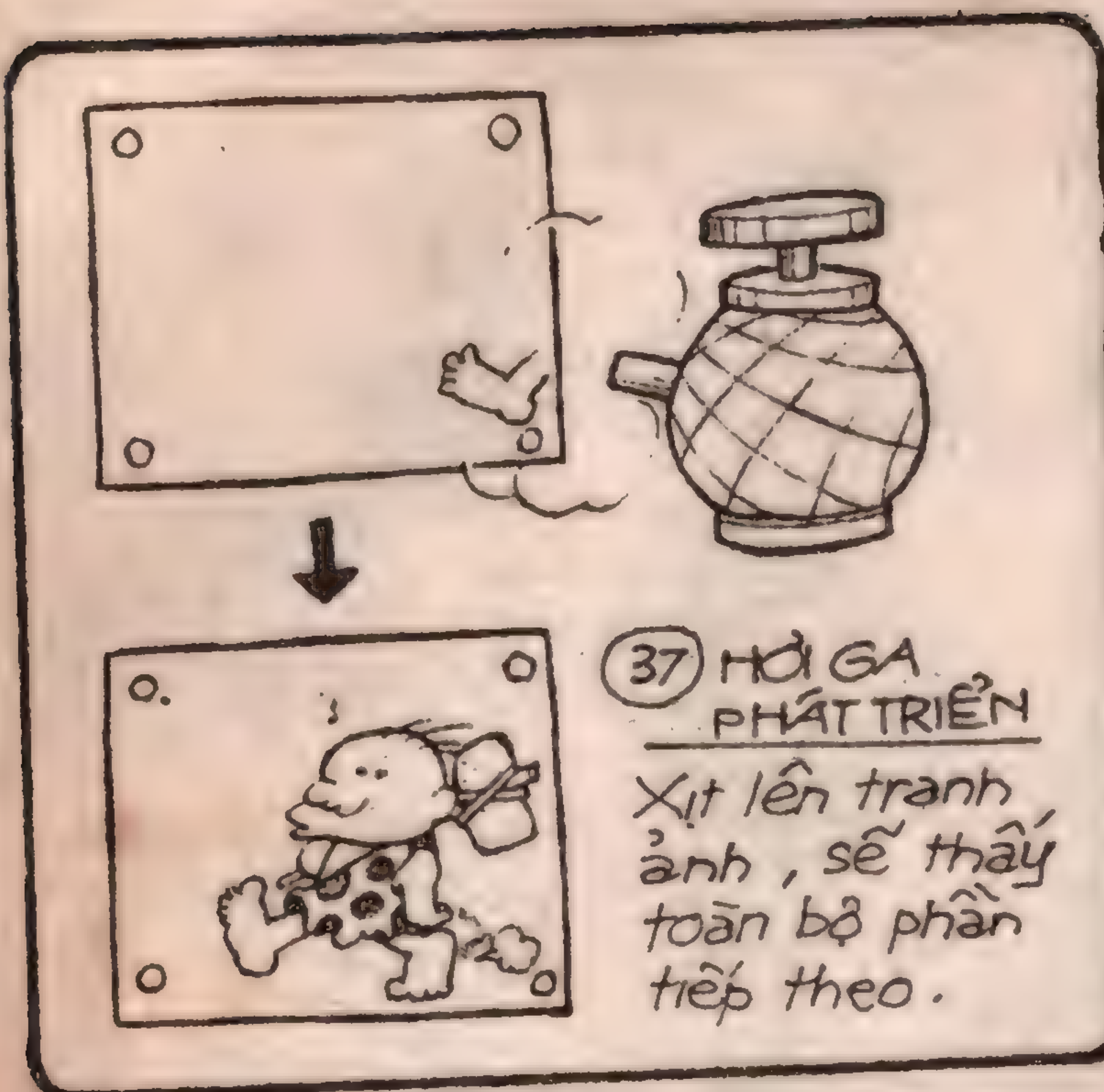

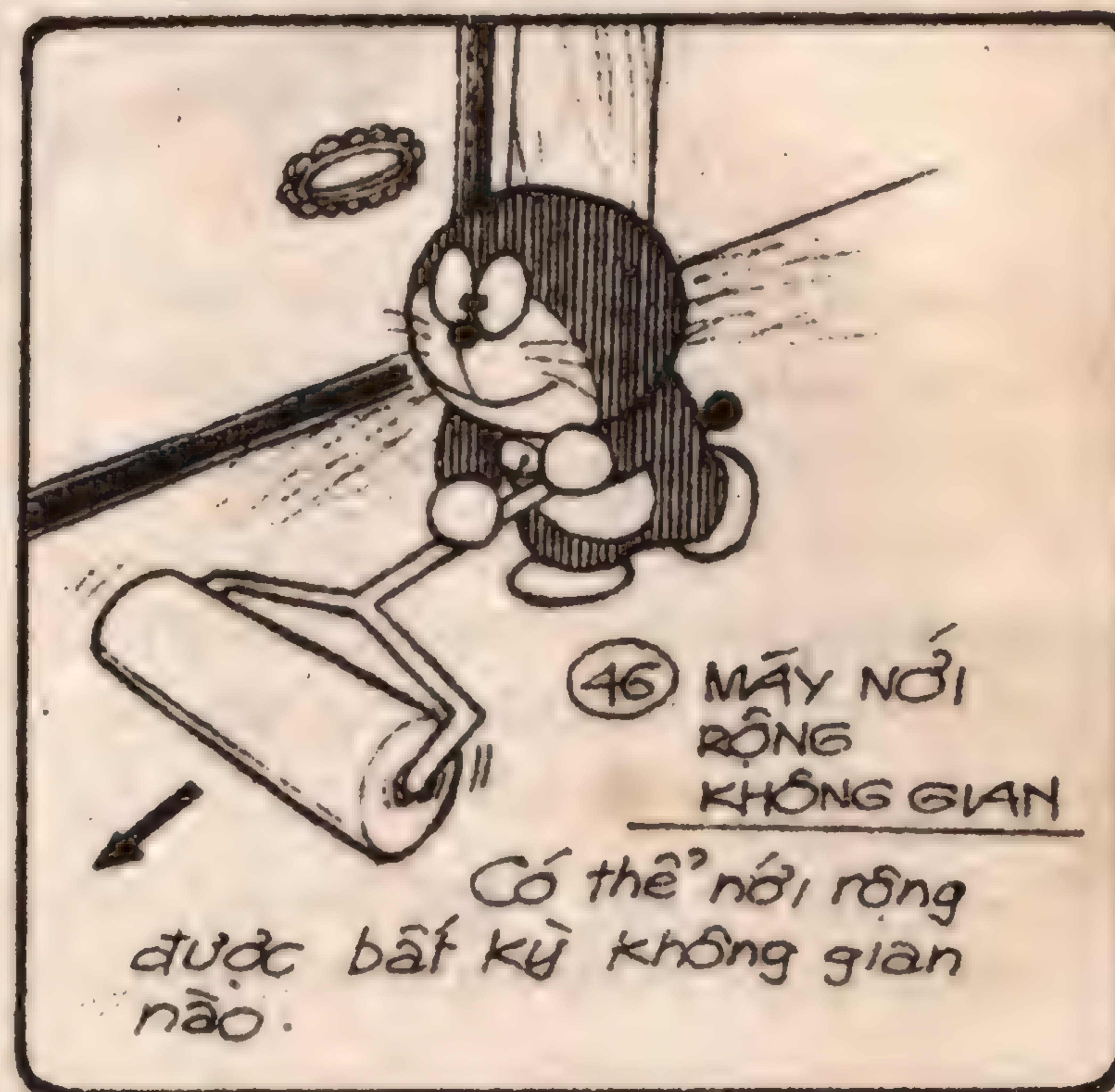
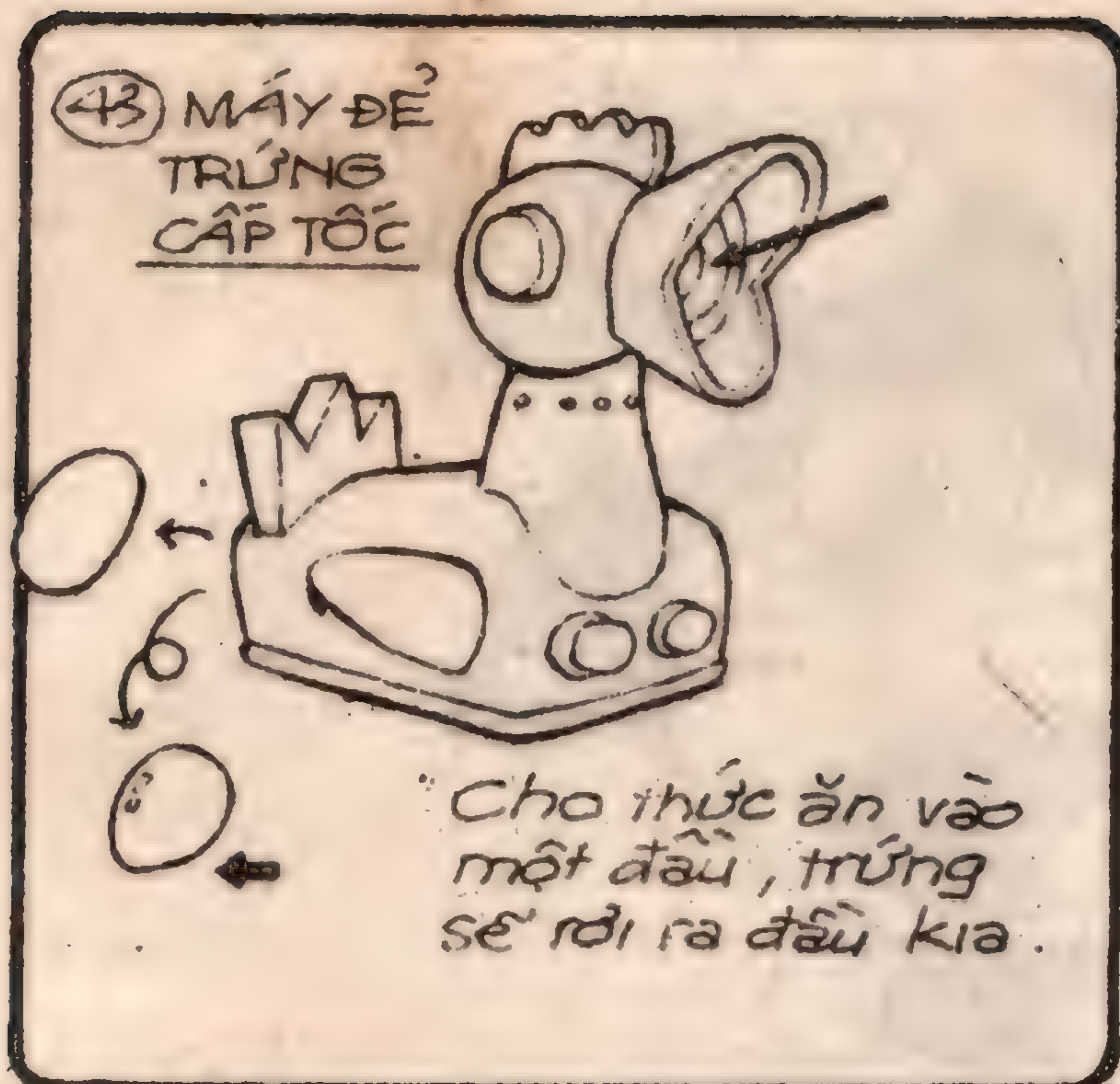
31) HỘP ĐÀN NHỚ NHÀ

Ai nghe tiếng nhạc từ hộp đàn phát ra sẽ nhớ gia đình đã chết và chỉ muốn về nhà ngay lập tức.

TRỤC THĂNG TRE, MỘT PHÁT MINH MƠ ƯỚC

Bất cứ ai trong cuộc đời đều có lần nghĩ giá mình được tự do bay lượn trên bầu trời dù chỉ một lần. "Trục thăng tre" là dụng cụ của tương lai có thể giúp bạn thực hiện ước mơ đó.

Trong truyện "Doraemon", Cảnh quạt trục thăng tre nhỏ bé được lắp toòng teng trên đầu và có thể bay trên bầu trời rất tự do.

Người ta nghĩ rằng làm gì có chuyện một cánh quạt nhỏ xíu như vậy có thể làm cho cơ thể con người bay lên được? Hoặc nếu cánh quạt có khả năng tạo ra sức gió đủ để nâng con người bay lên thì liệu con người có thể chịu đựng được sức gió ghê gớm đó không?

Tức là ở đây trực thăng tre làm cho con người giảm trọng lượng xuống gần bằng 0.

Đôrêmon nói rằng: "Trực thăng tre bay liên tục trong 8 tiếng liền với tốc độ 80 km/h, mới hết pin".

Vậy, chắc là trong những chuyến mạo hiểm dài ngày nếu hết pin thì quả là gay và dút khoát là lo ngay ngáy.

Trực thăng tre chỉ thích hợp với quãng đường không xa lắm. Tốc độ 80 km/h ở cuối thế kỷ 20 này là quá chậm, nhưng nếu so với các loại xe cộ khác thì nó có lợi thế là không sợ ách tắc và có thể bay thẳng theo đường chim bay tới nơi mình cần đến.

Thật là một phương tiện đi lại lý tưởng.

Nhưng cần chú ý khi sử dụng nó. Nó gắn một chiếc công tắc. Trực thăng tre đặt trên đầu và bật công tắc là bay được liền. Nhưng trước khi đặt nó lên đầu không được bật sẵn công tắc. Nếu bật sẵn công tắc thì nó sẽ bay đi luôn mất đó.

Hình như sau khi bật công tắc rồi thì hướng bay và điều khiển tốc độ hoàn toàn "tùy theo ý muốn". Có lẽ là trong Trực thăng tre có gắn một bộ phận có thể đọc được những tín hiệu phát ra từ bộ não con người.

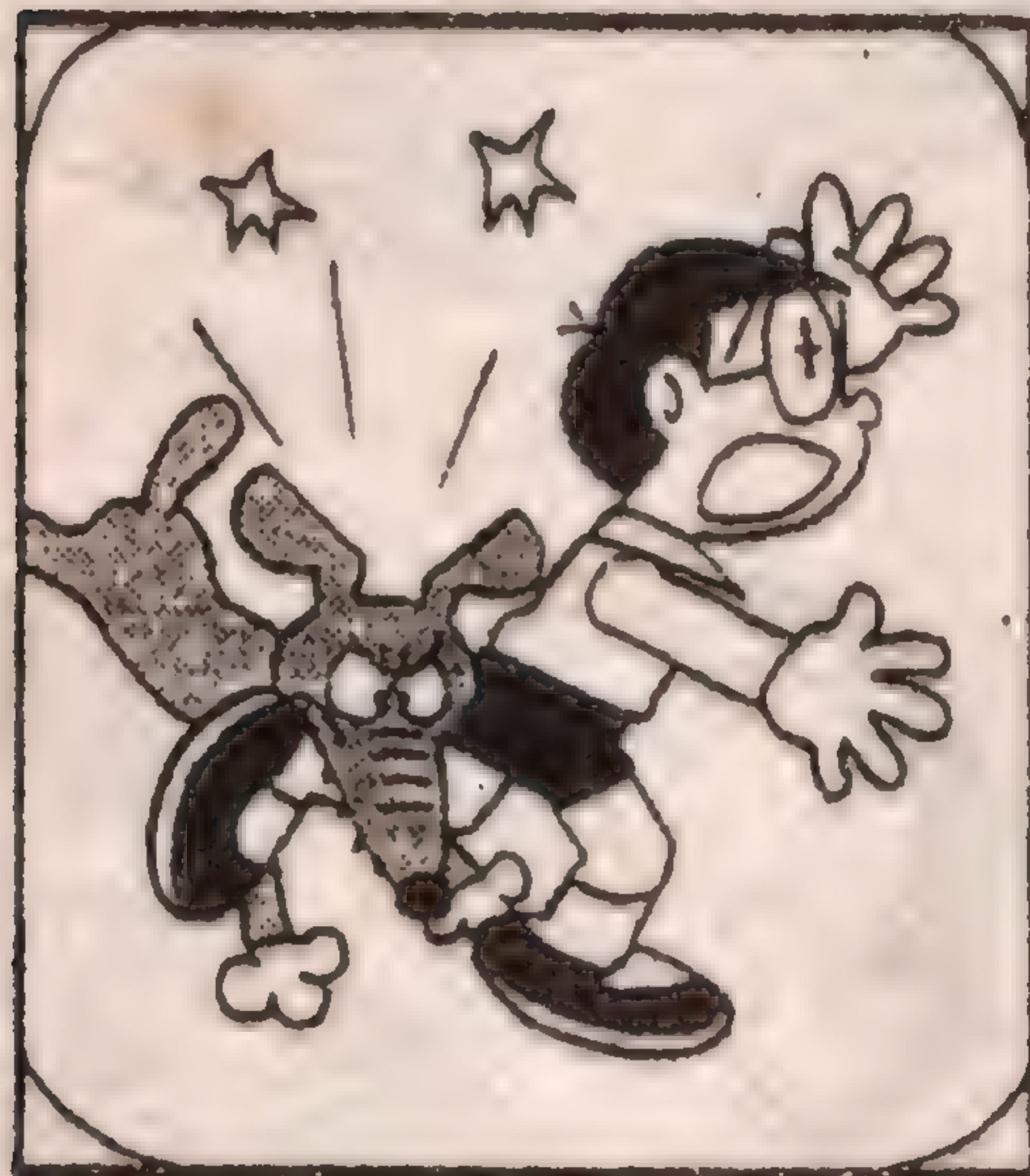
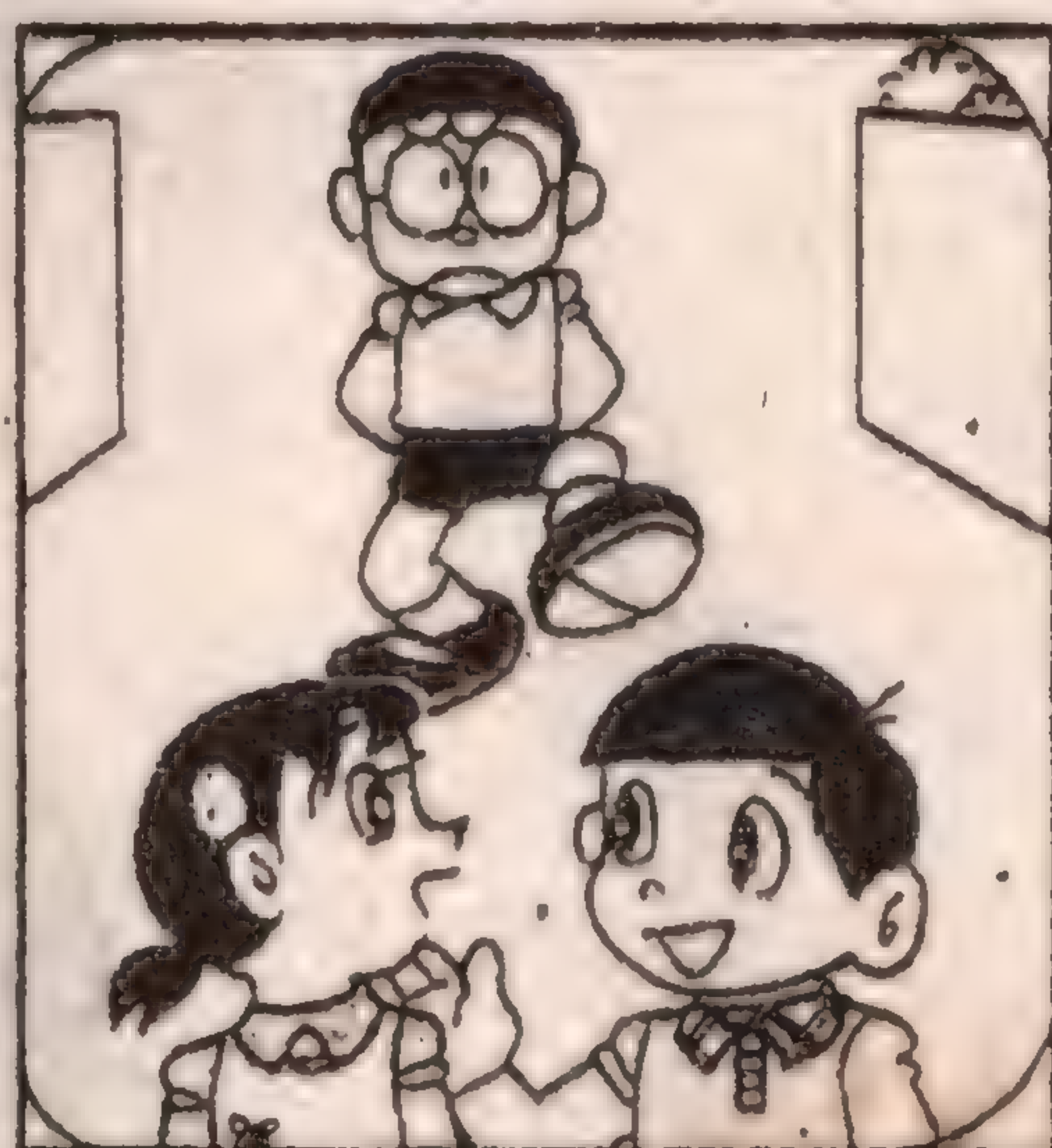
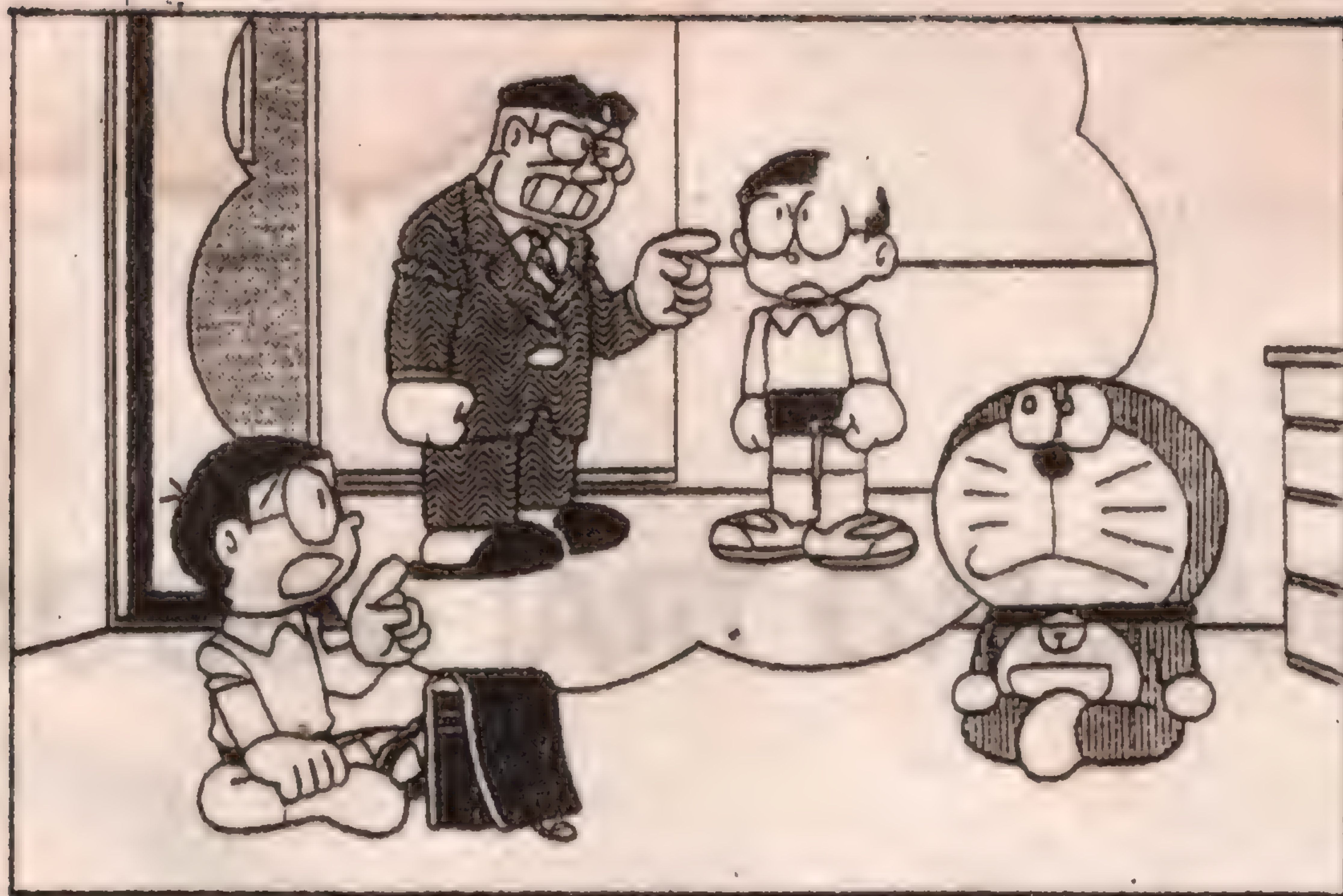
Cuối cùng xin có lời khuyên, nếu bạn có Trực thăng tre thì xin đừng dùng nó những ngày gió mạnh, gió bão sẽ rất nguy hiểm.

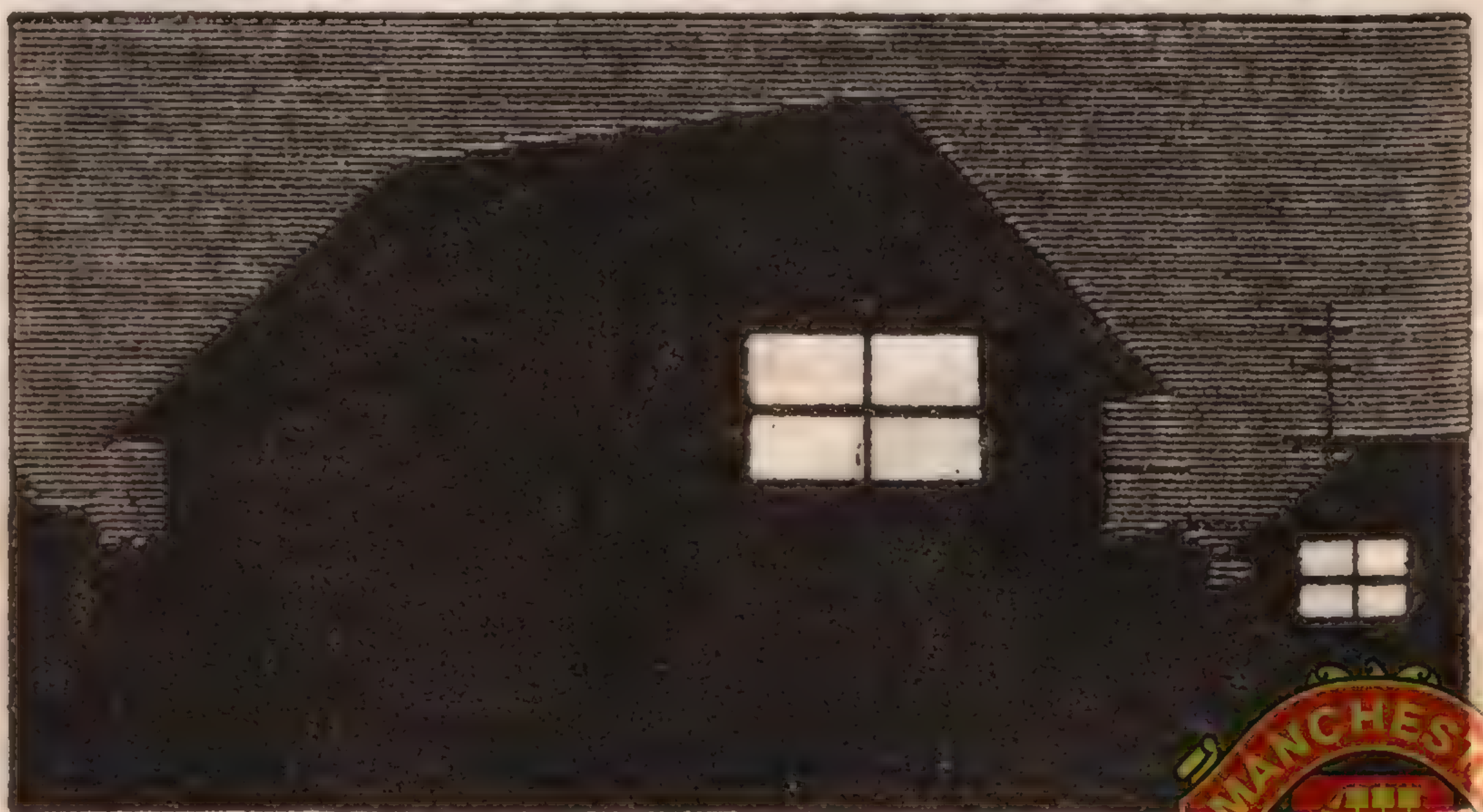
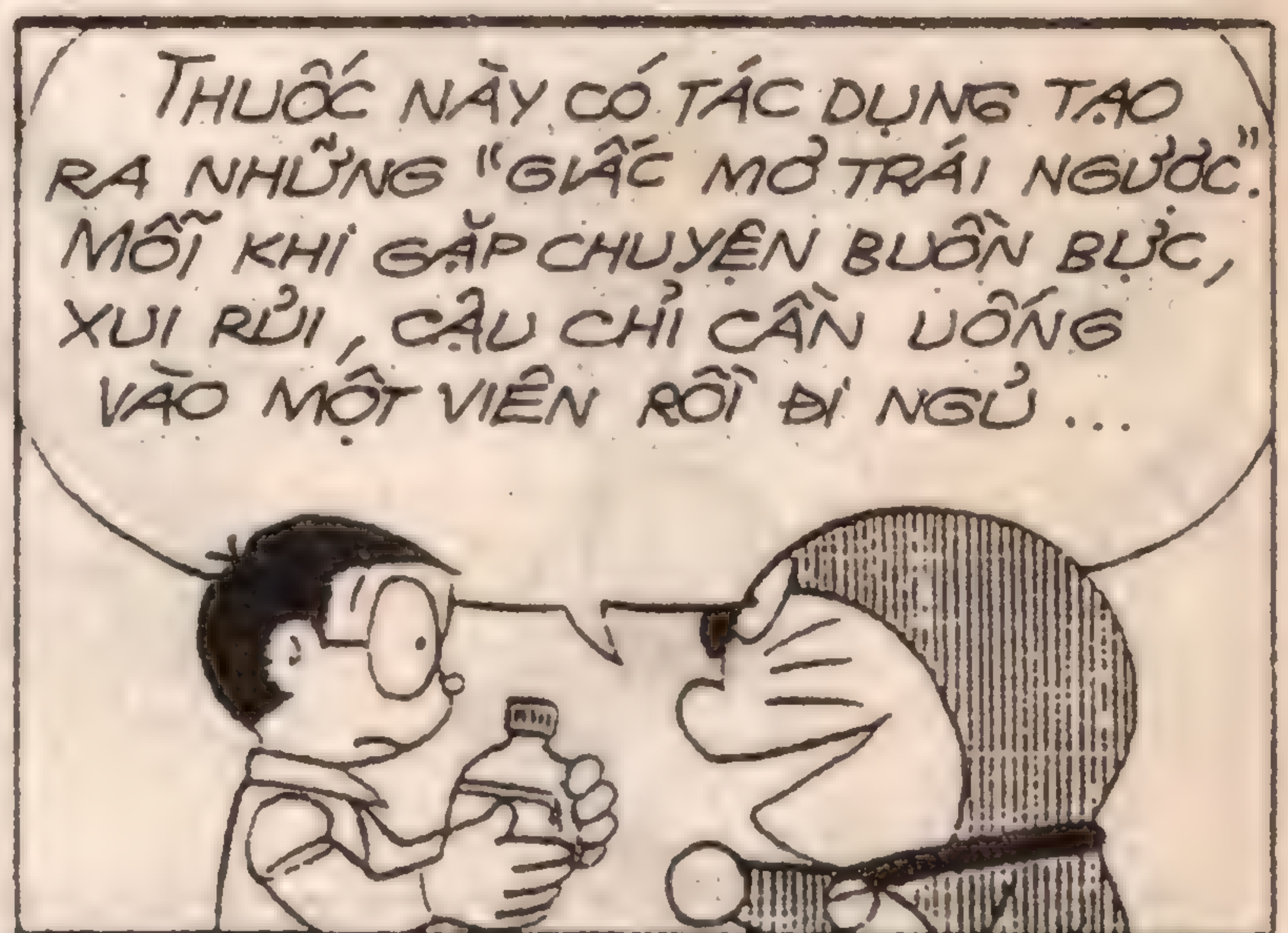
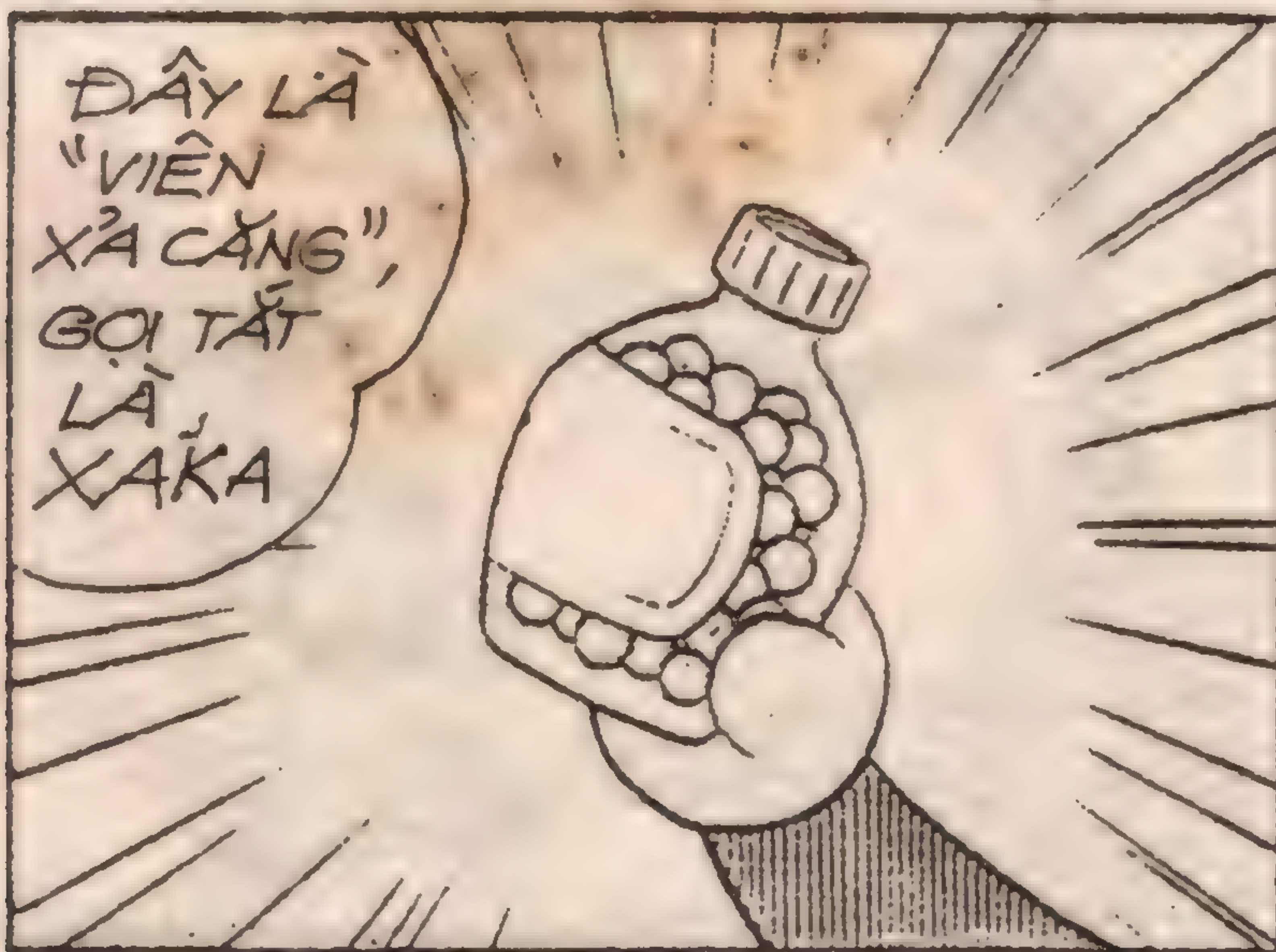
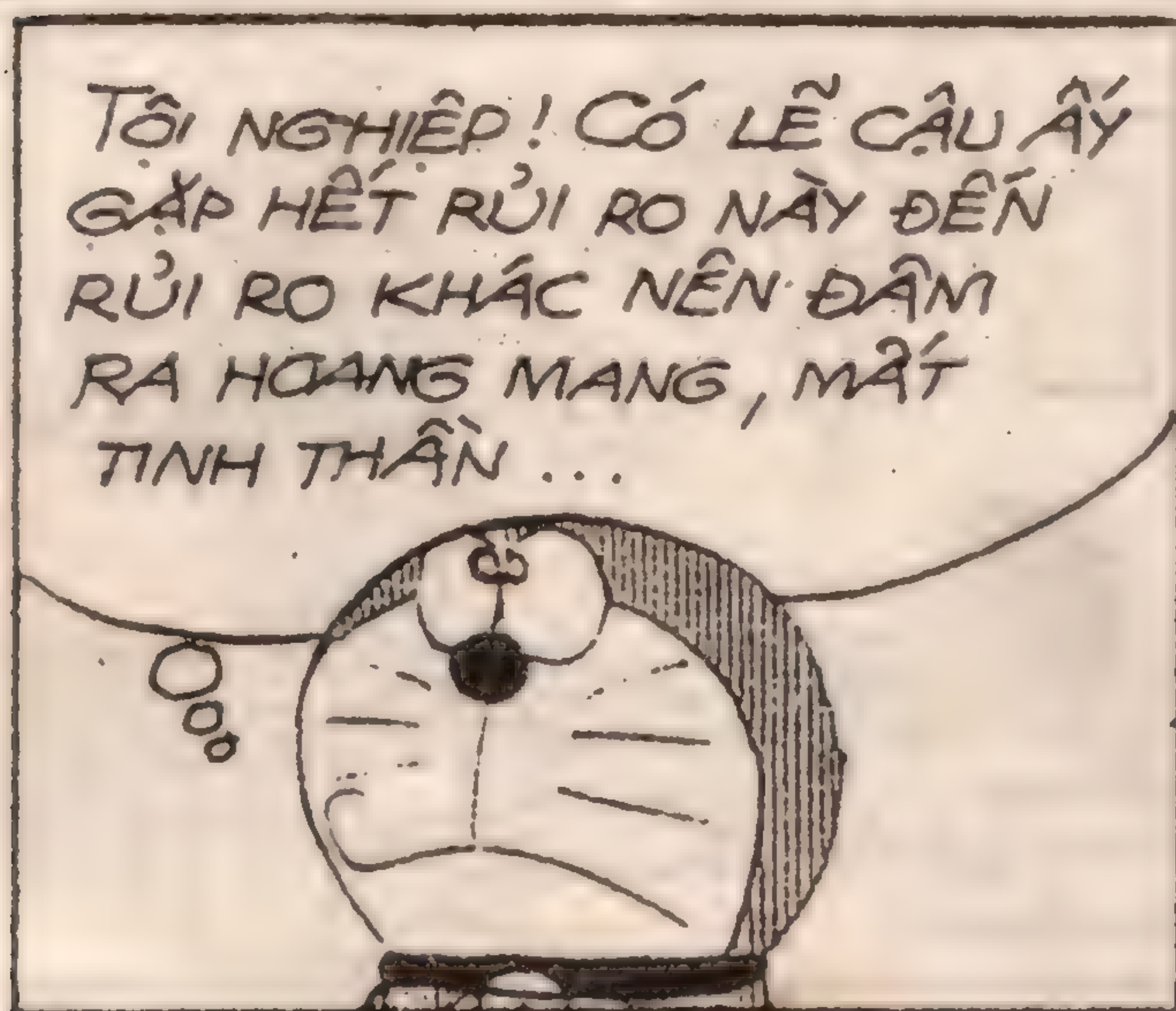
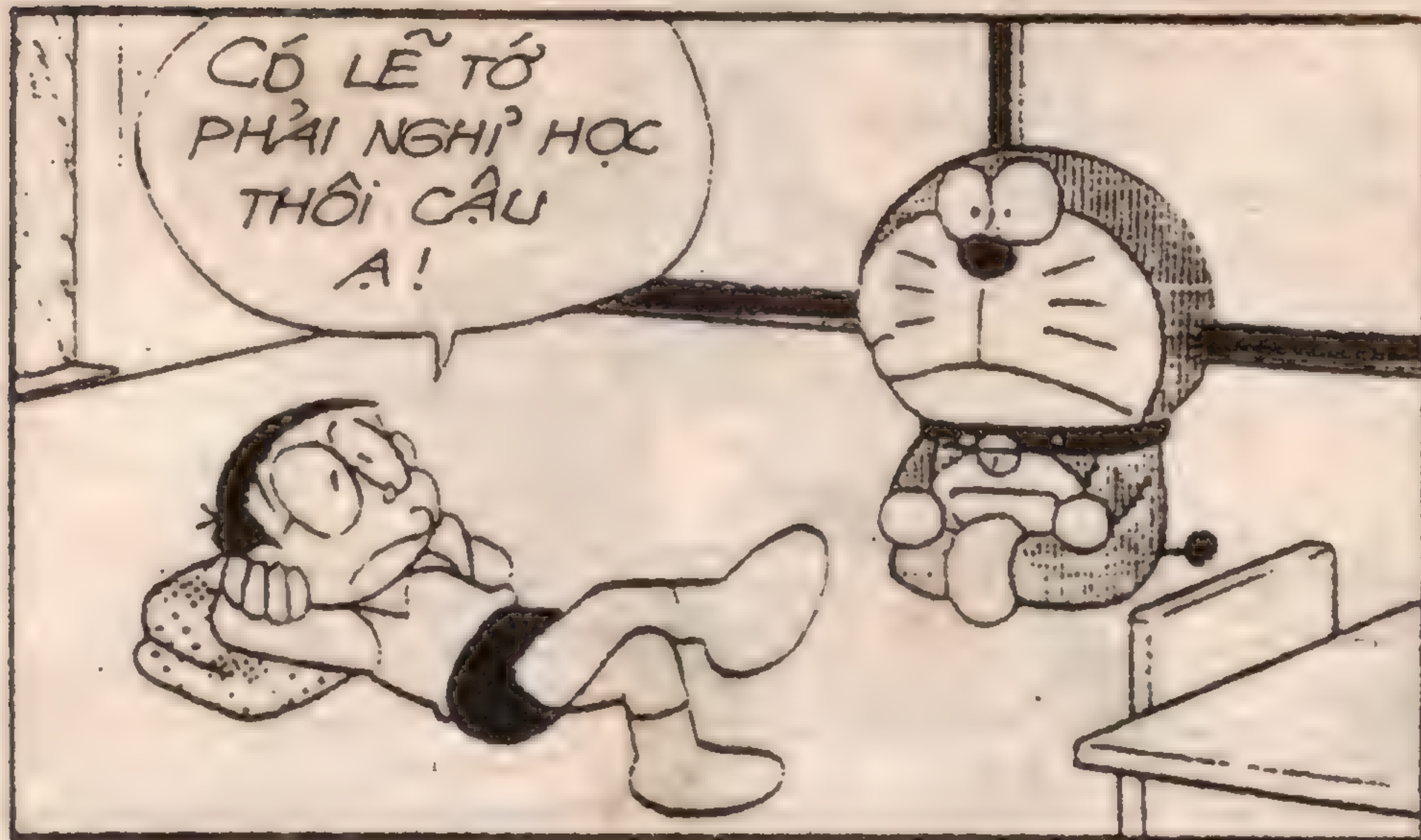
Loại Trực thăng tre, đến thế kỷ 22 hình như còn sử dụng được cả ở dưới nước.

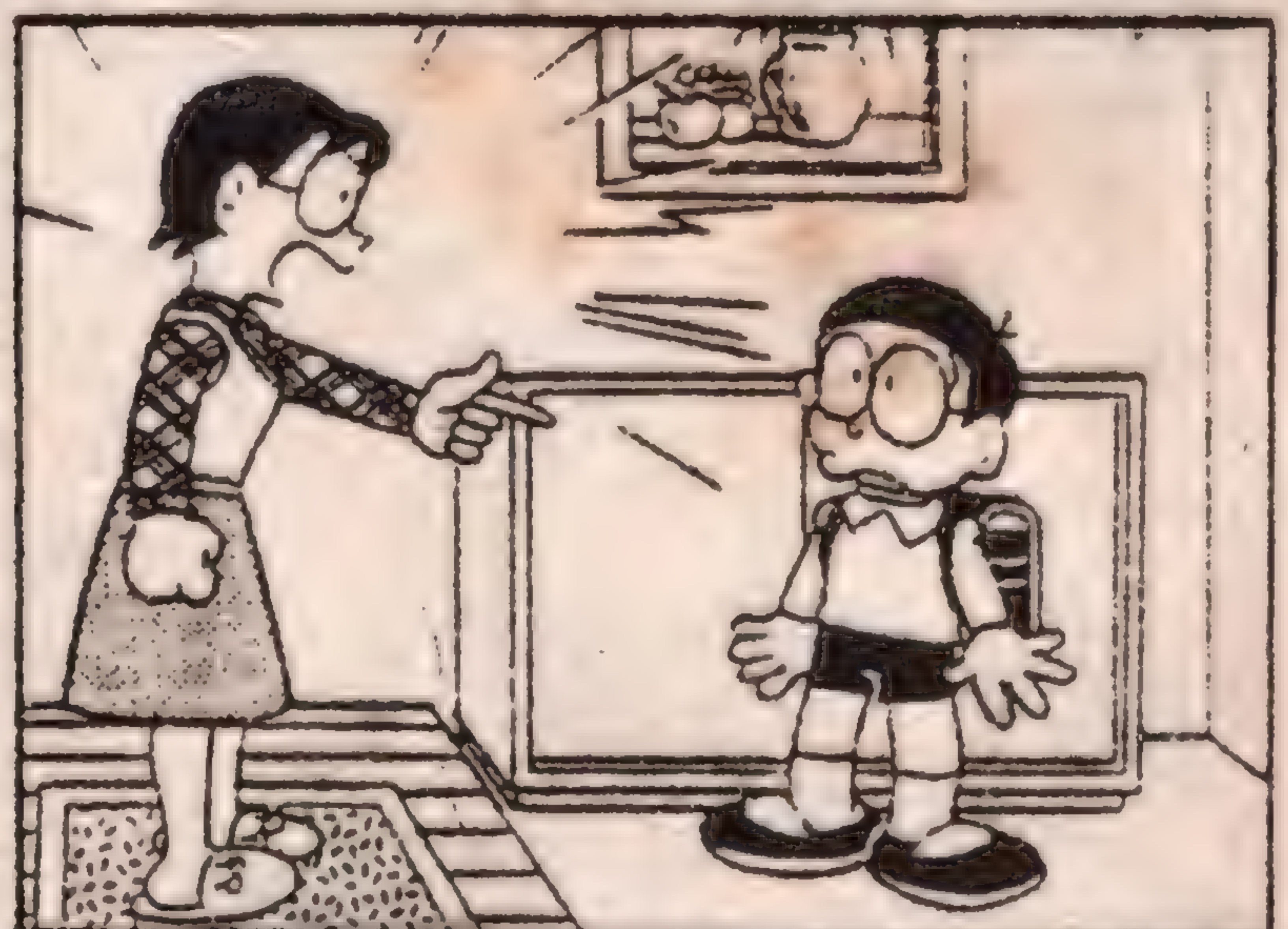

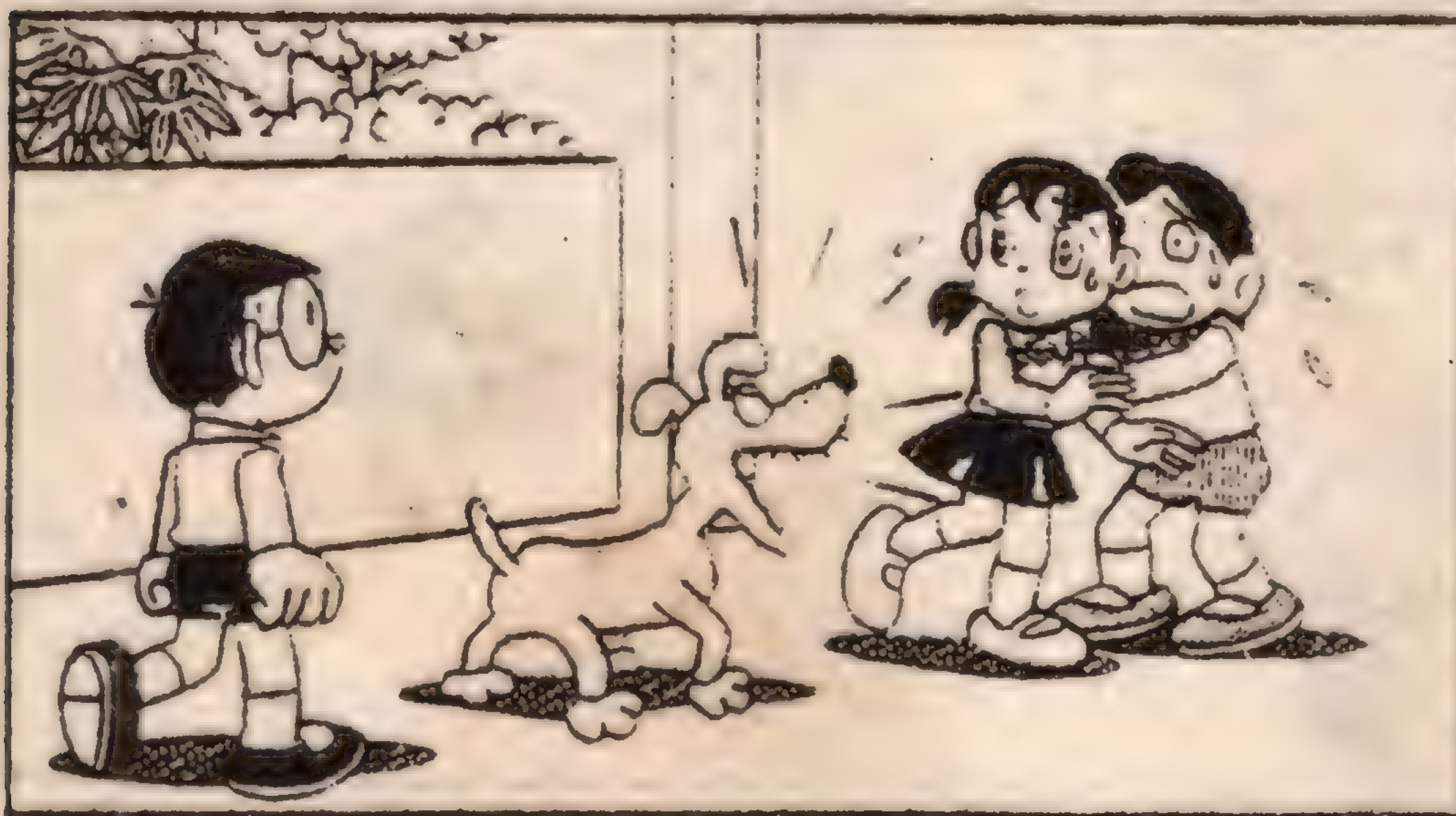
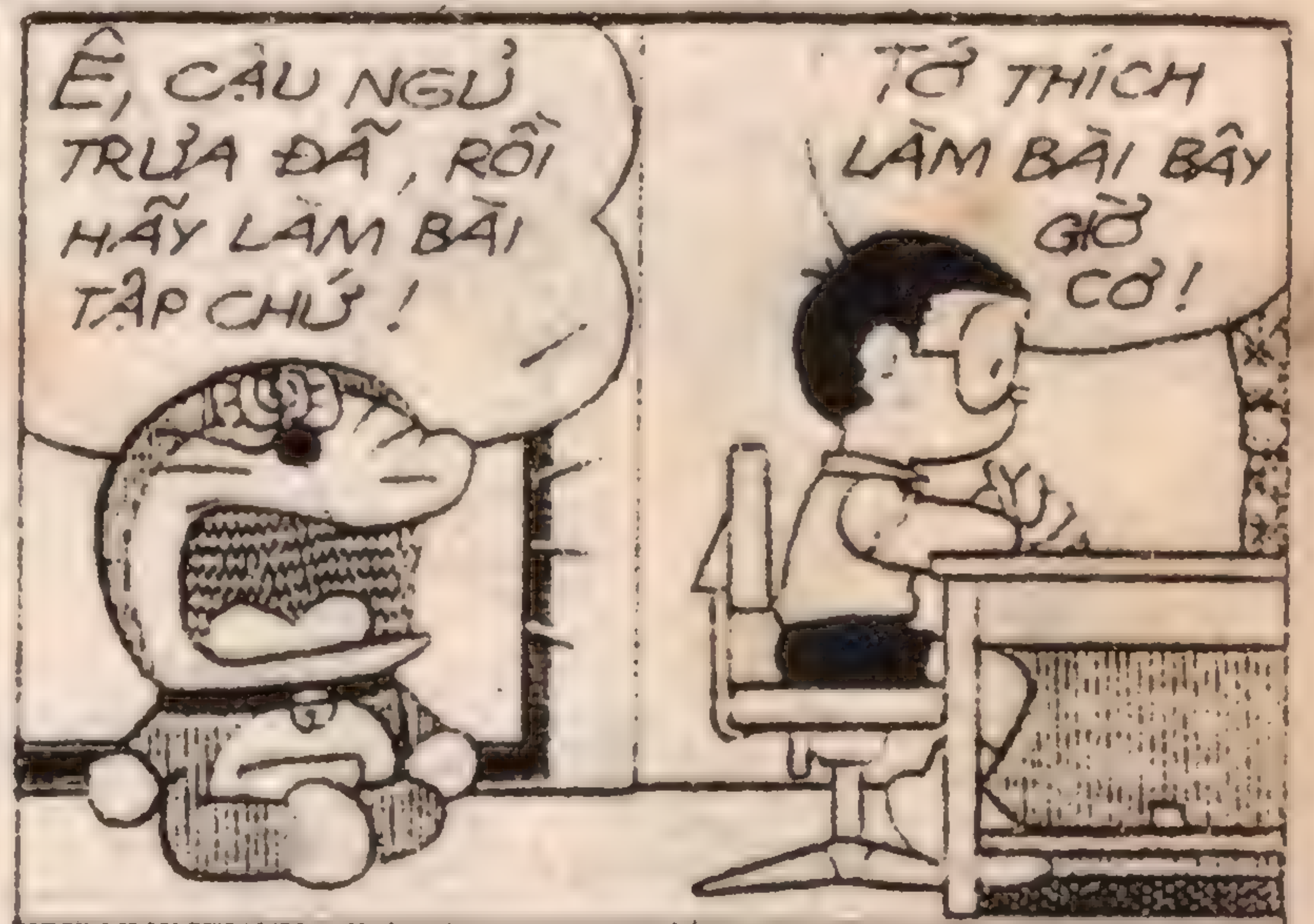
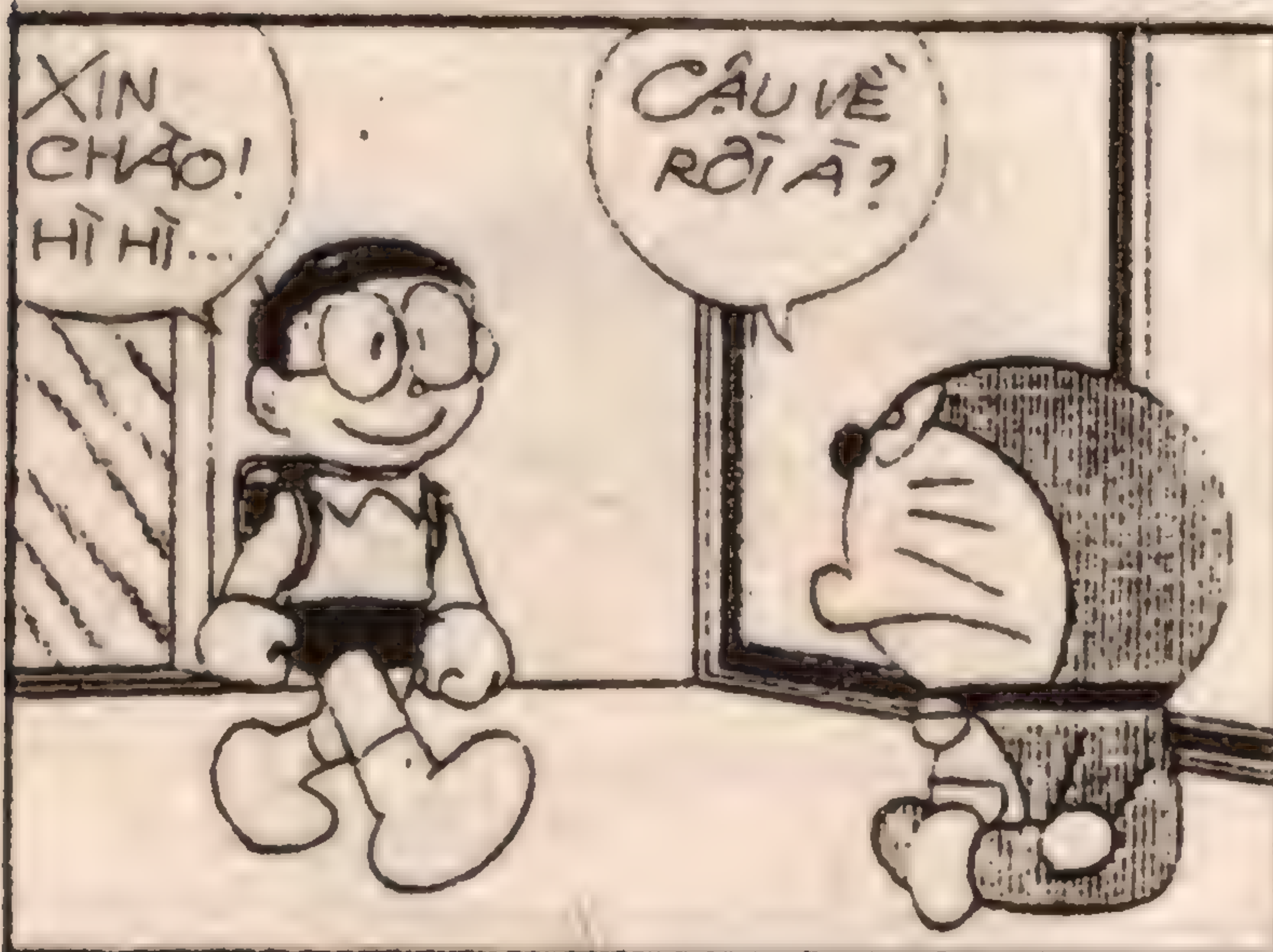
GIẤC MƠ TRÁI NGƯỢC

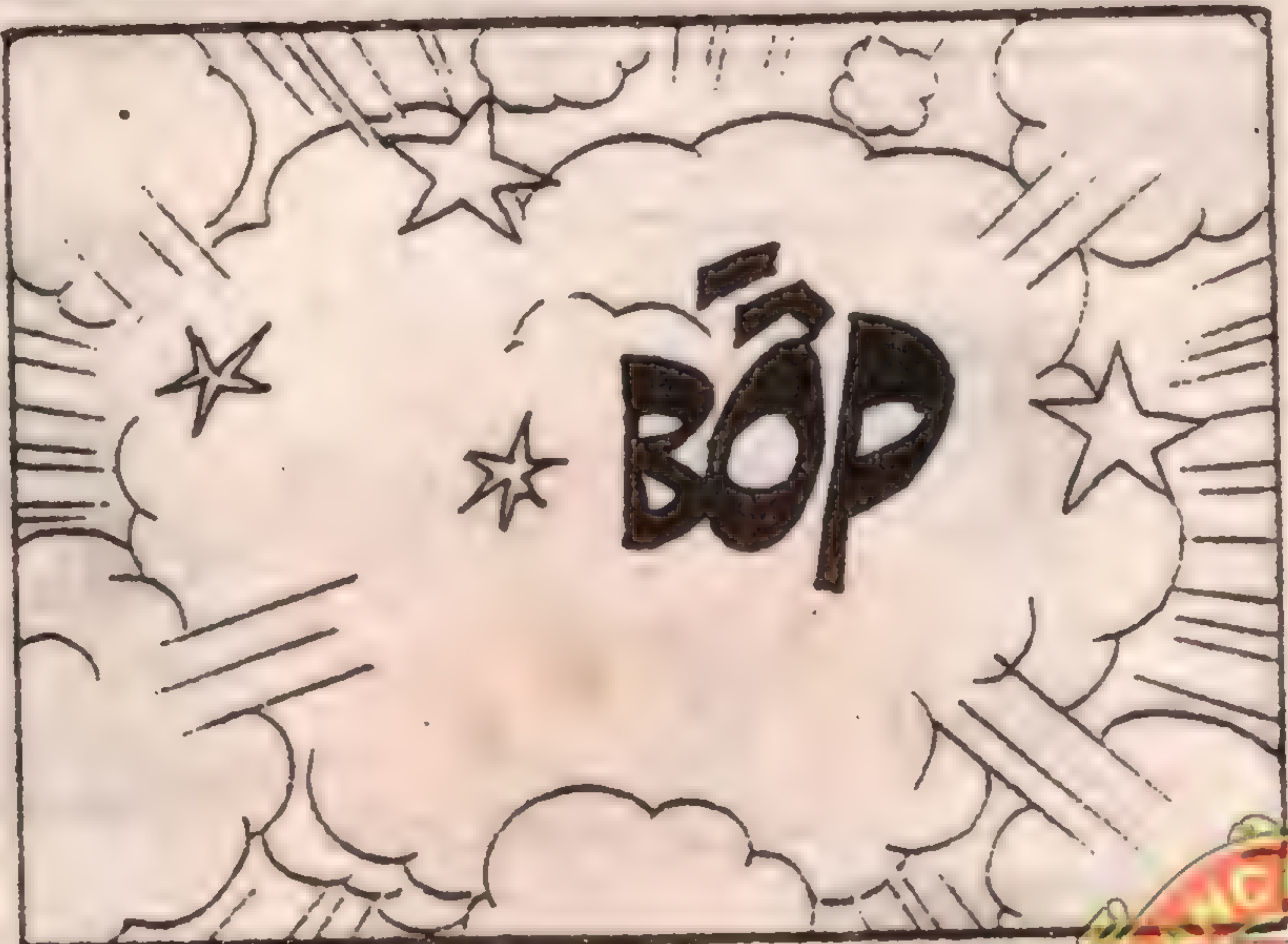
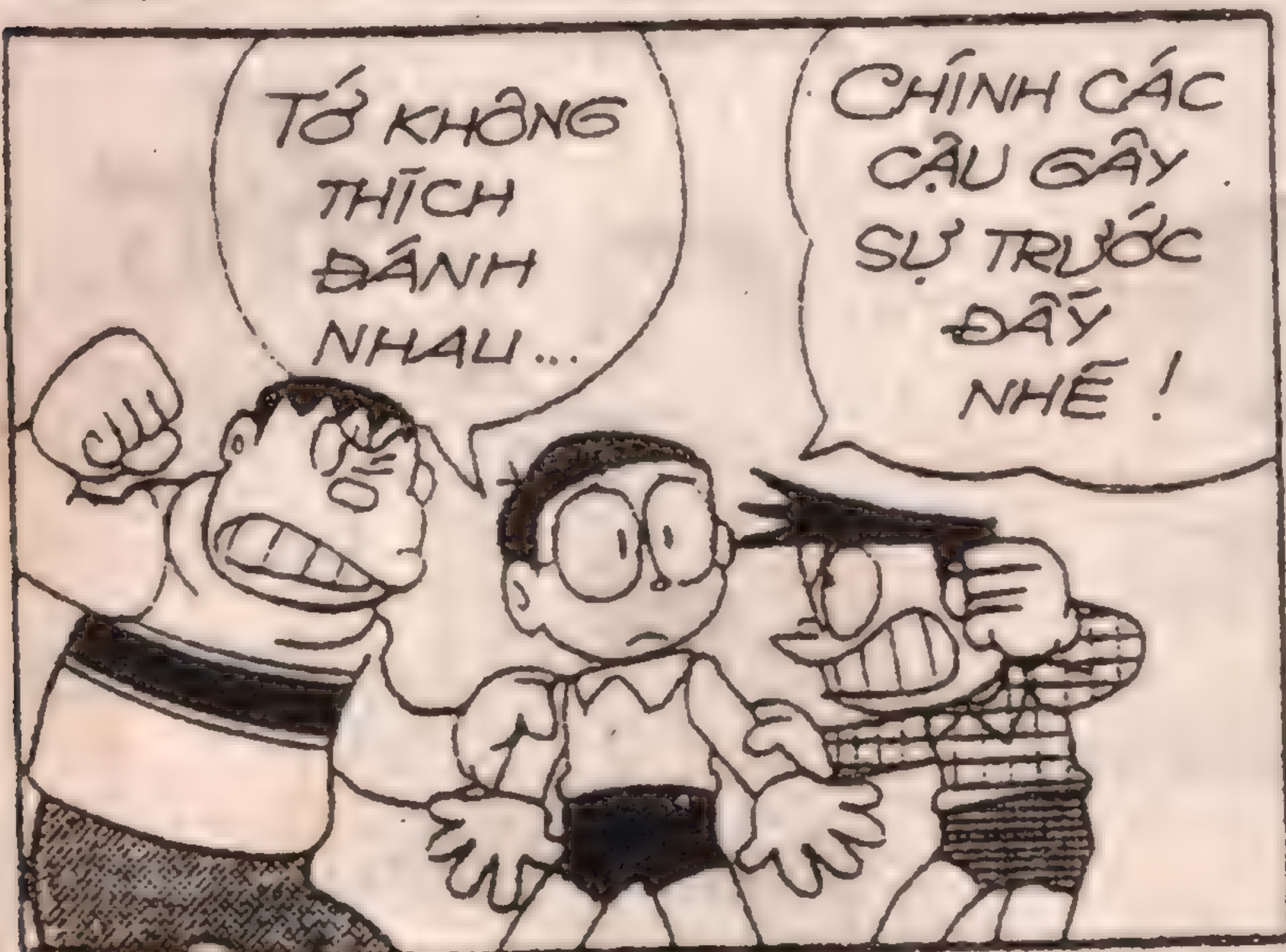
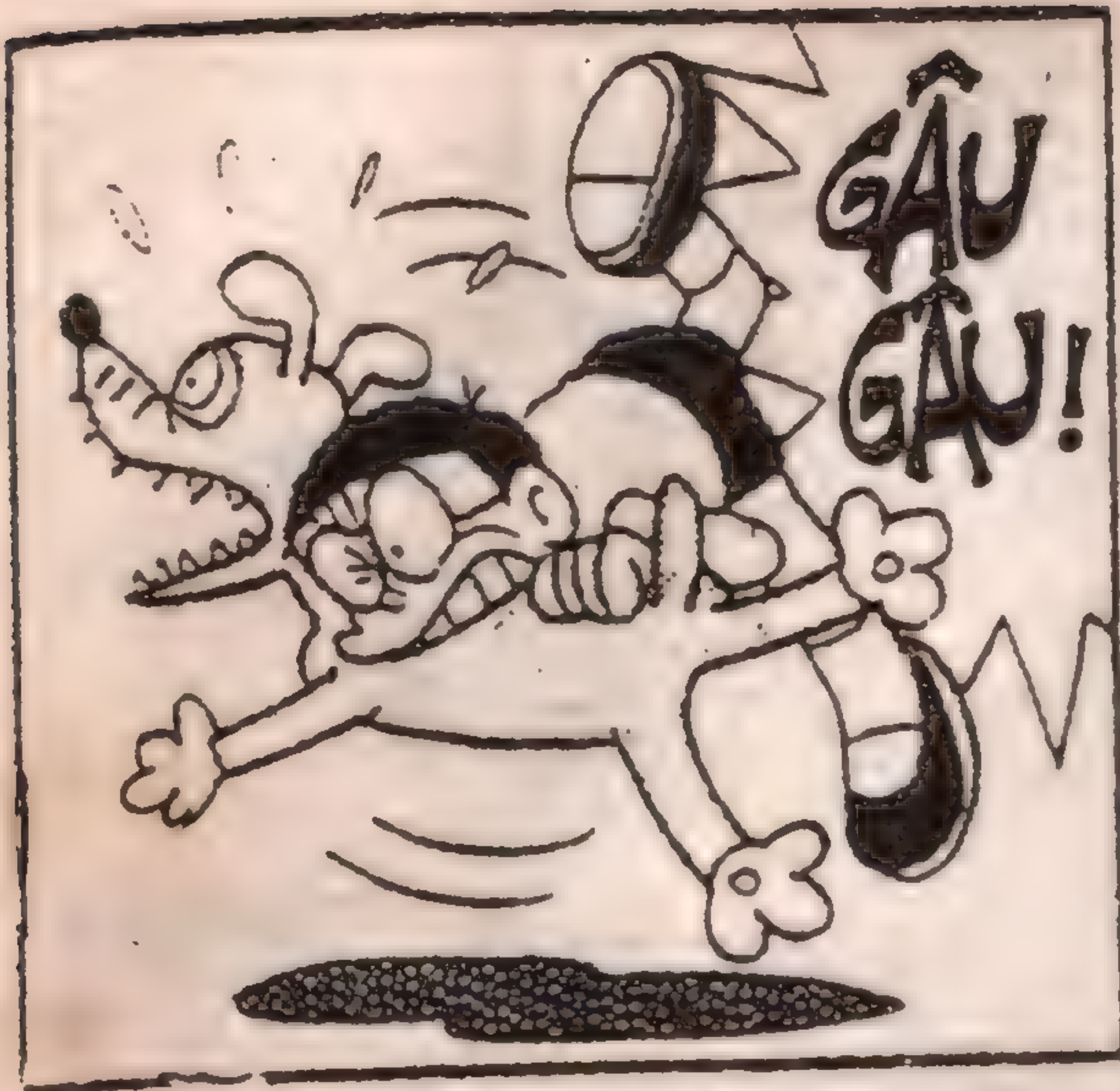

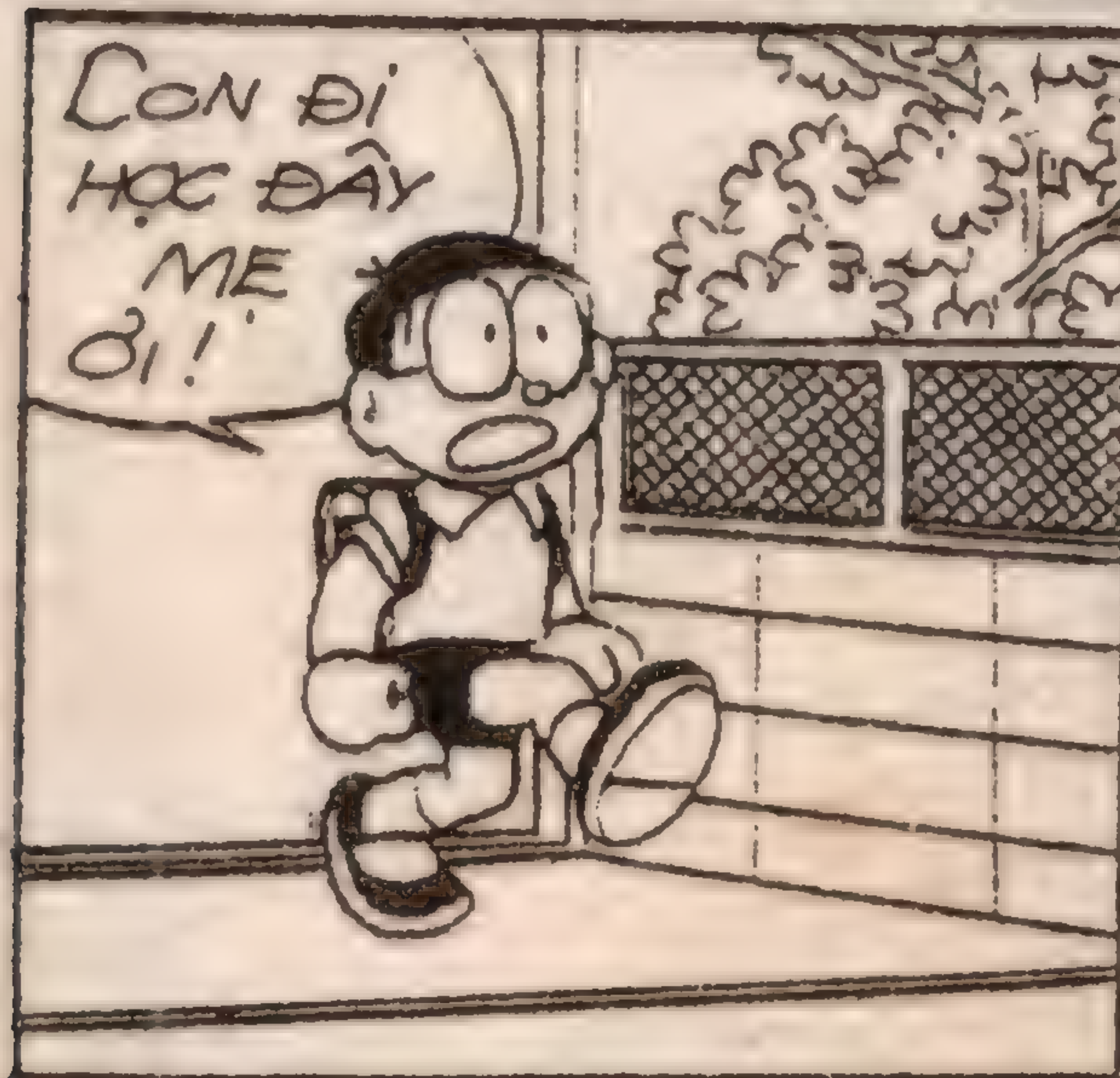
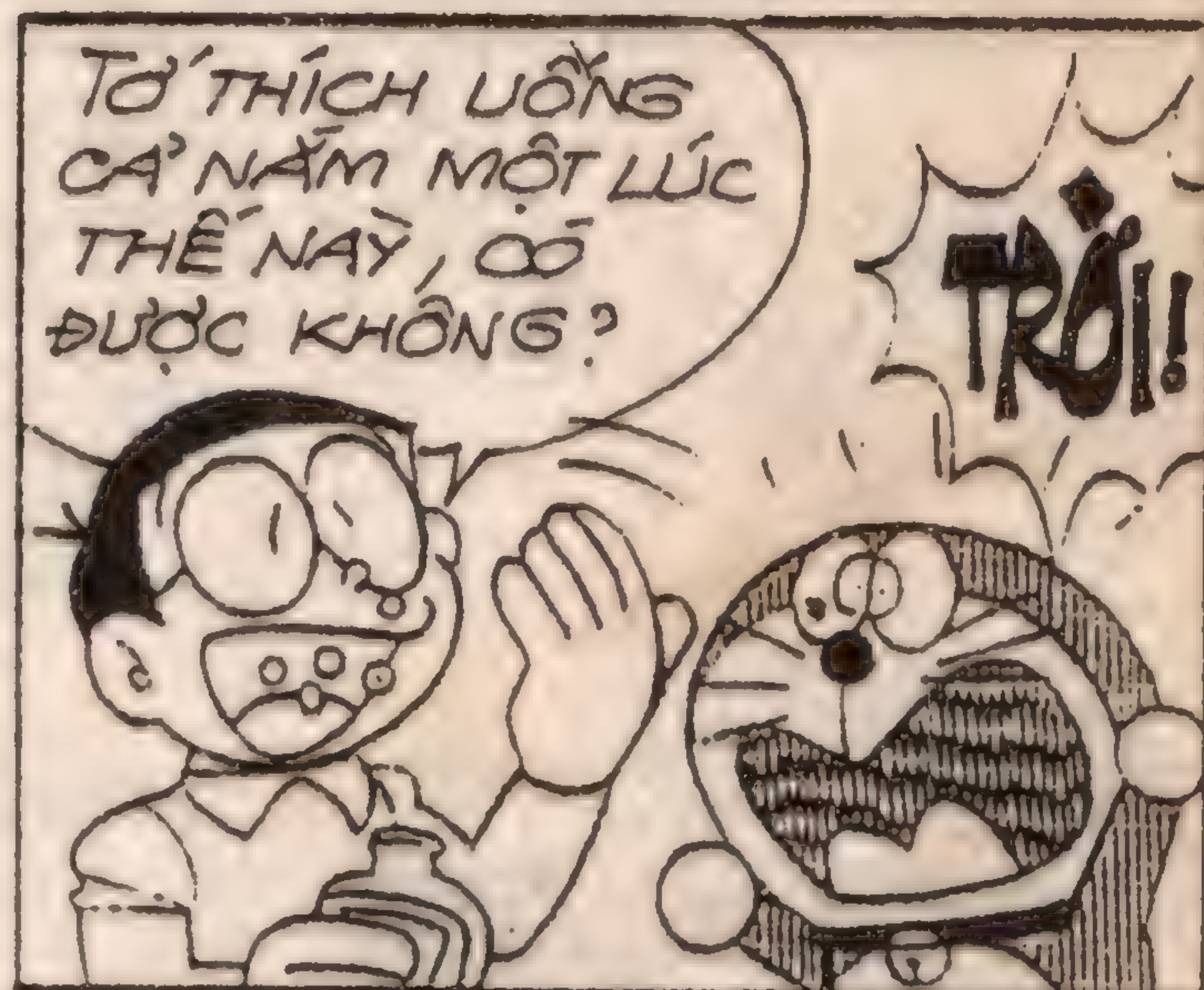
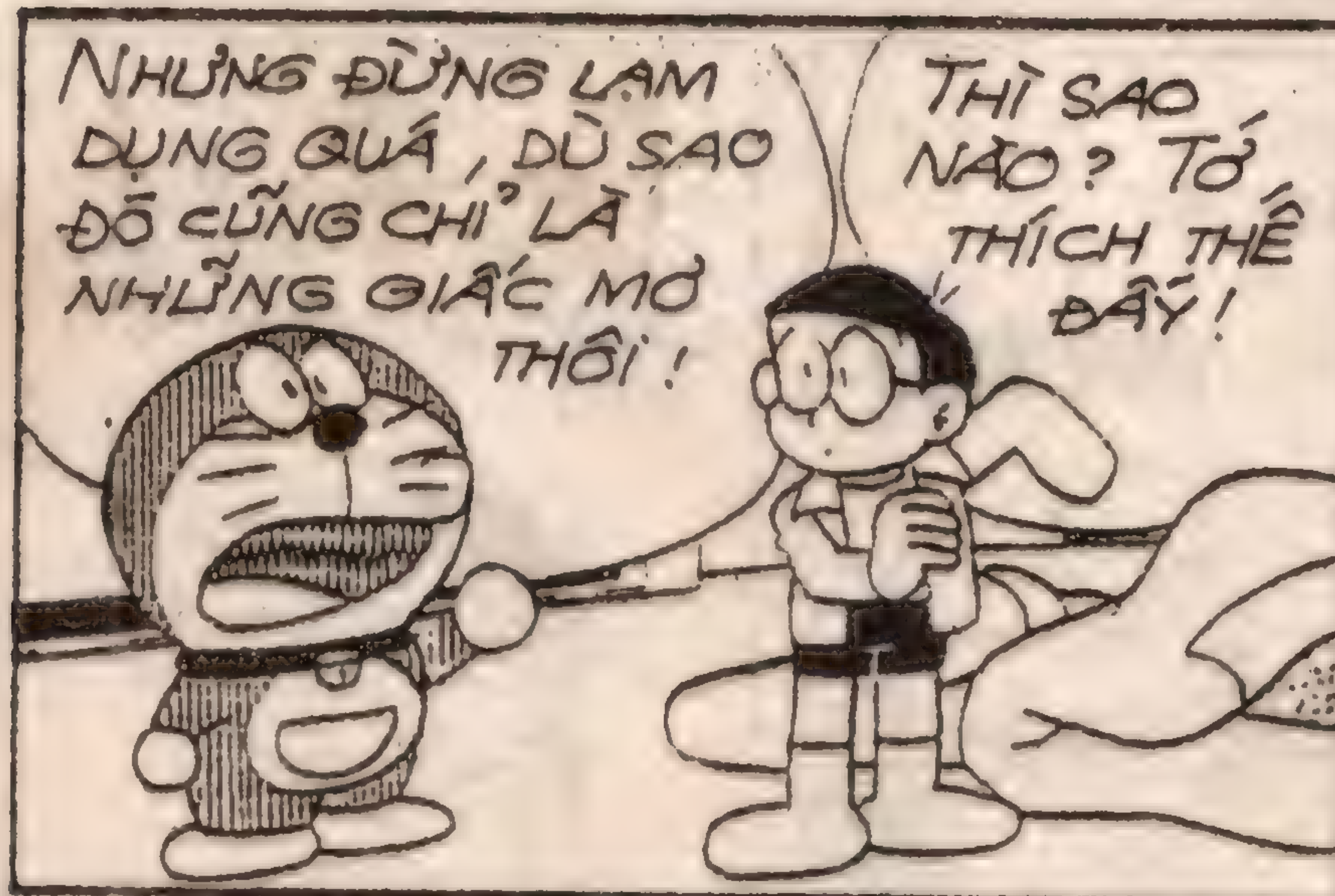
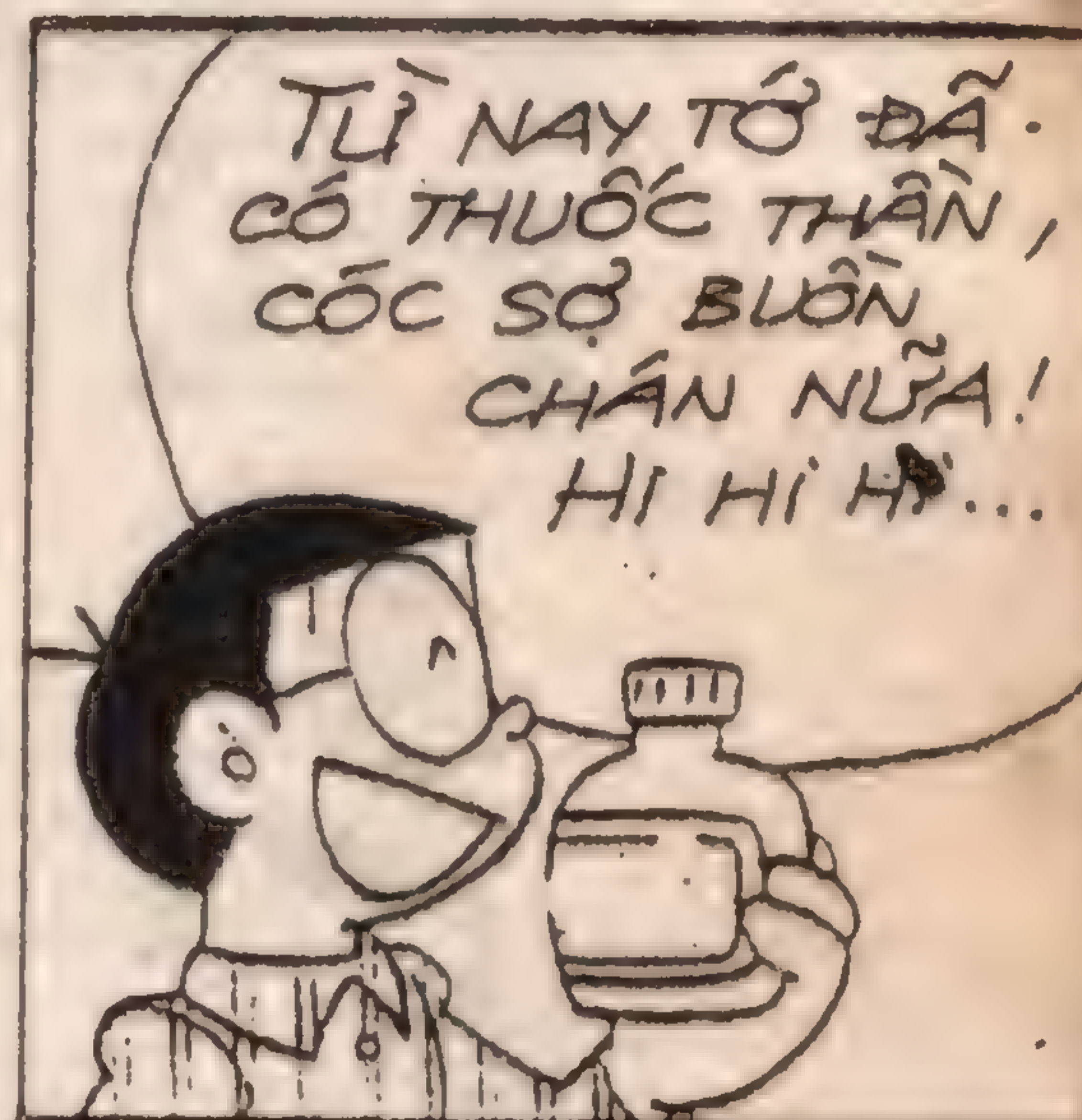
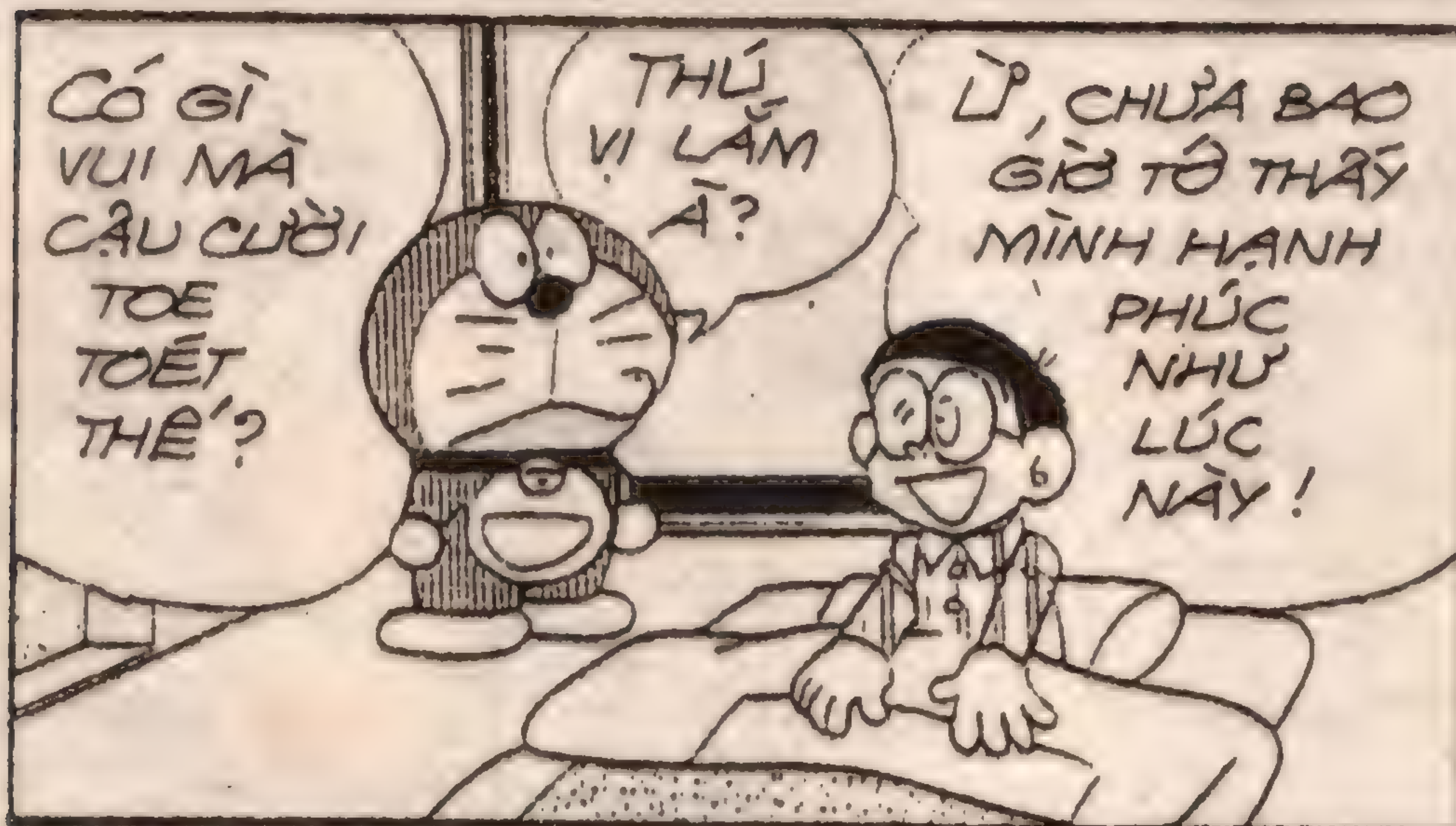
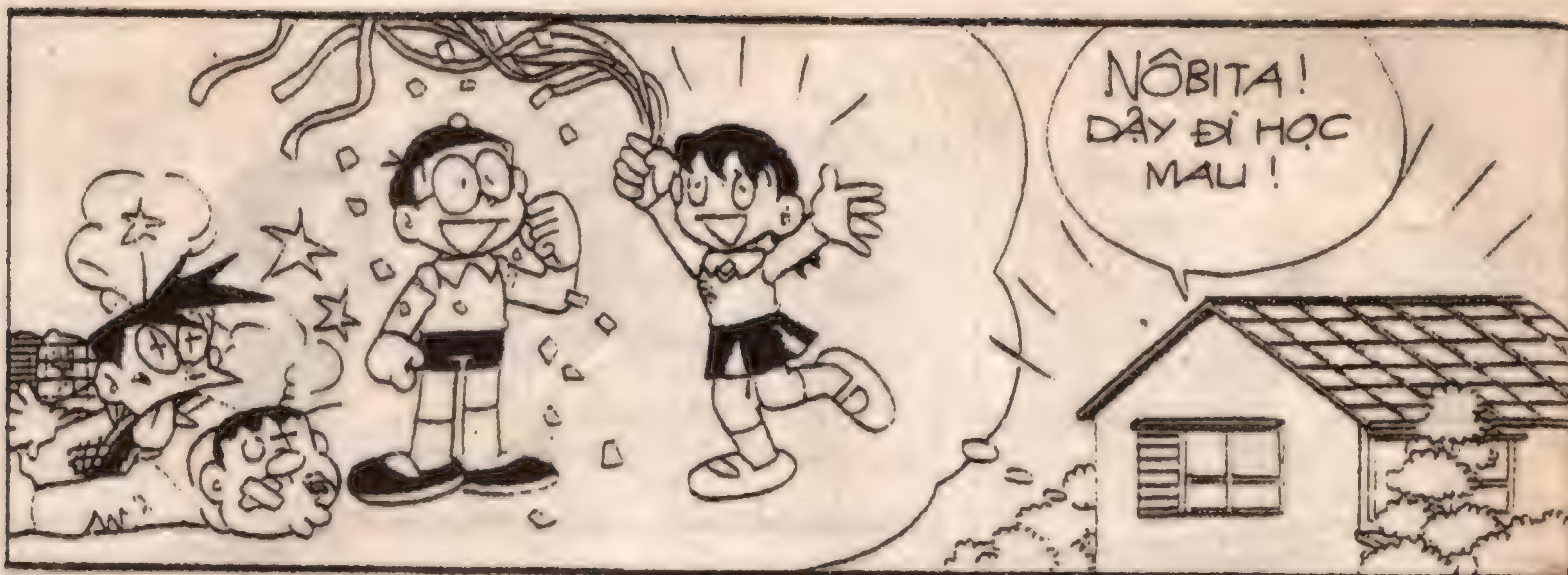

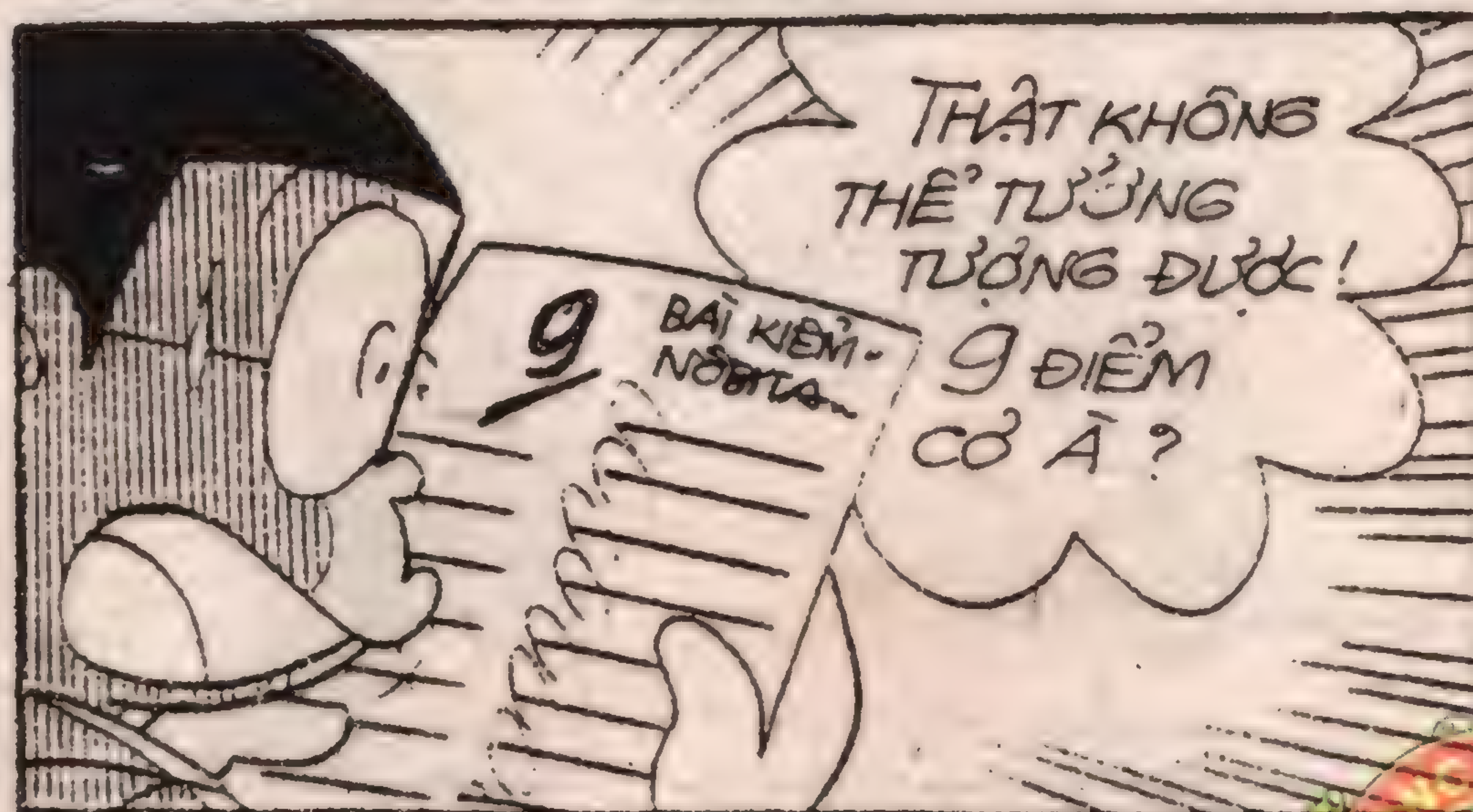
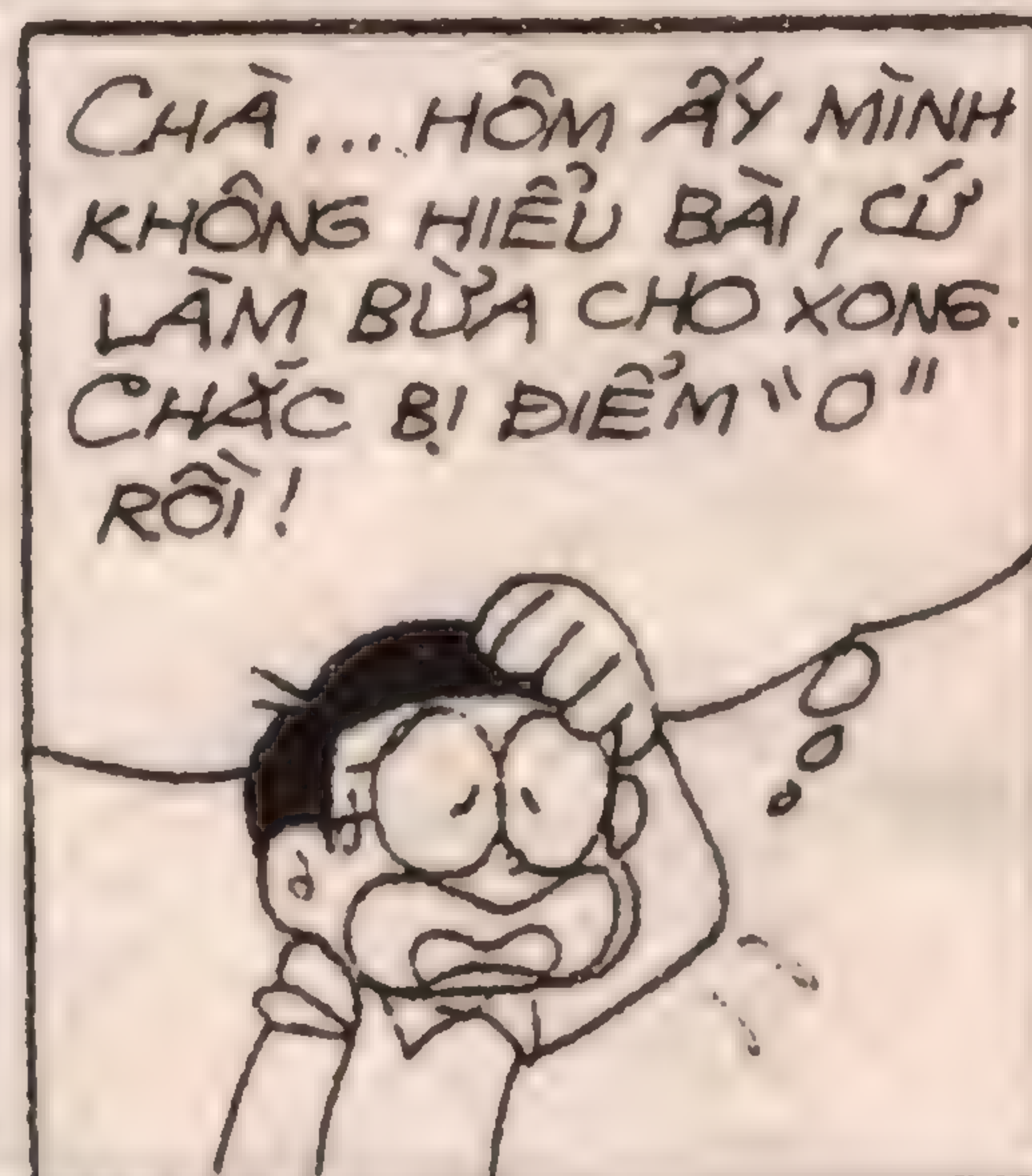
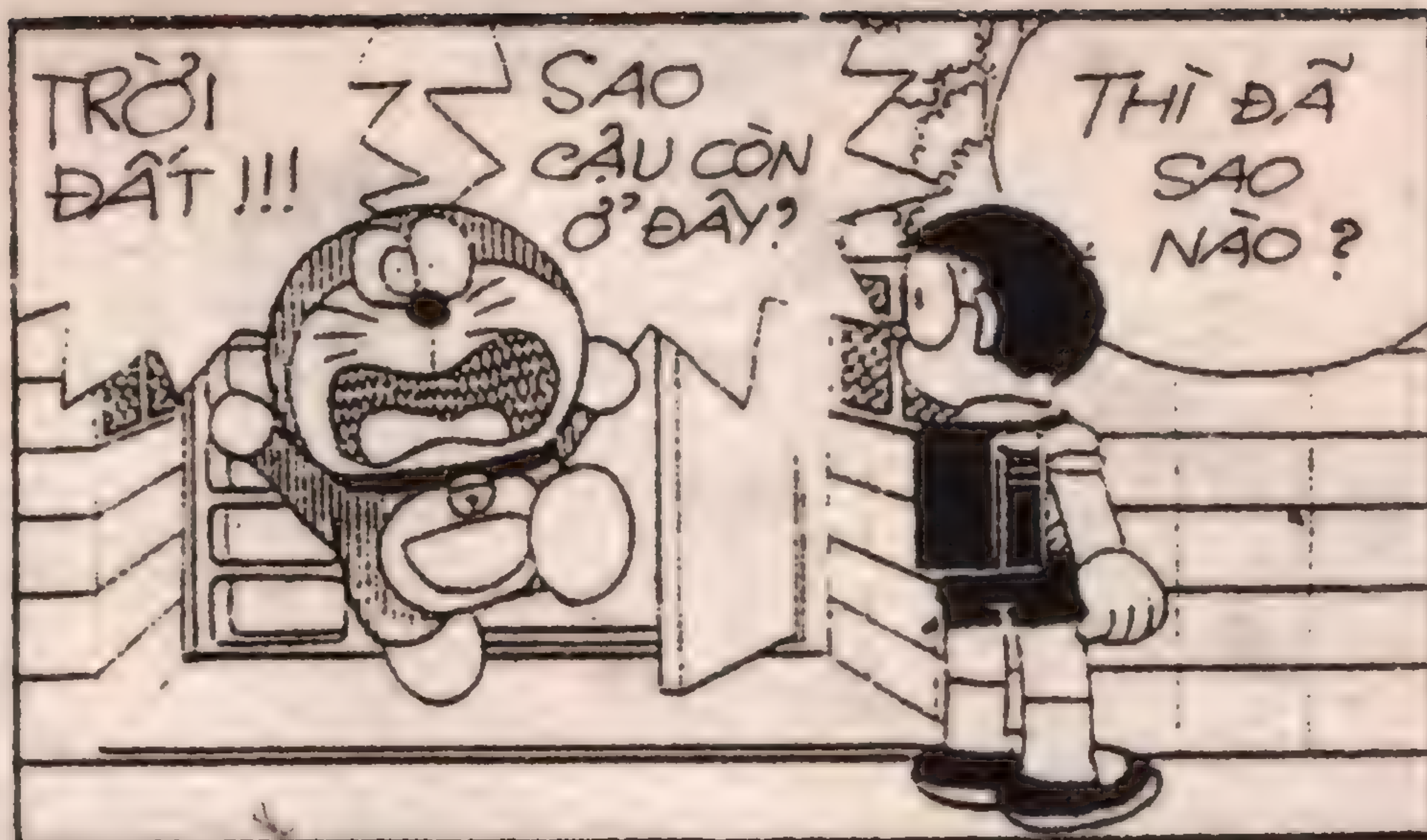

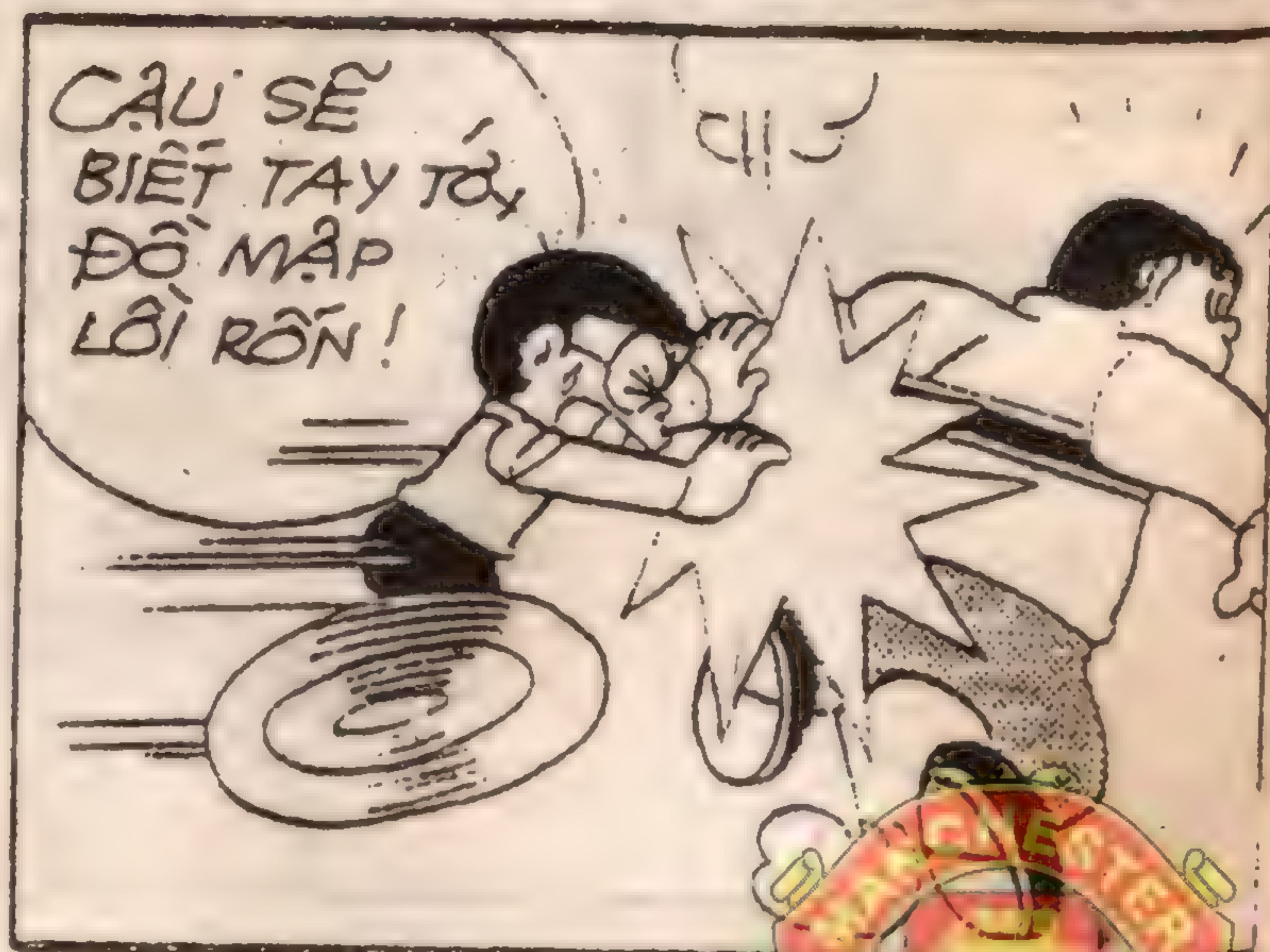
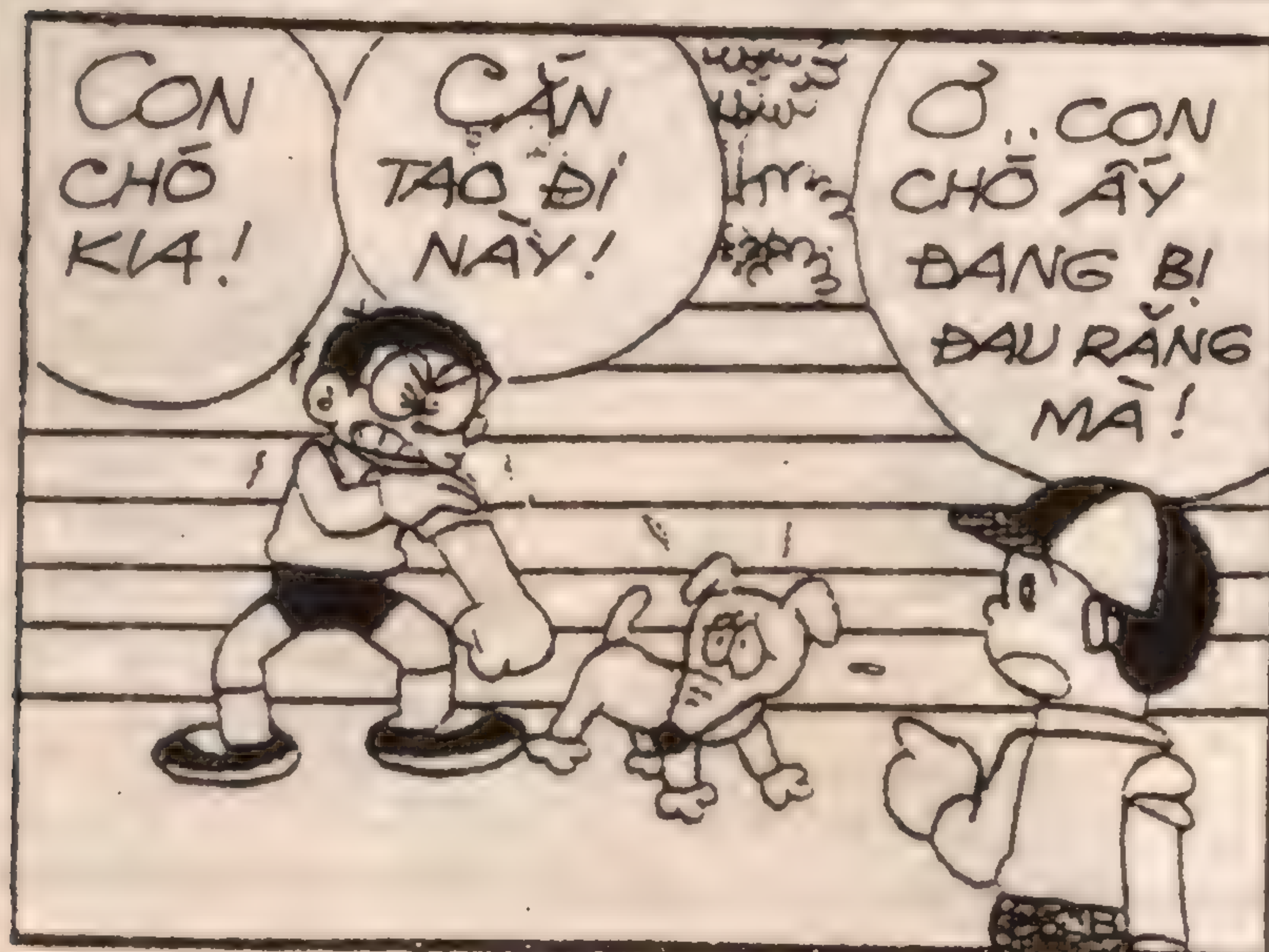
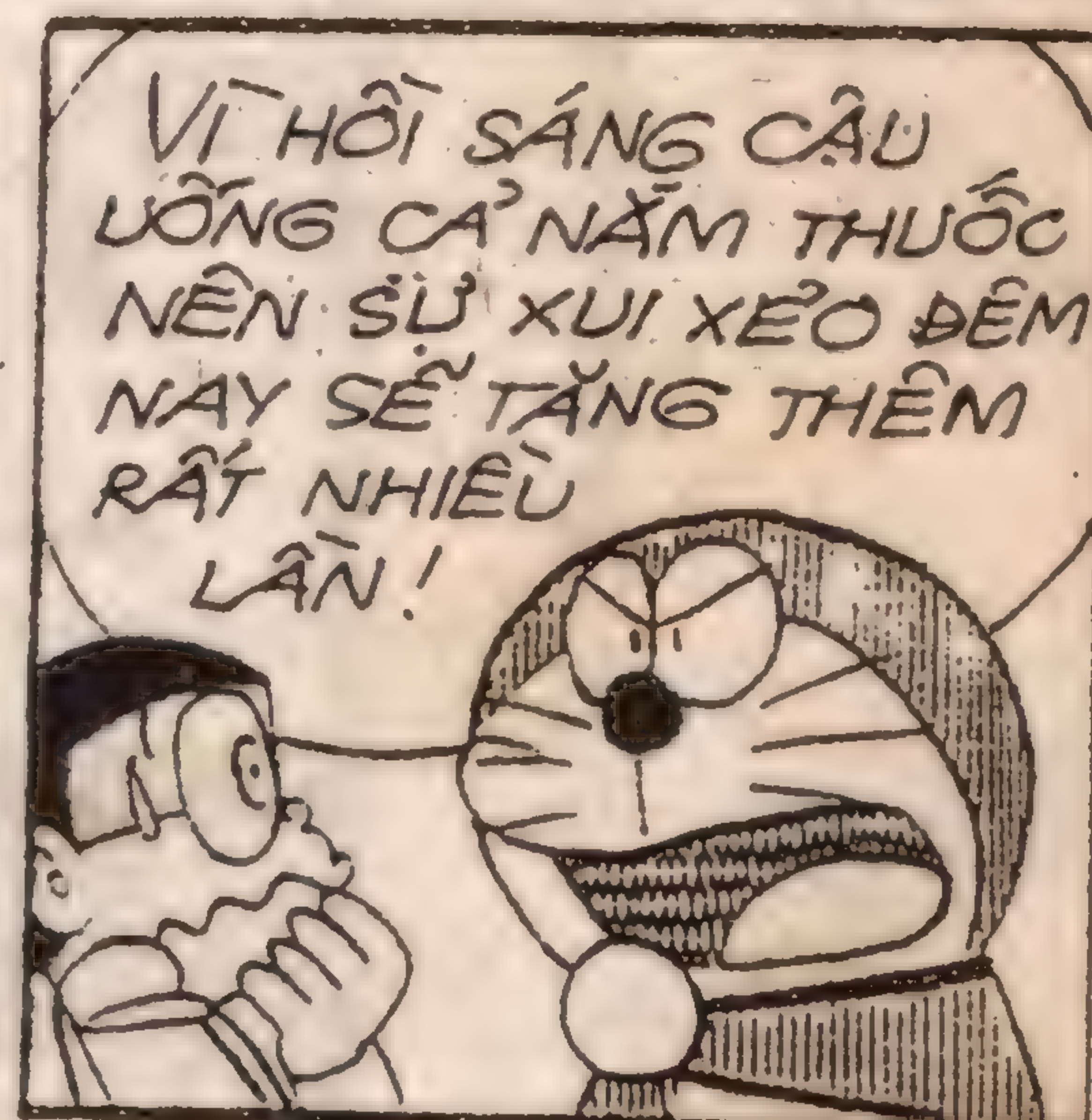
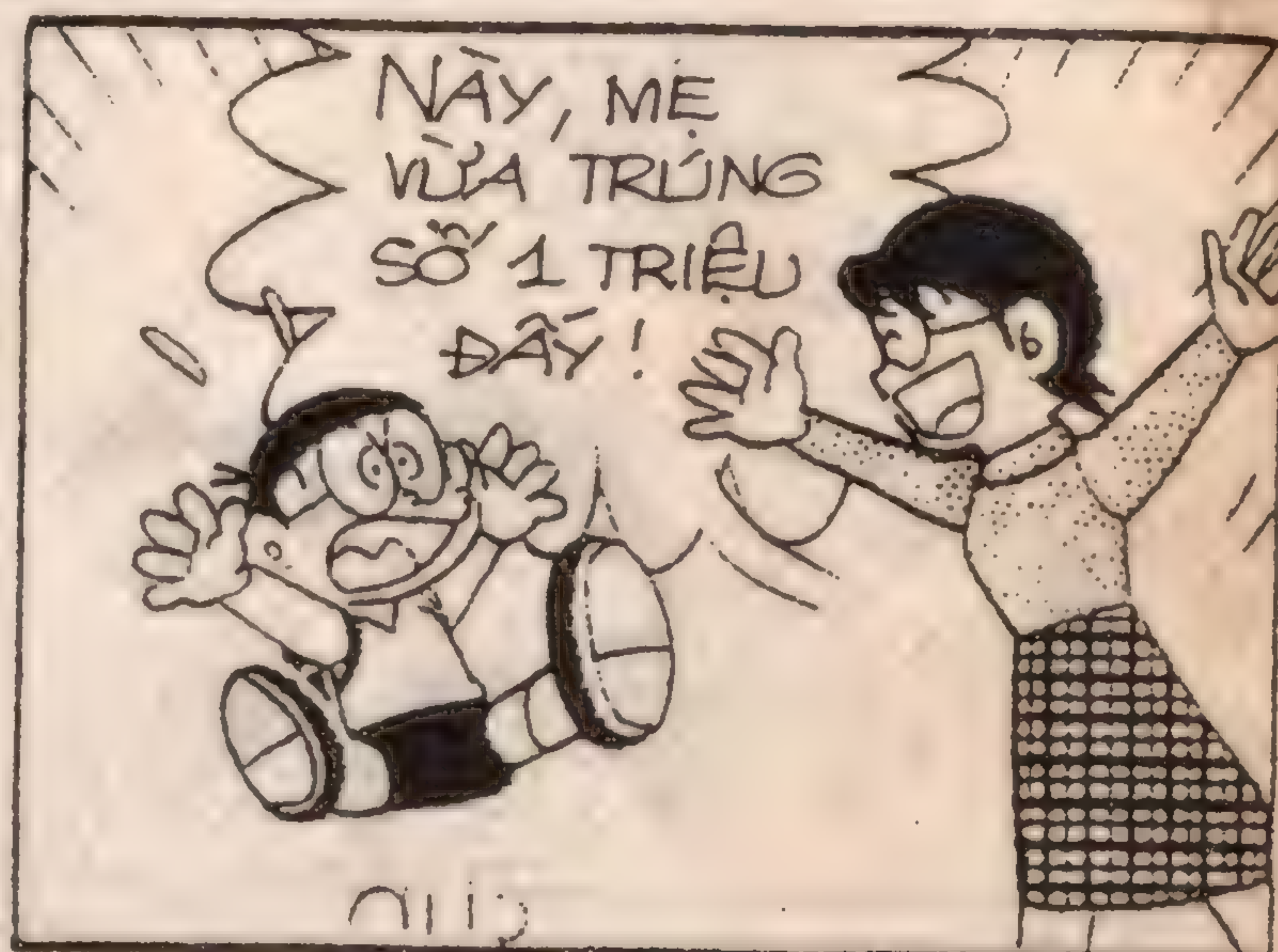
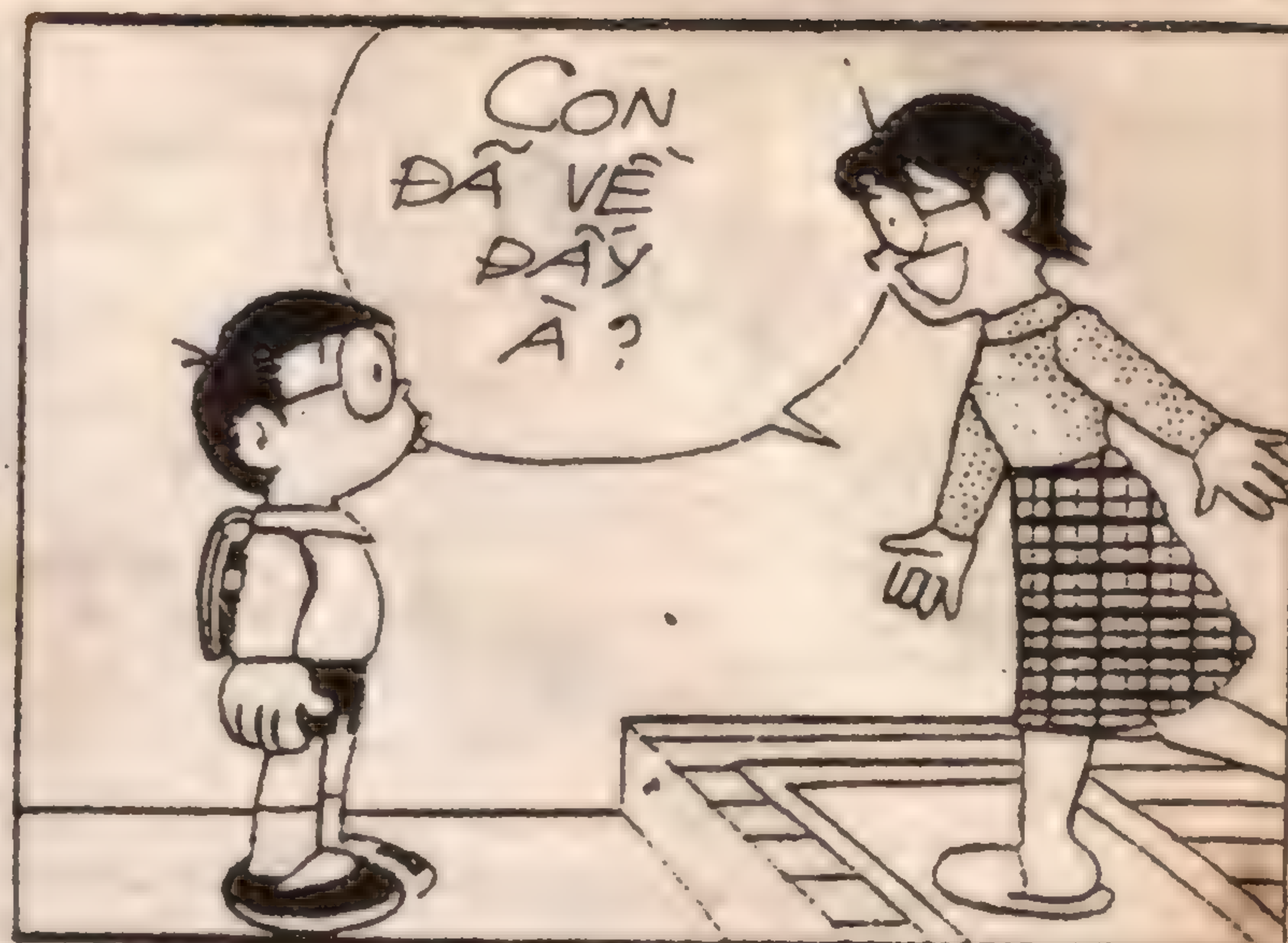

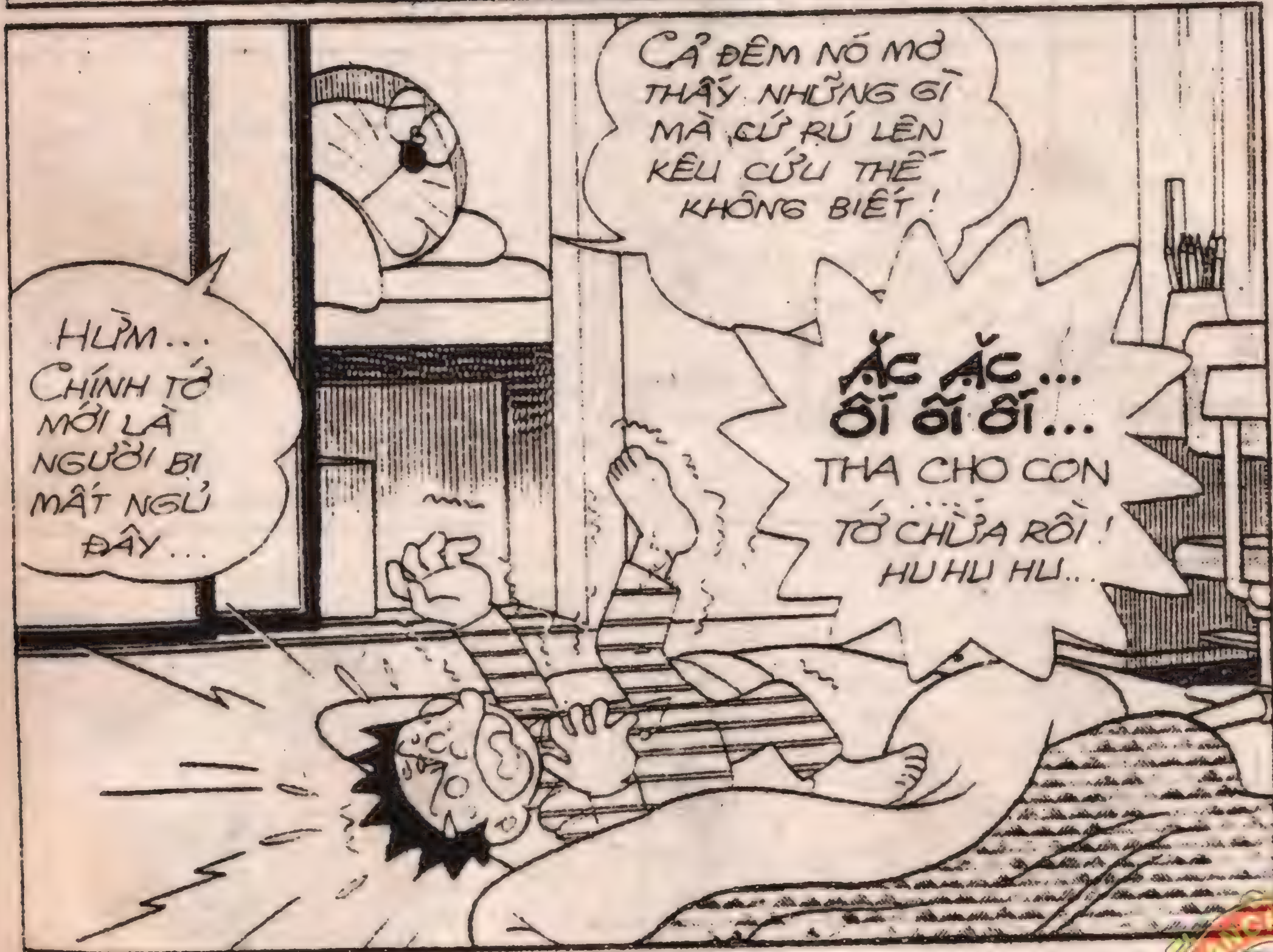
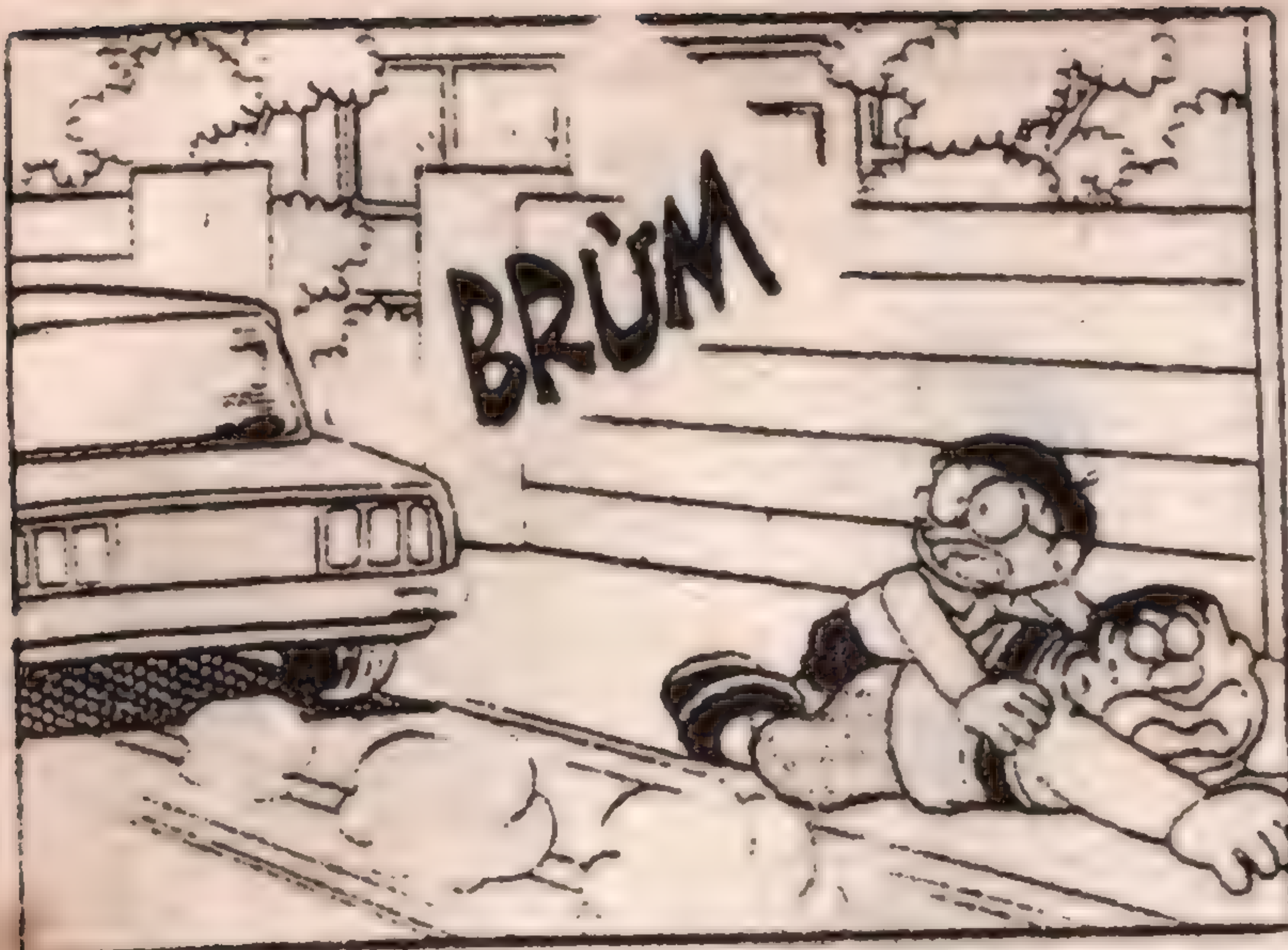

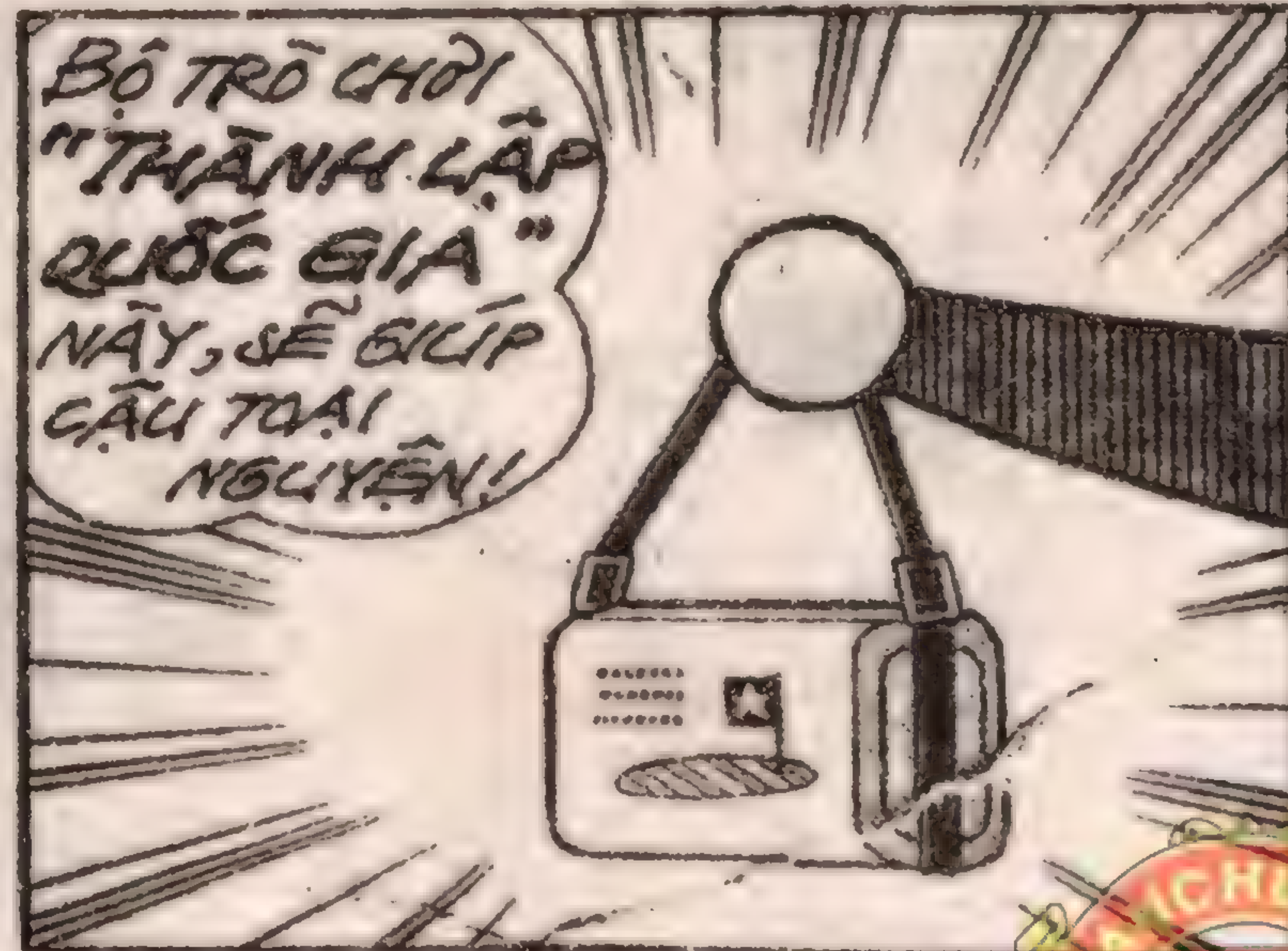
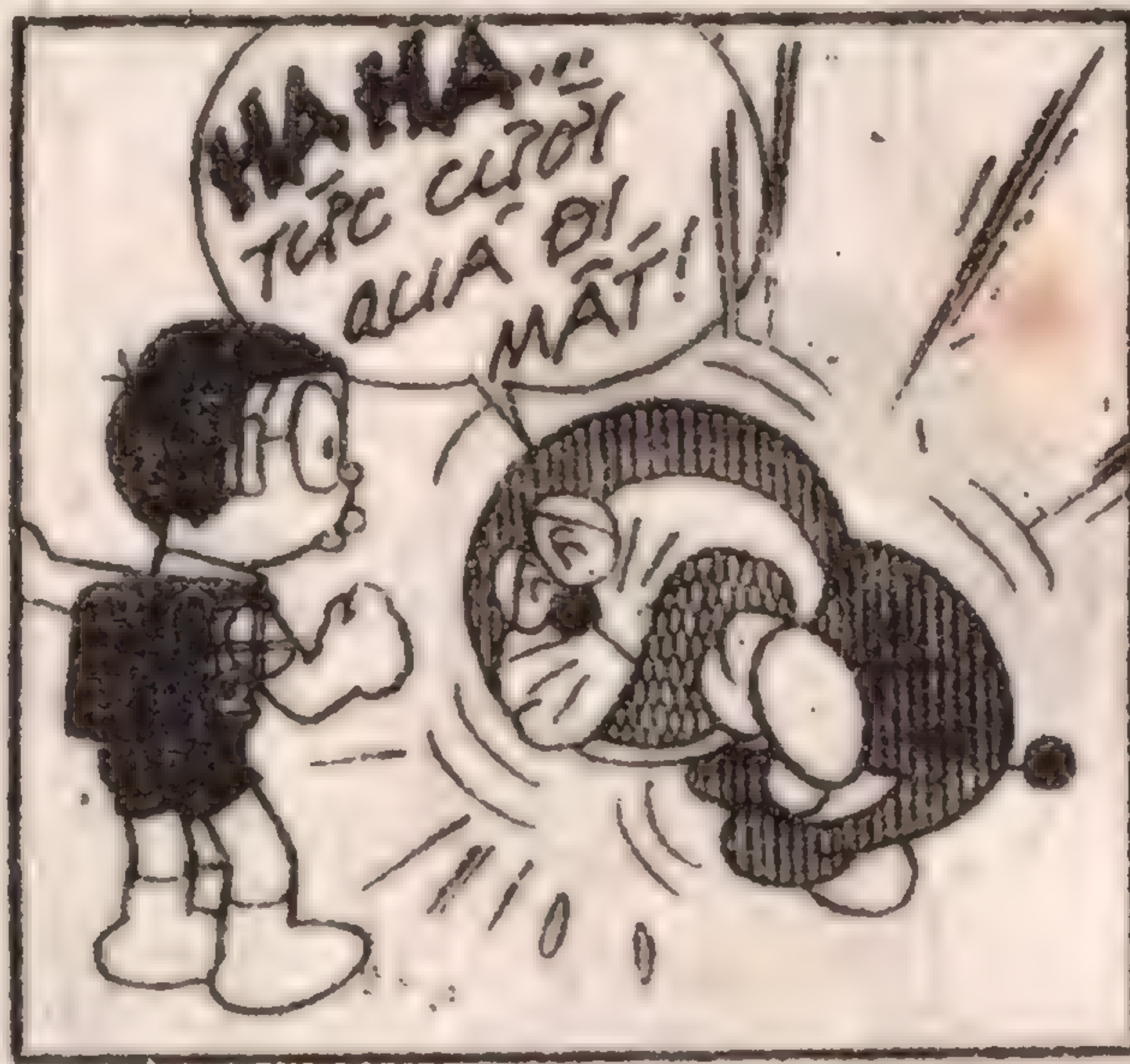
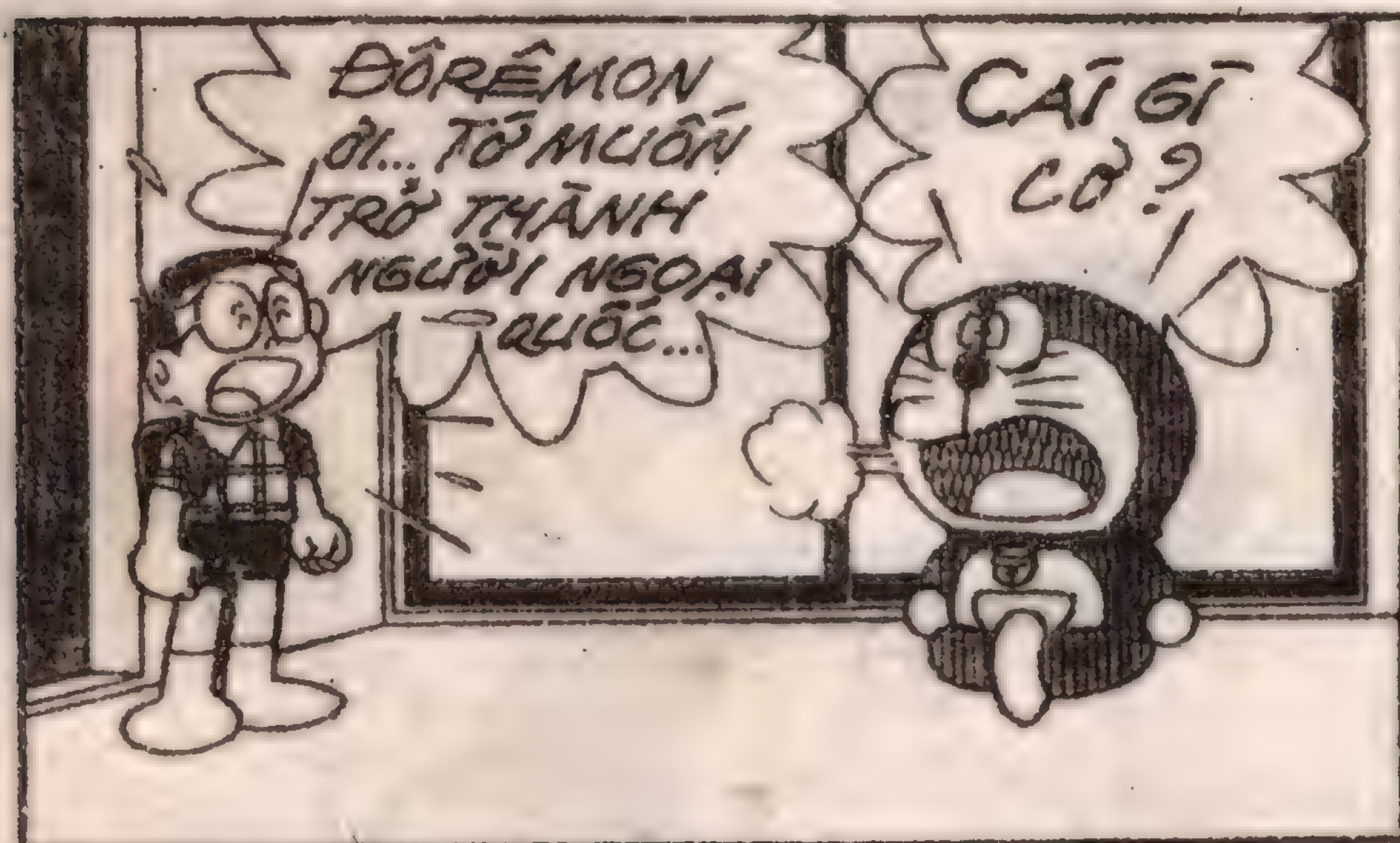
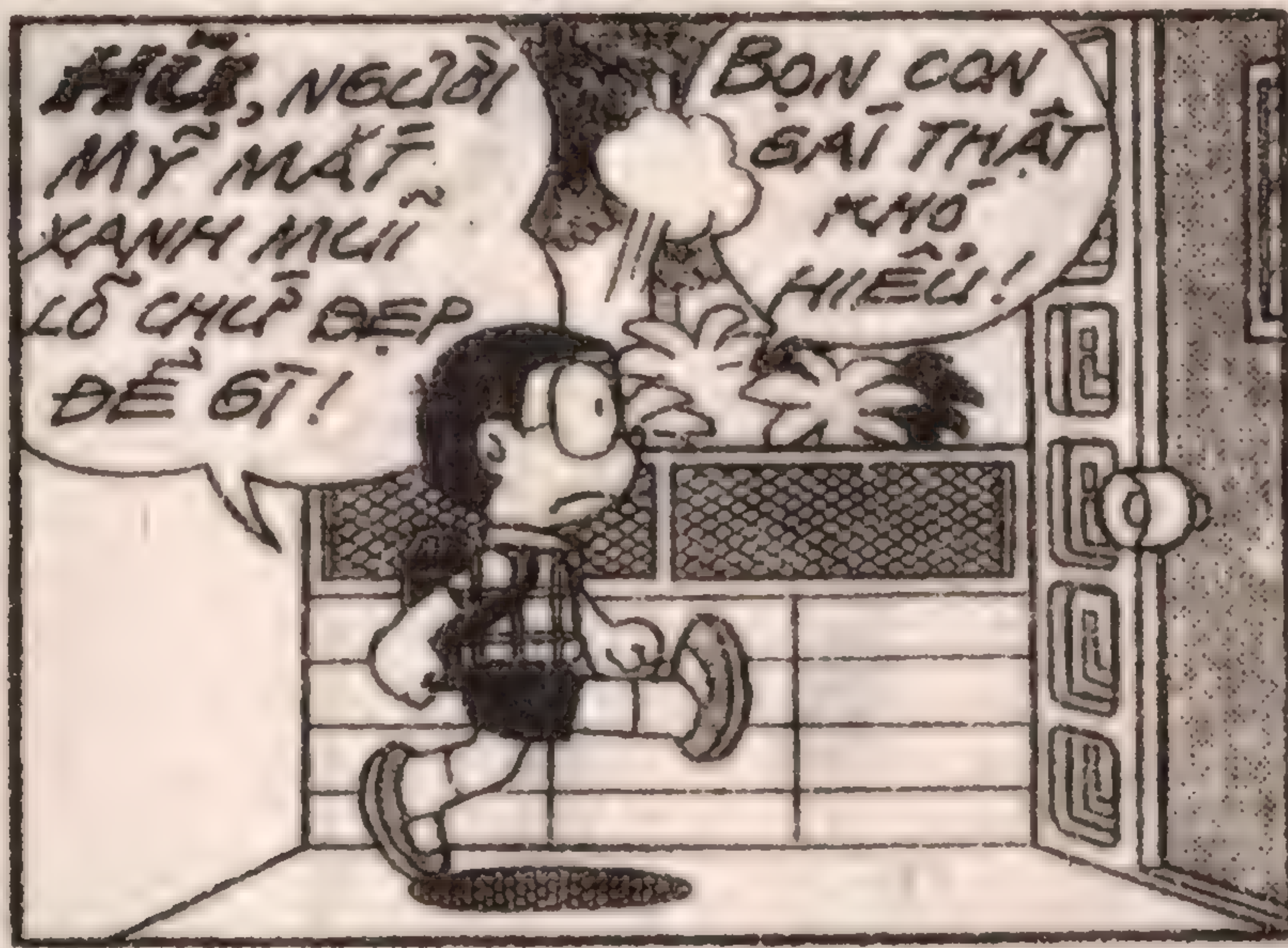
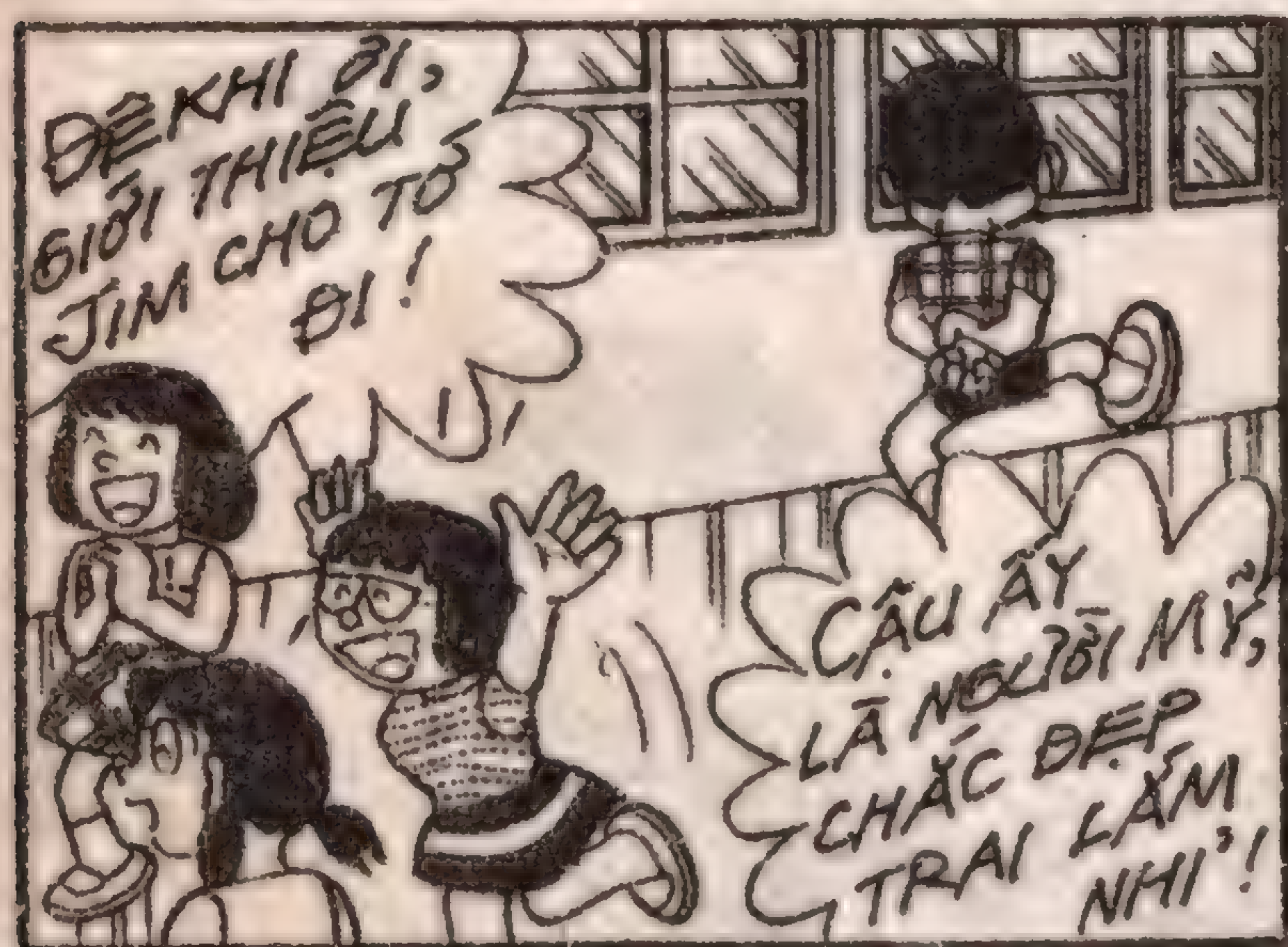
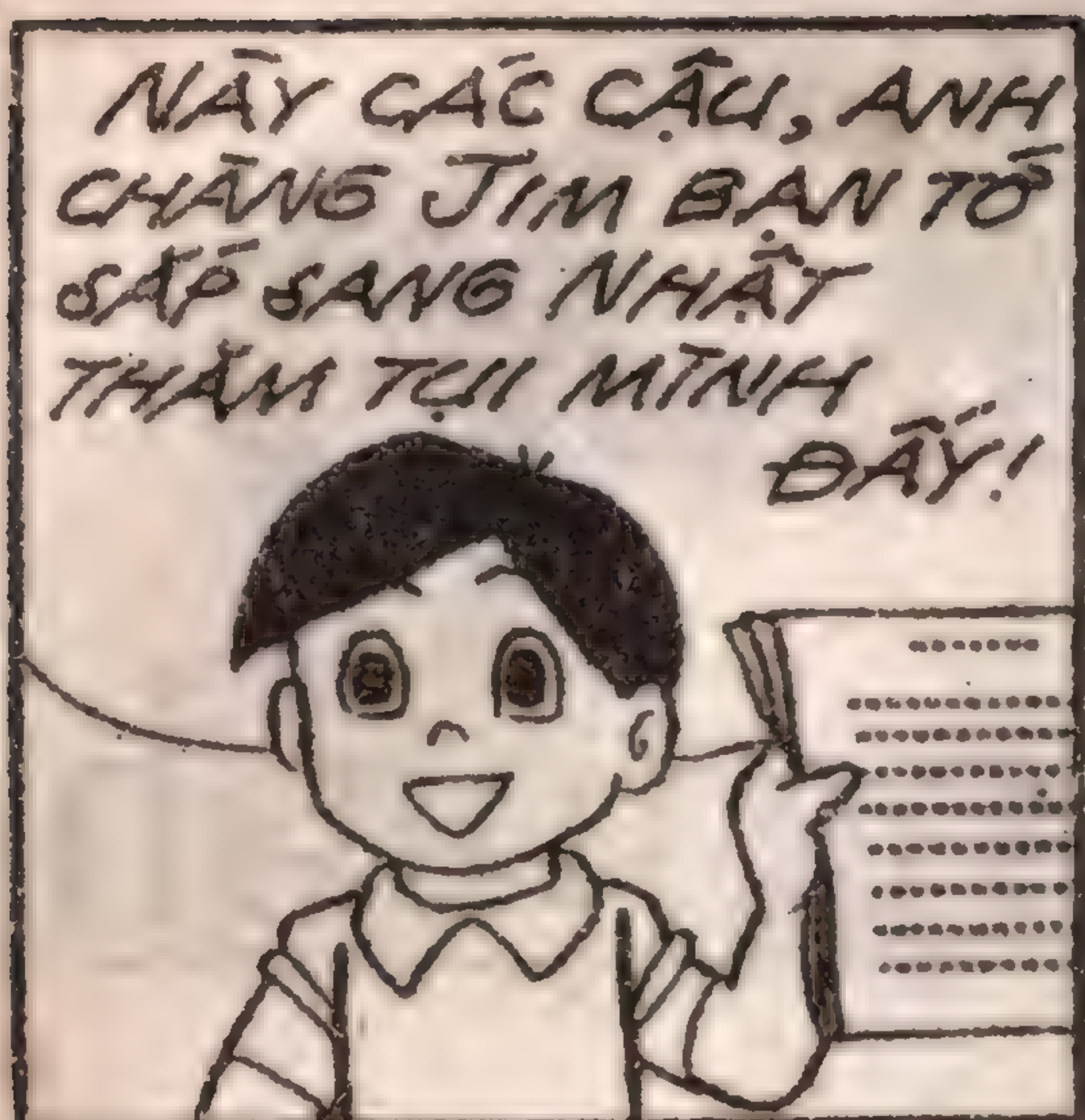

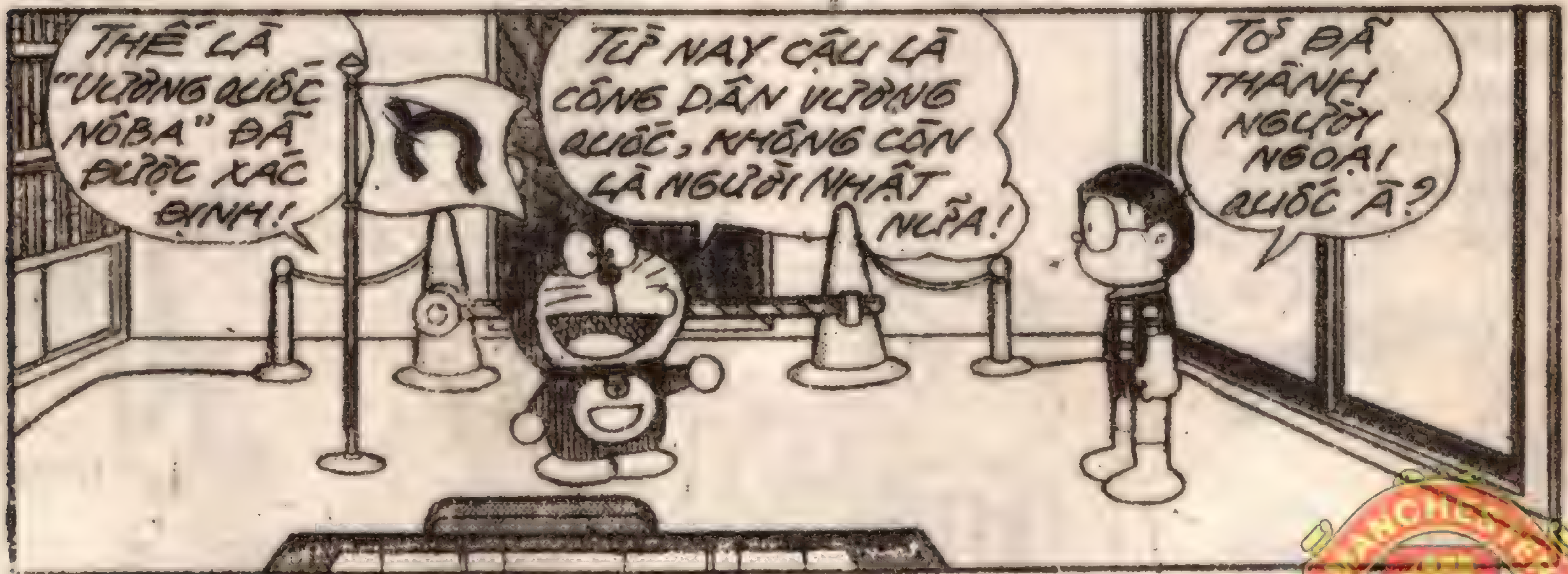
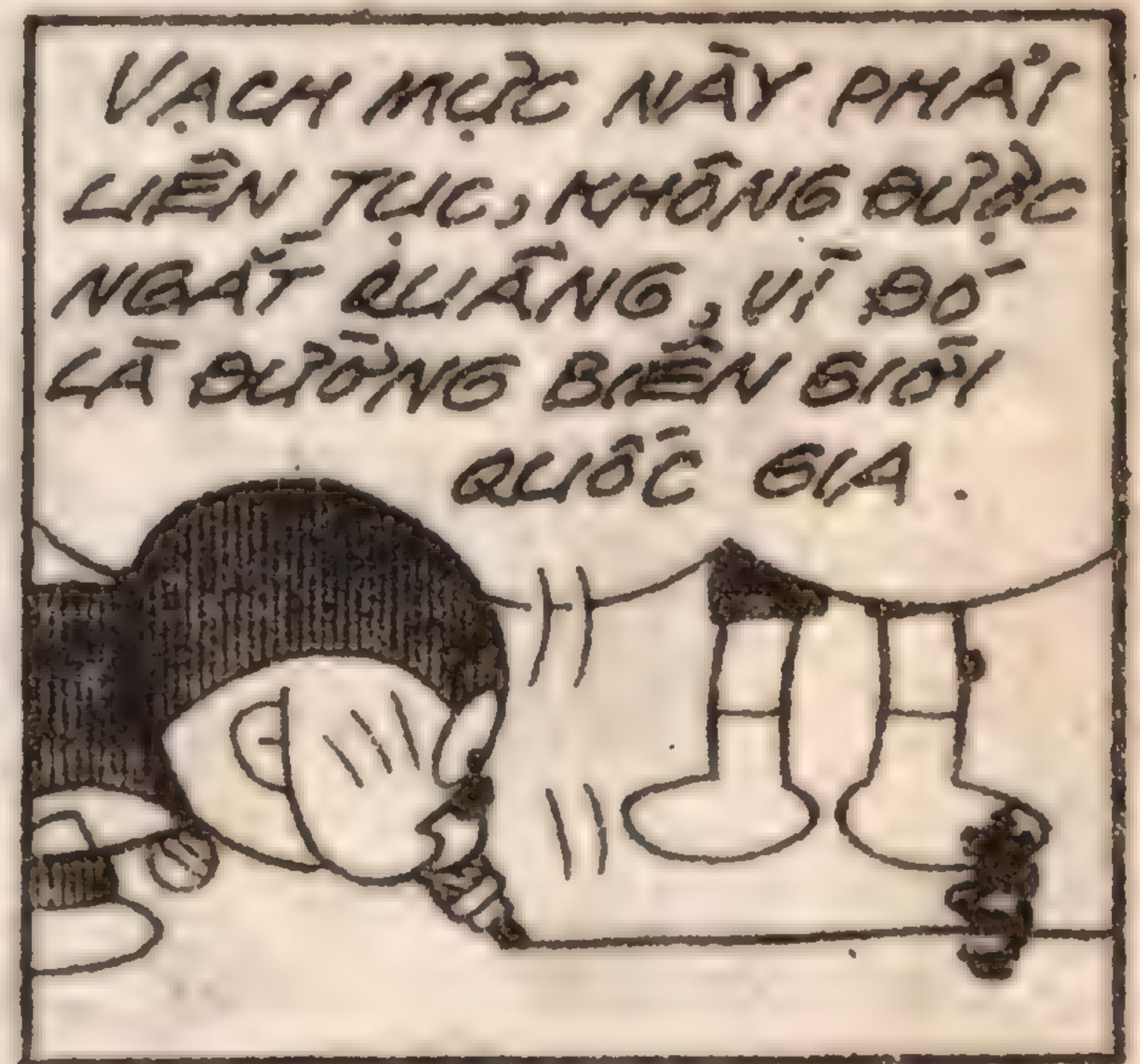
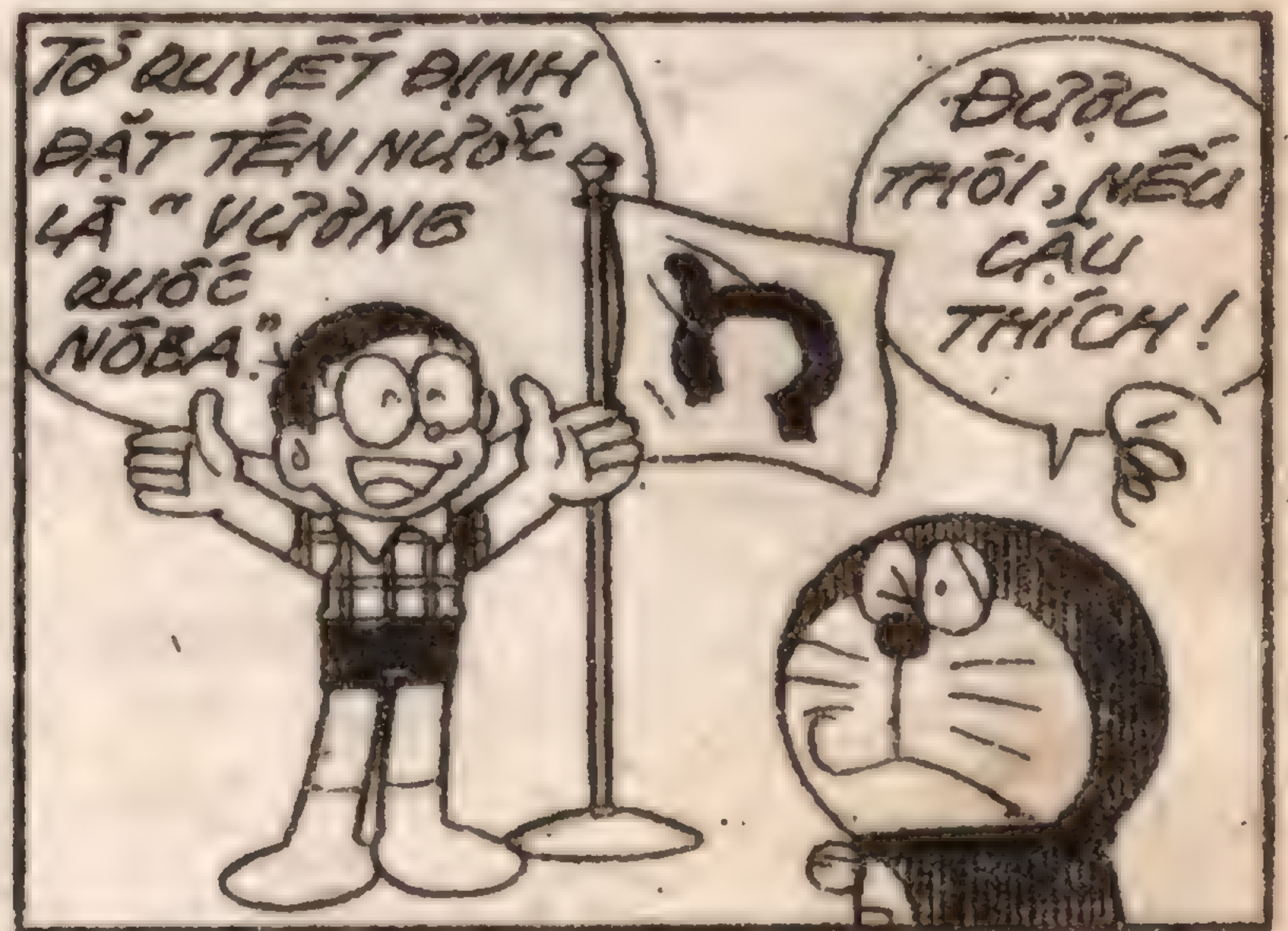
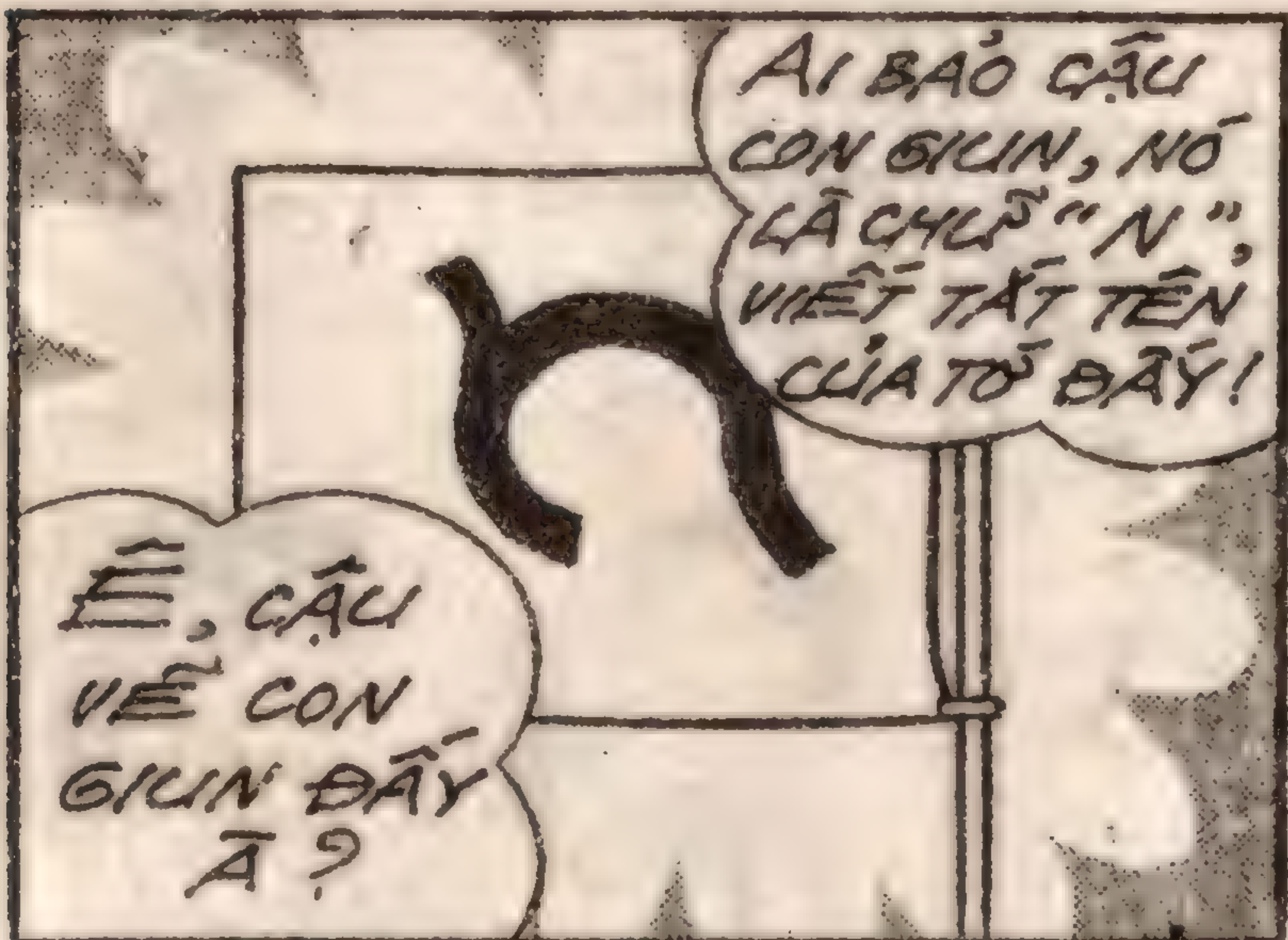
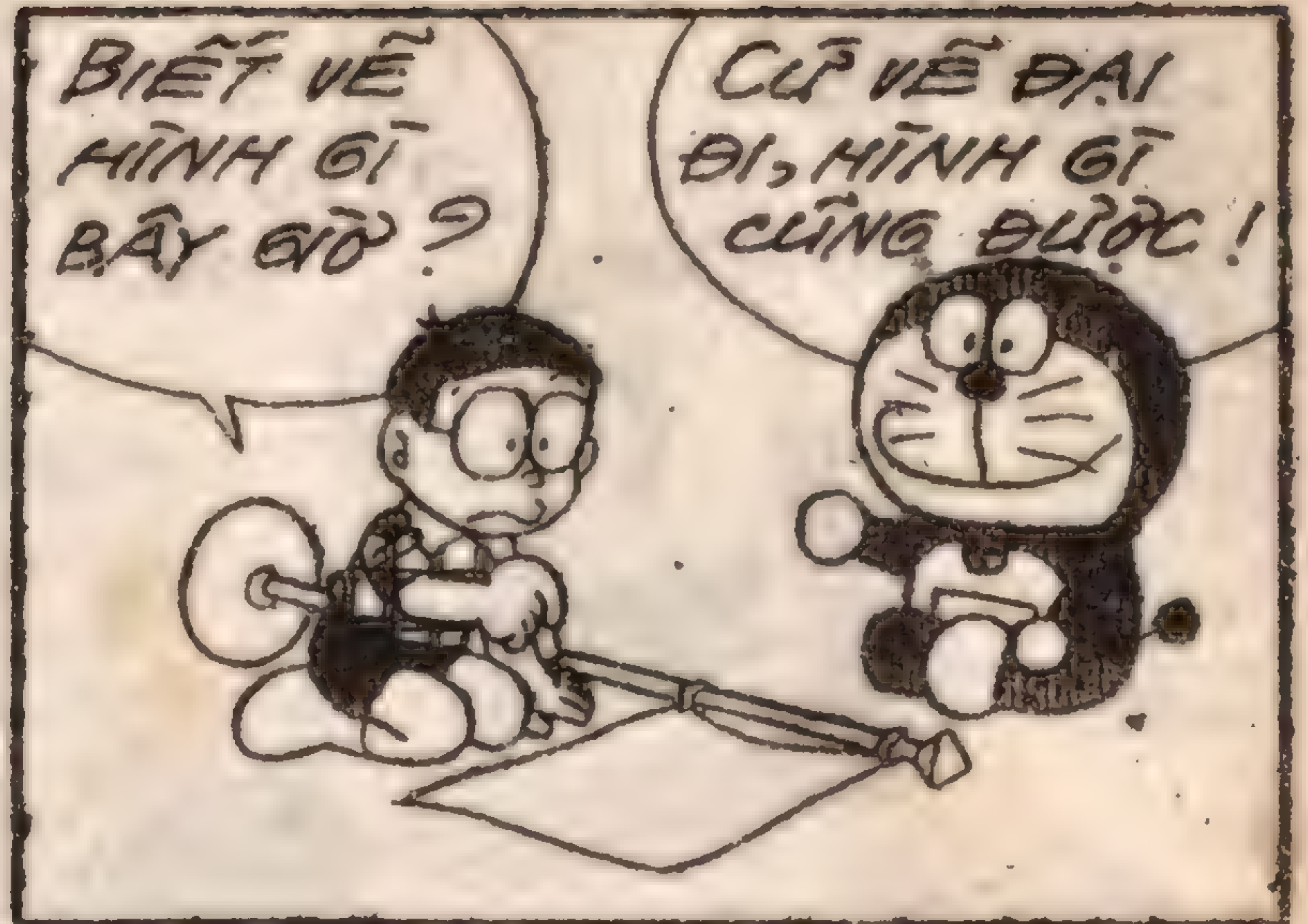
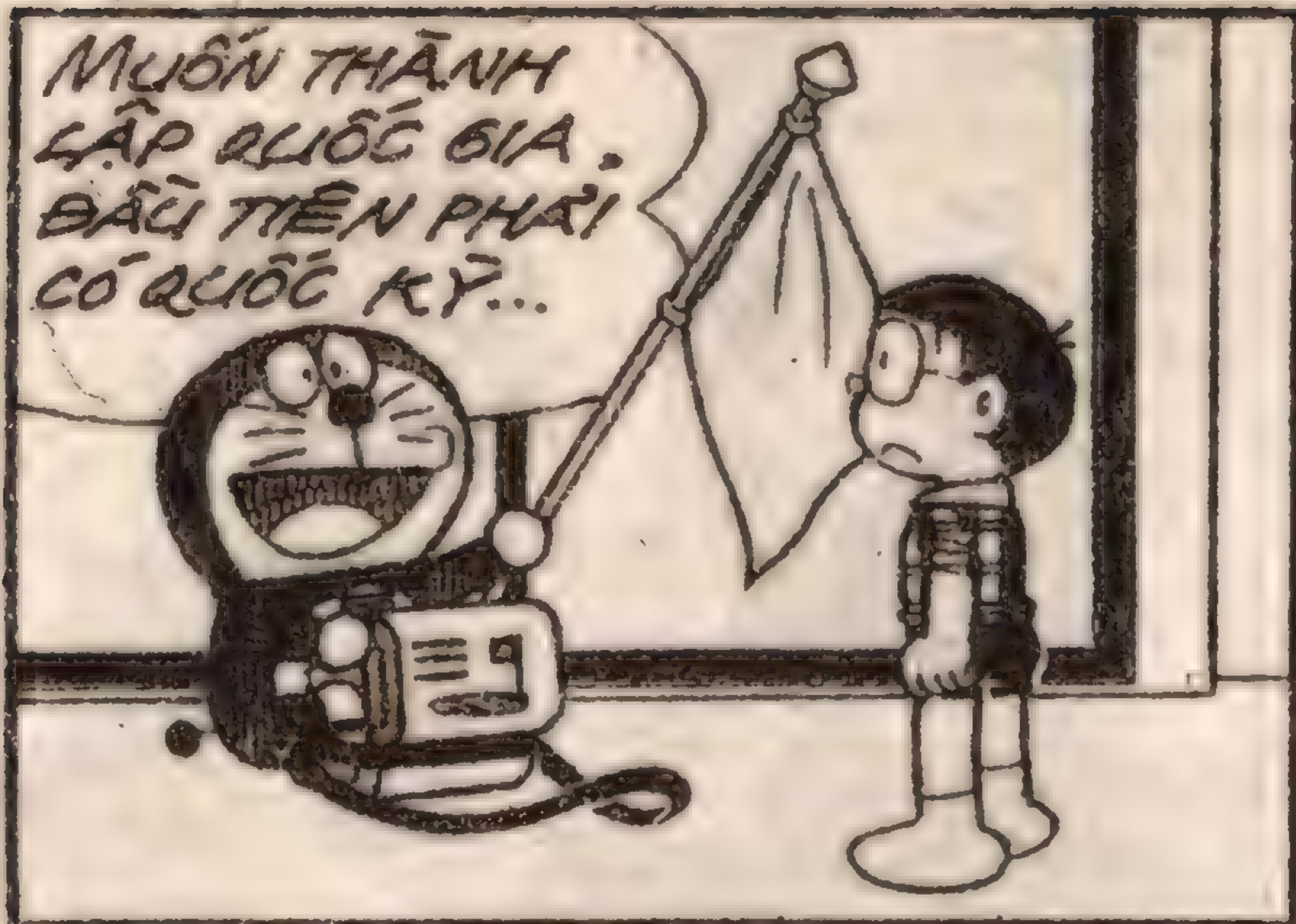
đội mìn

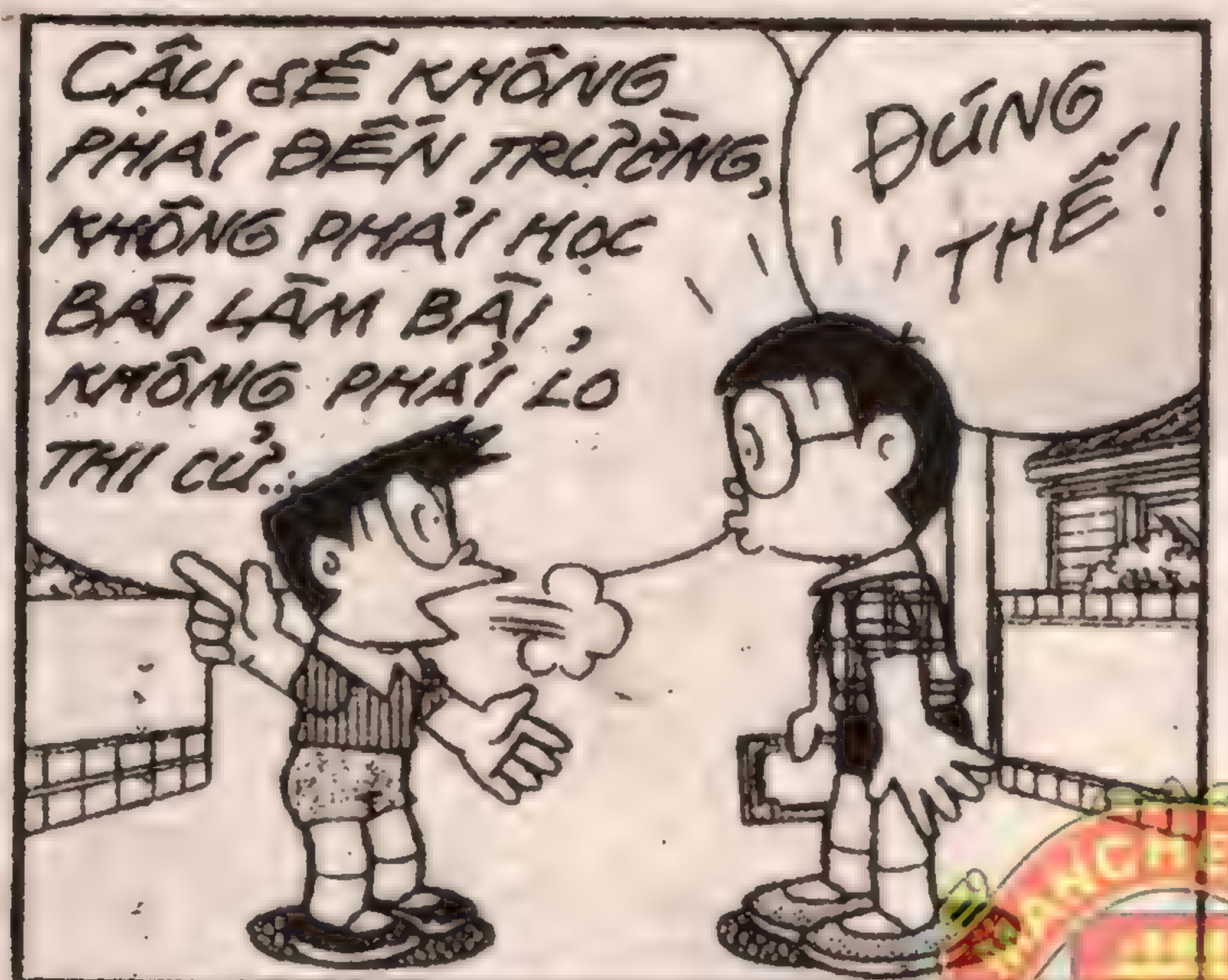
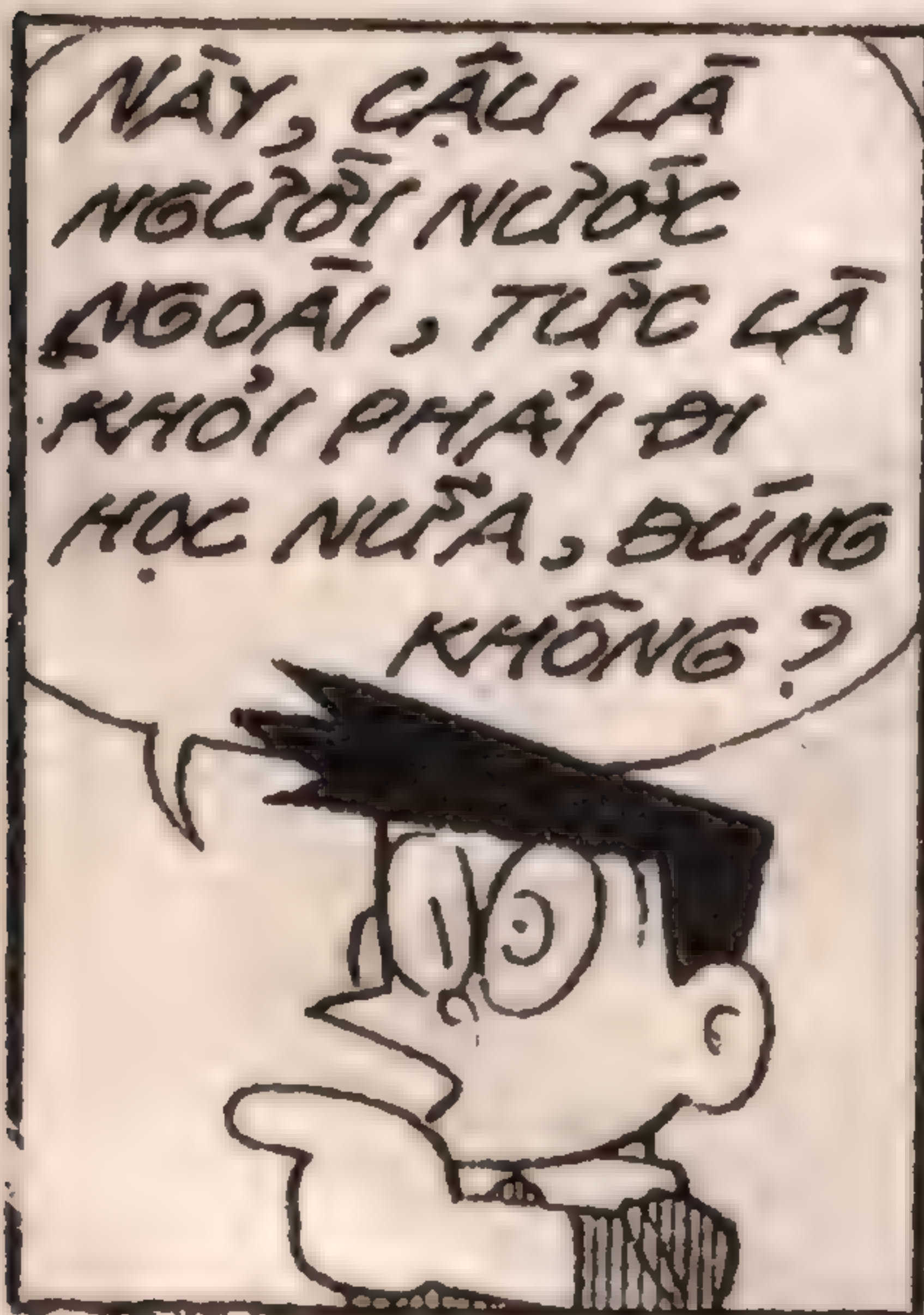
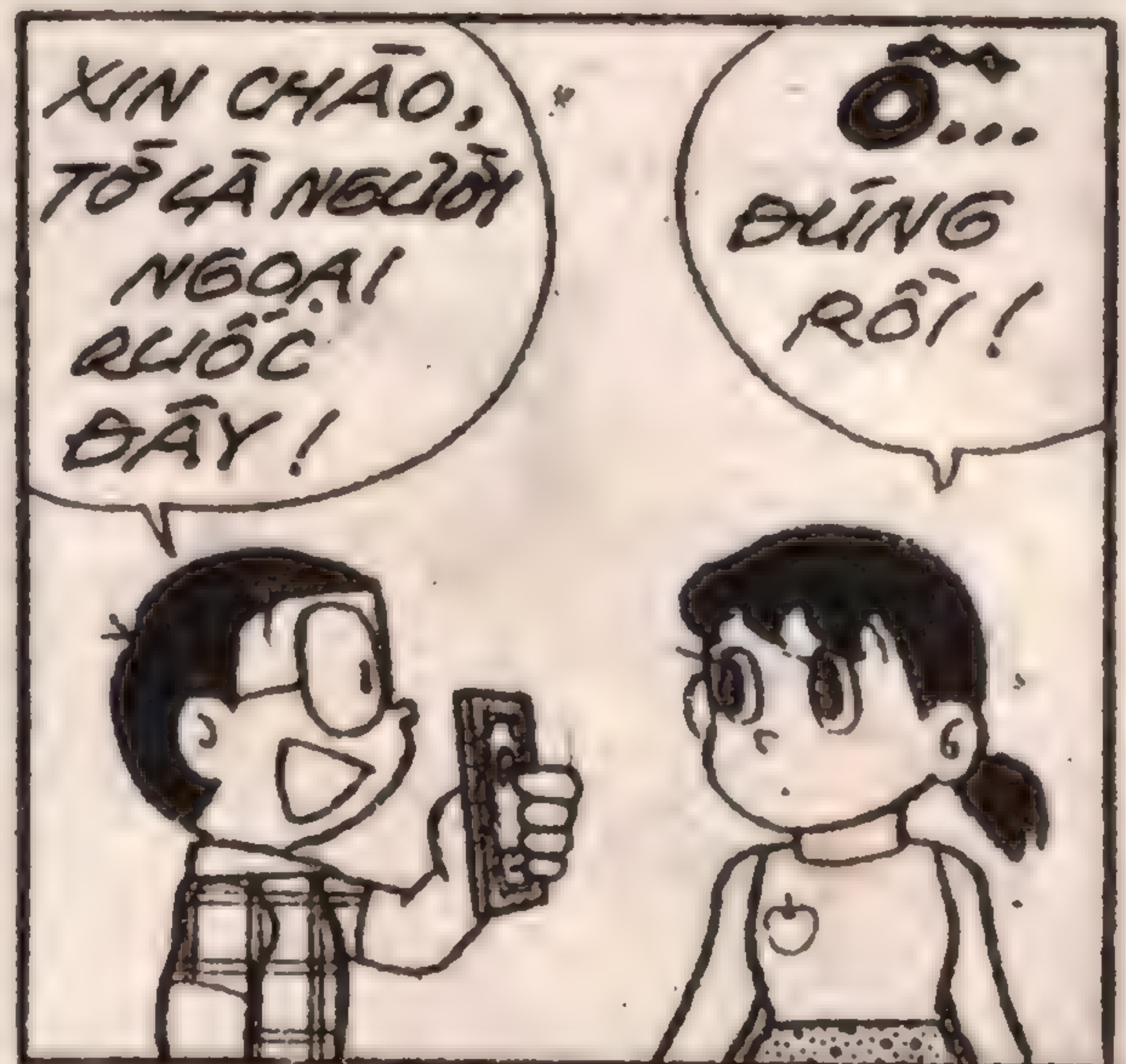
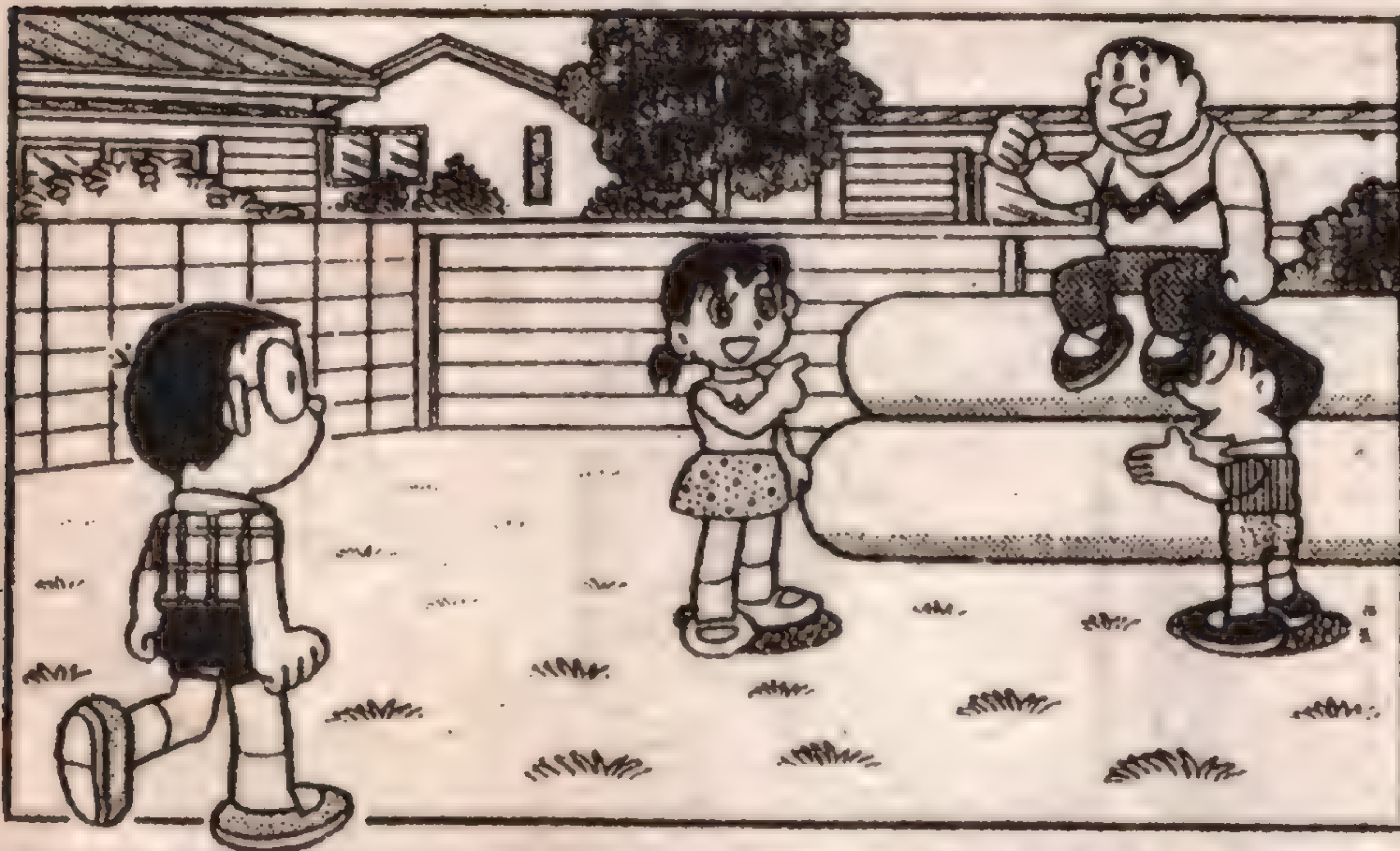
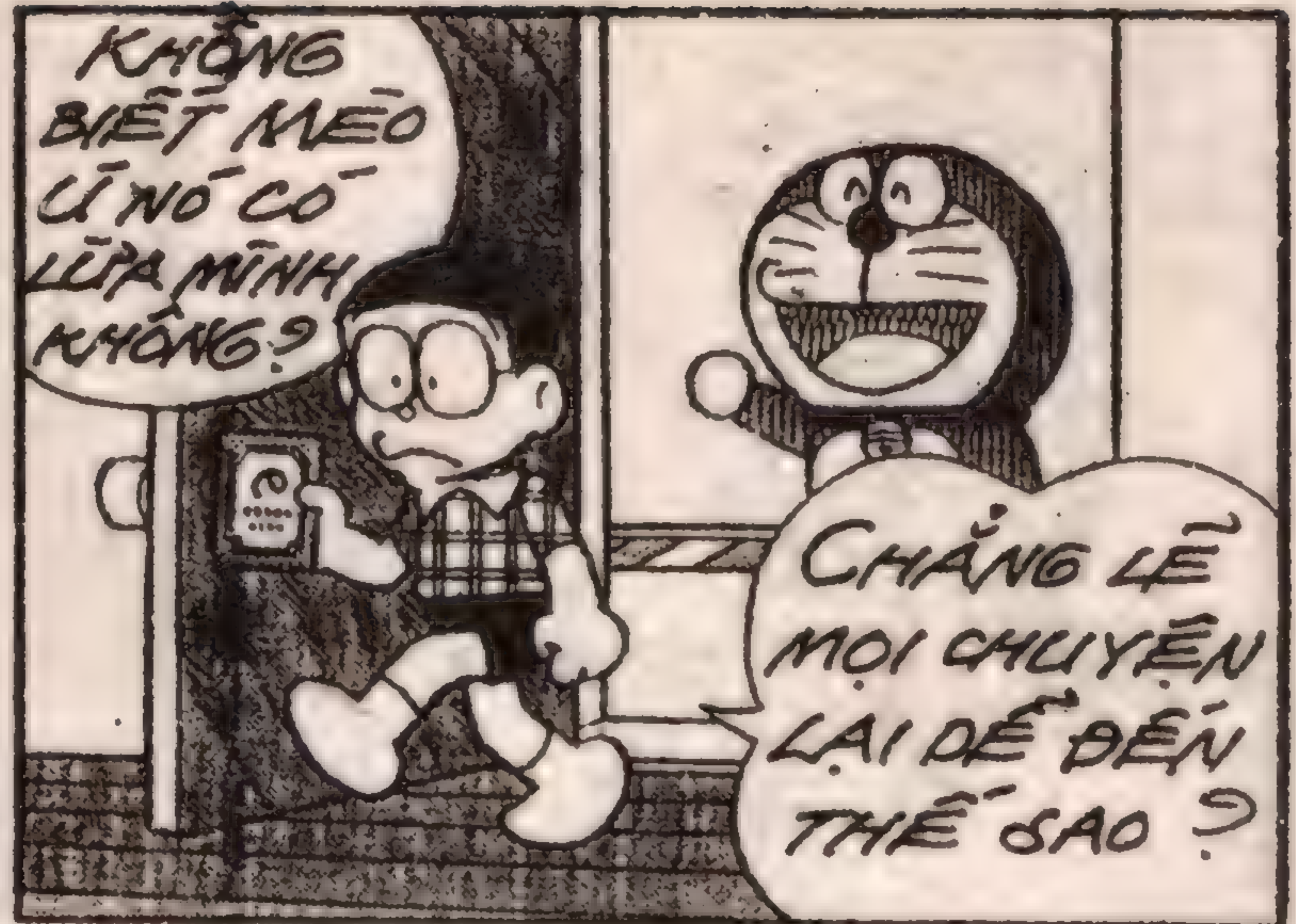
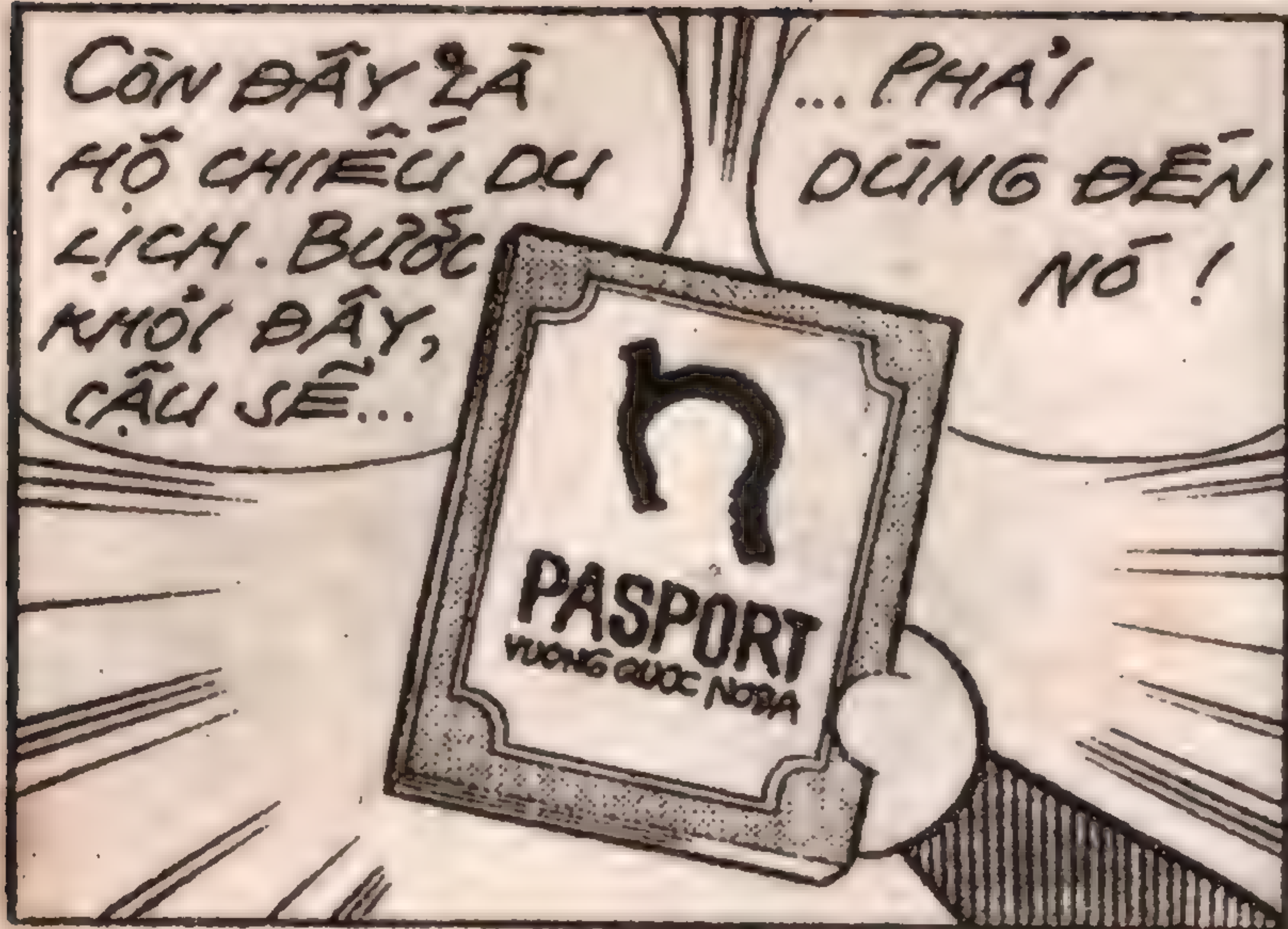
chú mèo thông minh

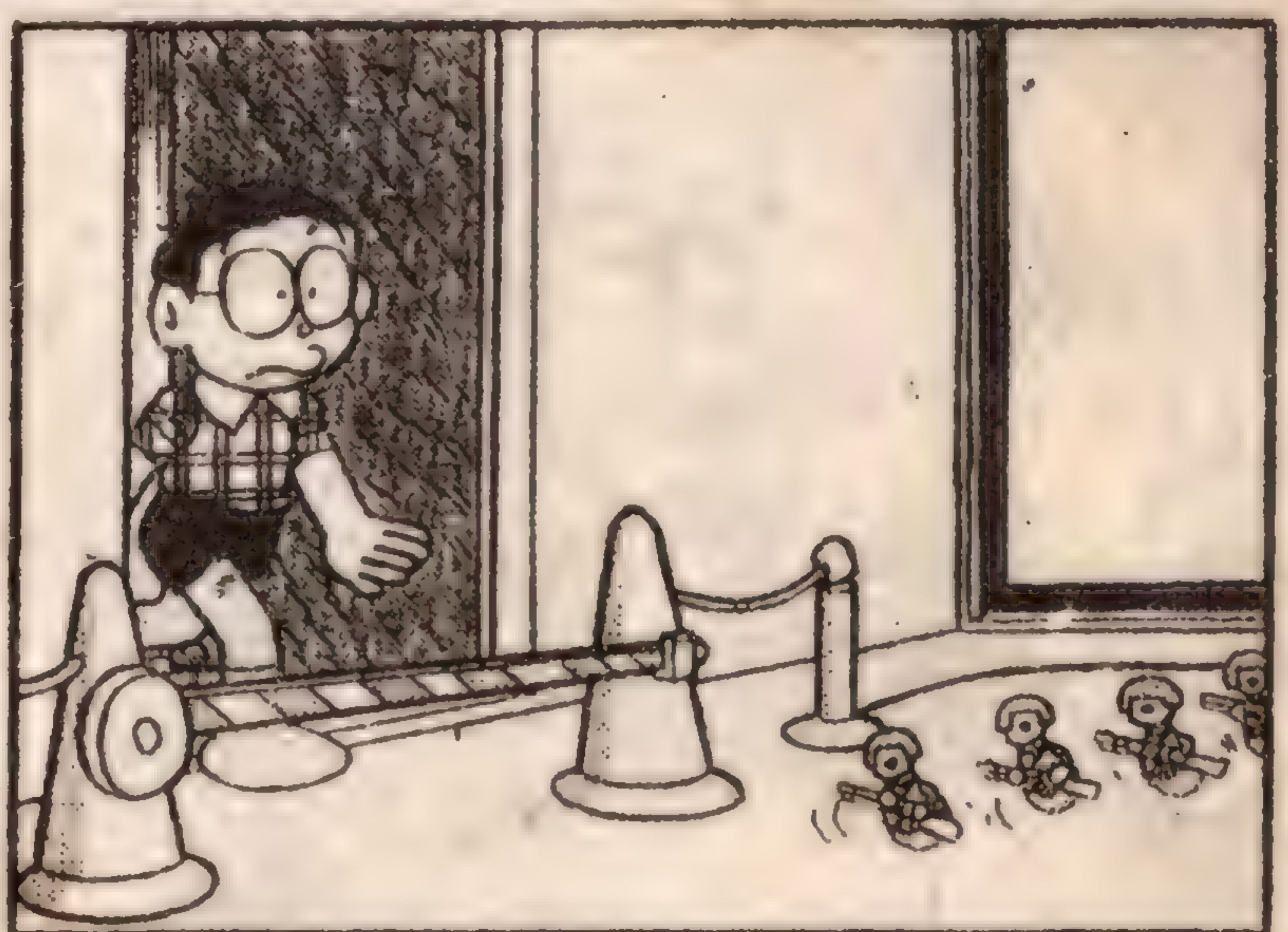
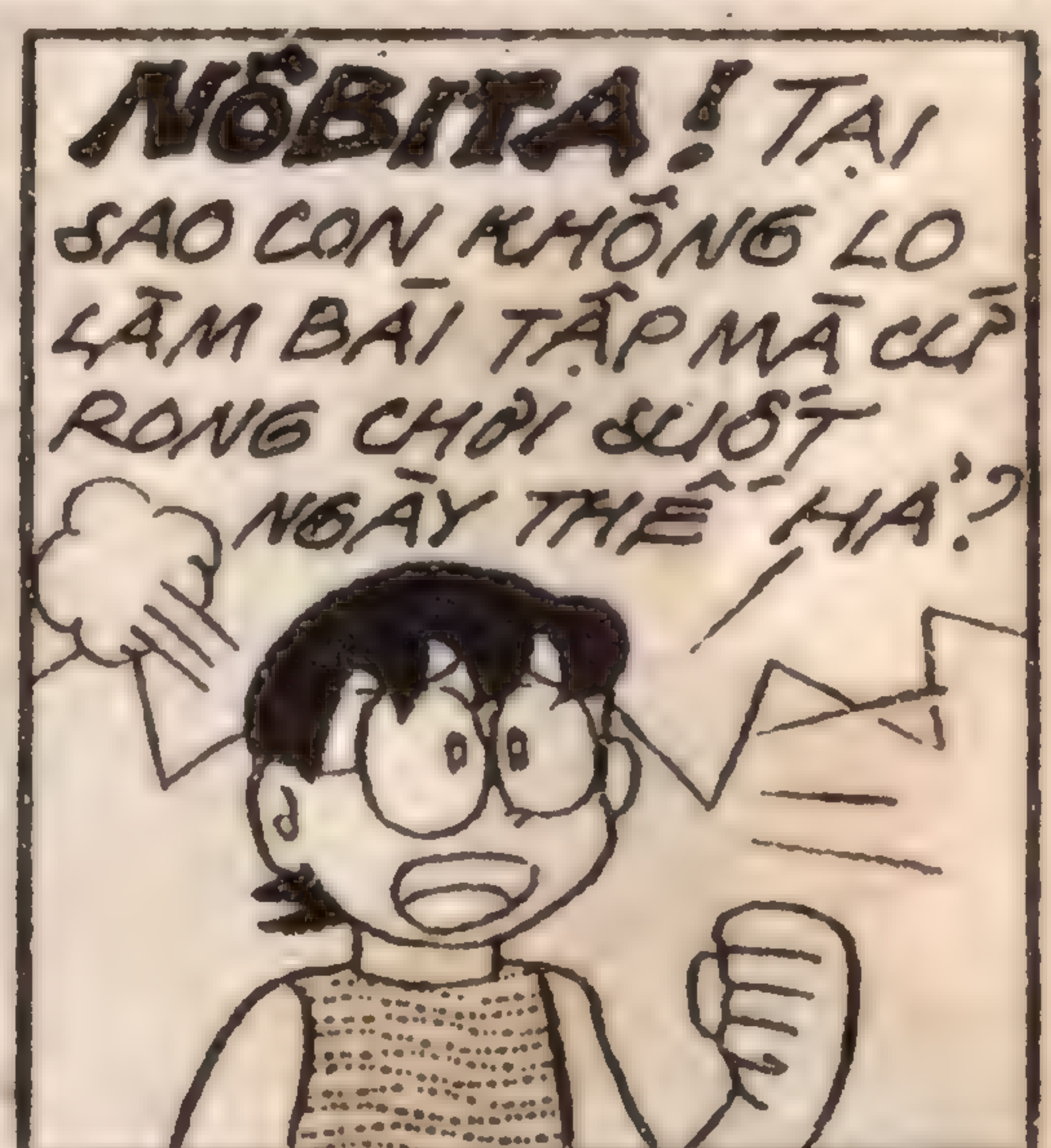
VƯƠNG QUỐC NÒBA

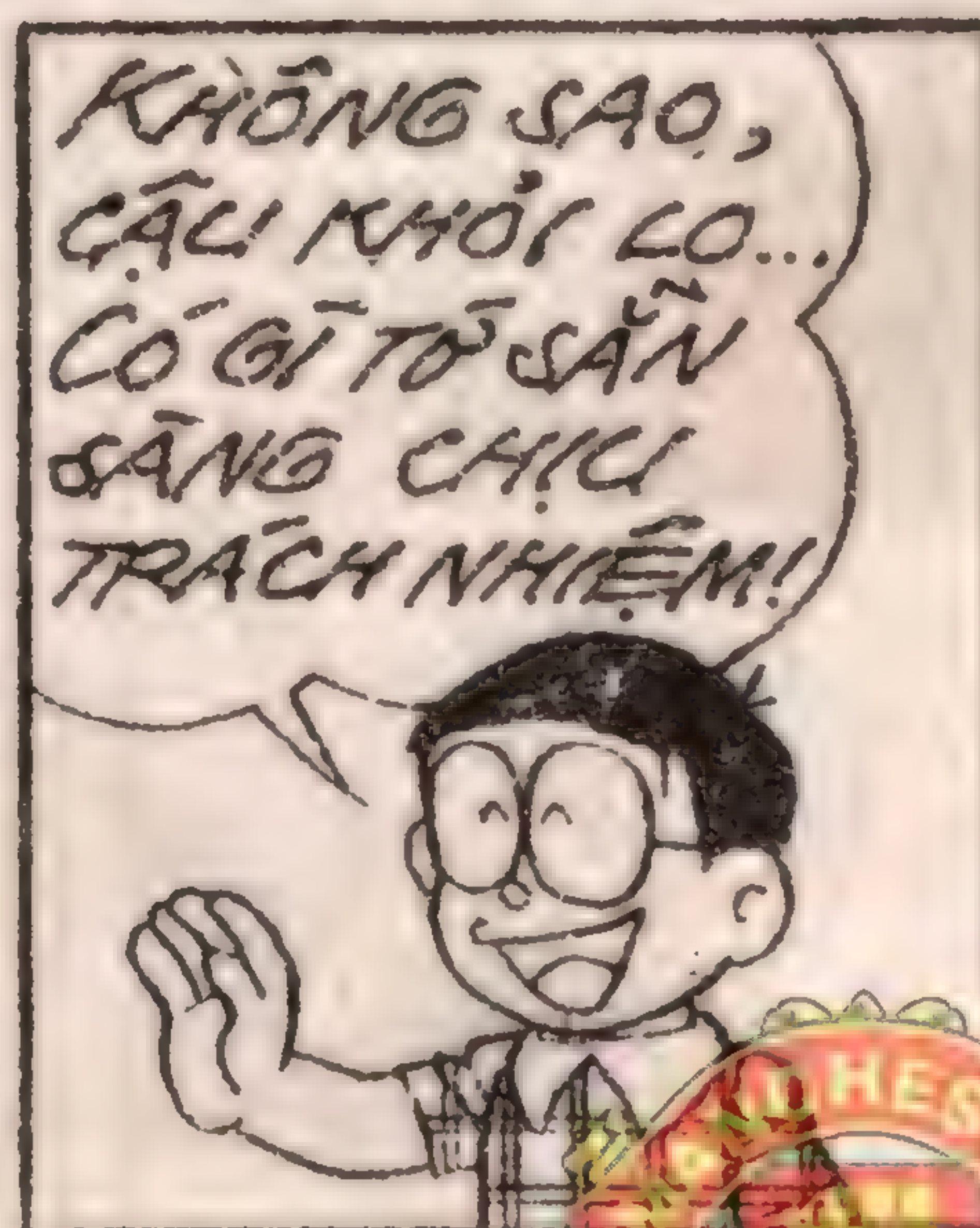
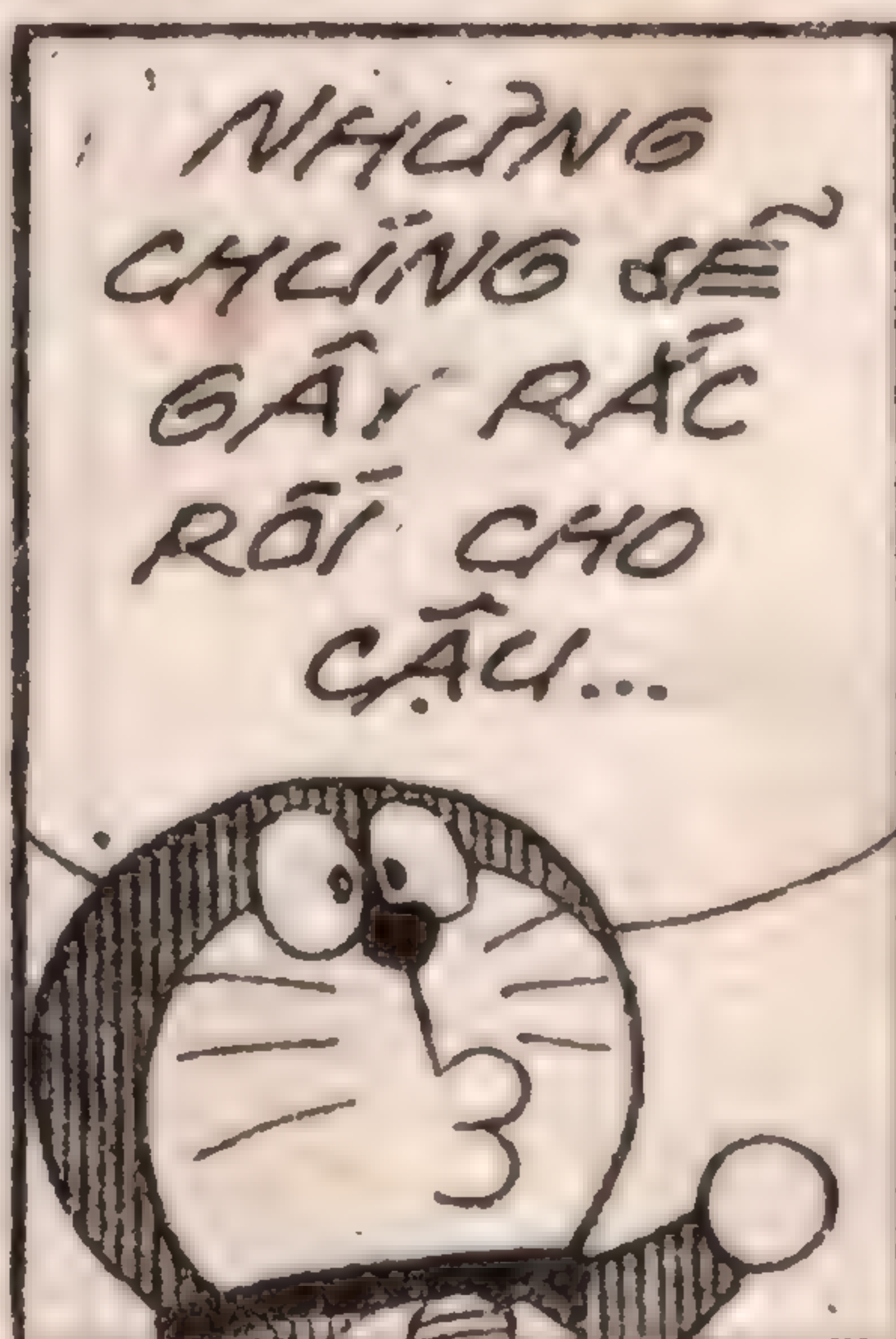
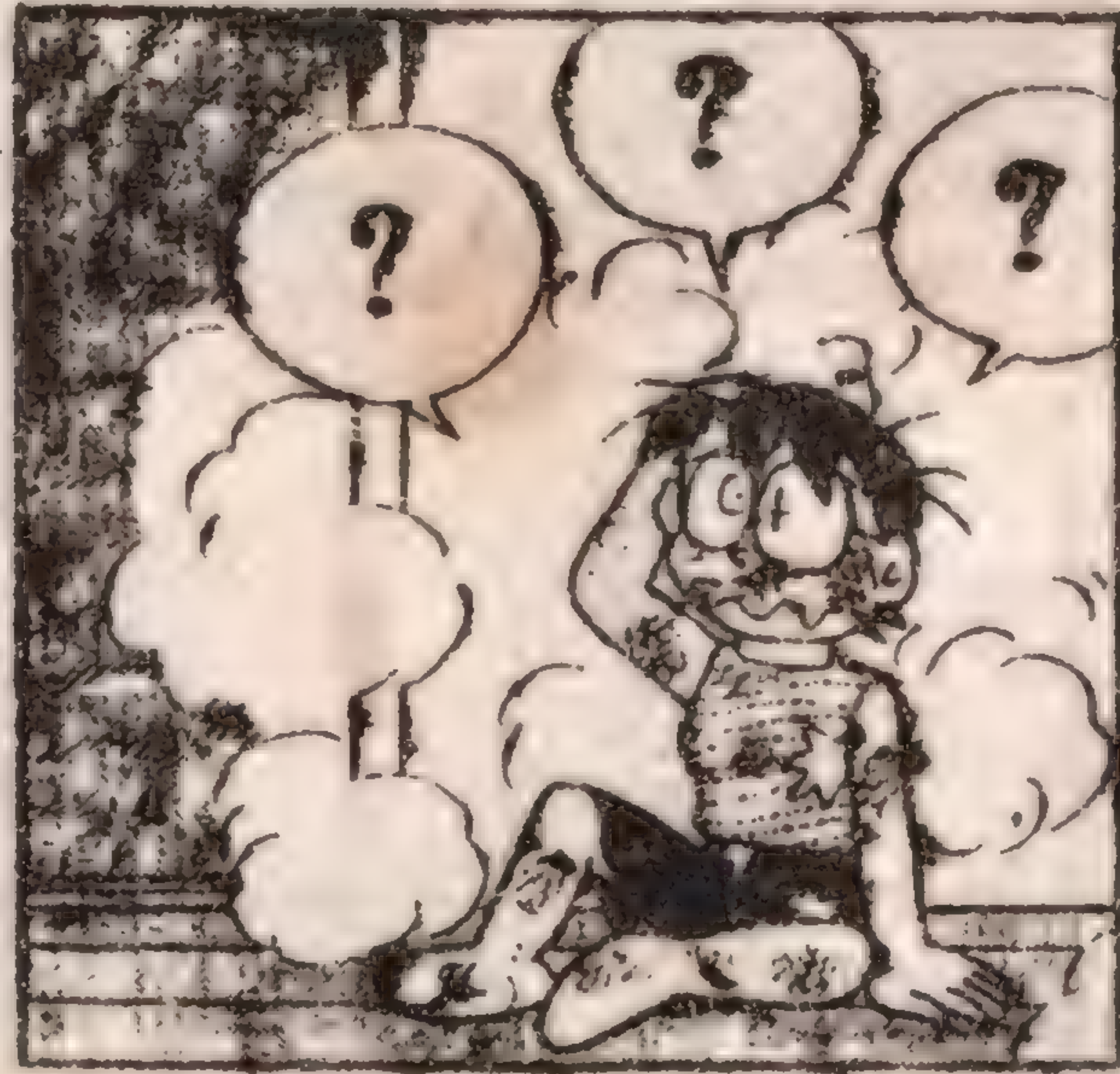
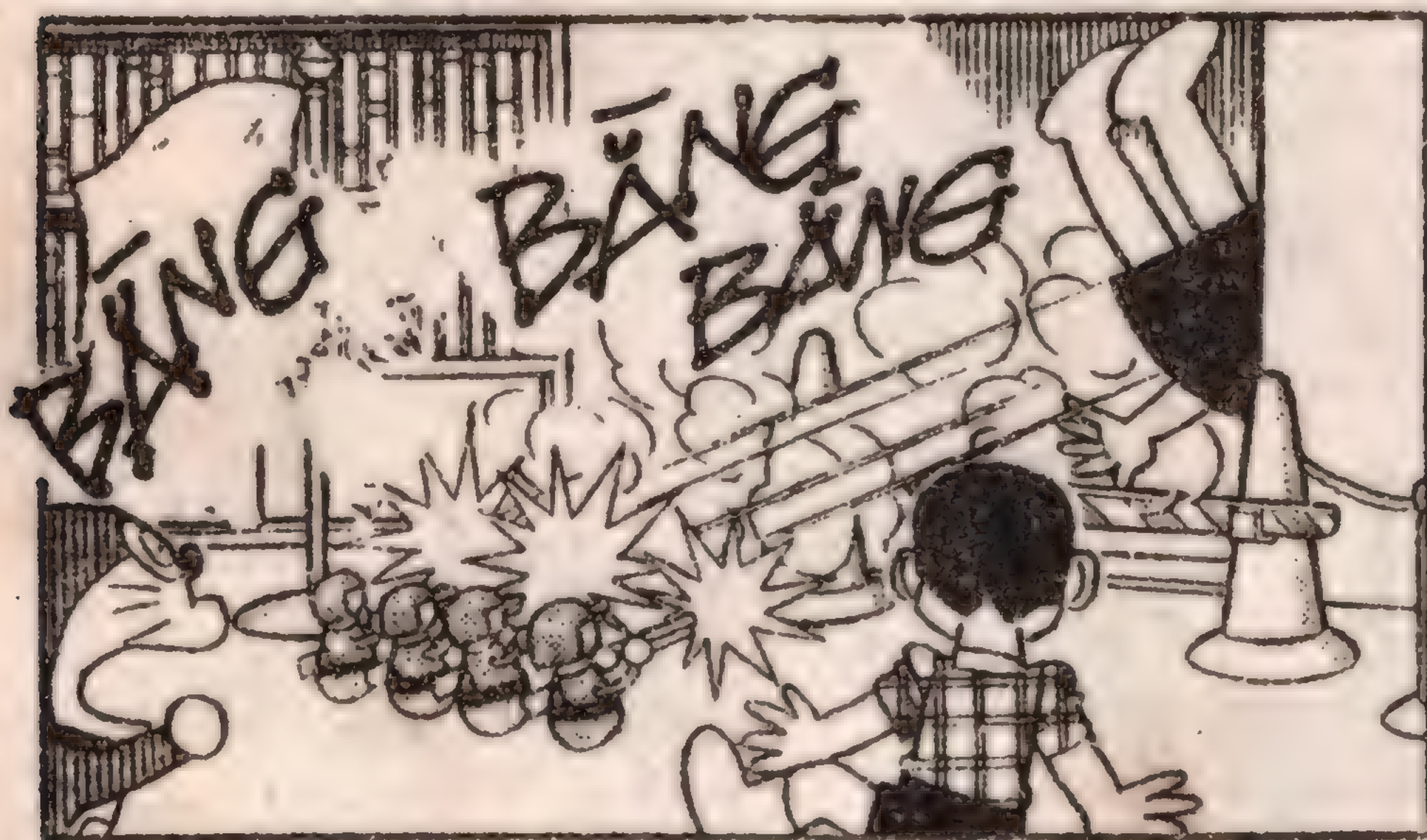
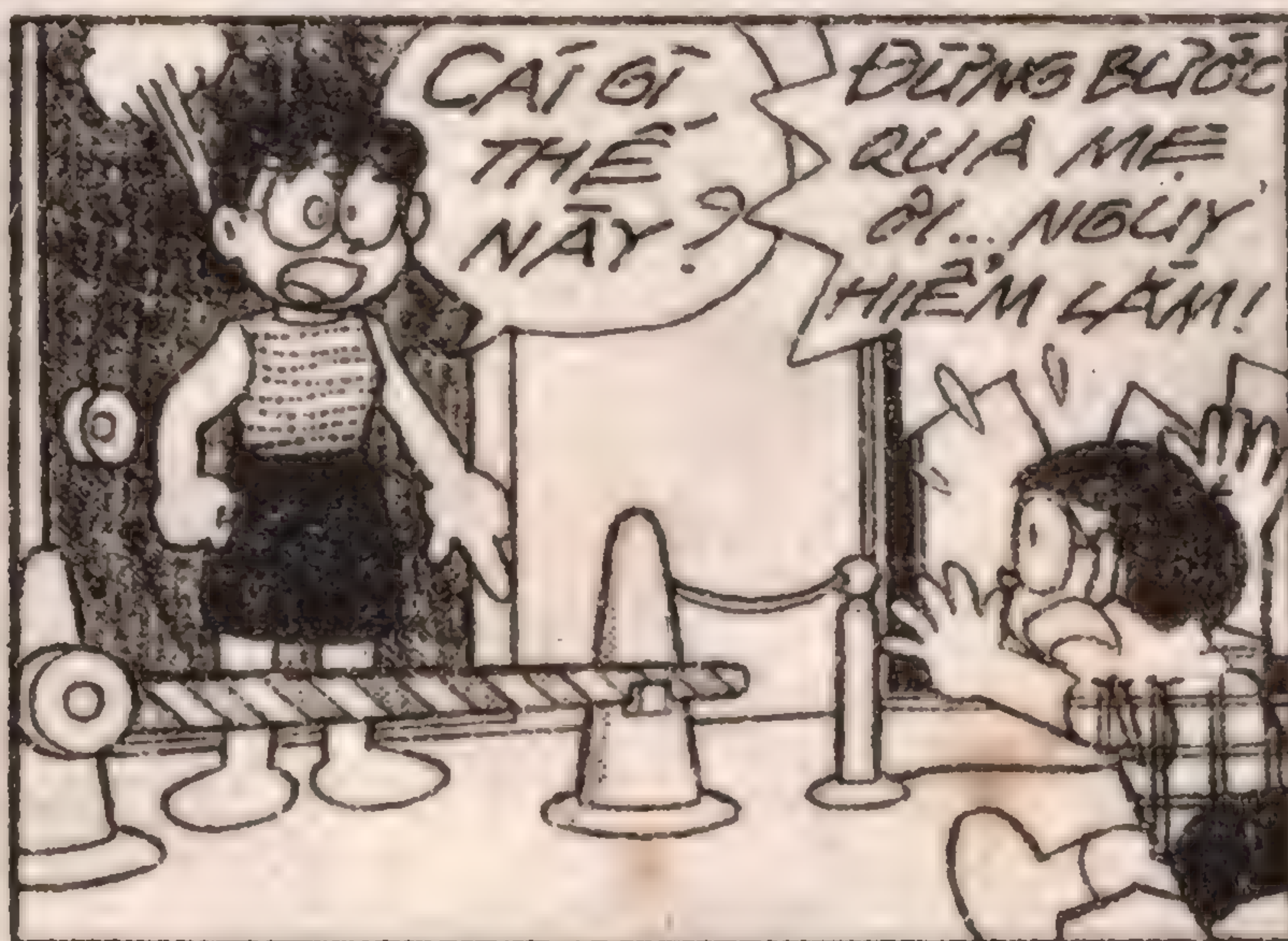
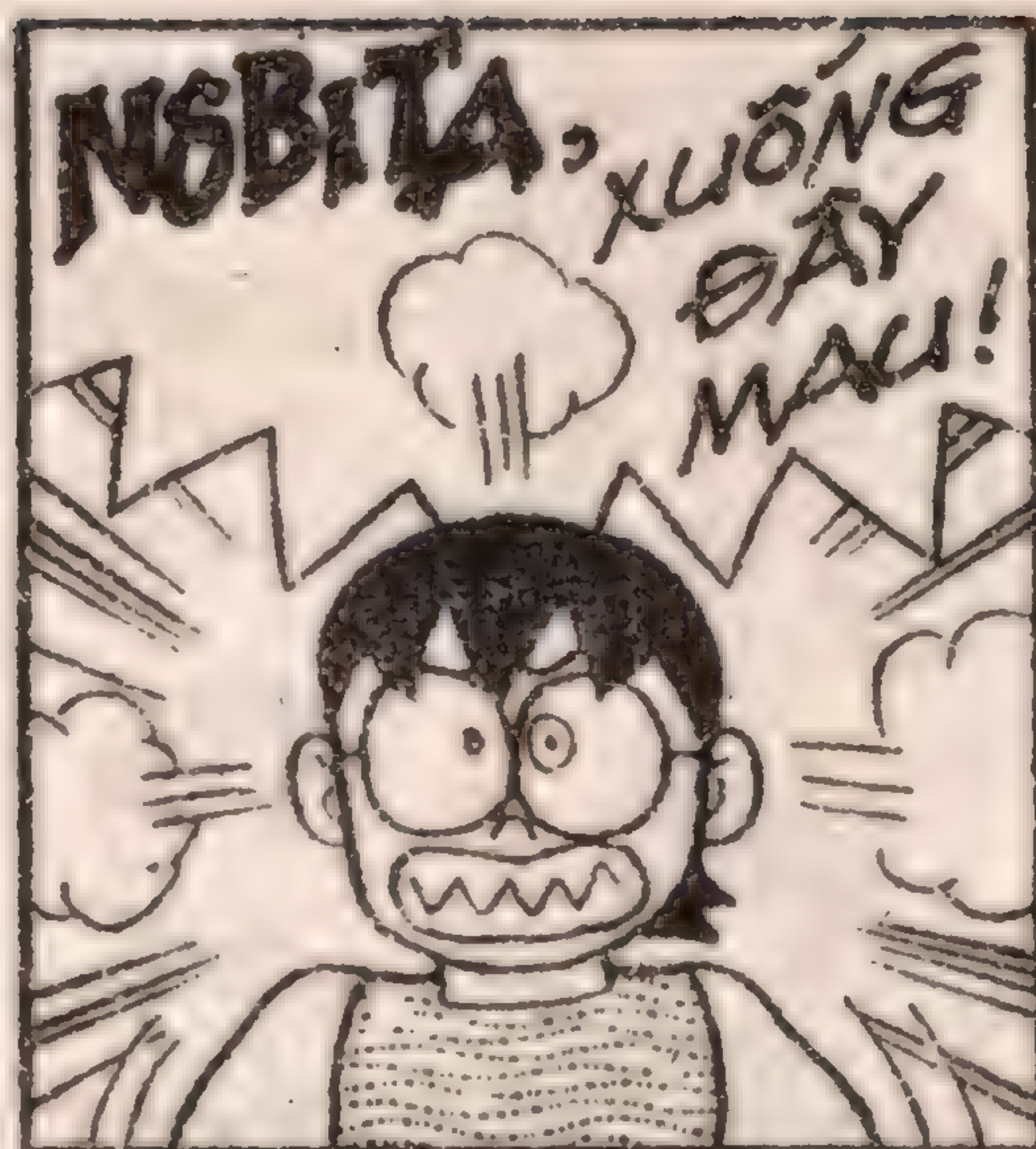
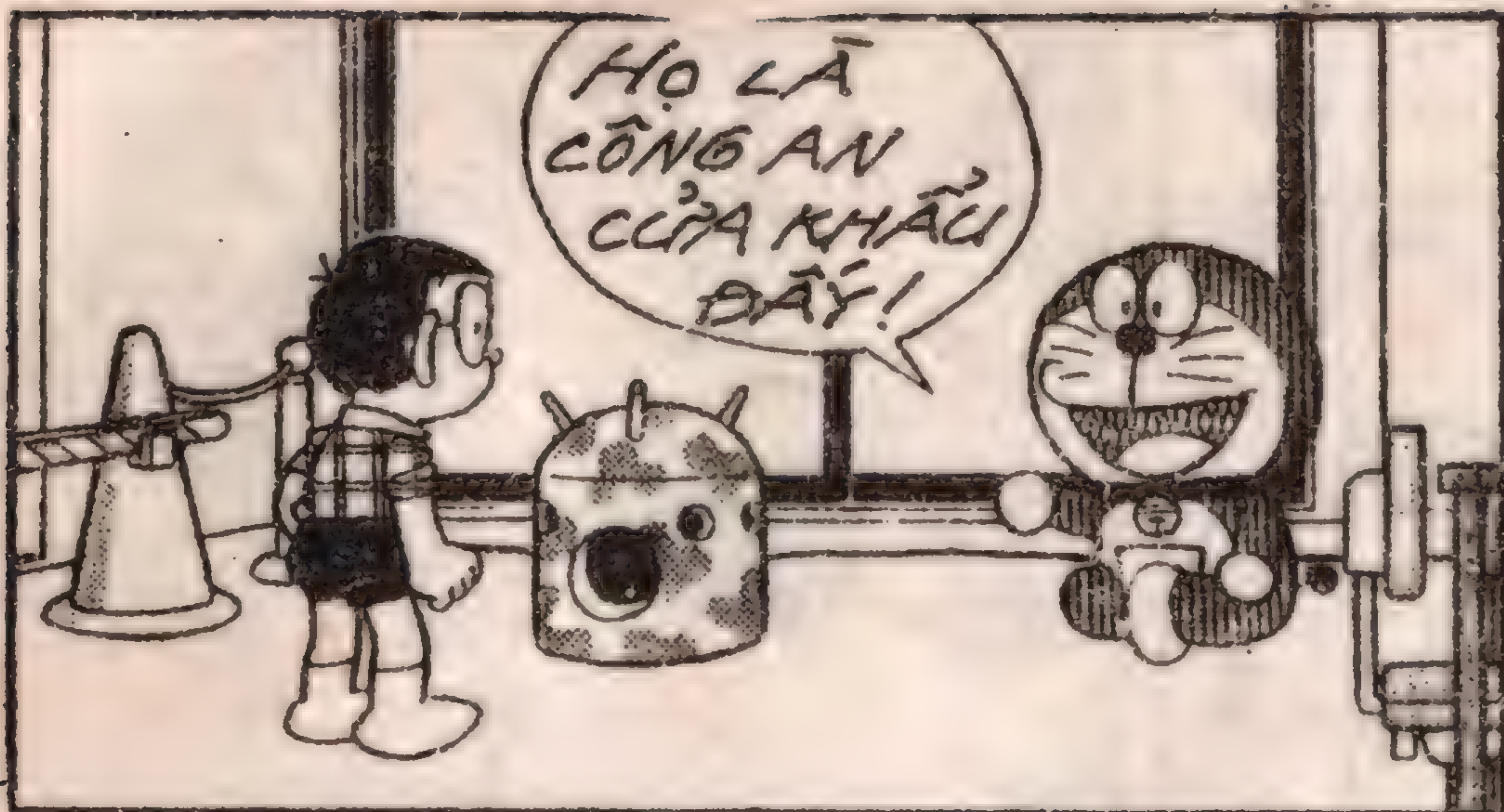

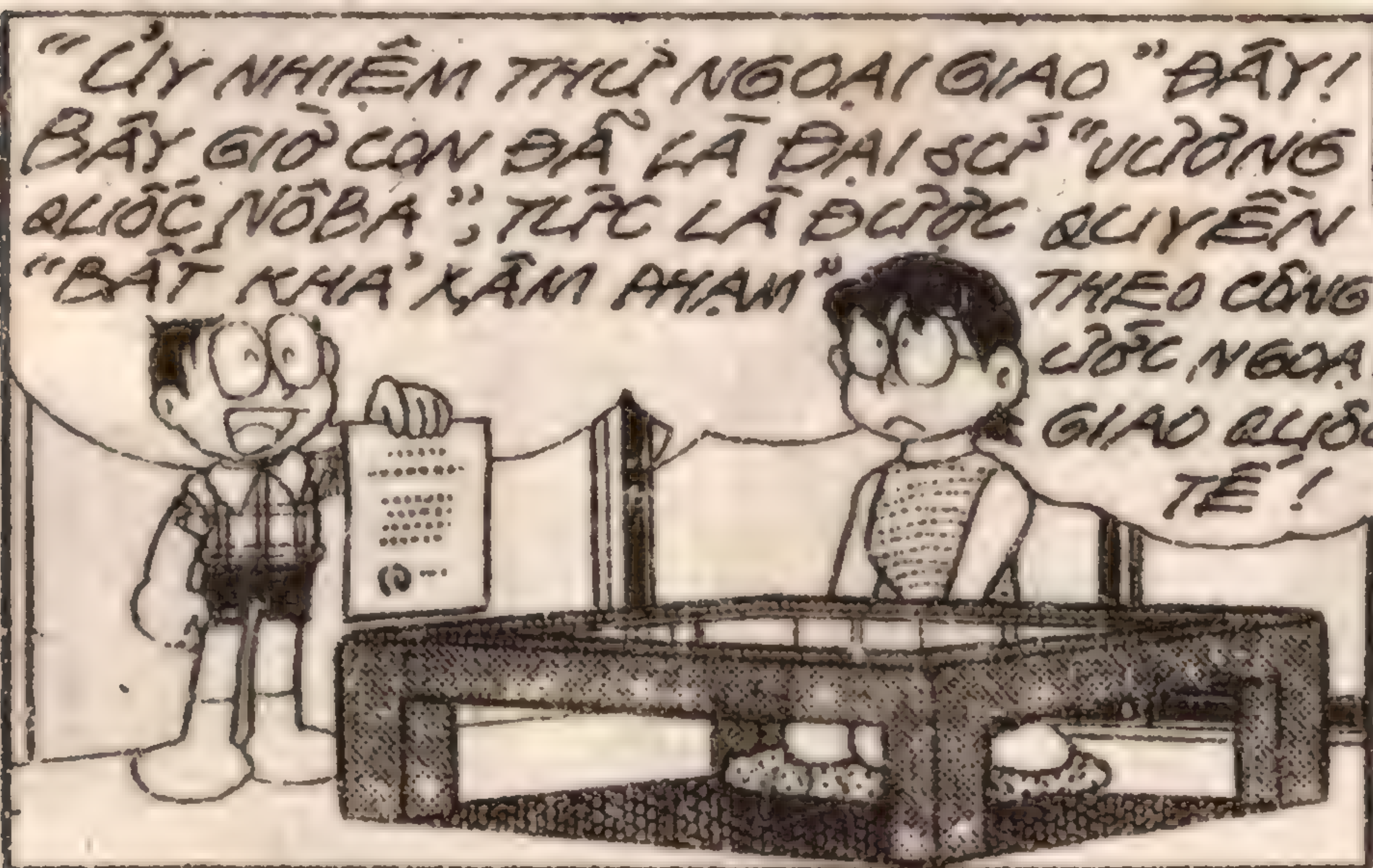
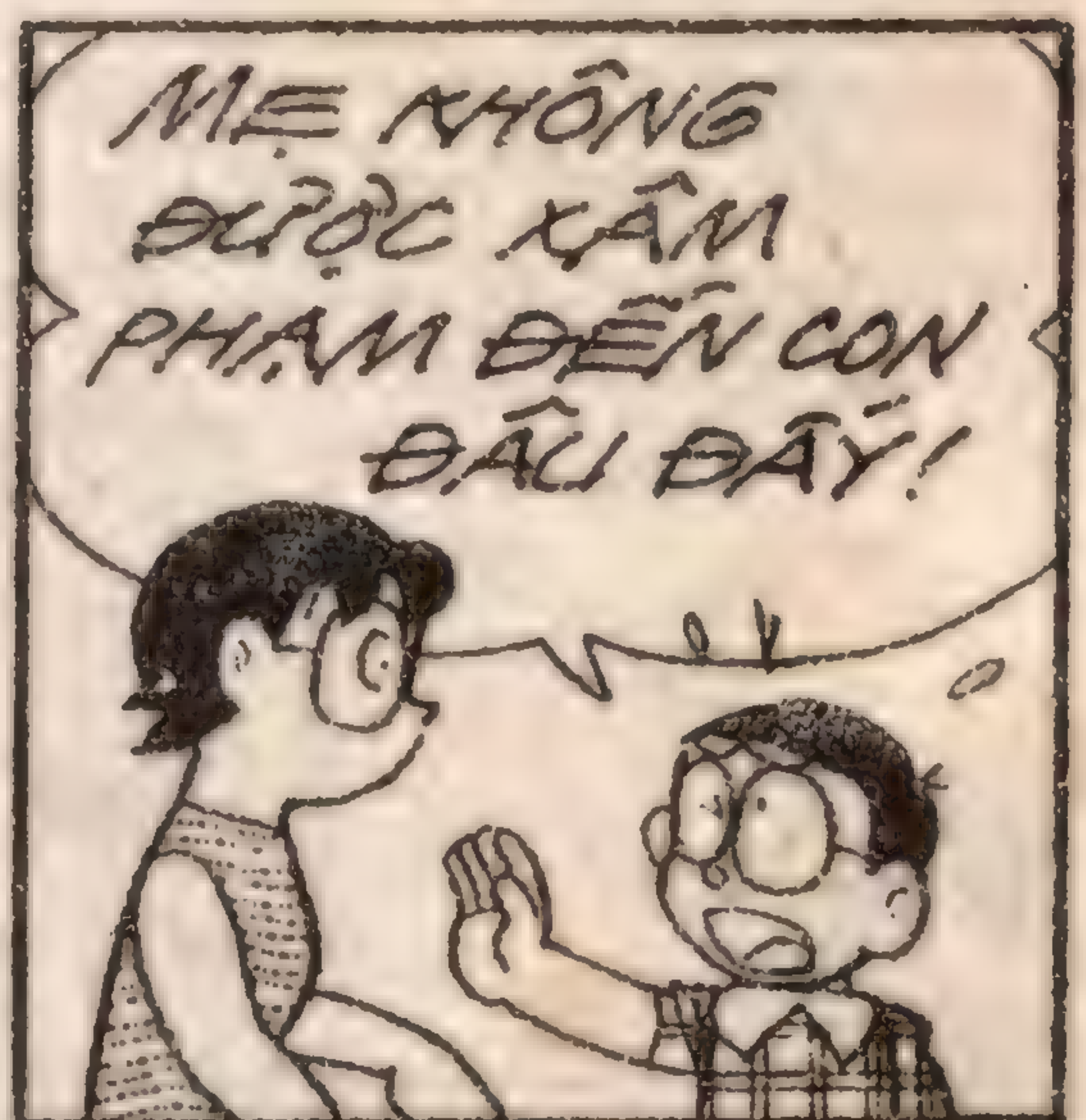
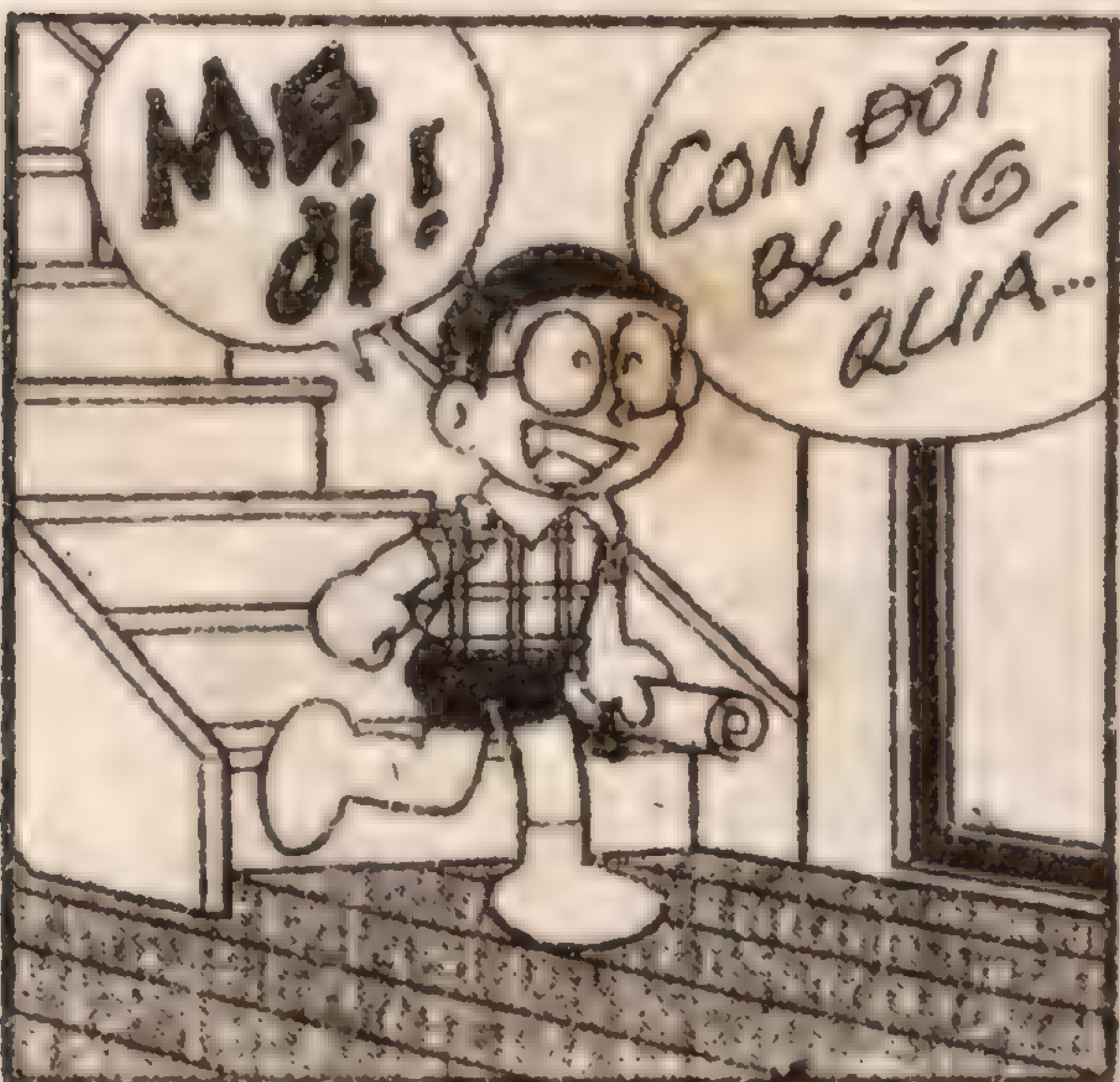
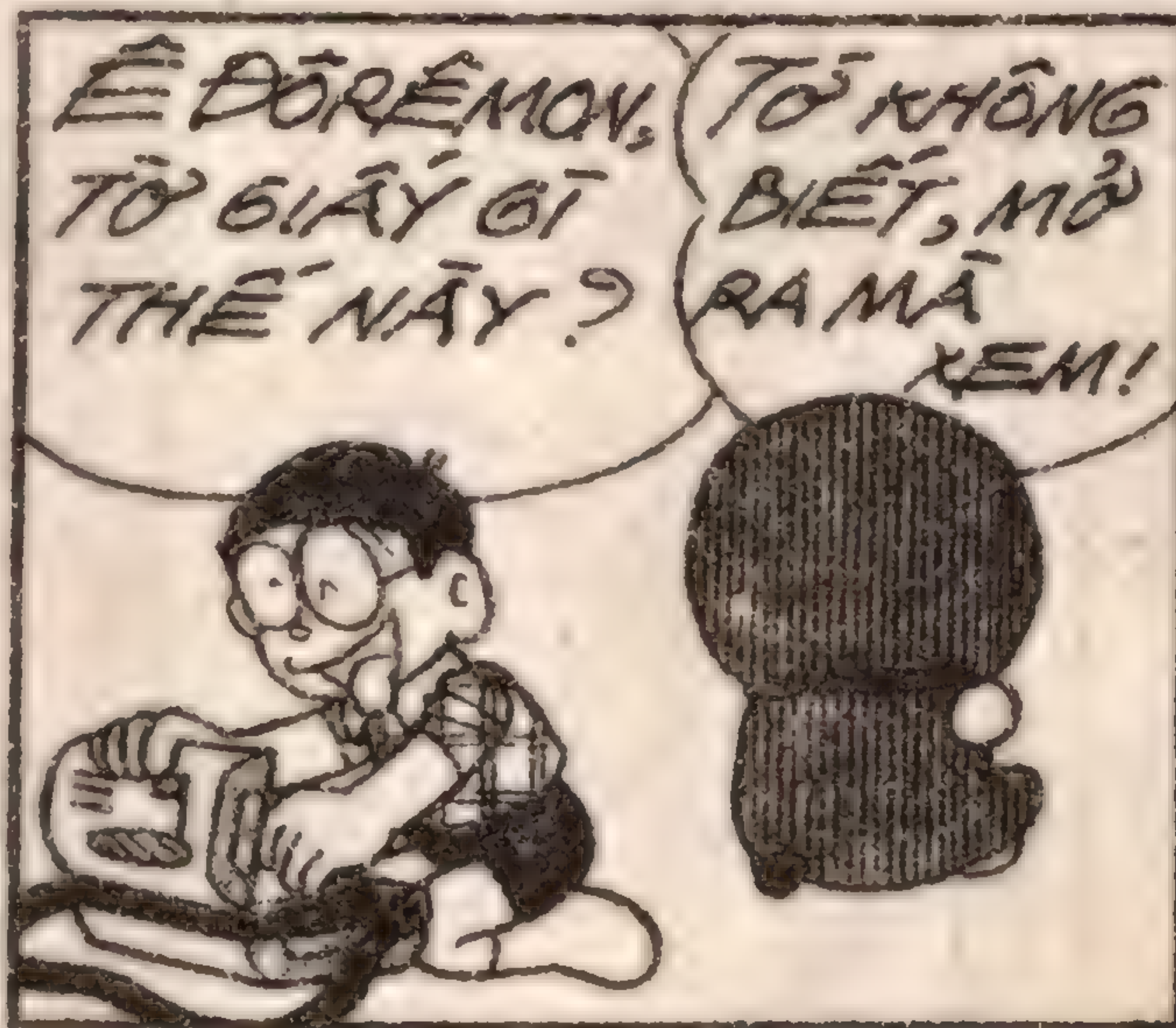
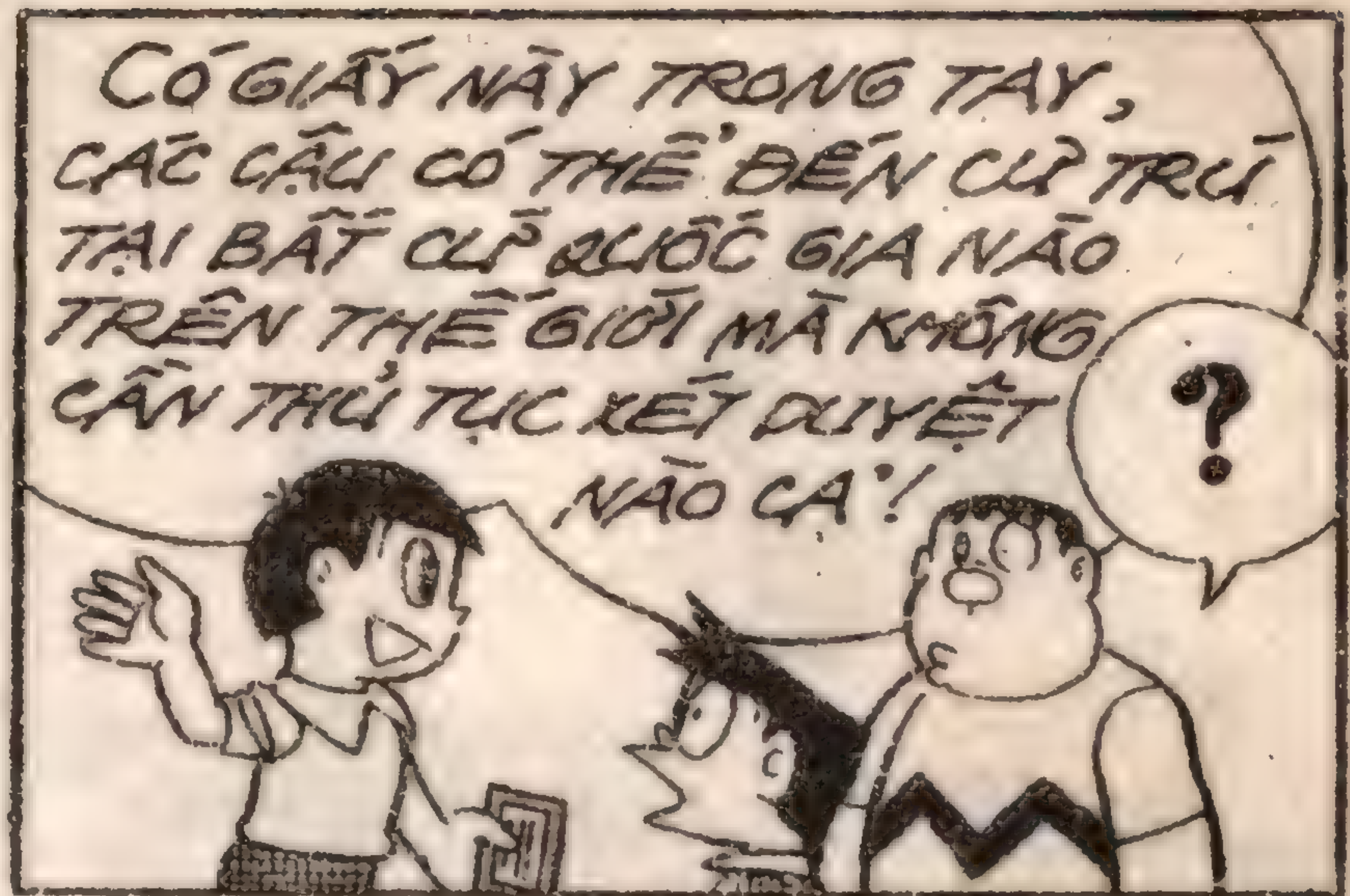
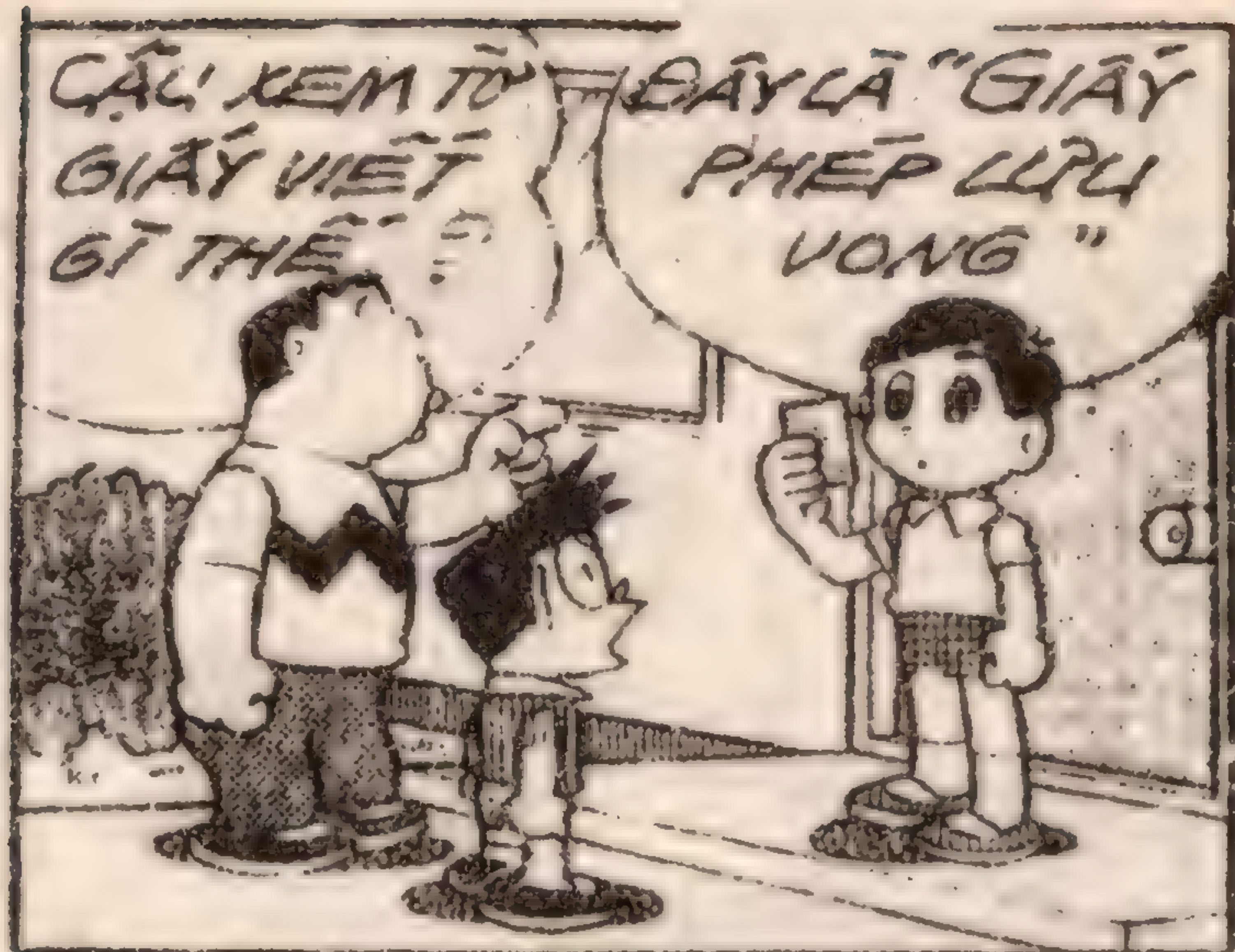

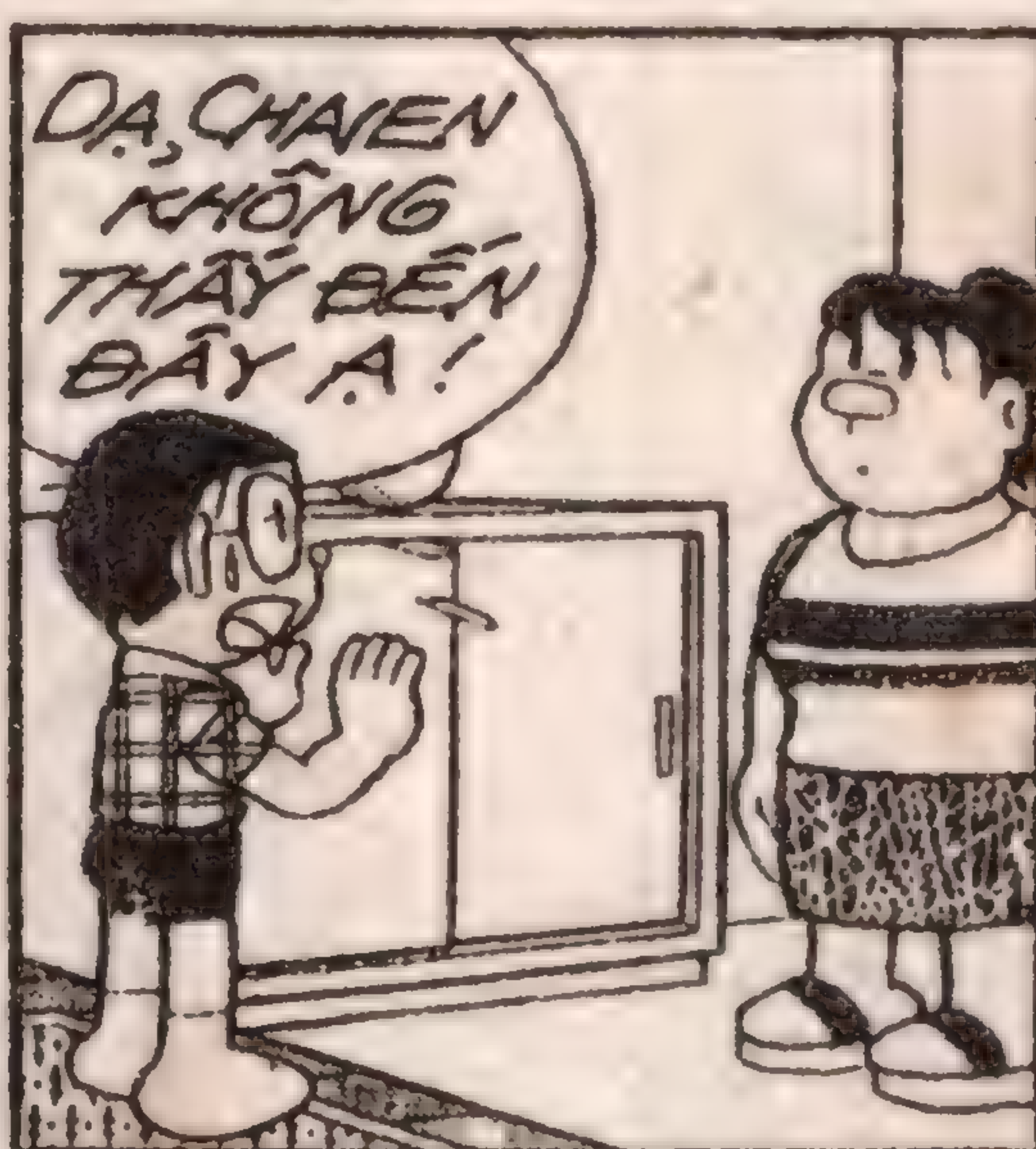
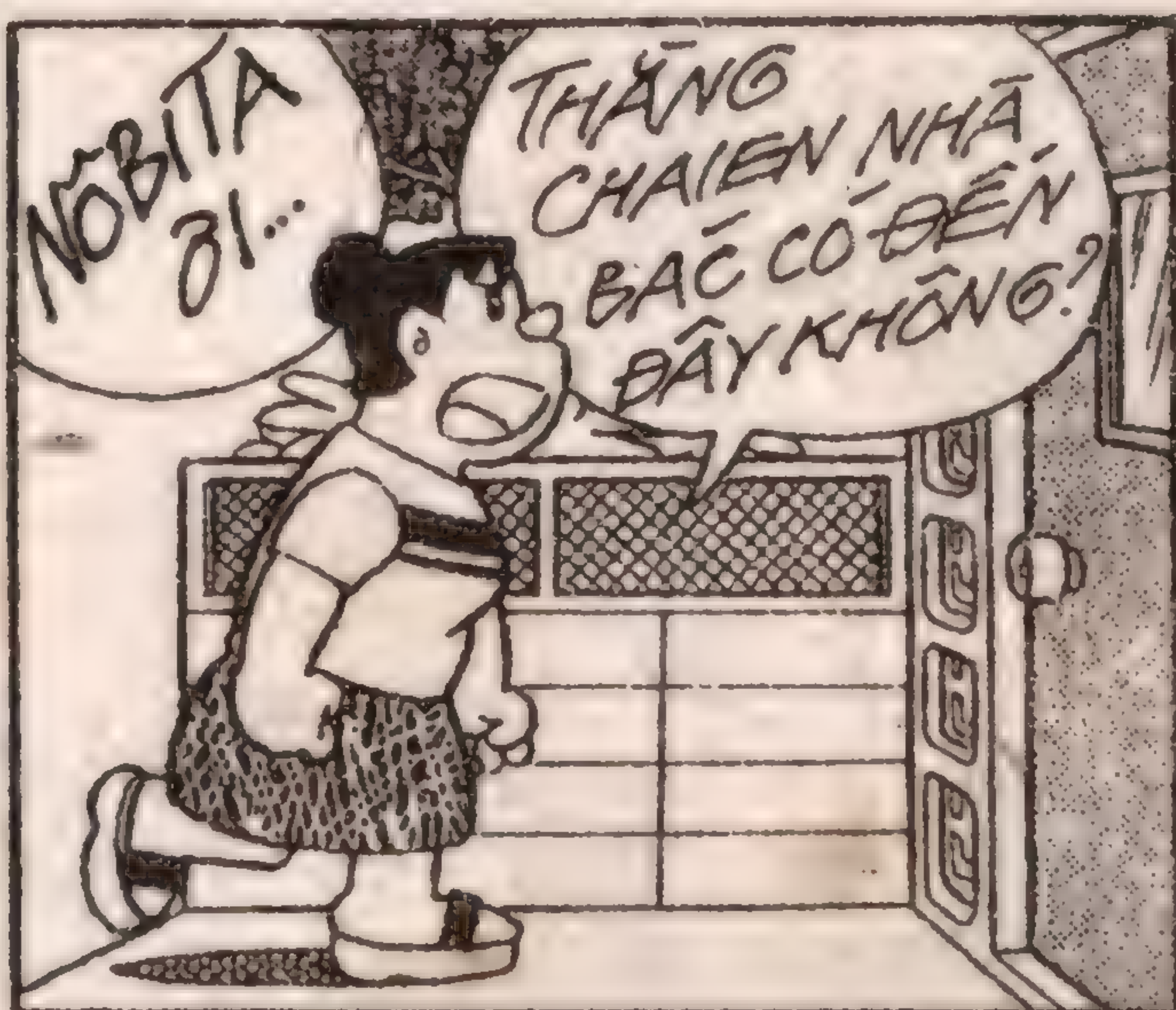
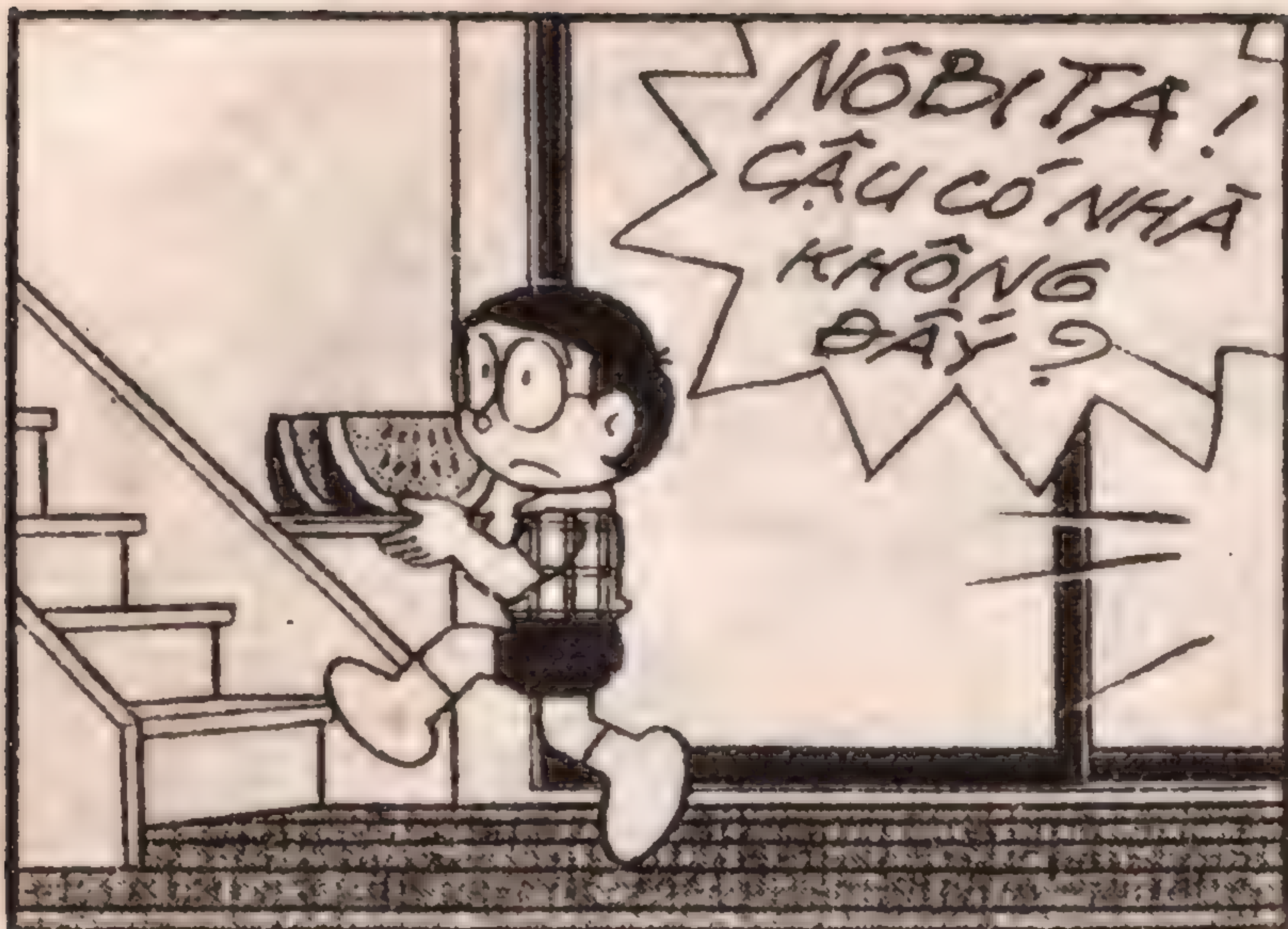

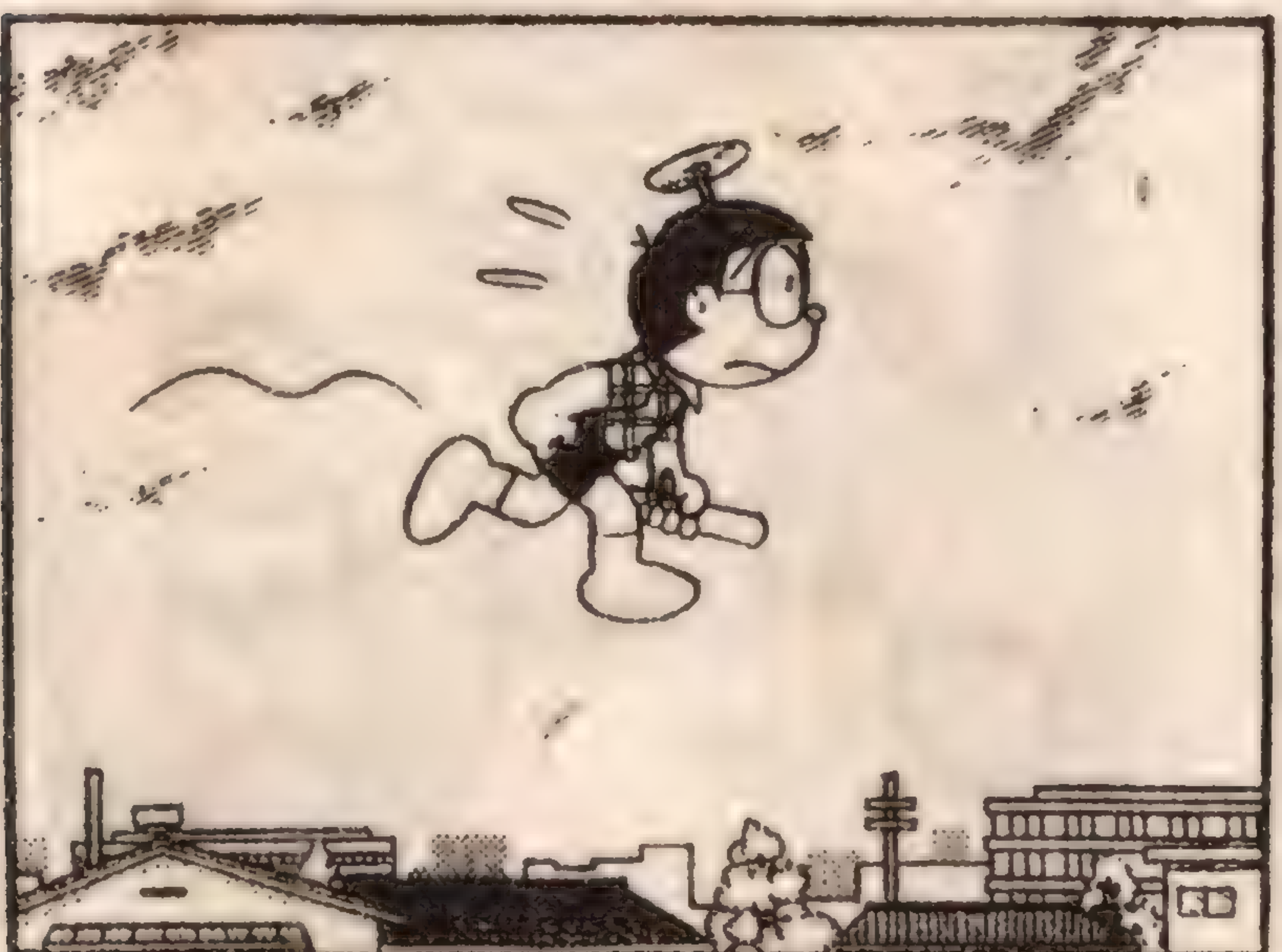
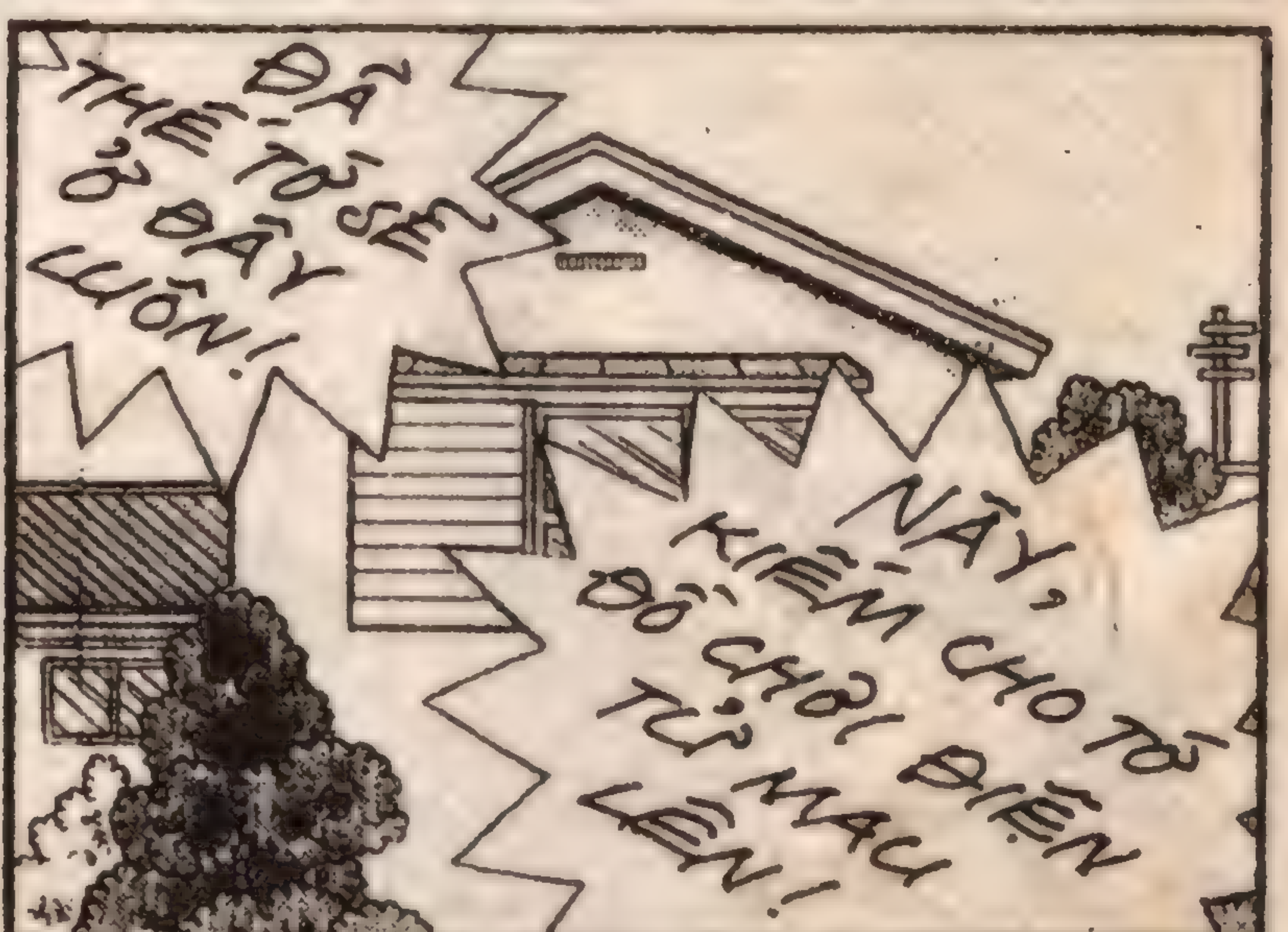
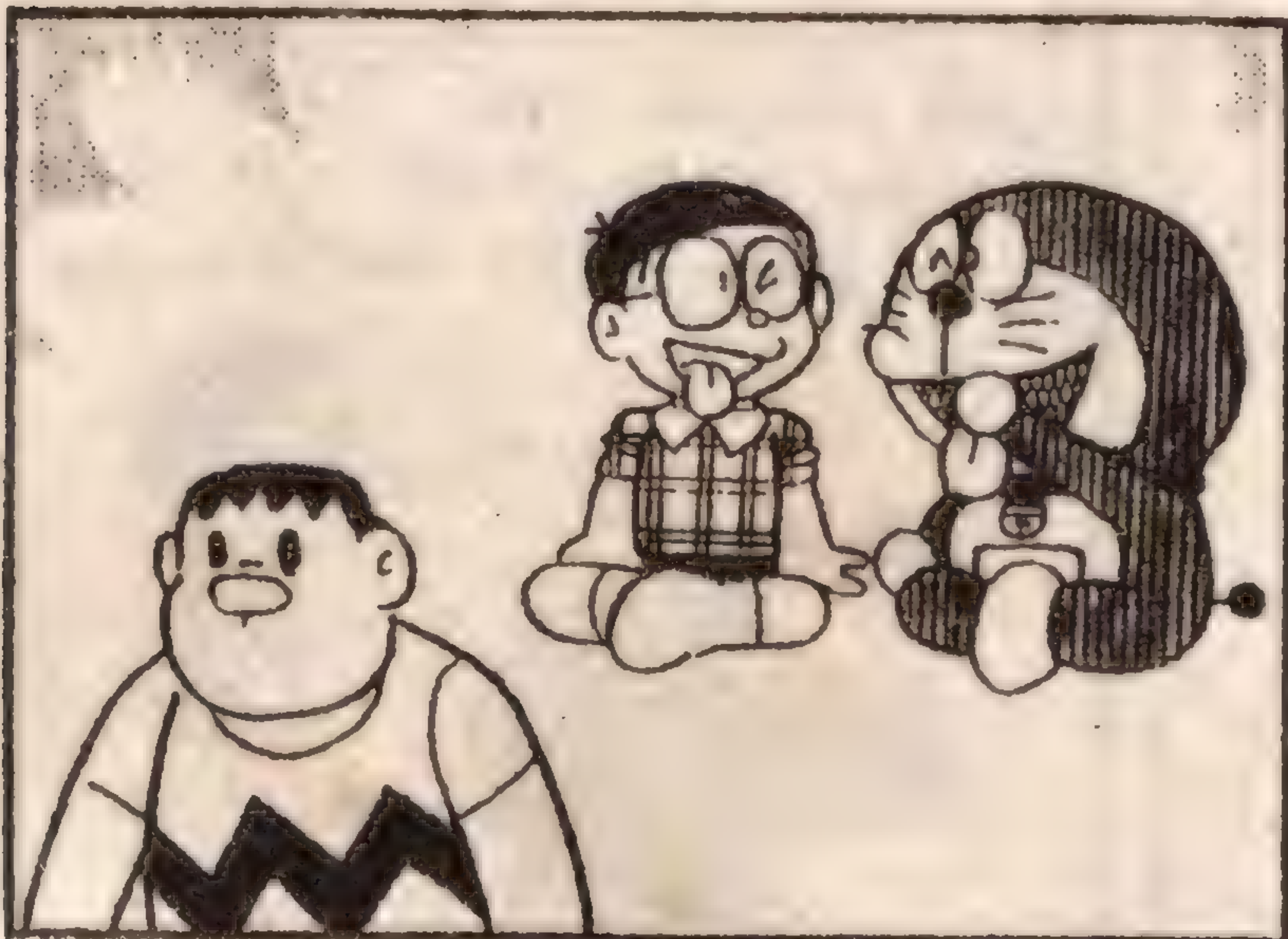
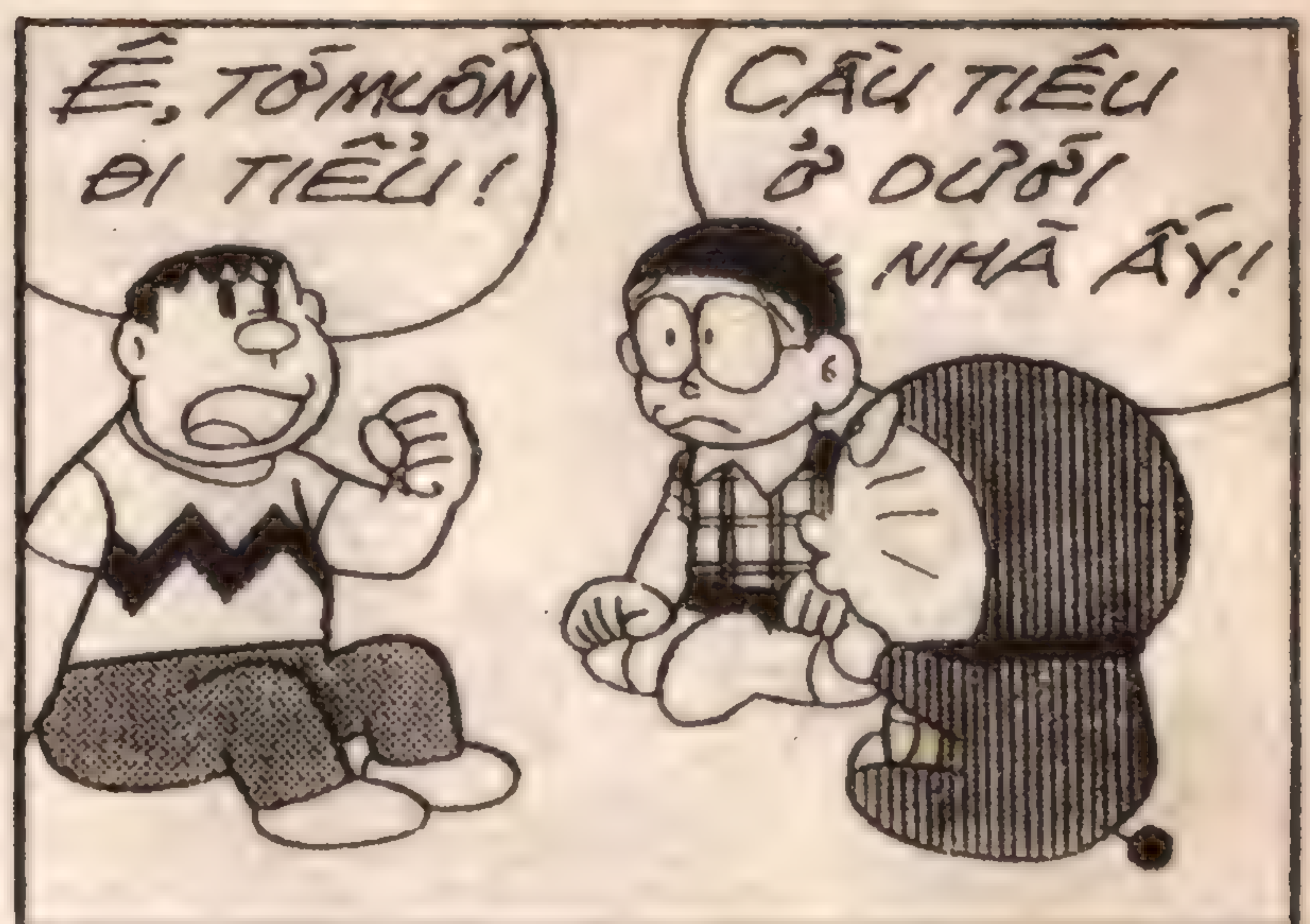
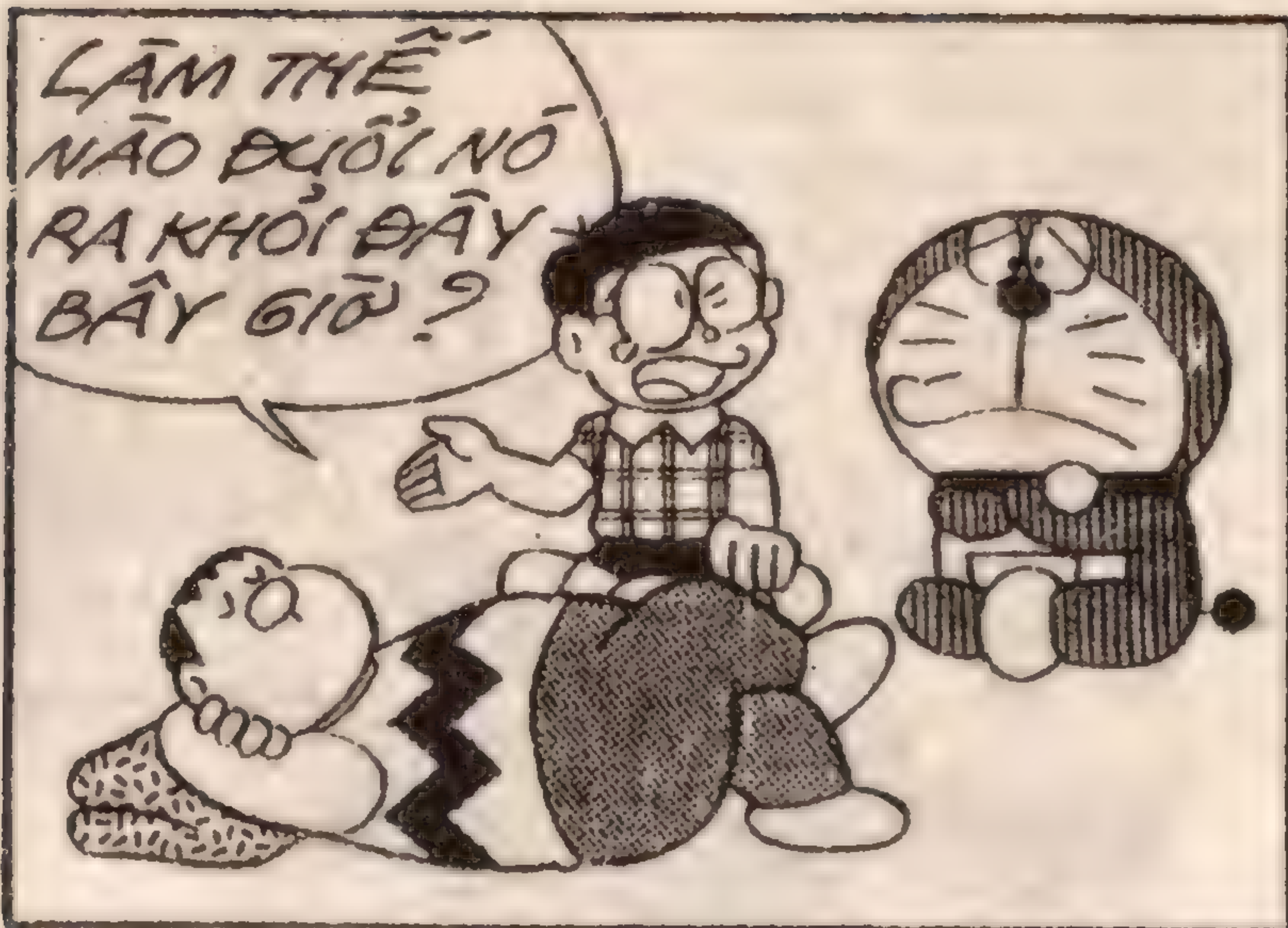

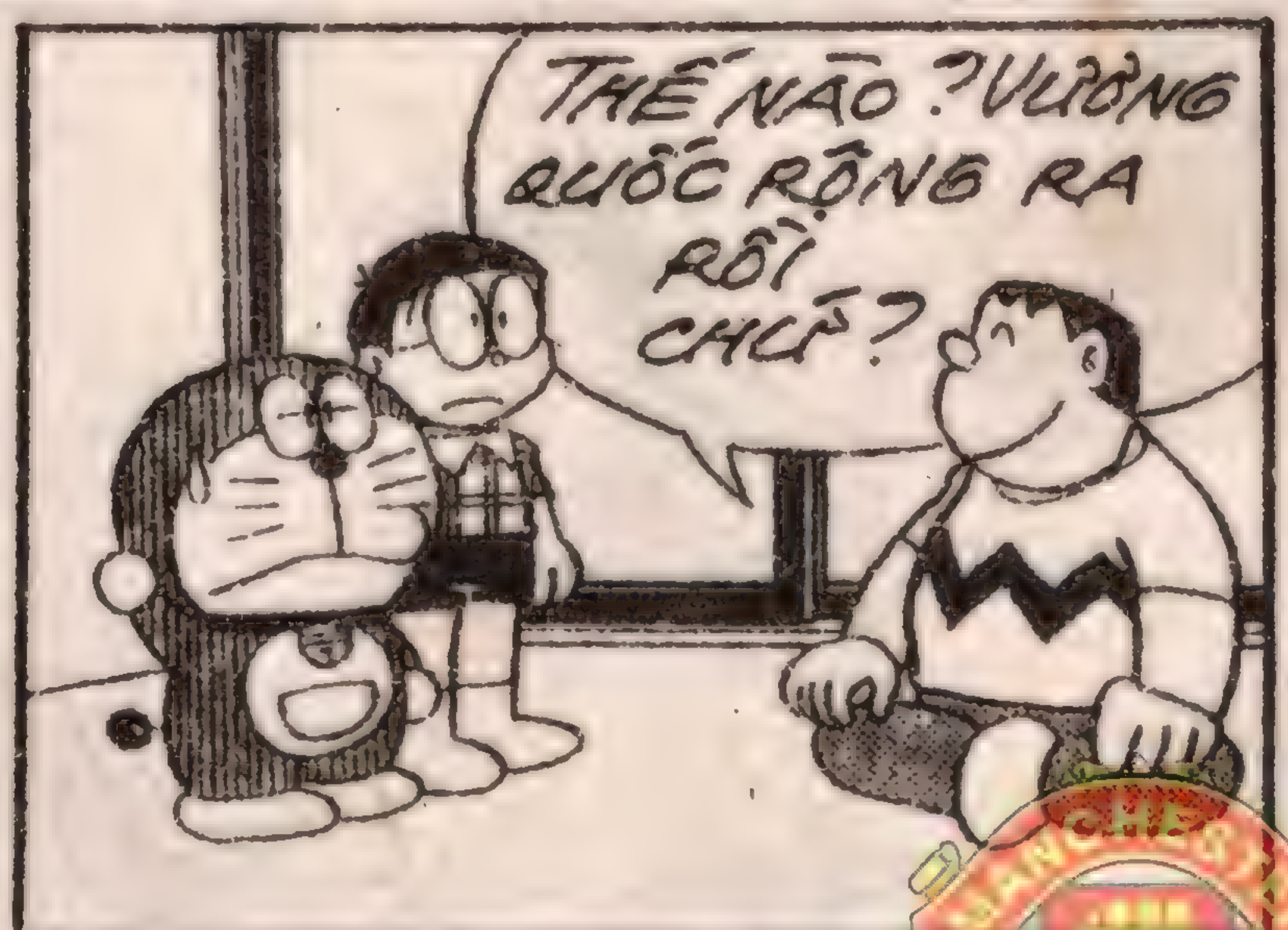
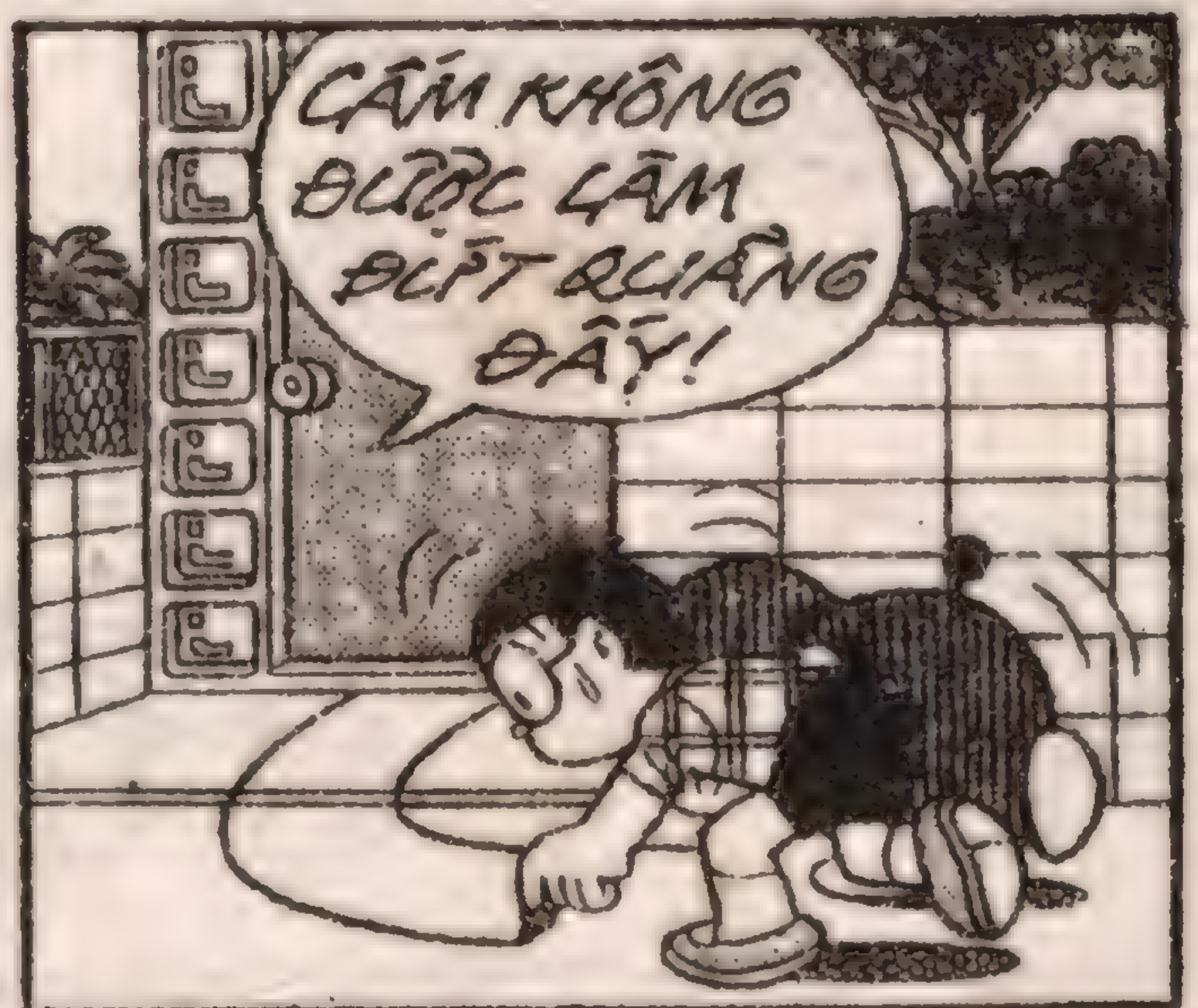
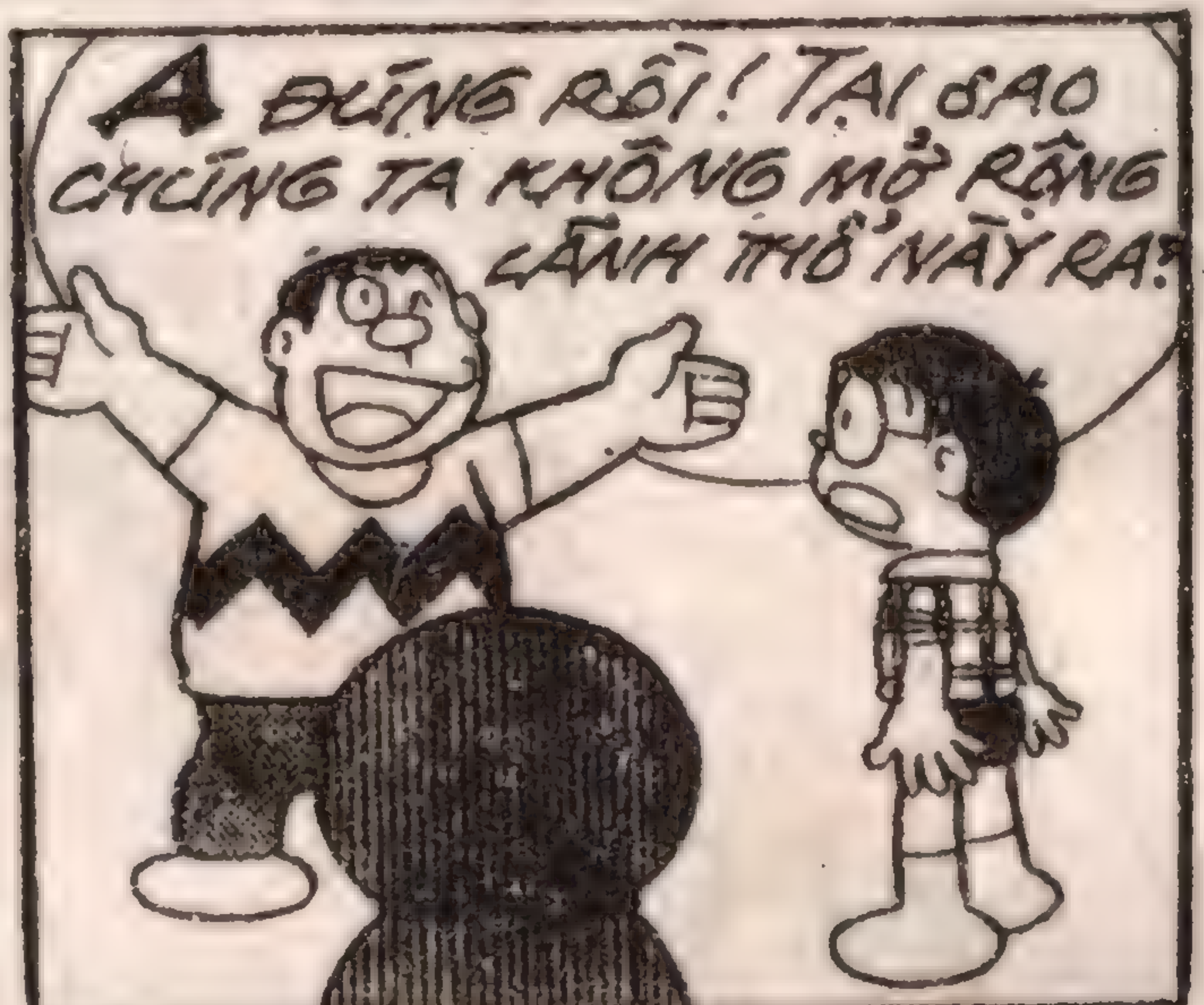
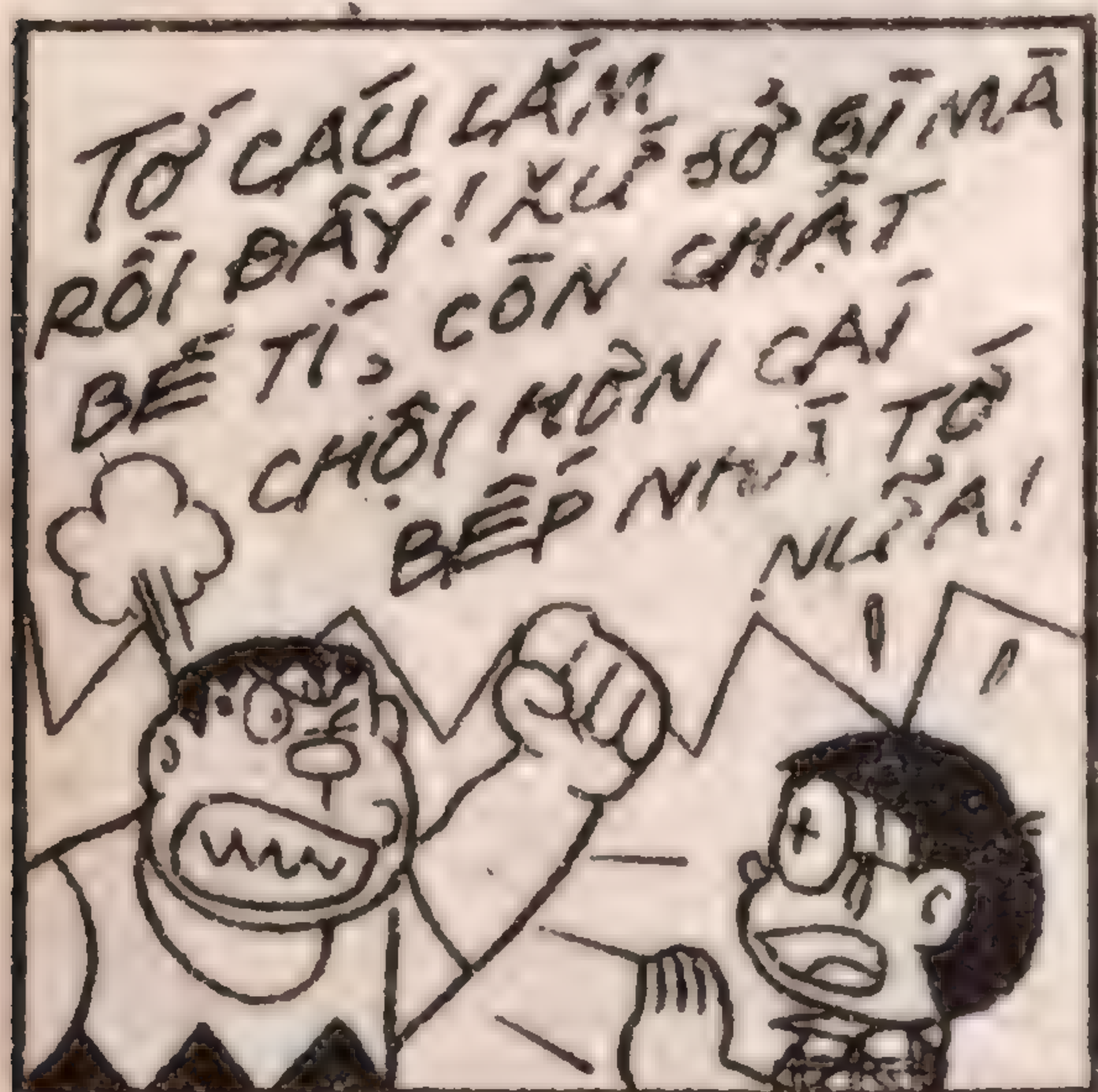

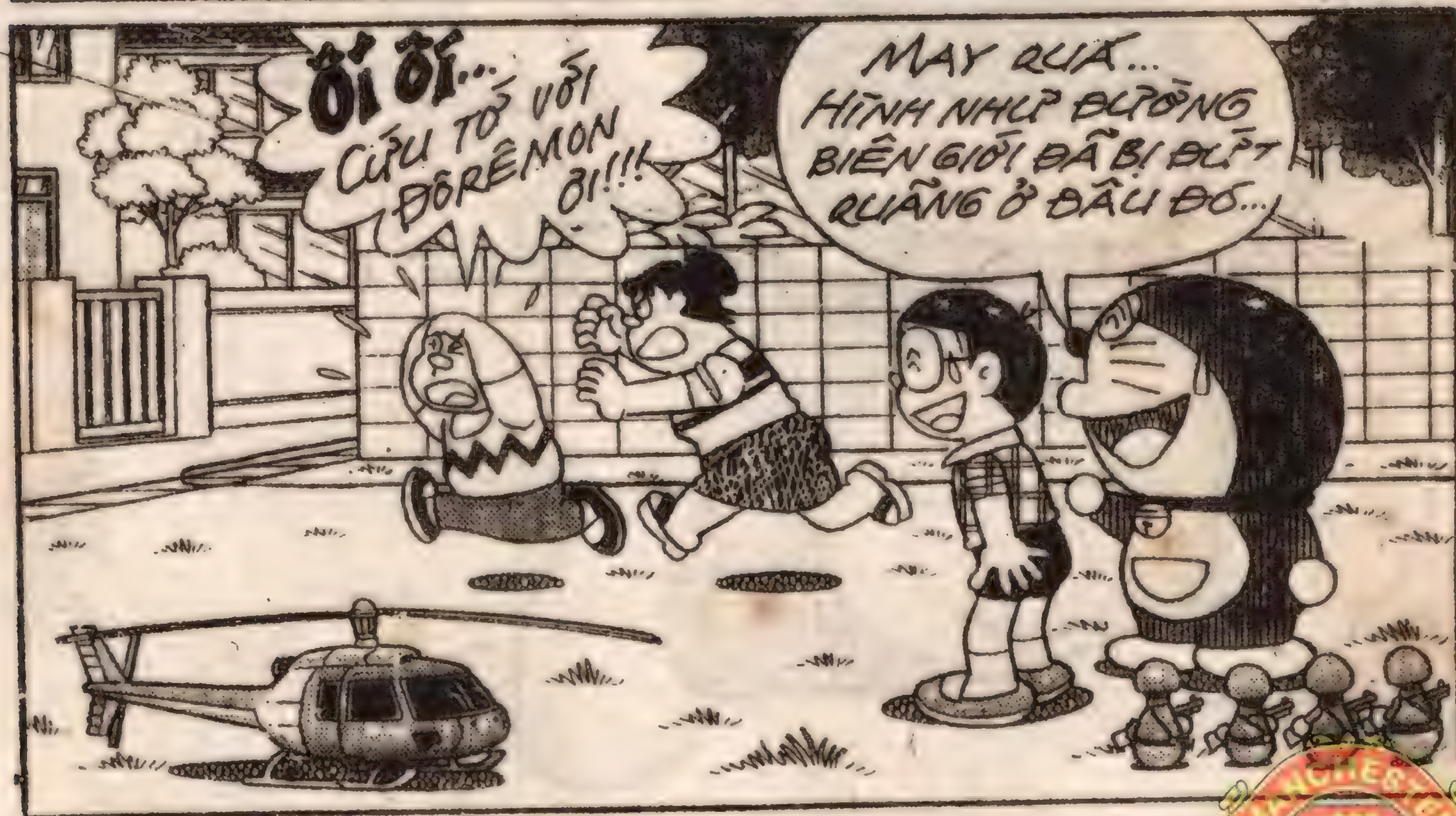
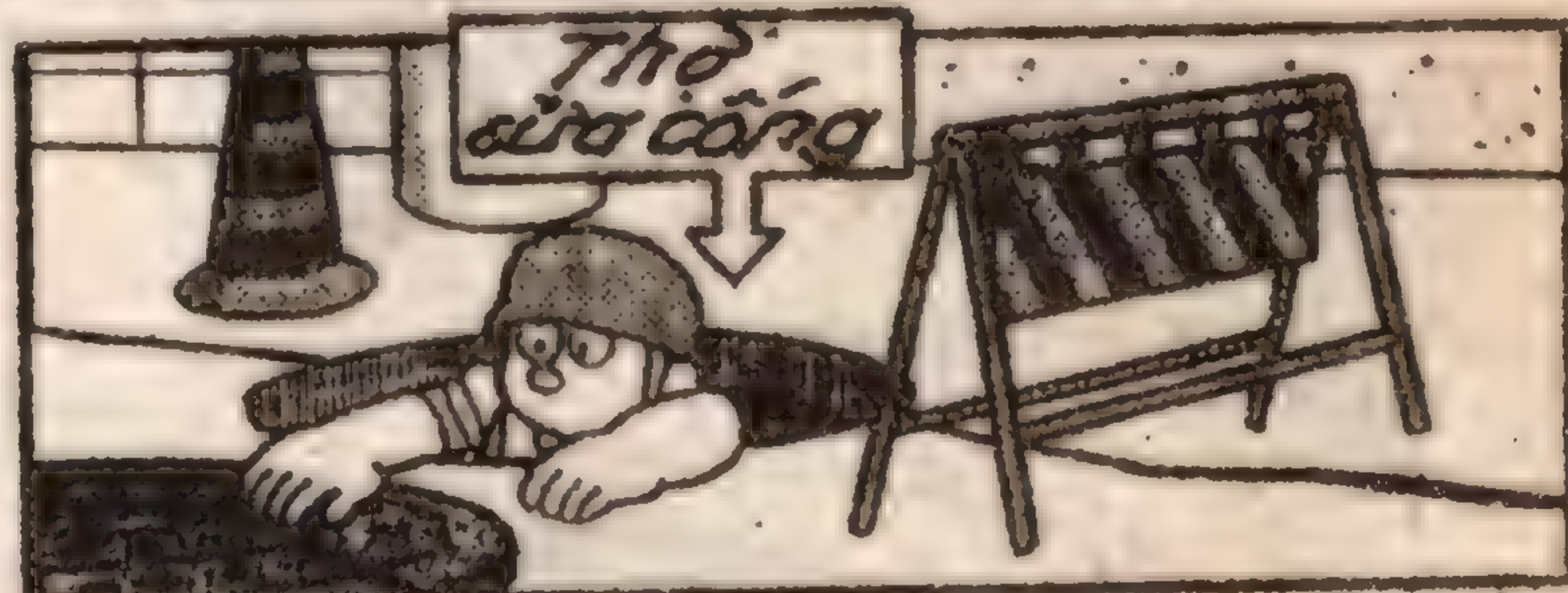
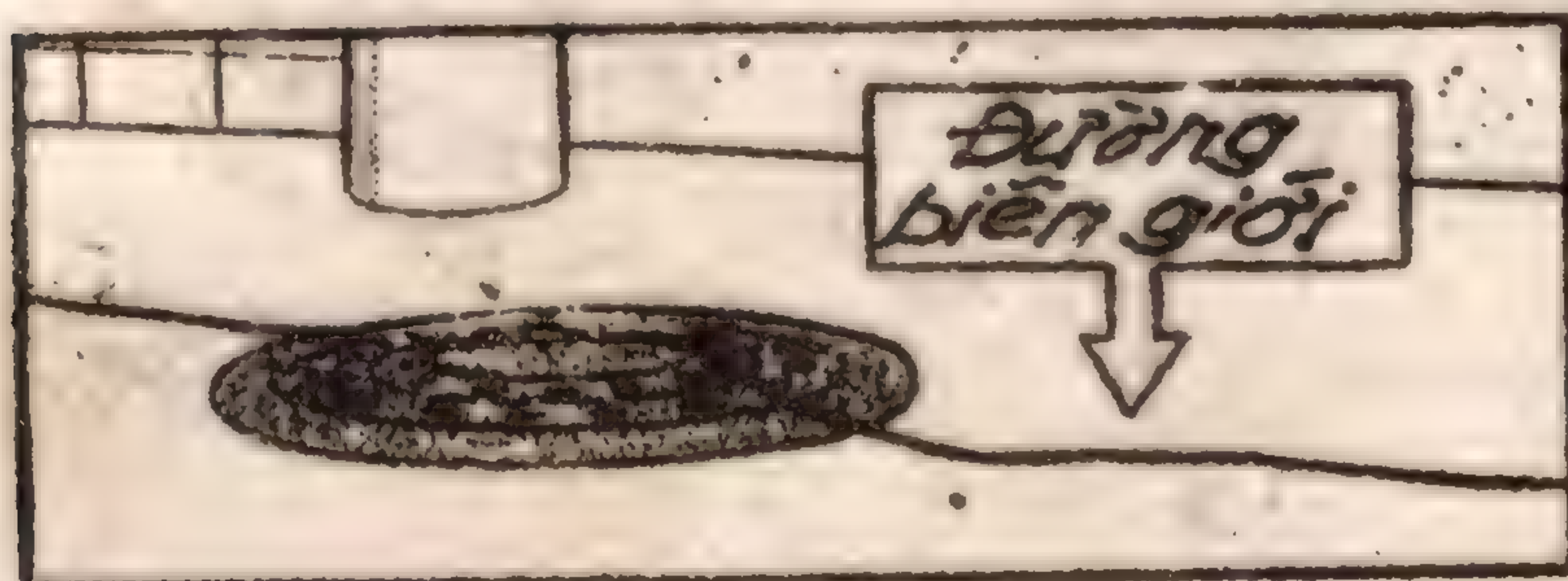
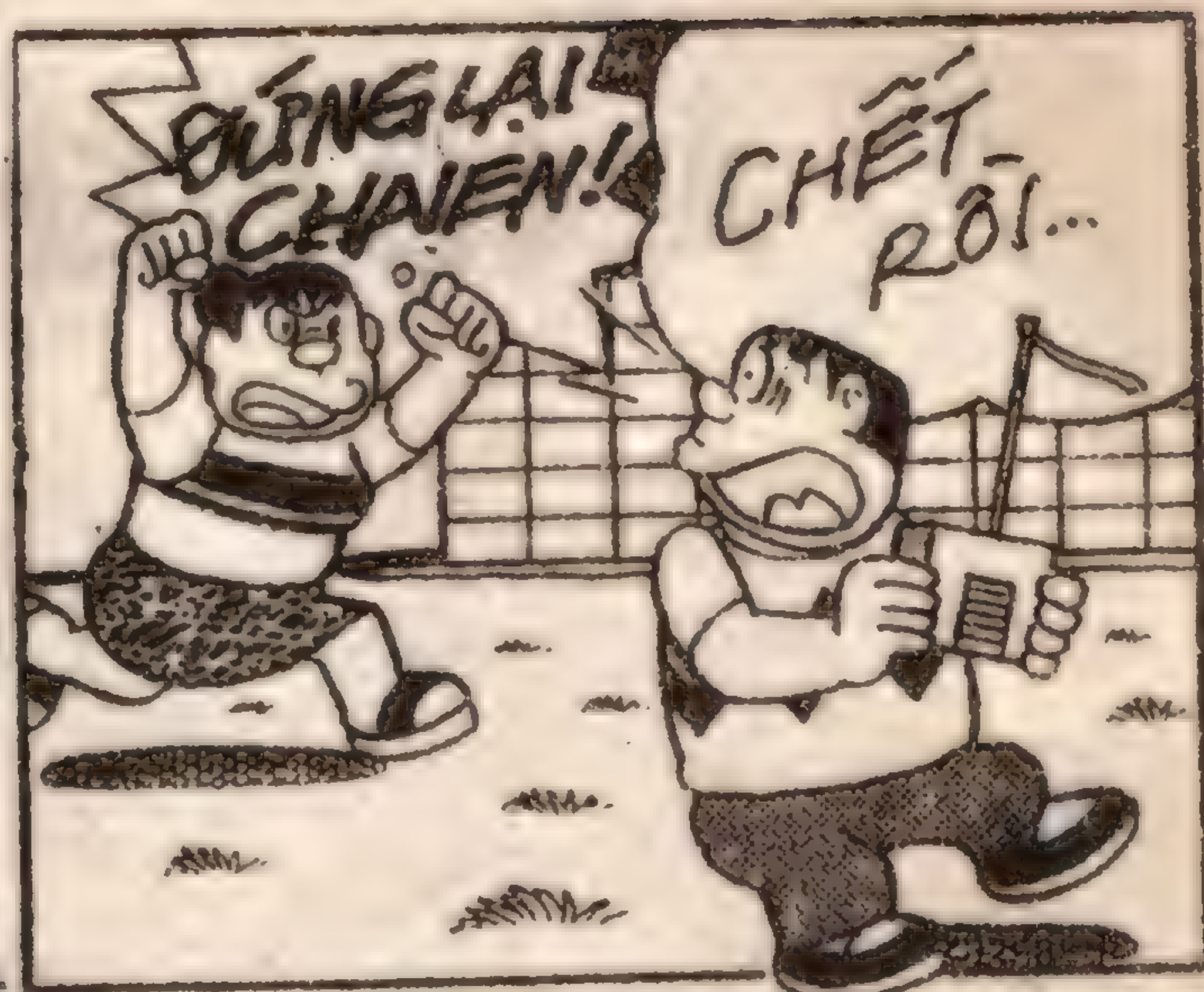
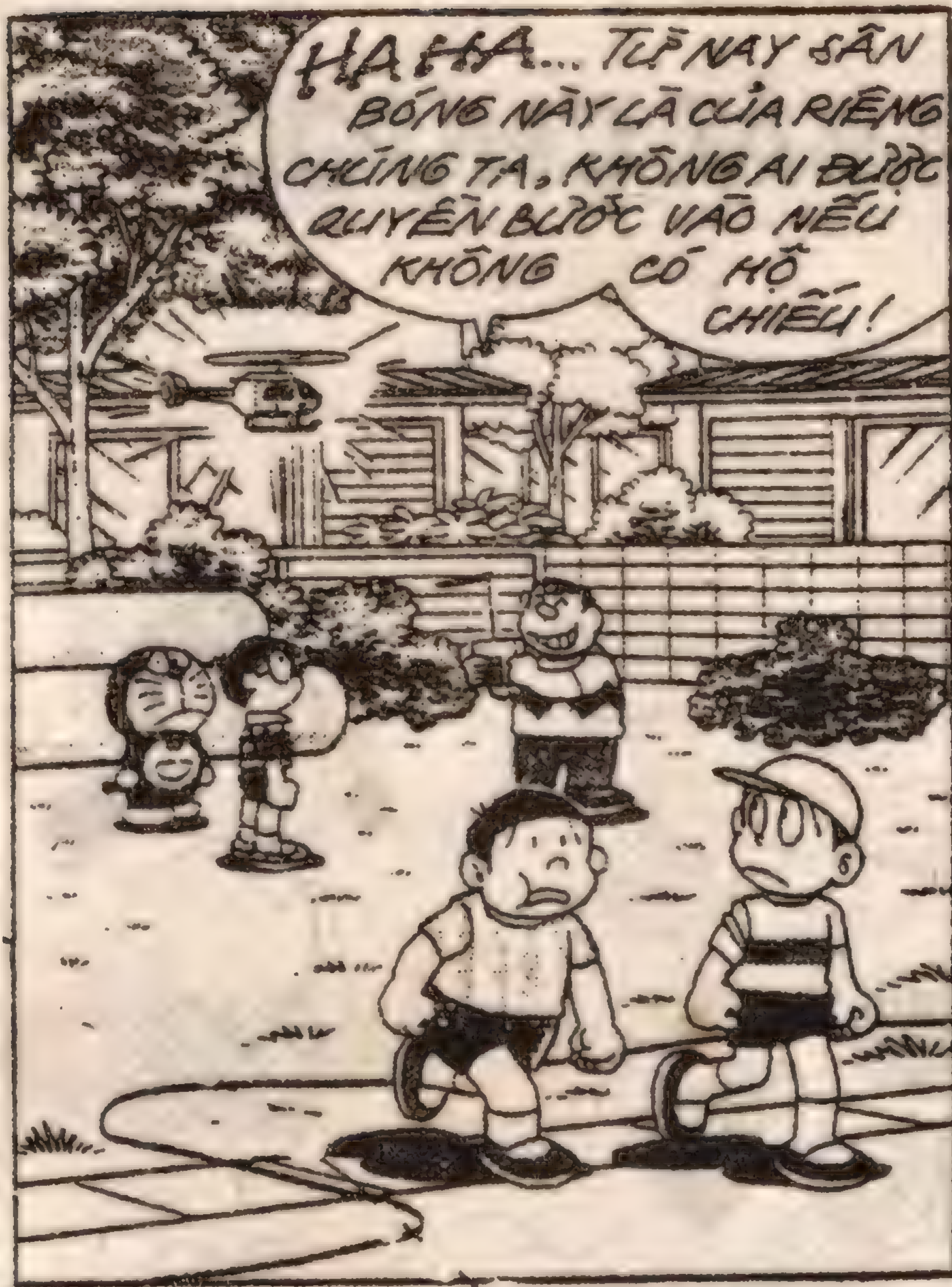

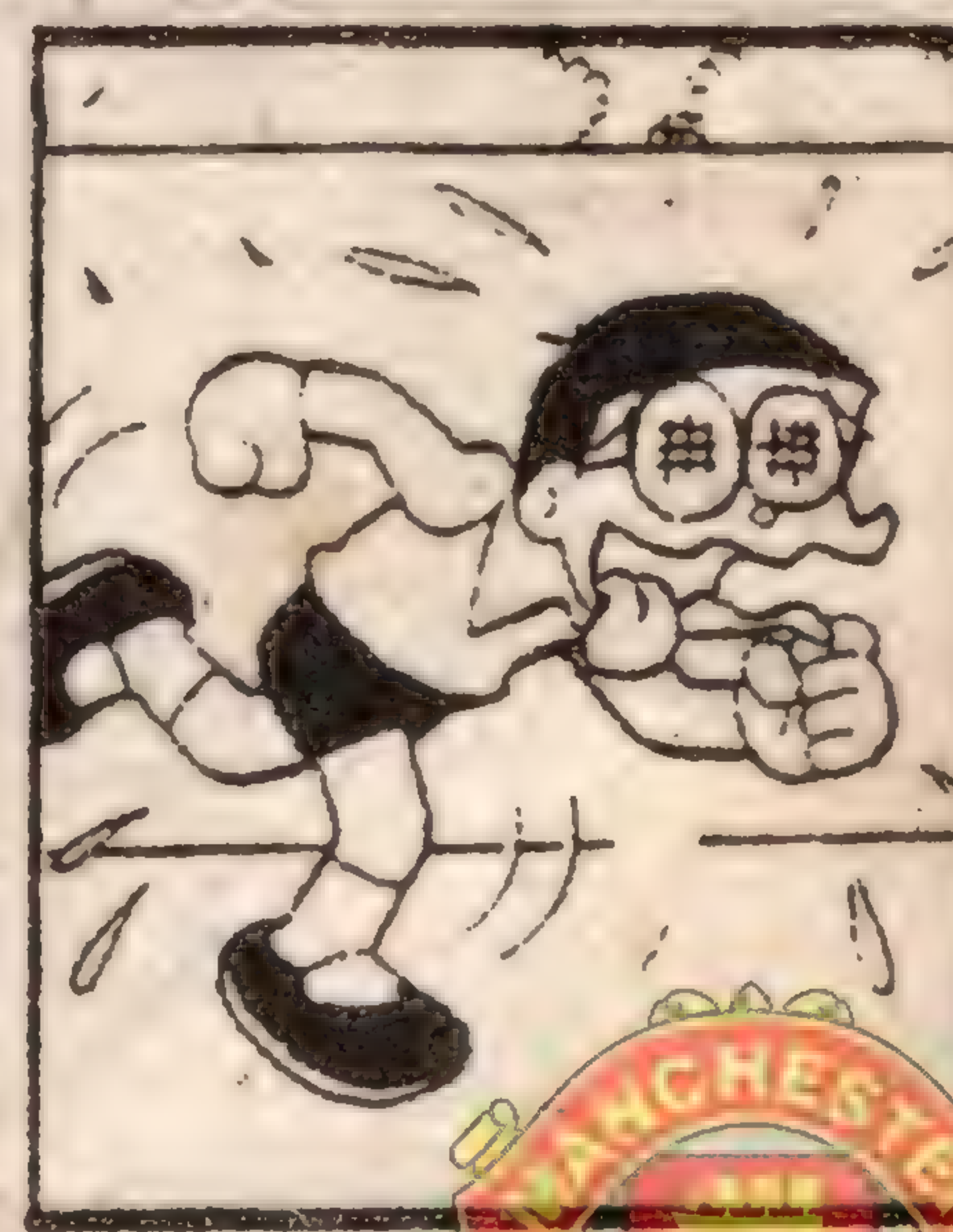
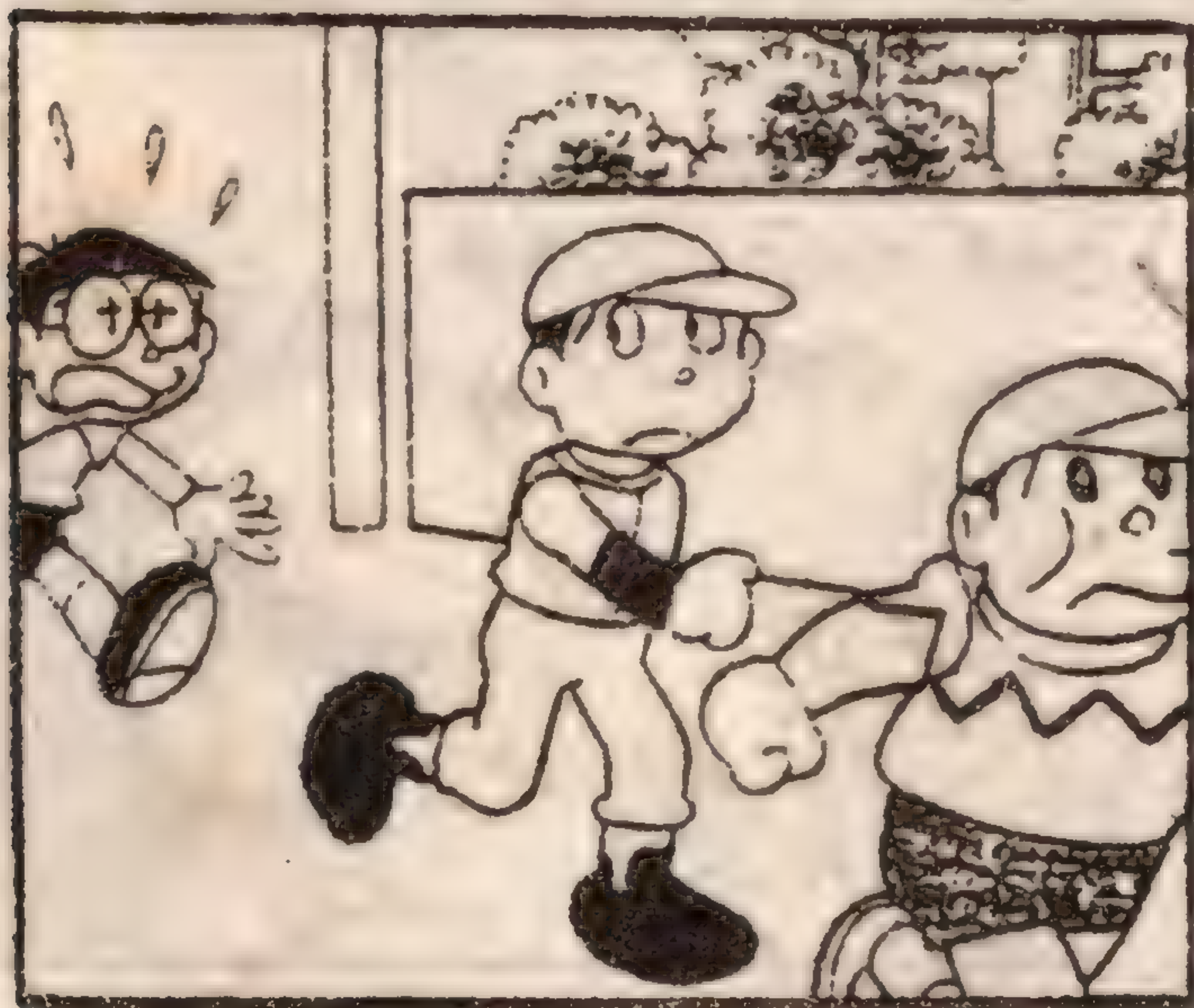
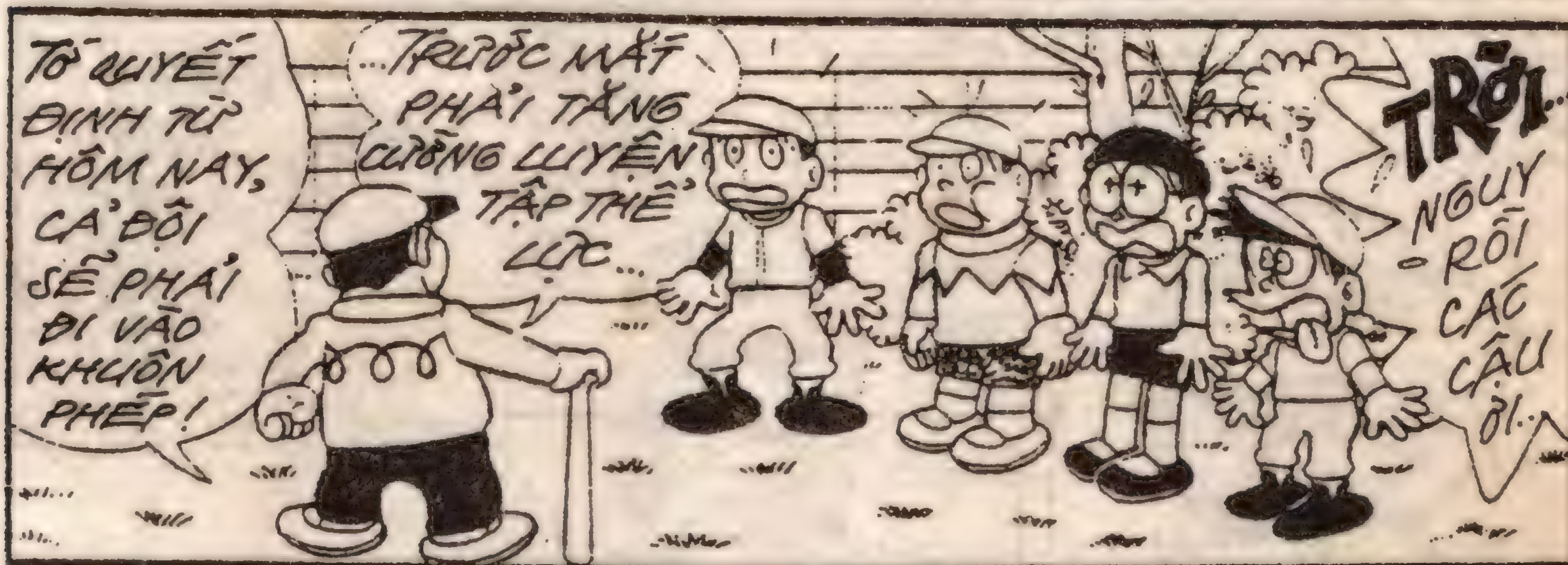

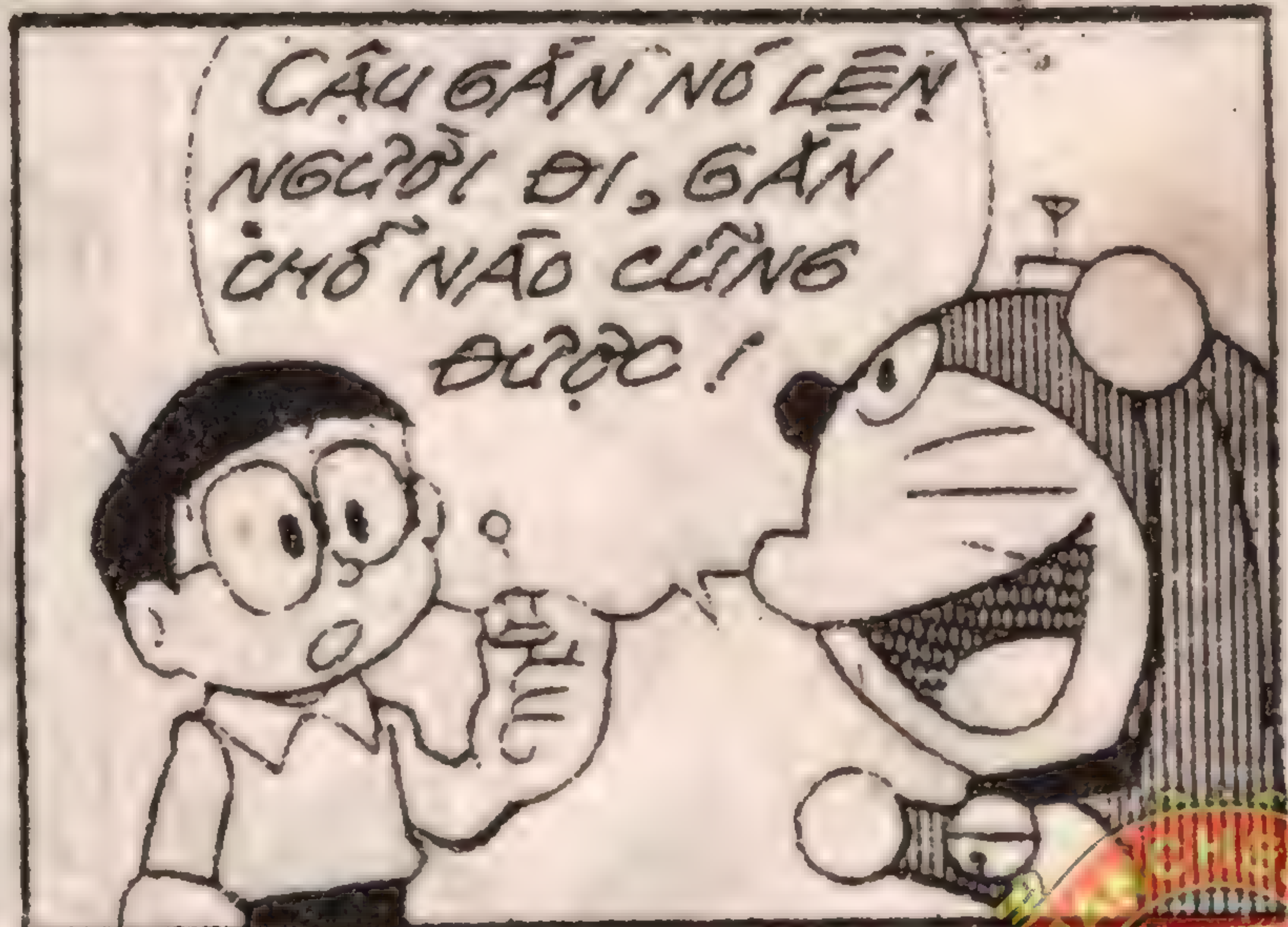
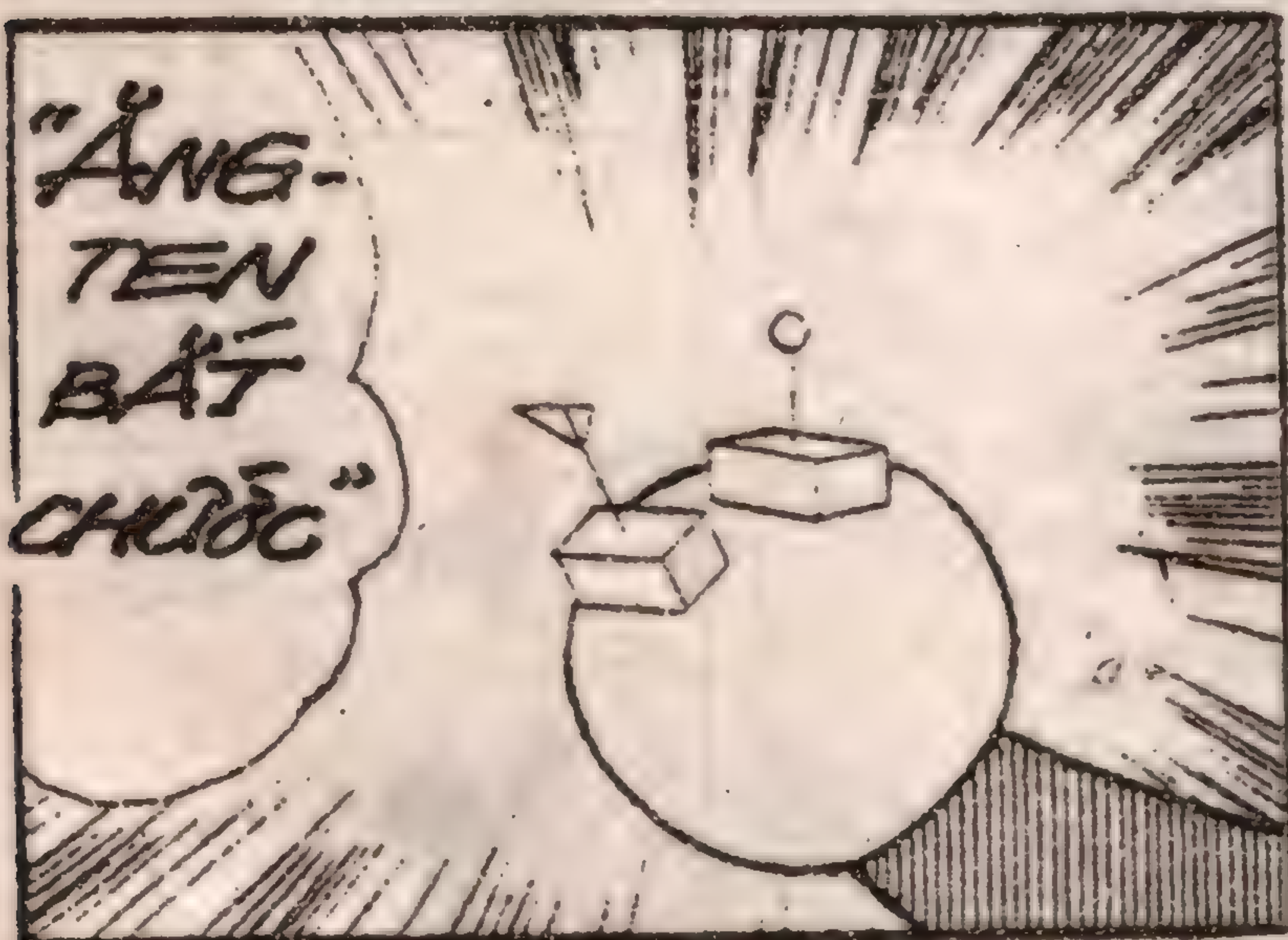
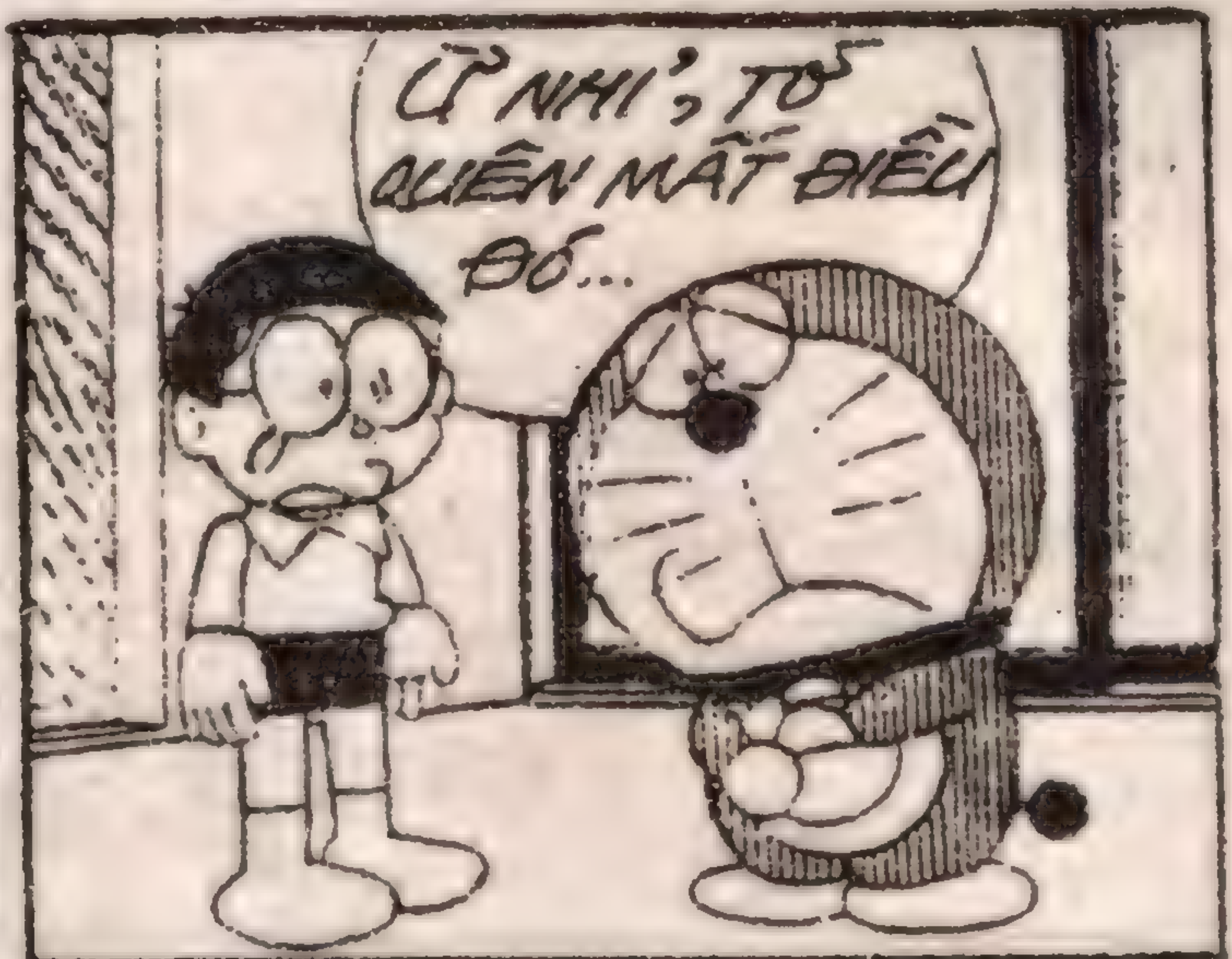
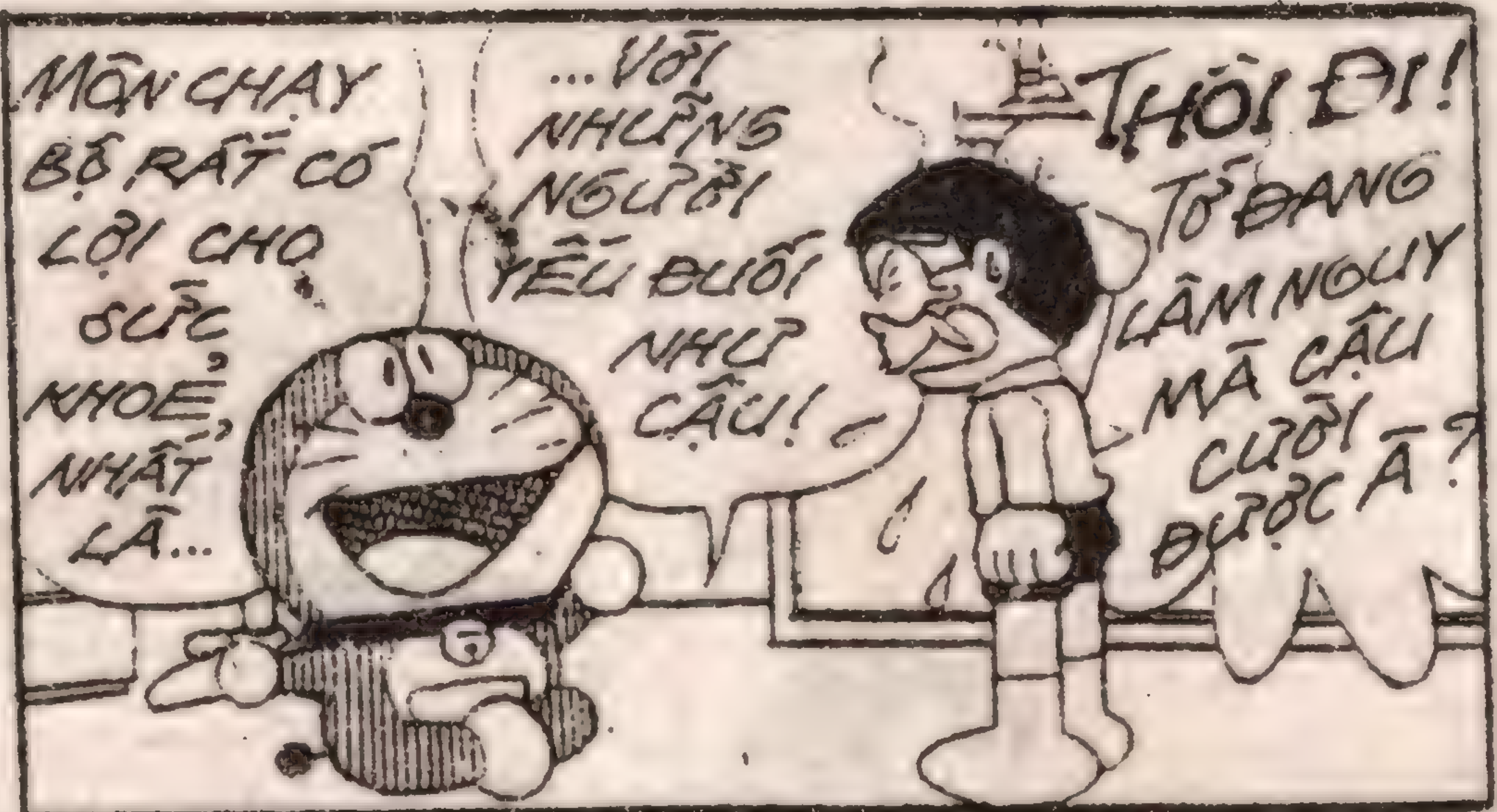
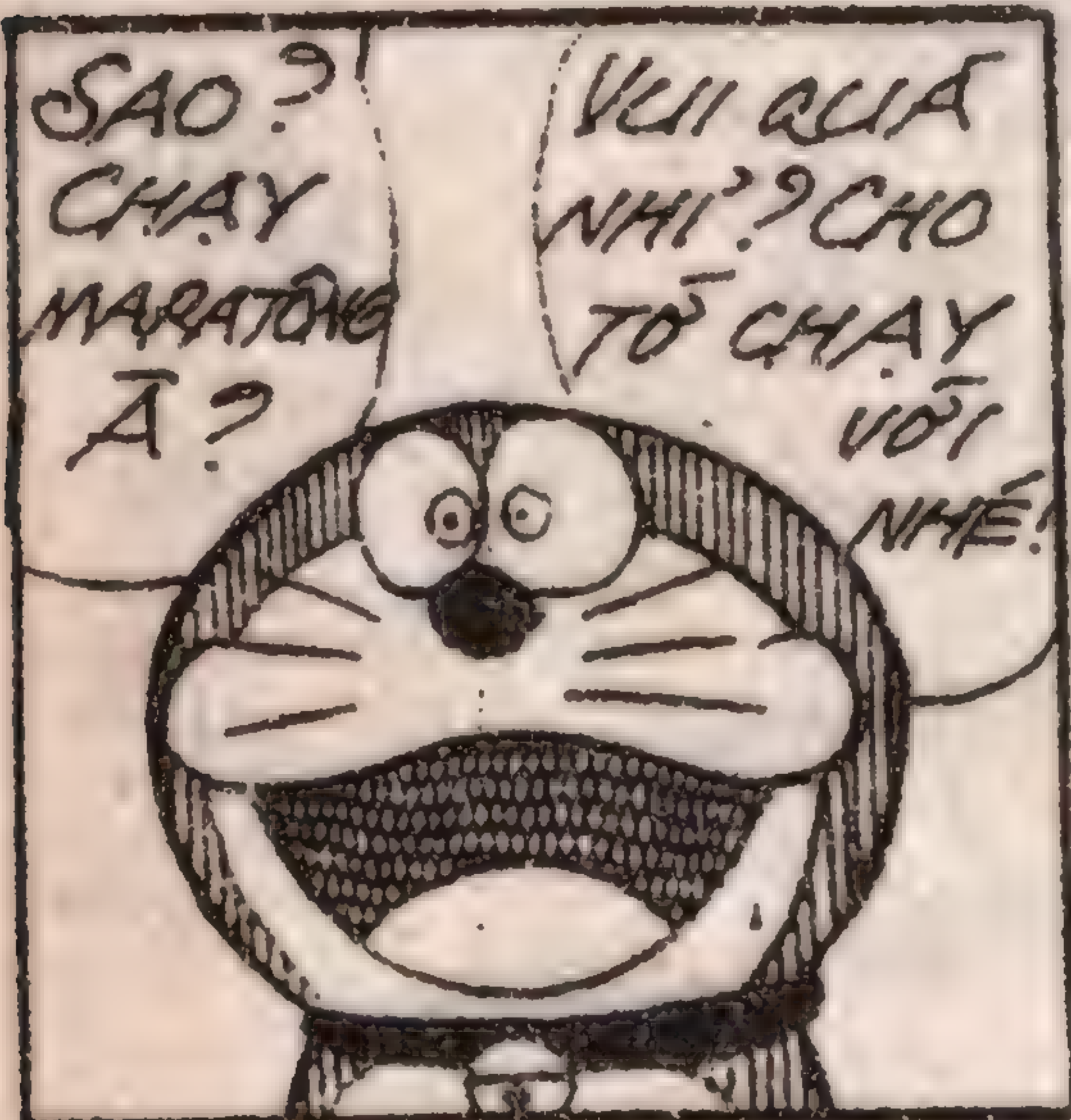
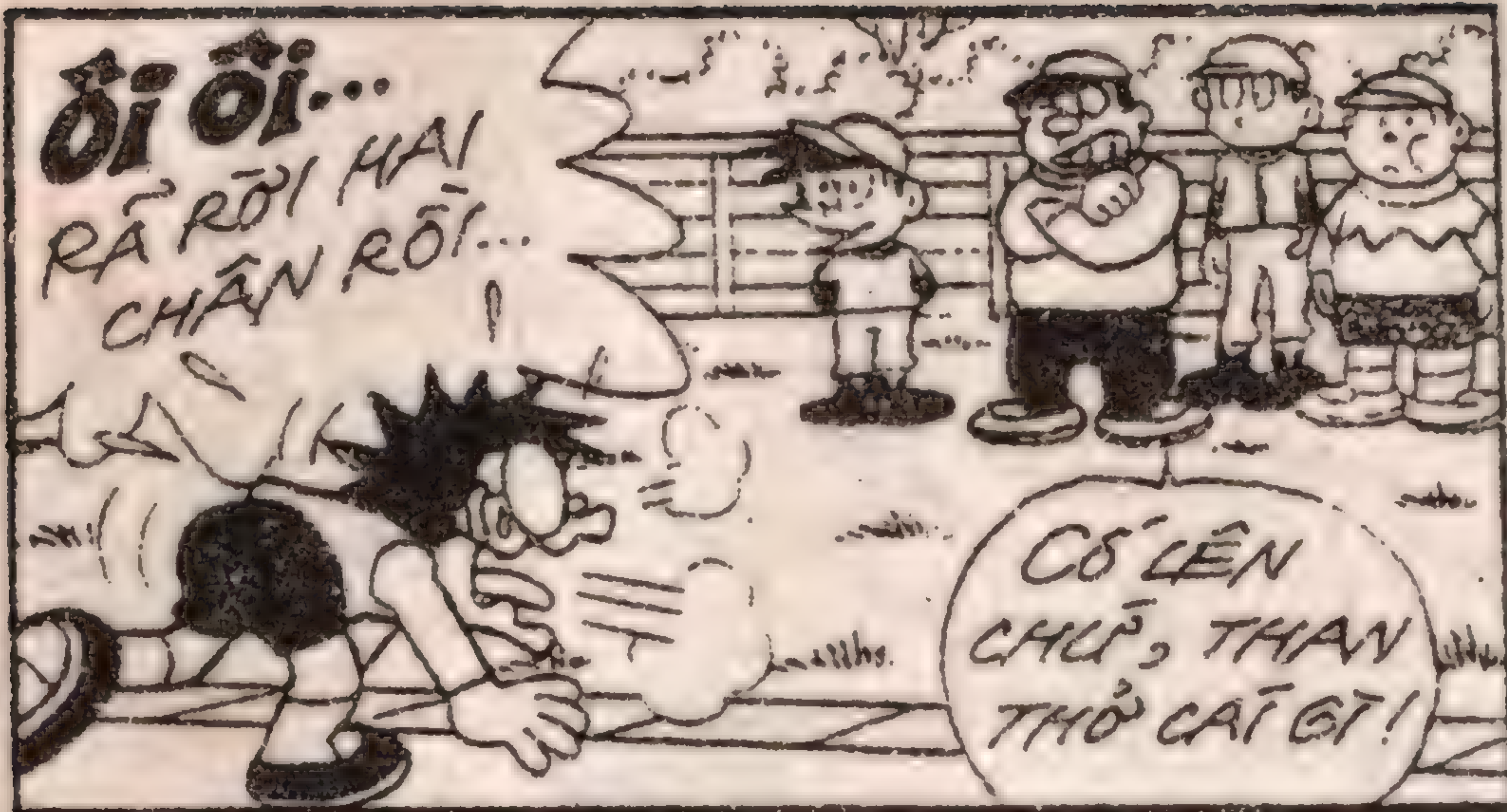

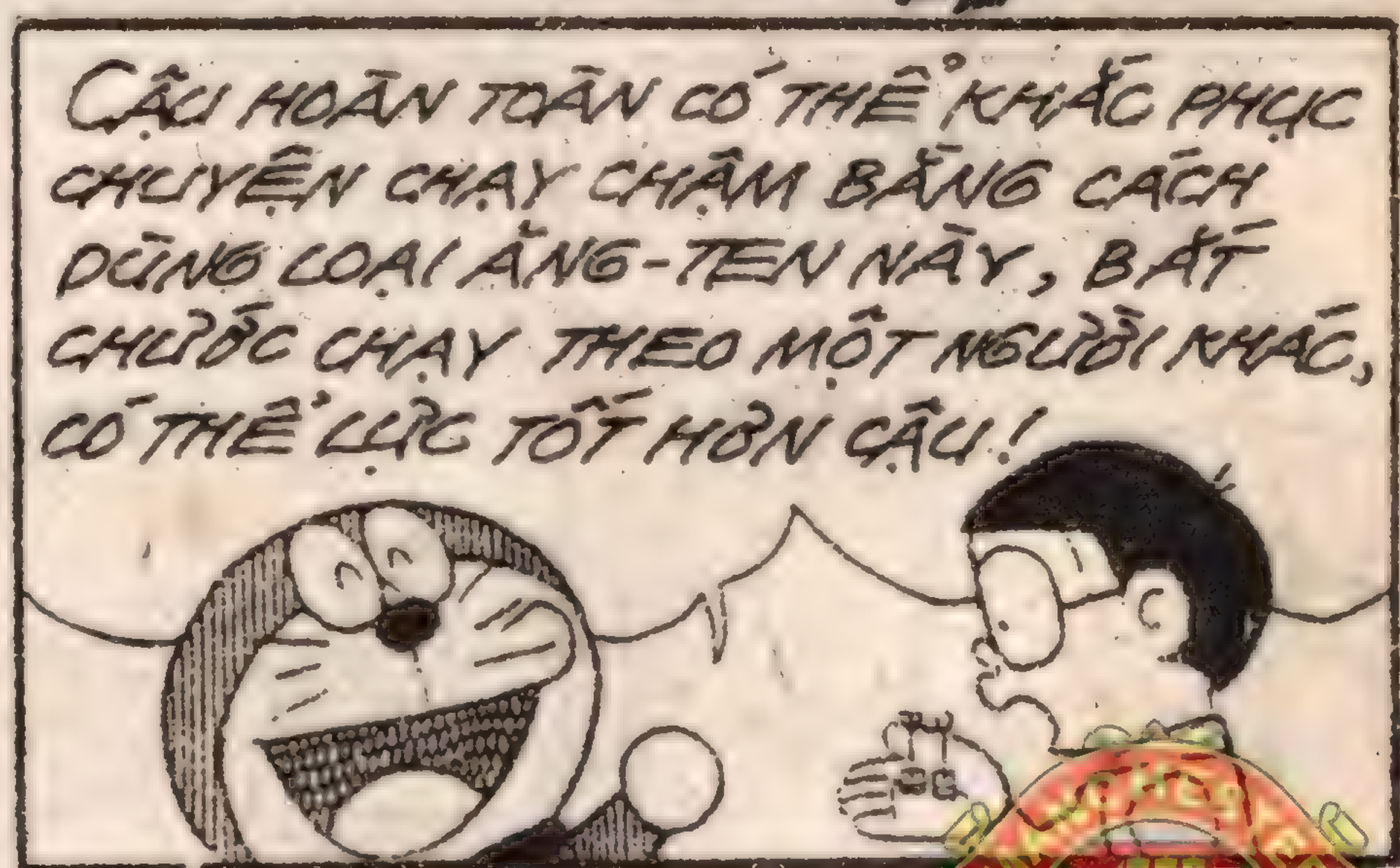
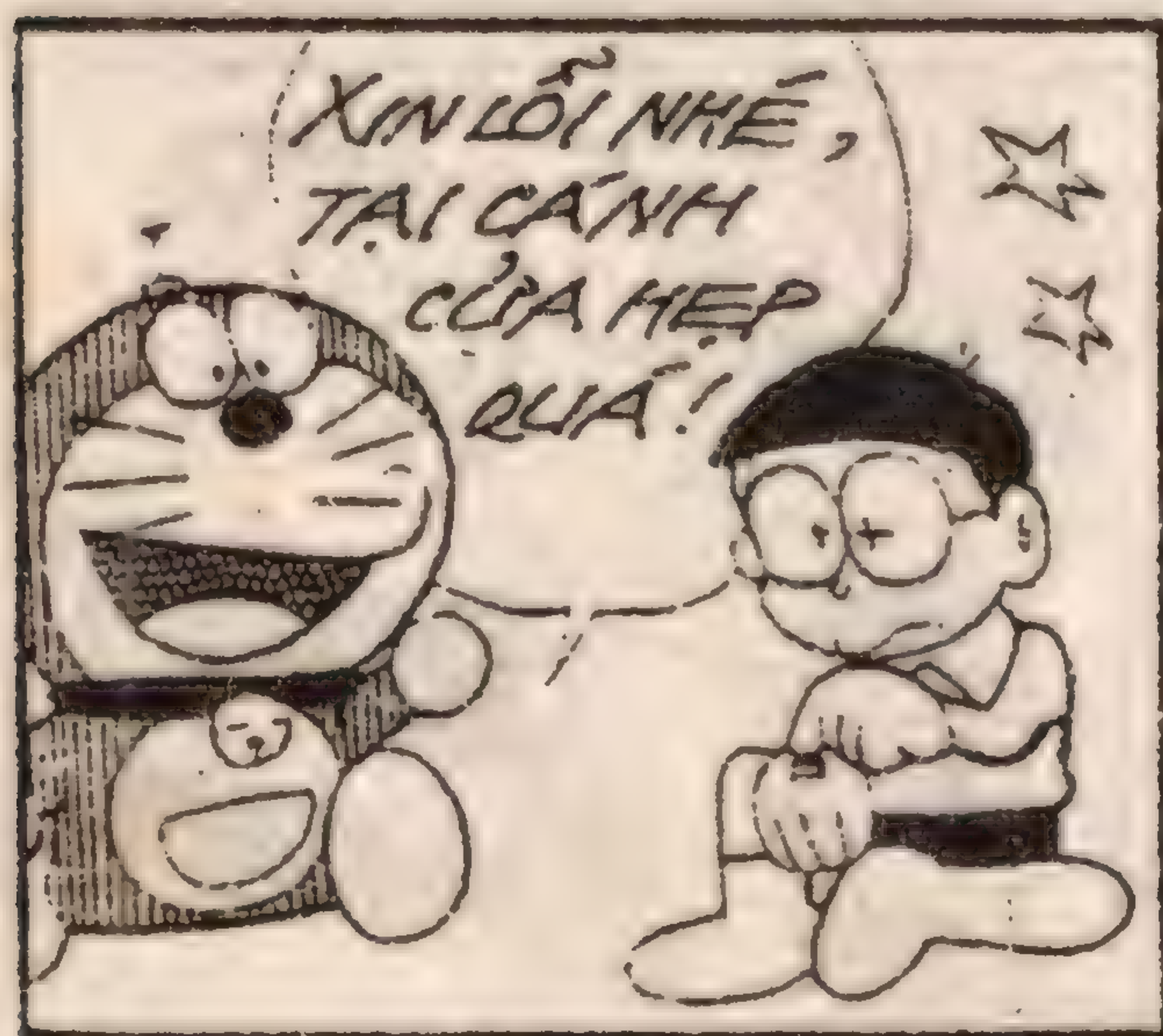
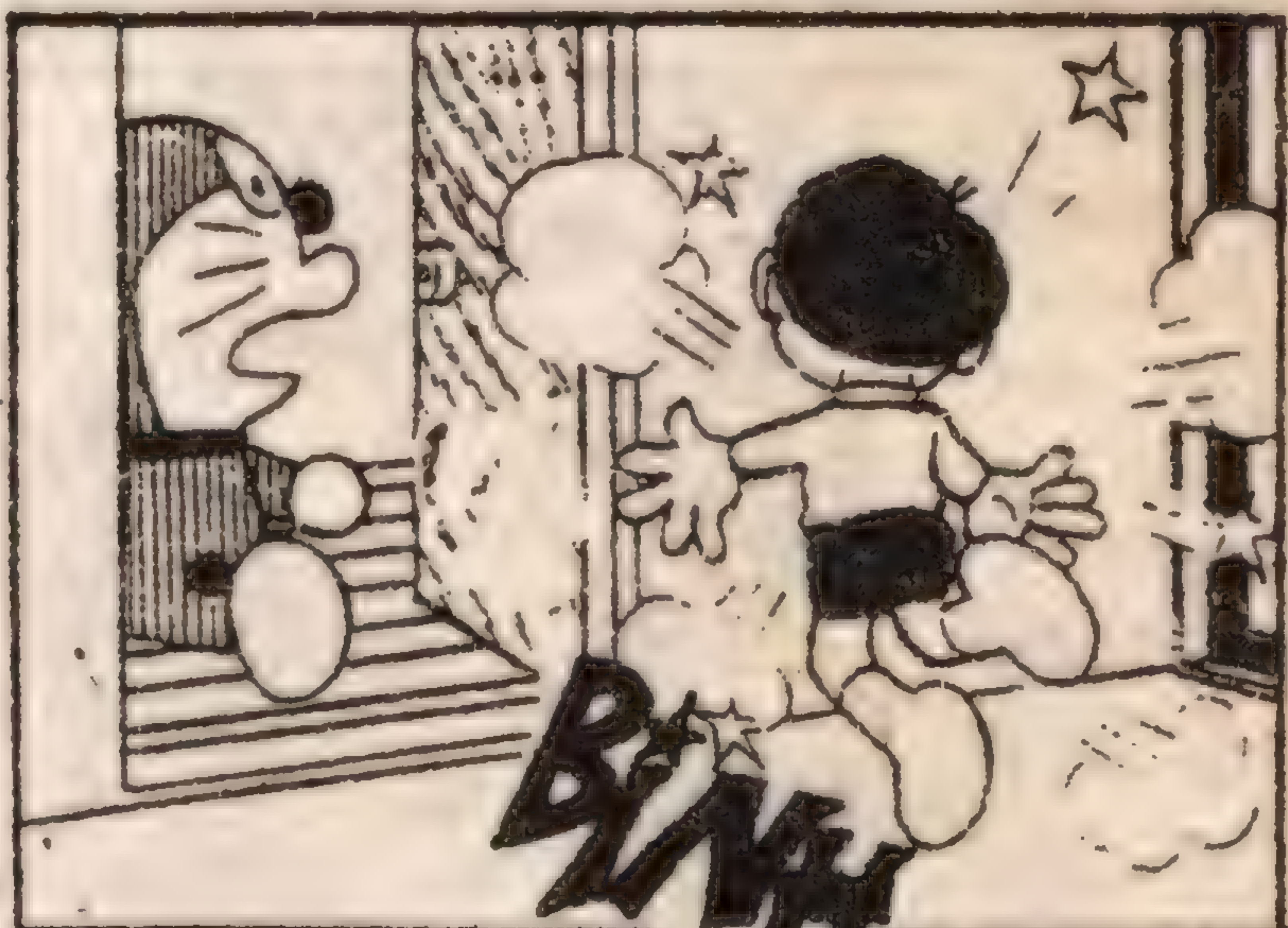
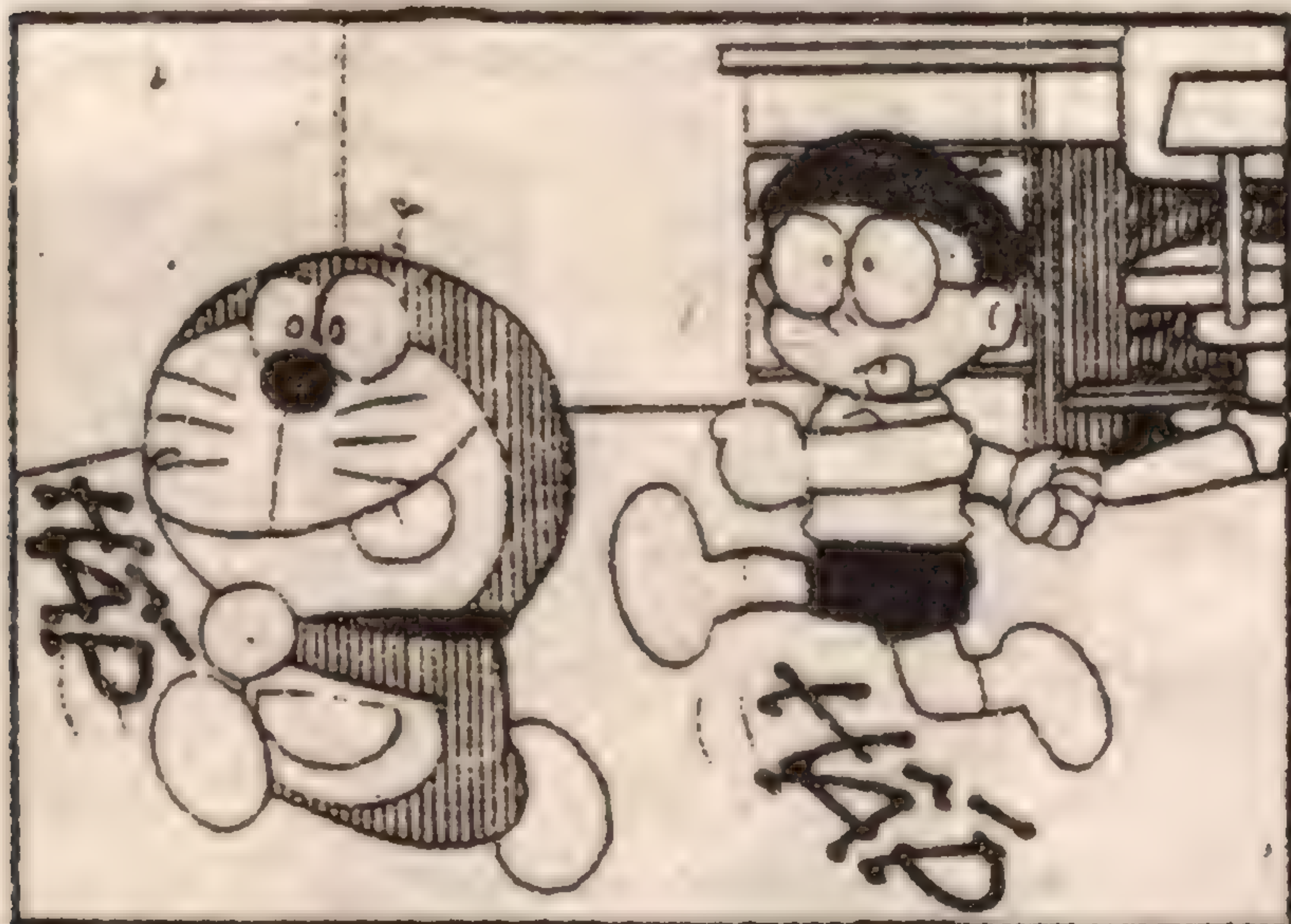
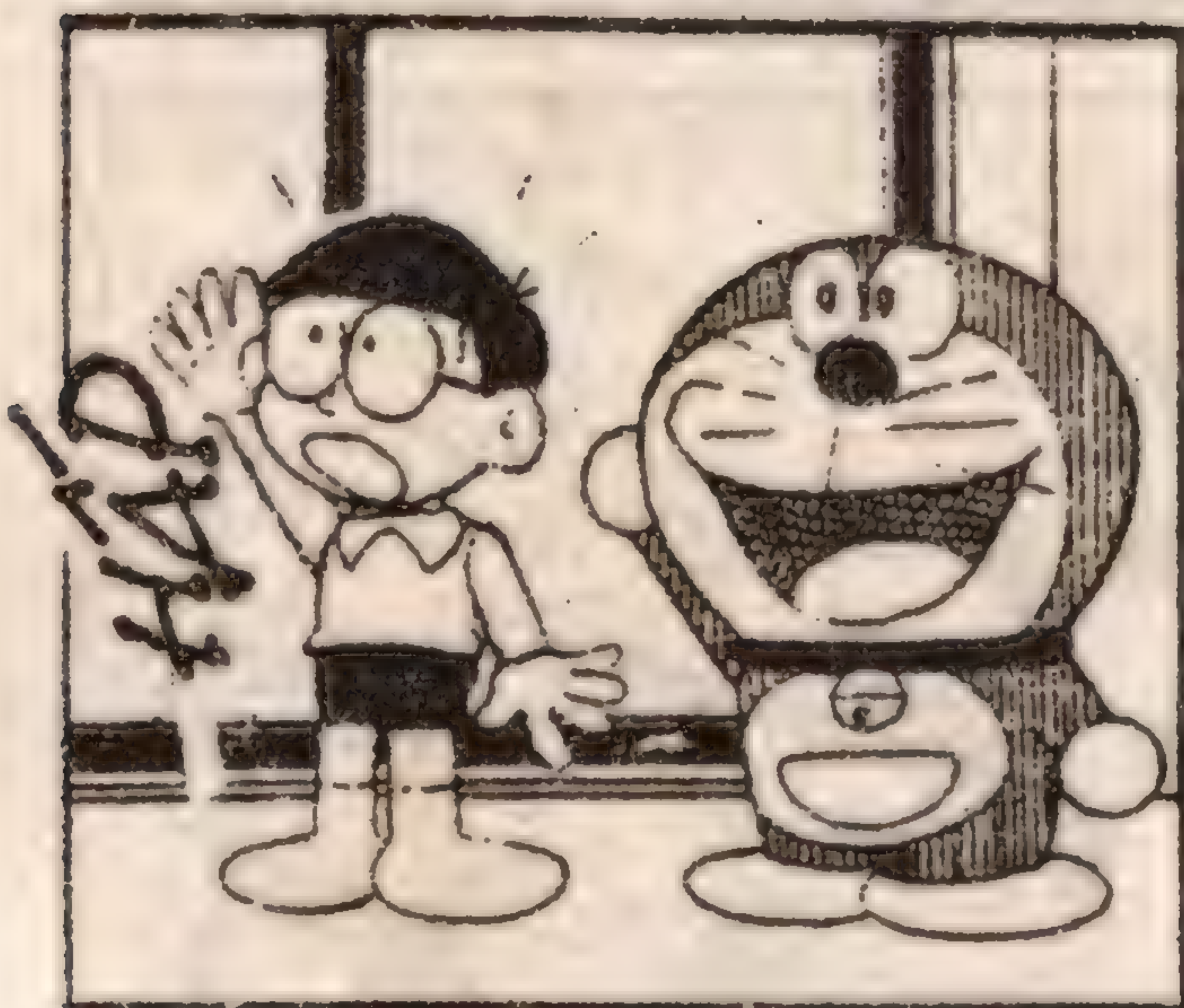
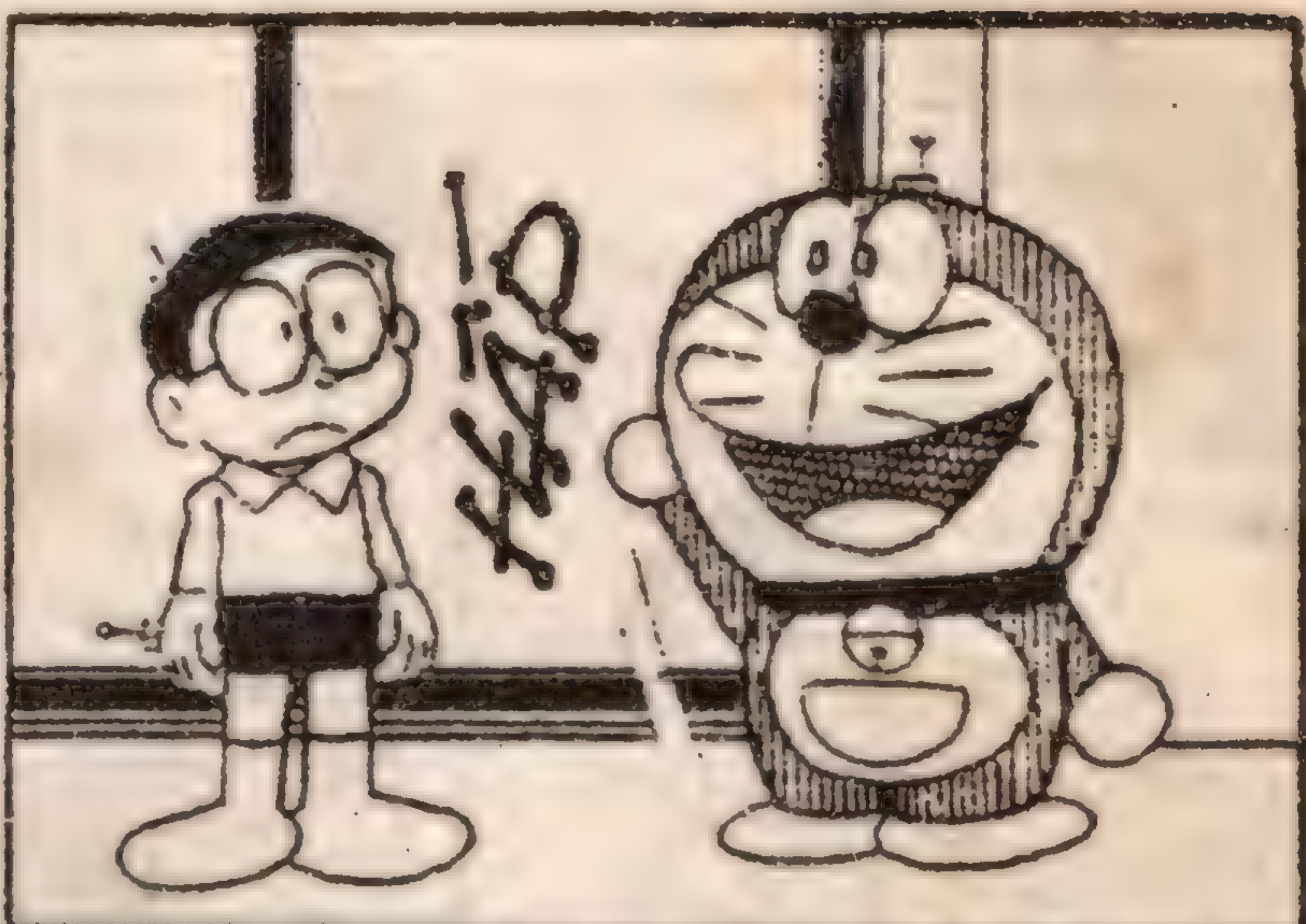
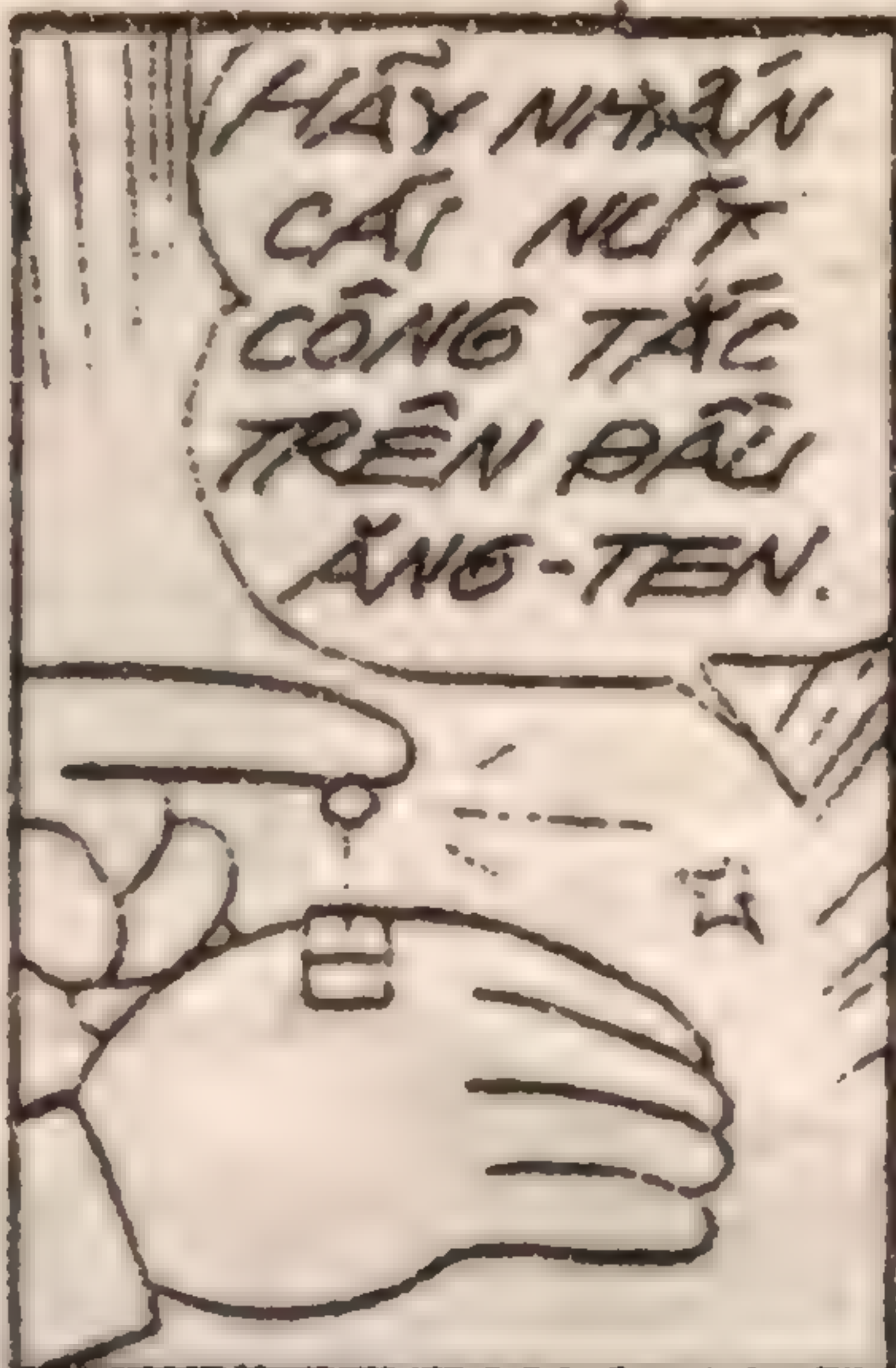

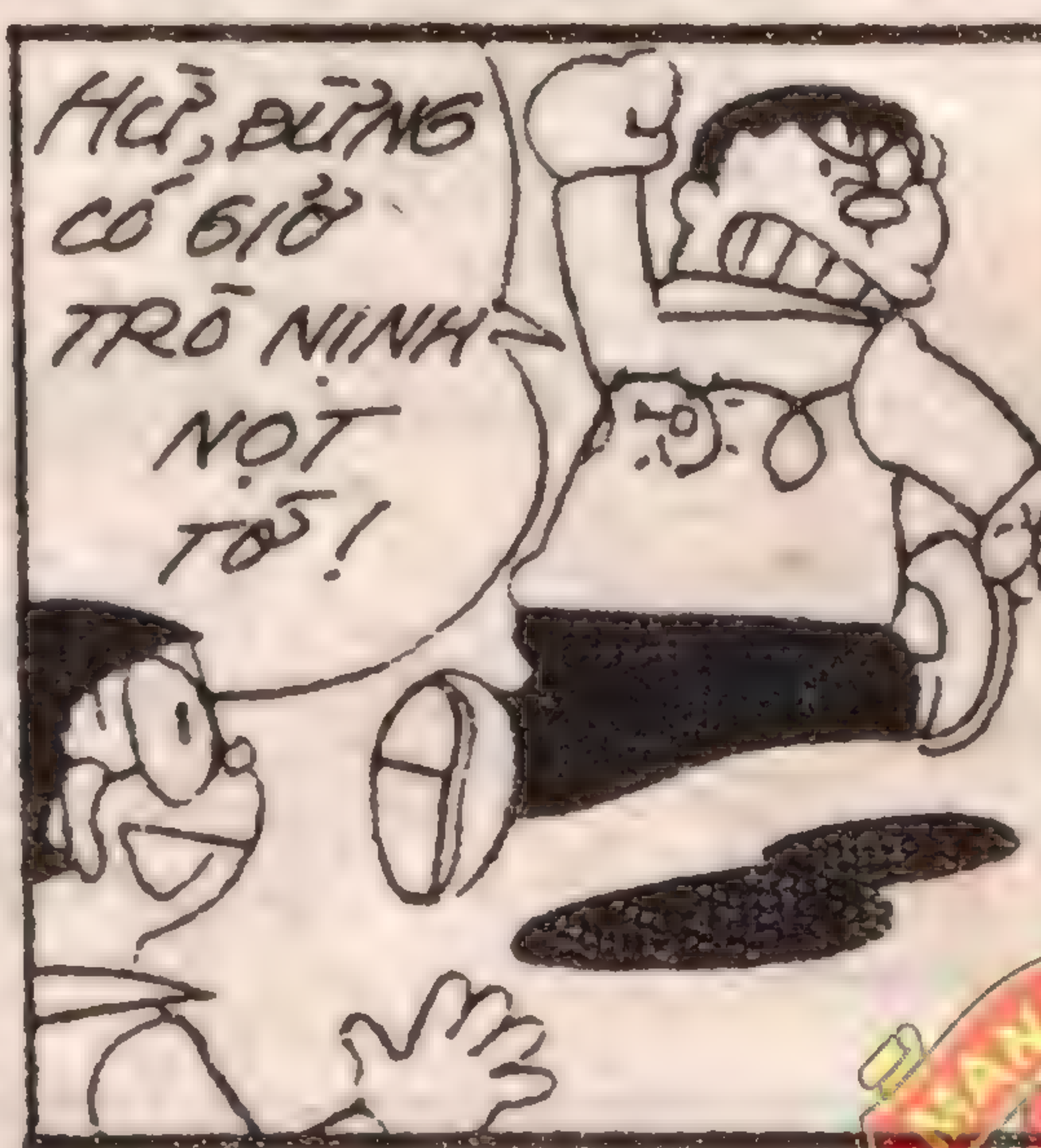
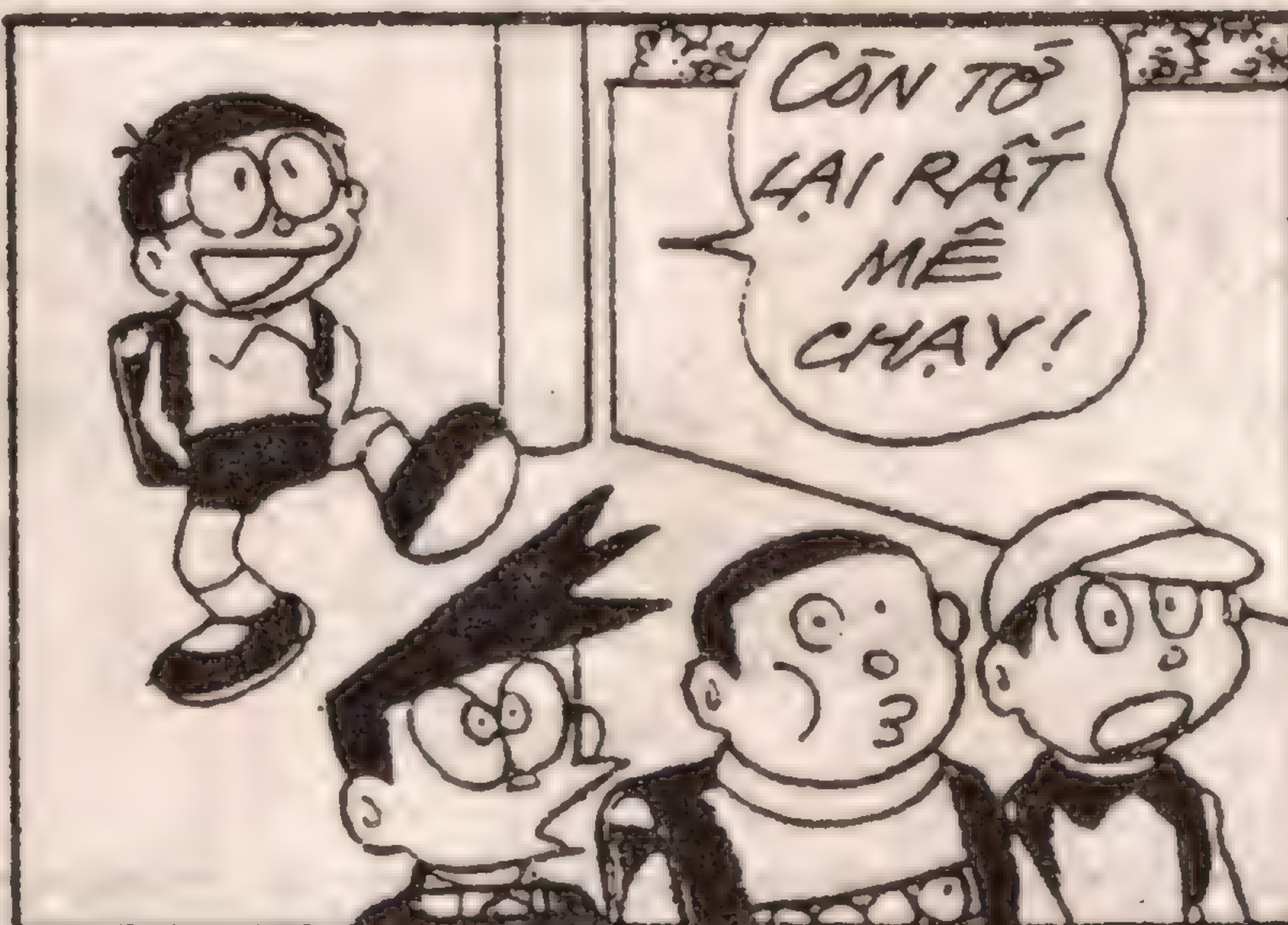
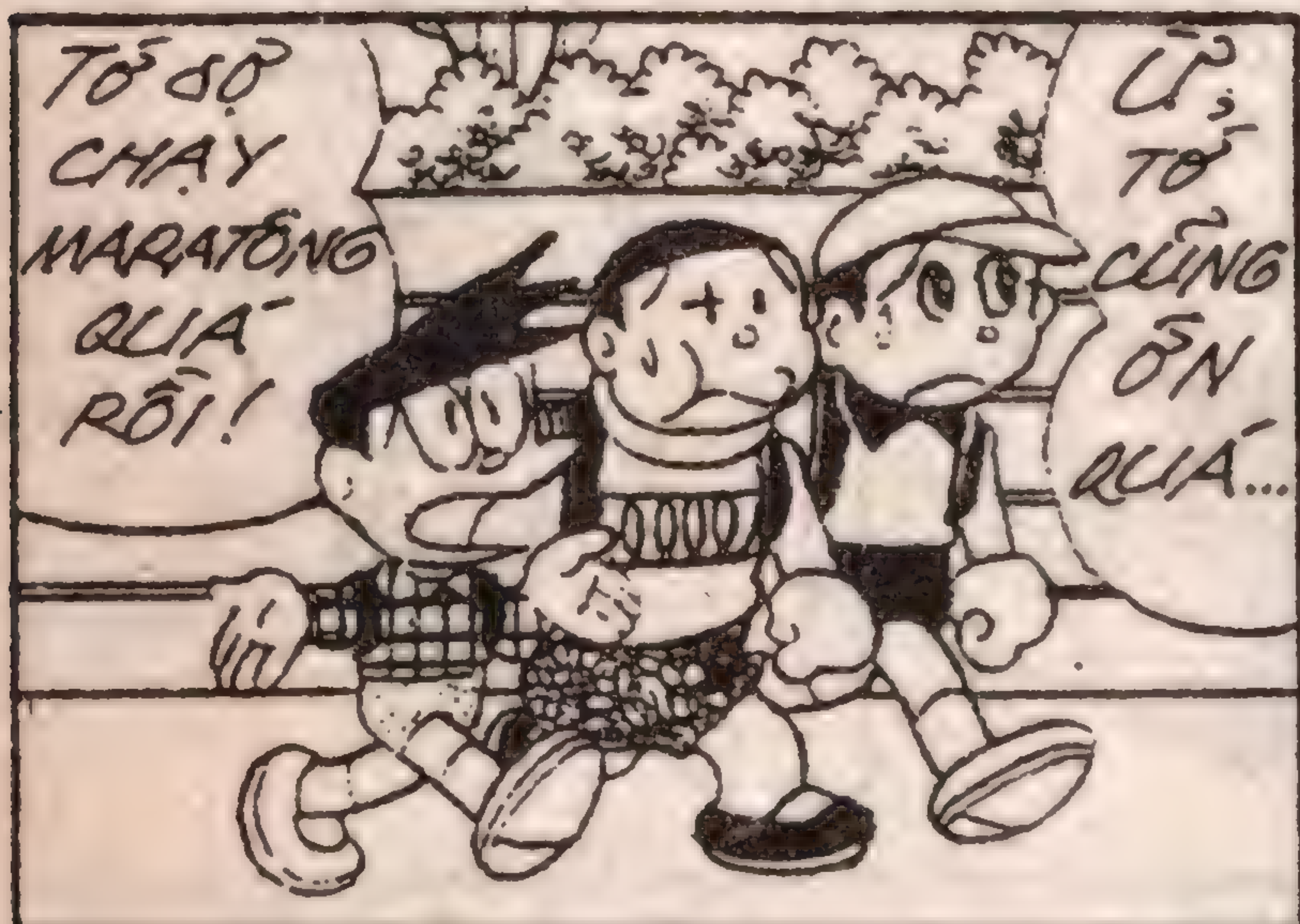
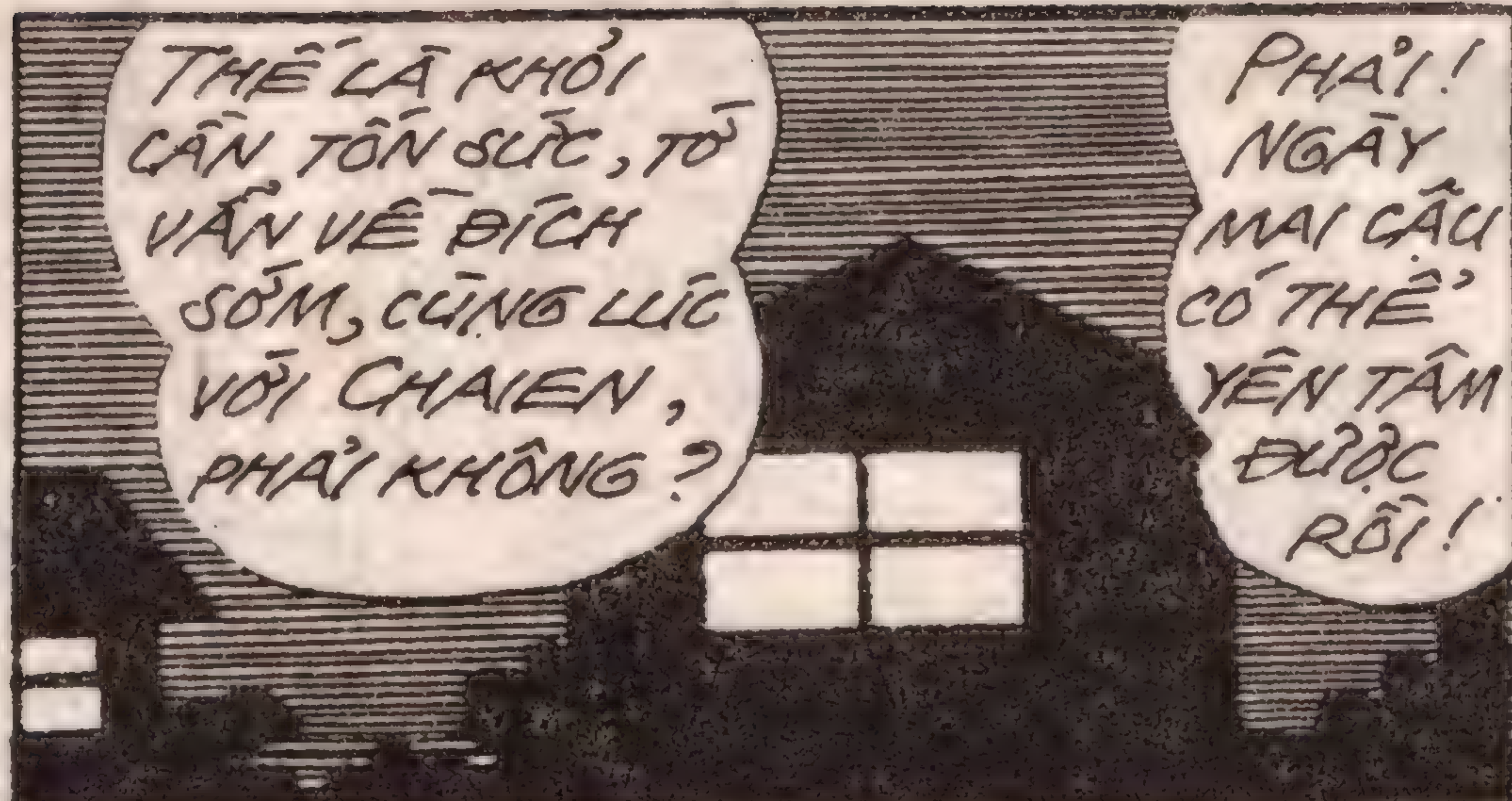
ĂNG-TEN BẮT CHUỐC

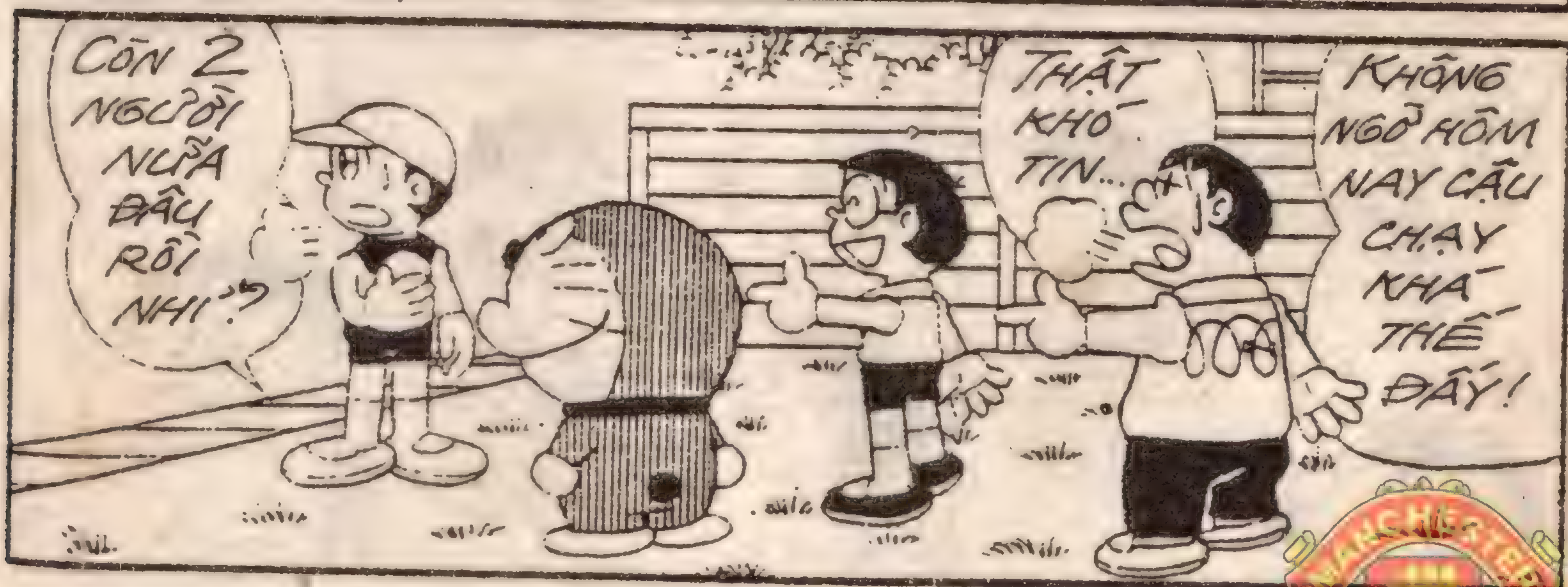
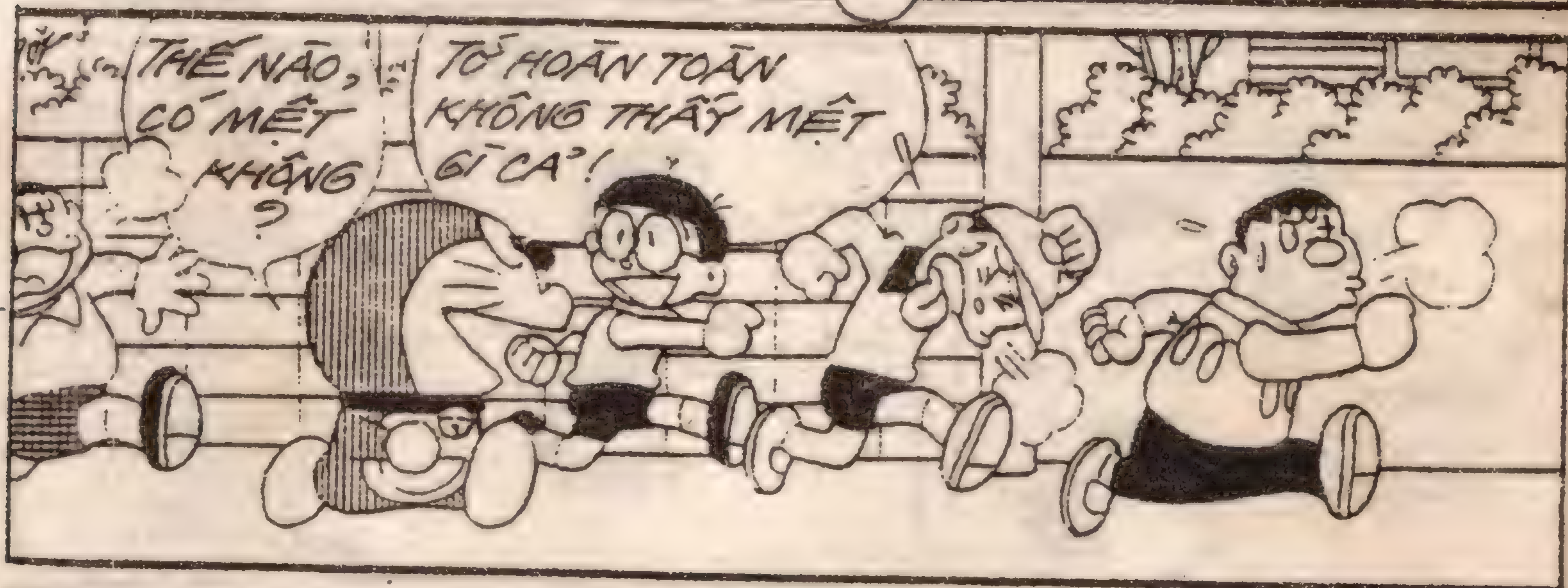
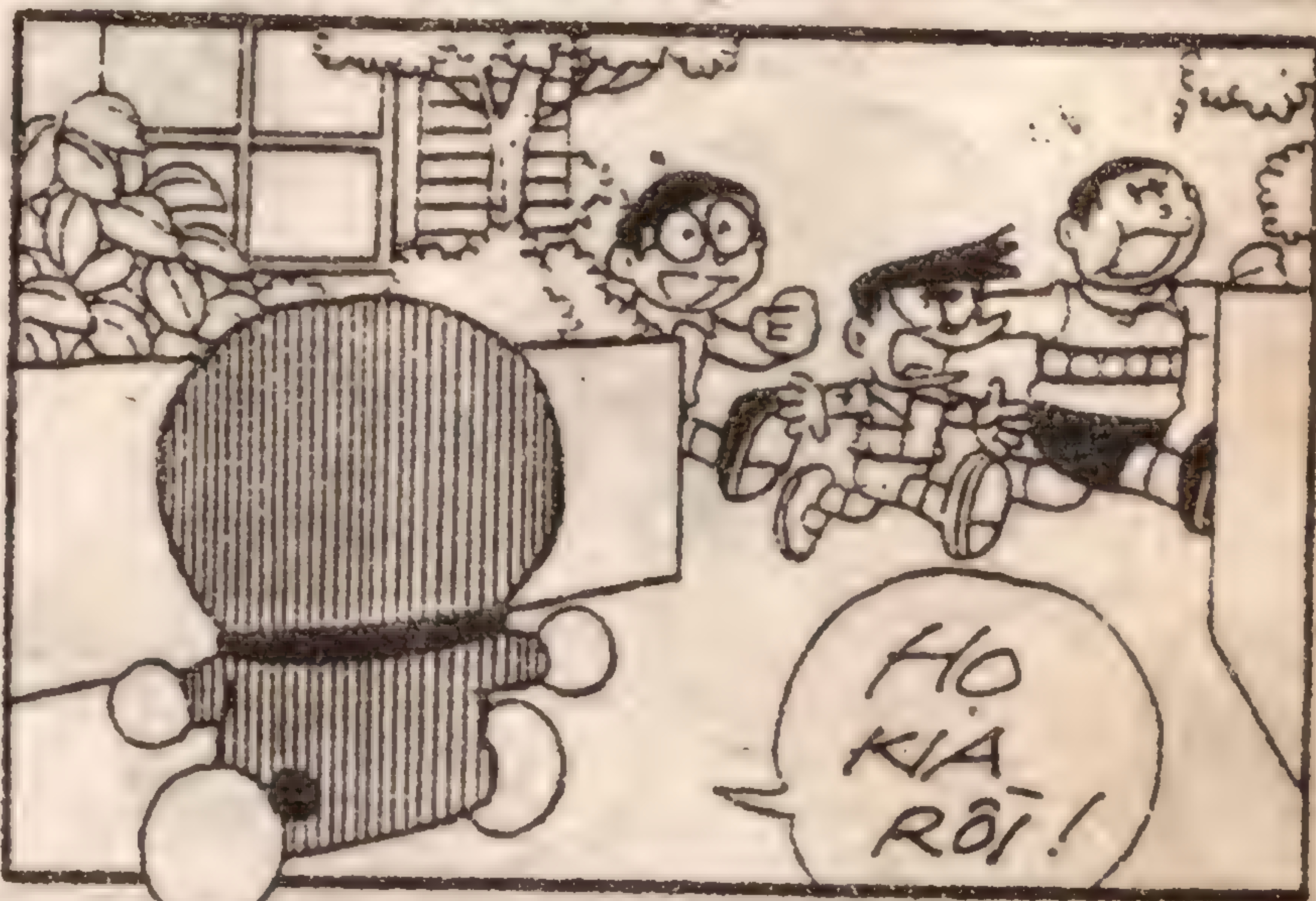
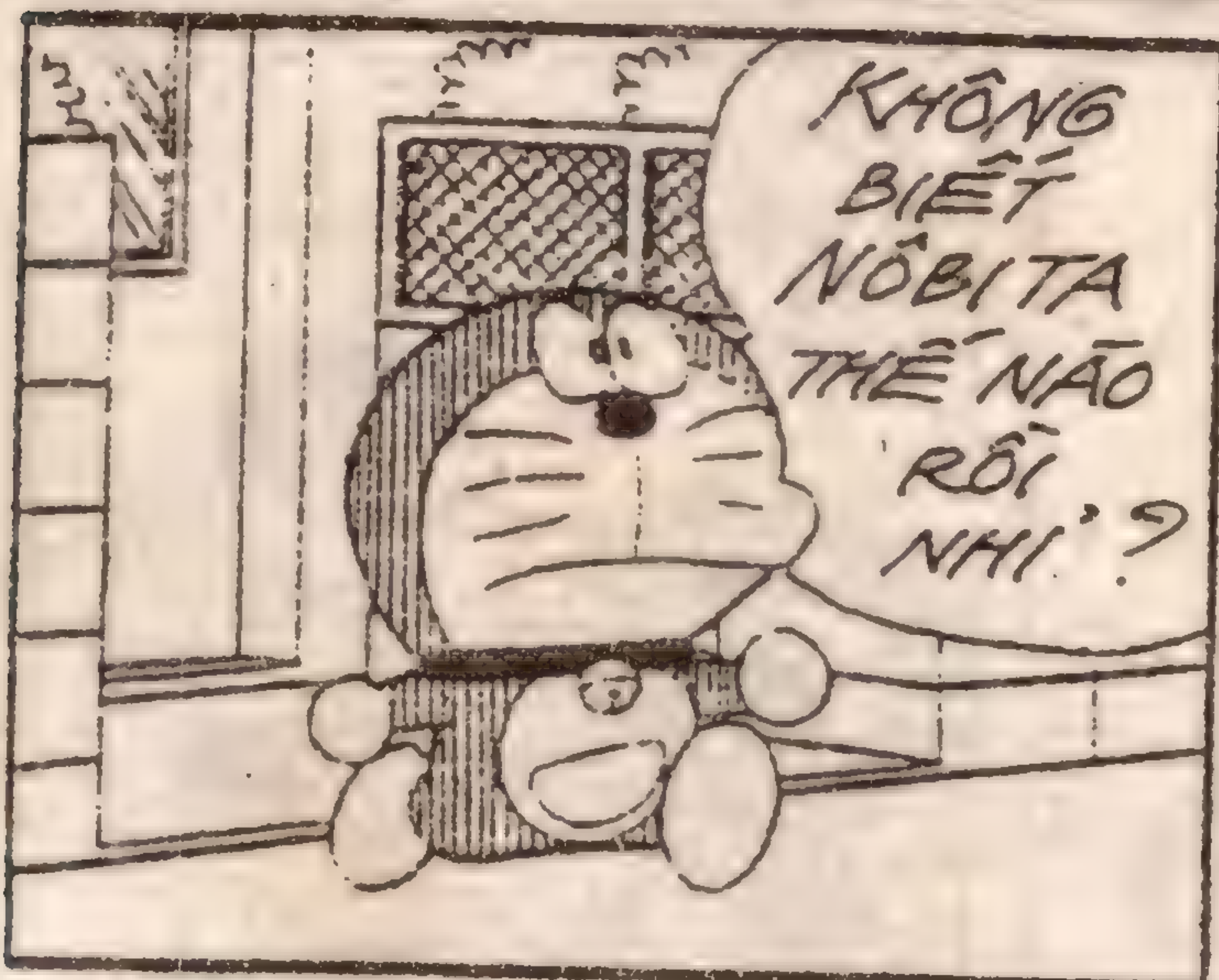
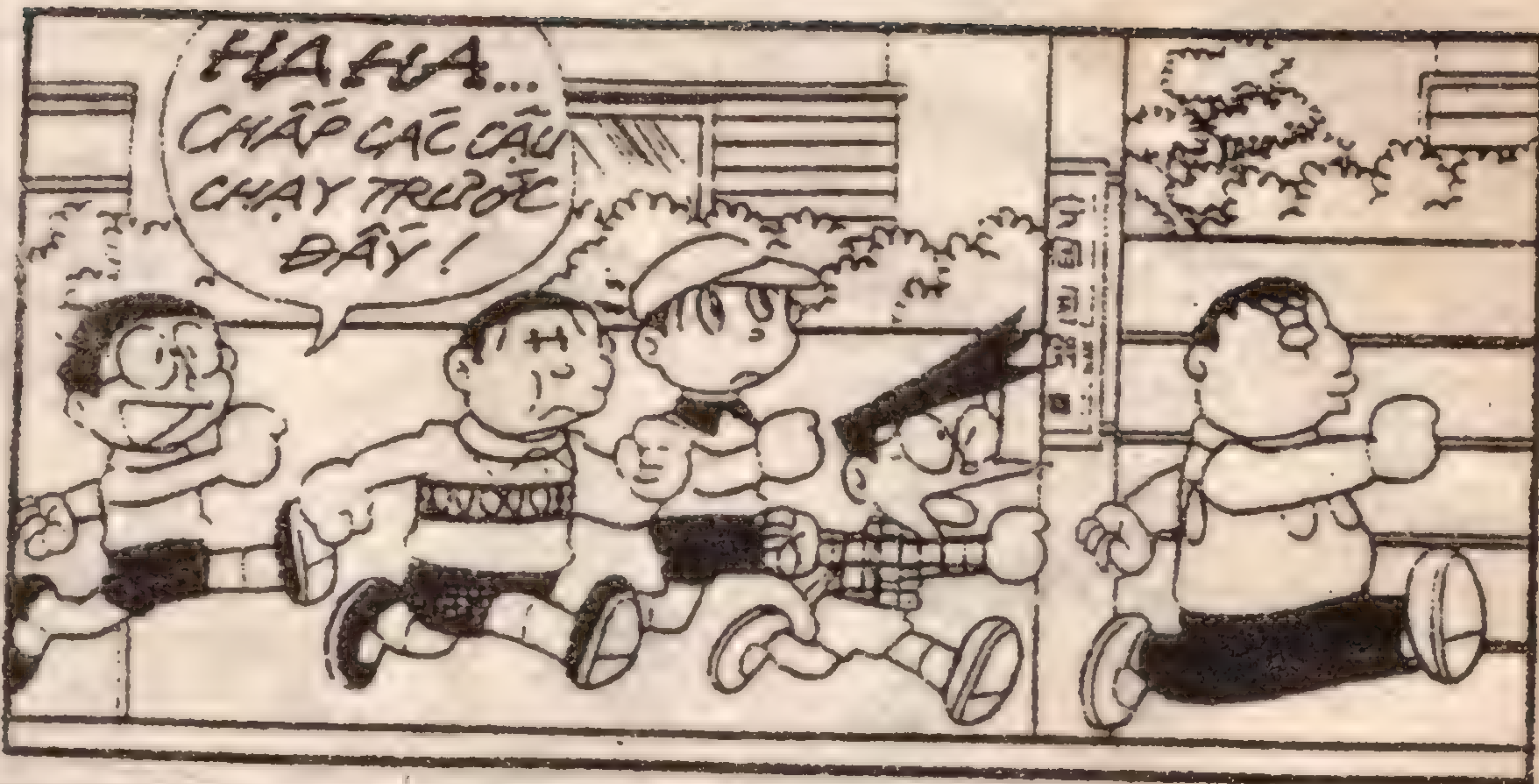

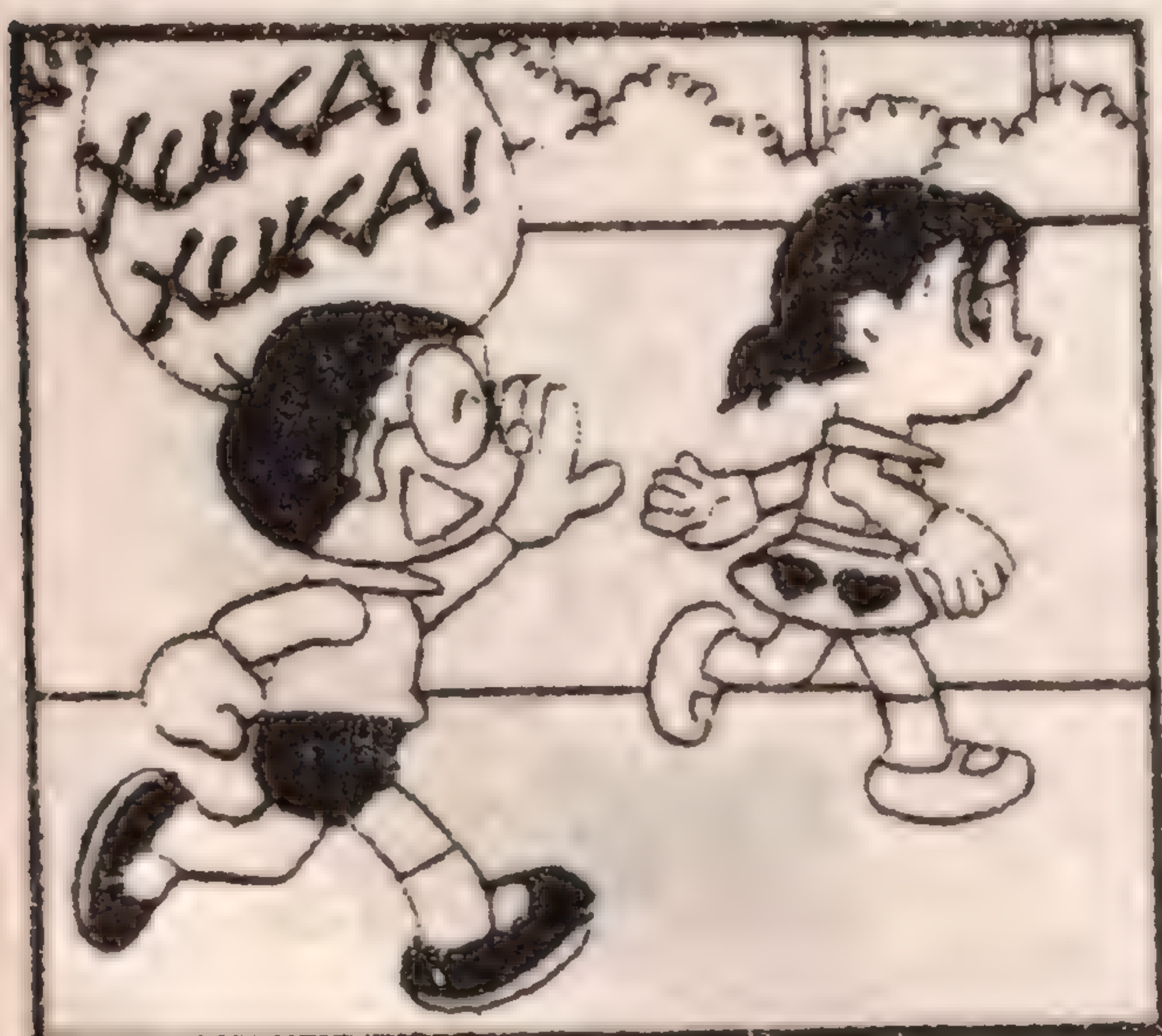
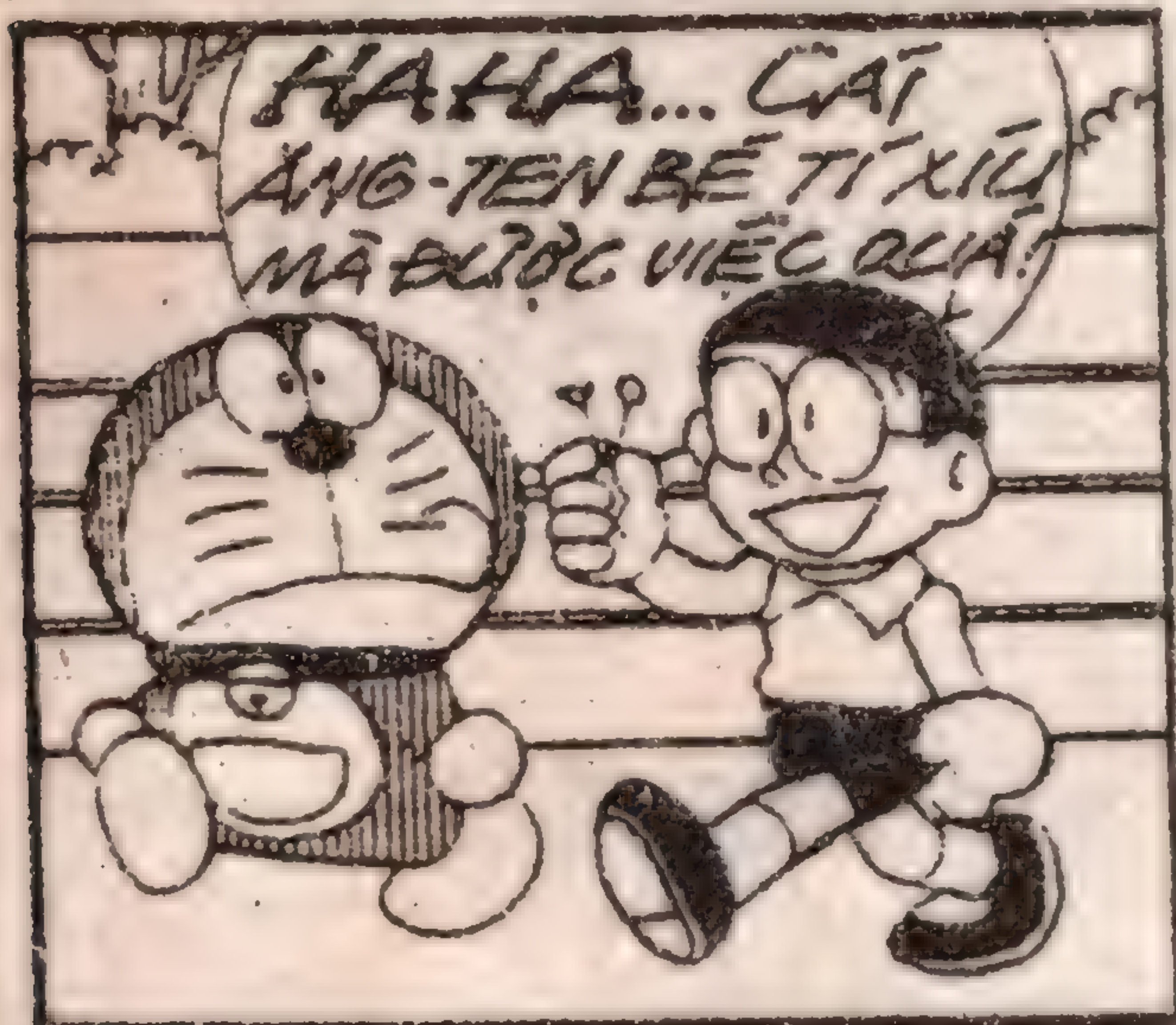
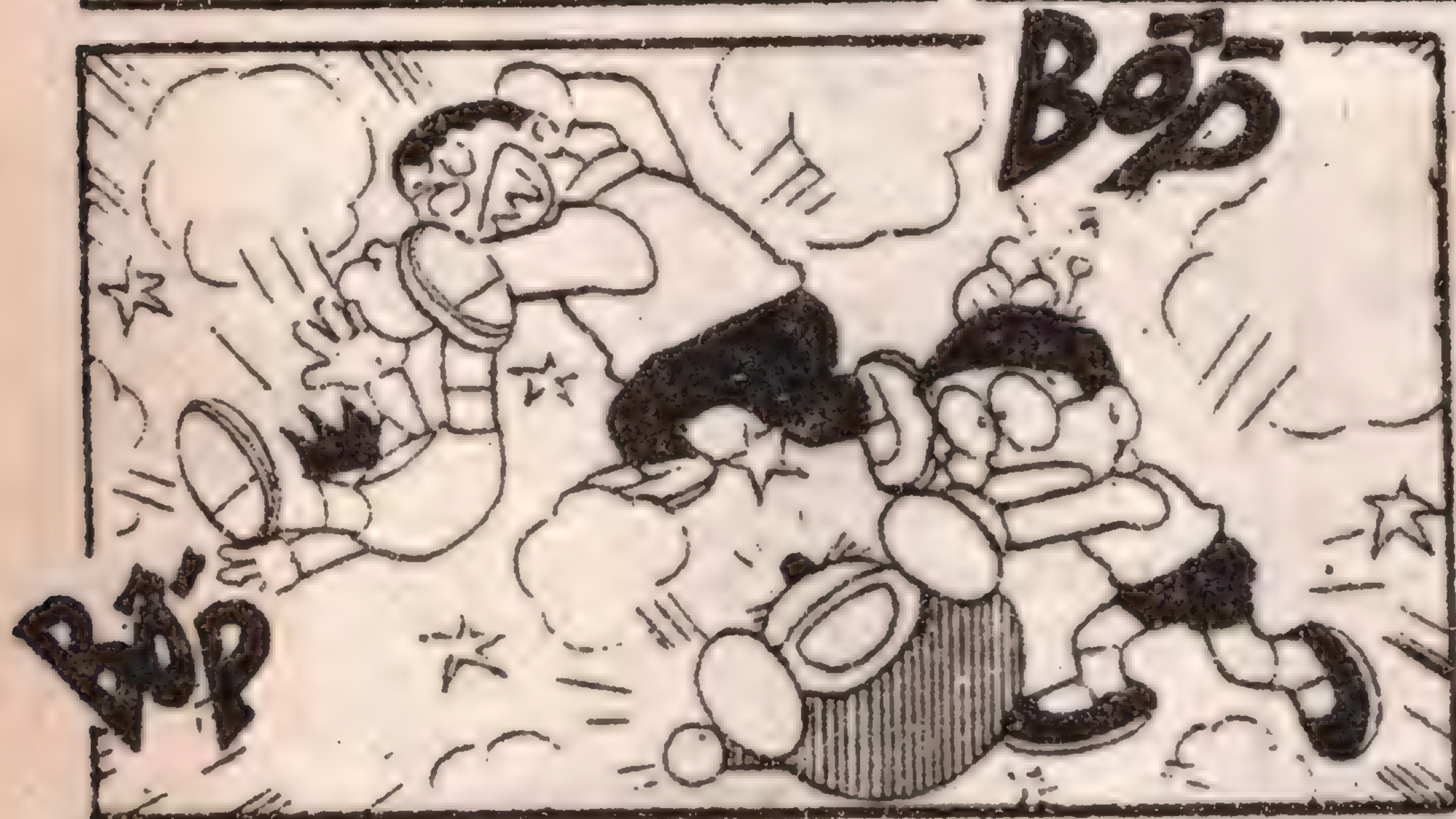
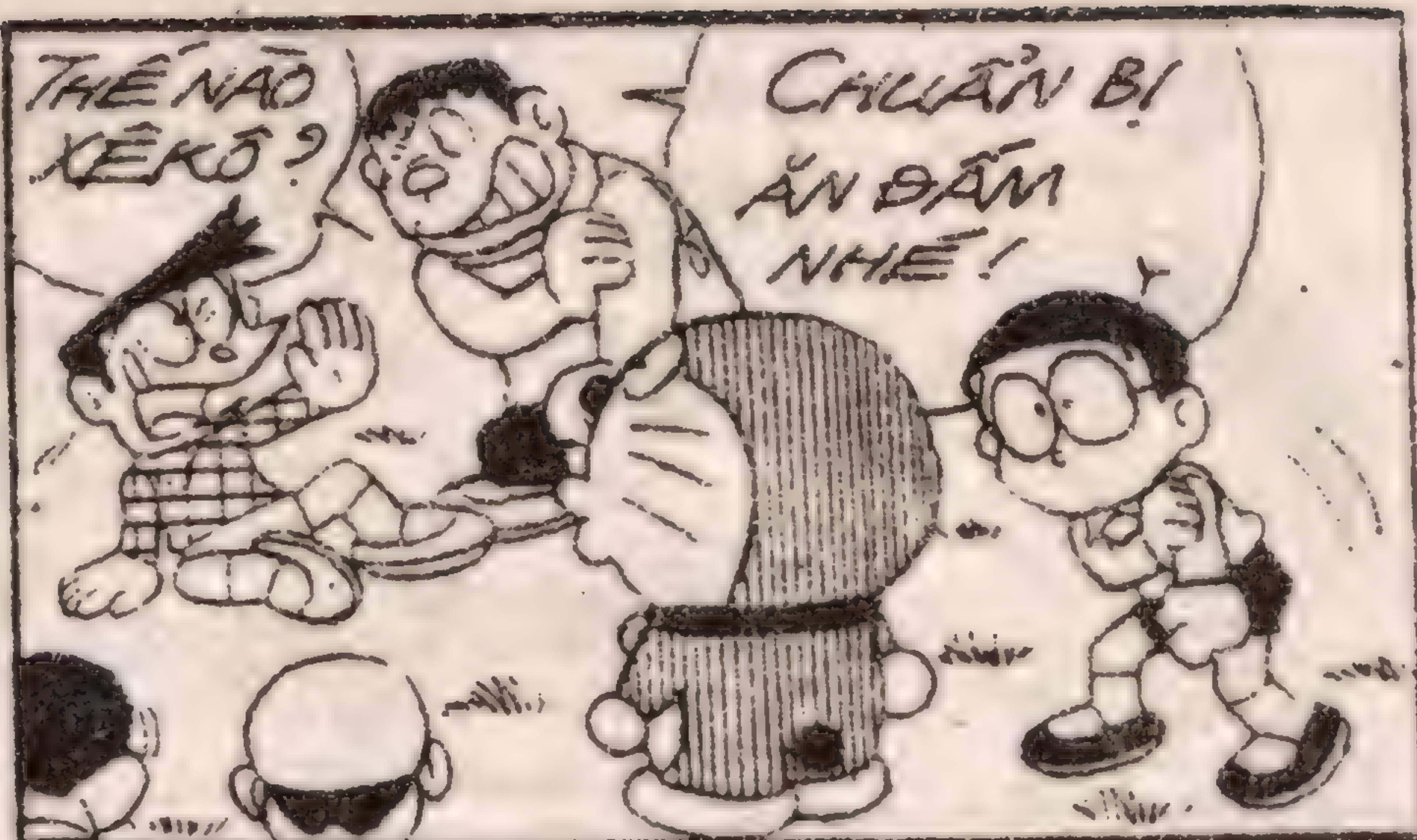

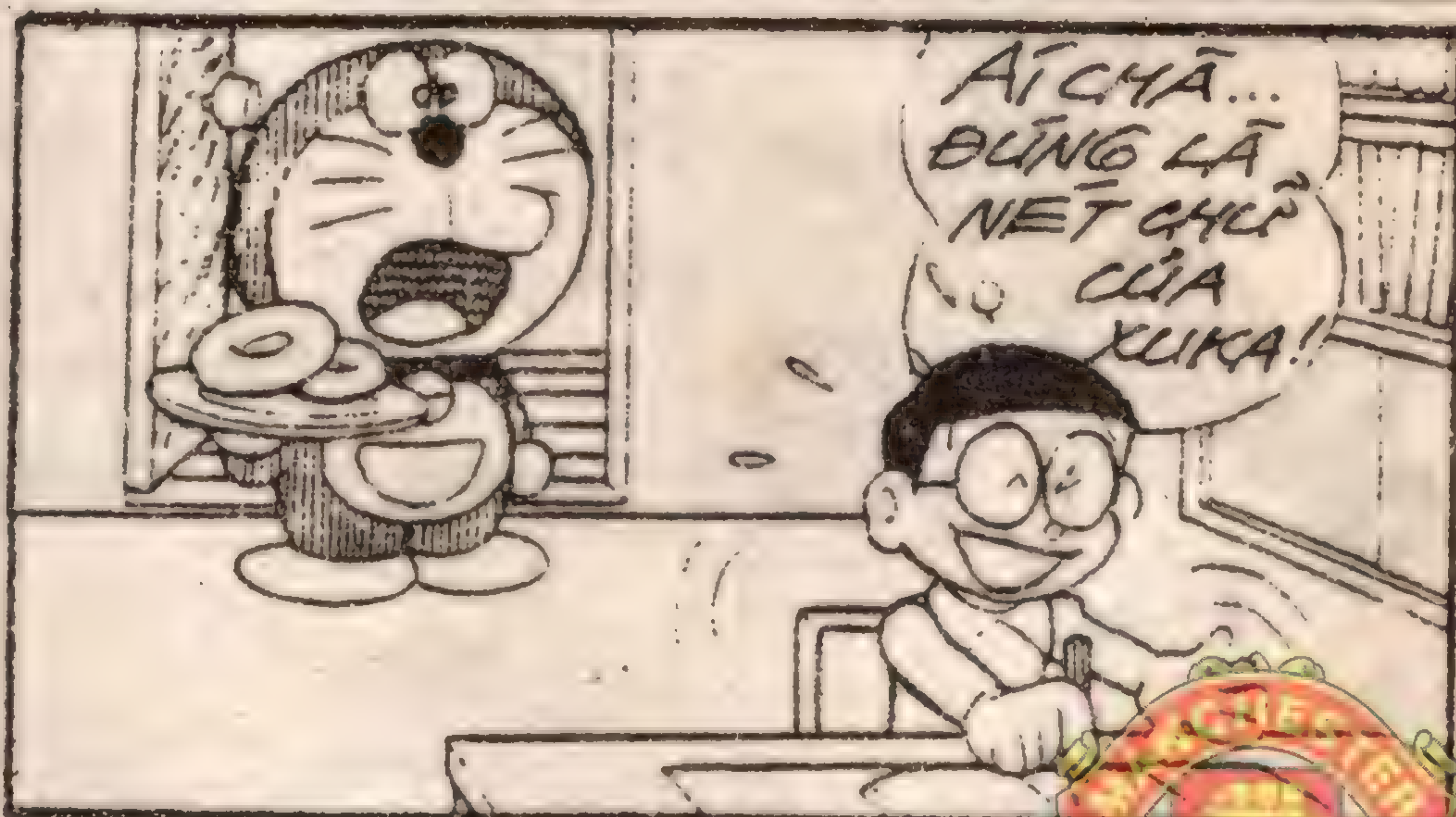
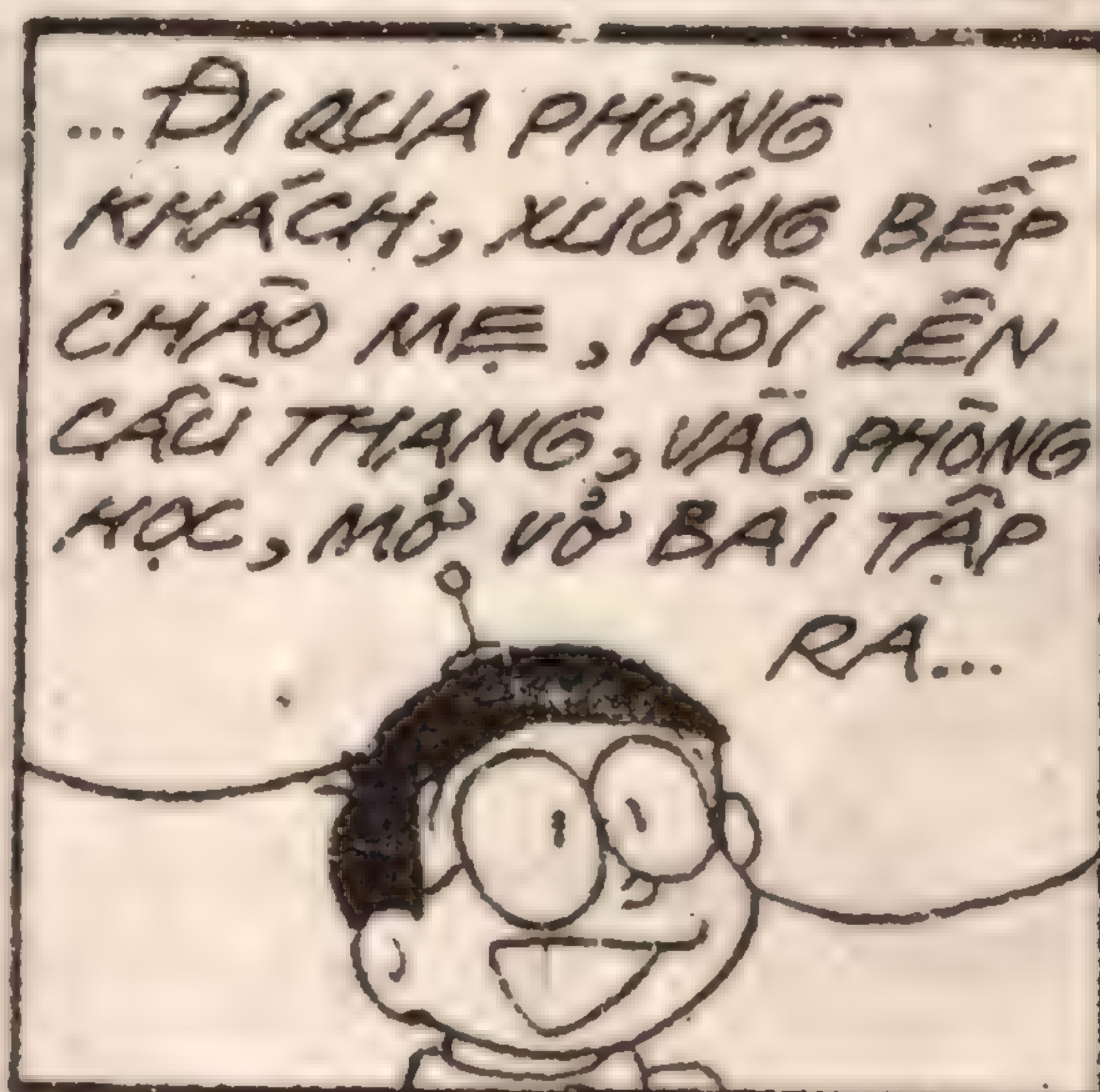
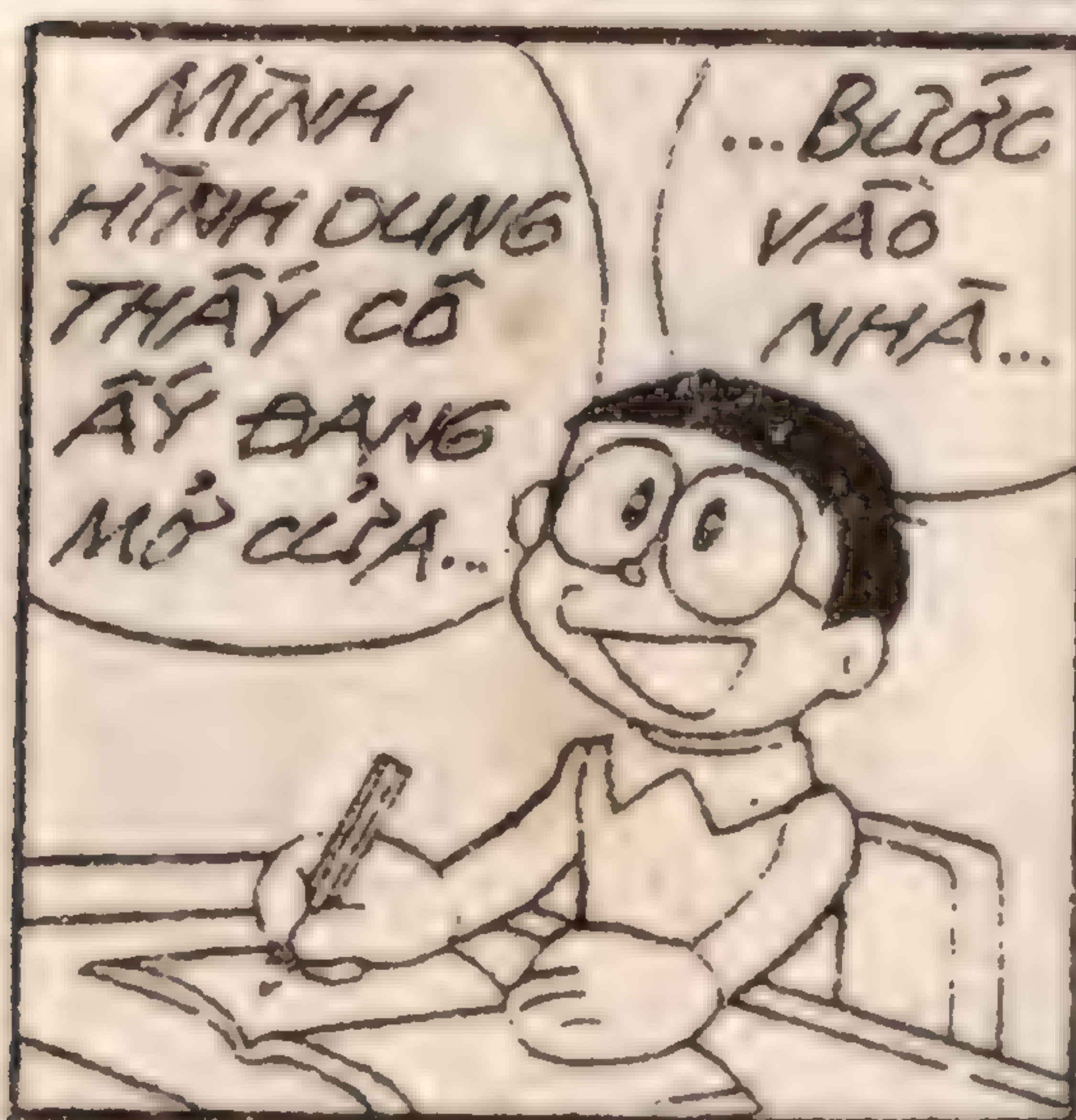
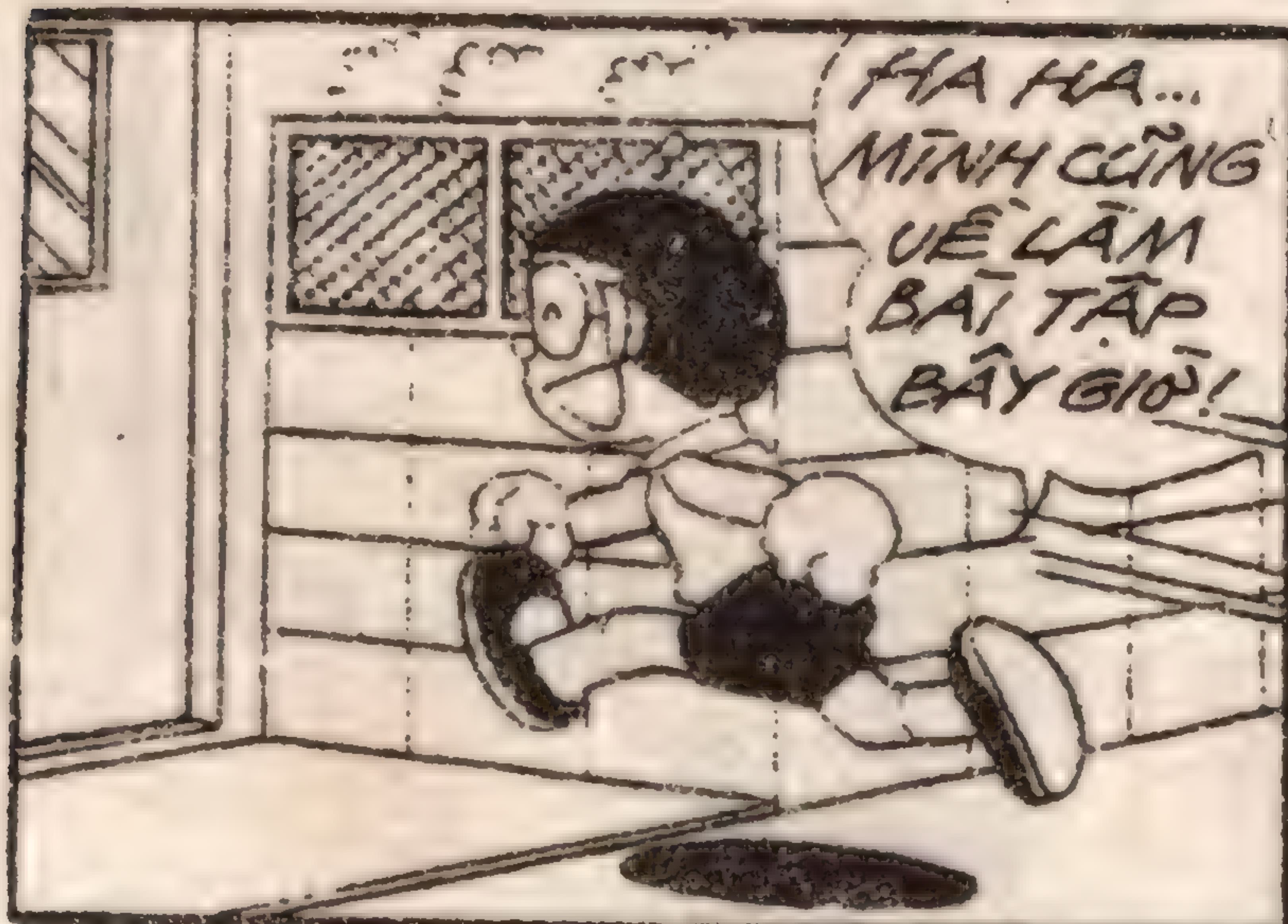
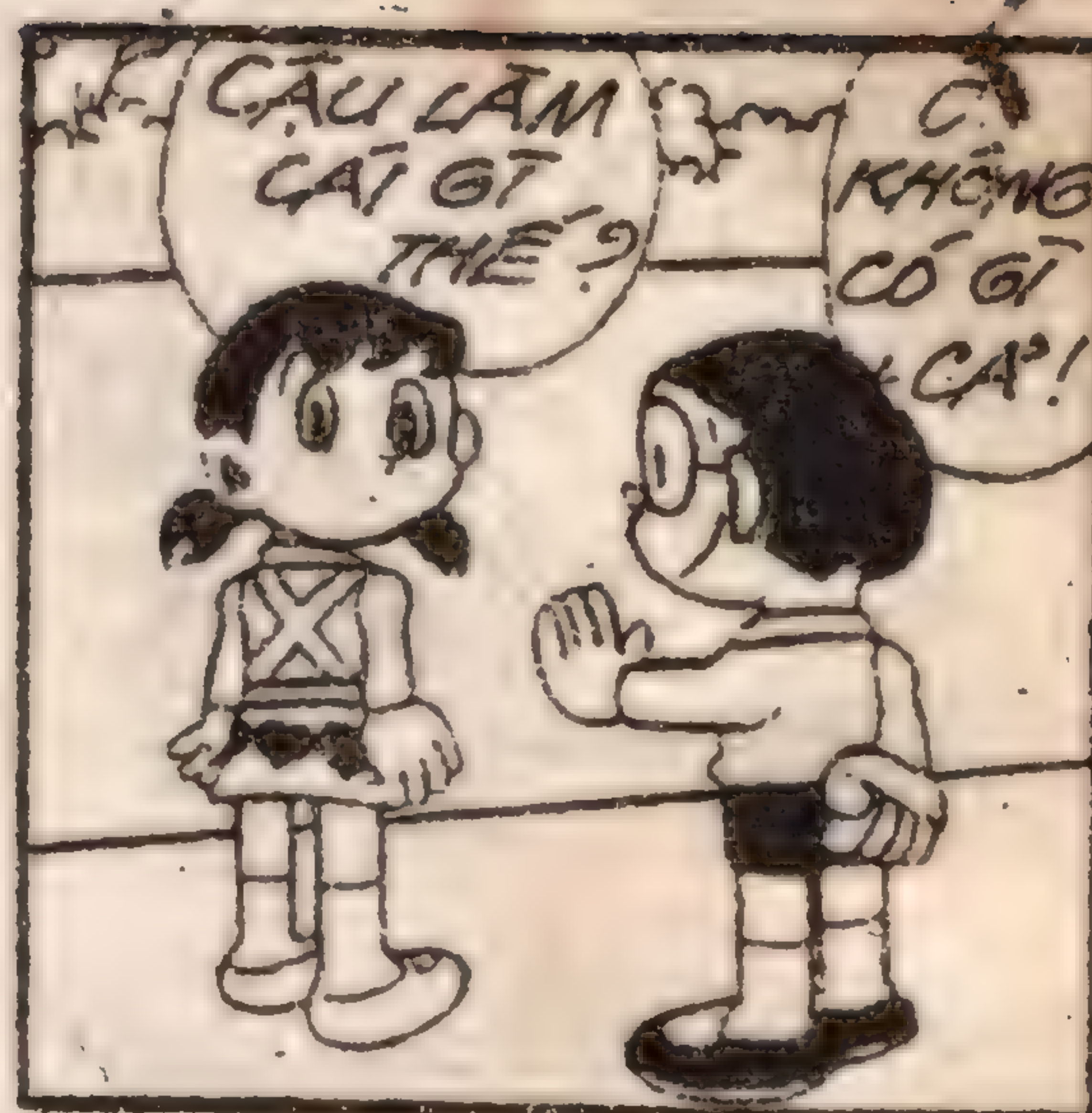
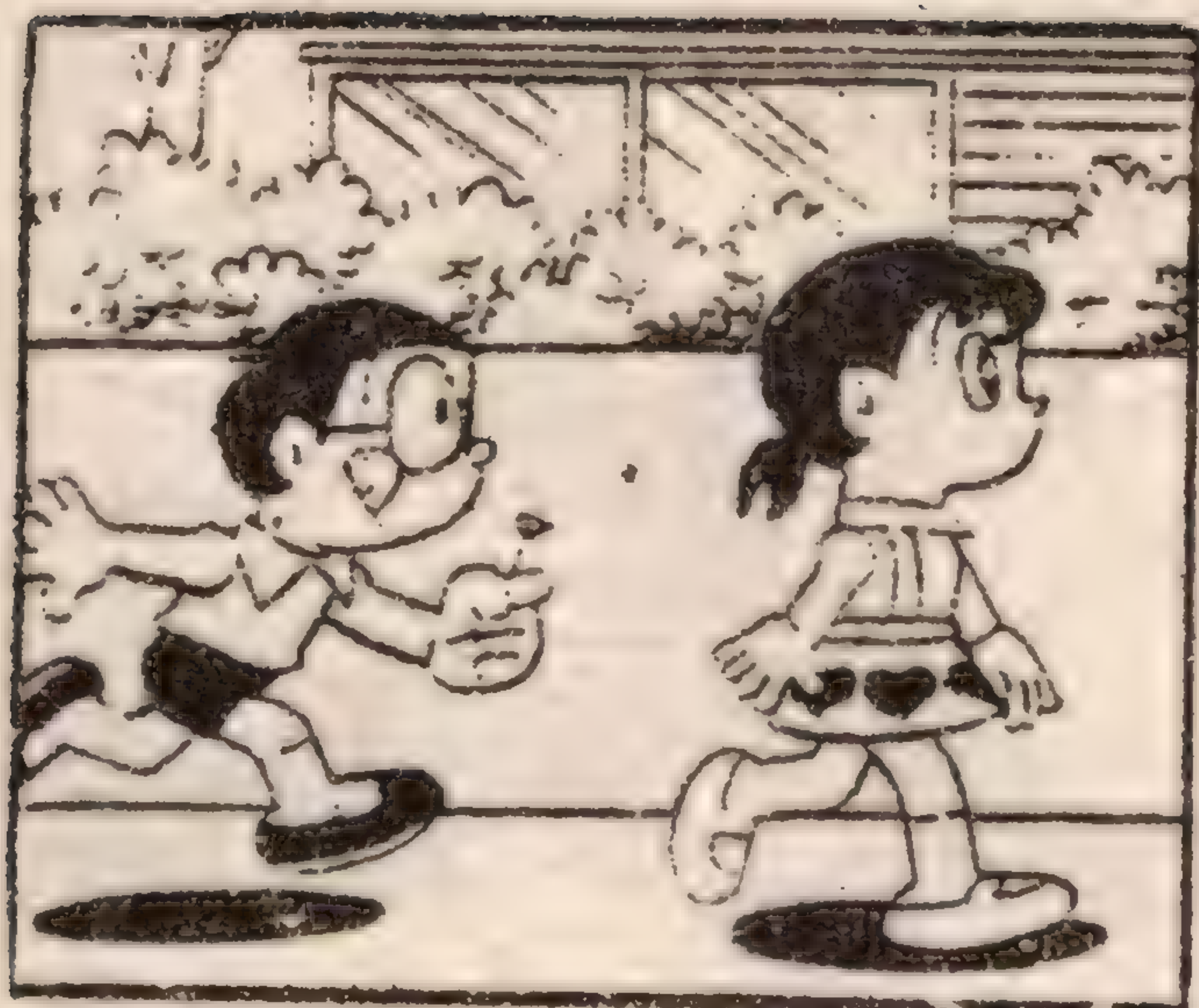

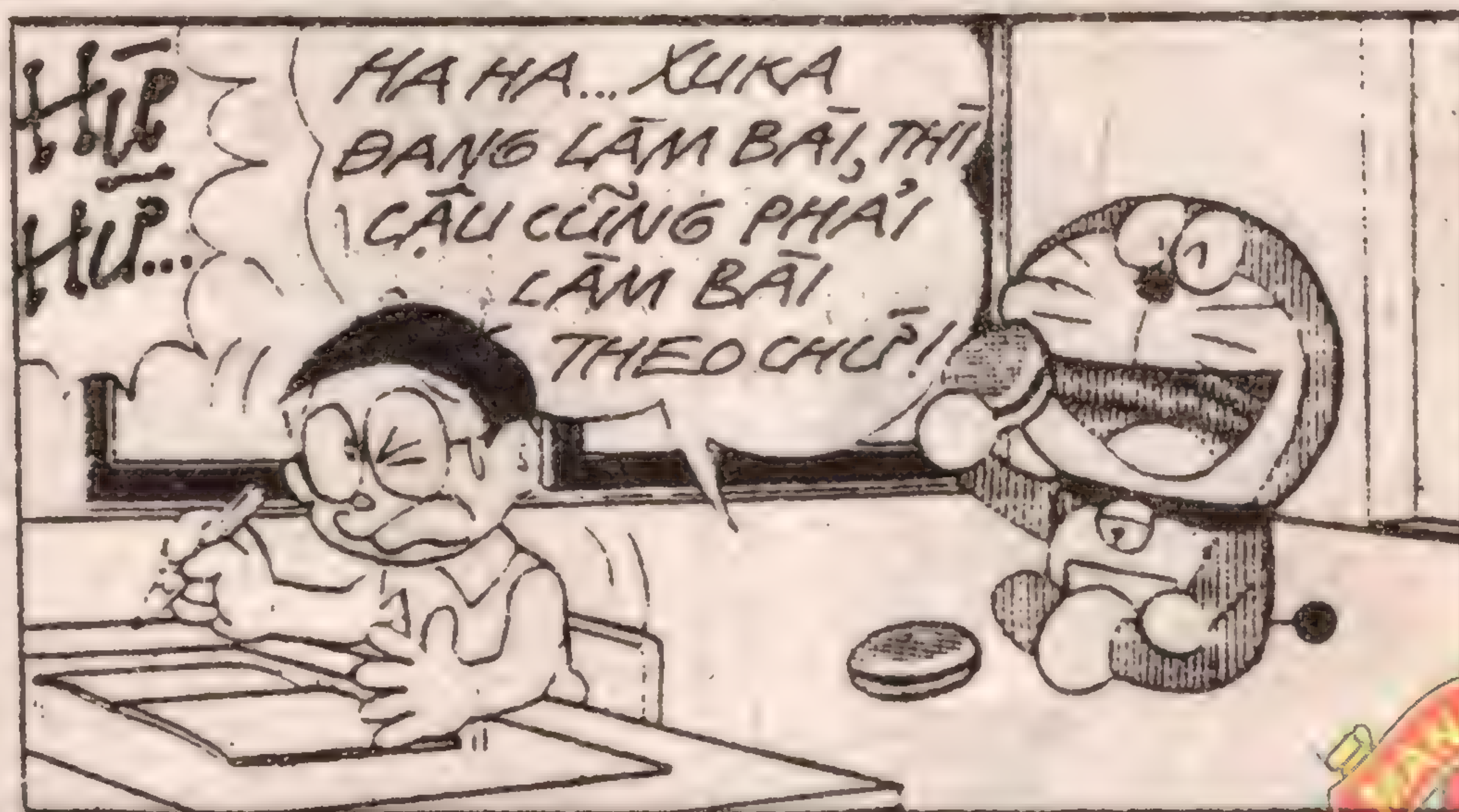
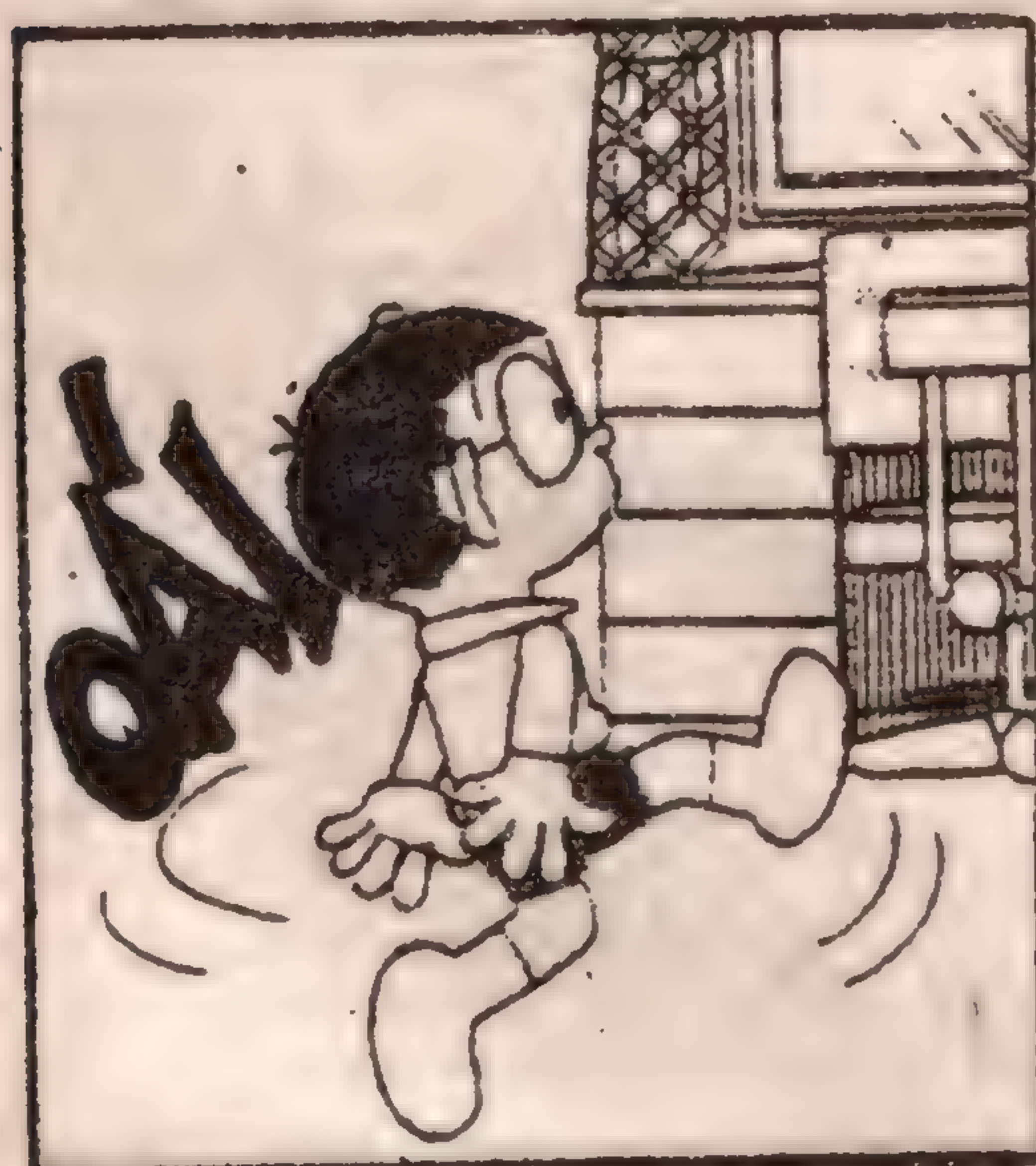
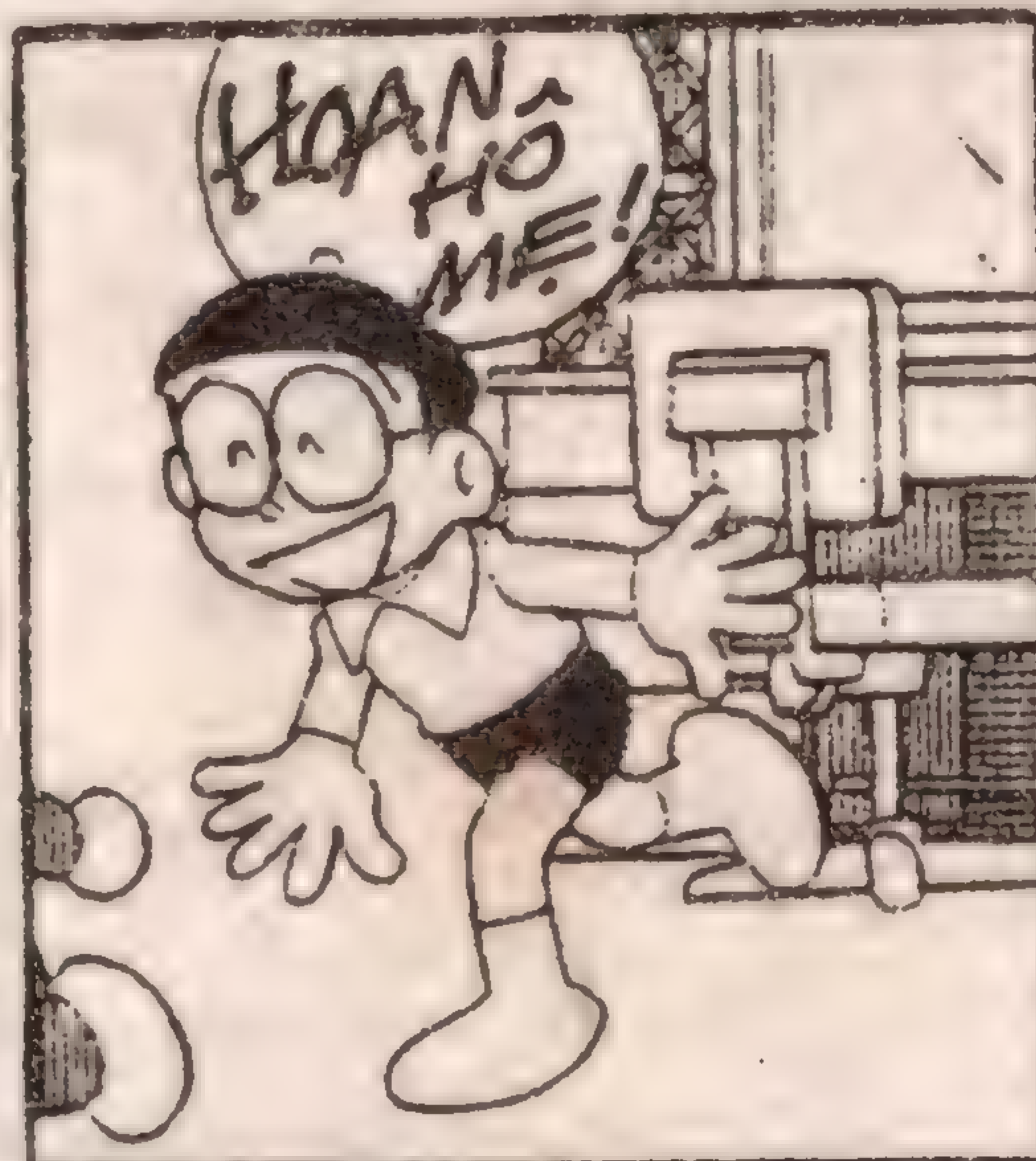
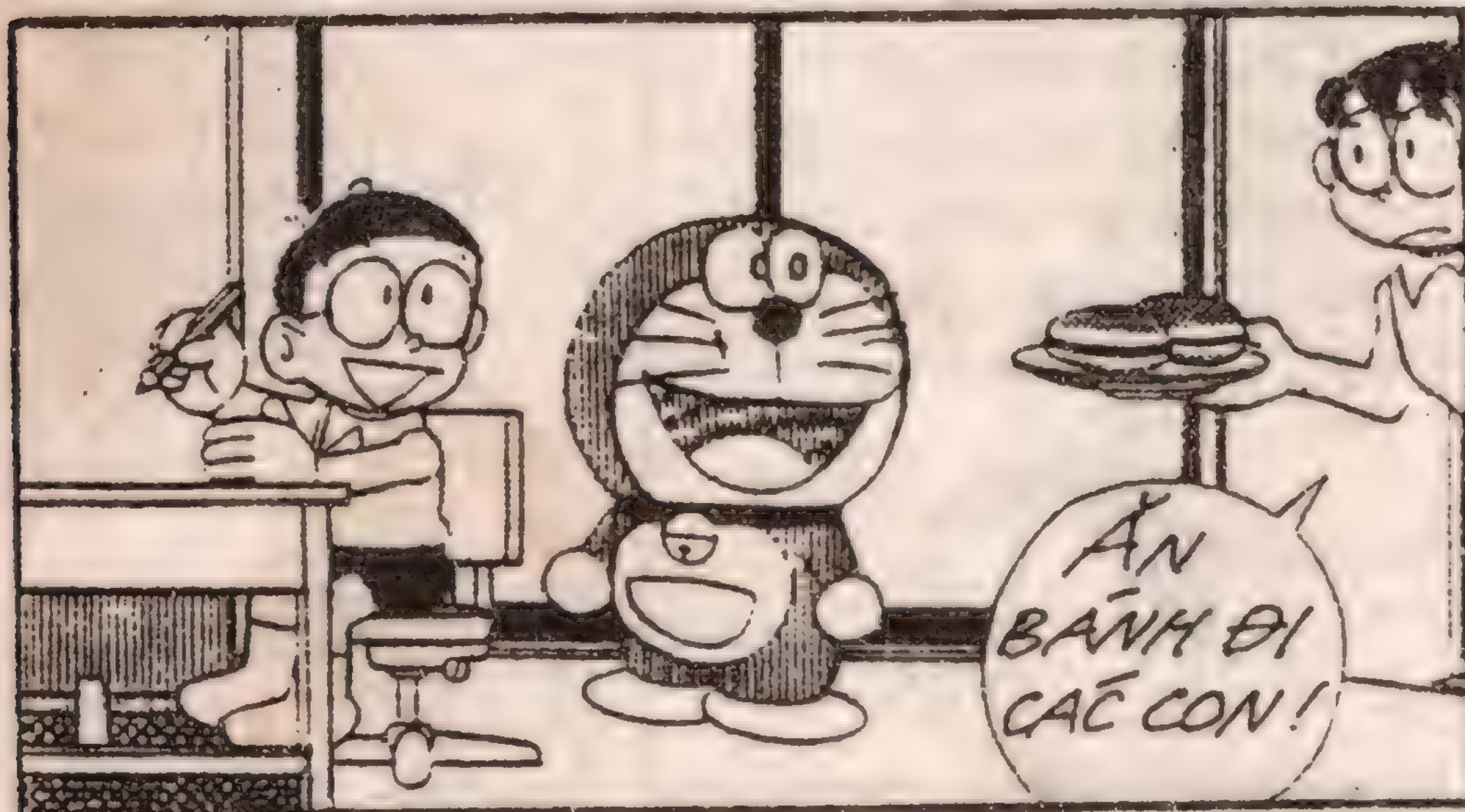
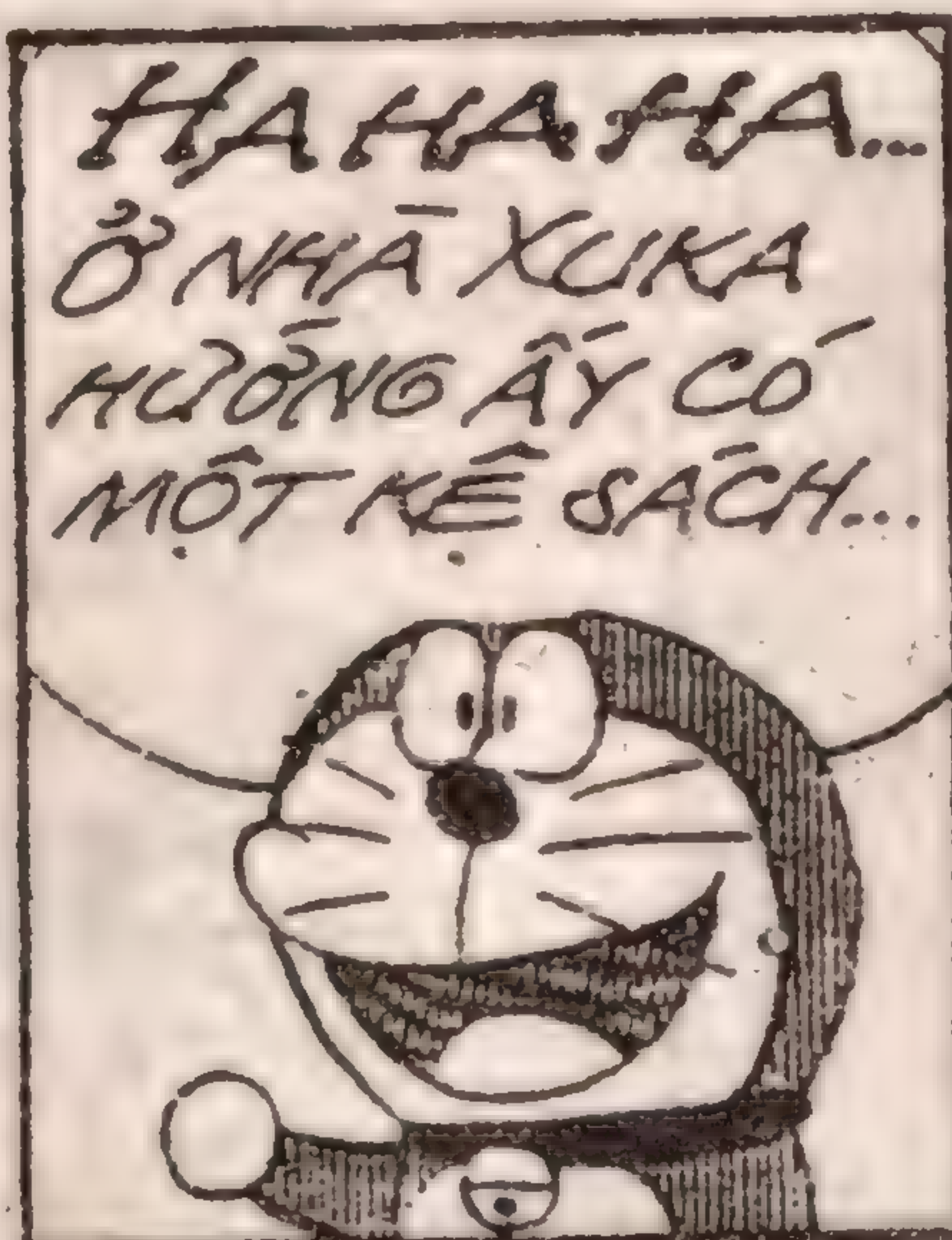
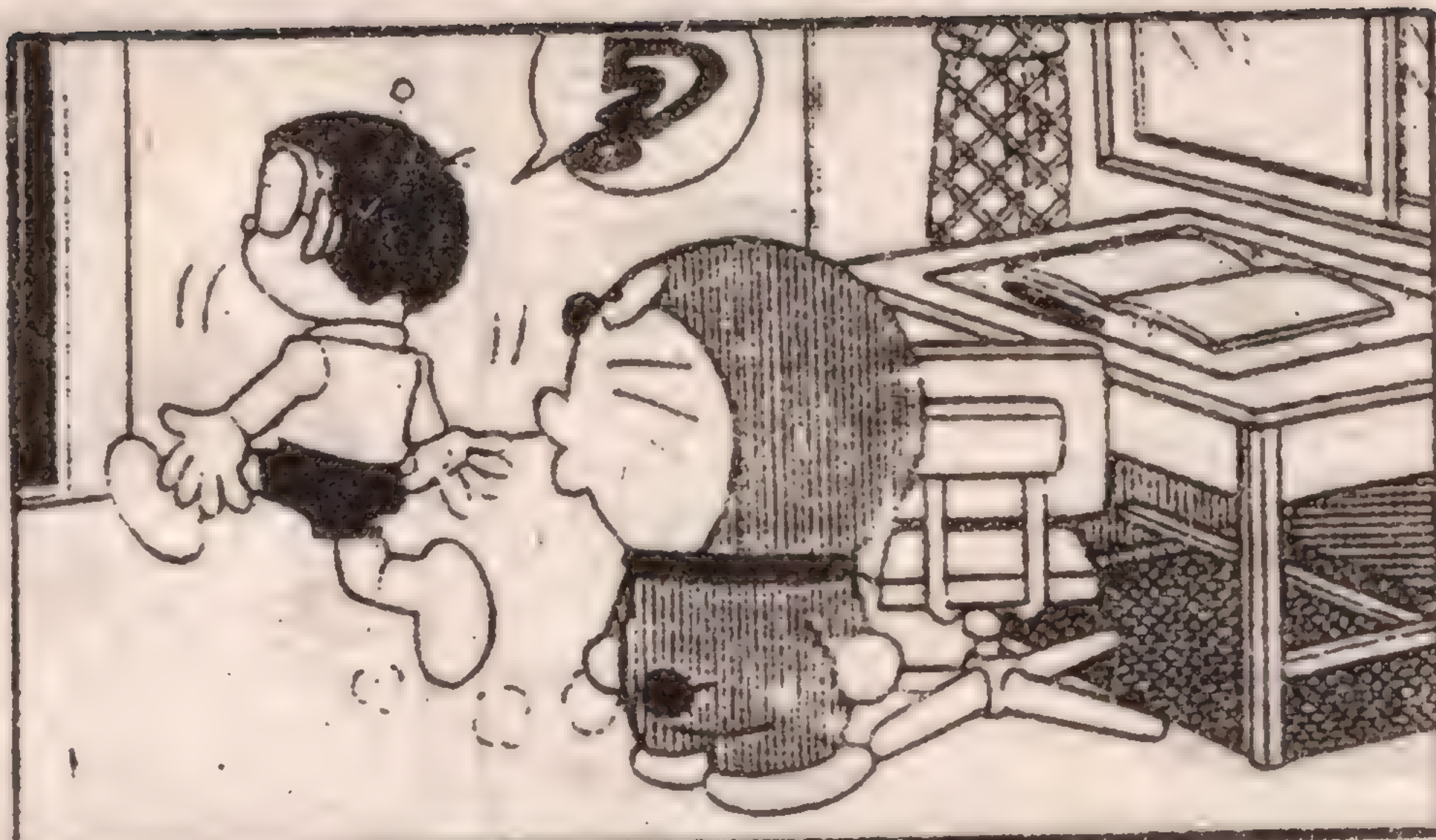

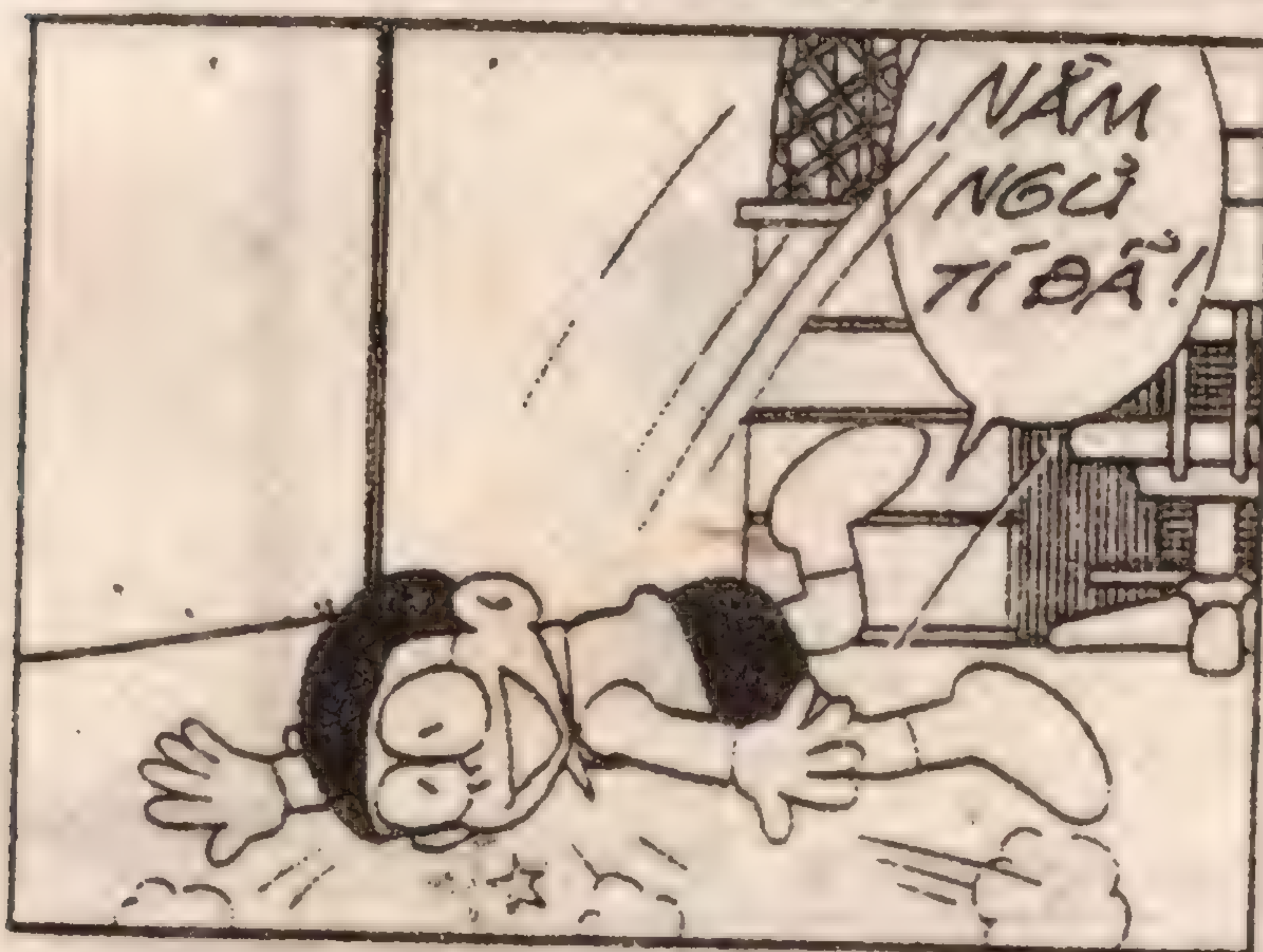
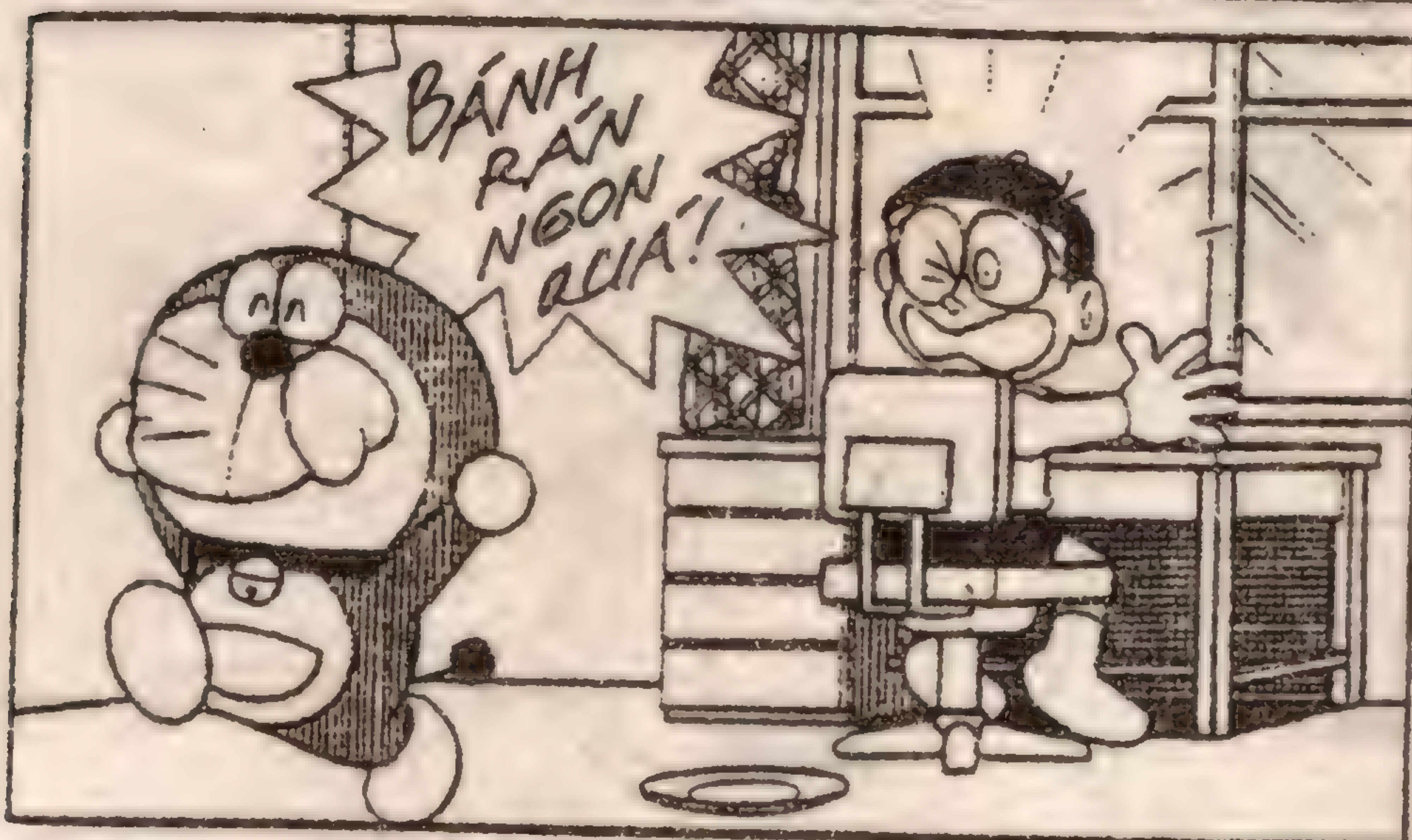
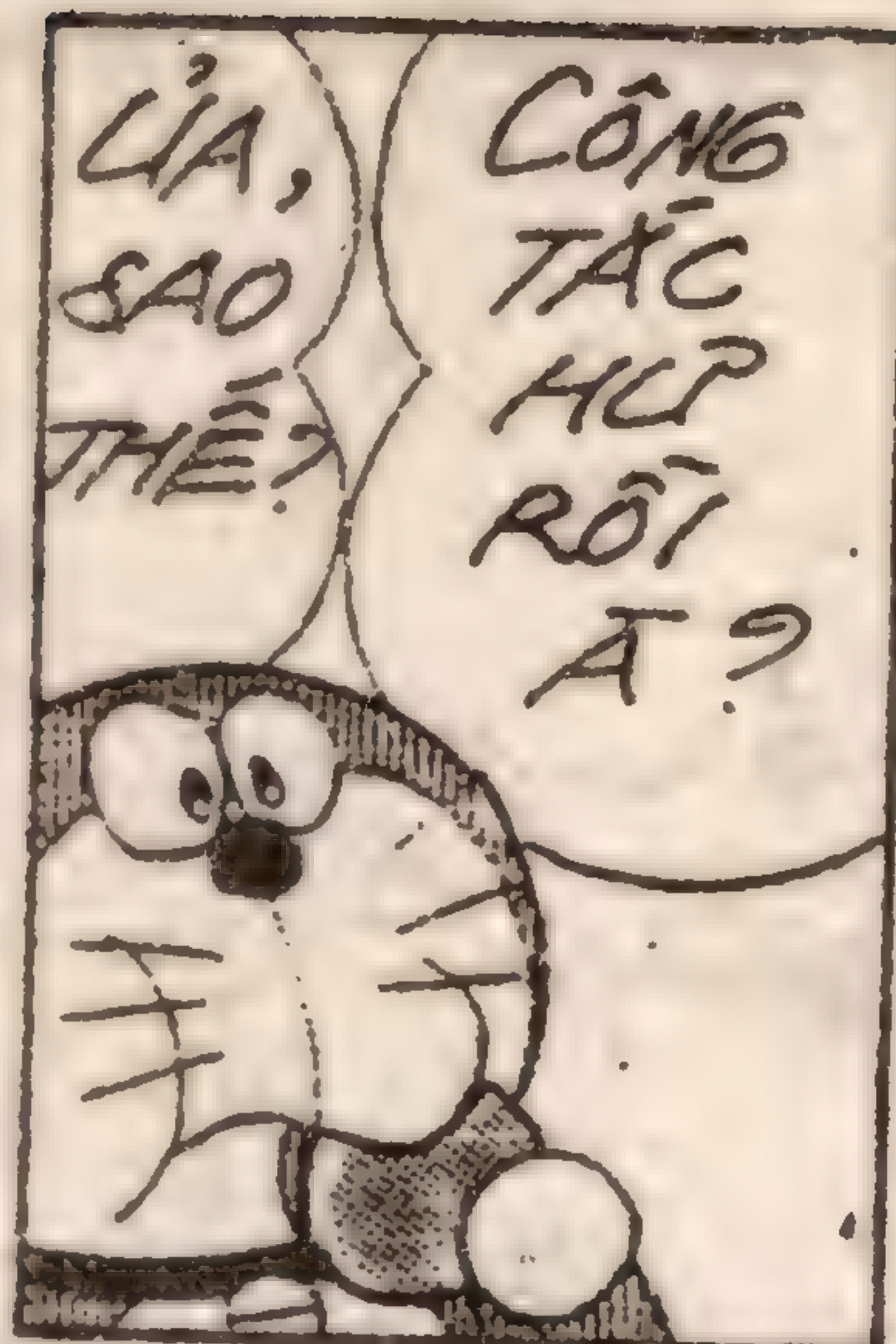

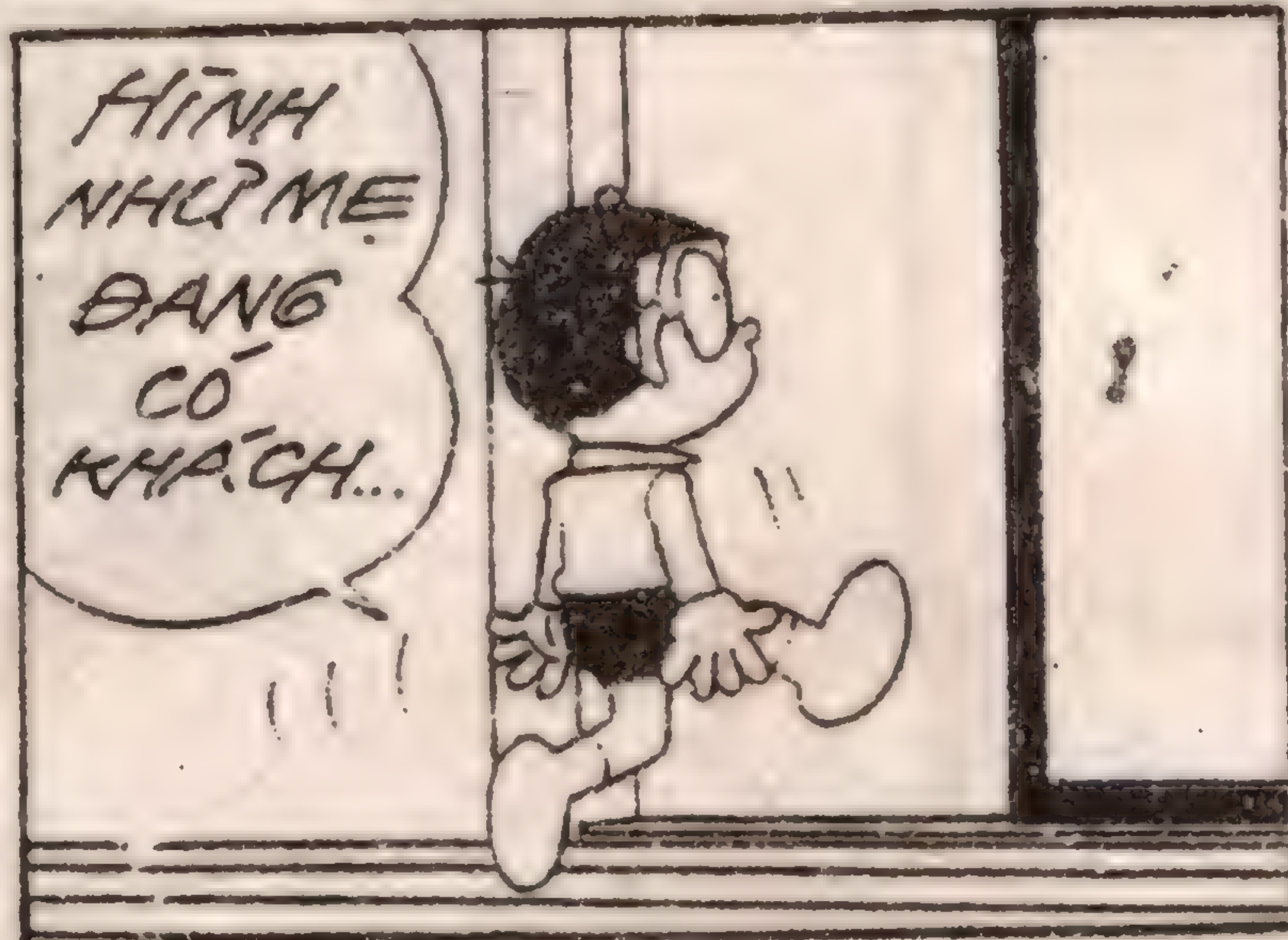
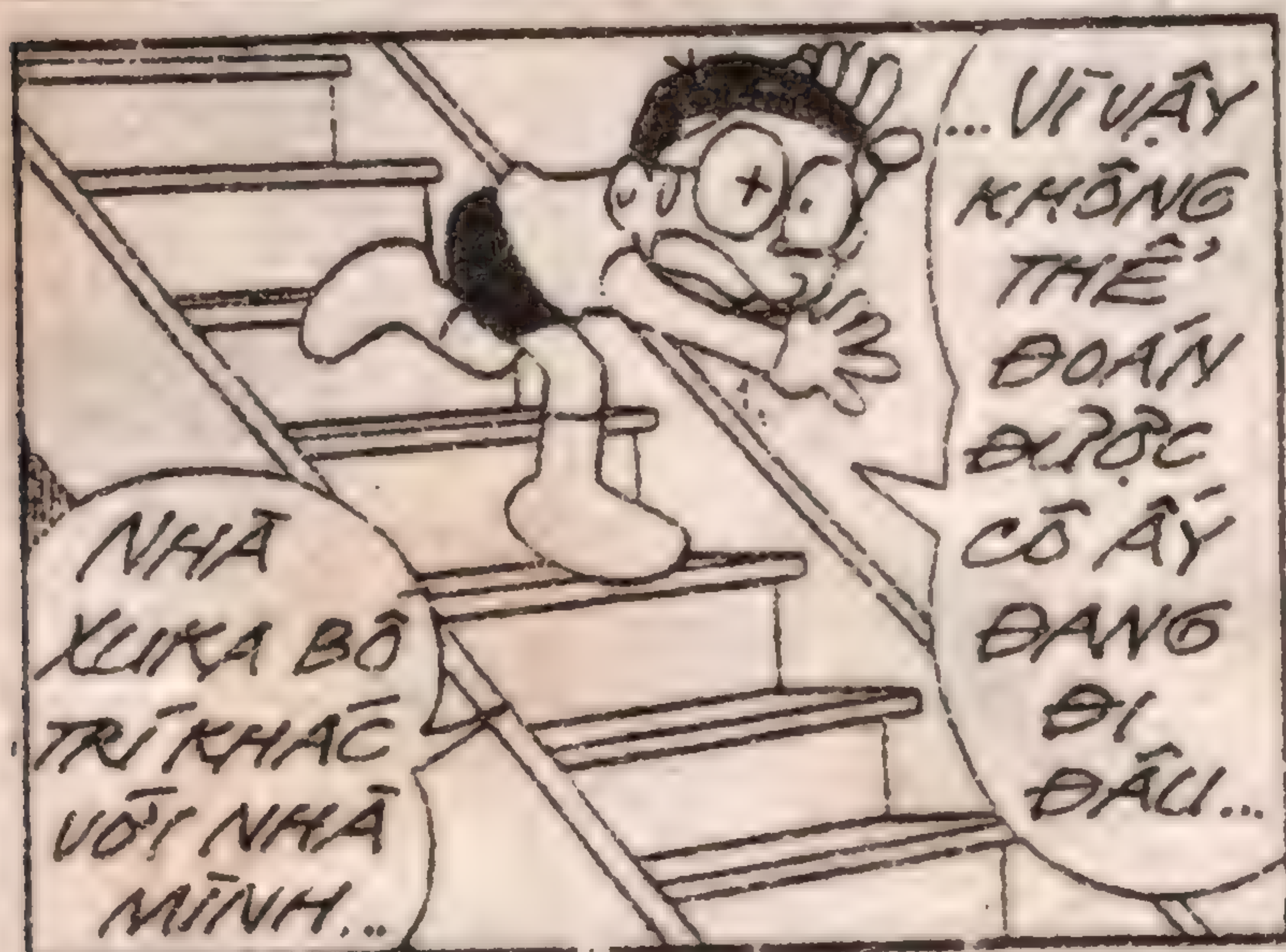
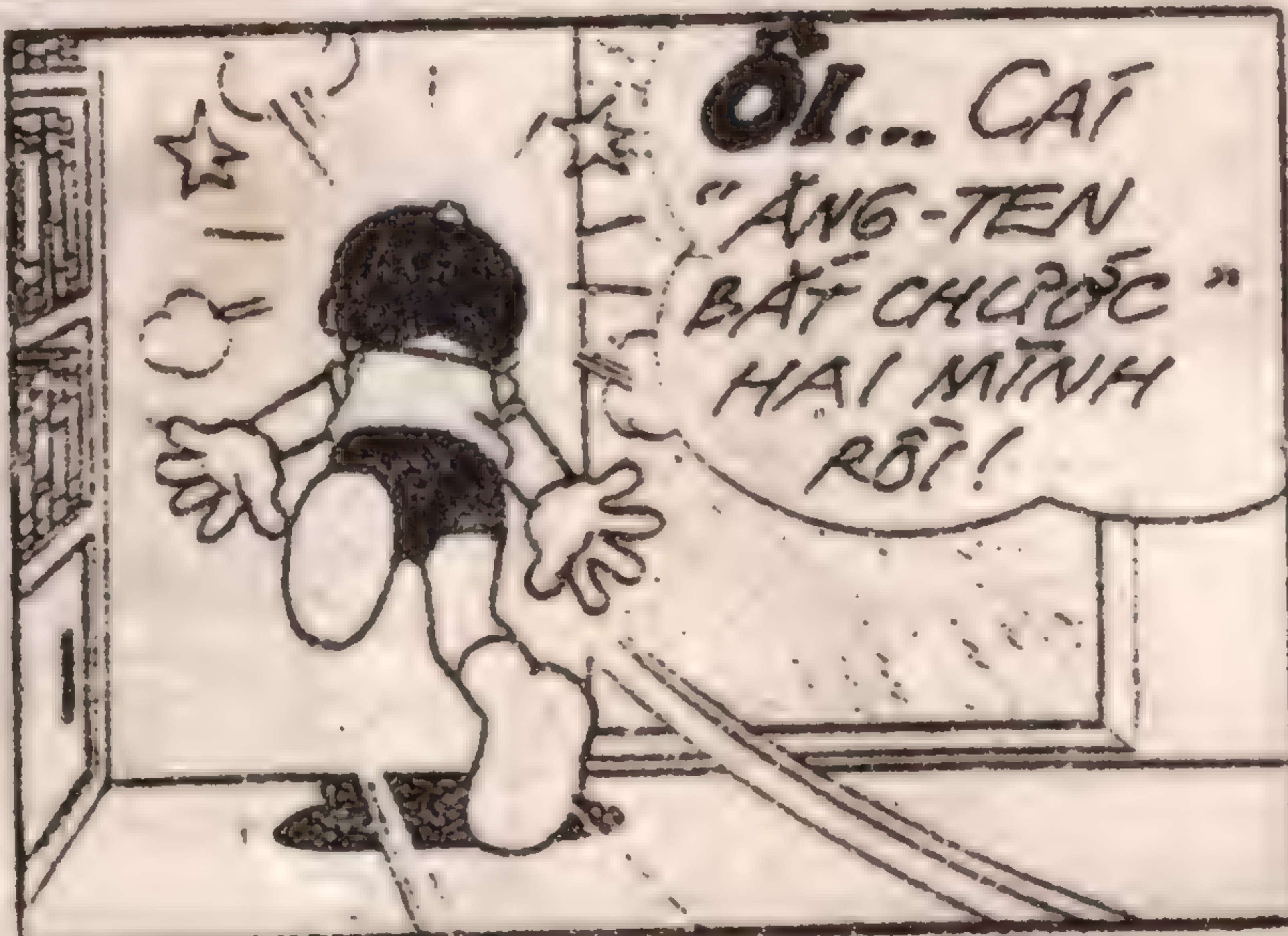

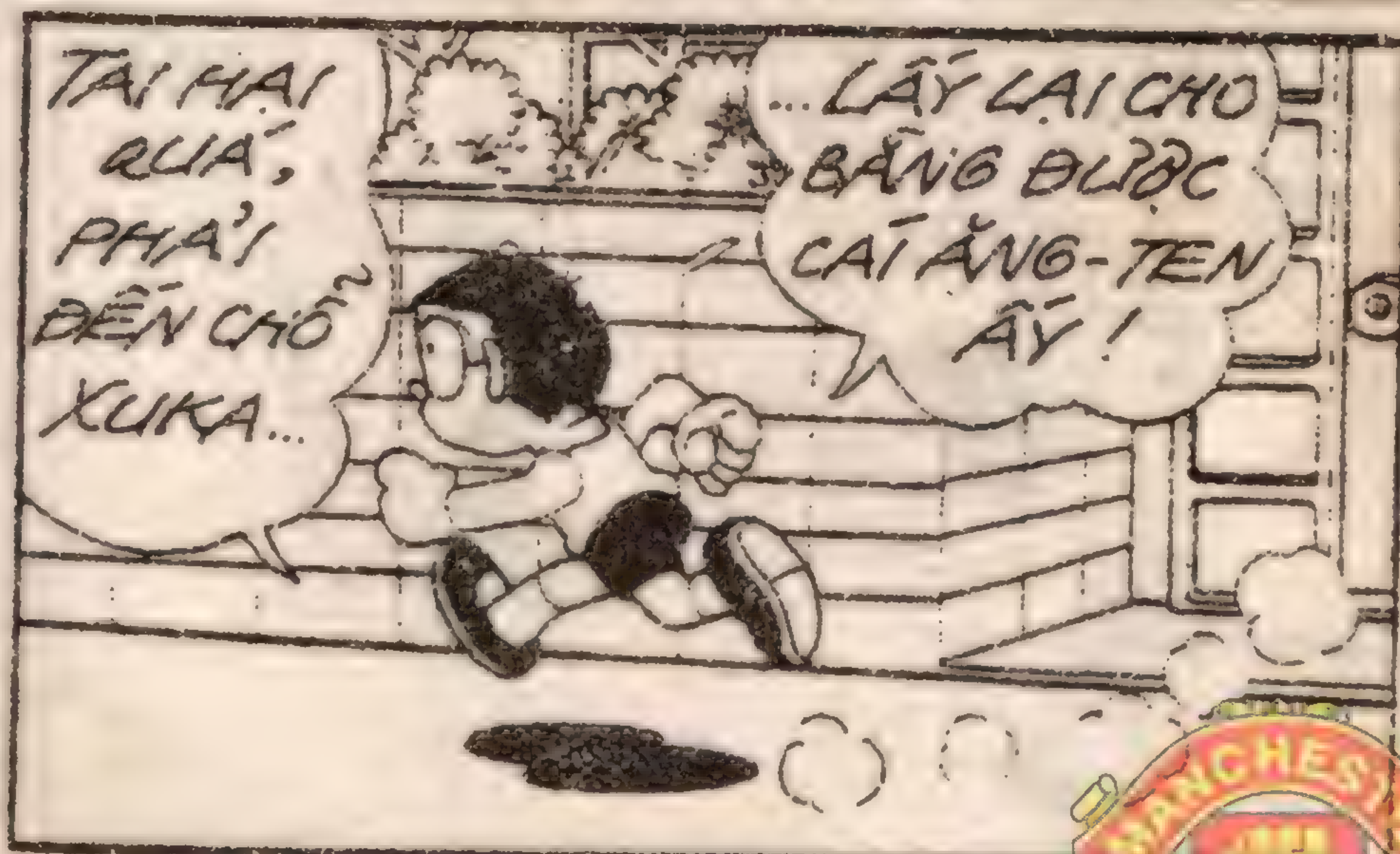
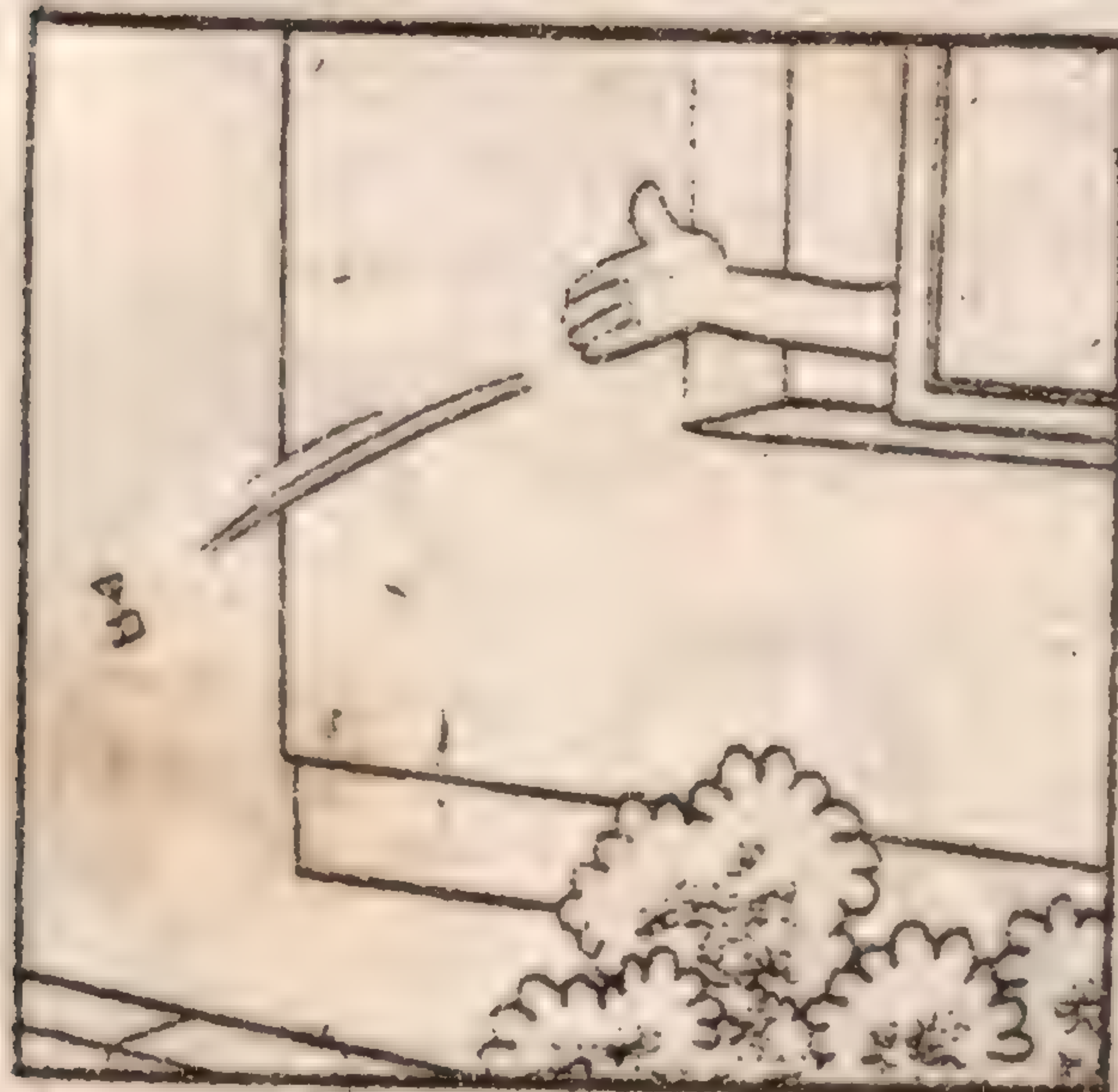
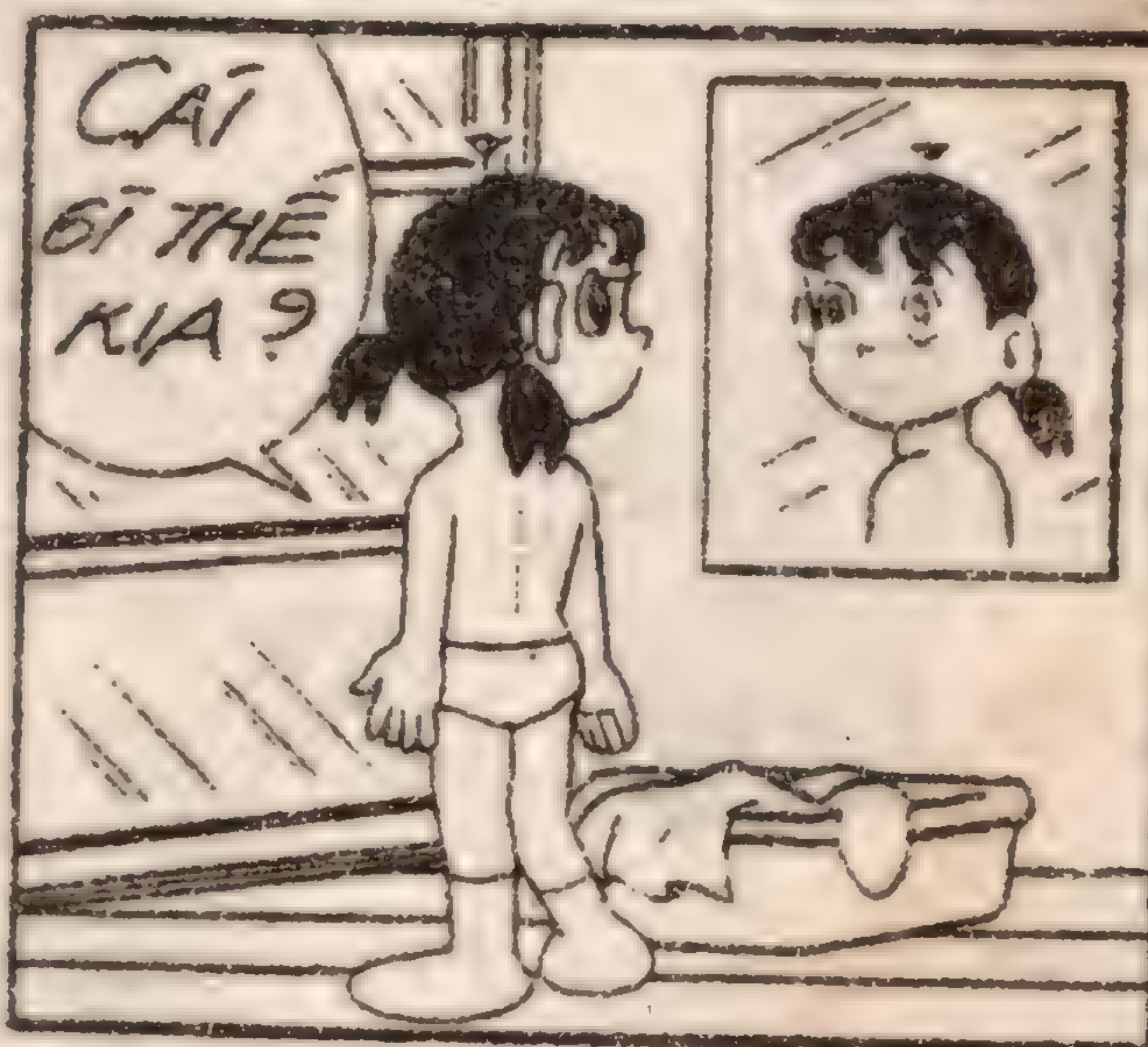
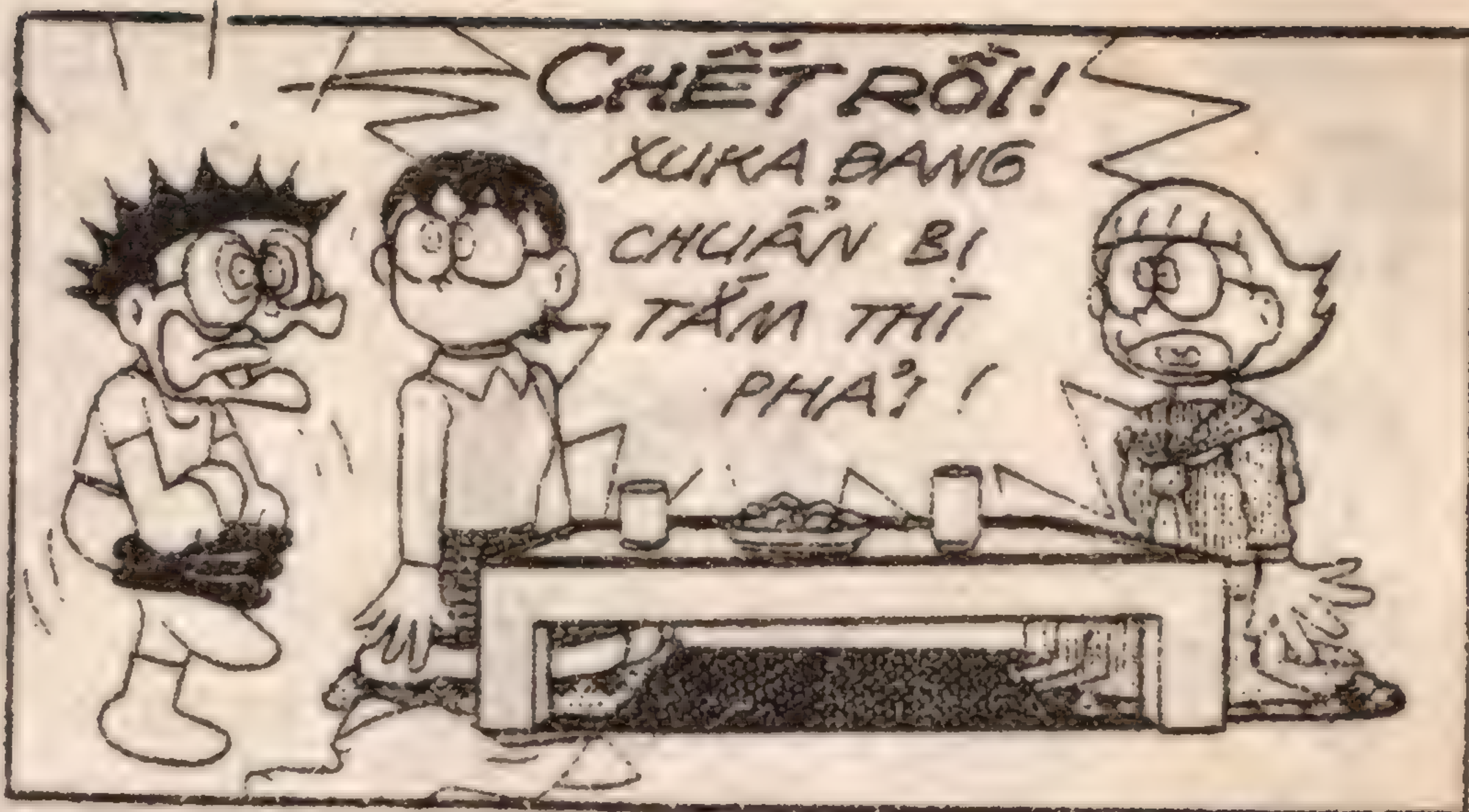

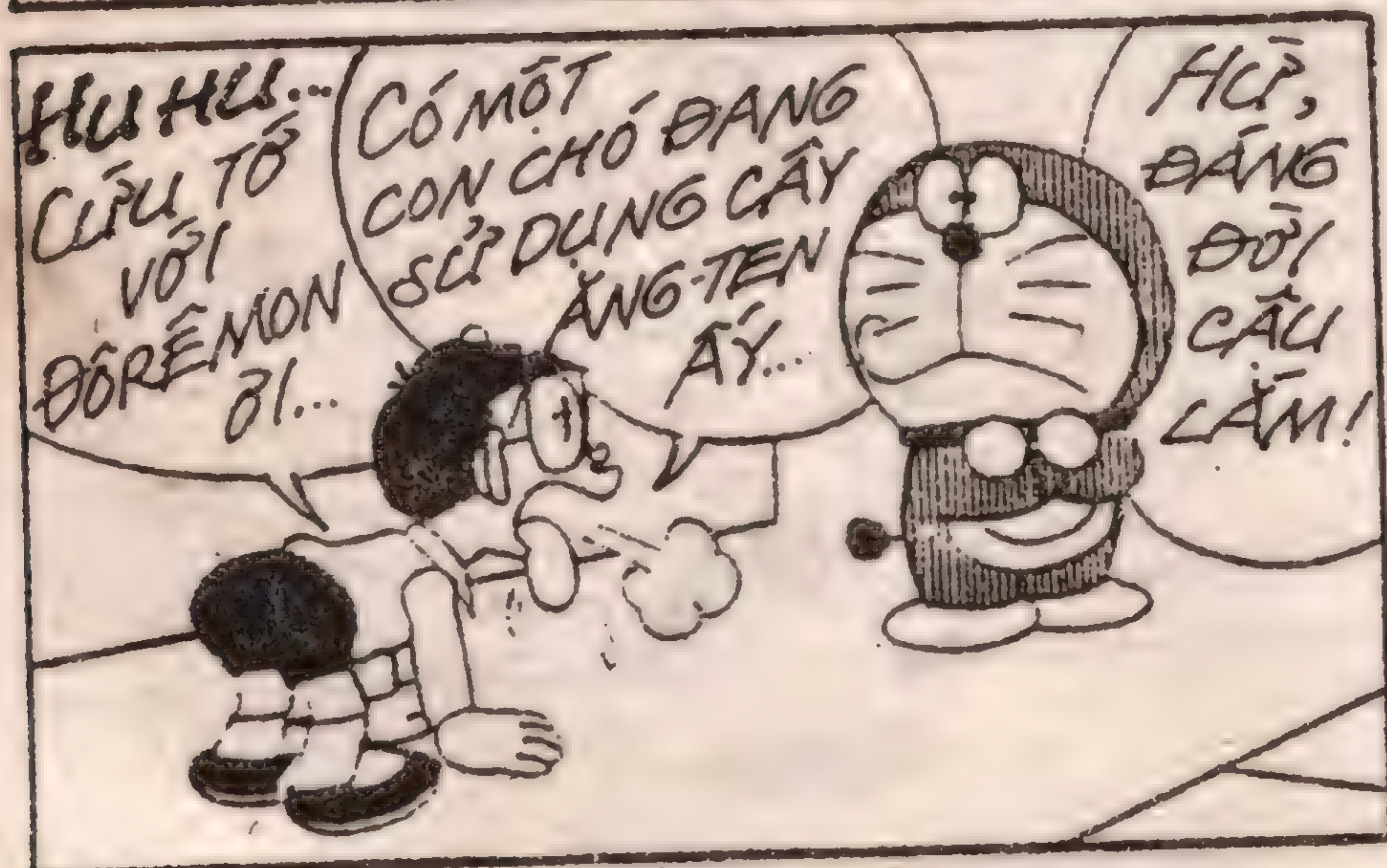
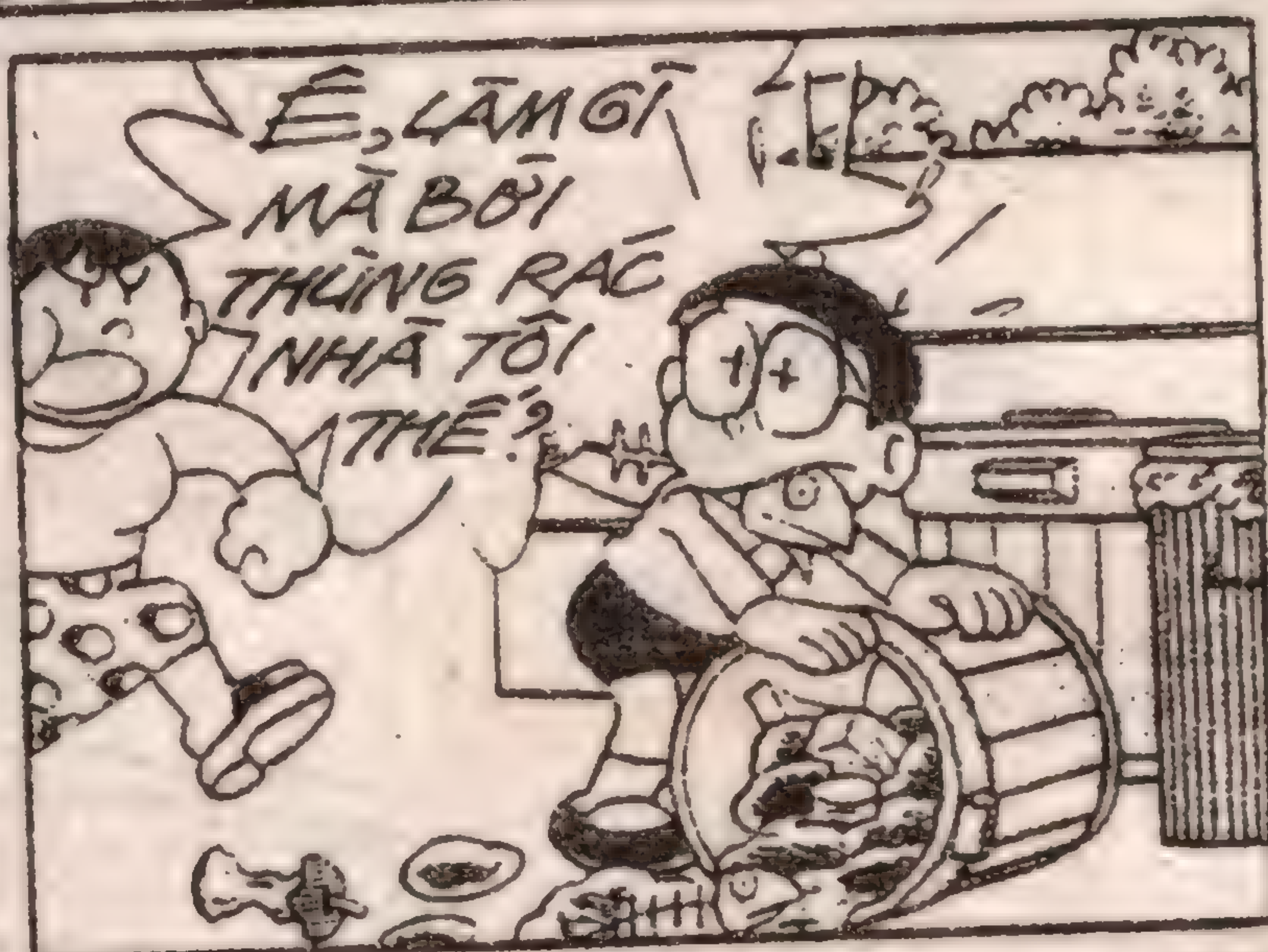
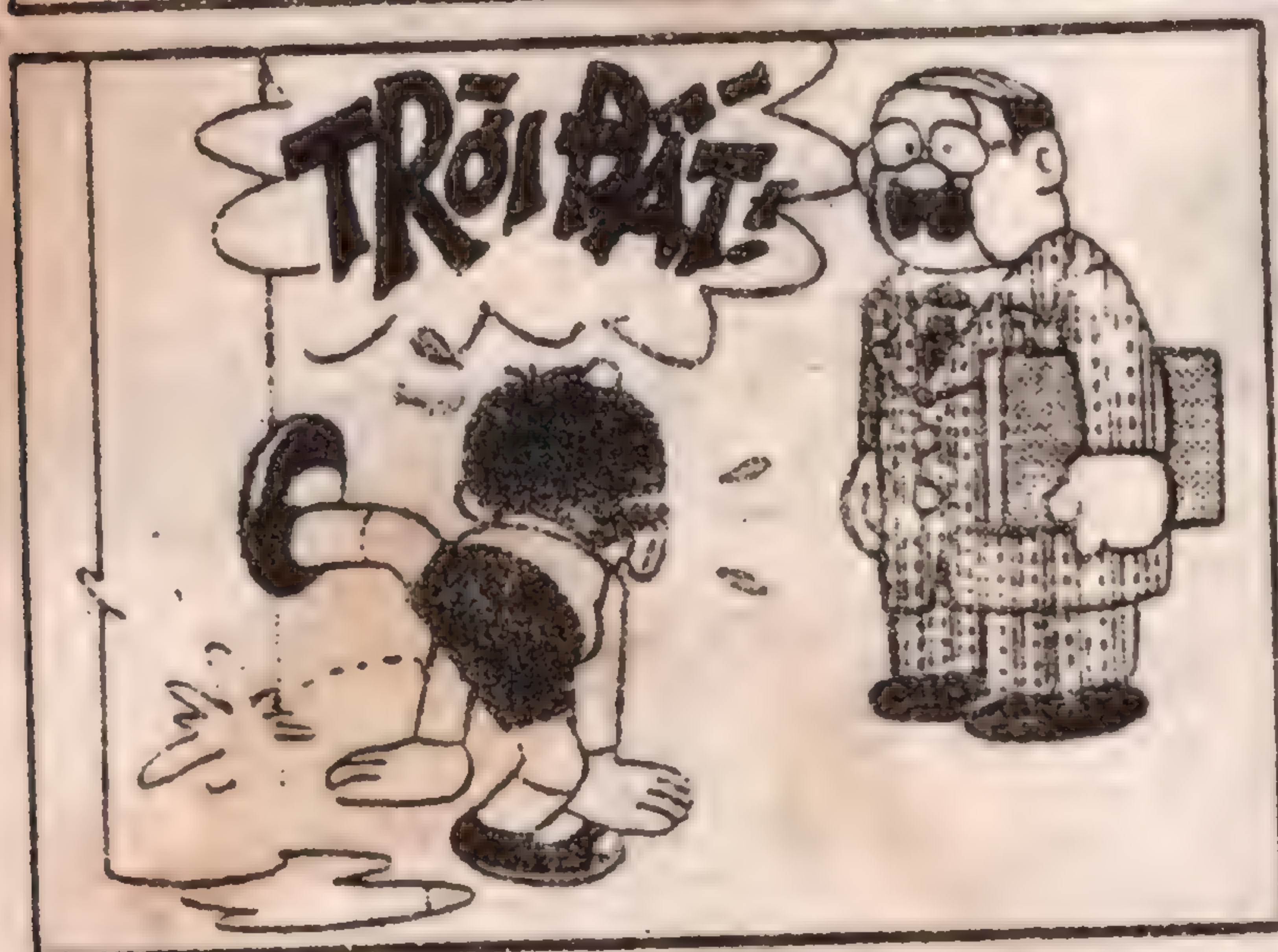
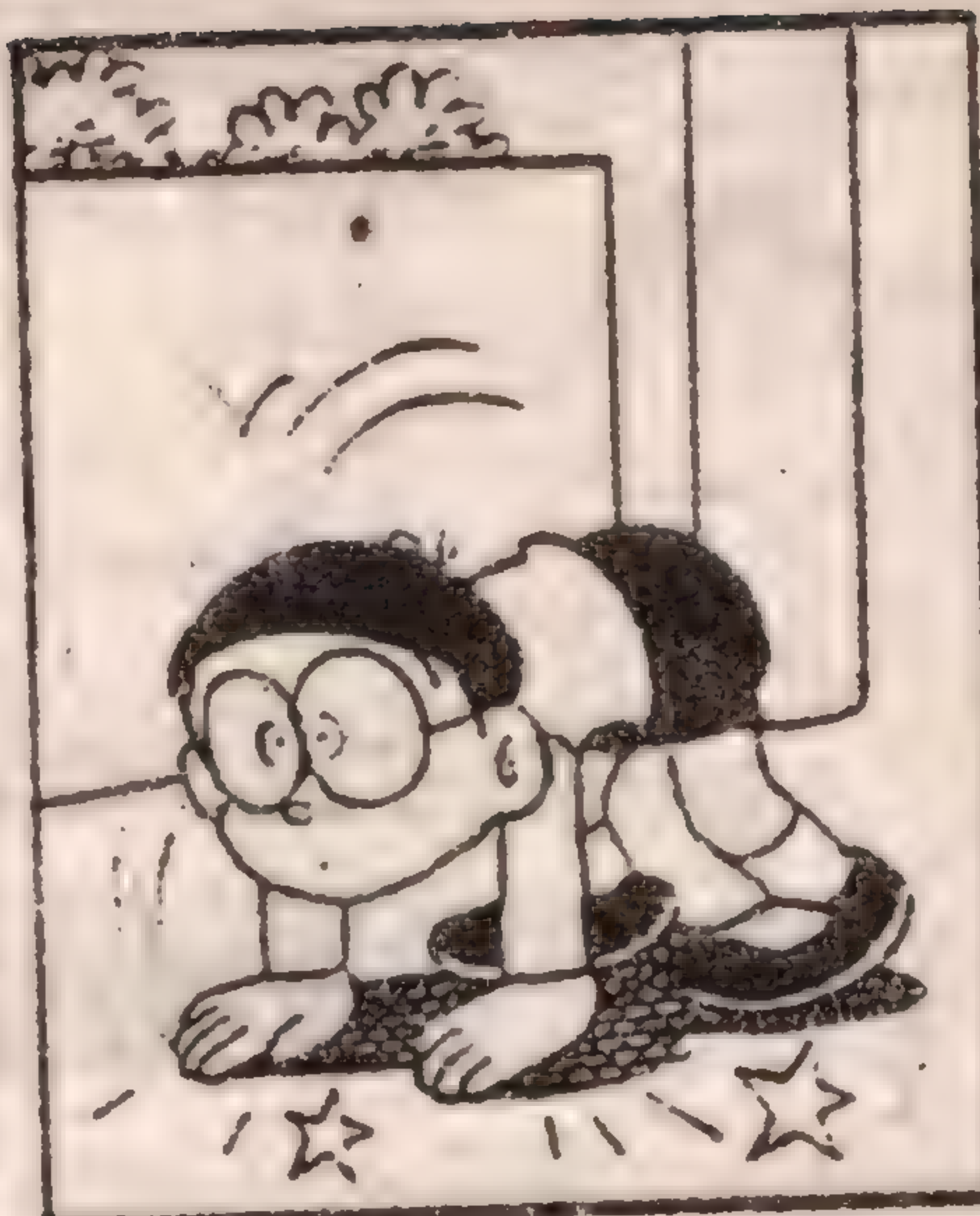

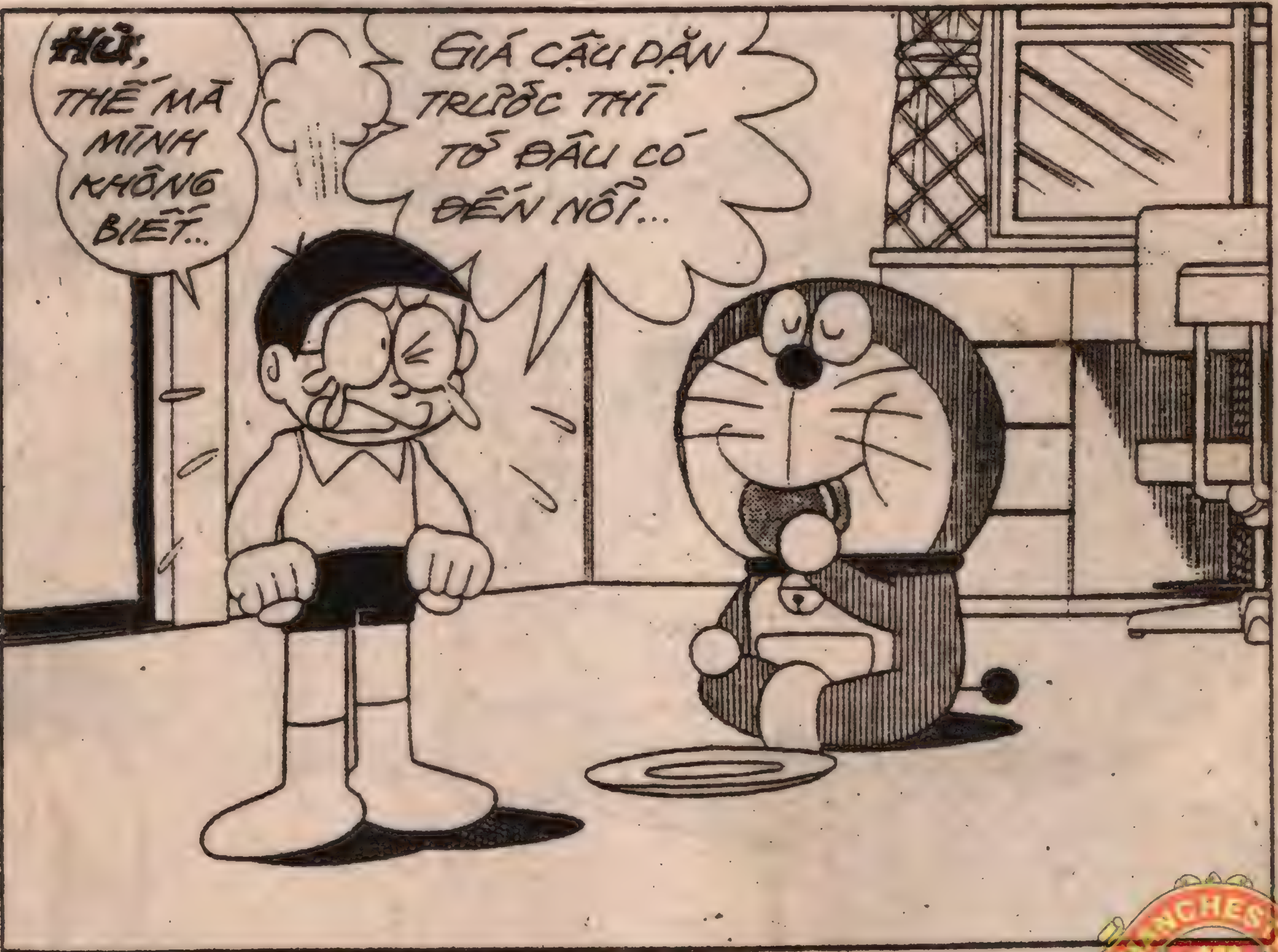
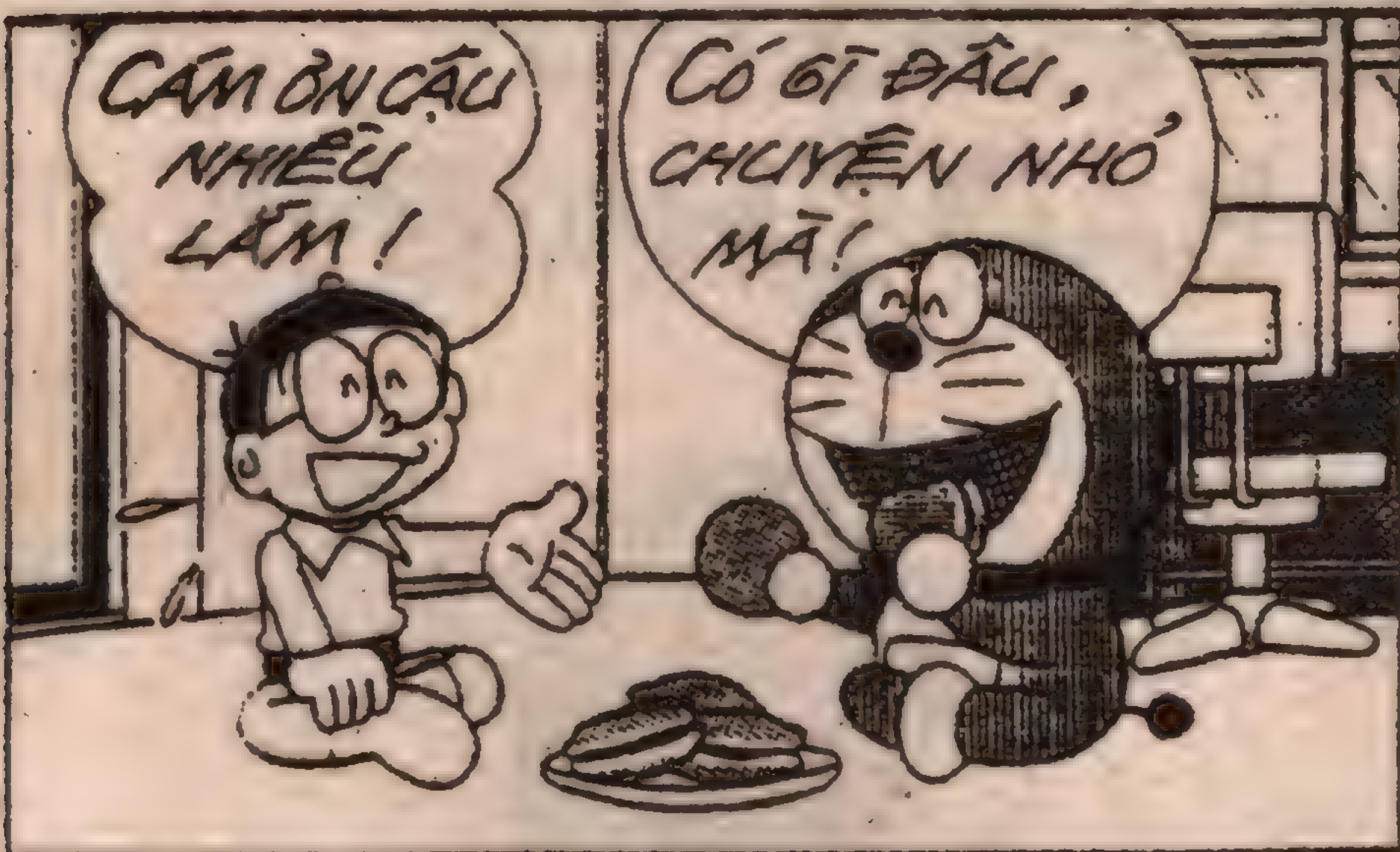
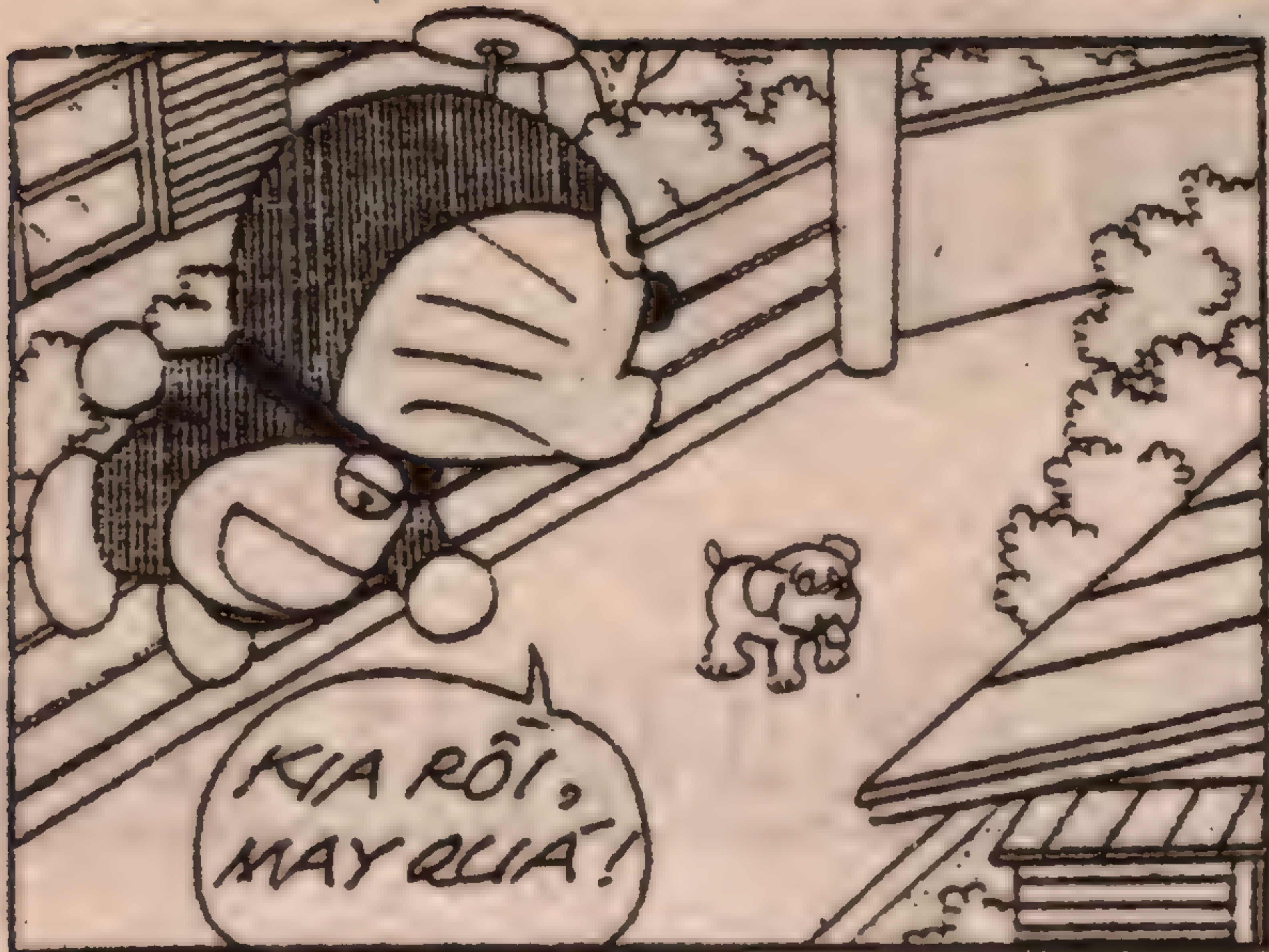

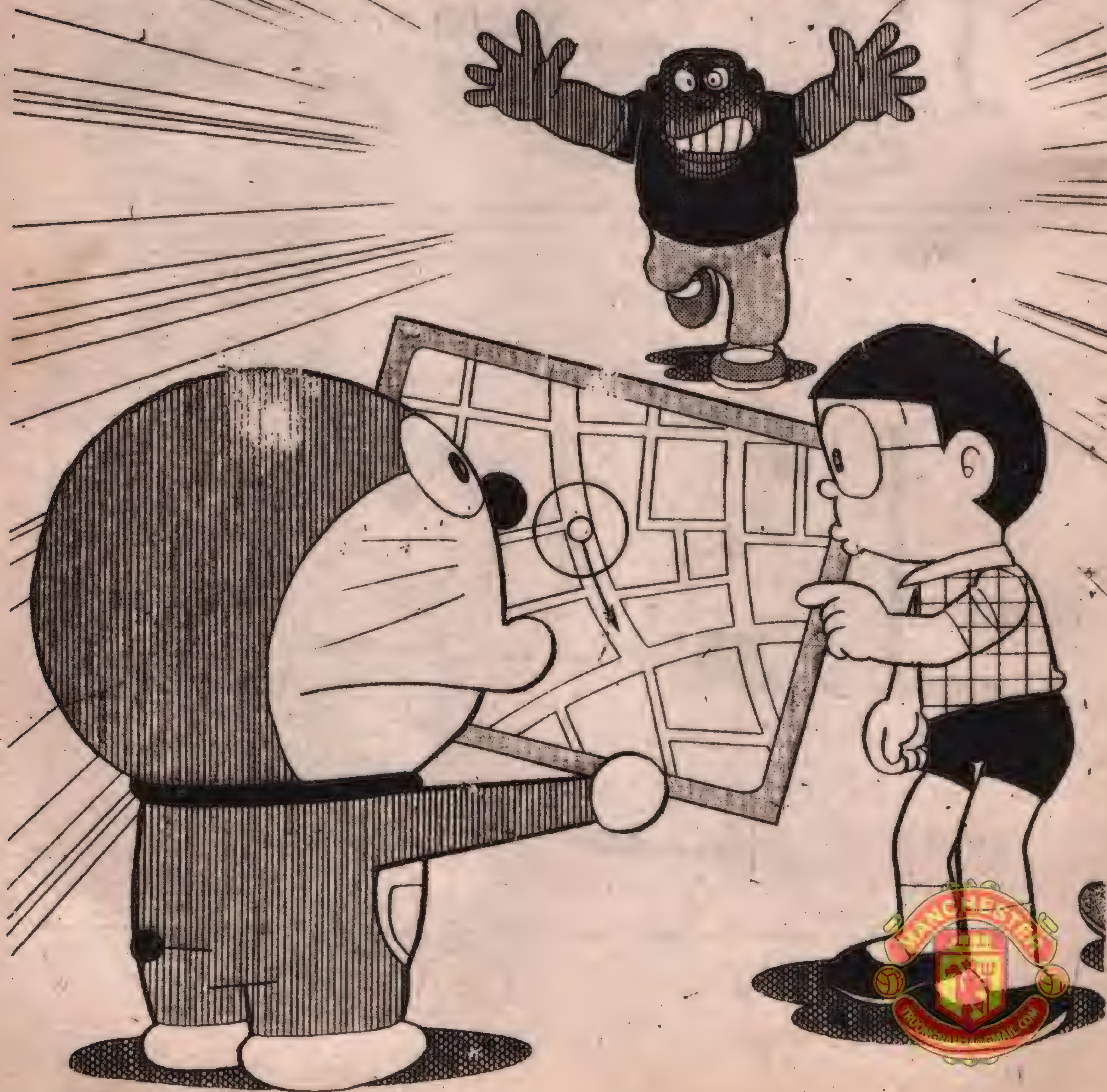

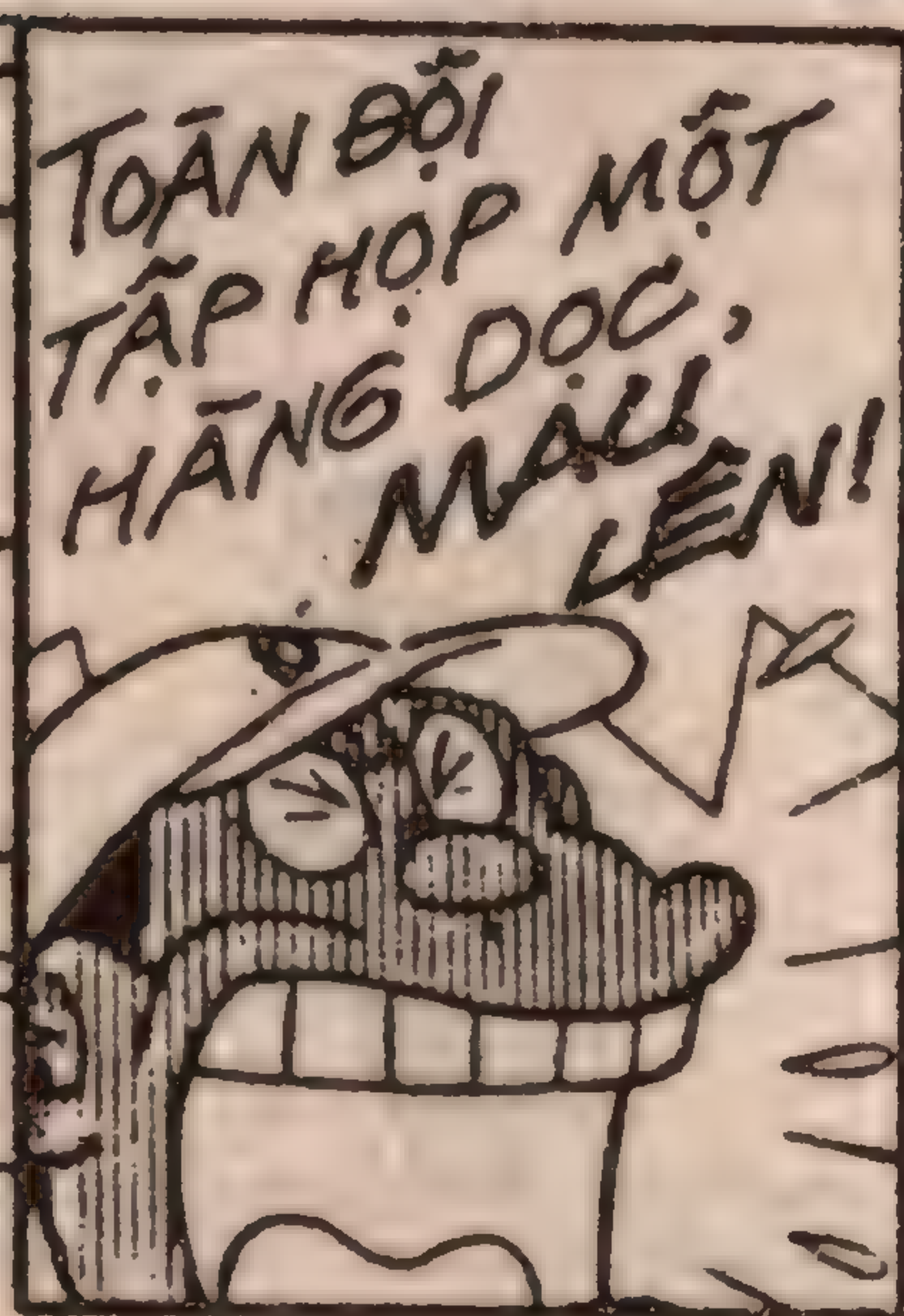
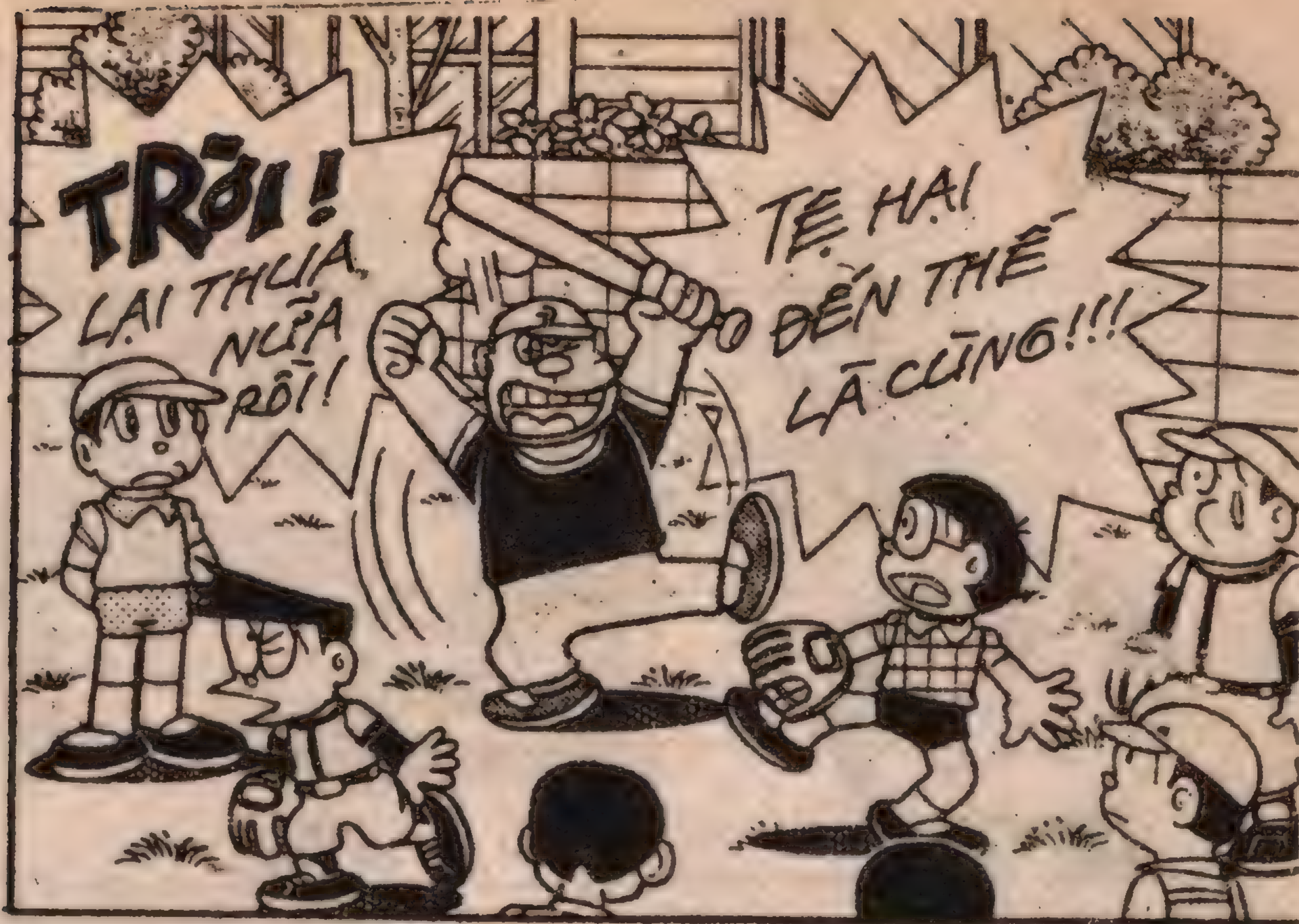

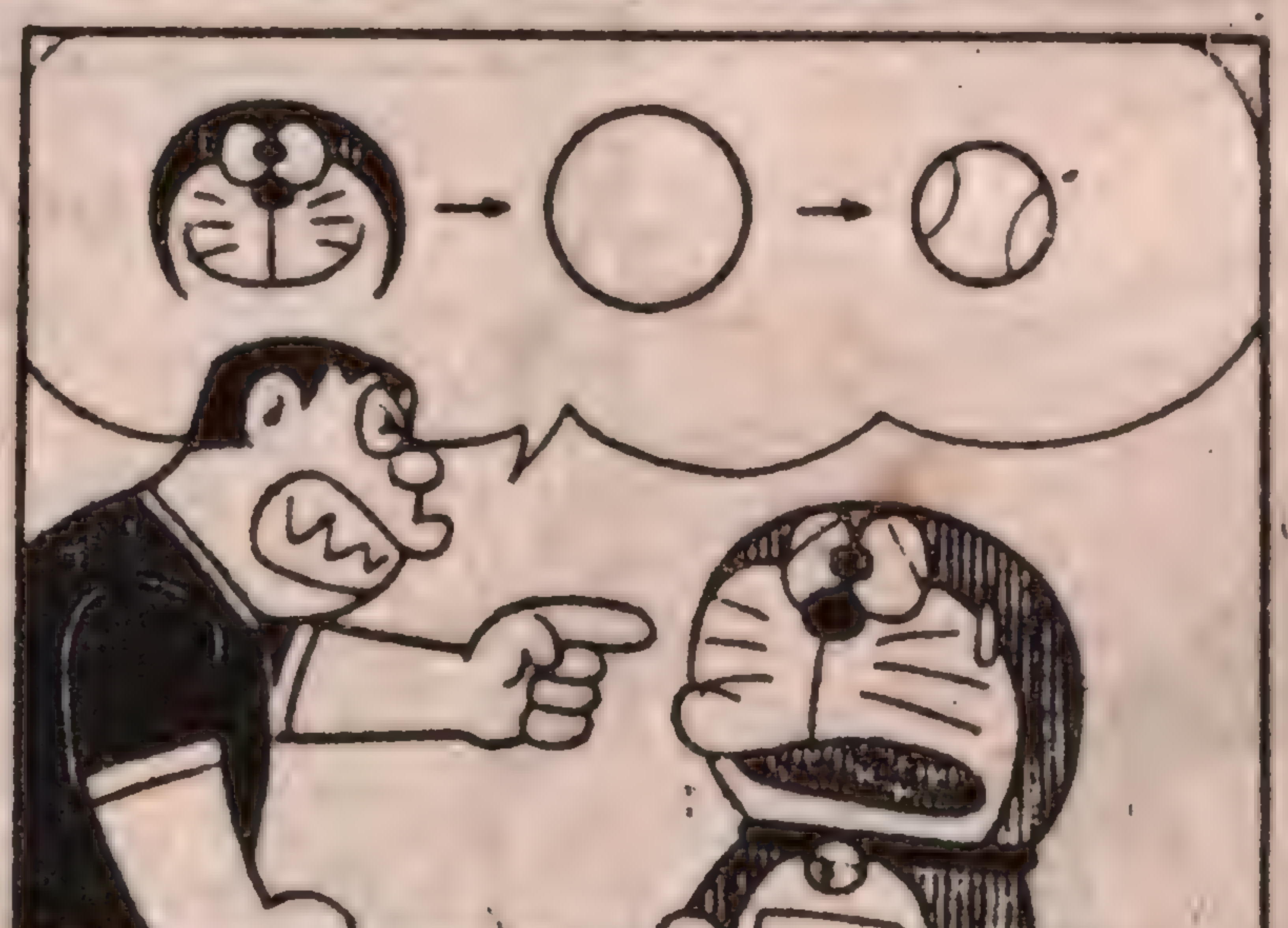
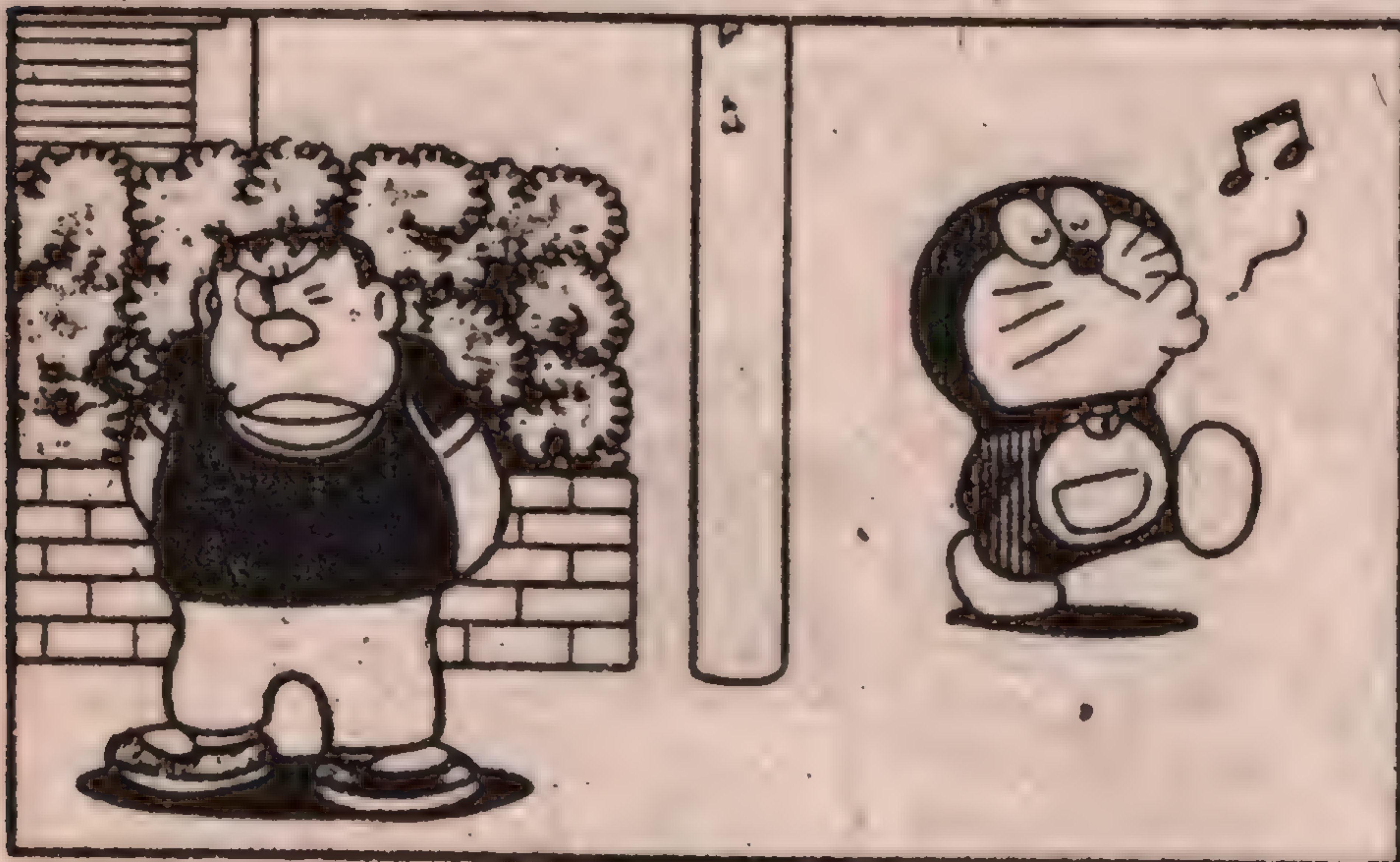
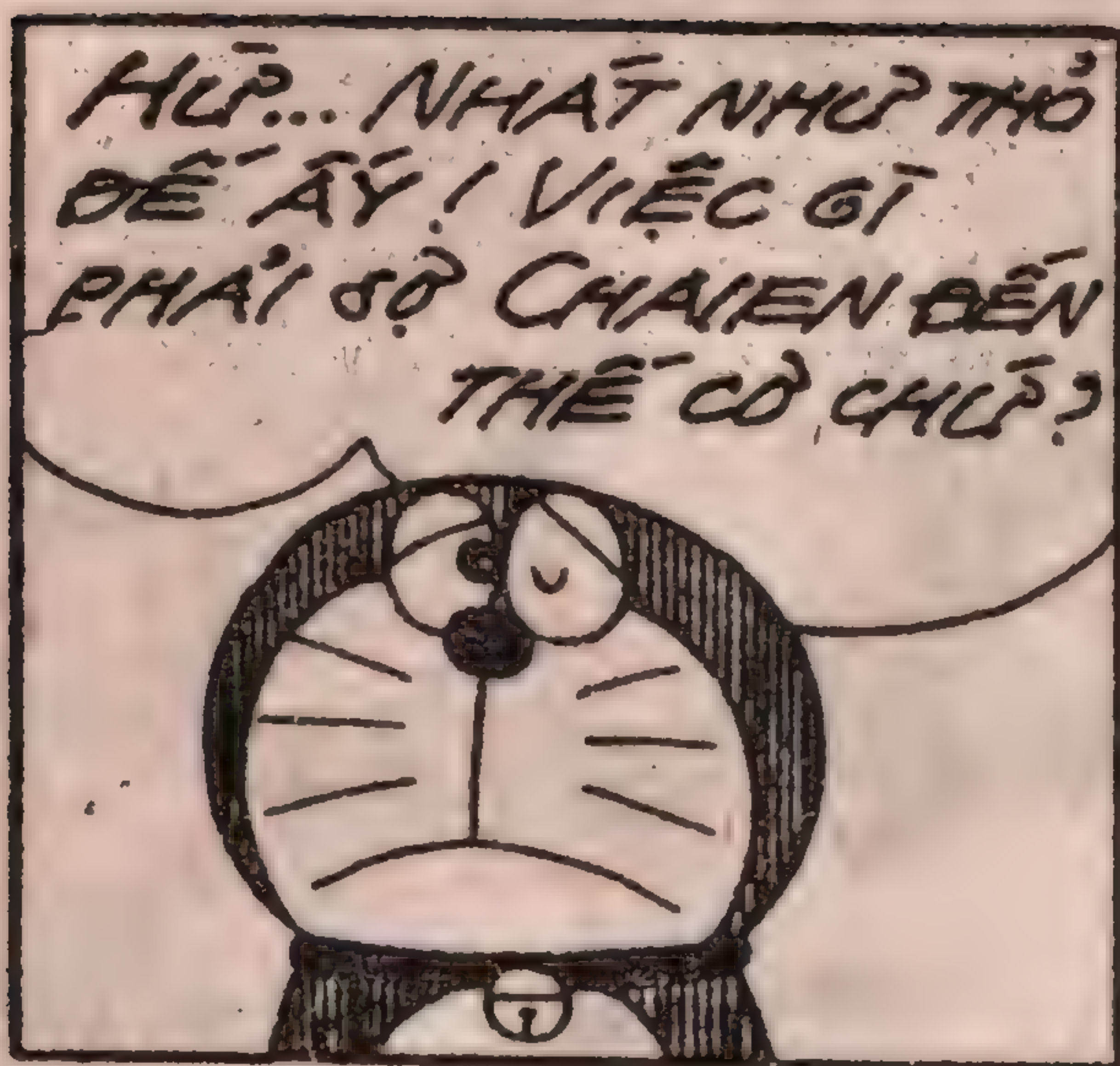
đội mèo

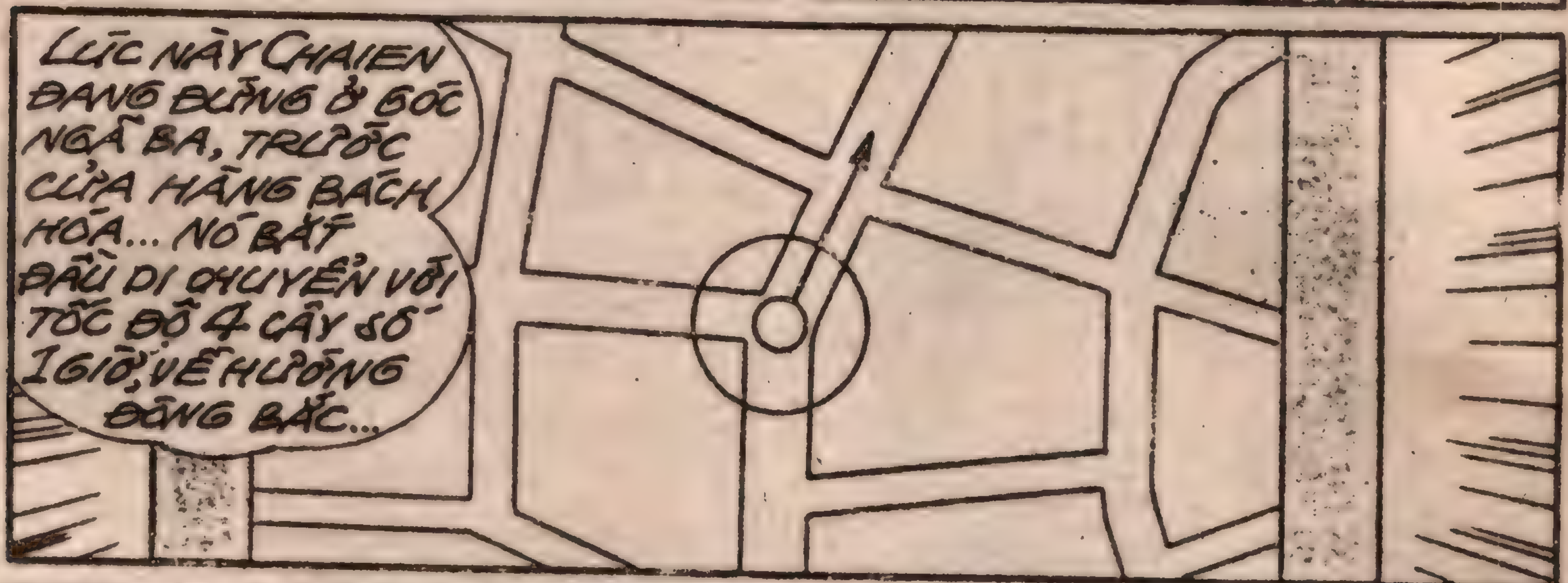
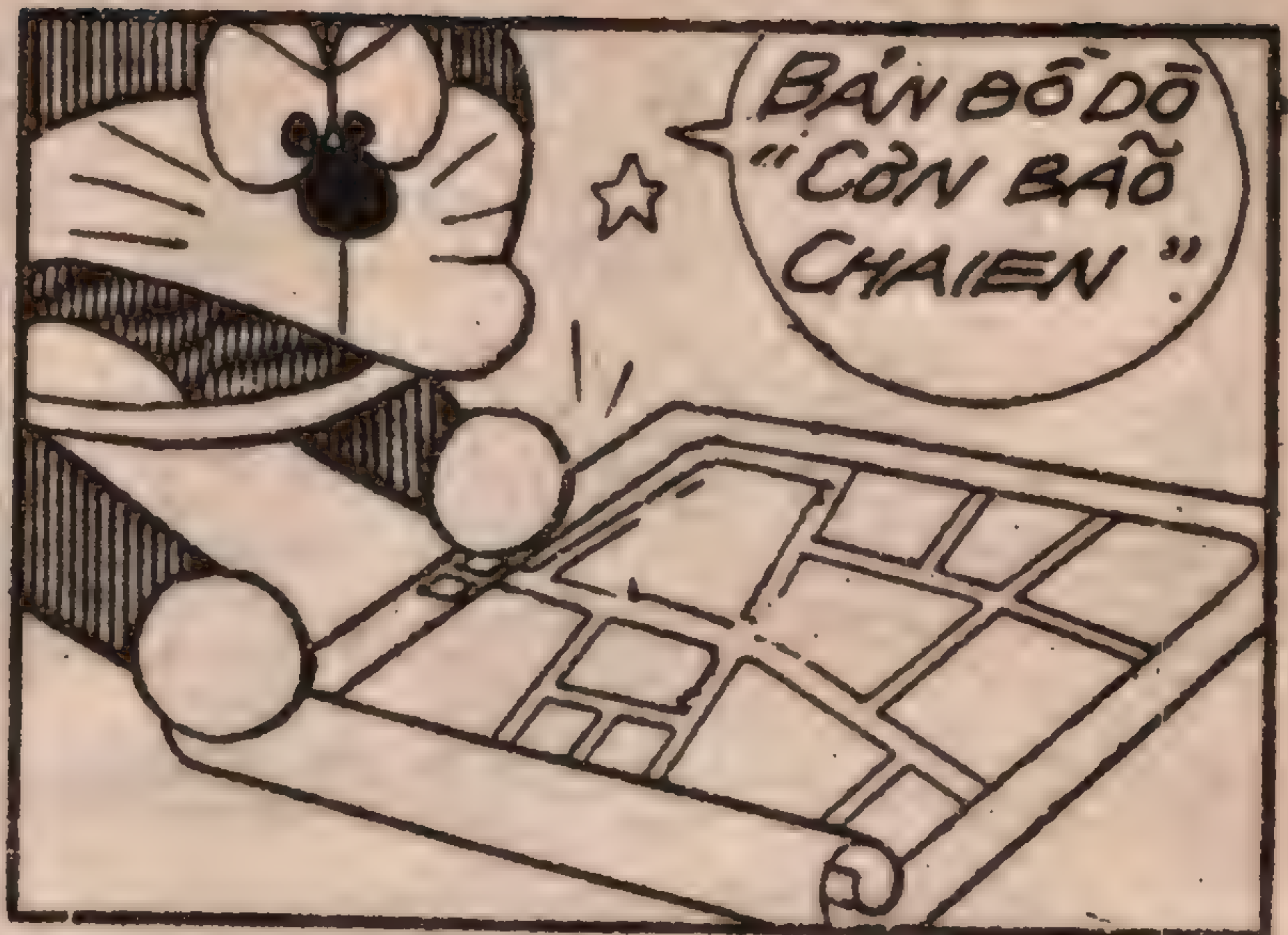
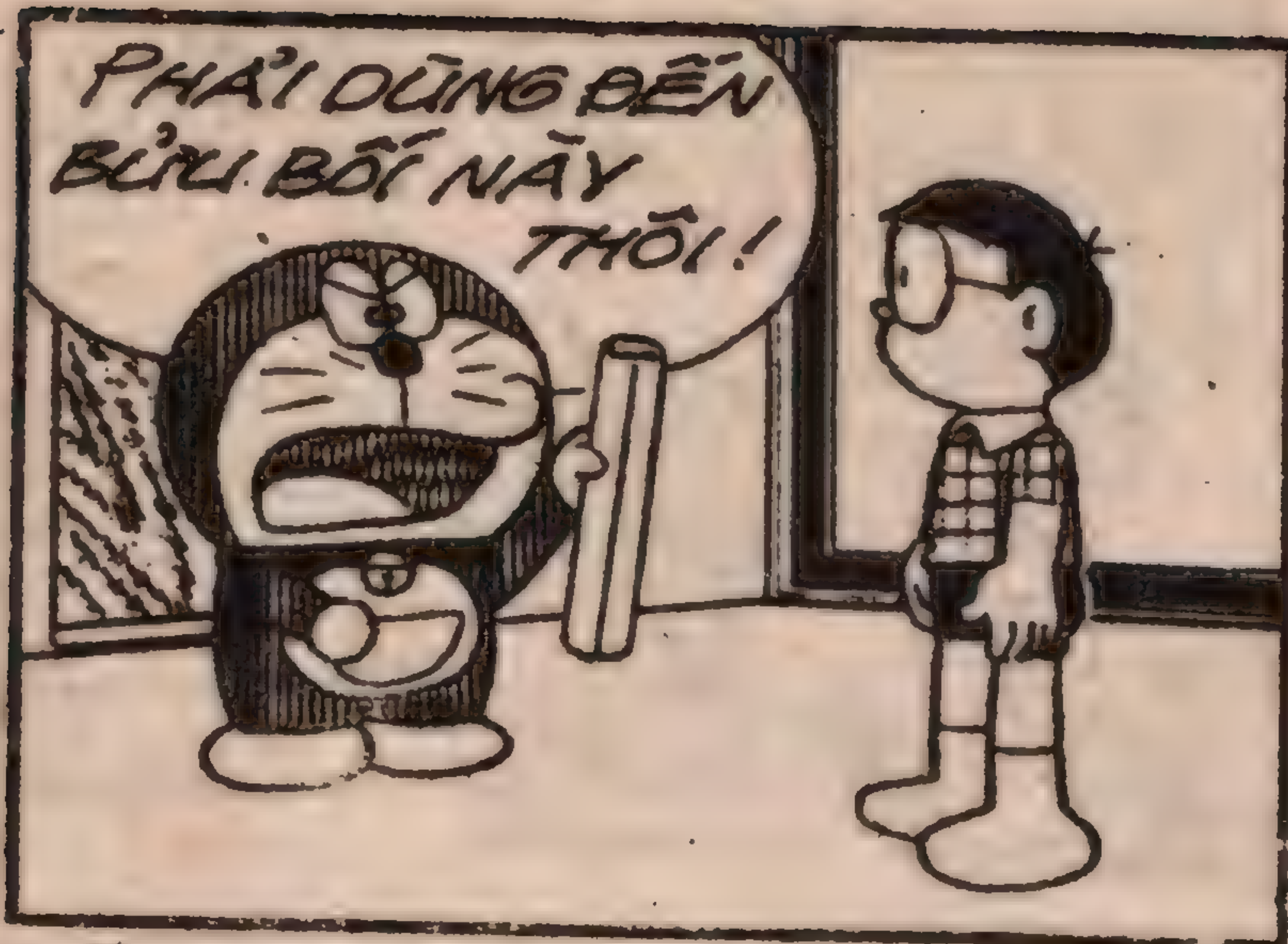
chú mèo: thông minh

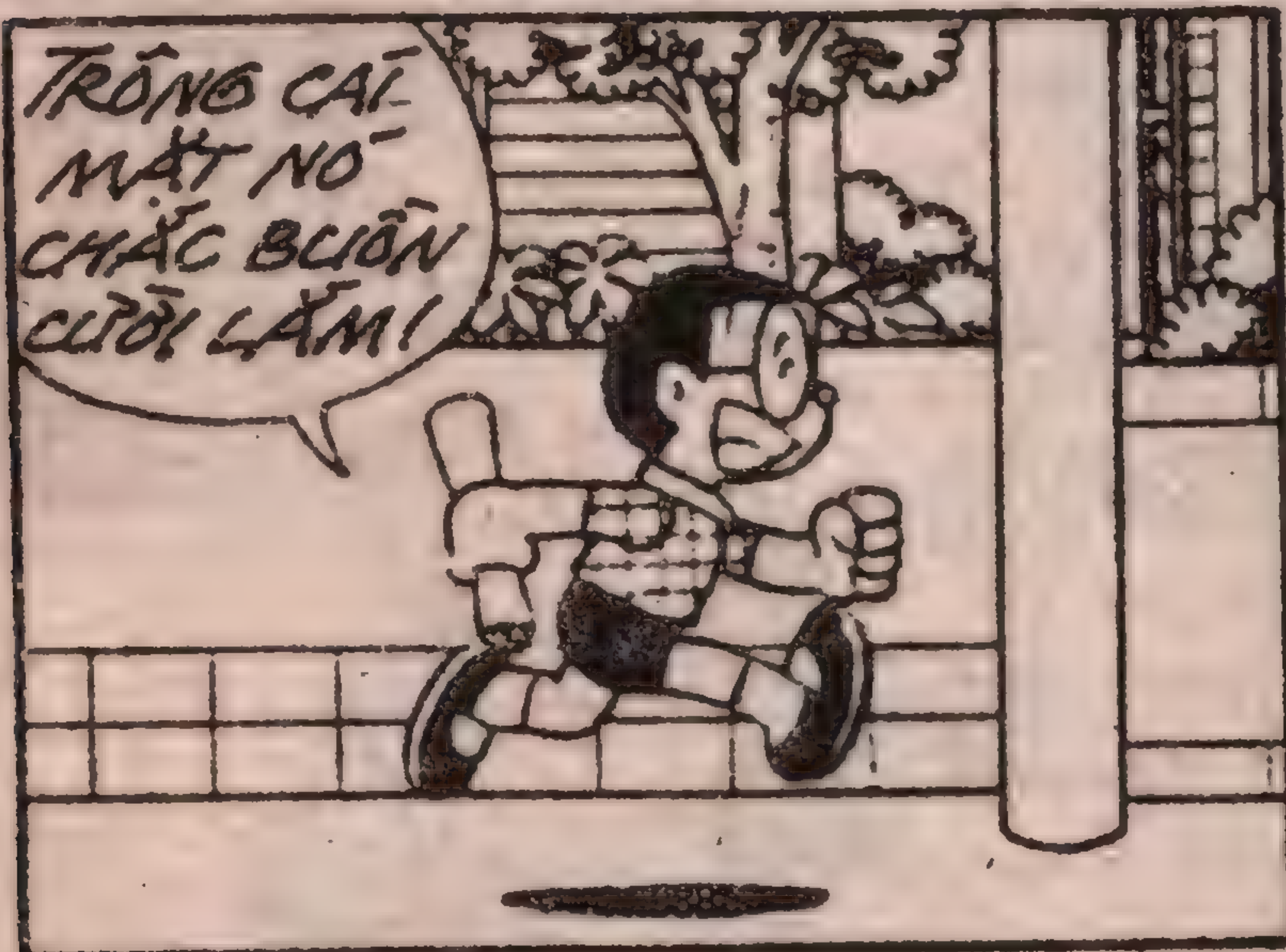
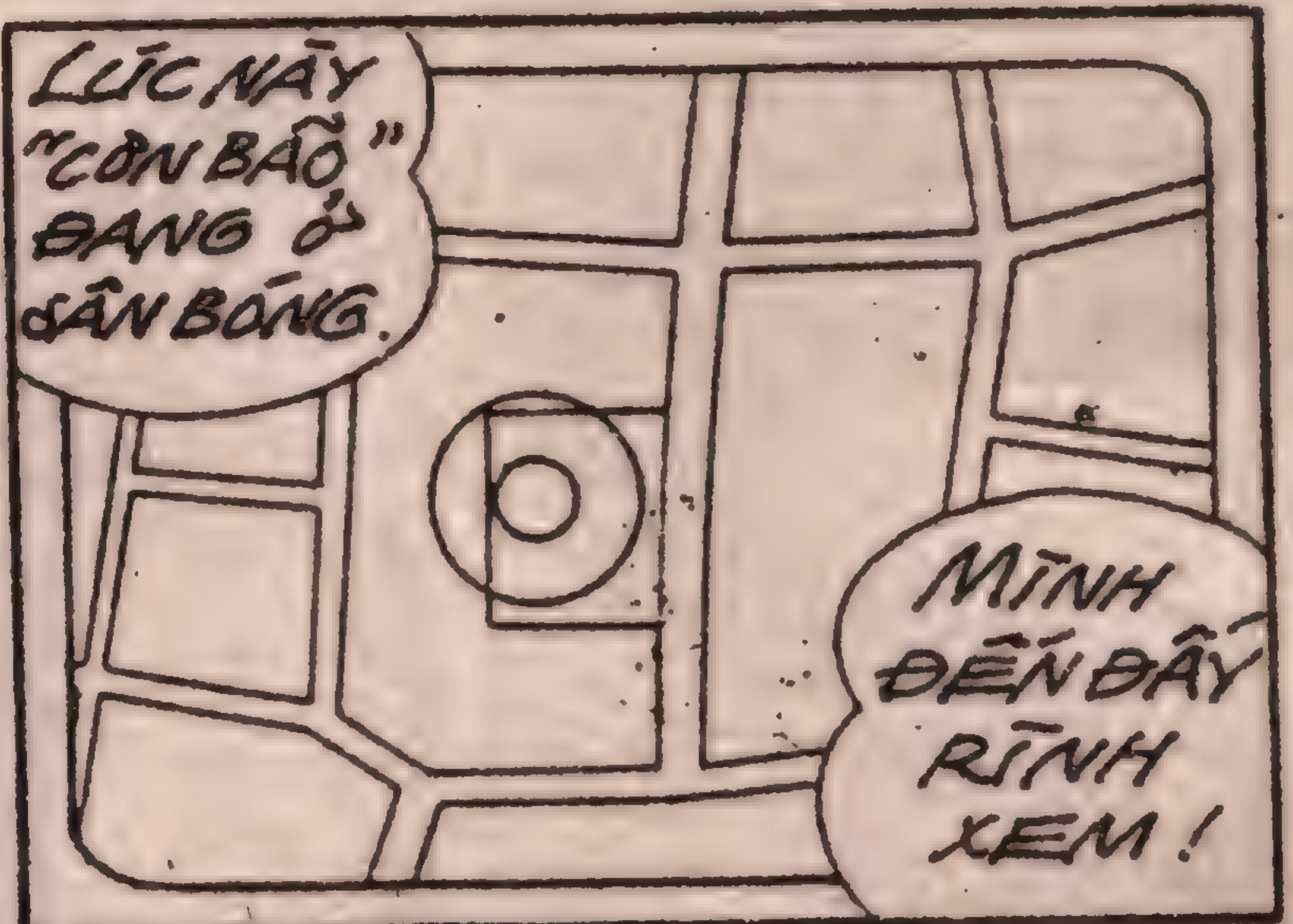
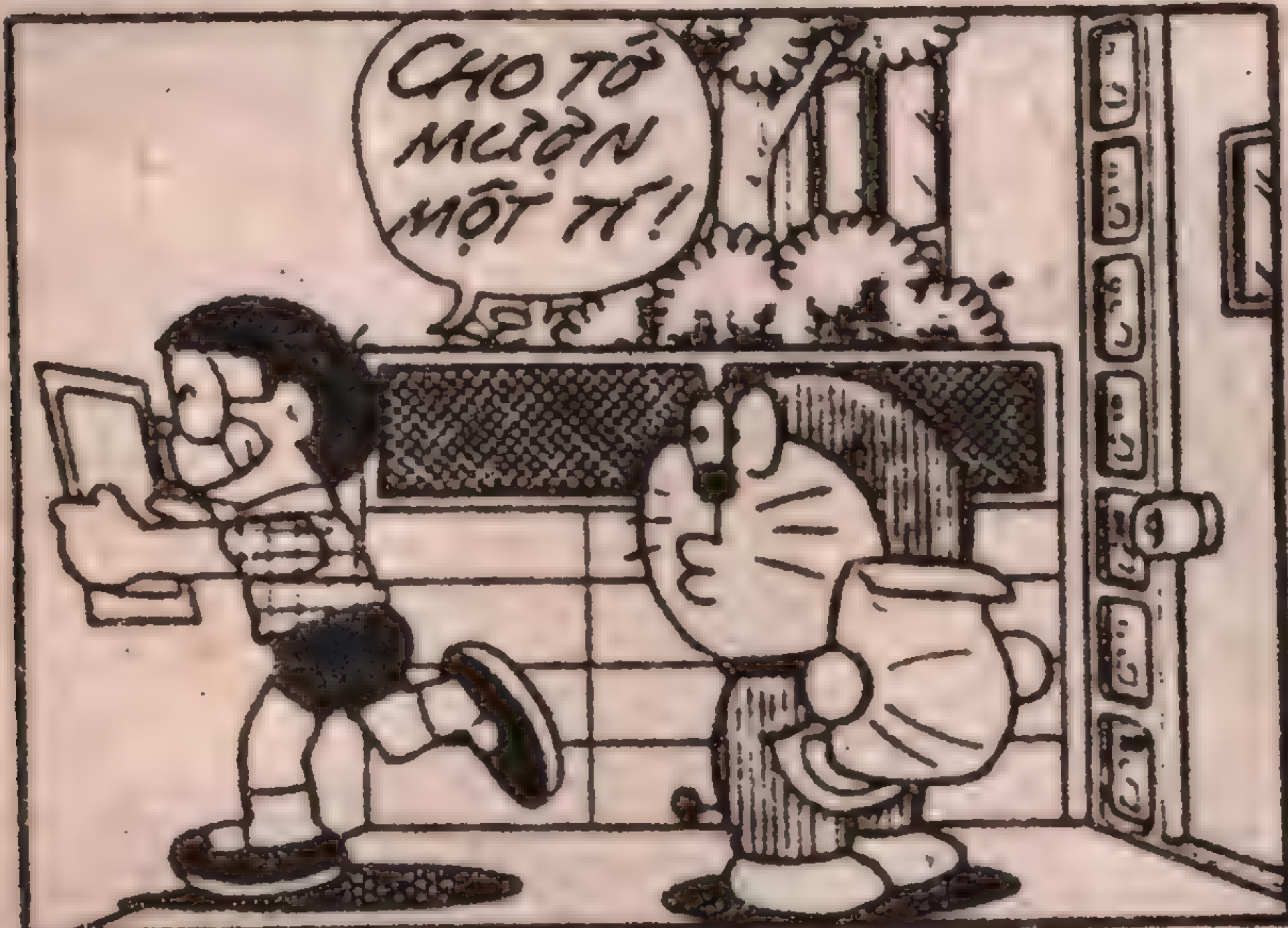
BẢN ĐỒ DÒ "CƠN BÃO CHAIEN"

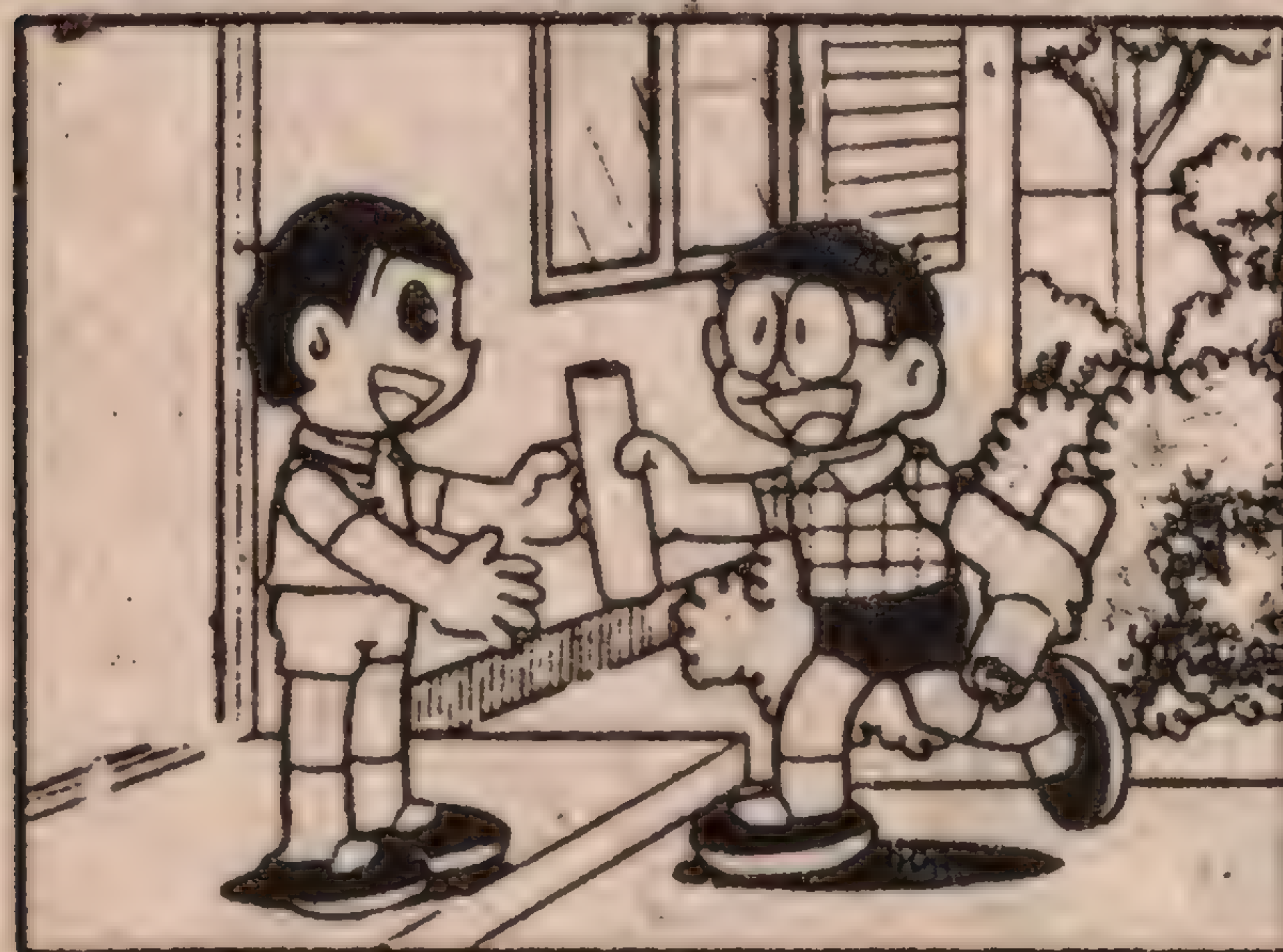
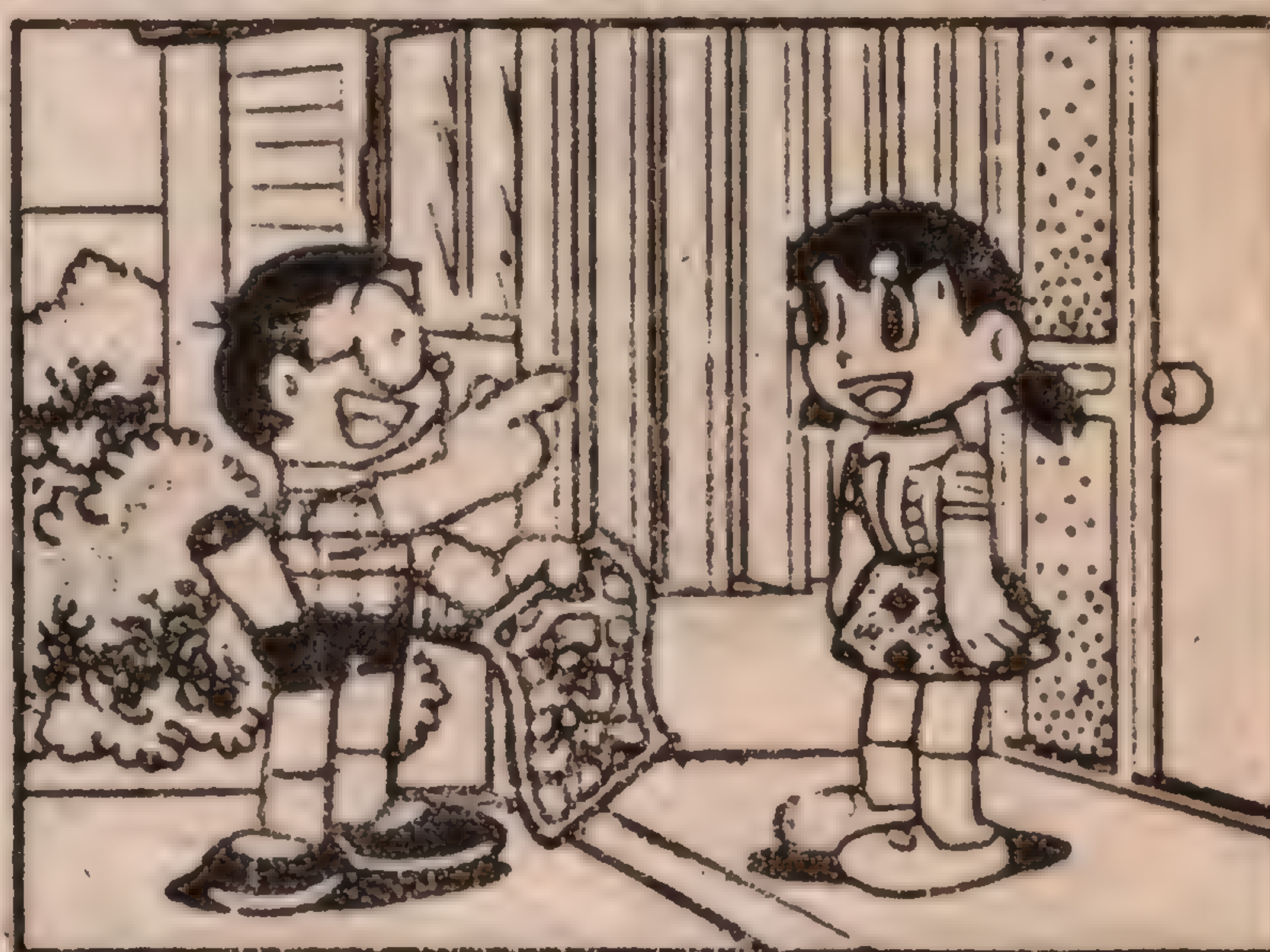
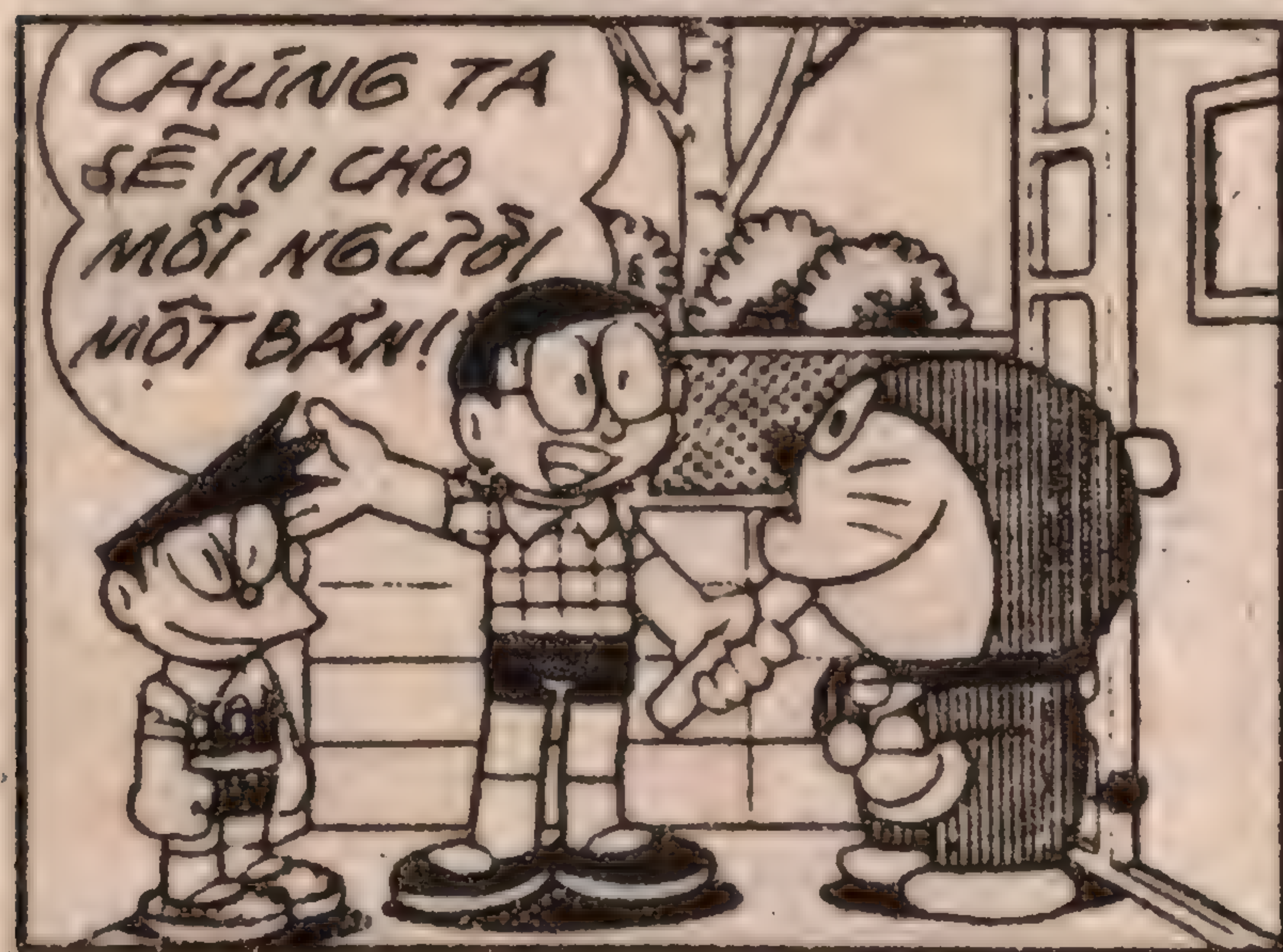
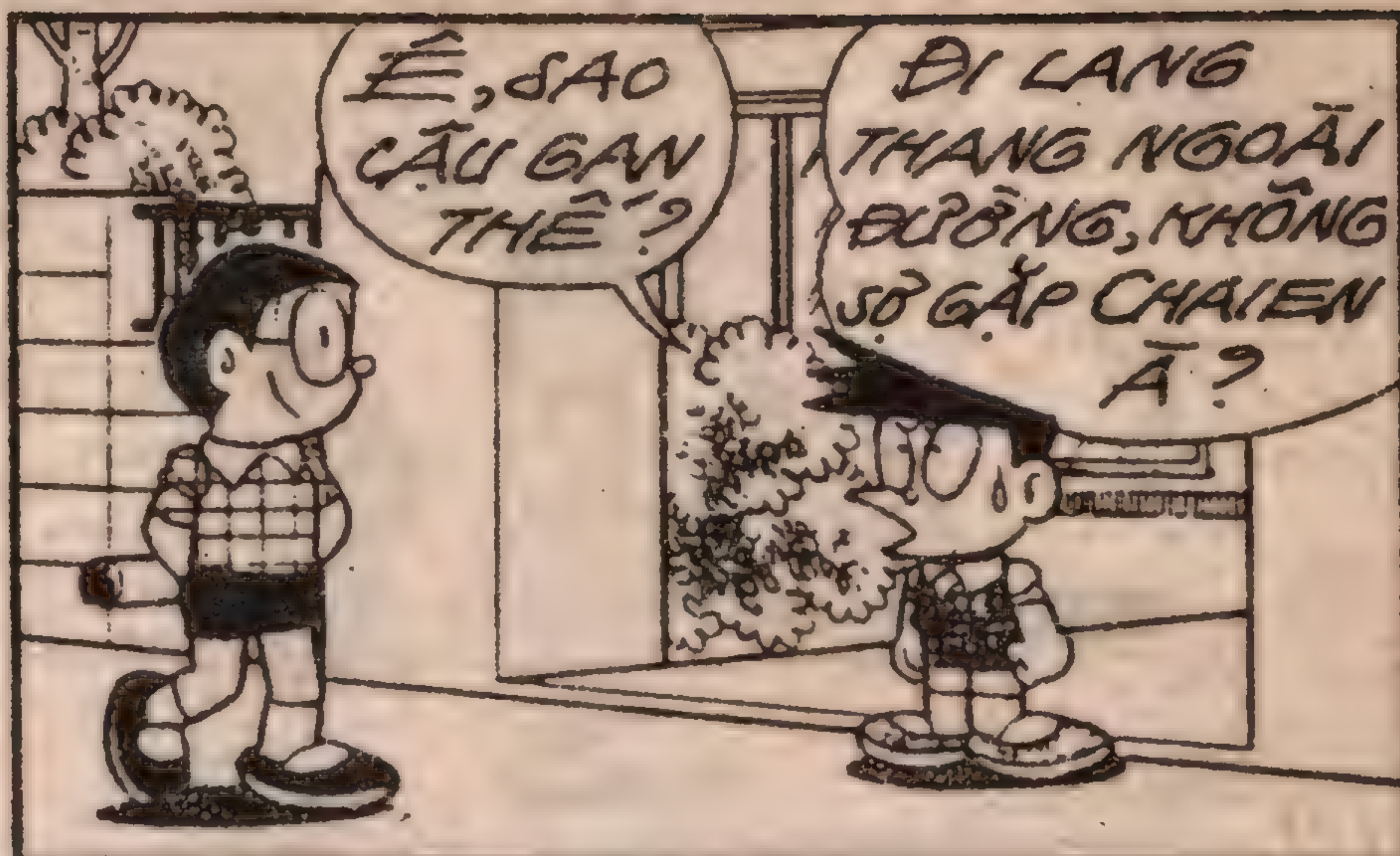

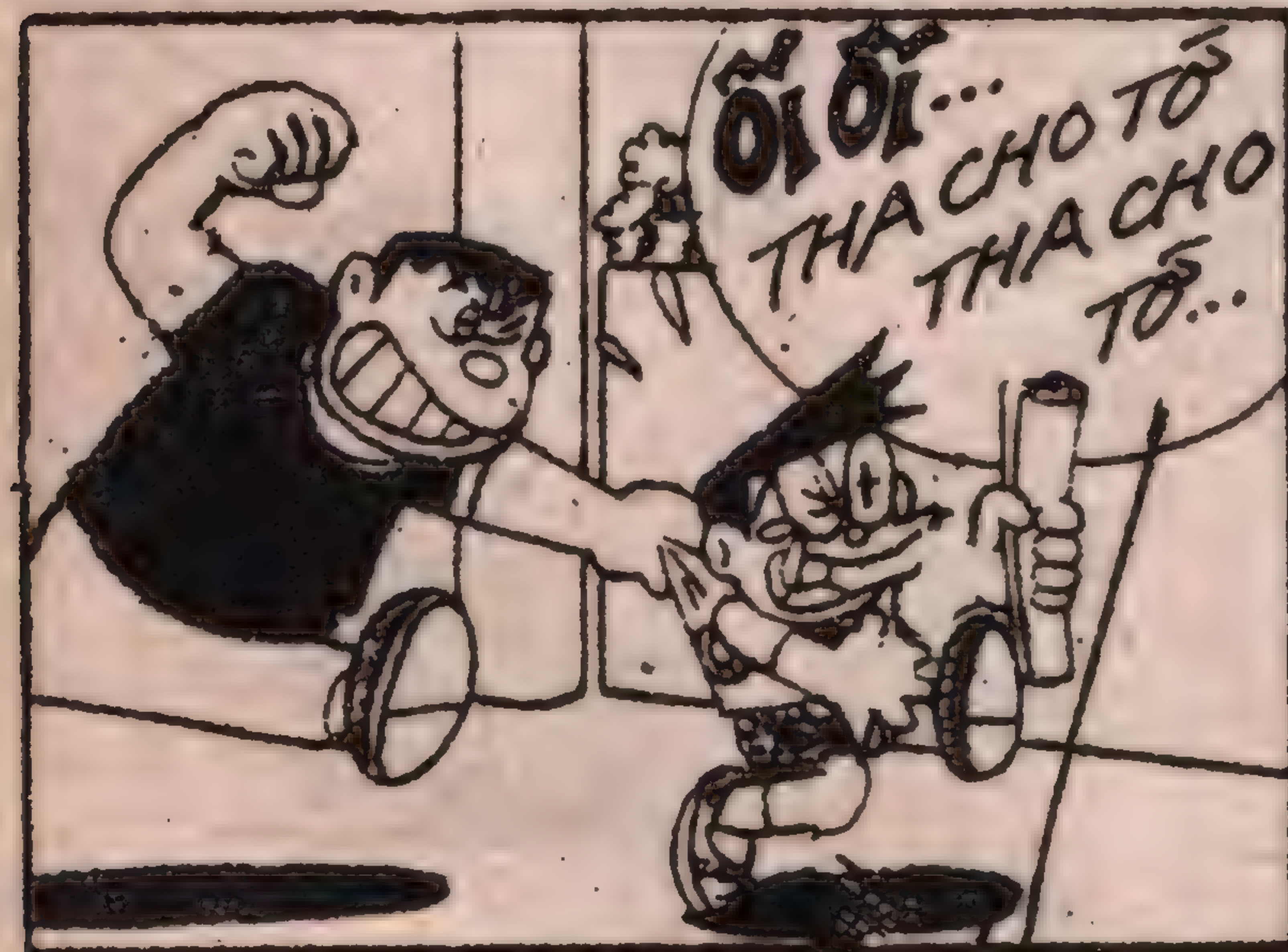
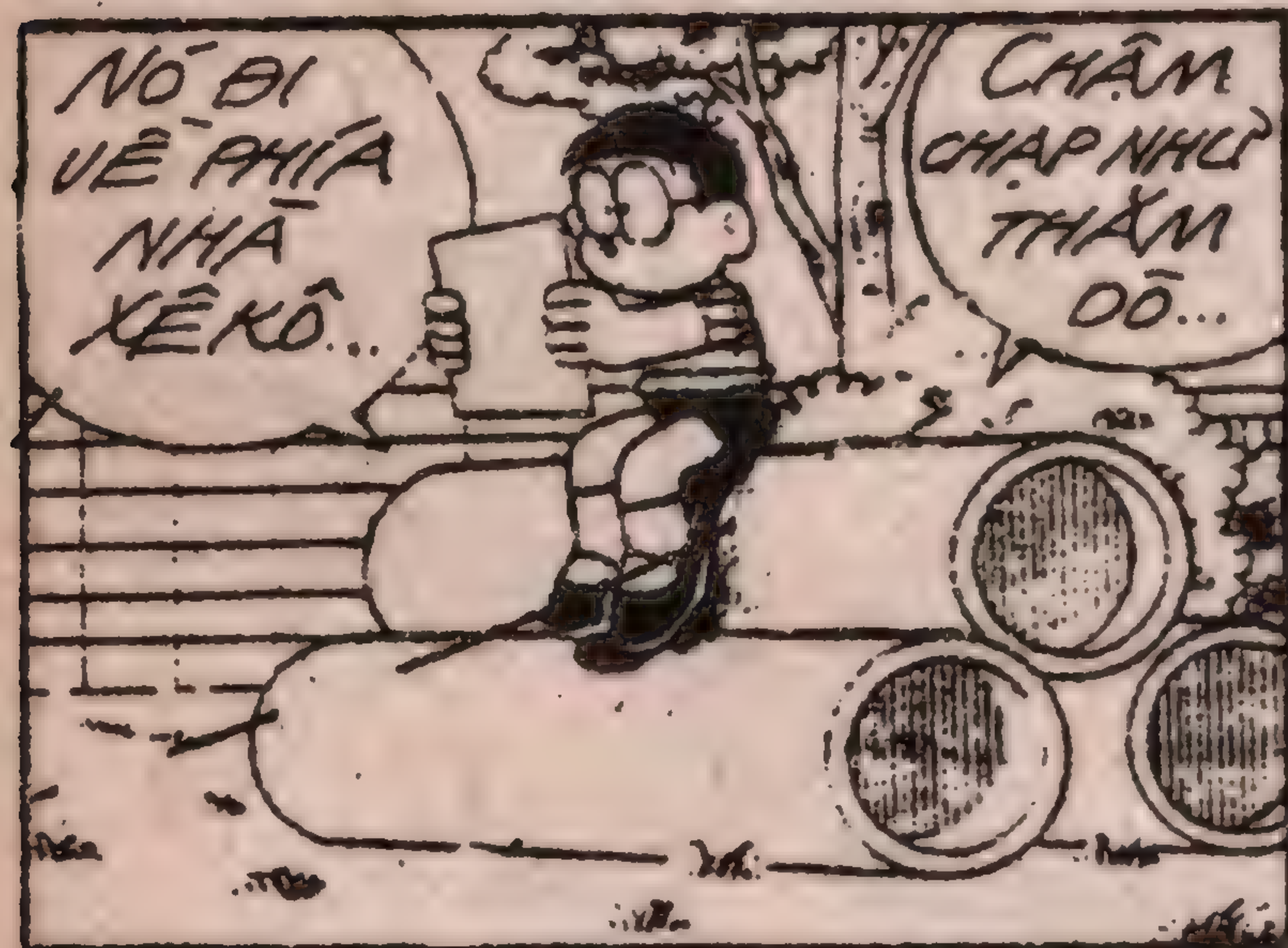
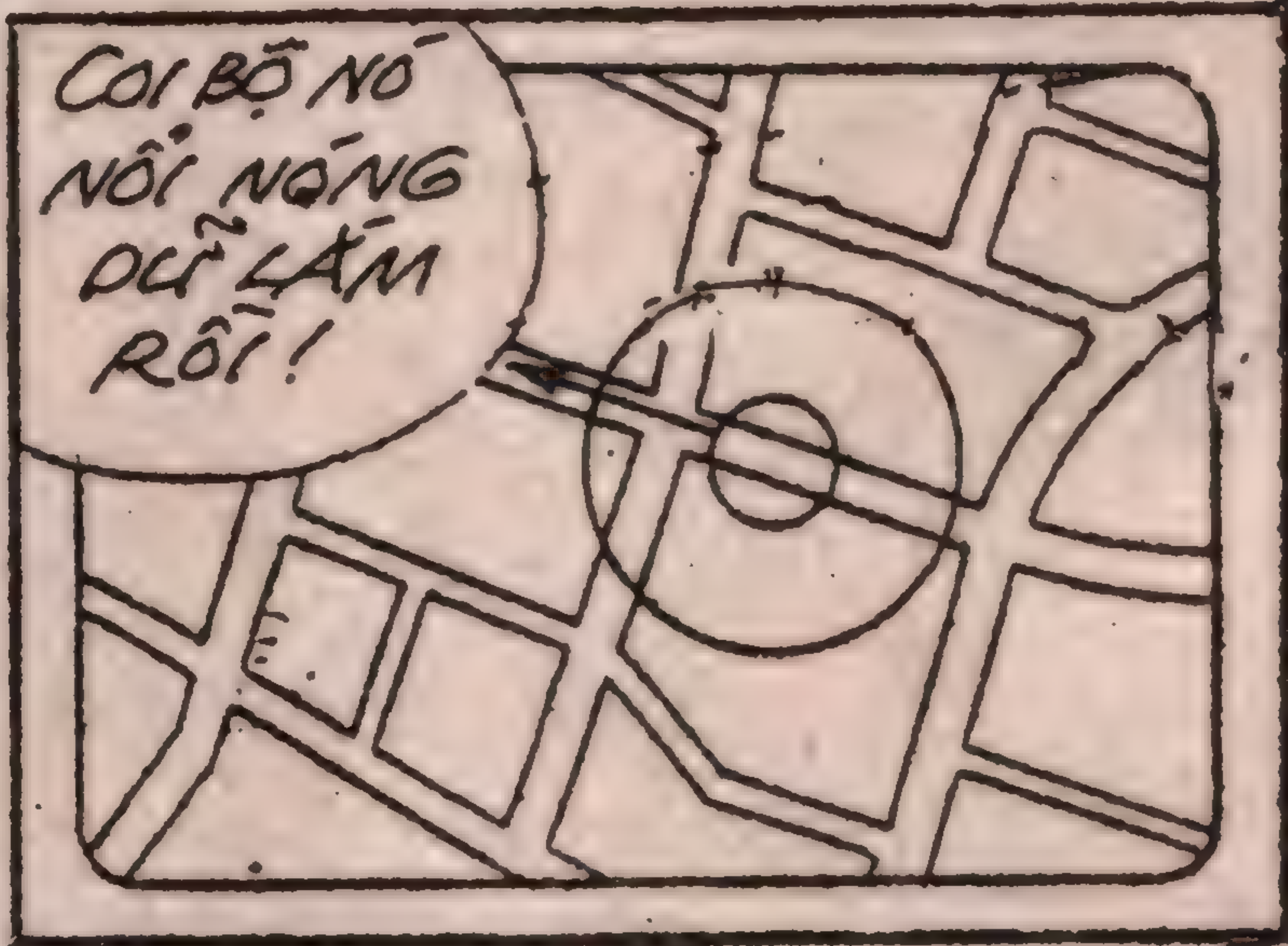

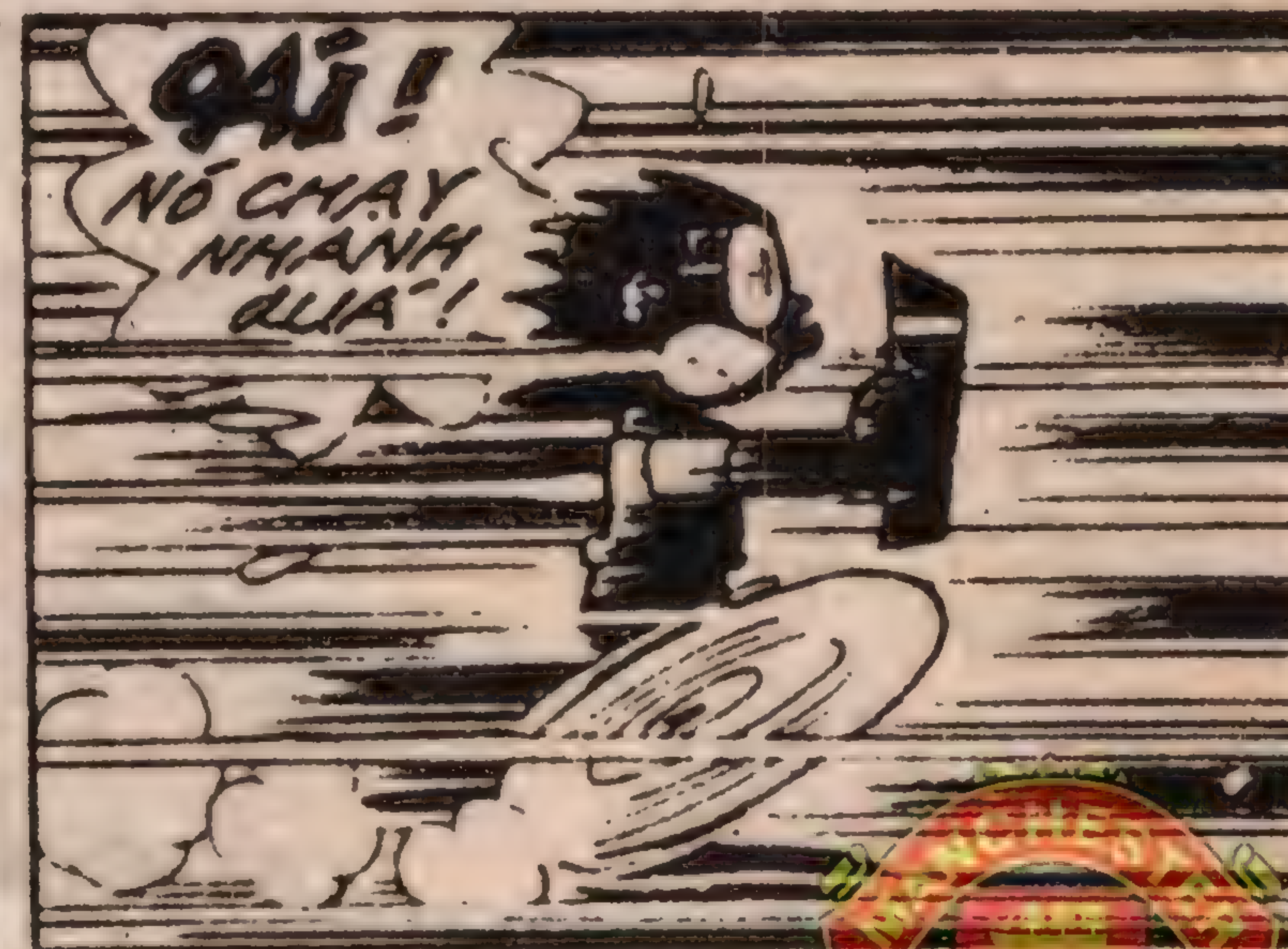
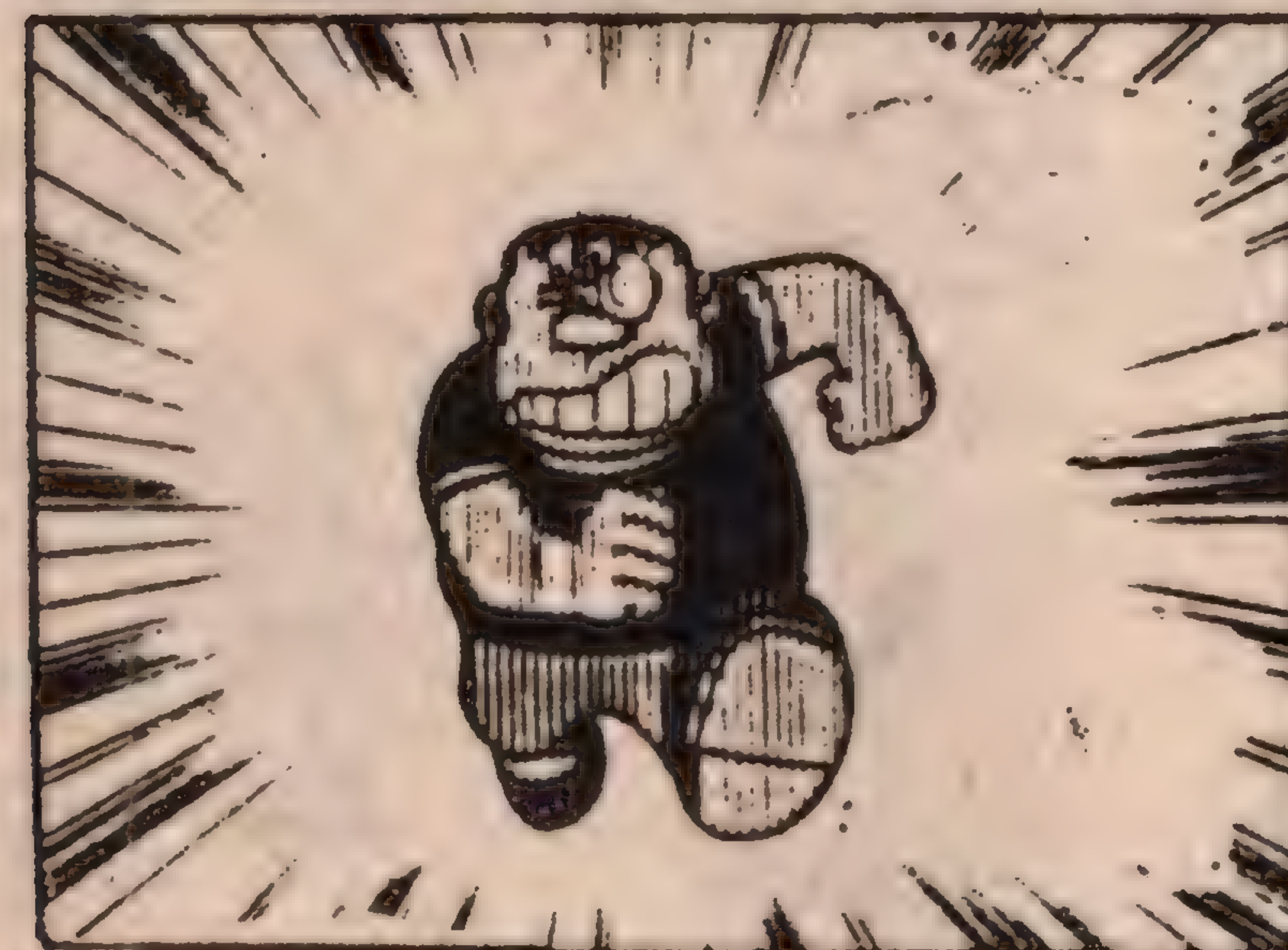
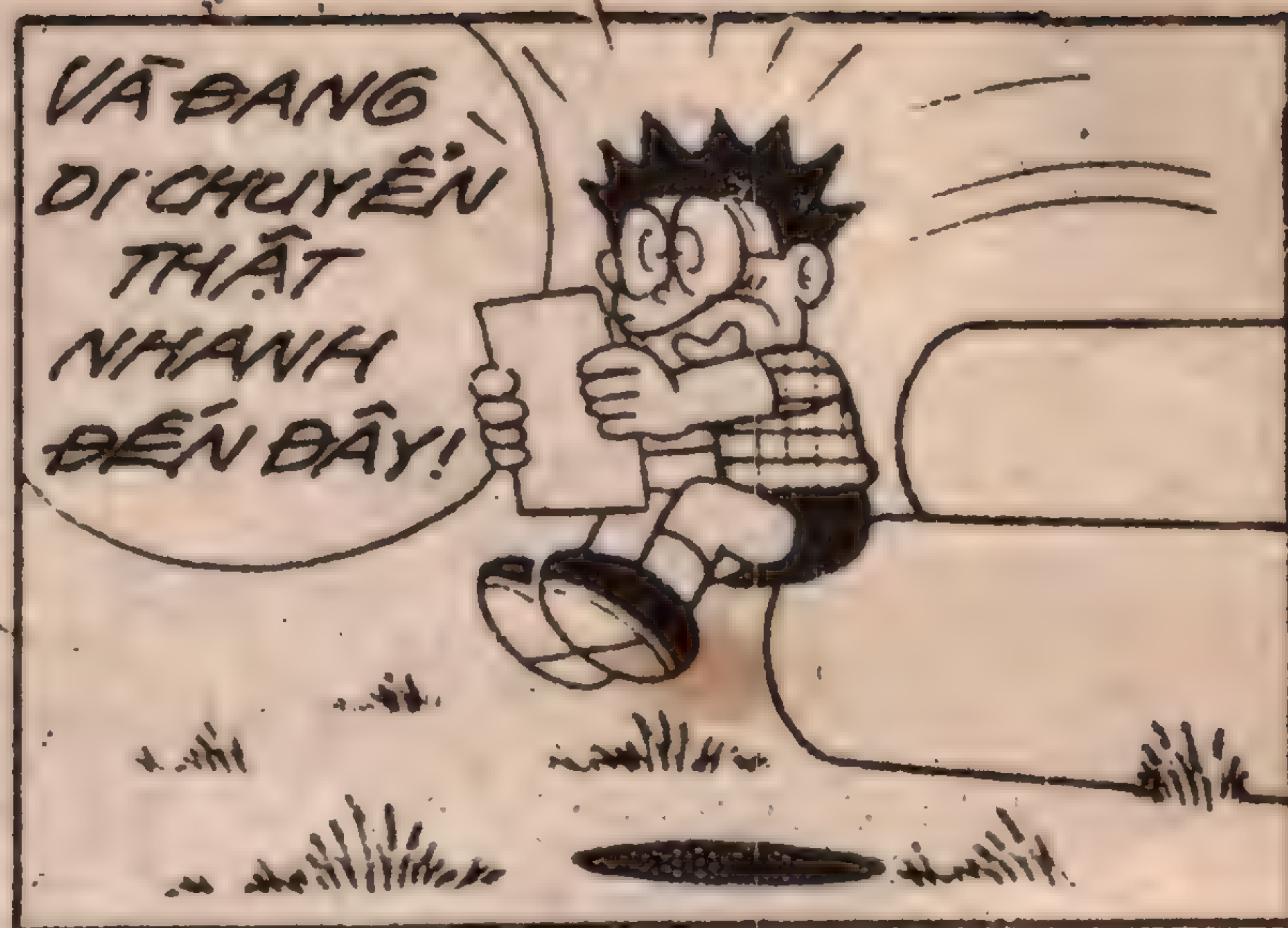
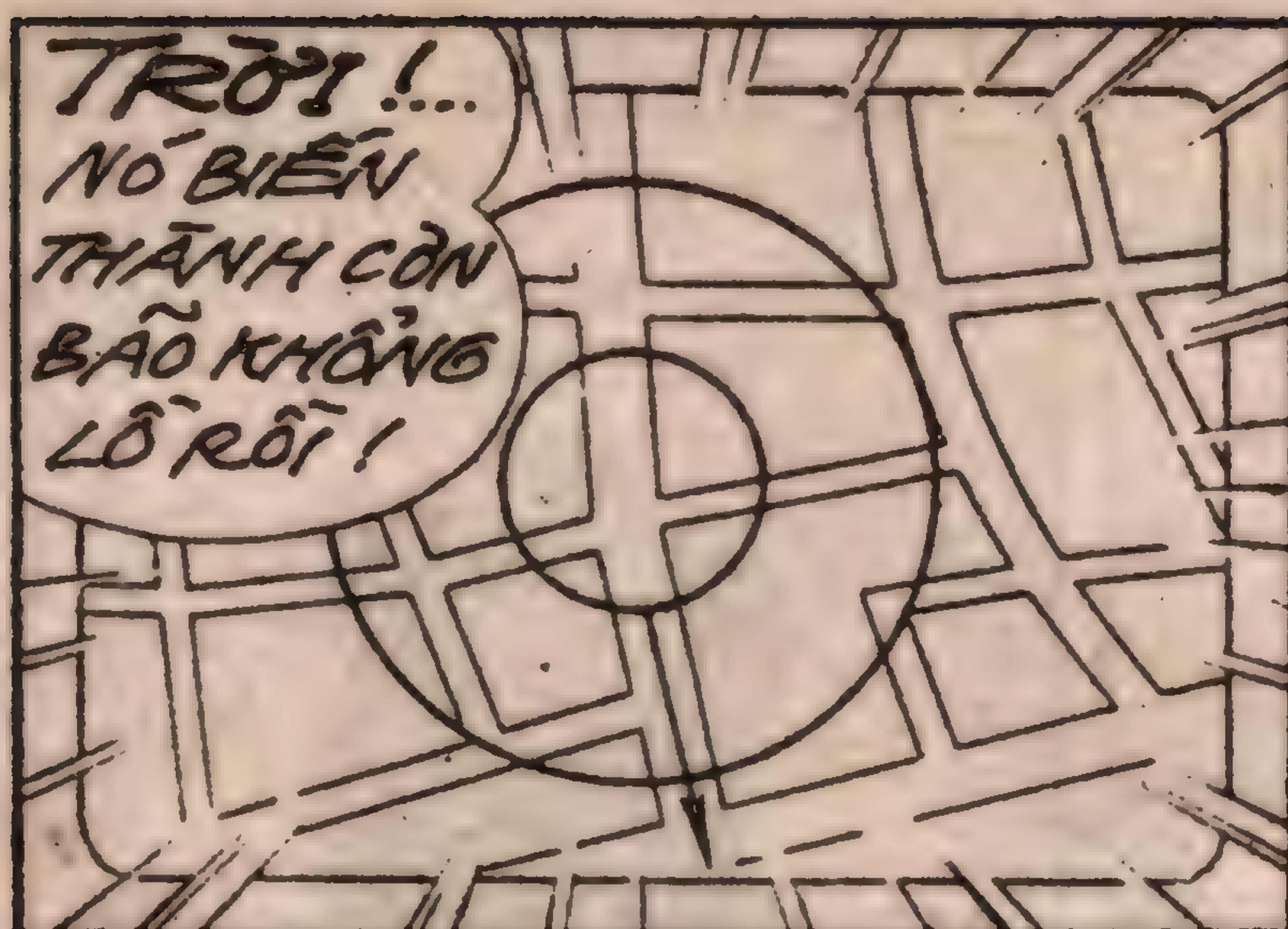

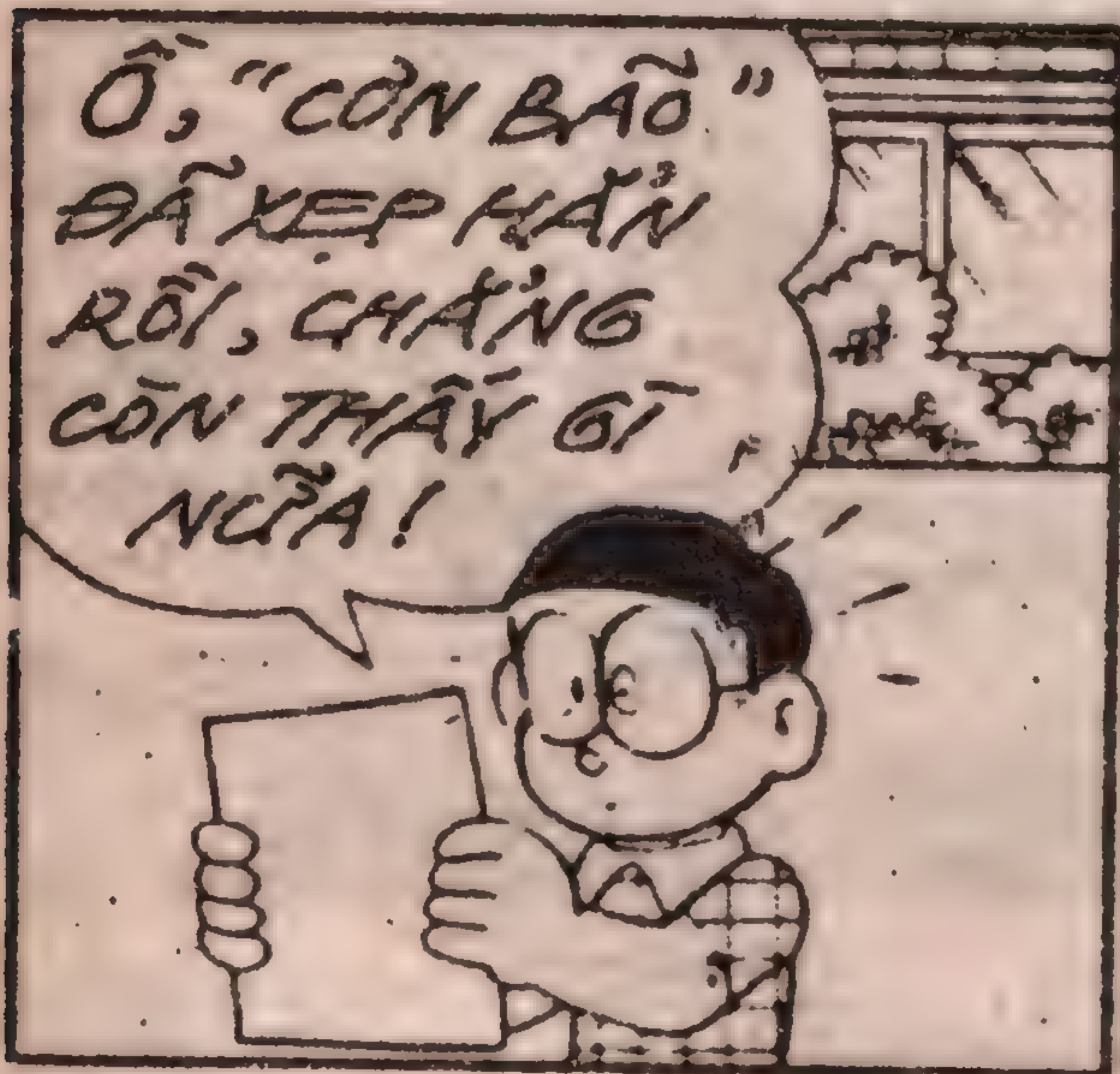
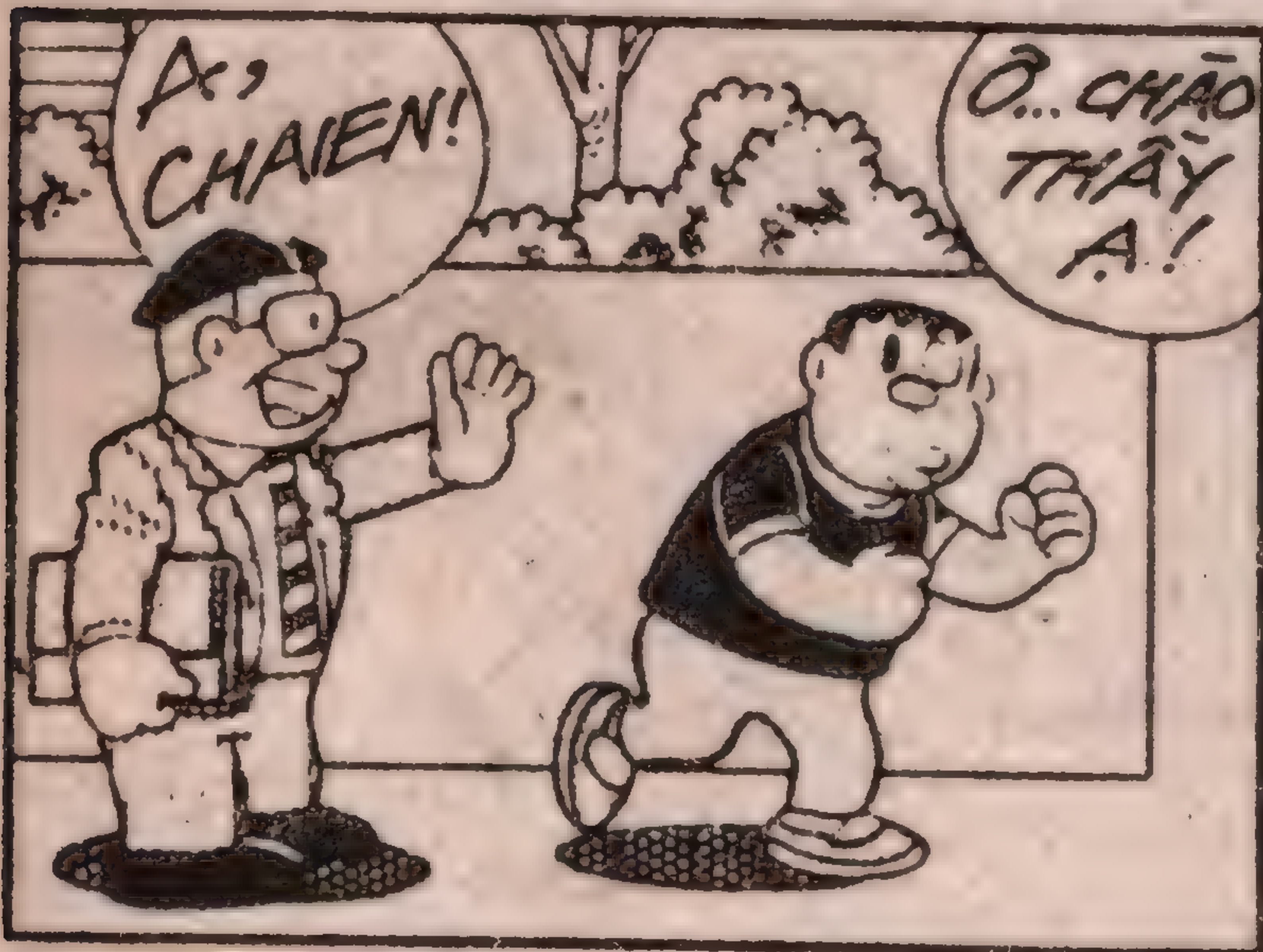
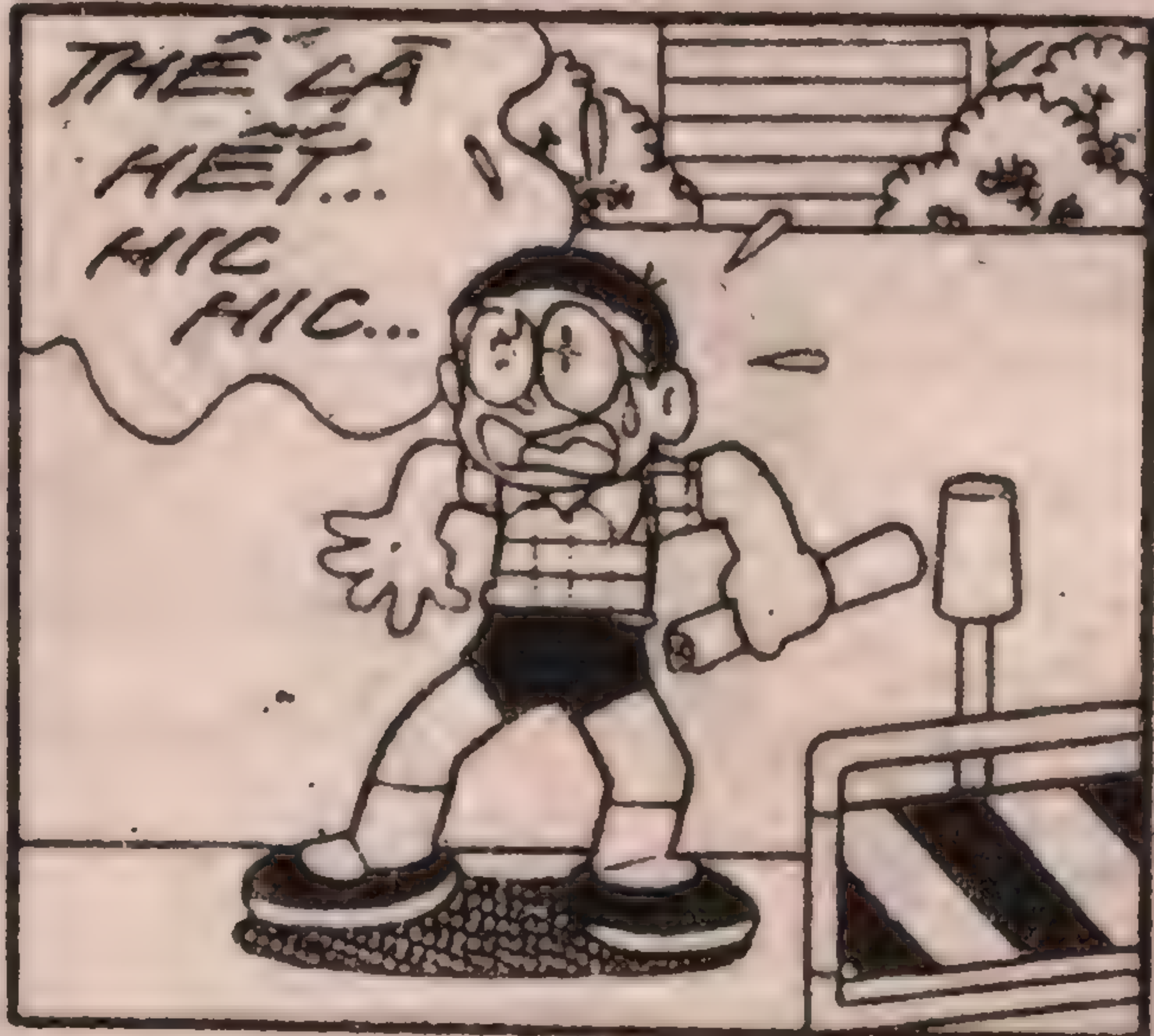
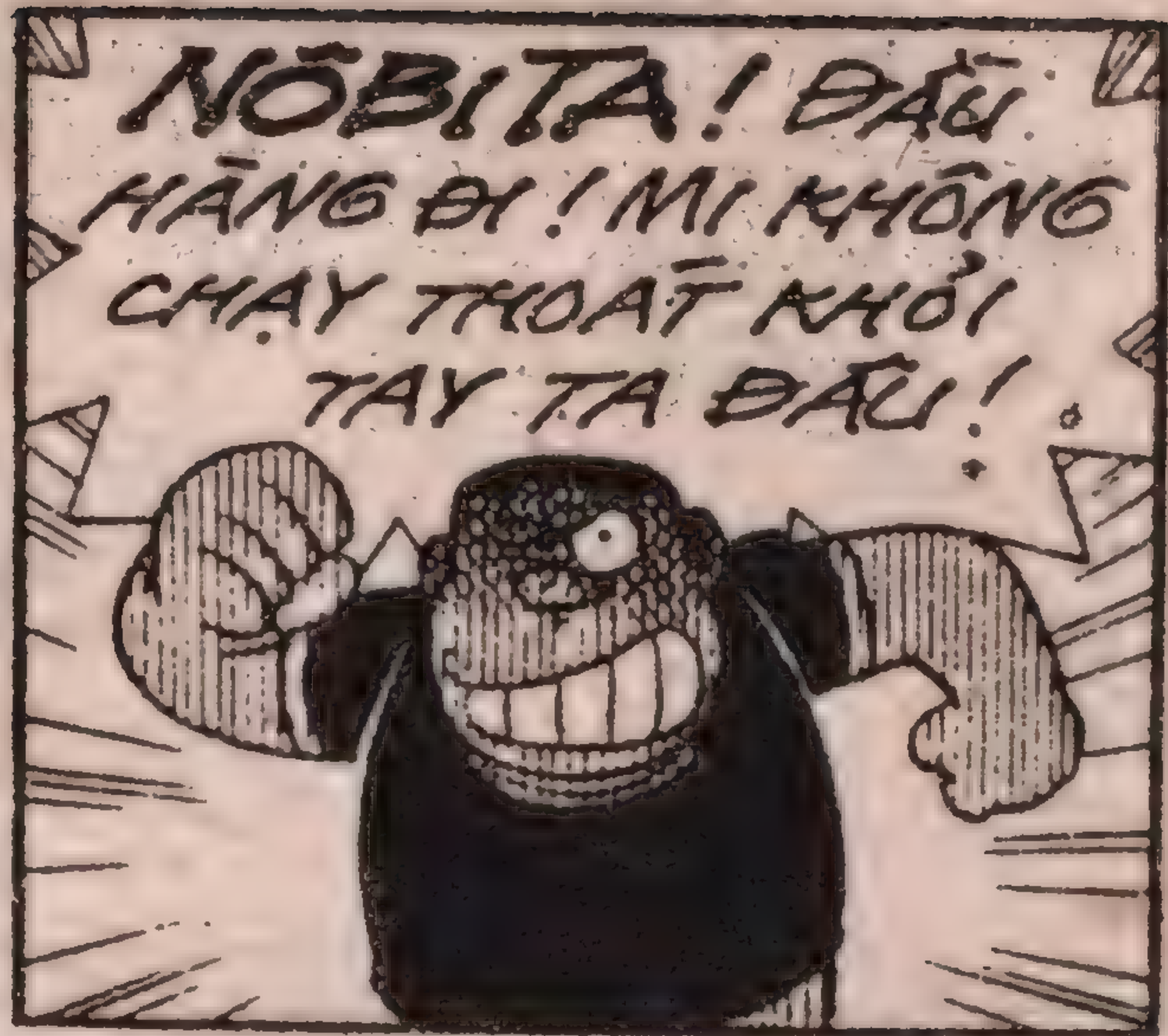

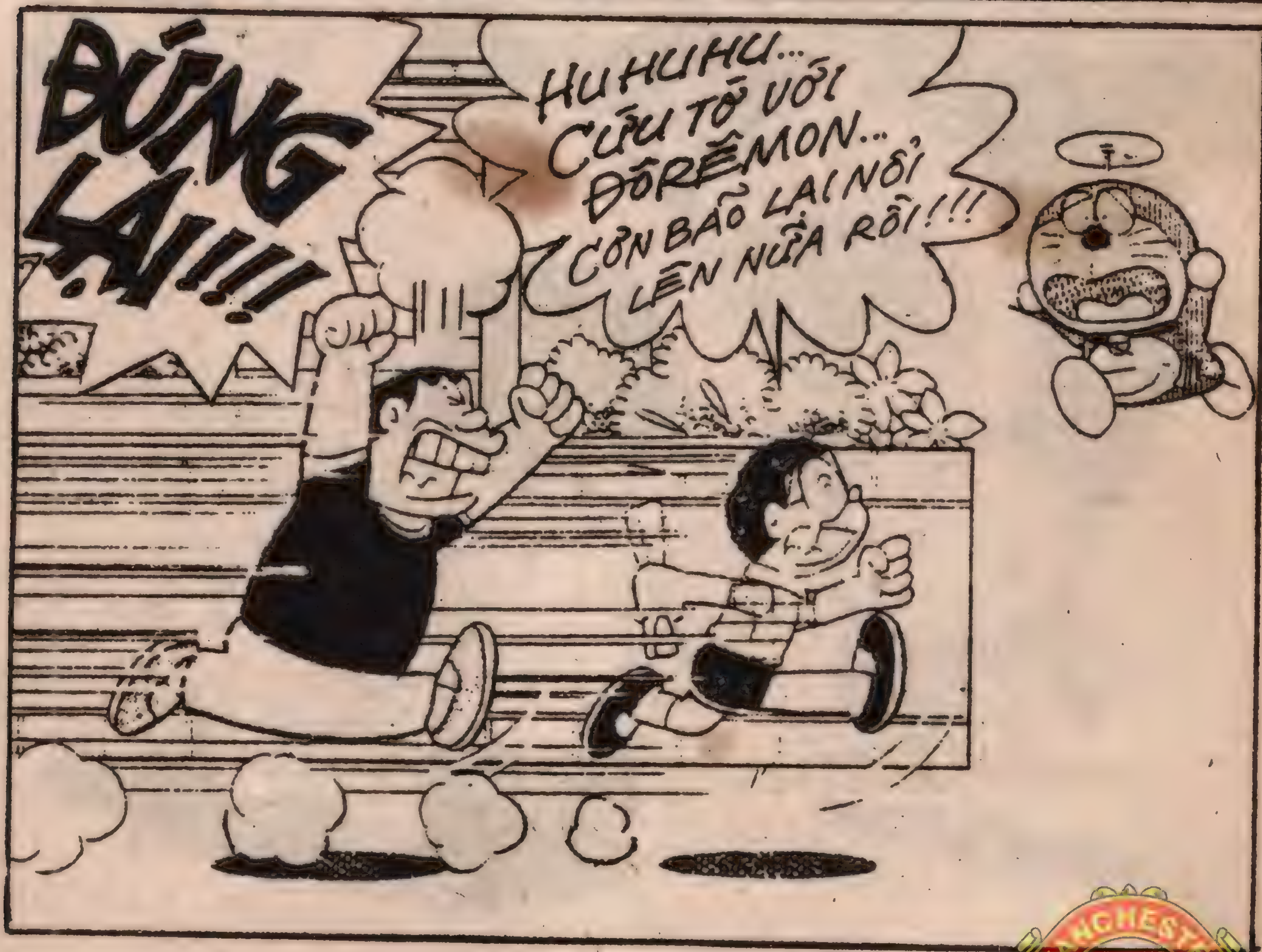
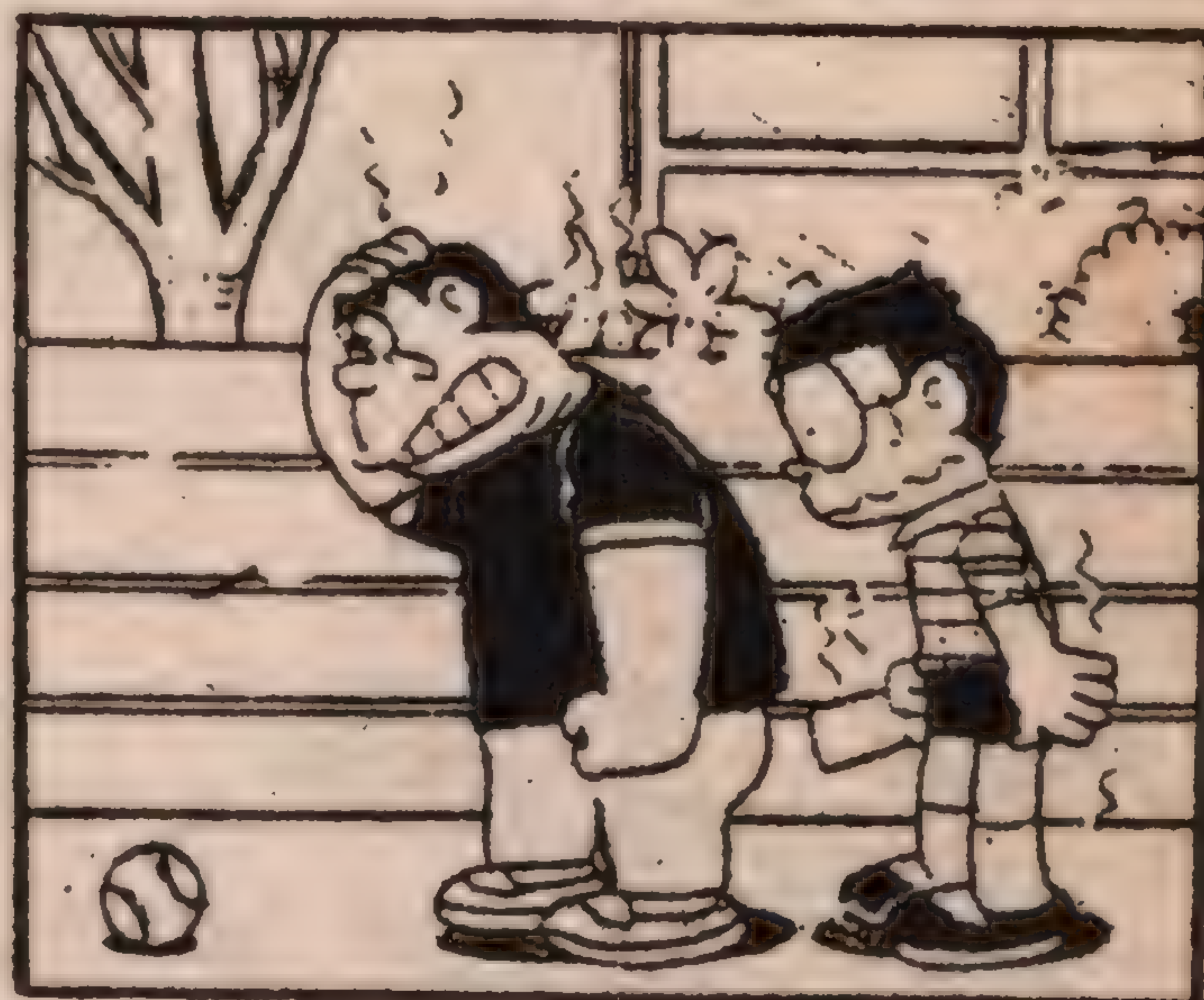
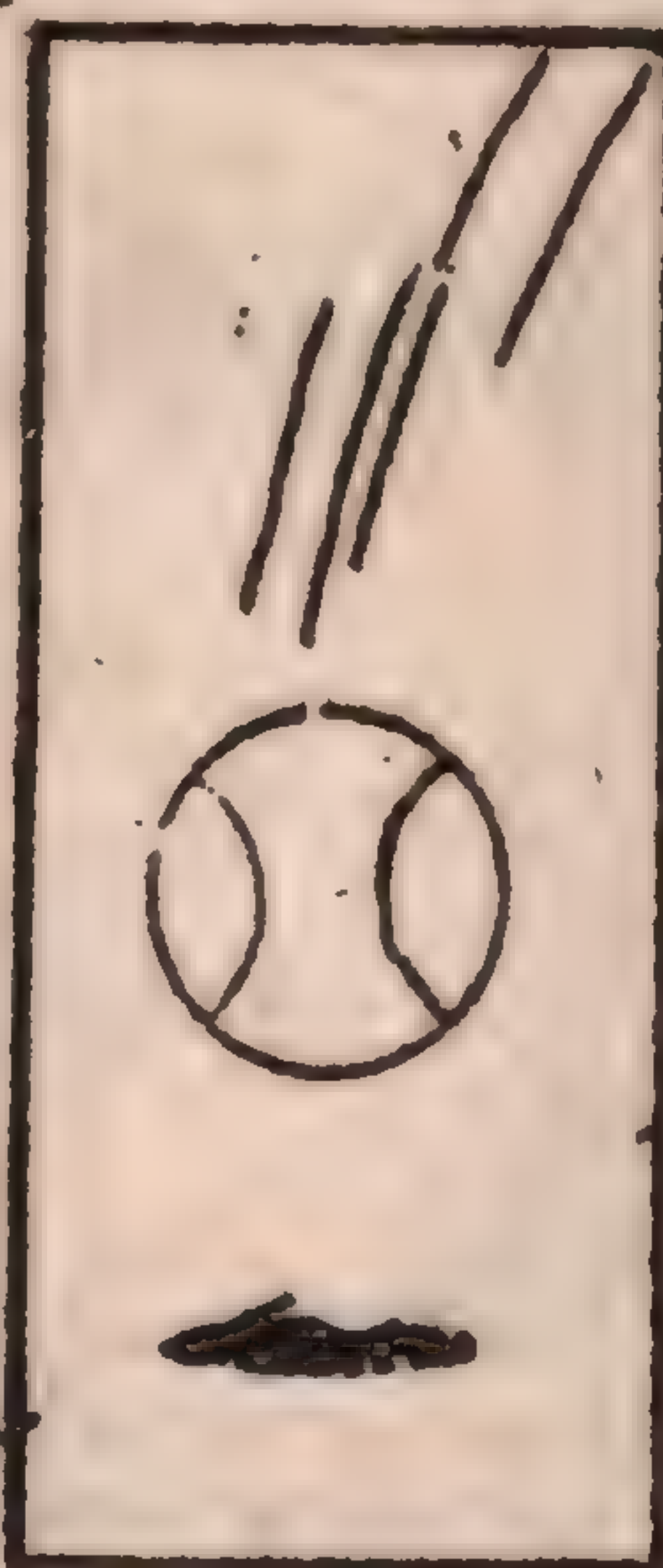
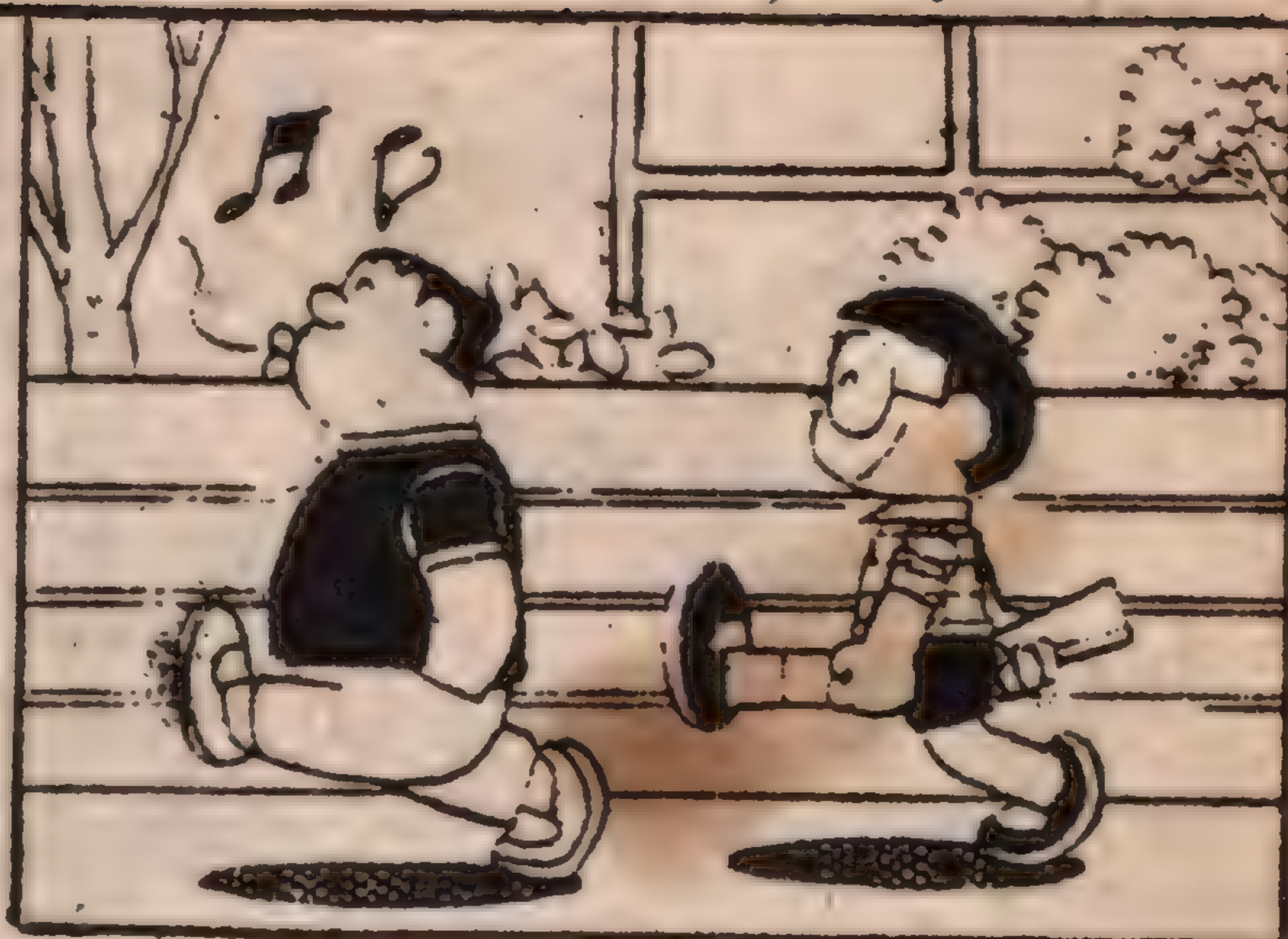
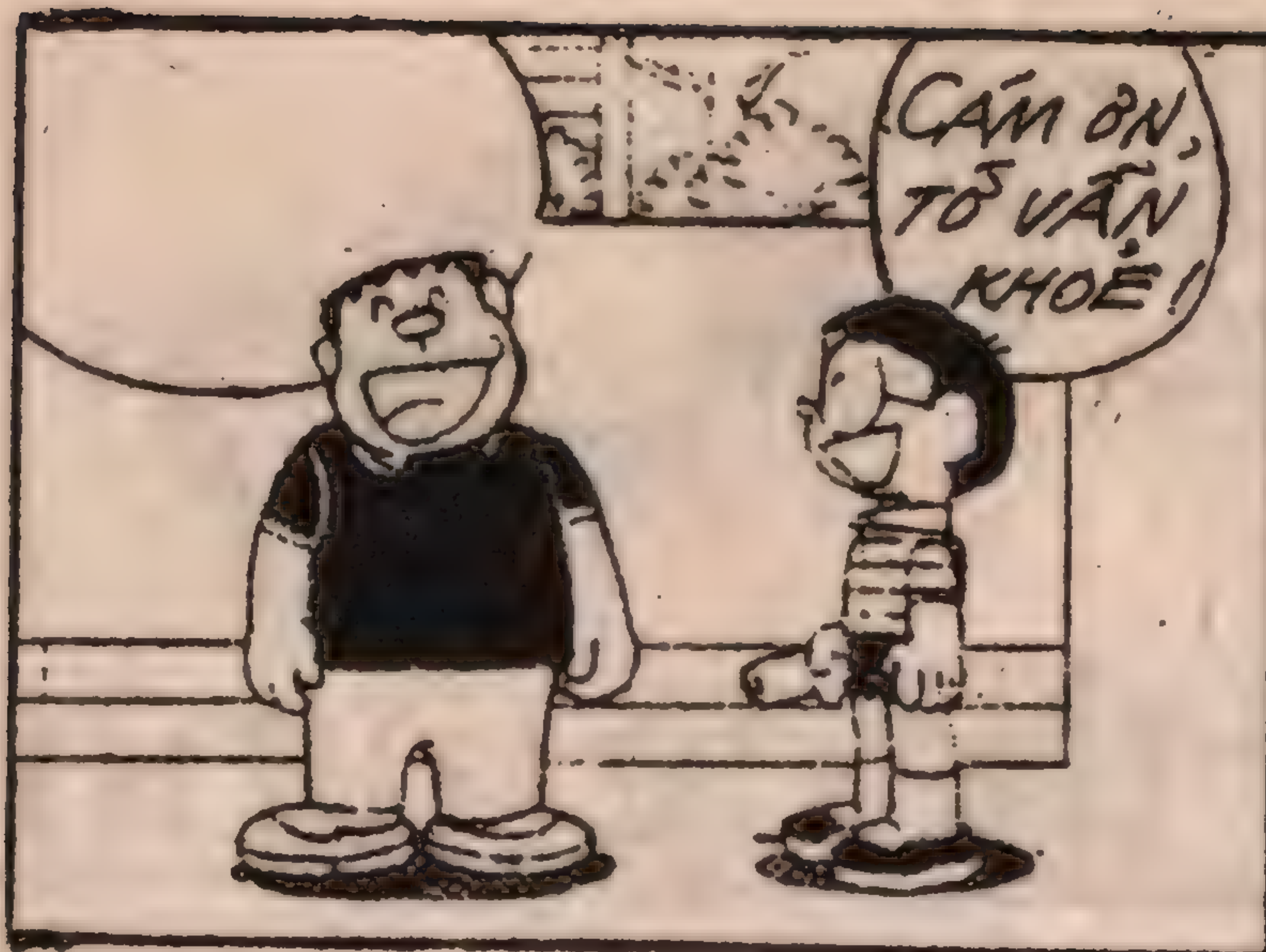

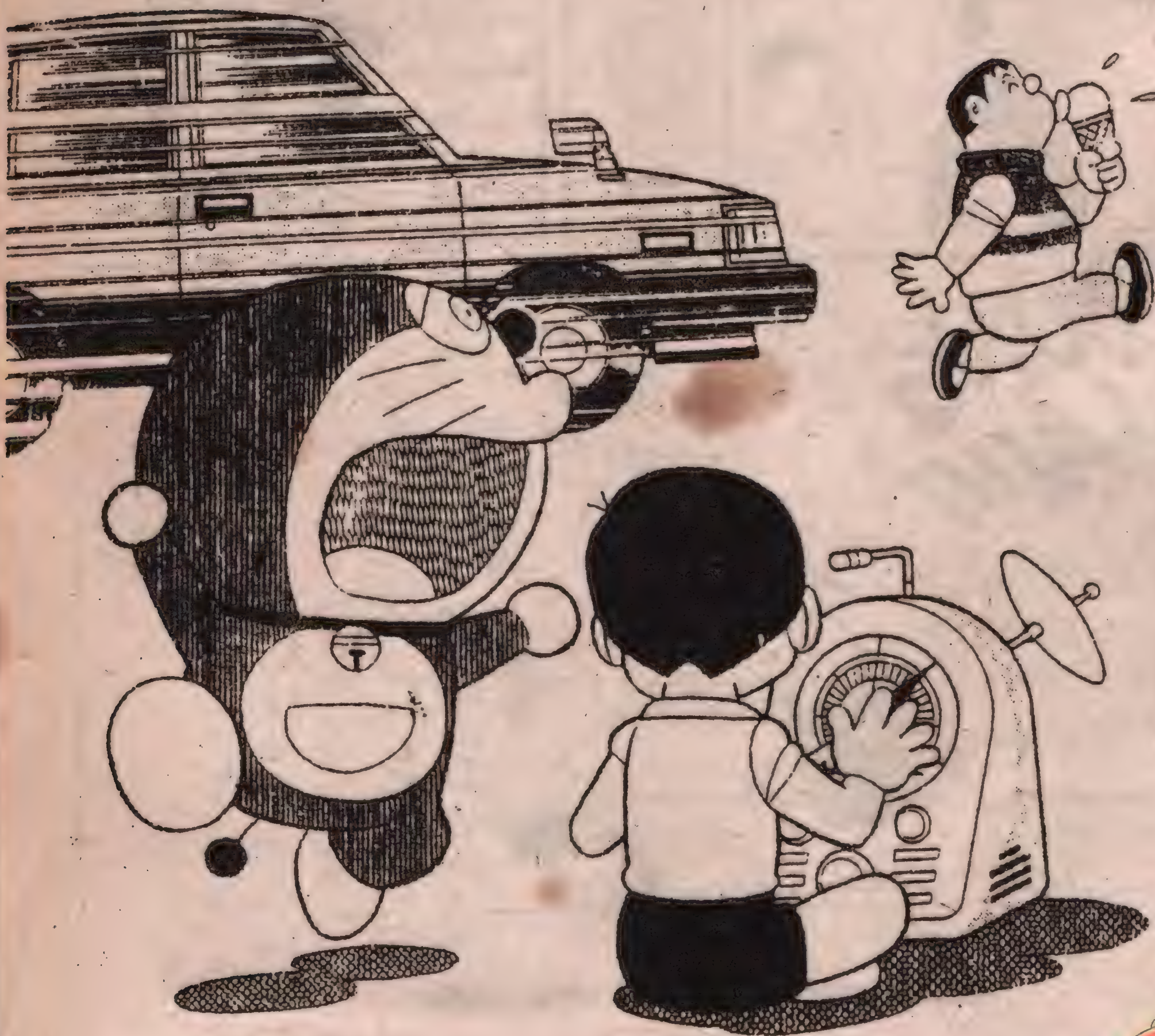

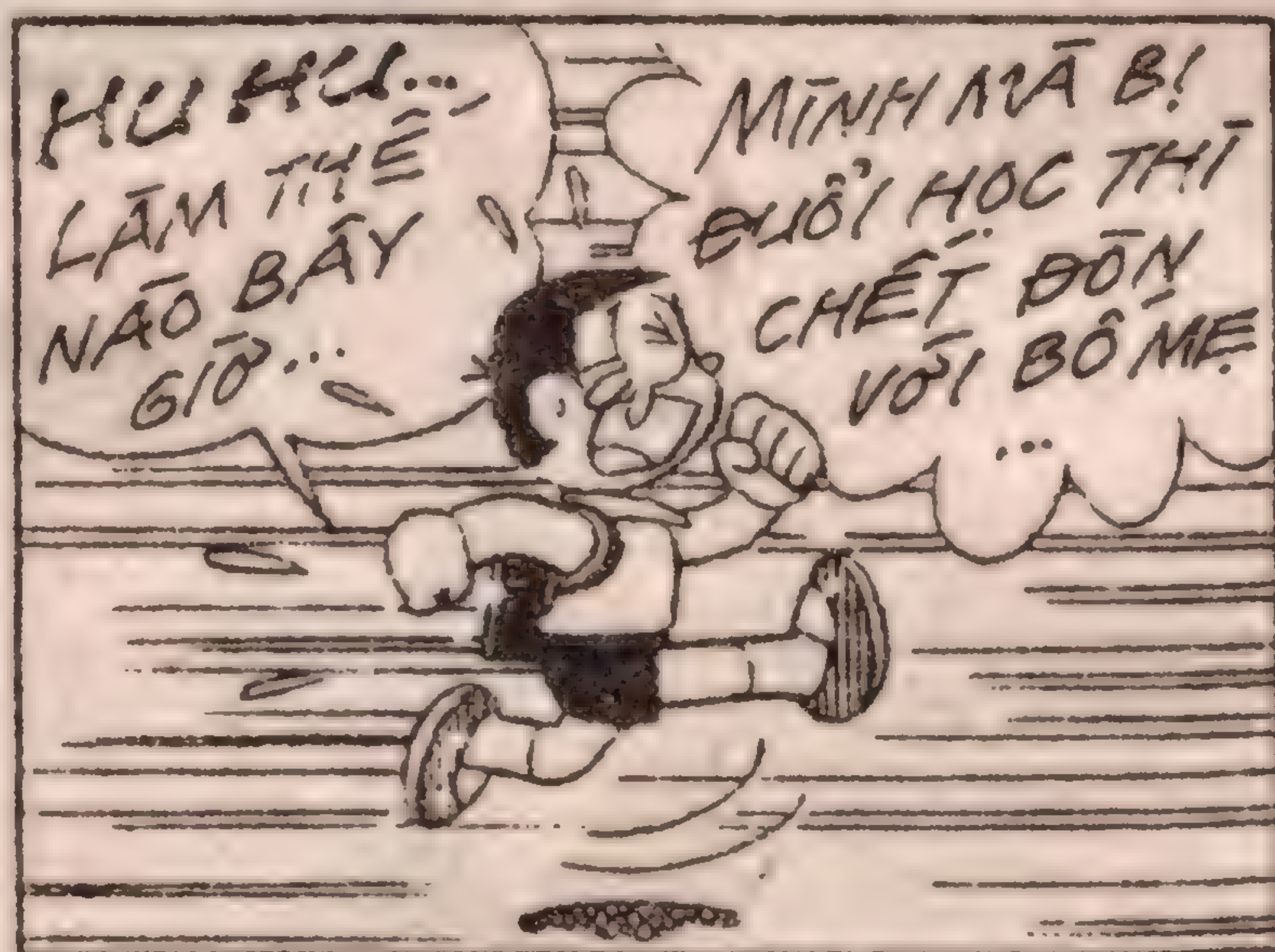
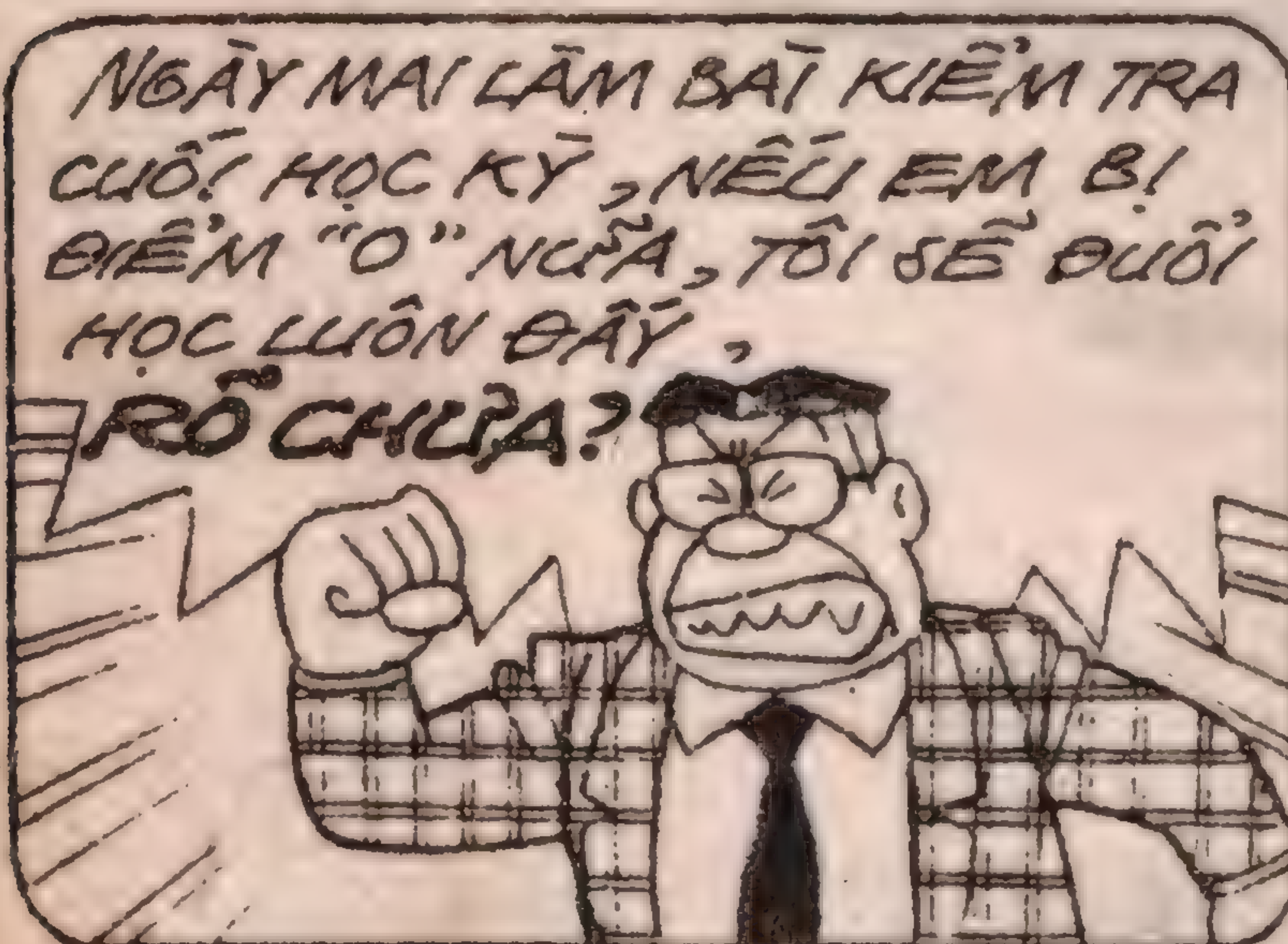
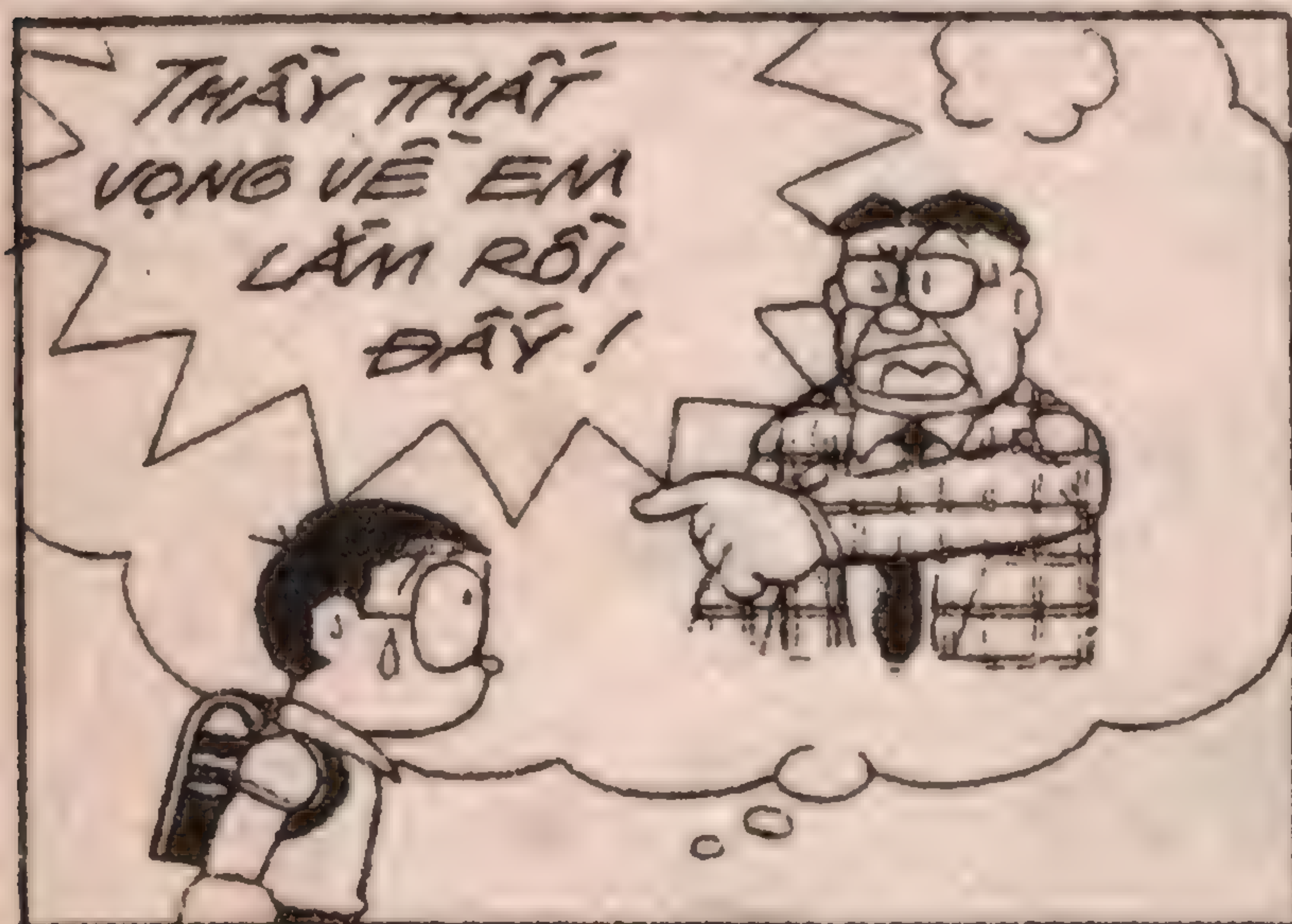
đội mông

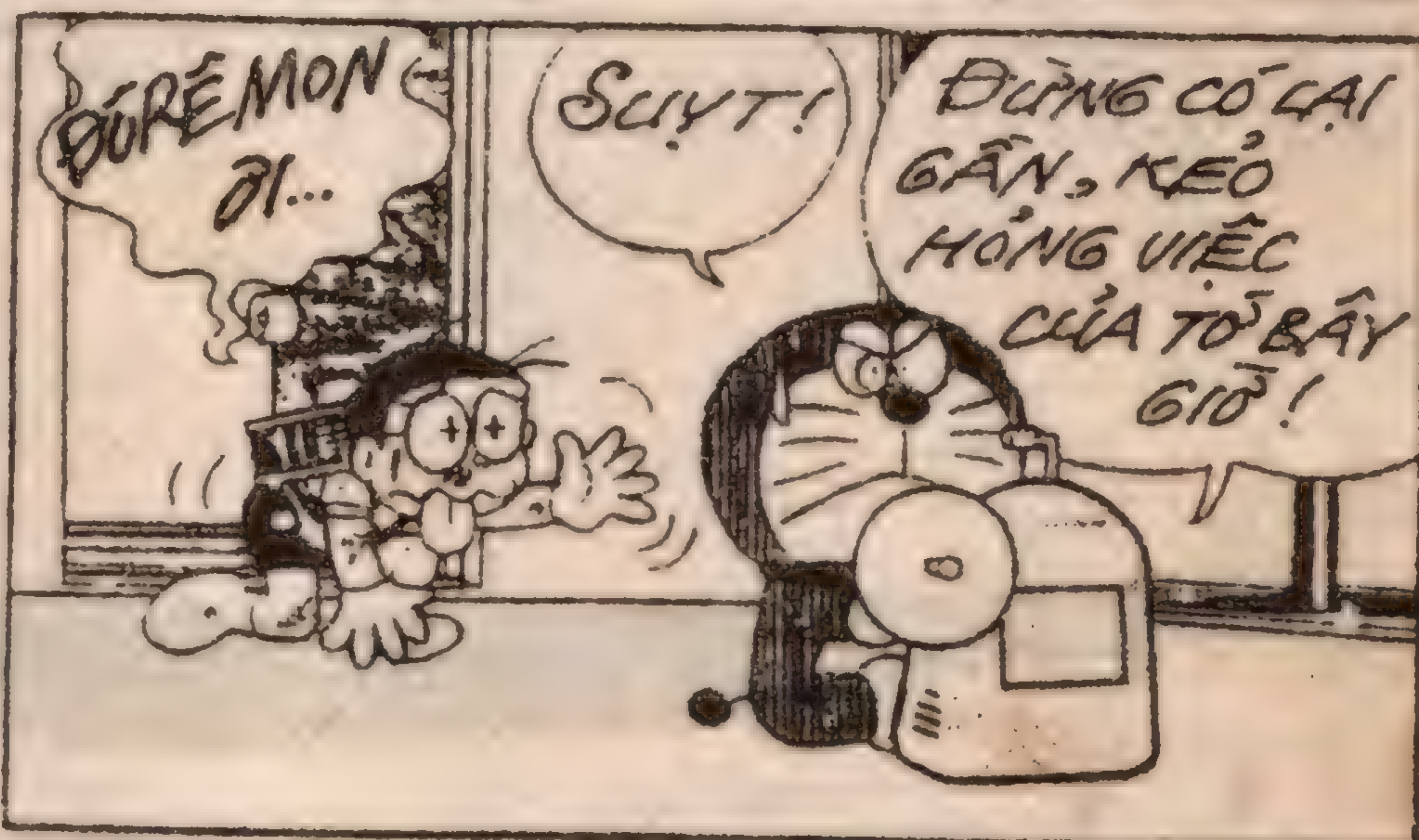
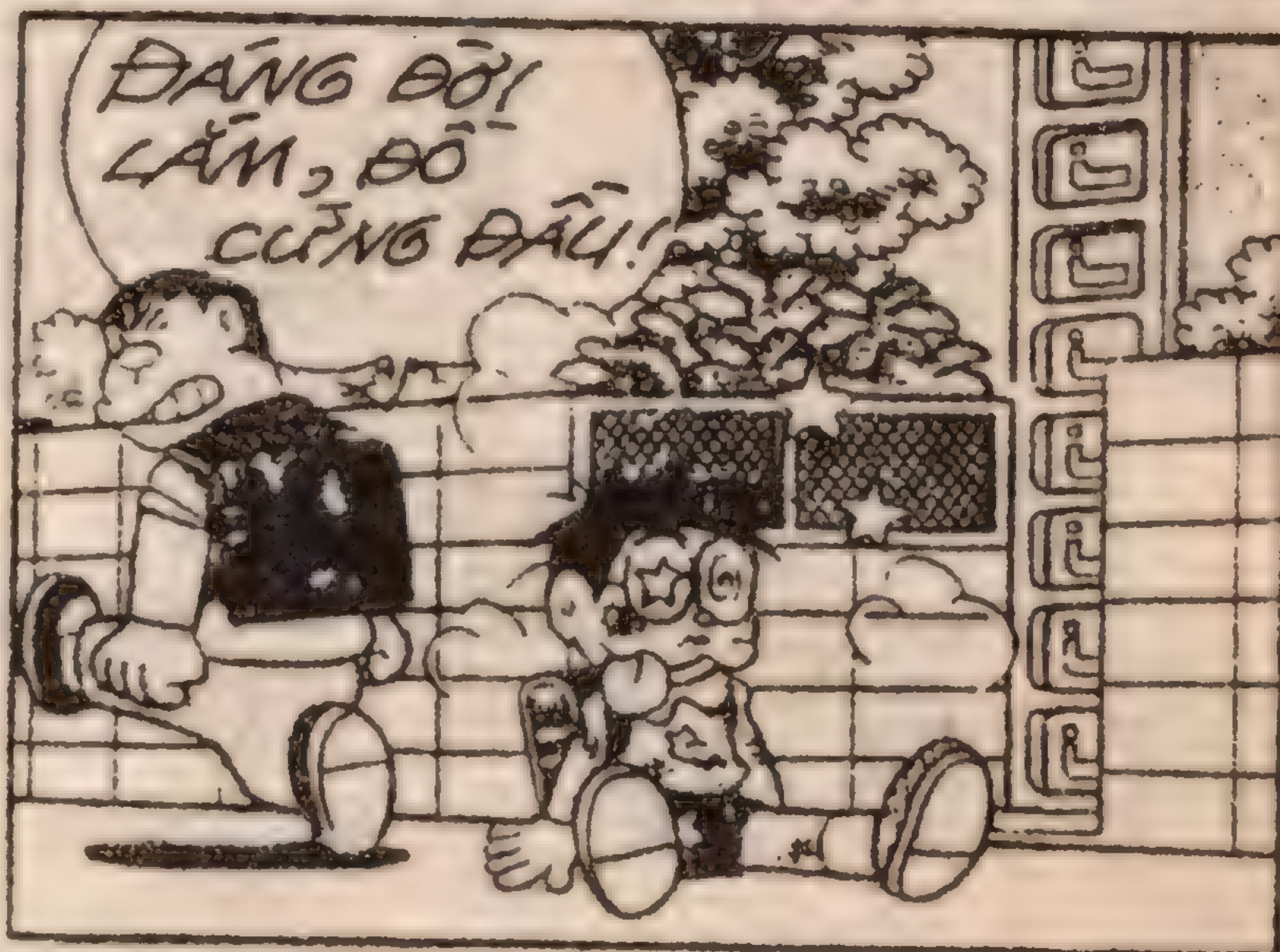
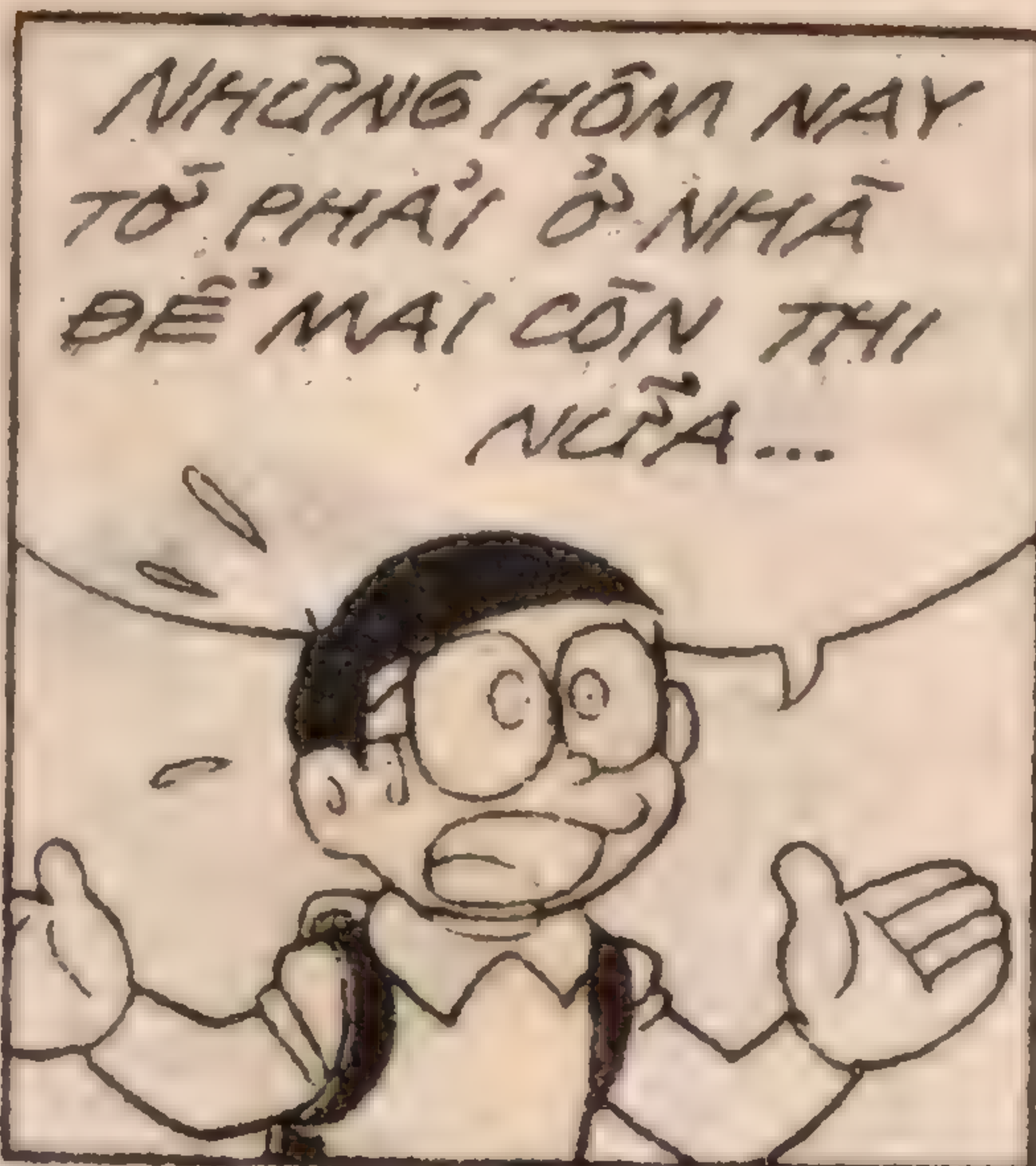
chú mèo: thông minh

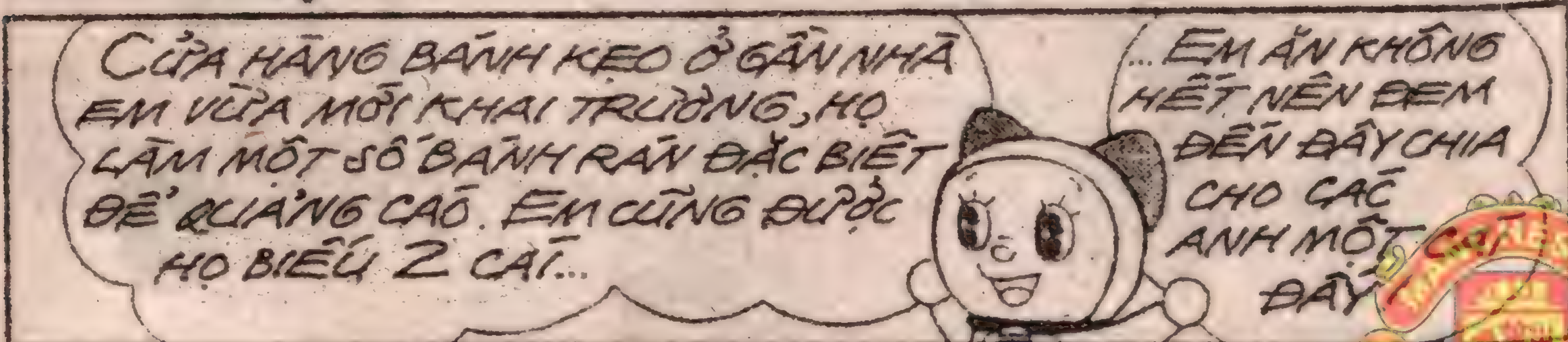
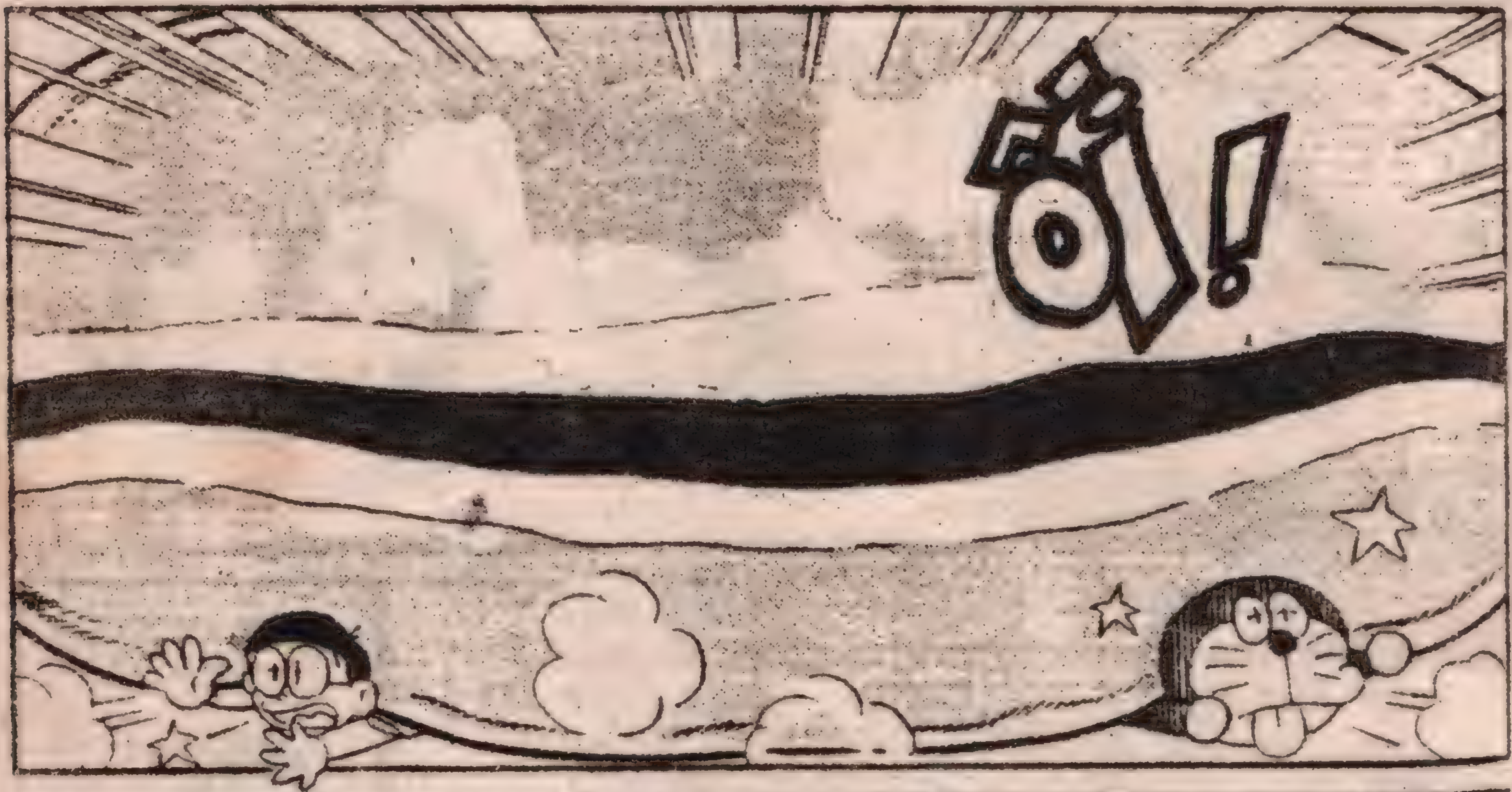
MÁY NHƯ Ý

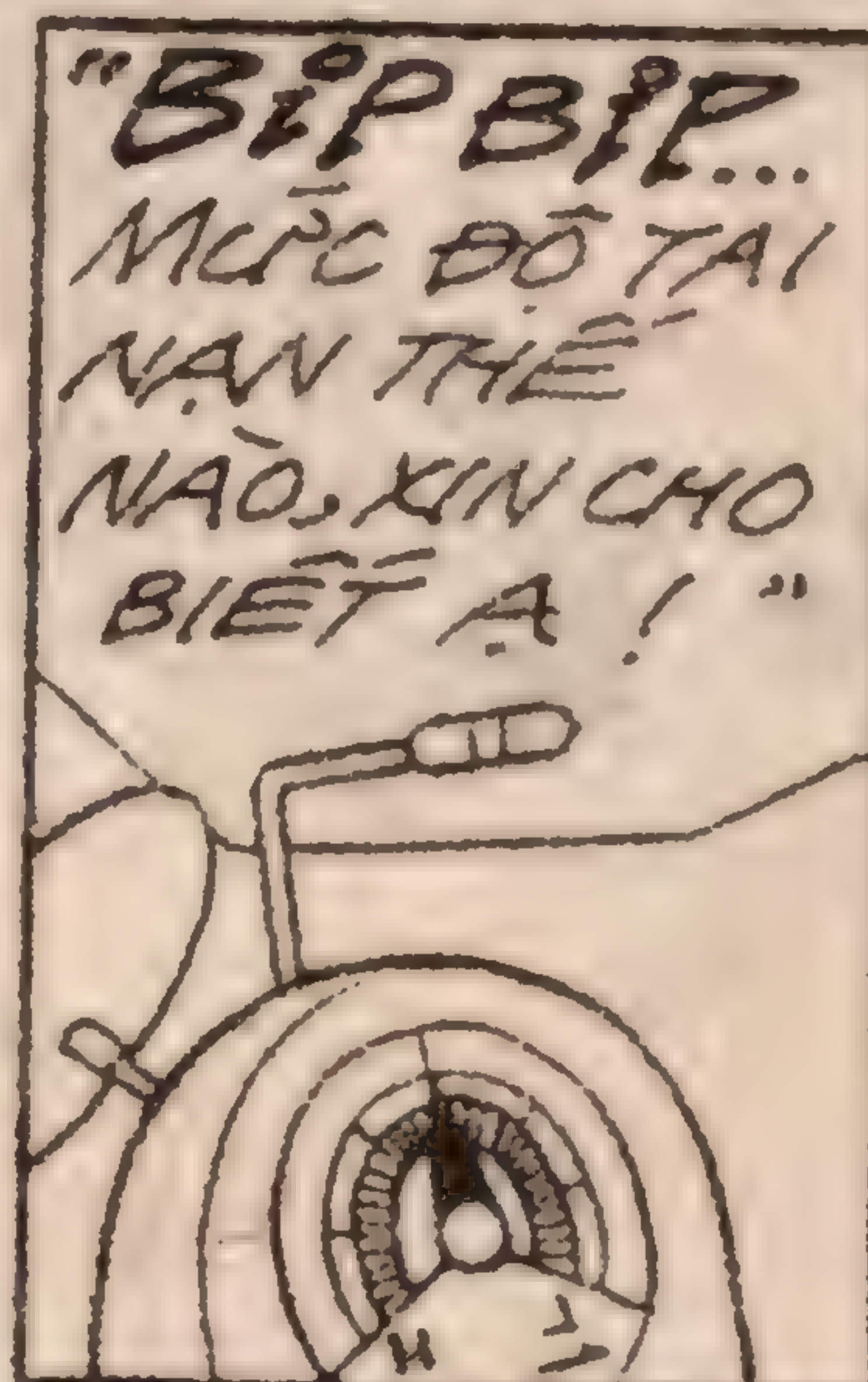
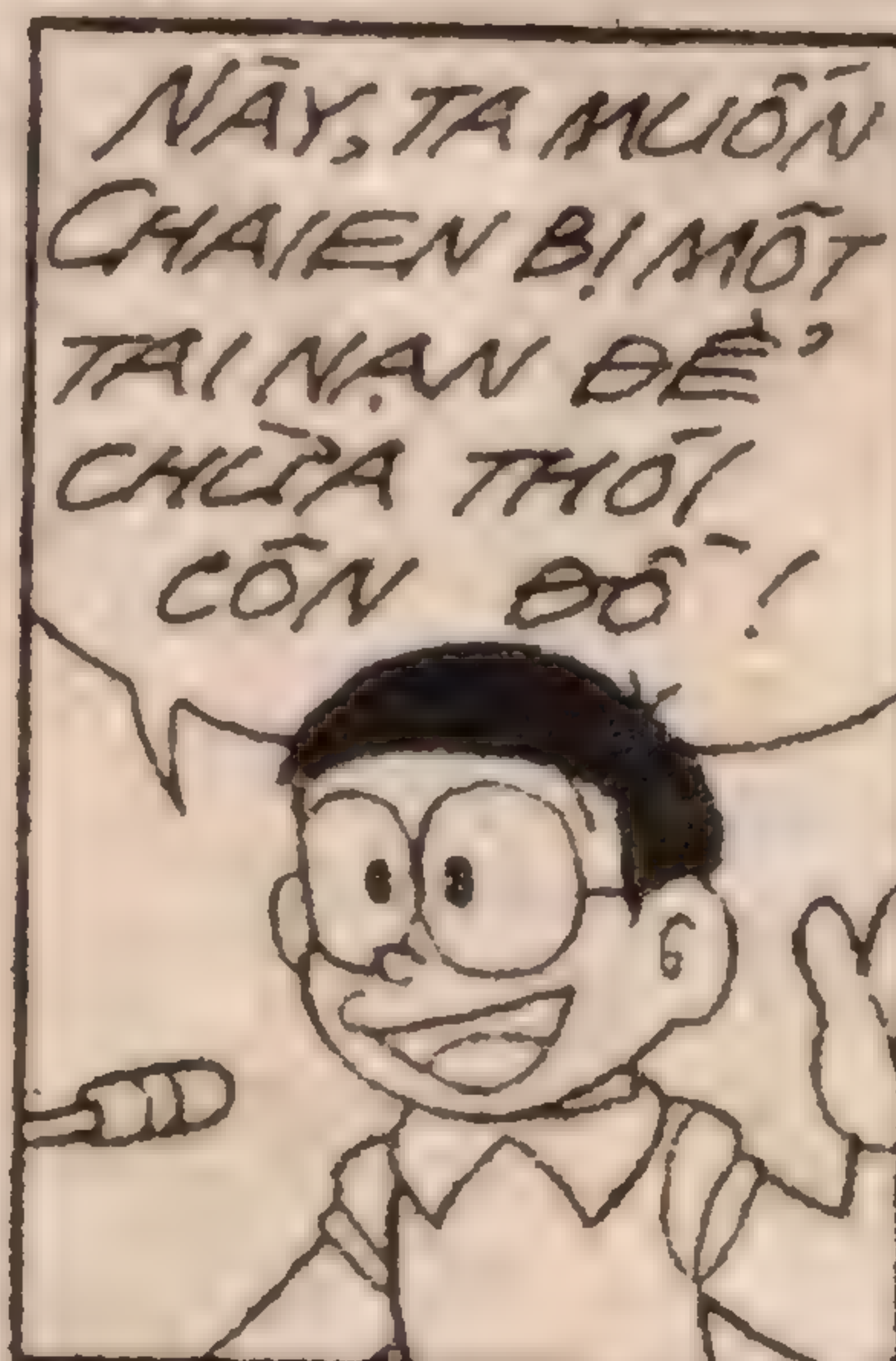
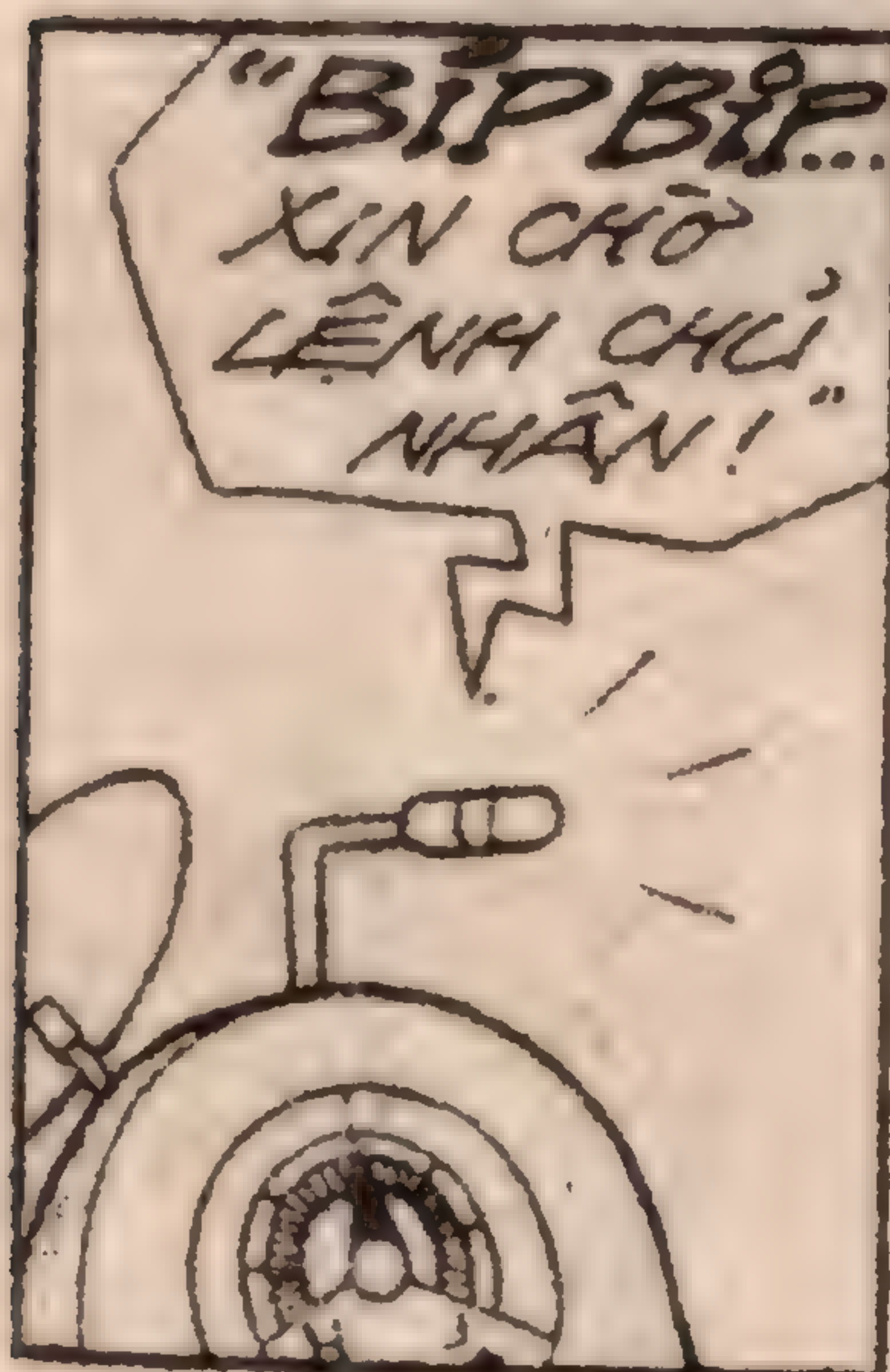
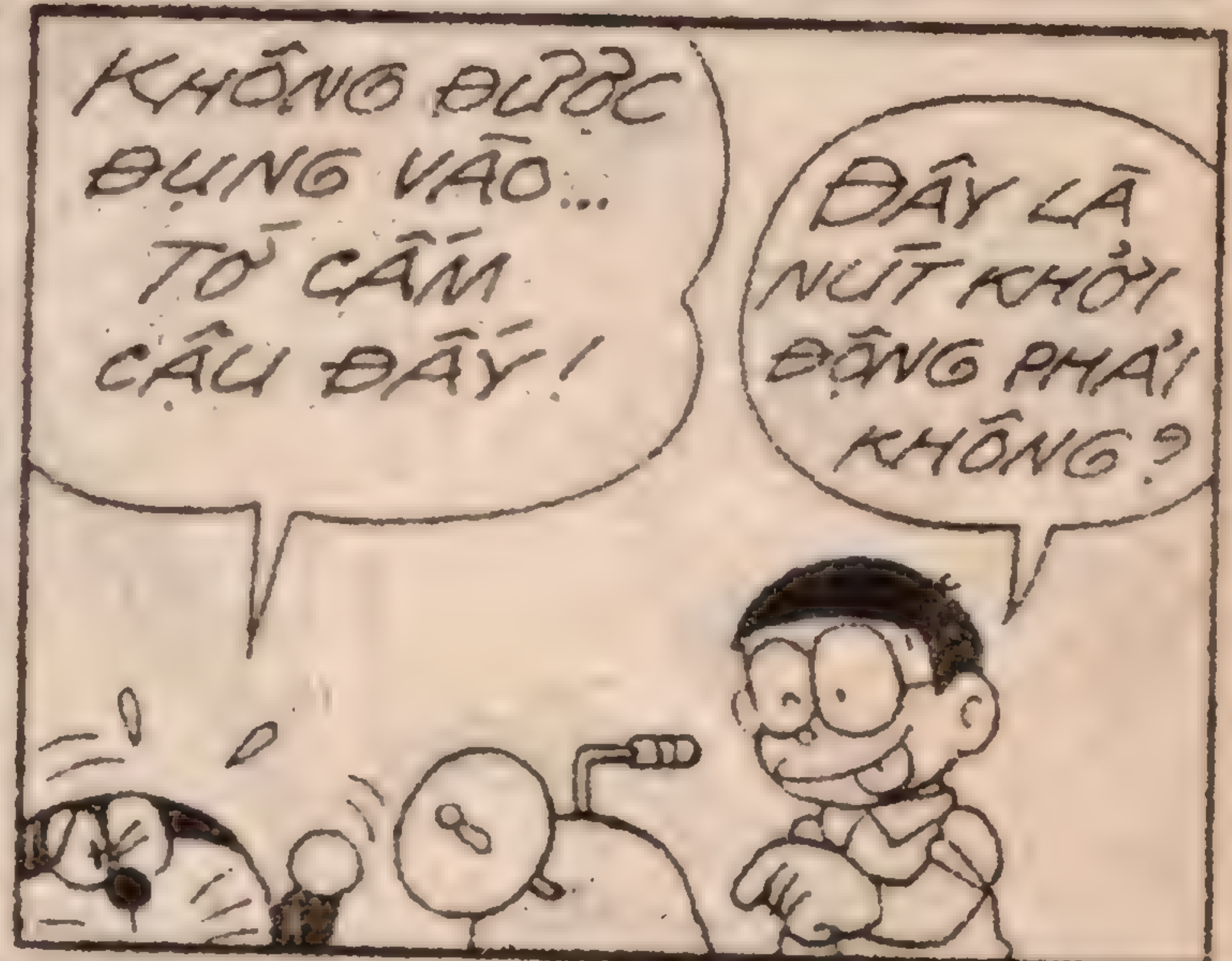
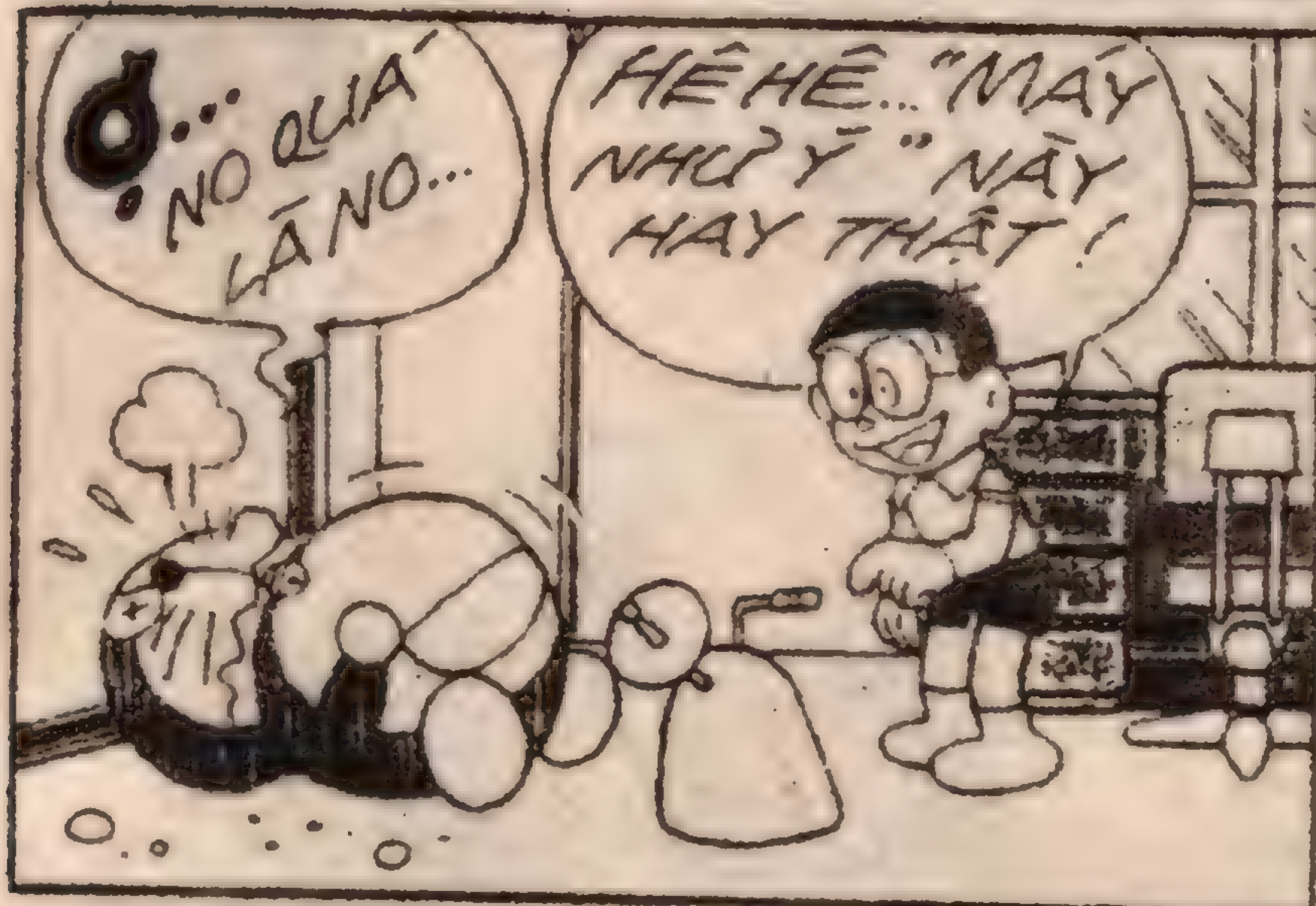

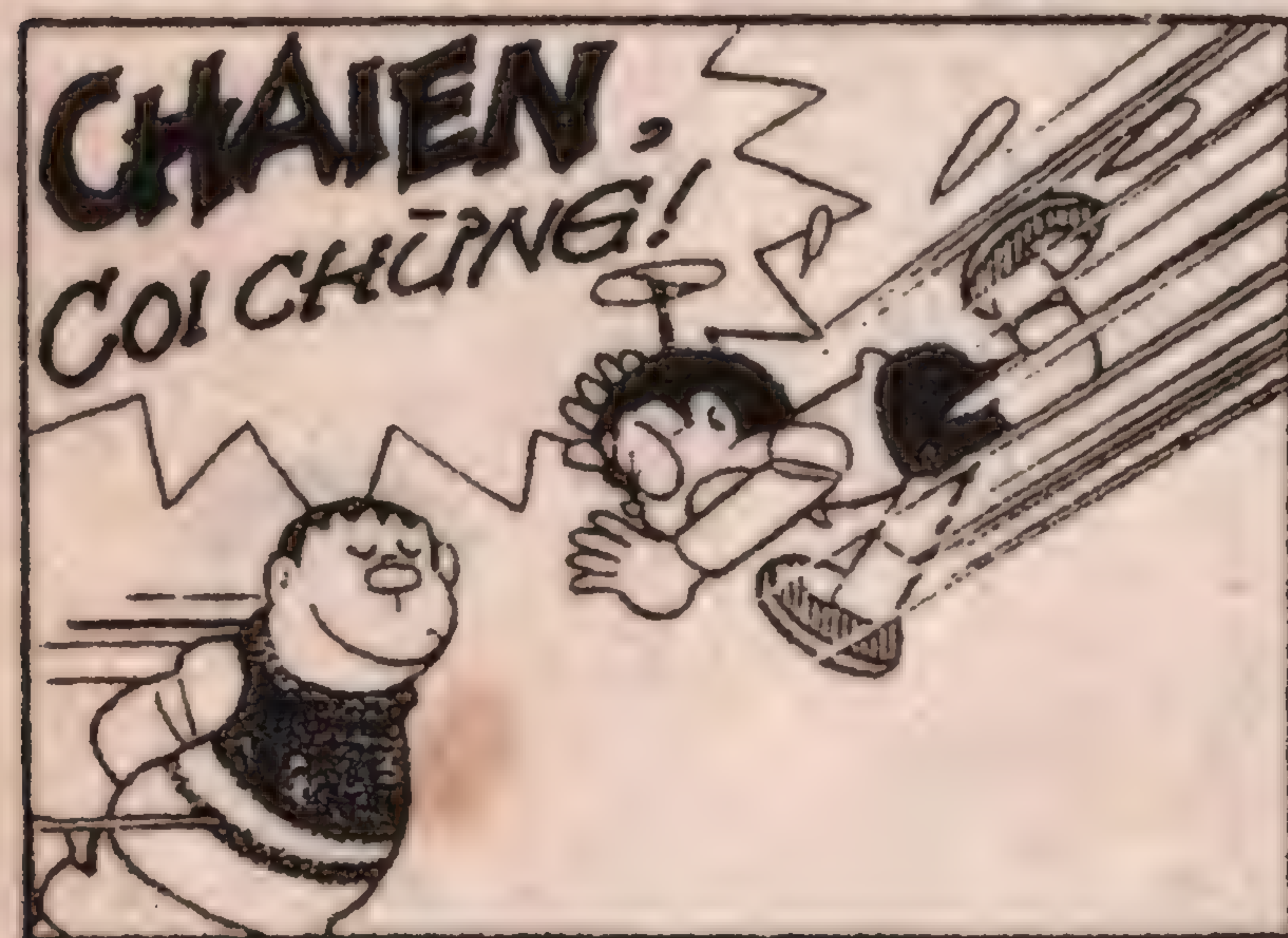

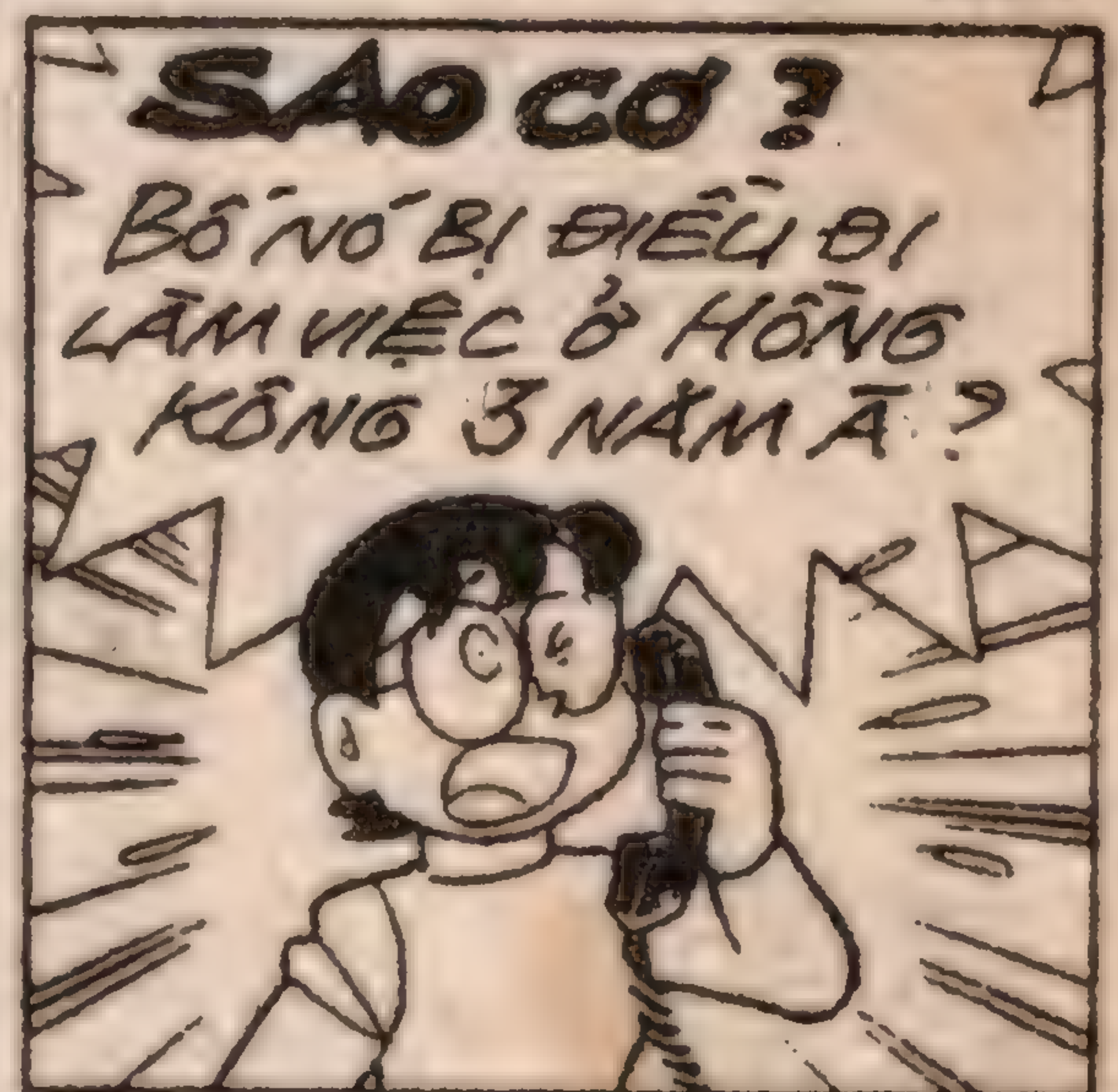
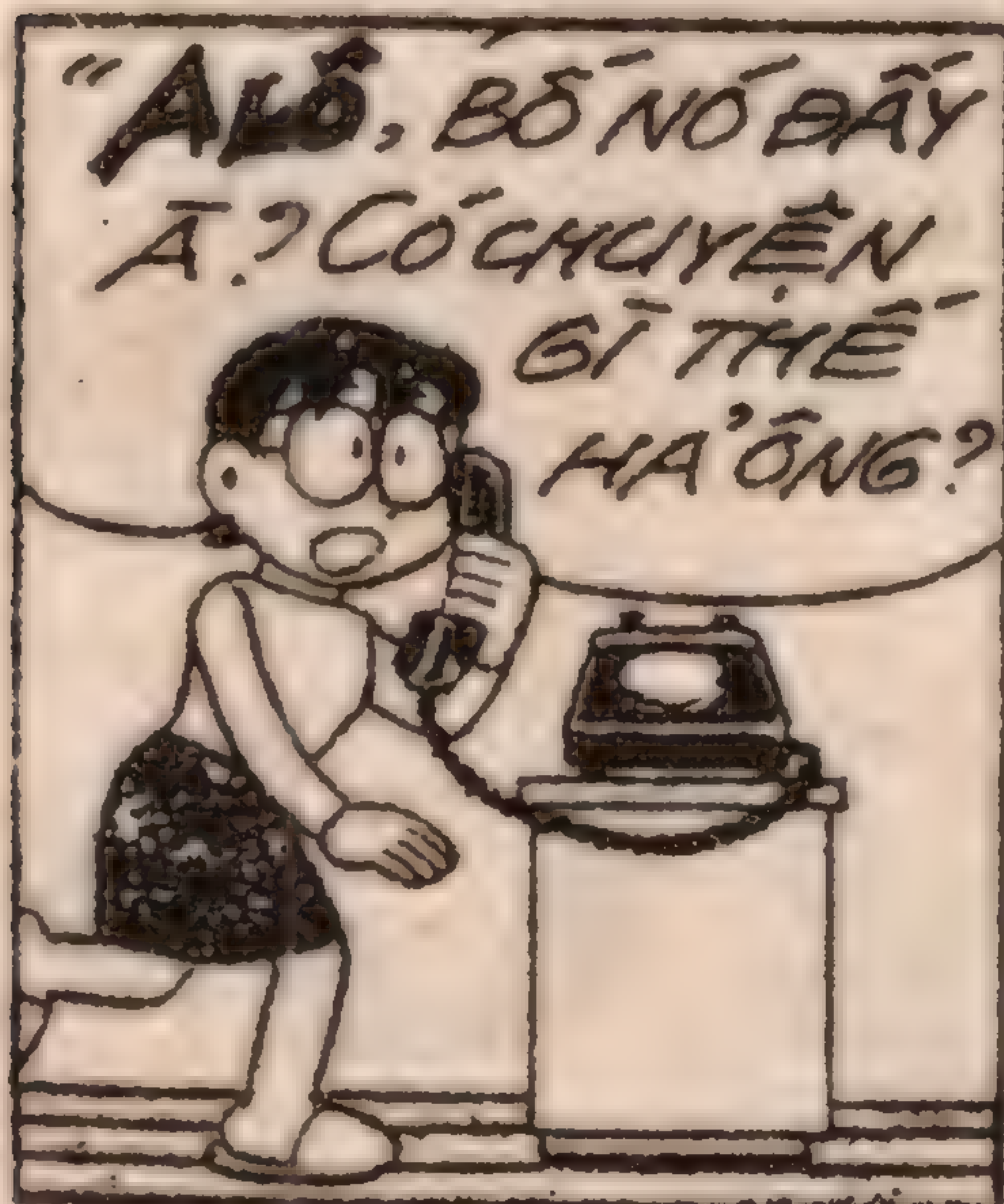
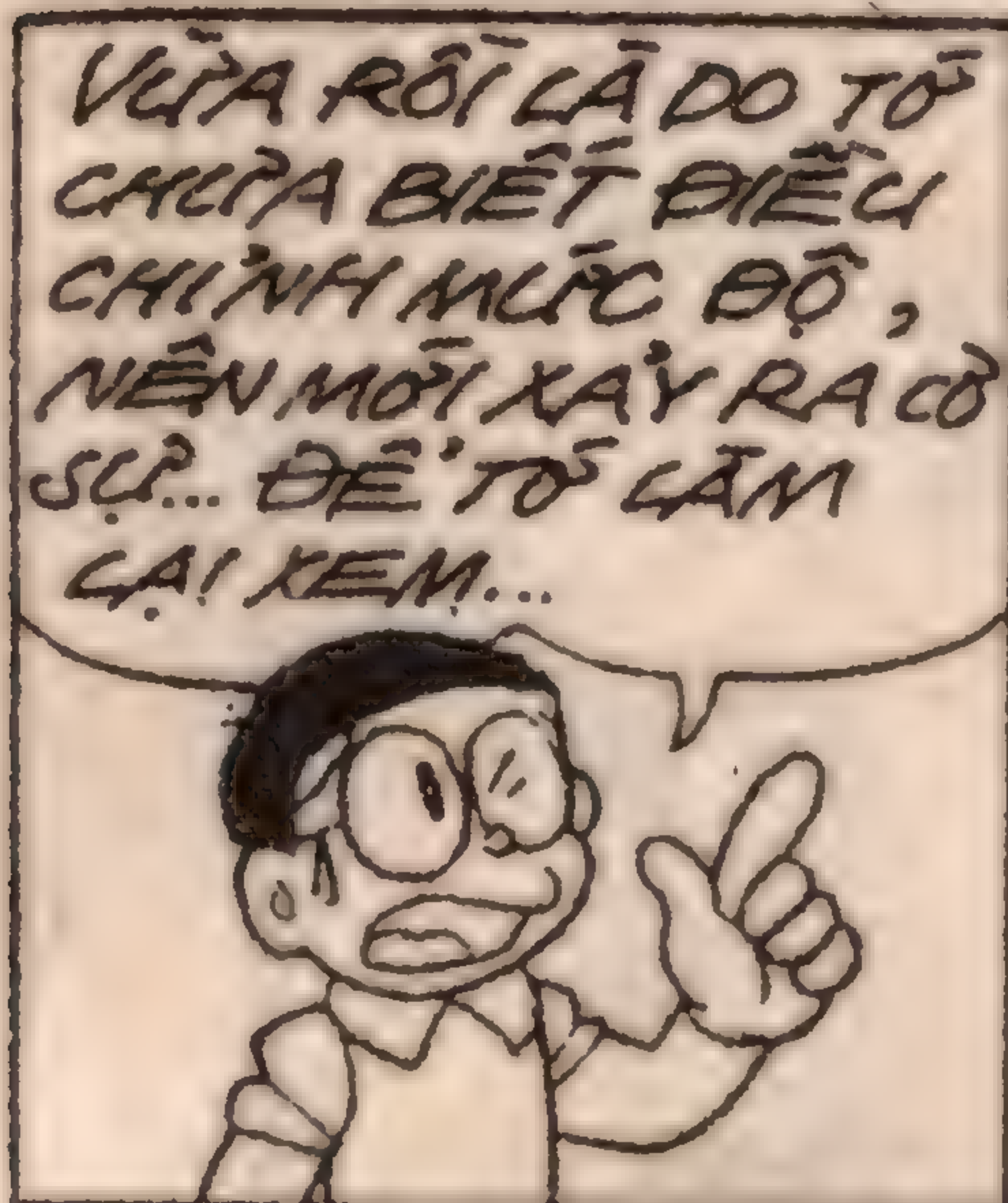
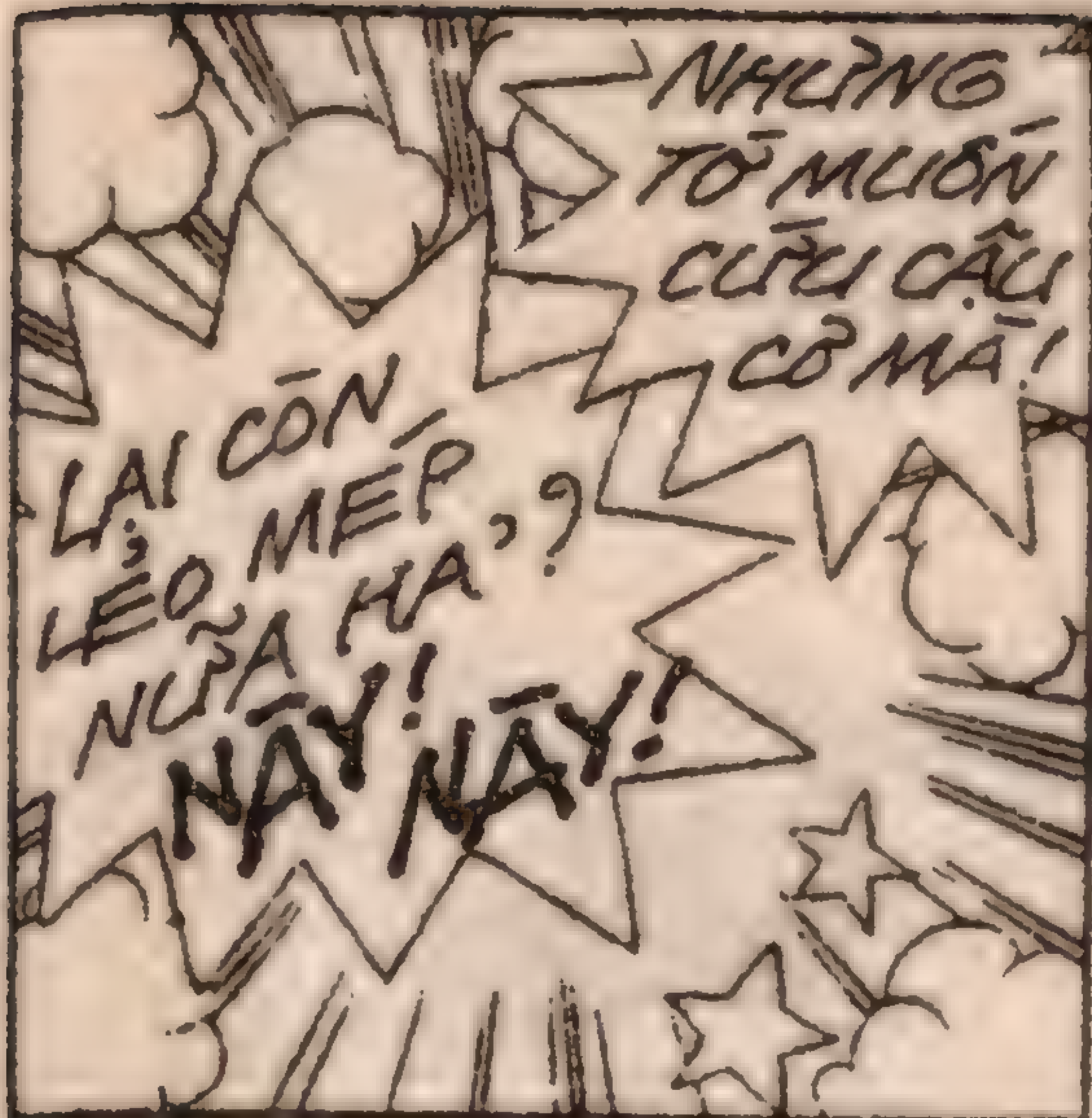

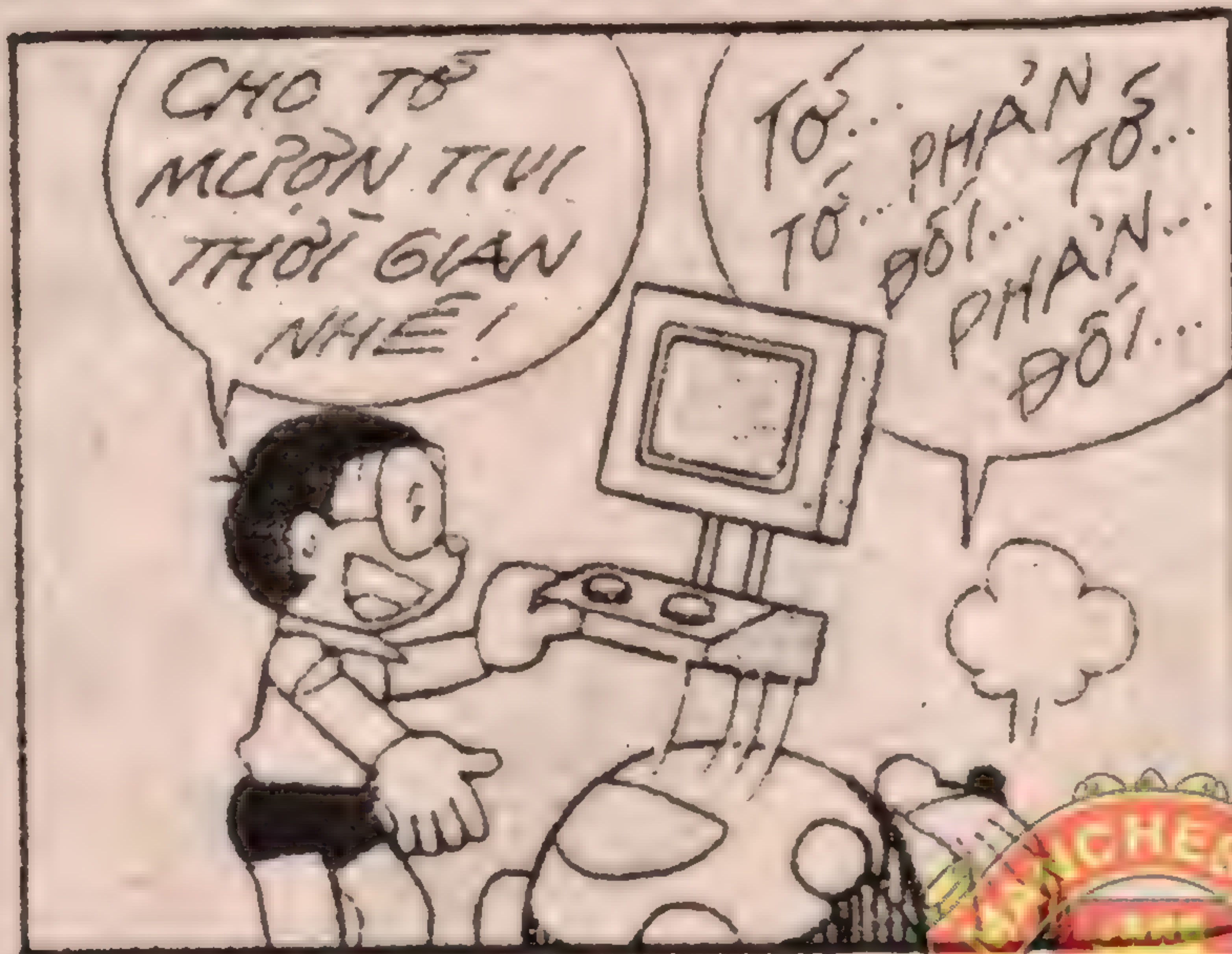
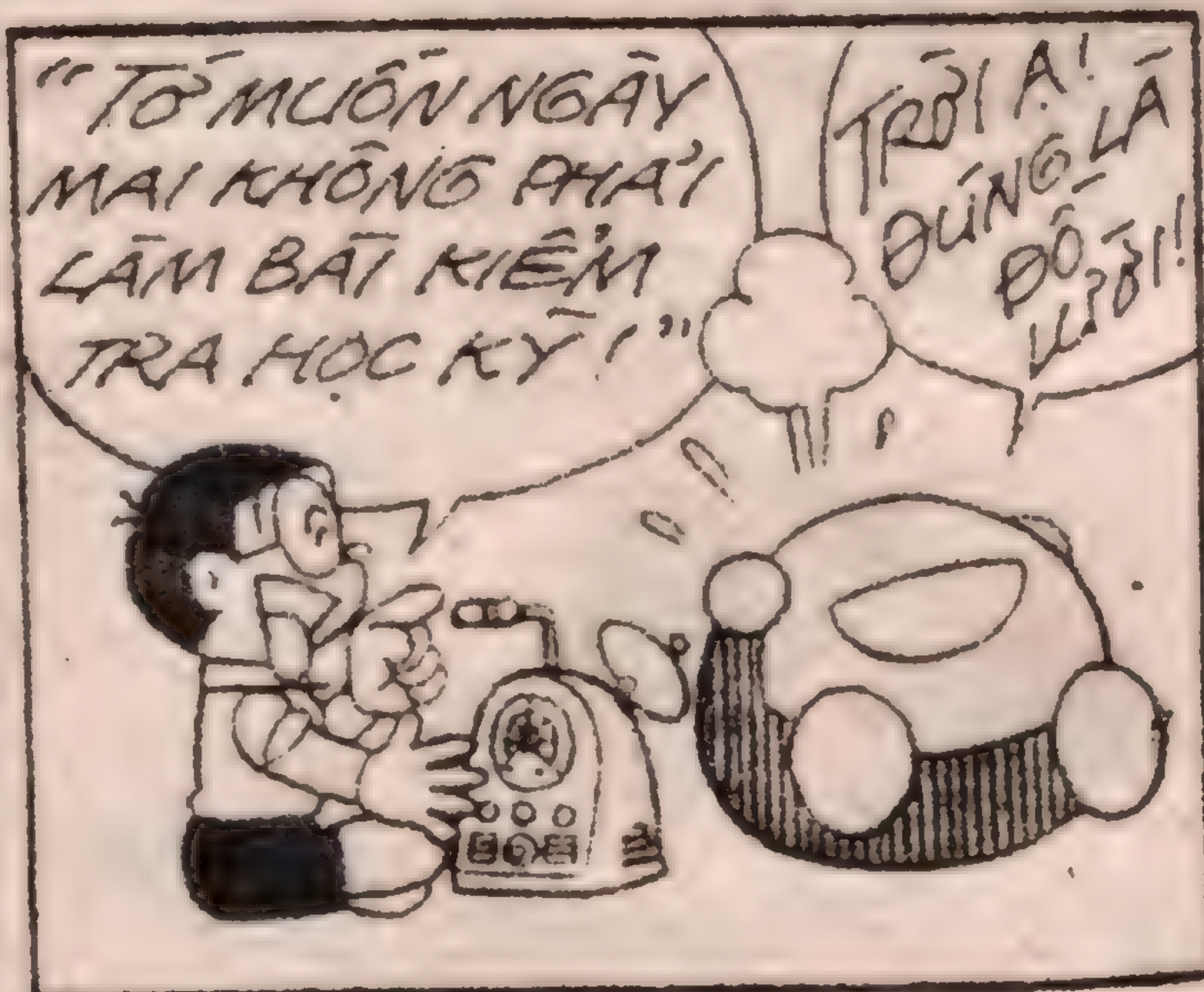
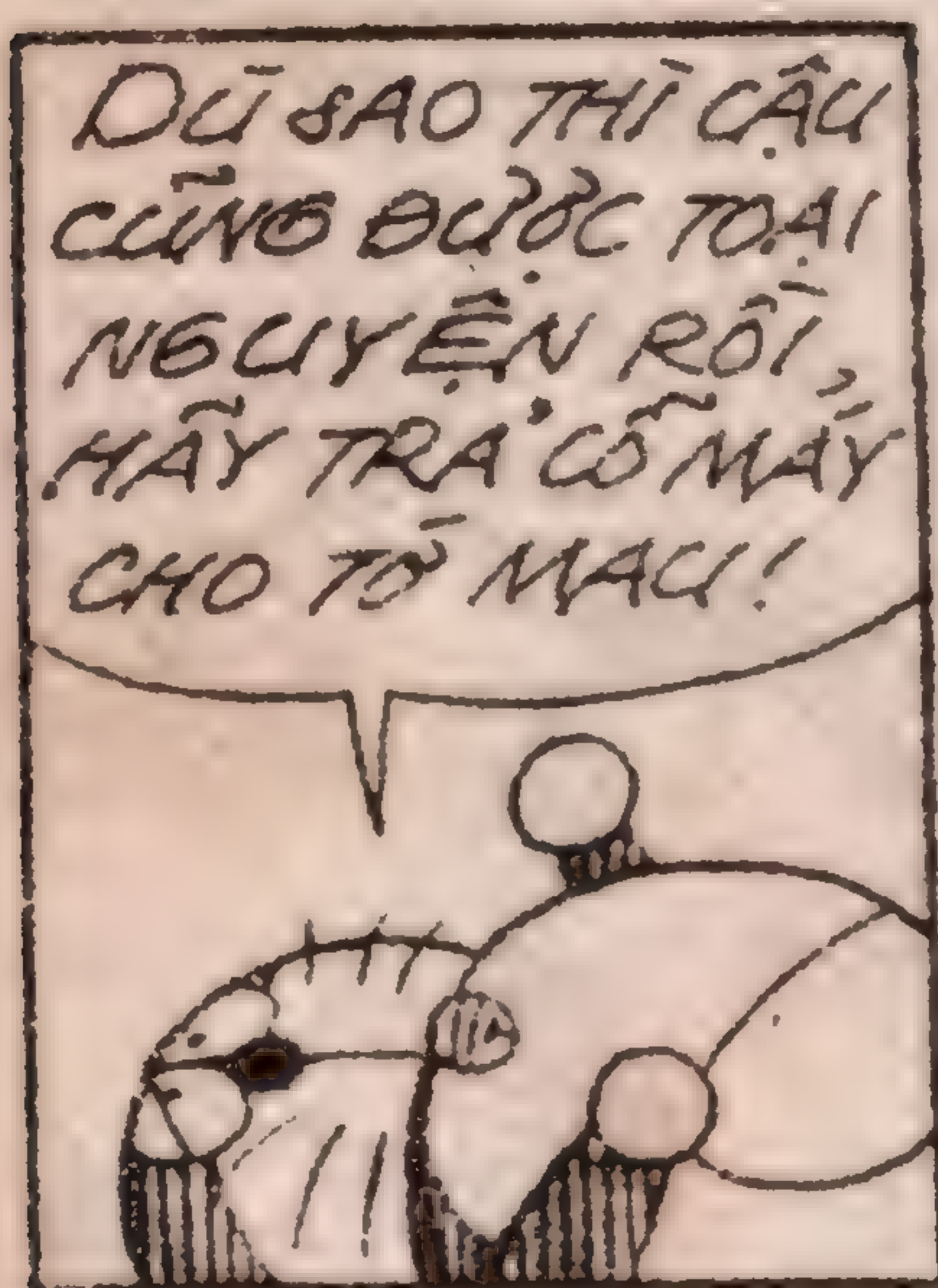
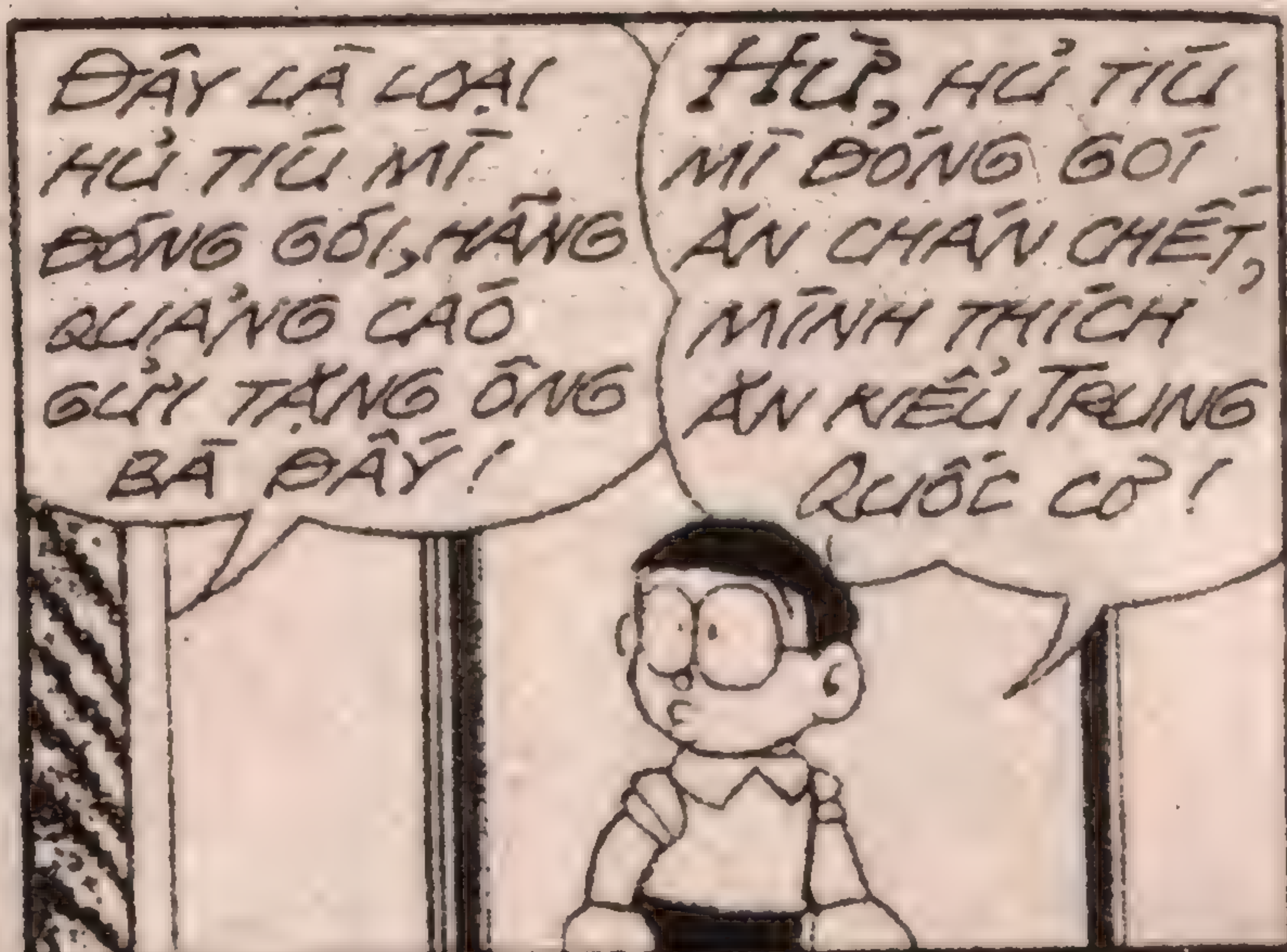
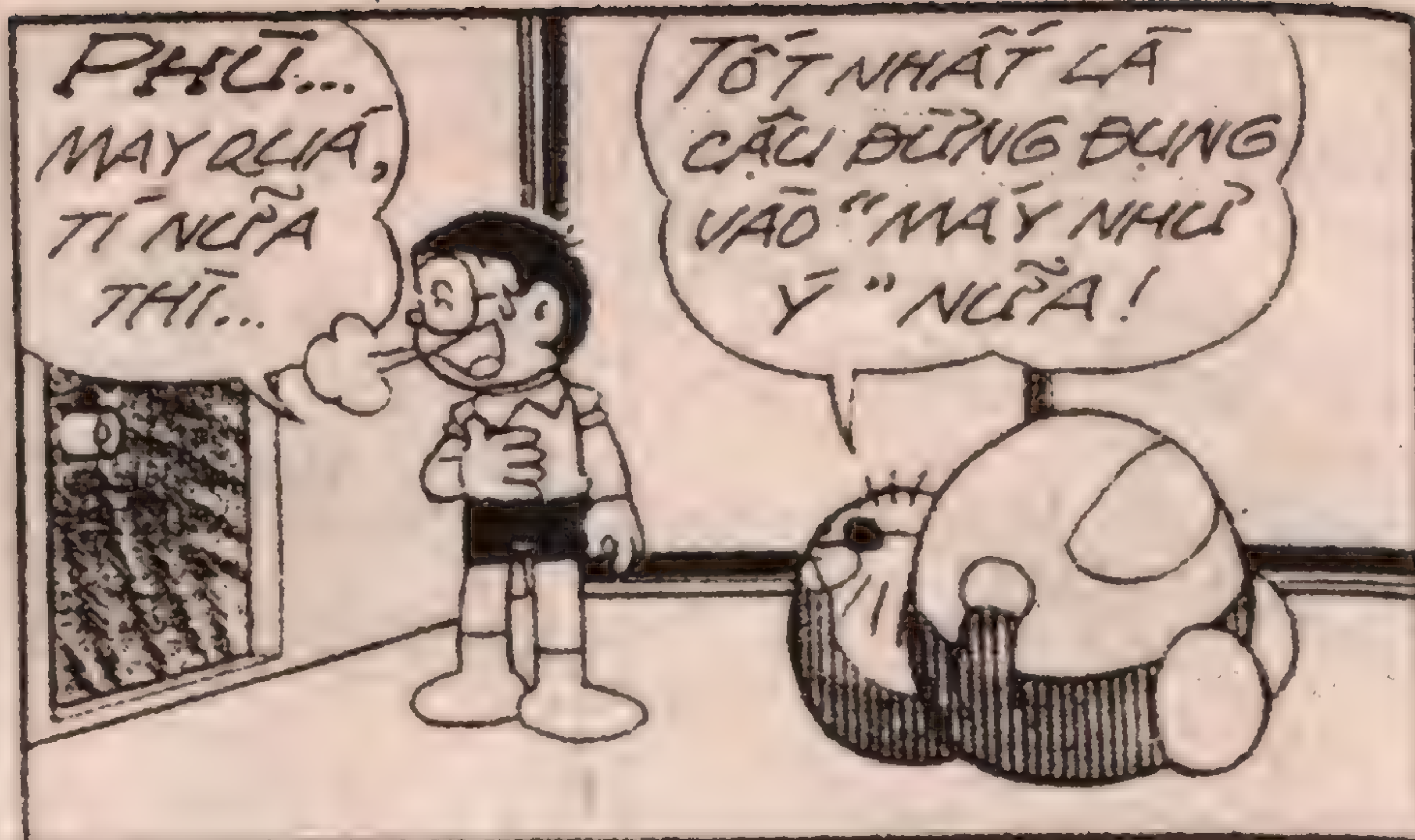

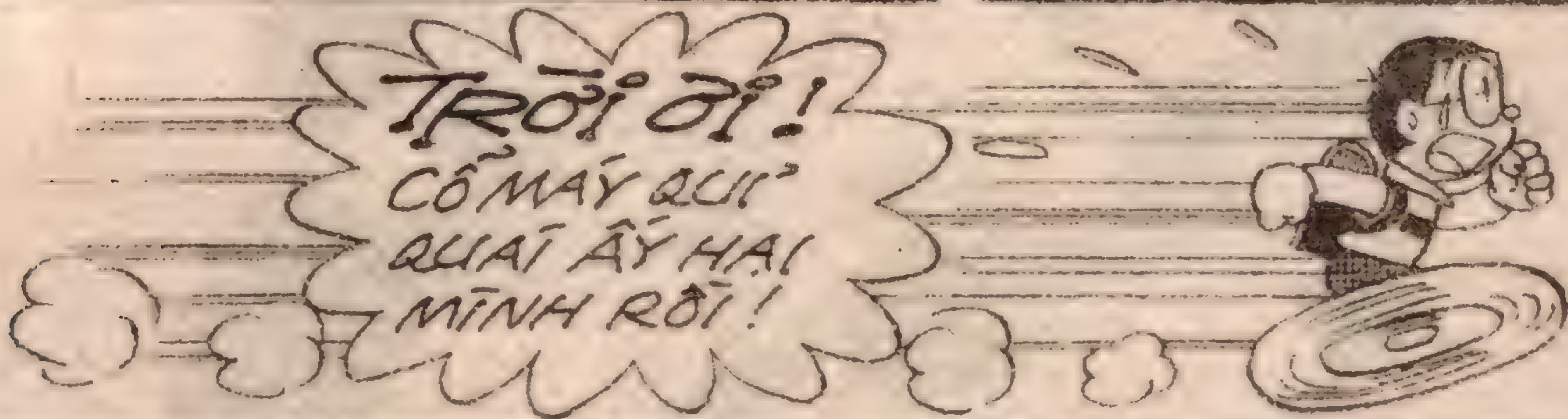
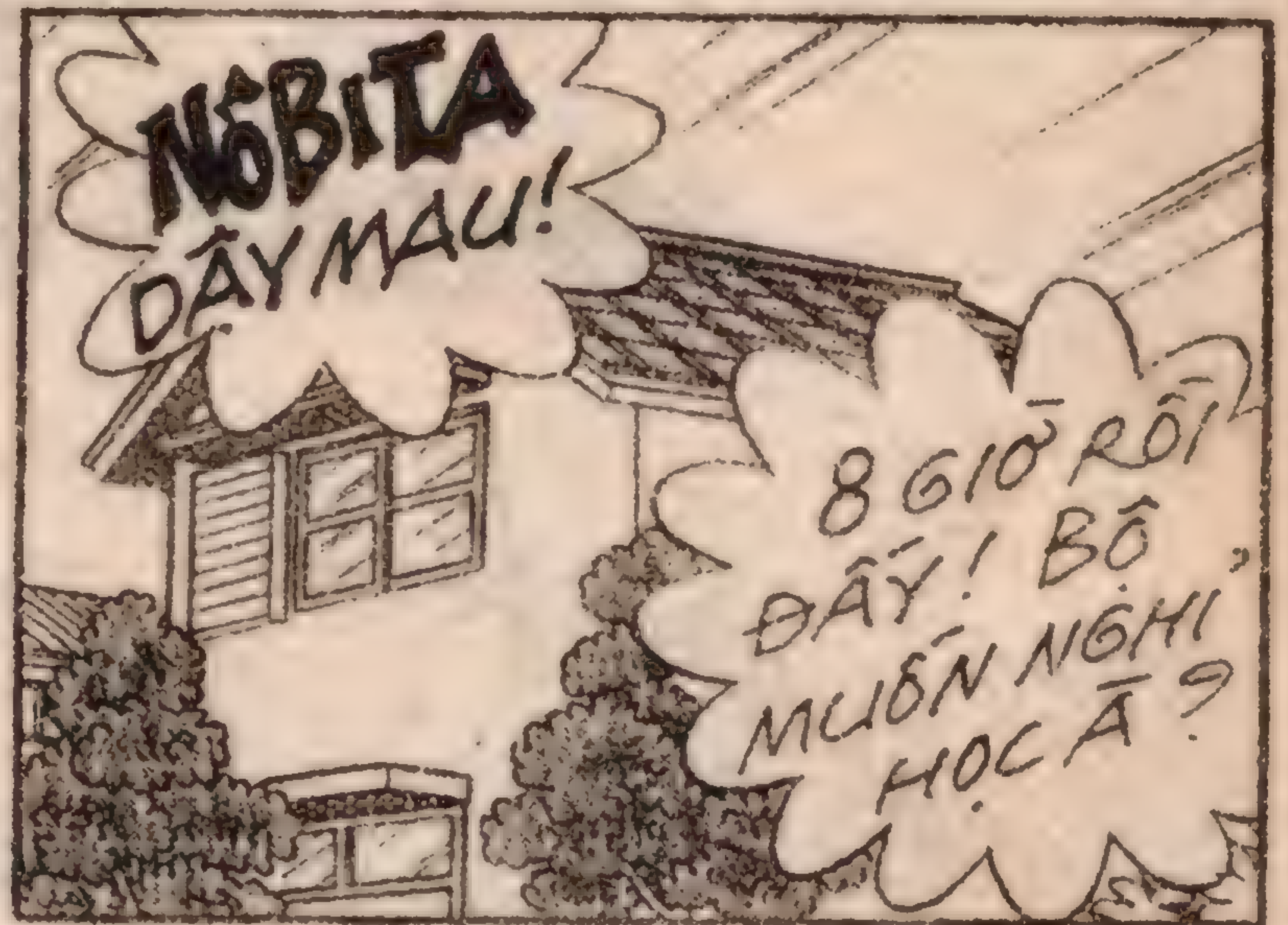

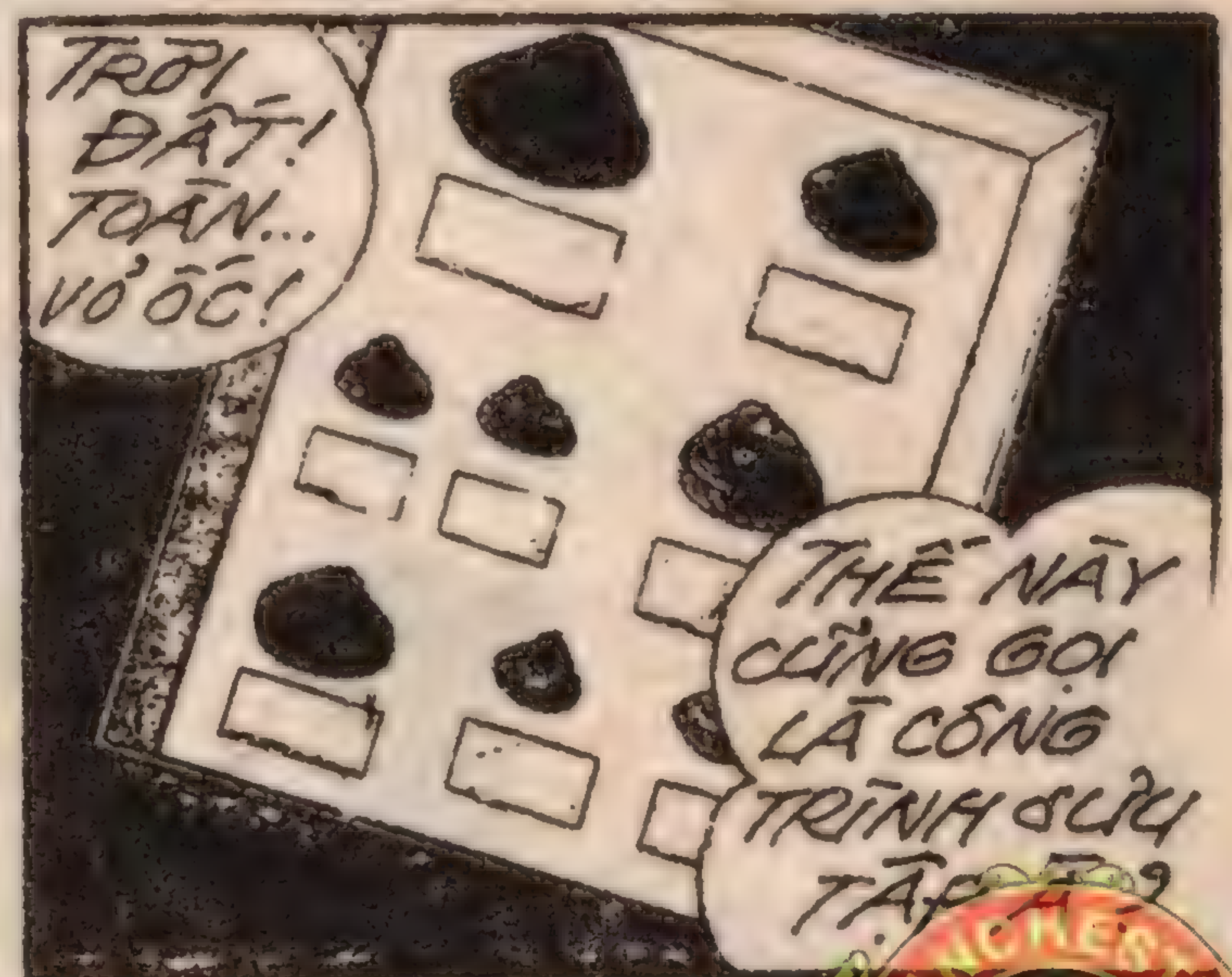
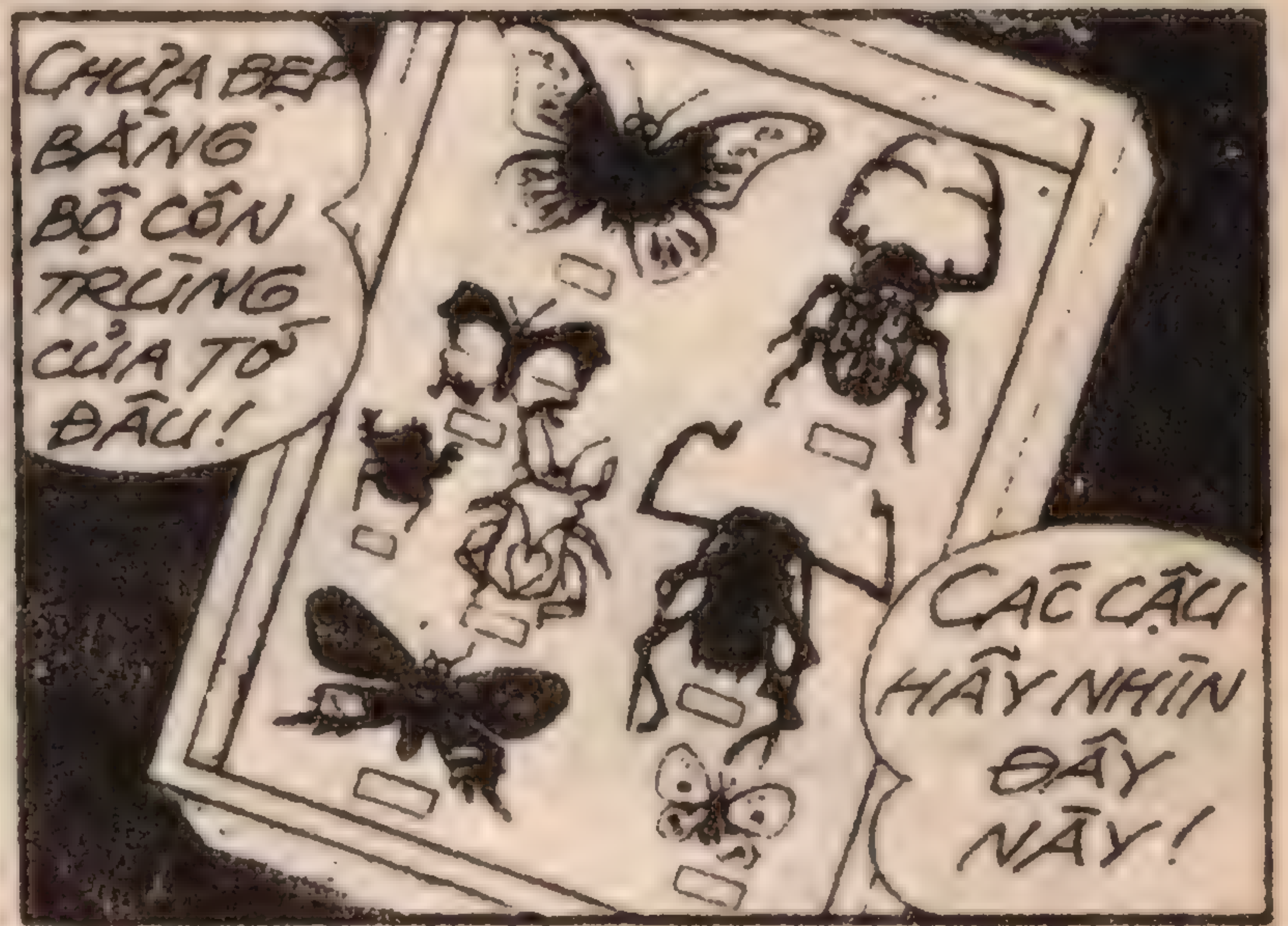
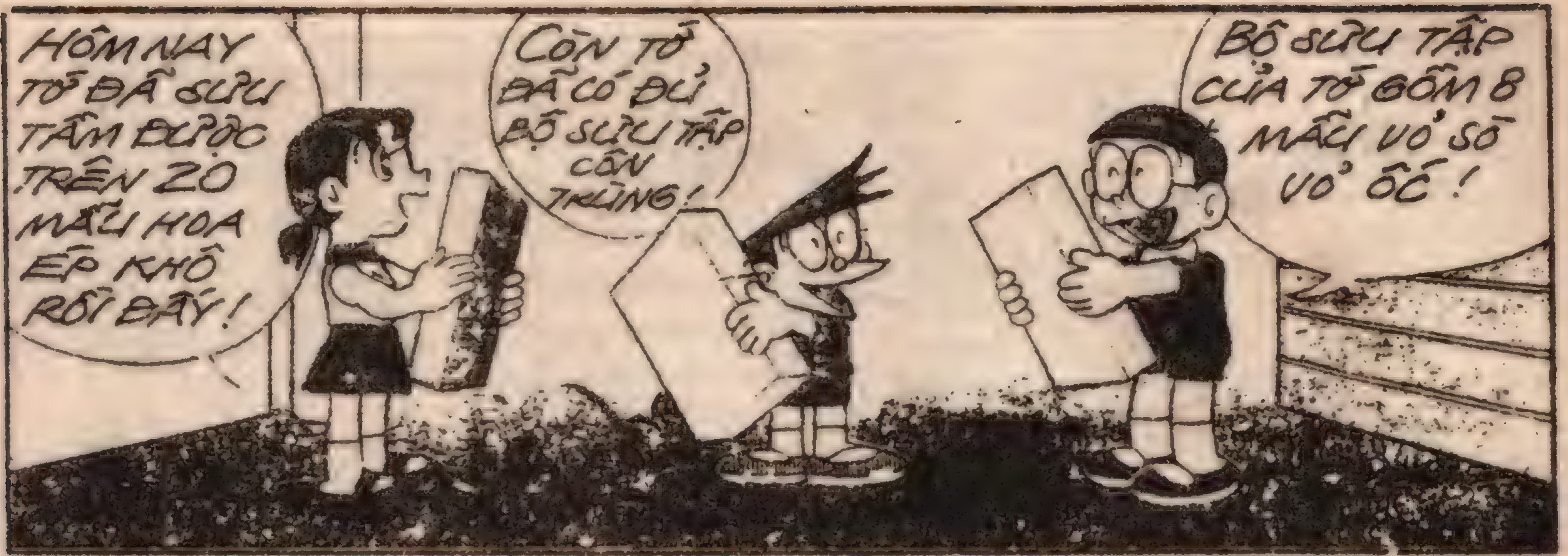

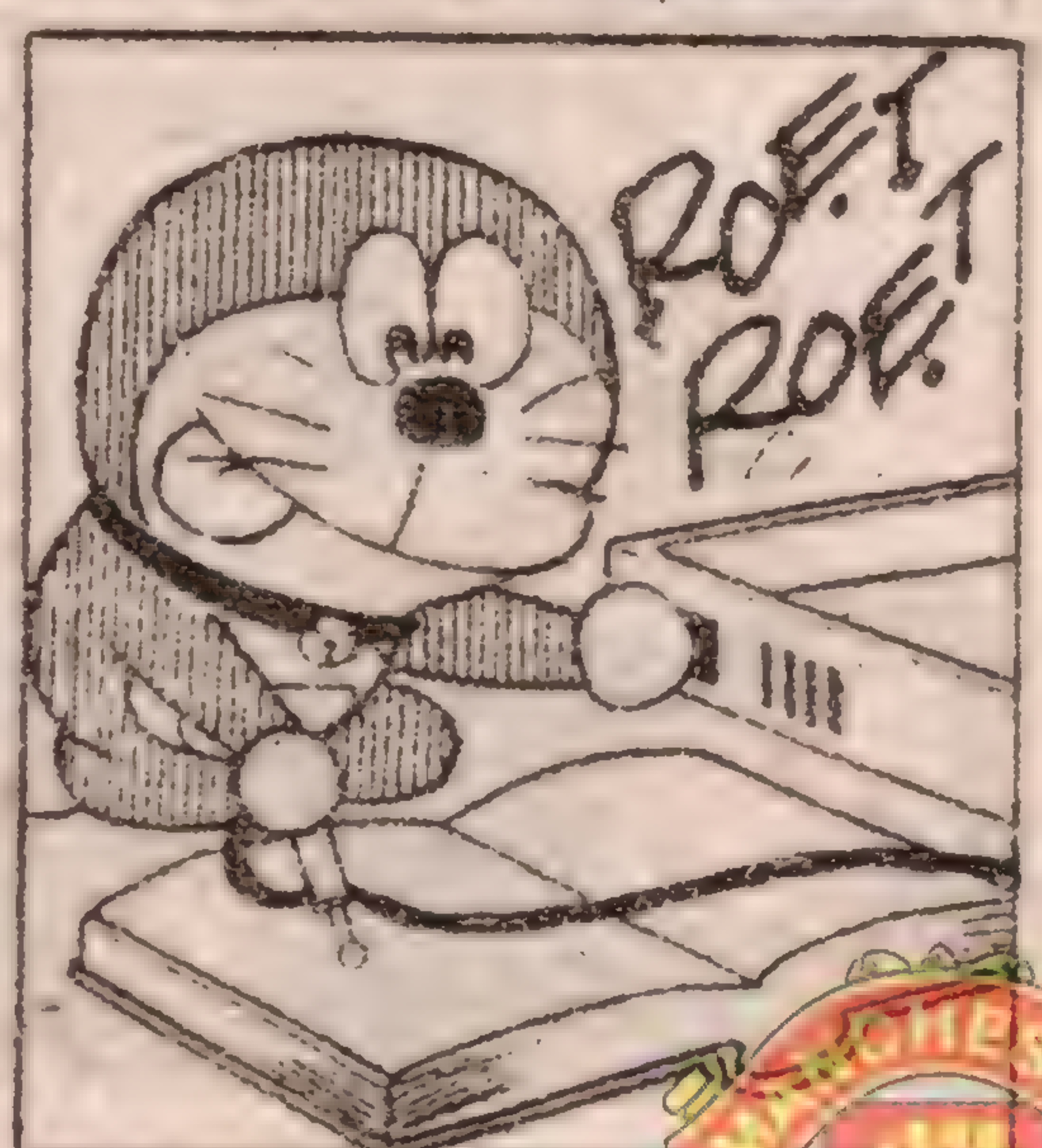
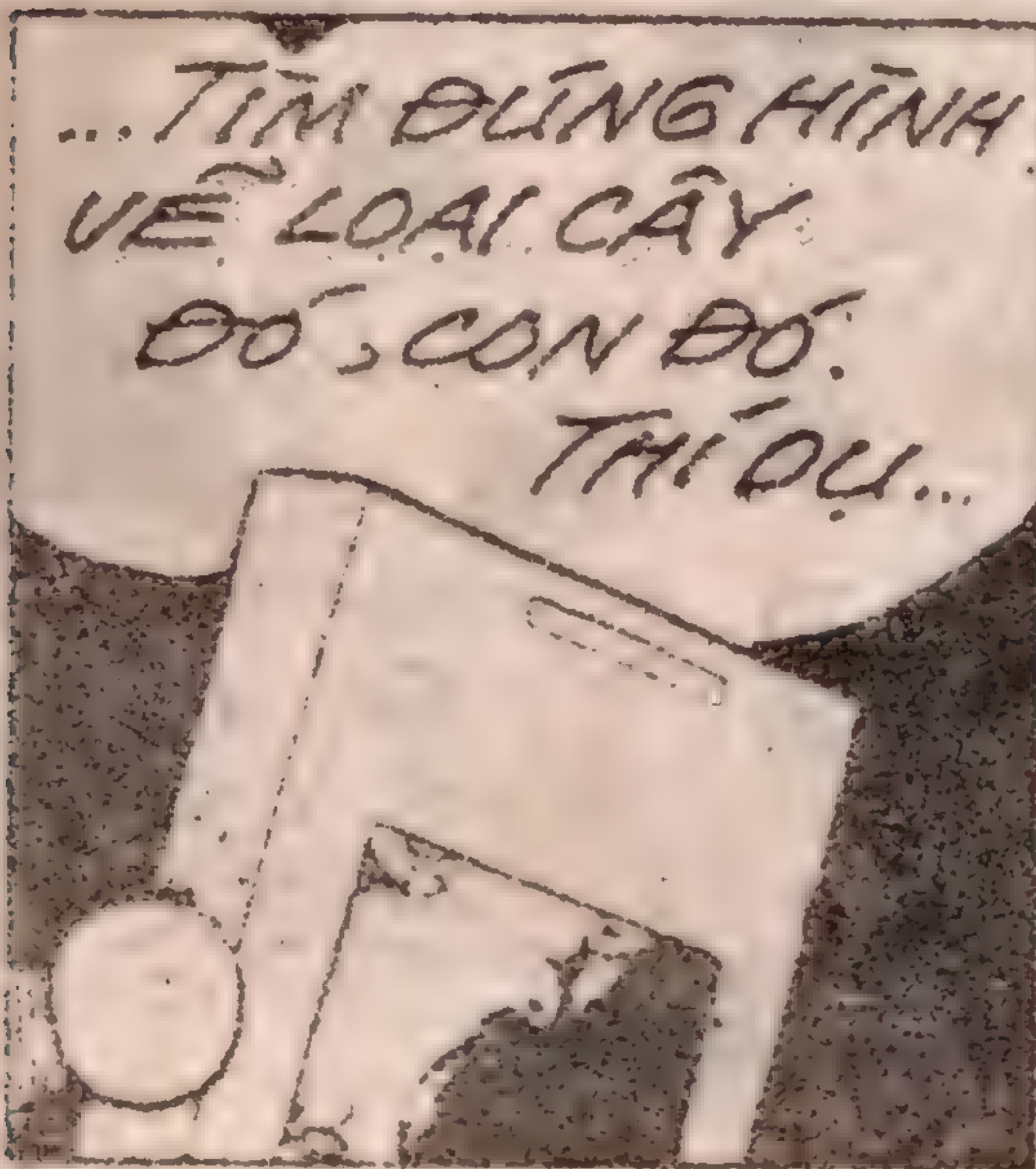
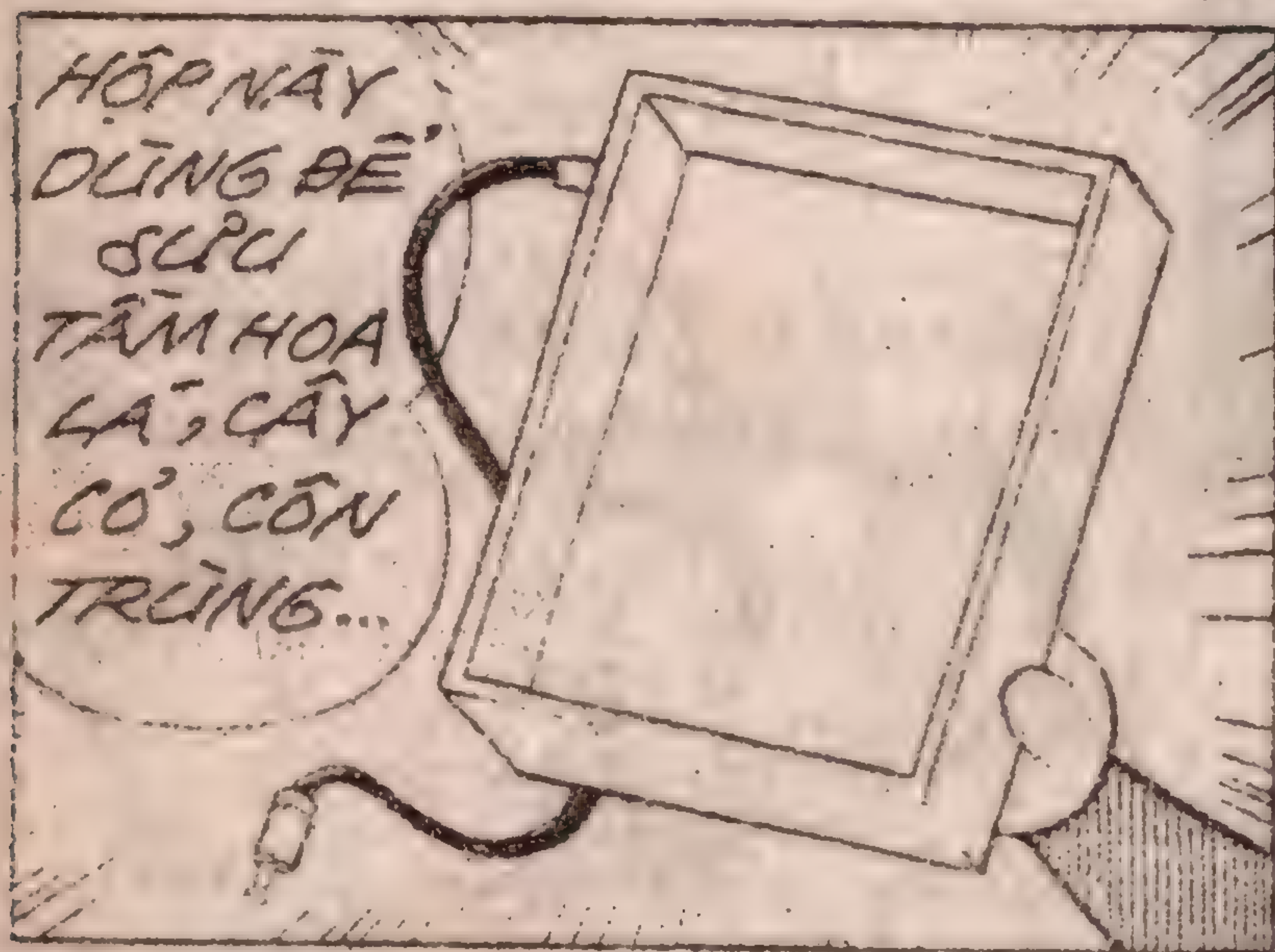
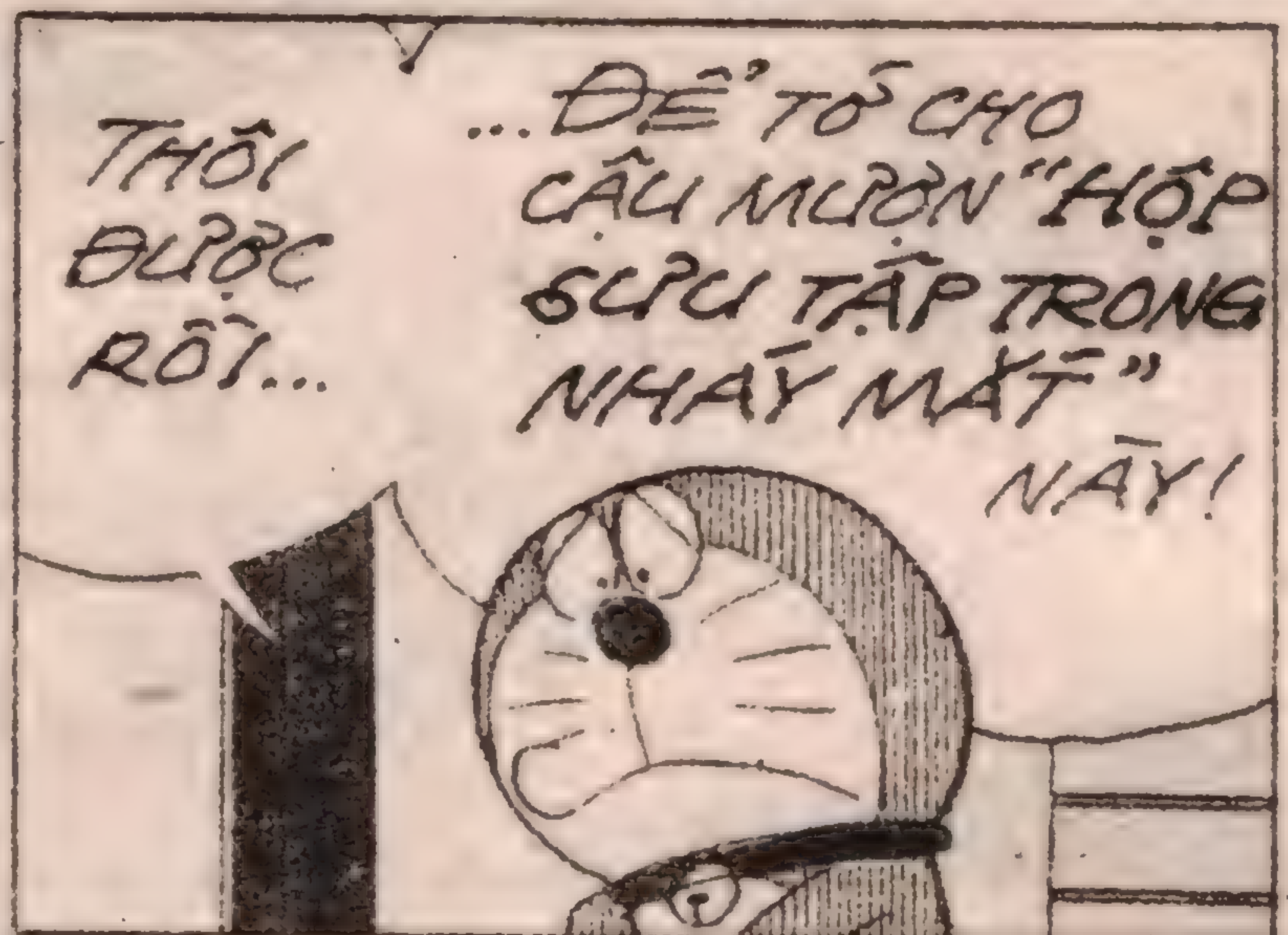
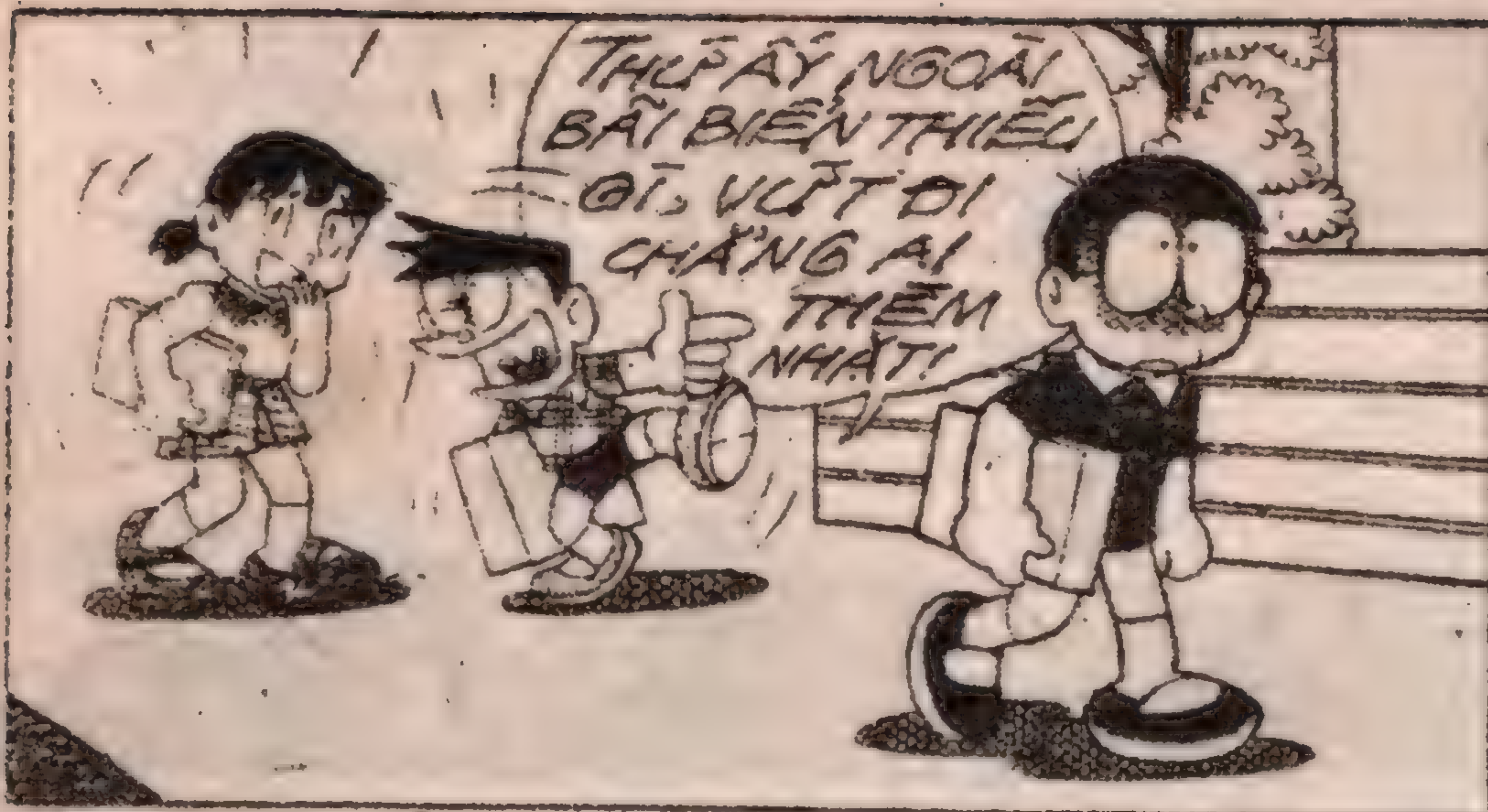
đội mèo

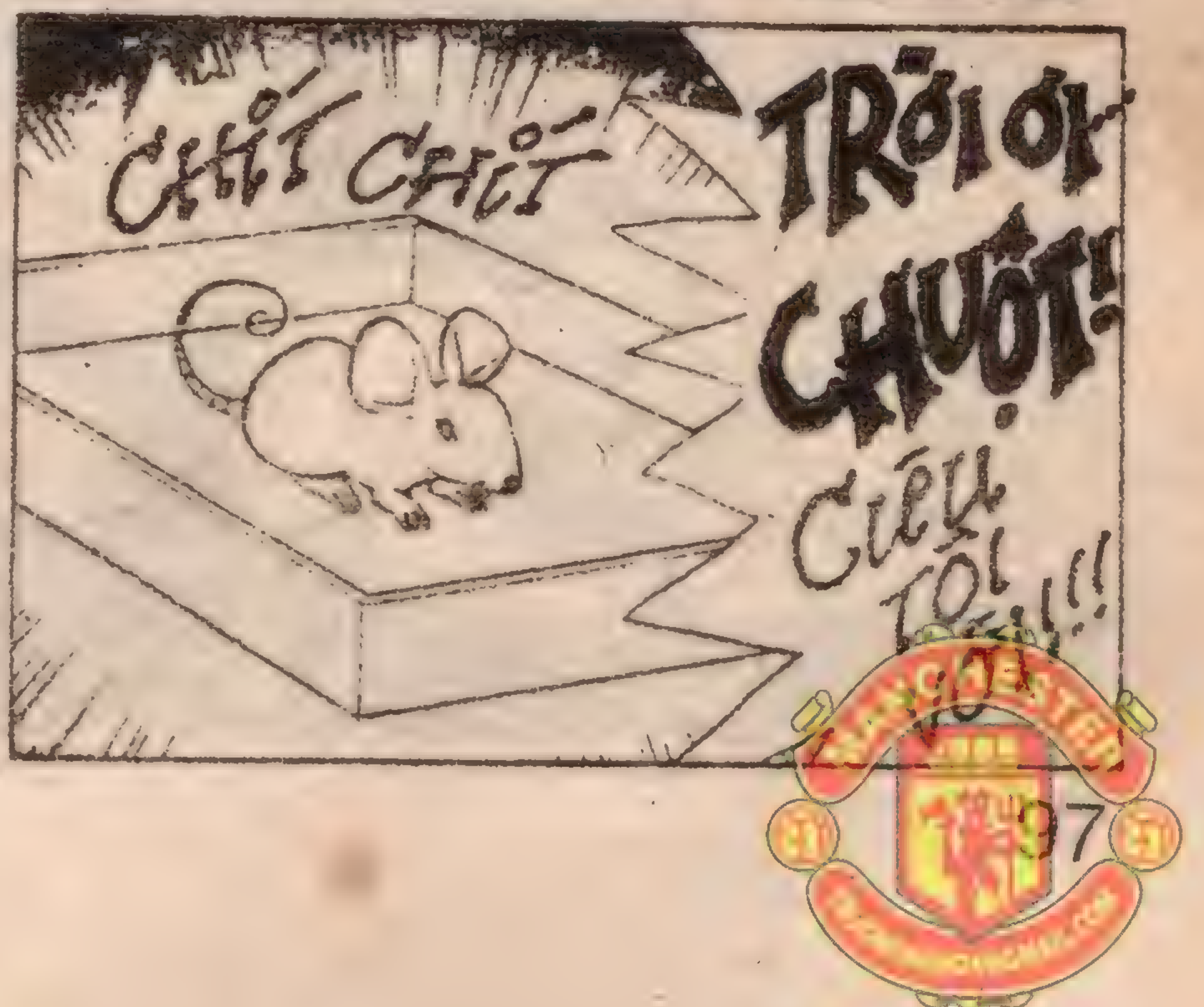
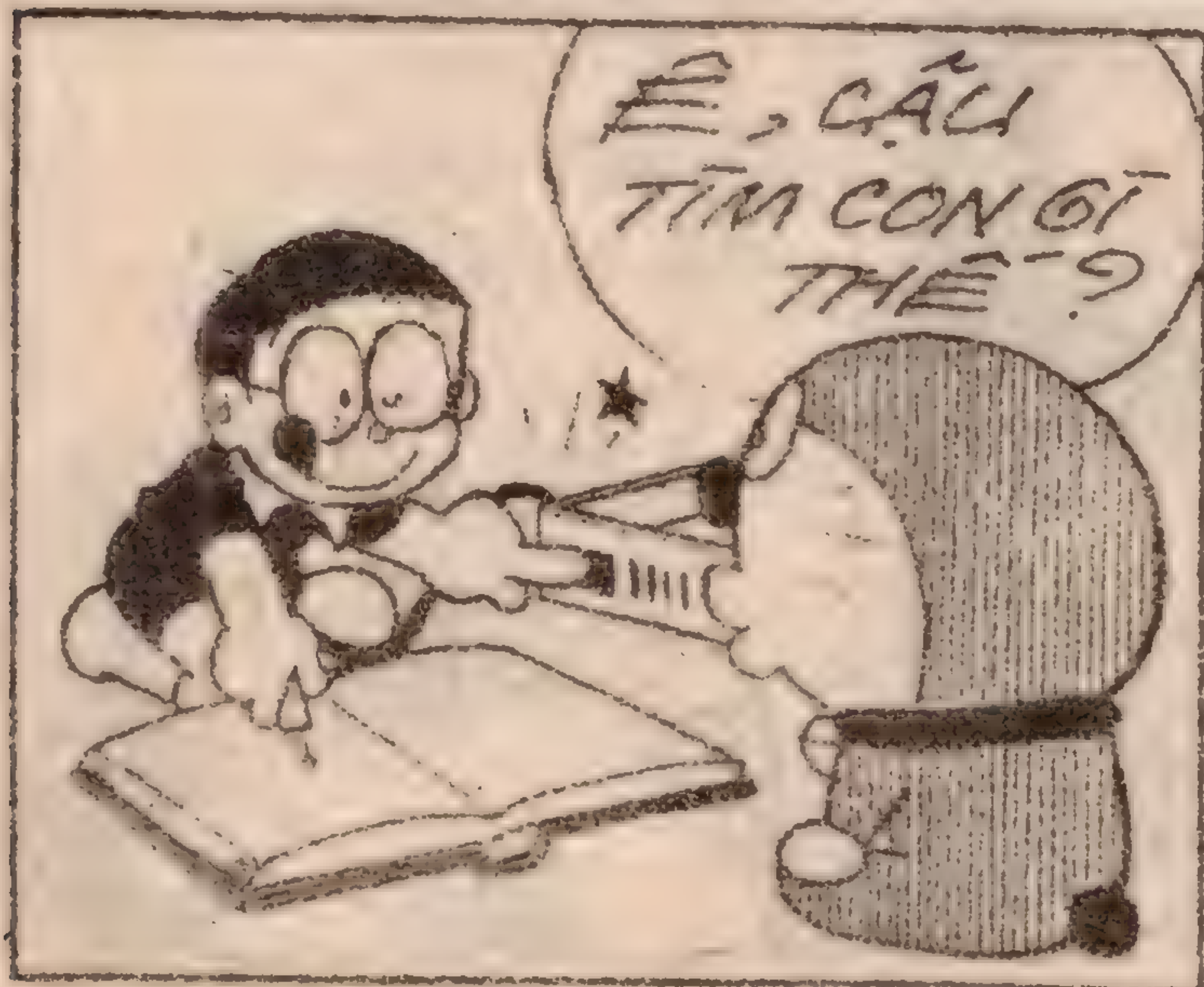
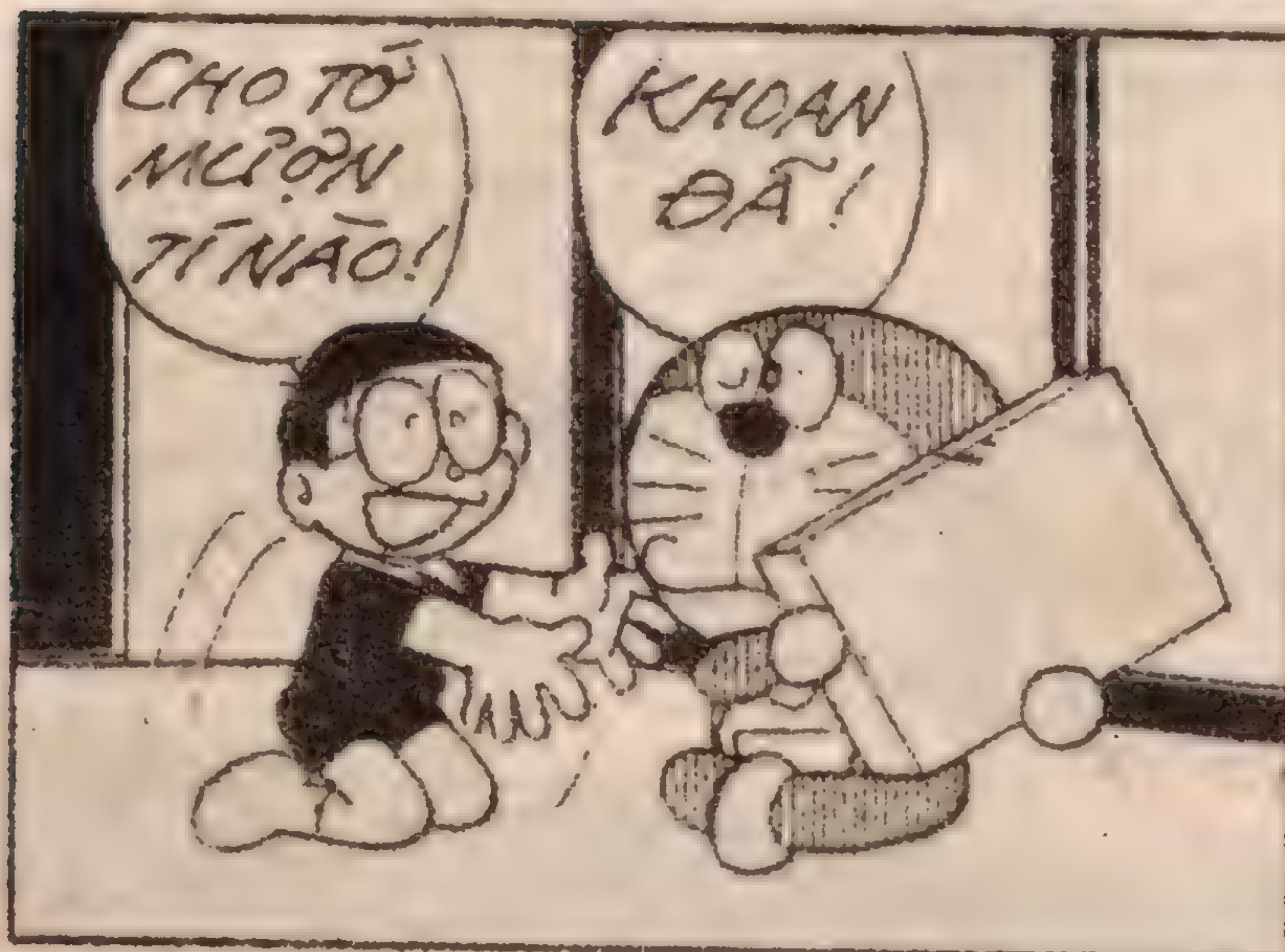
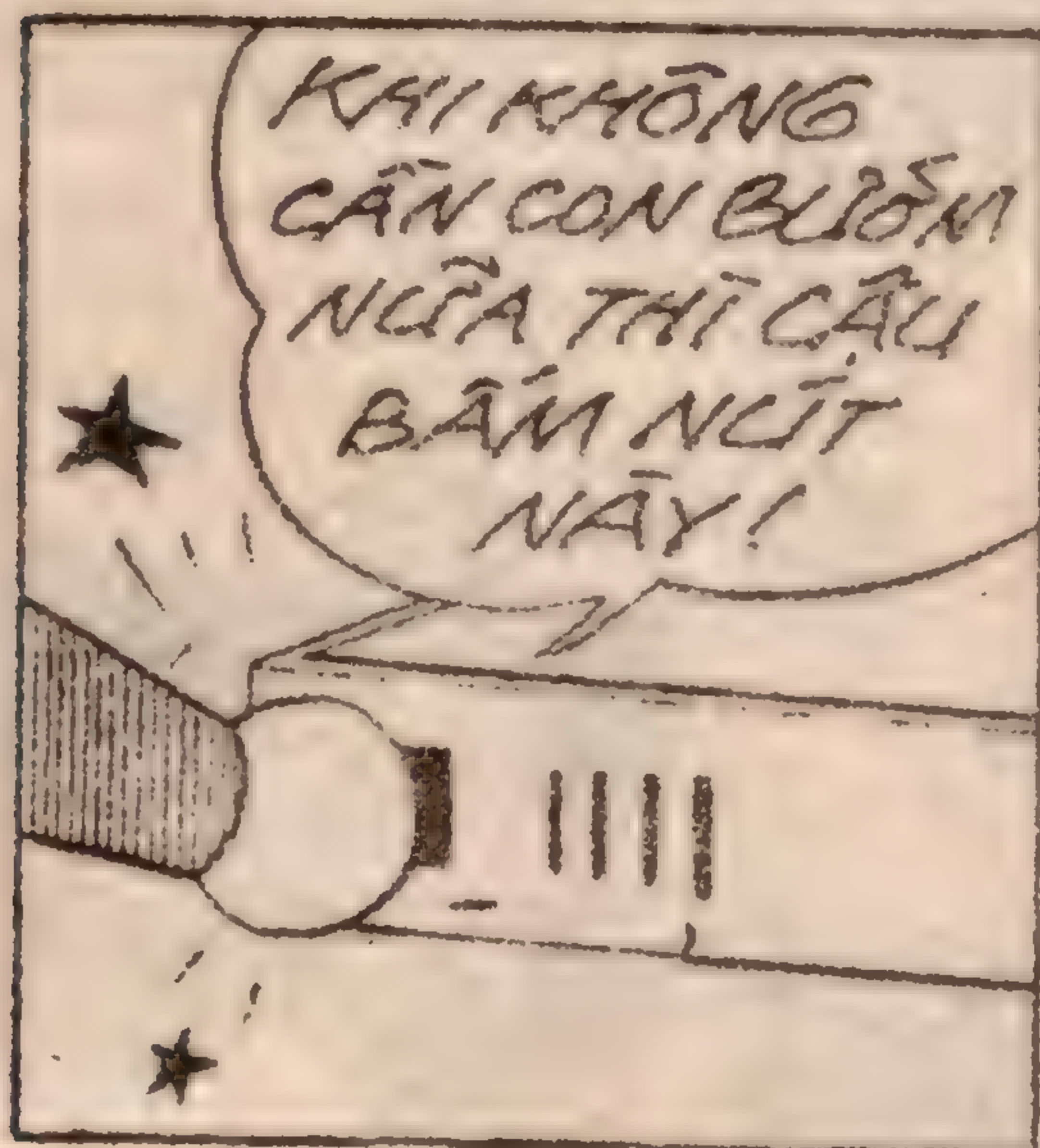
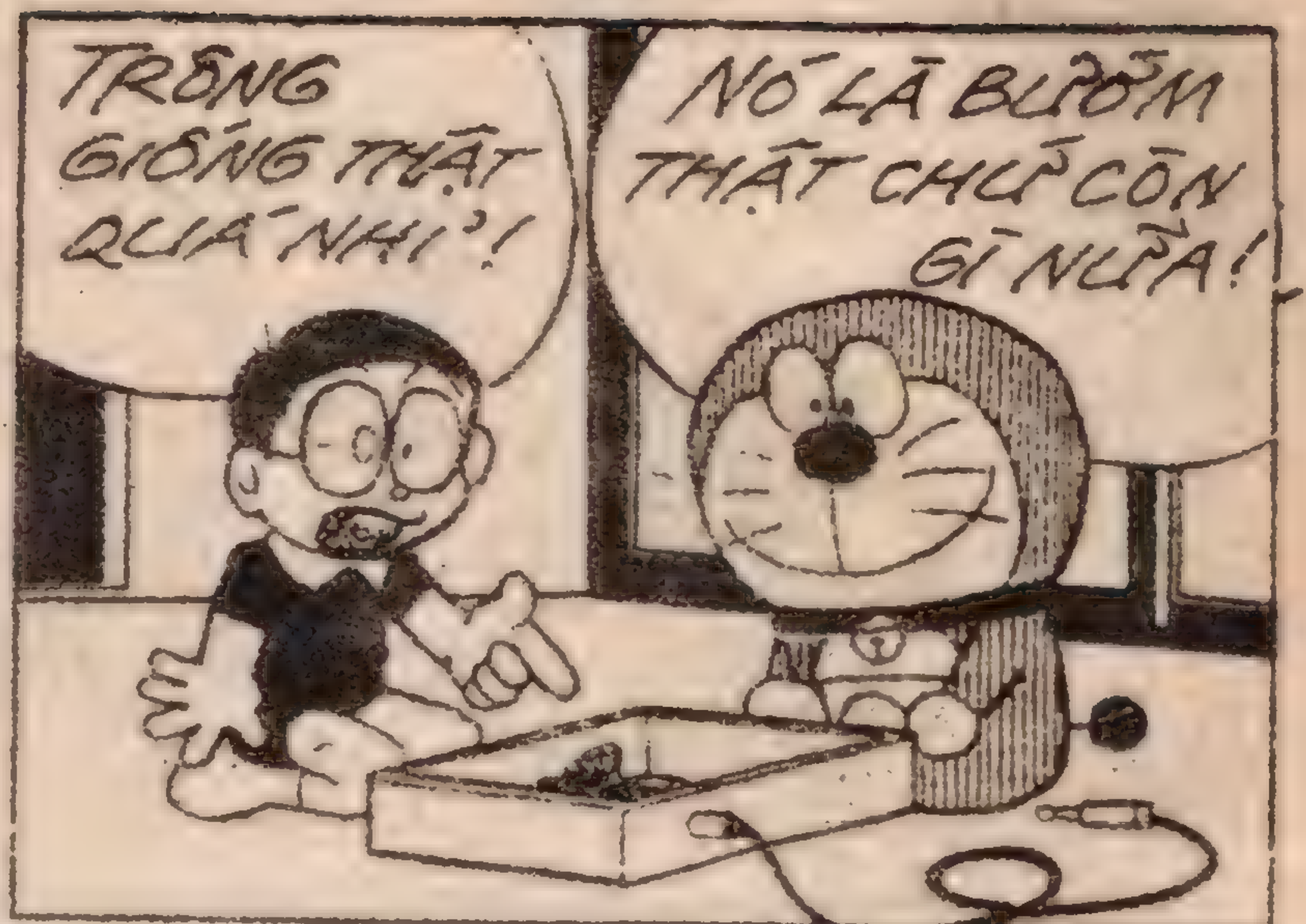
chú mèo: thông minh

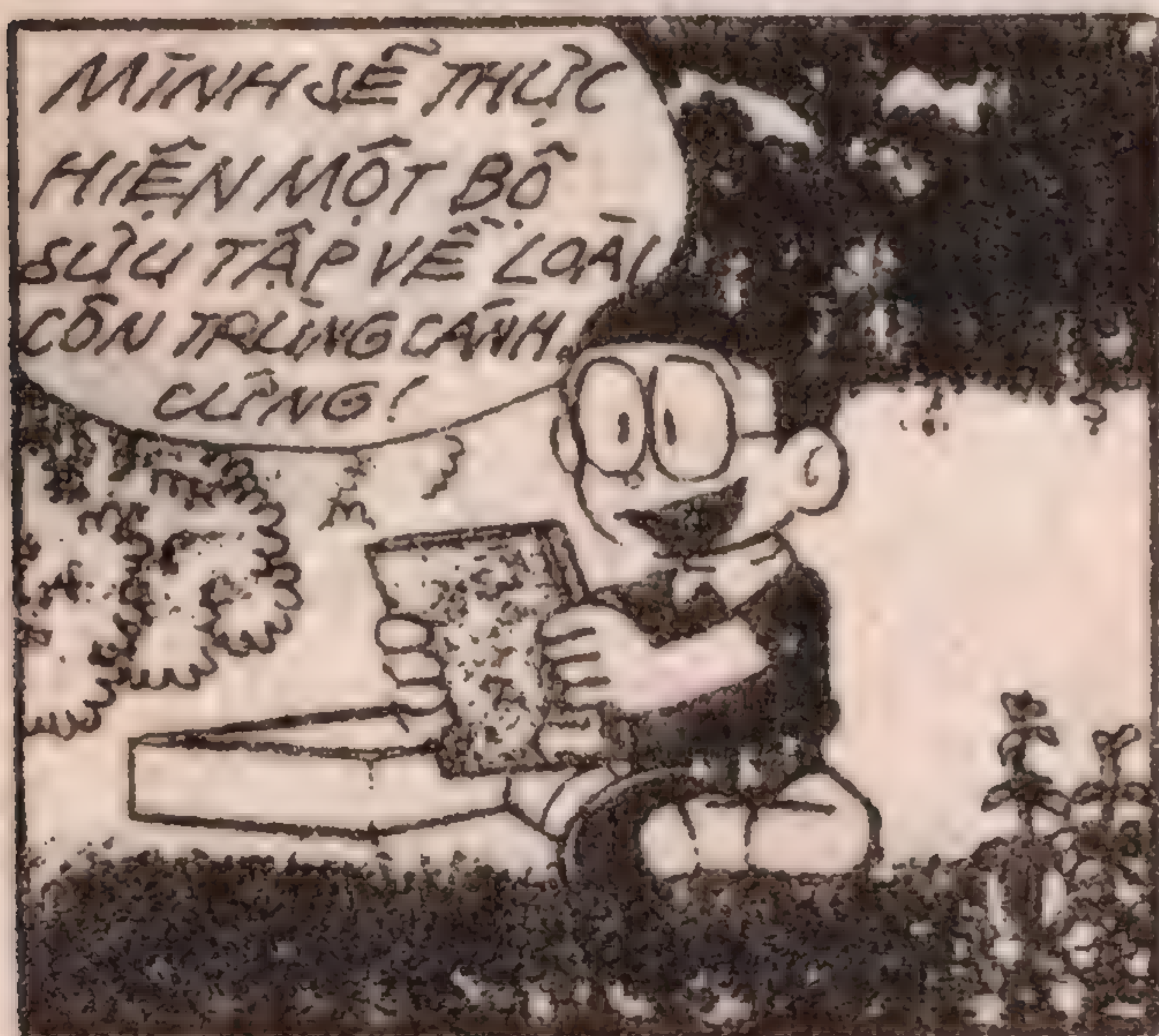
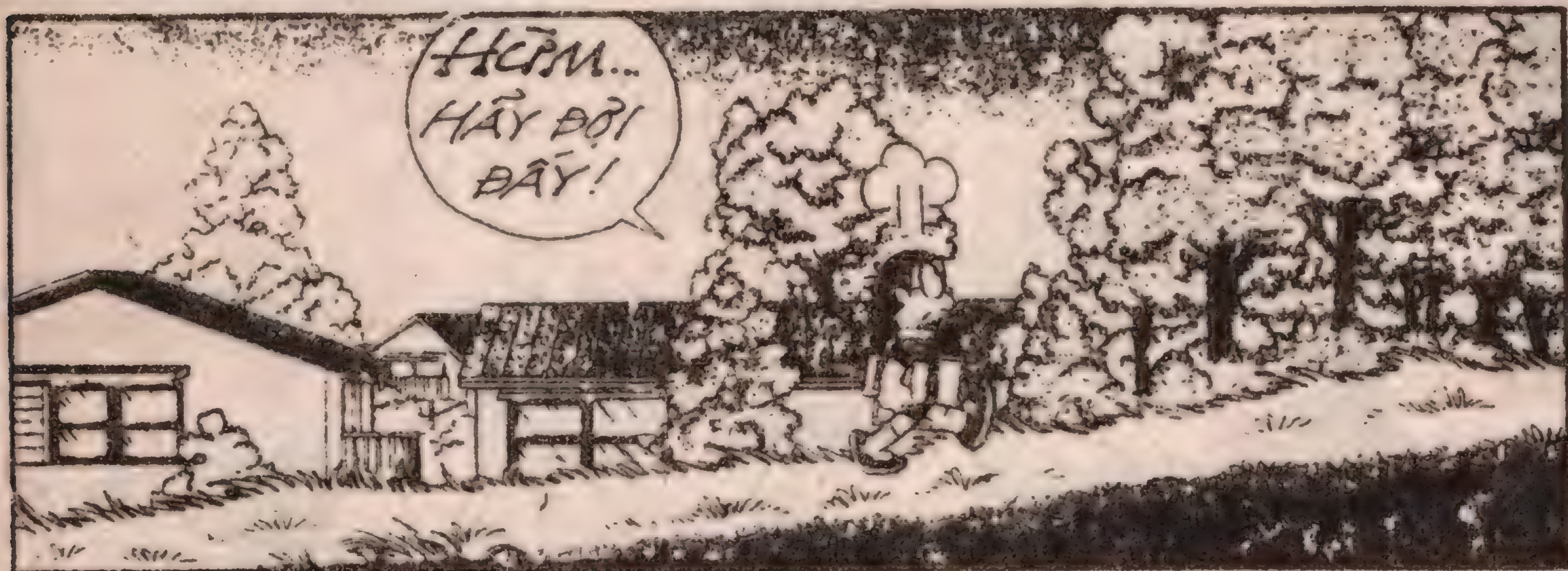
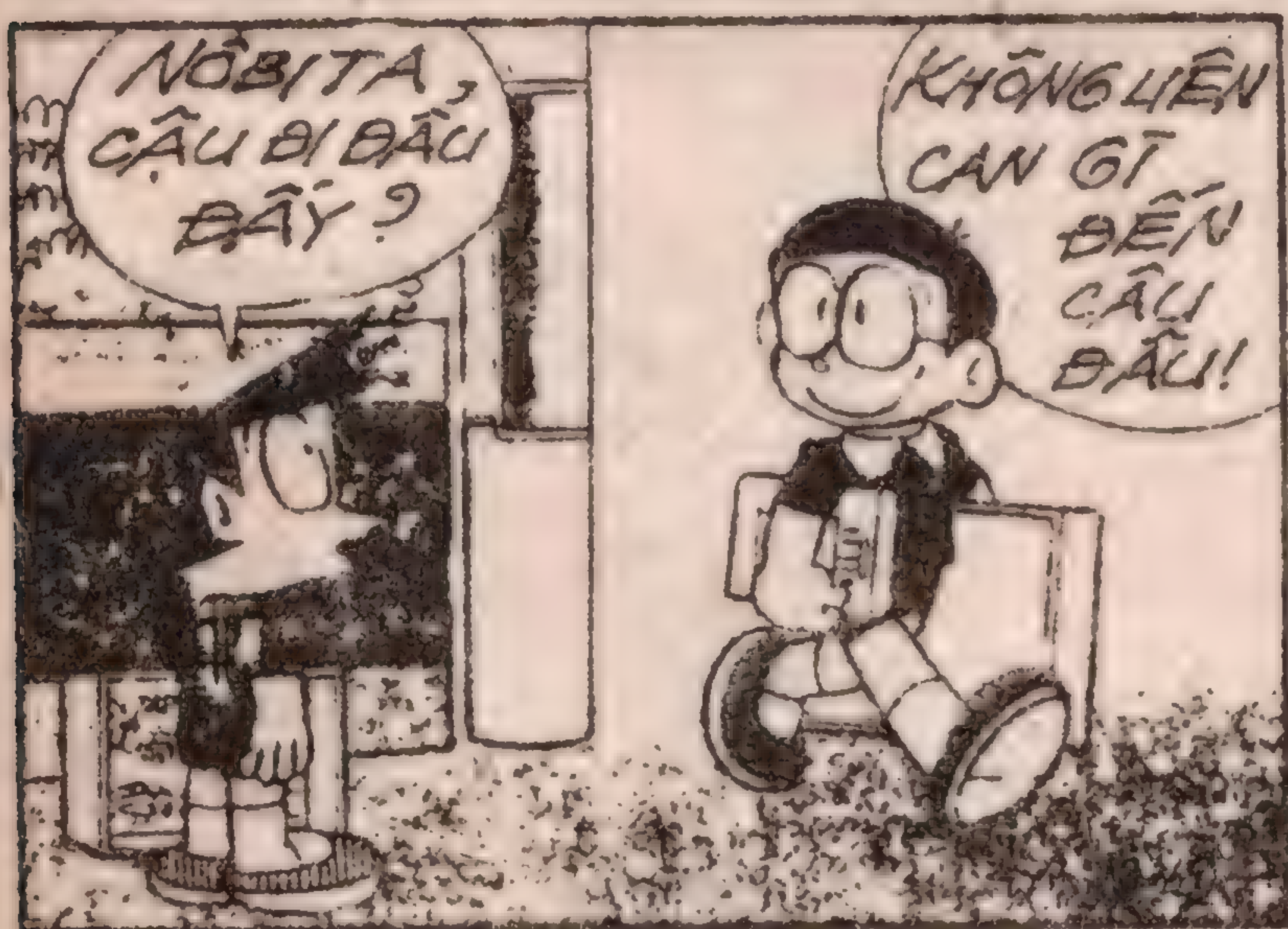
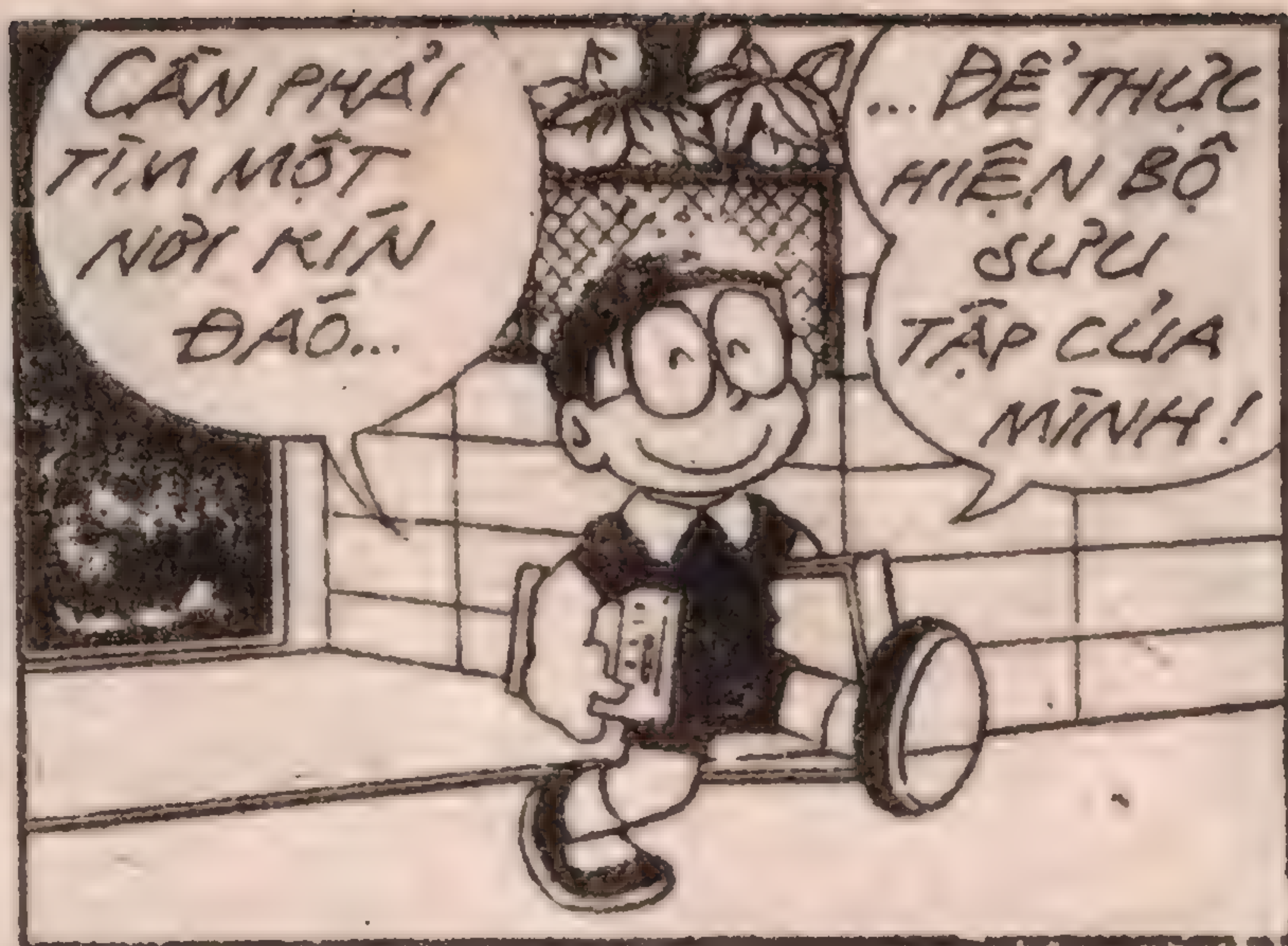
"NGÁO ỘP" LỚP 5E

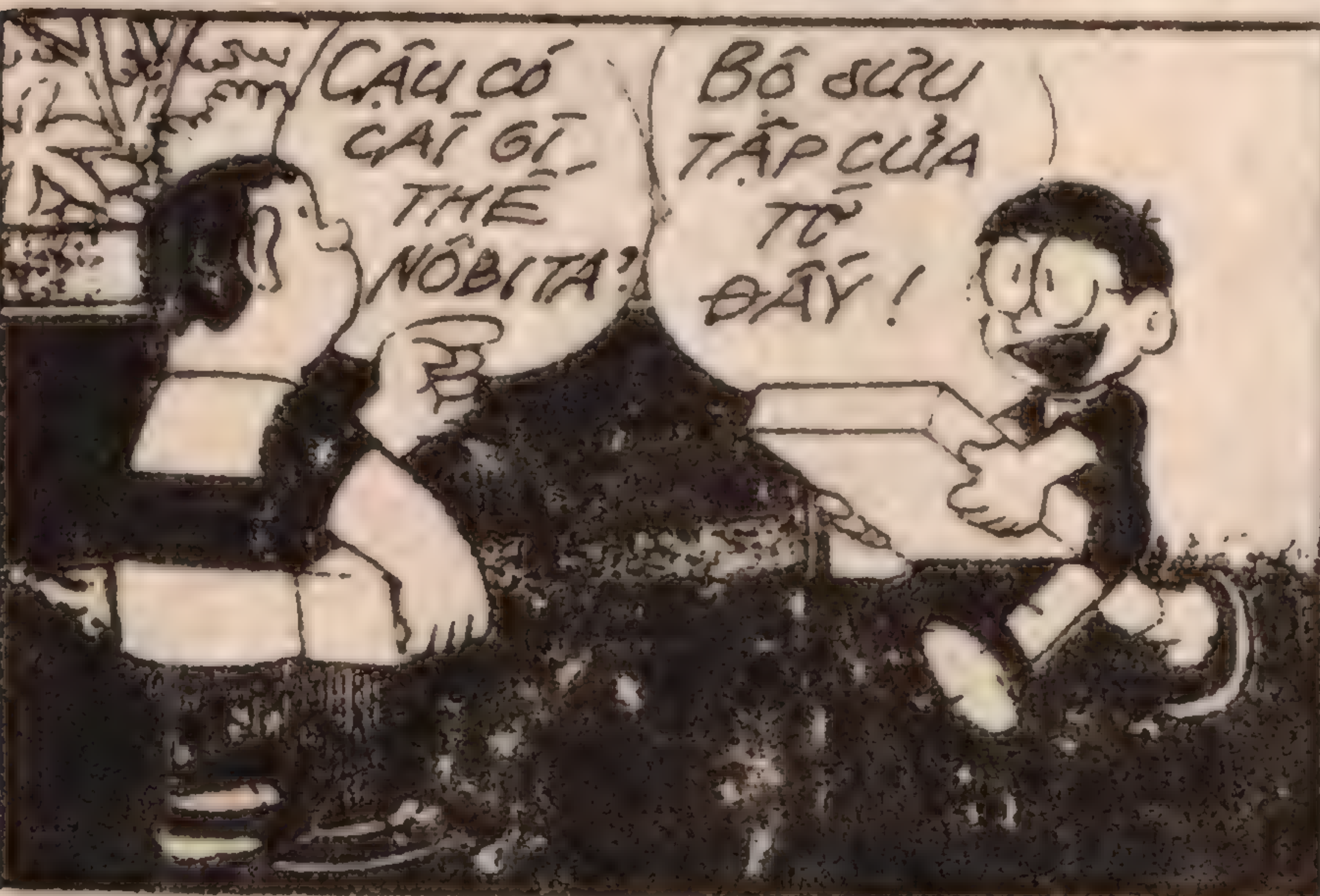
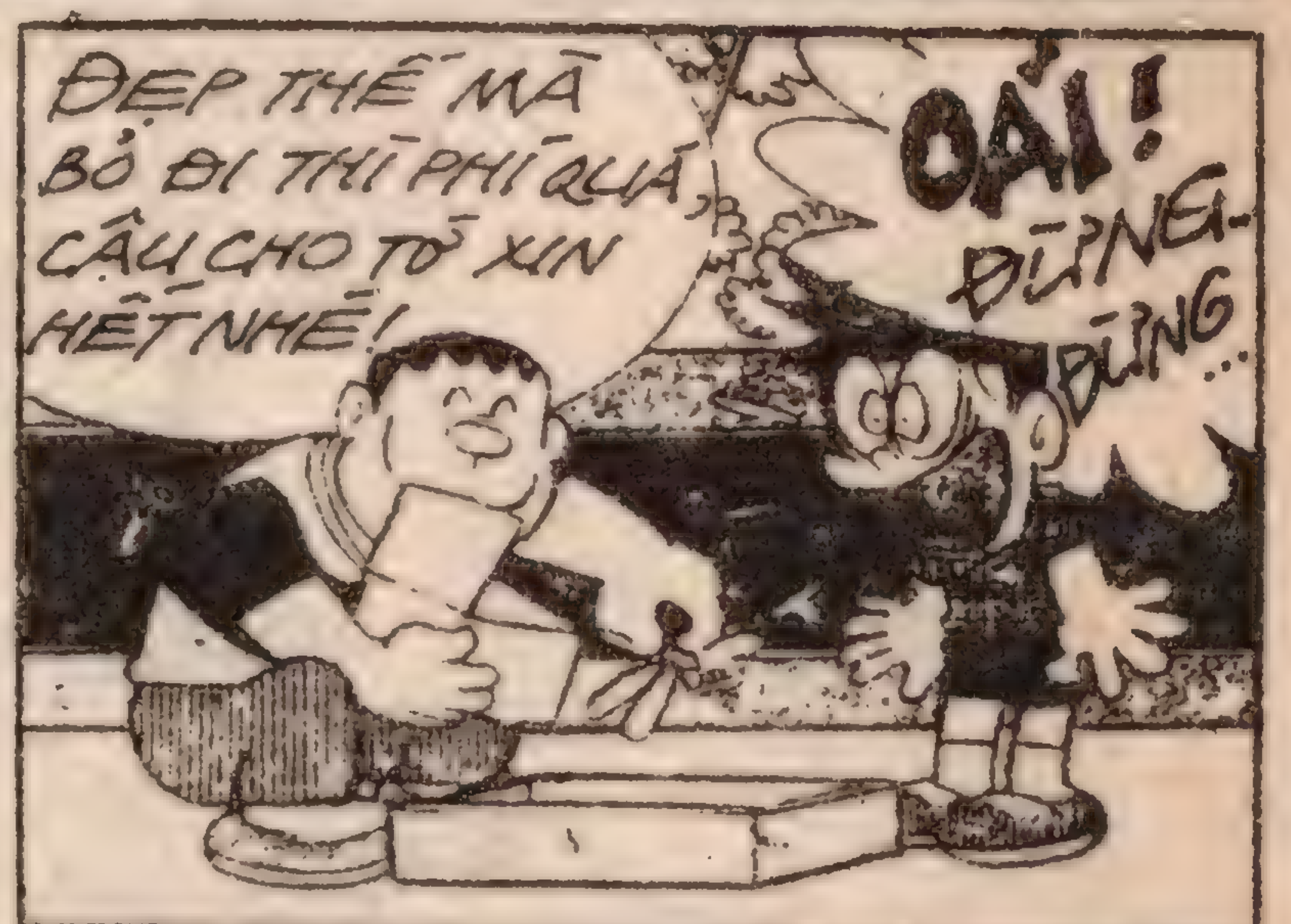
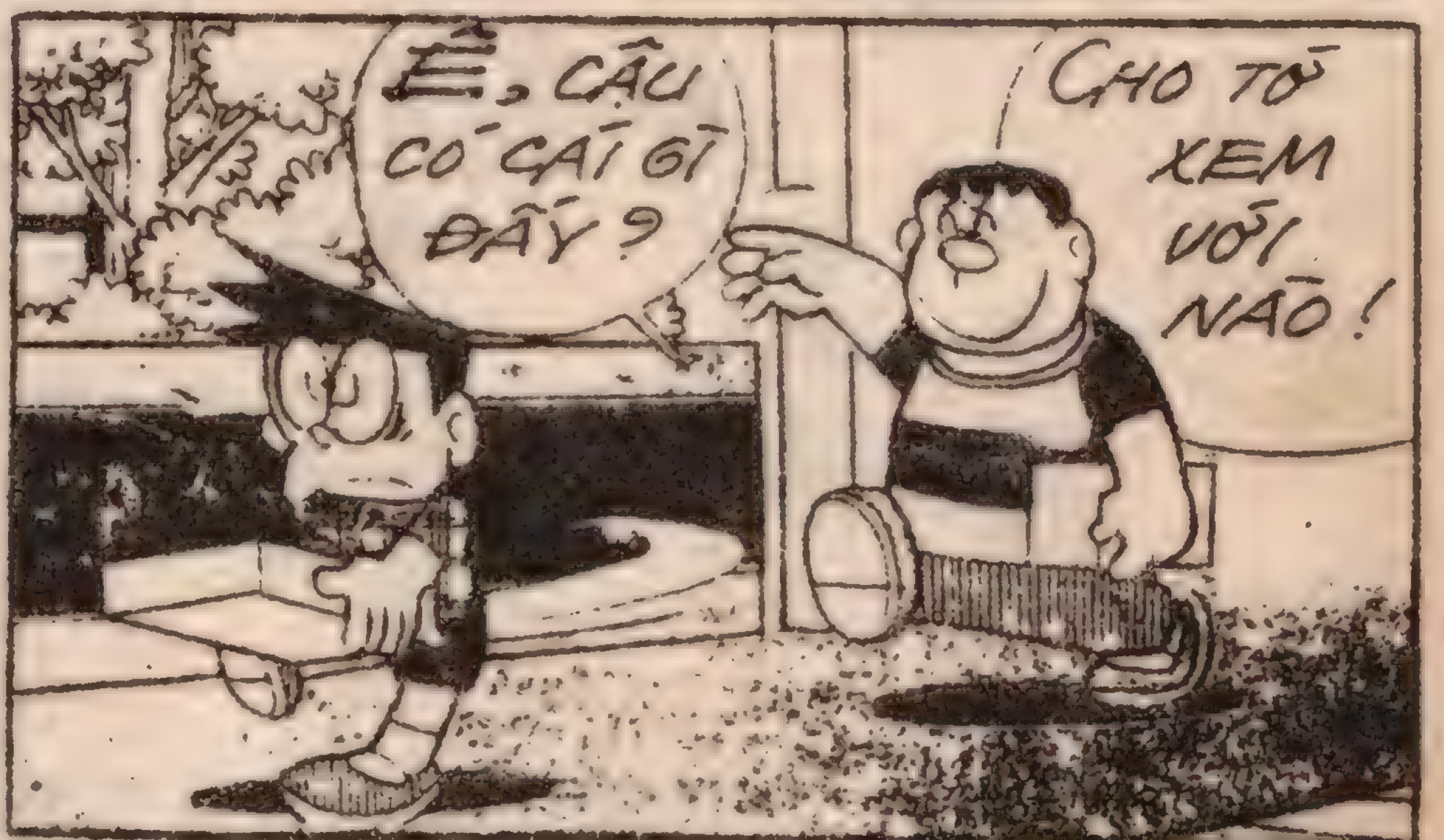
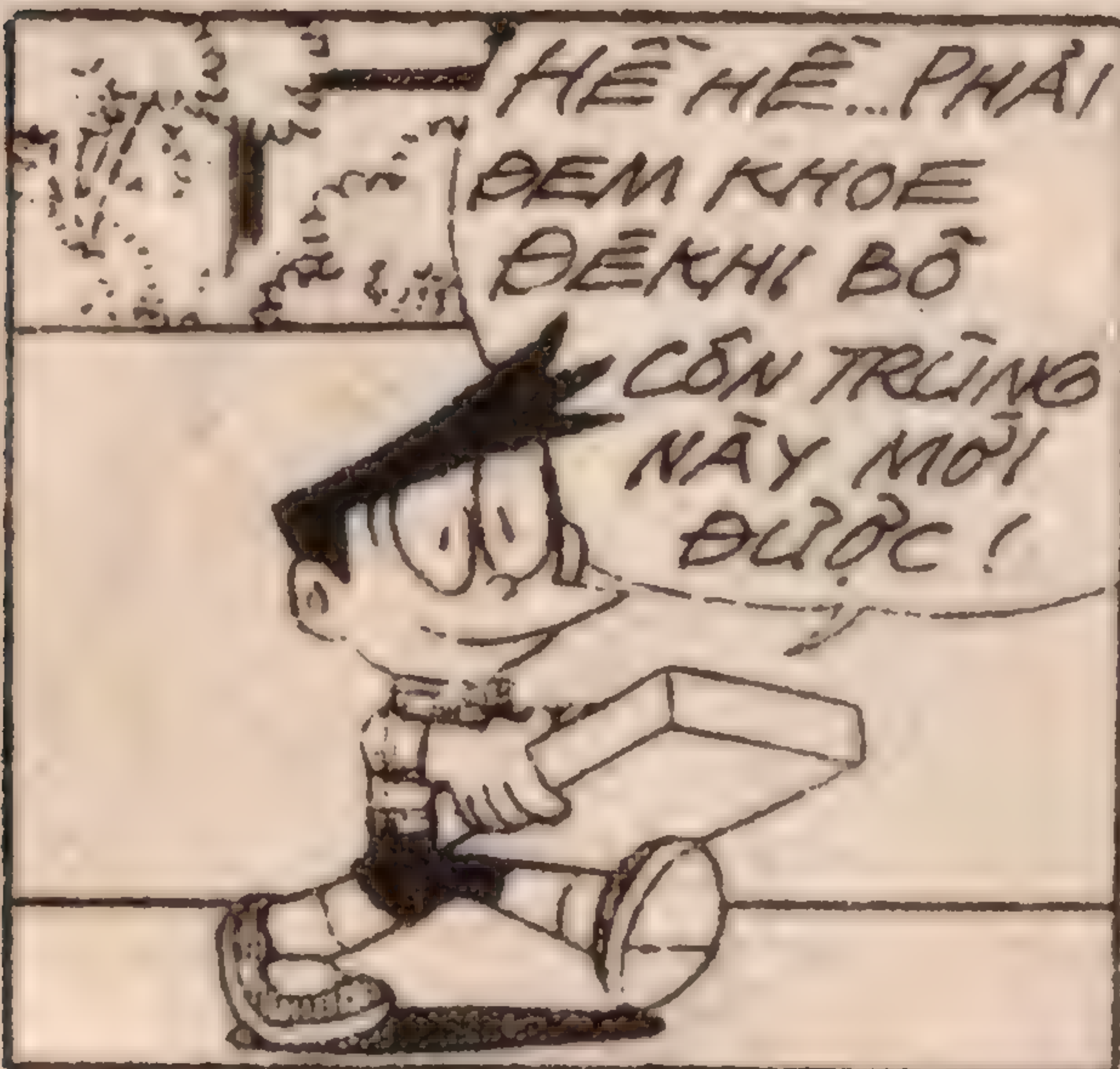

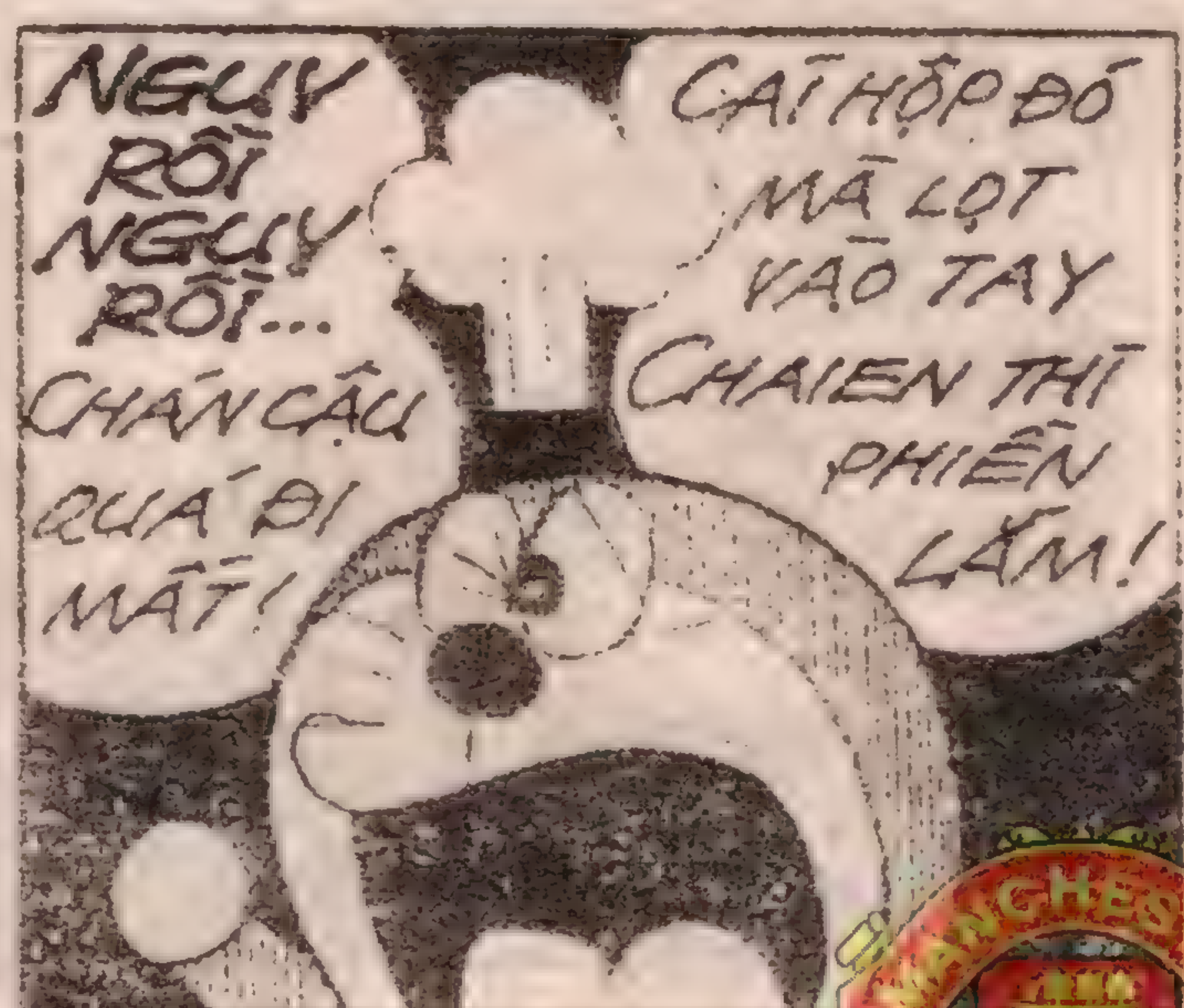
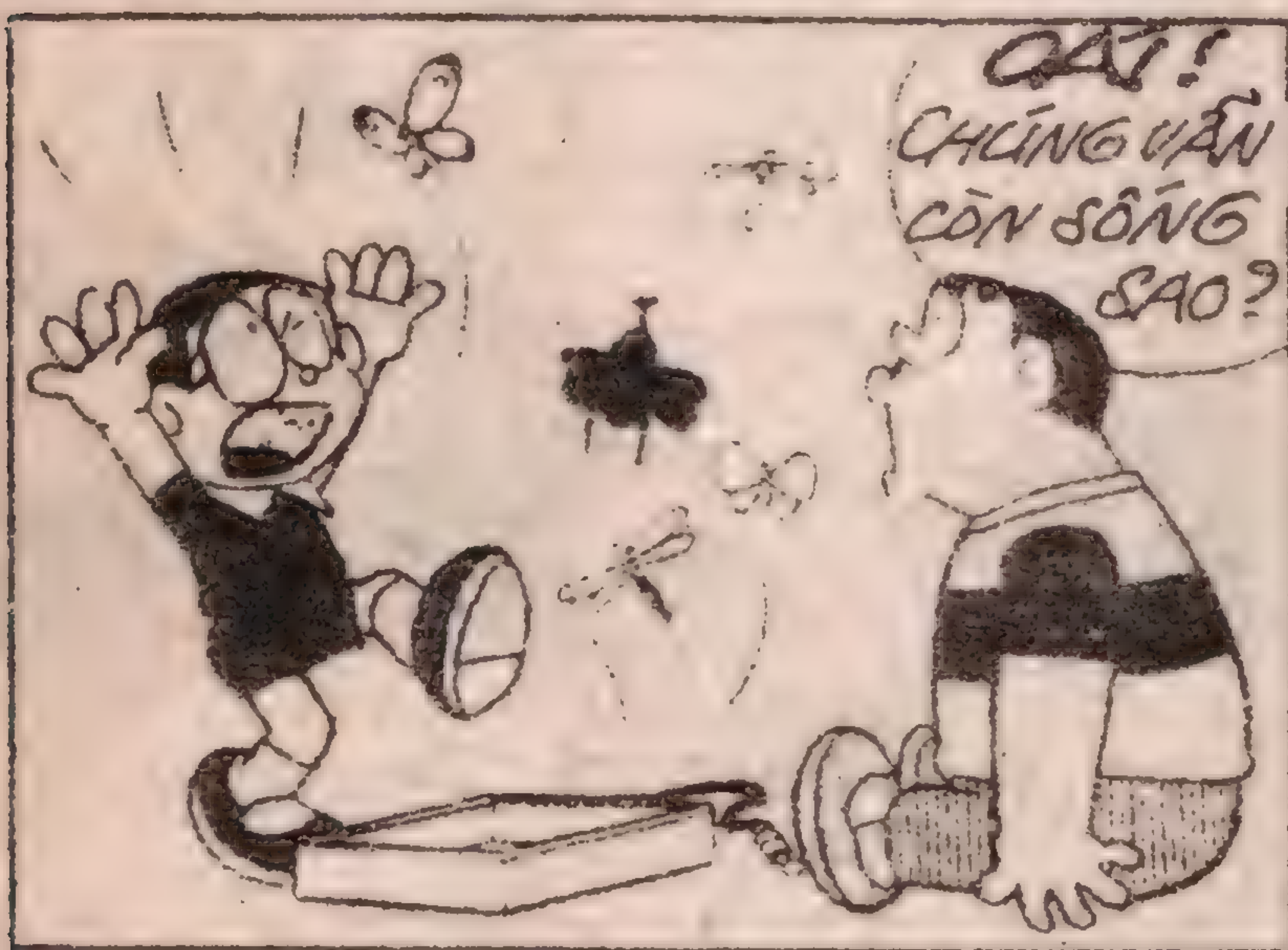
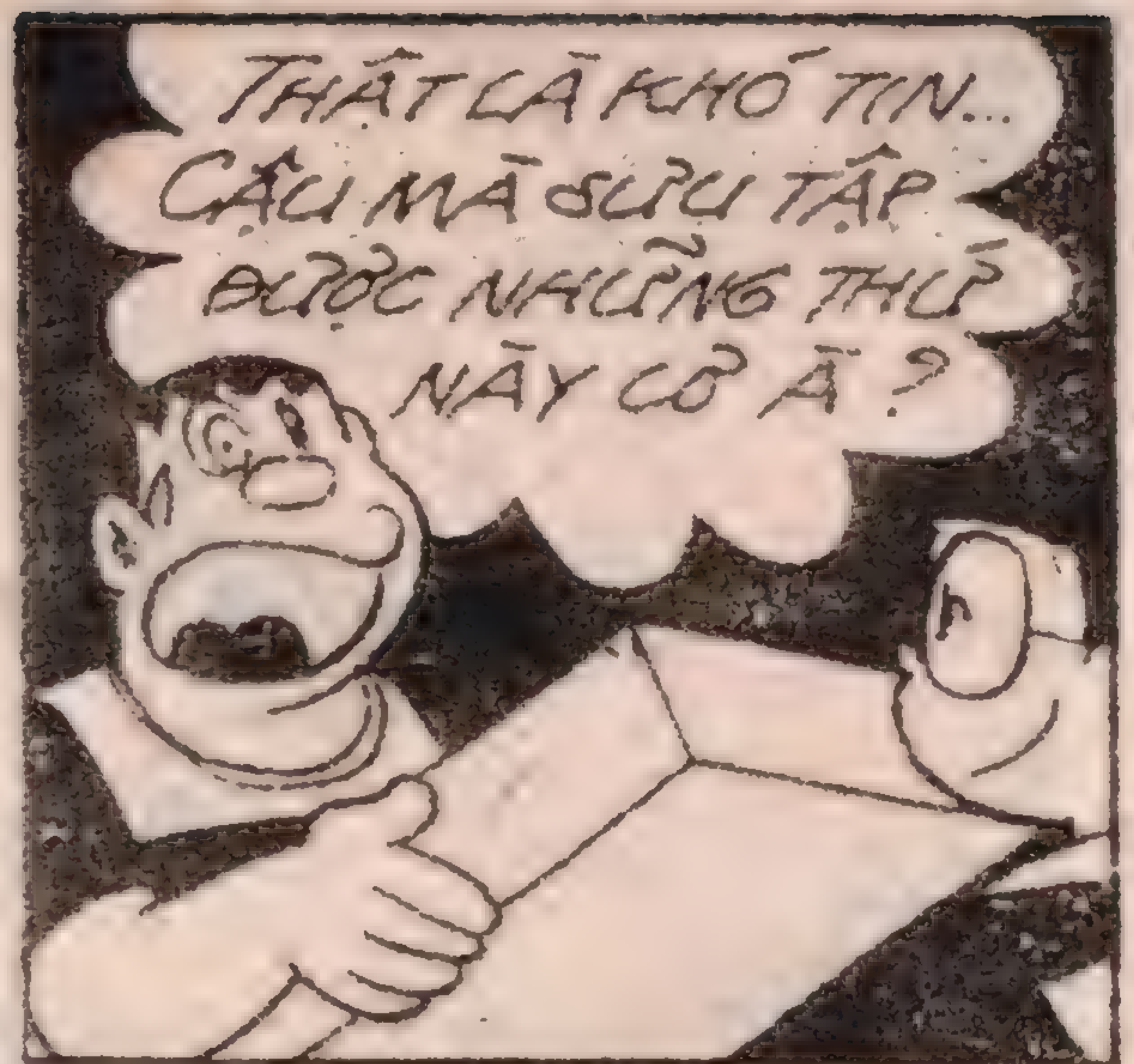
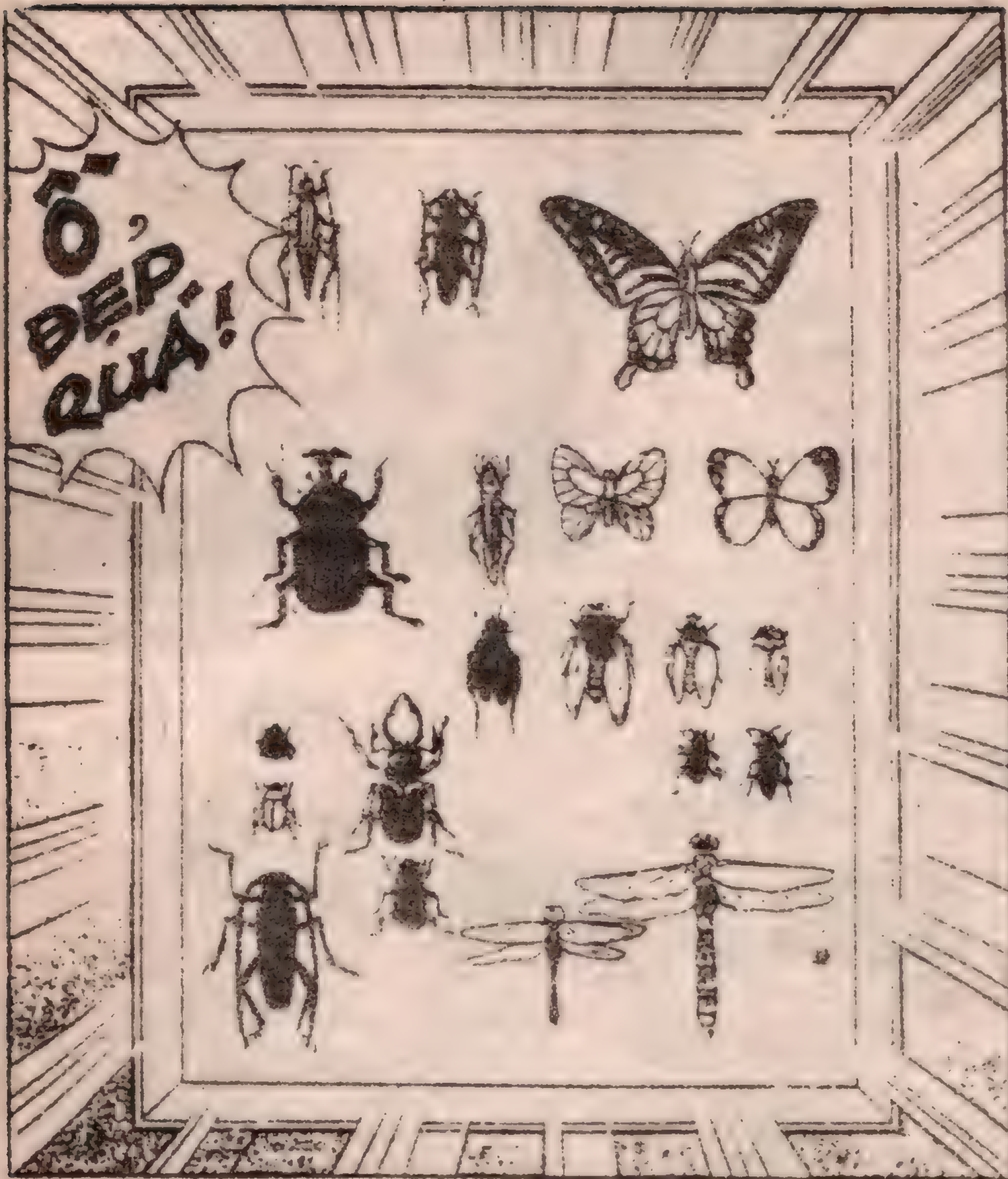

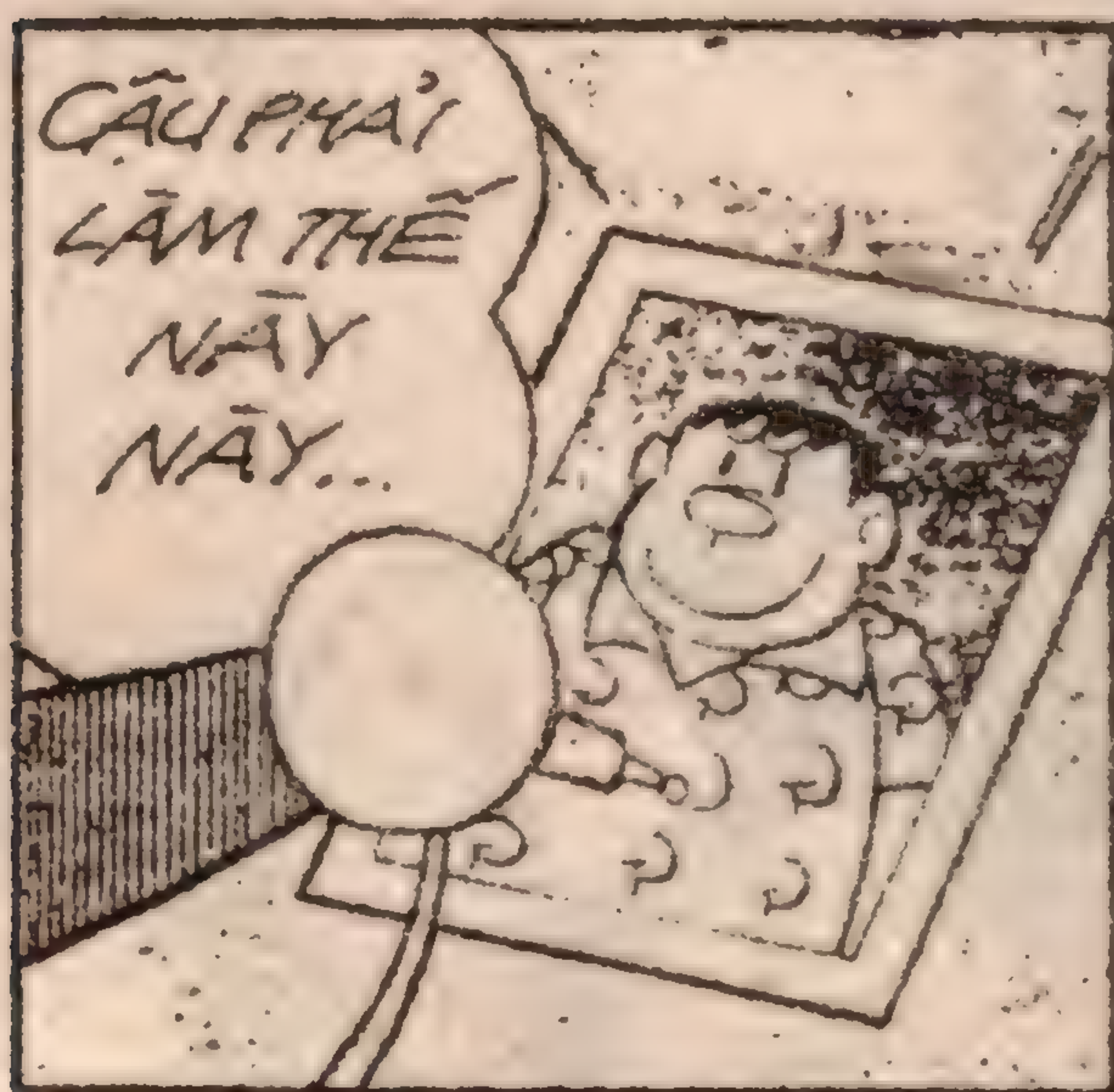

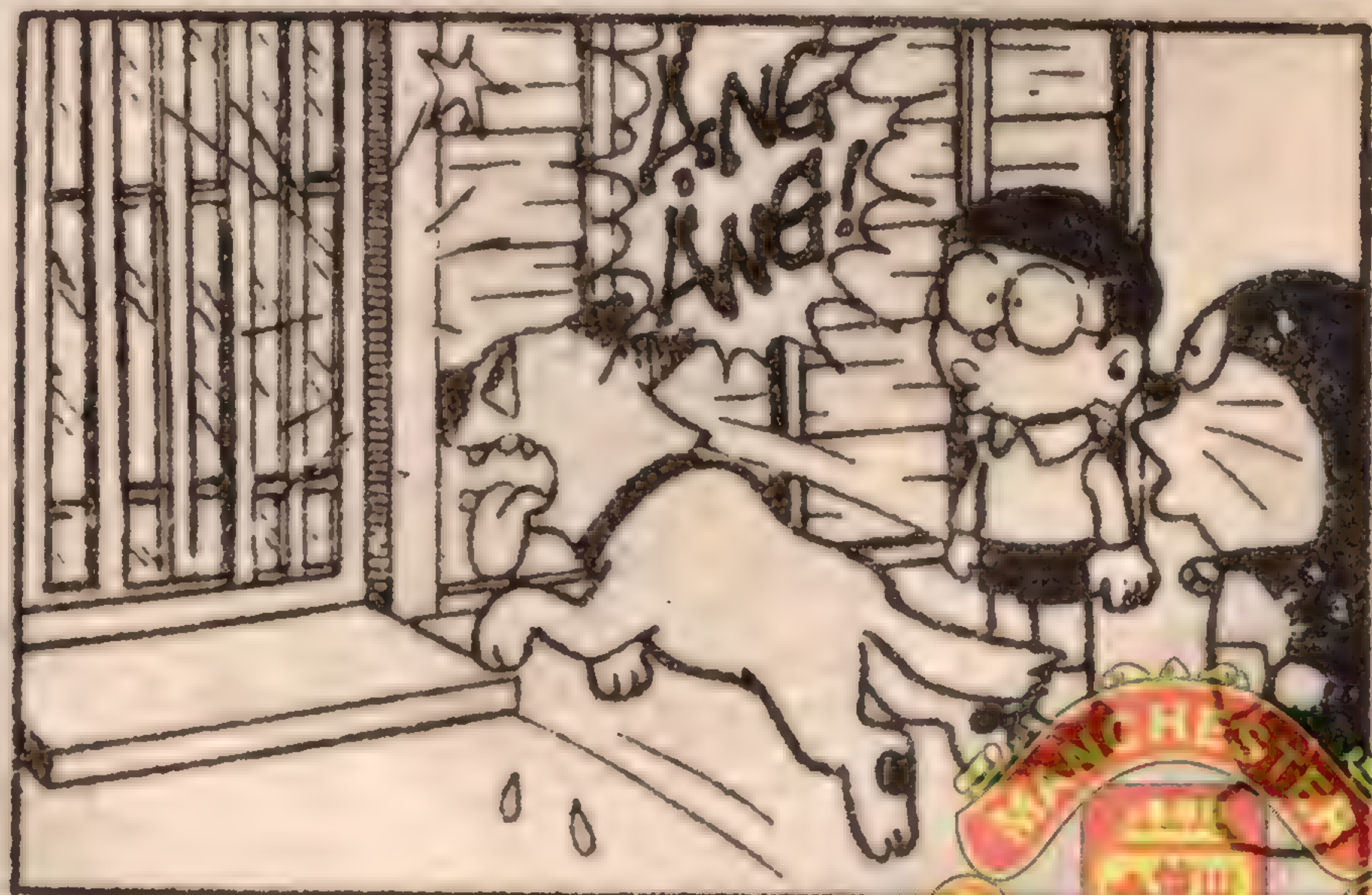

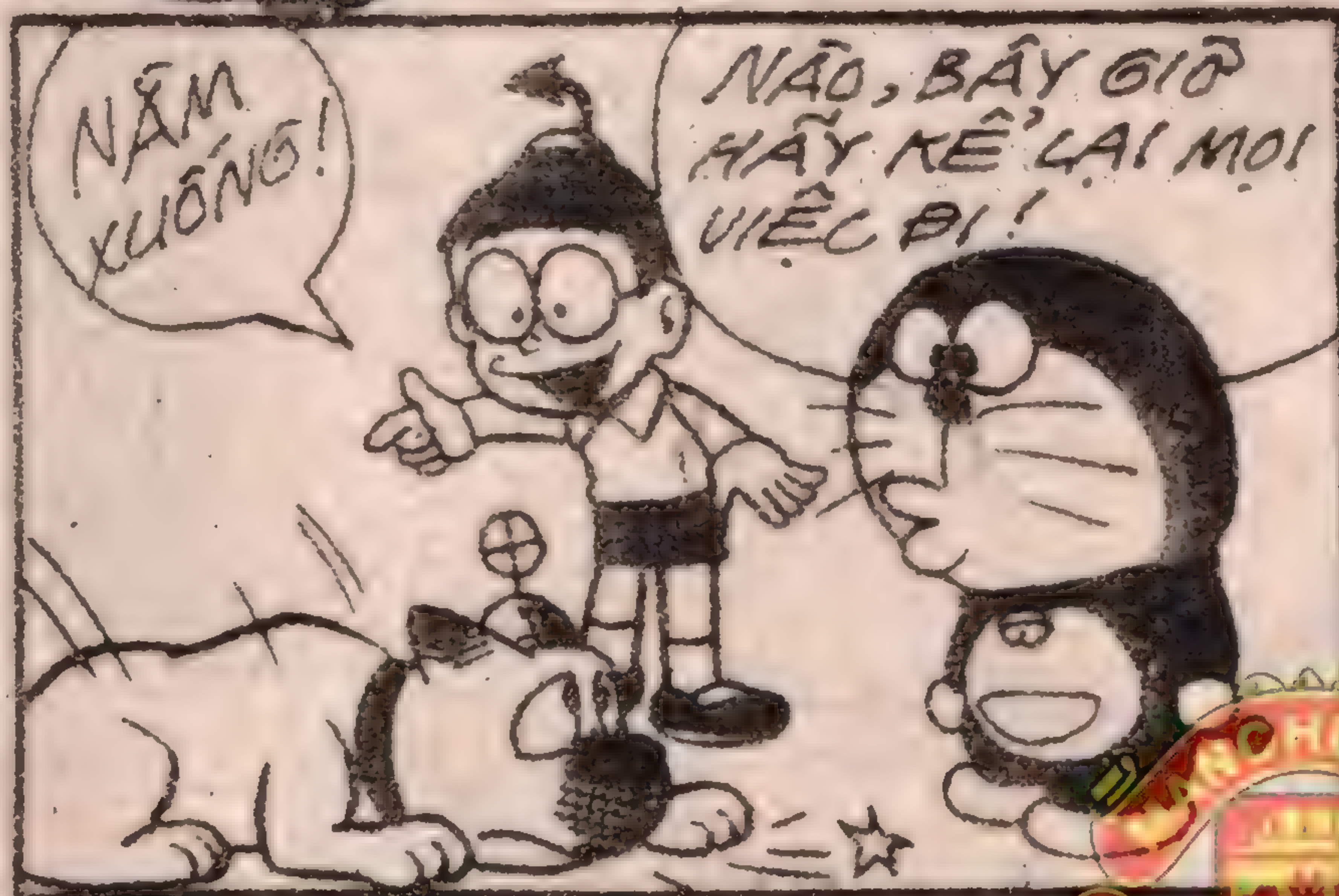
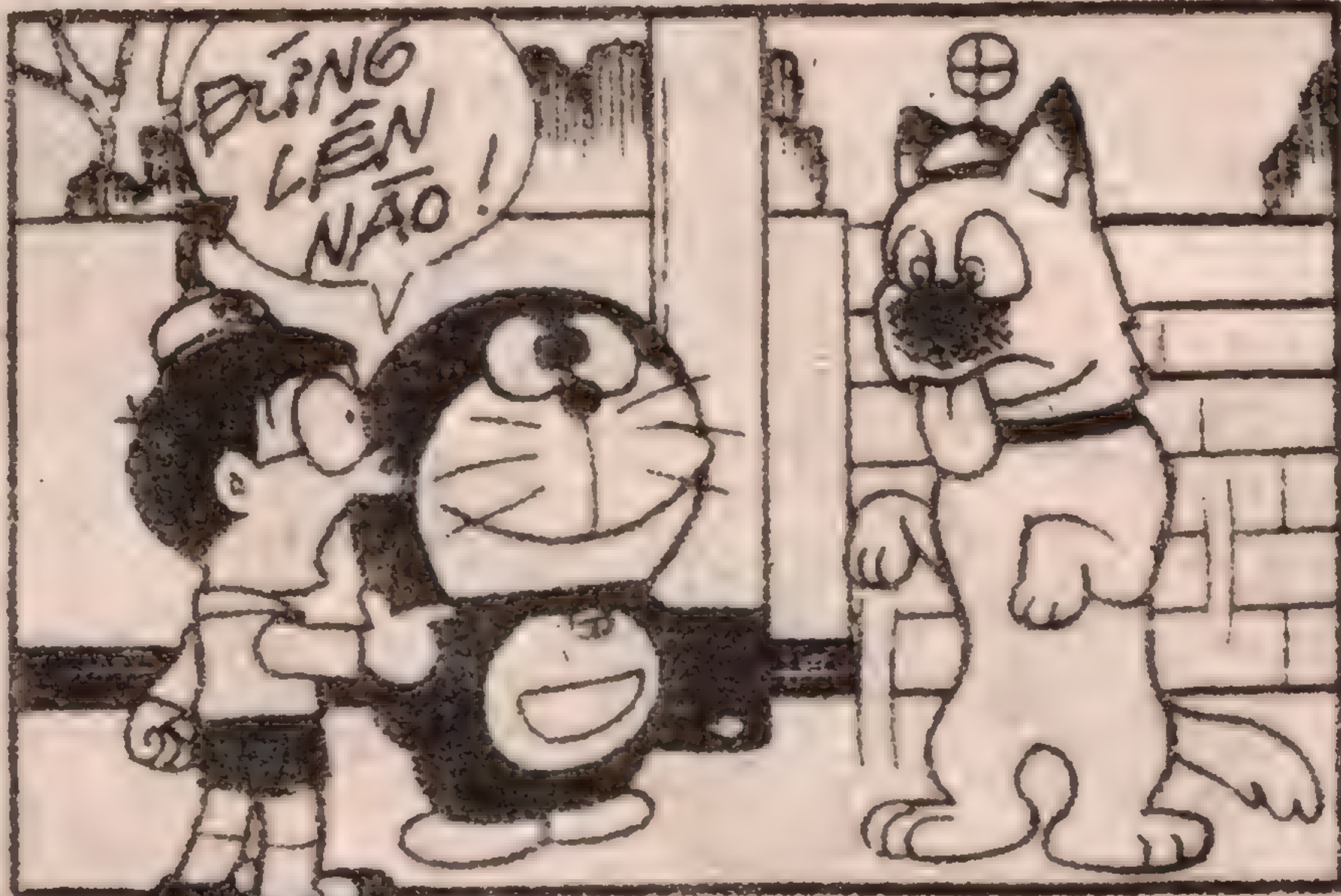
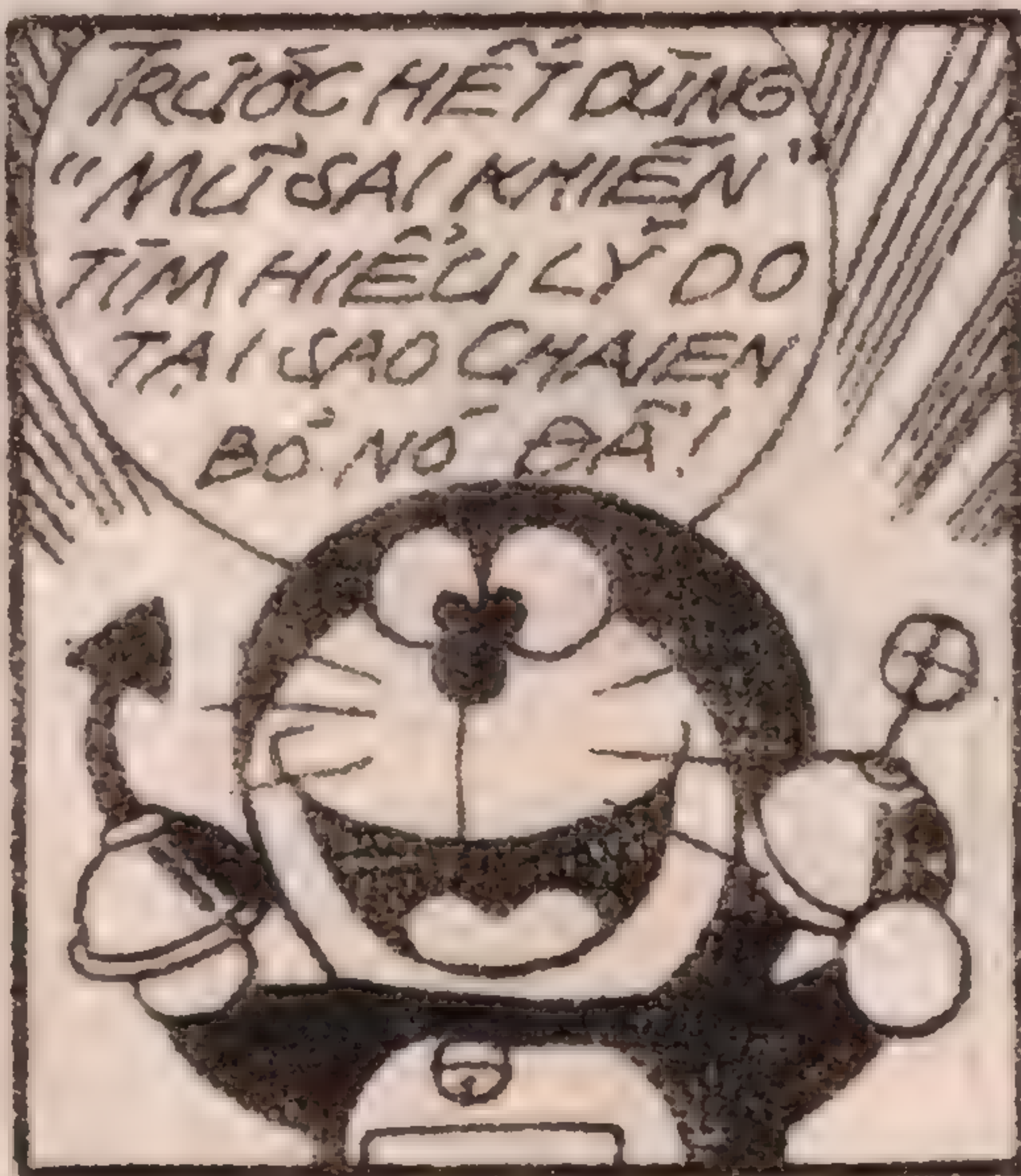
đội mông

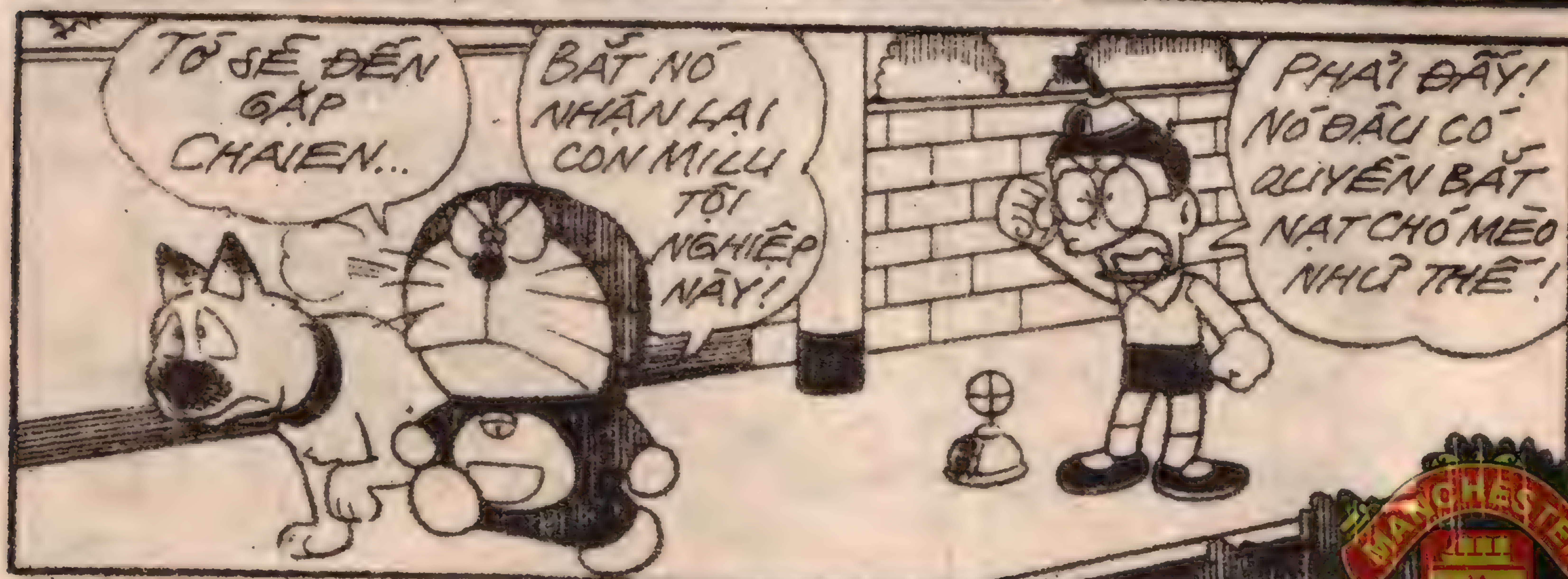
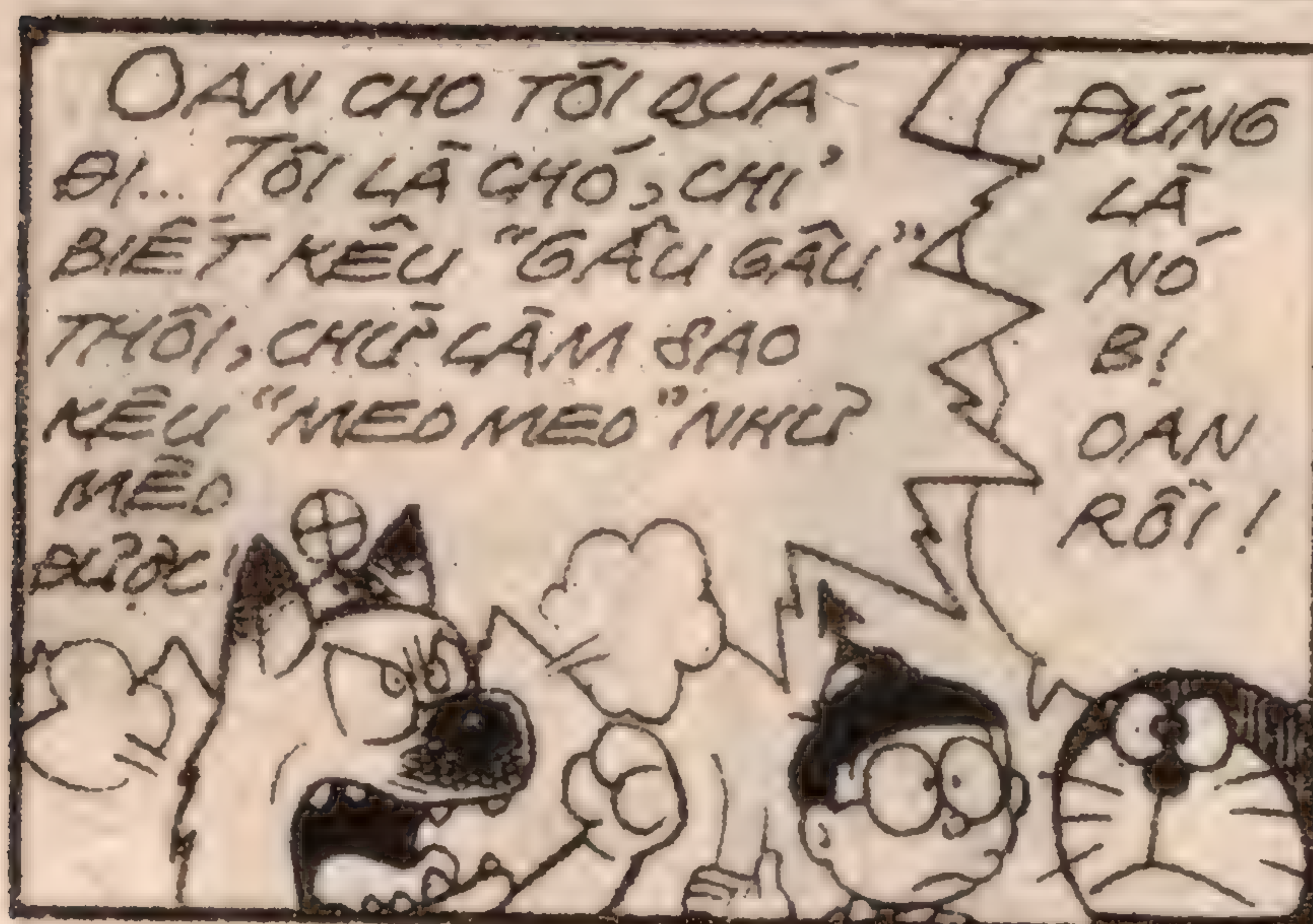
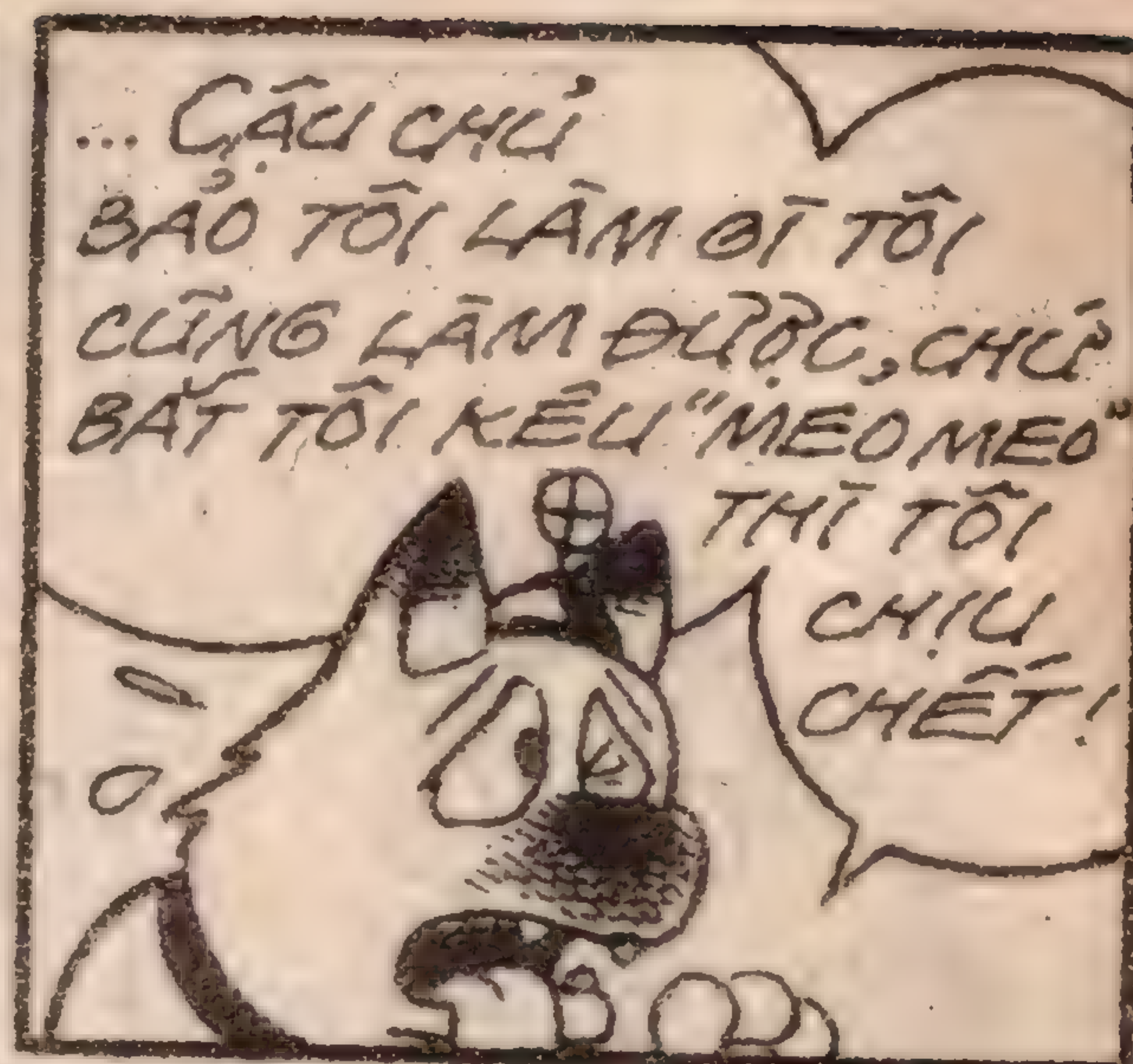
chú mèo: thông minh

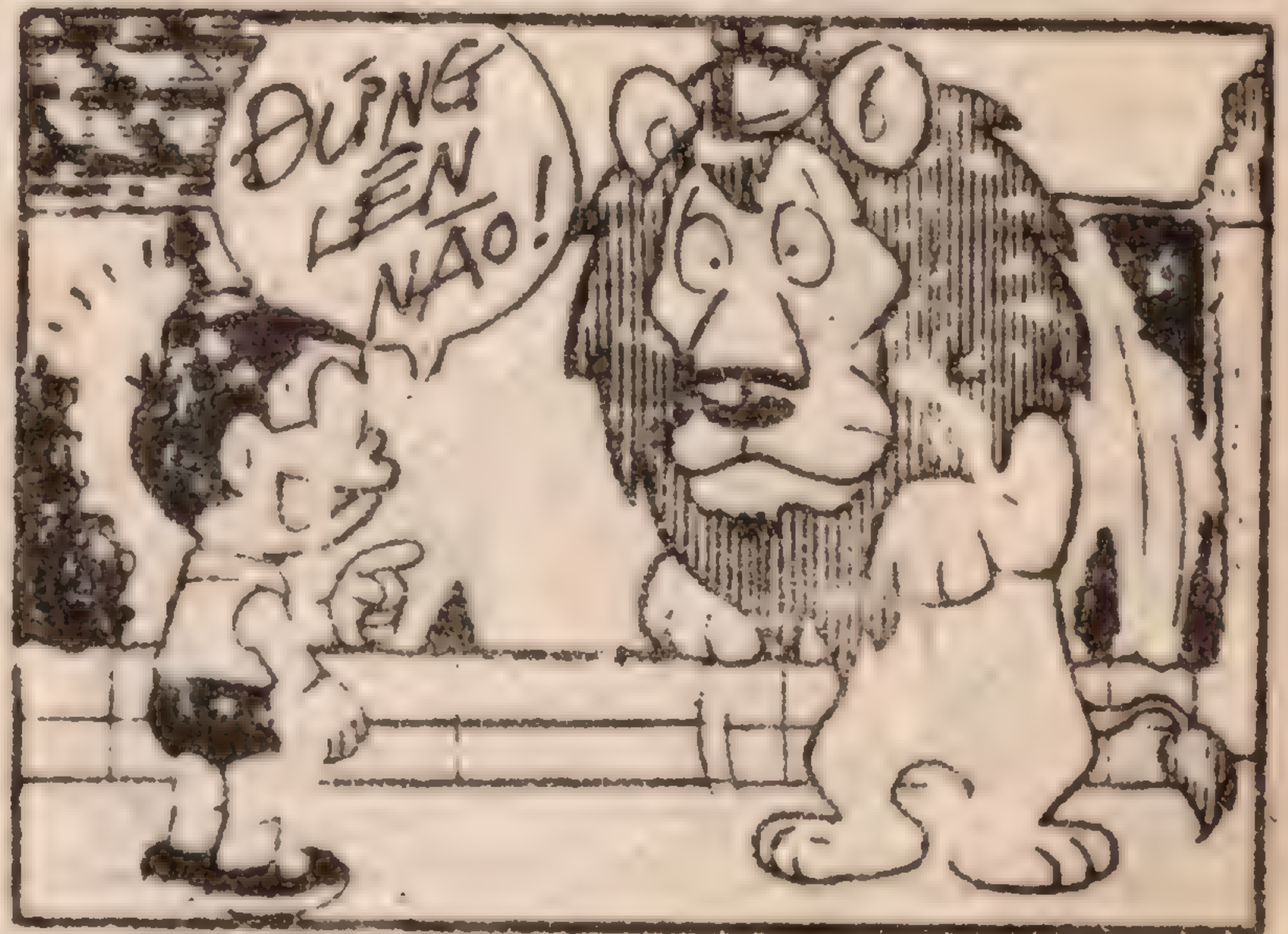
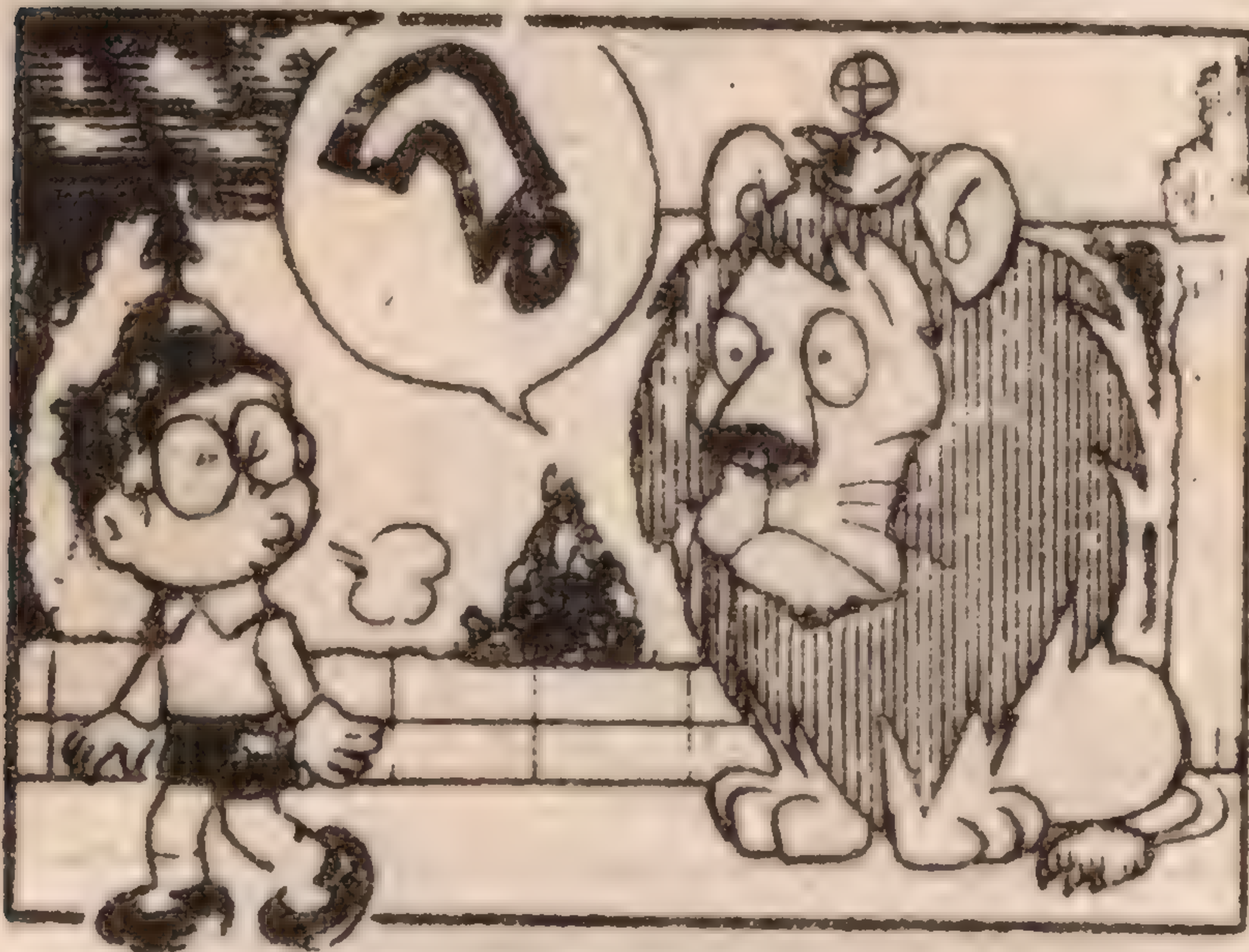
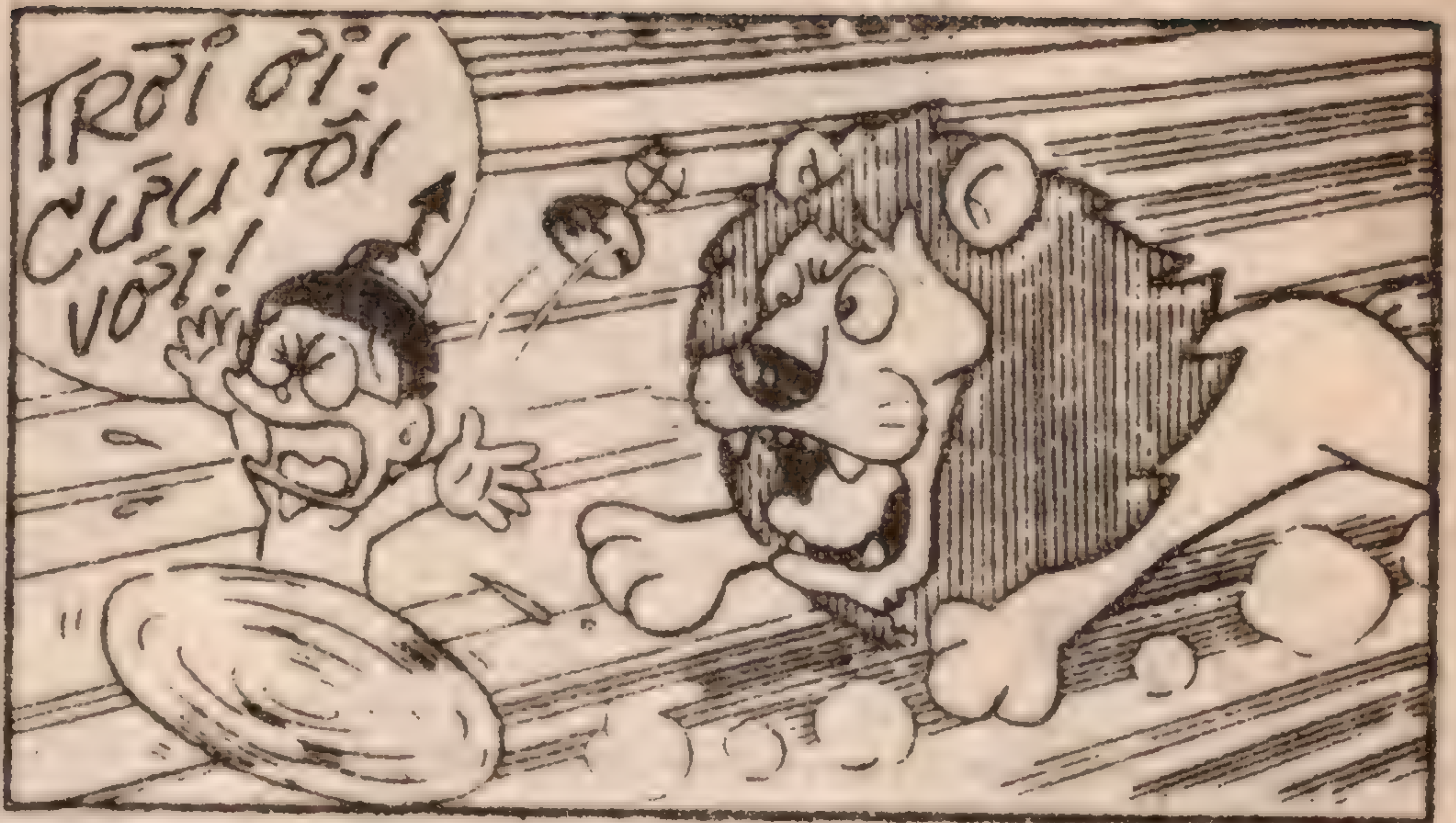
MŨ SAI KHIẾN

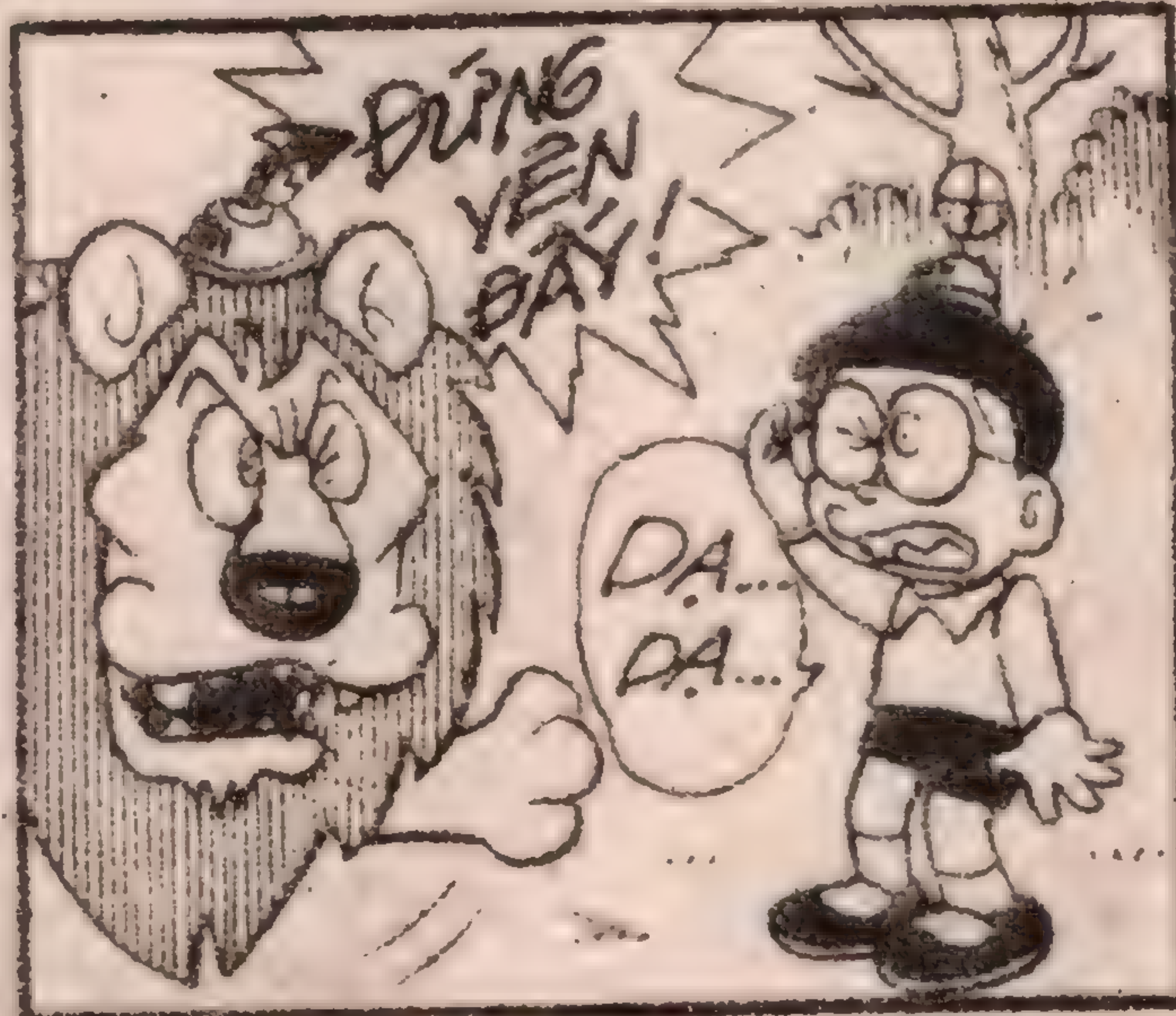
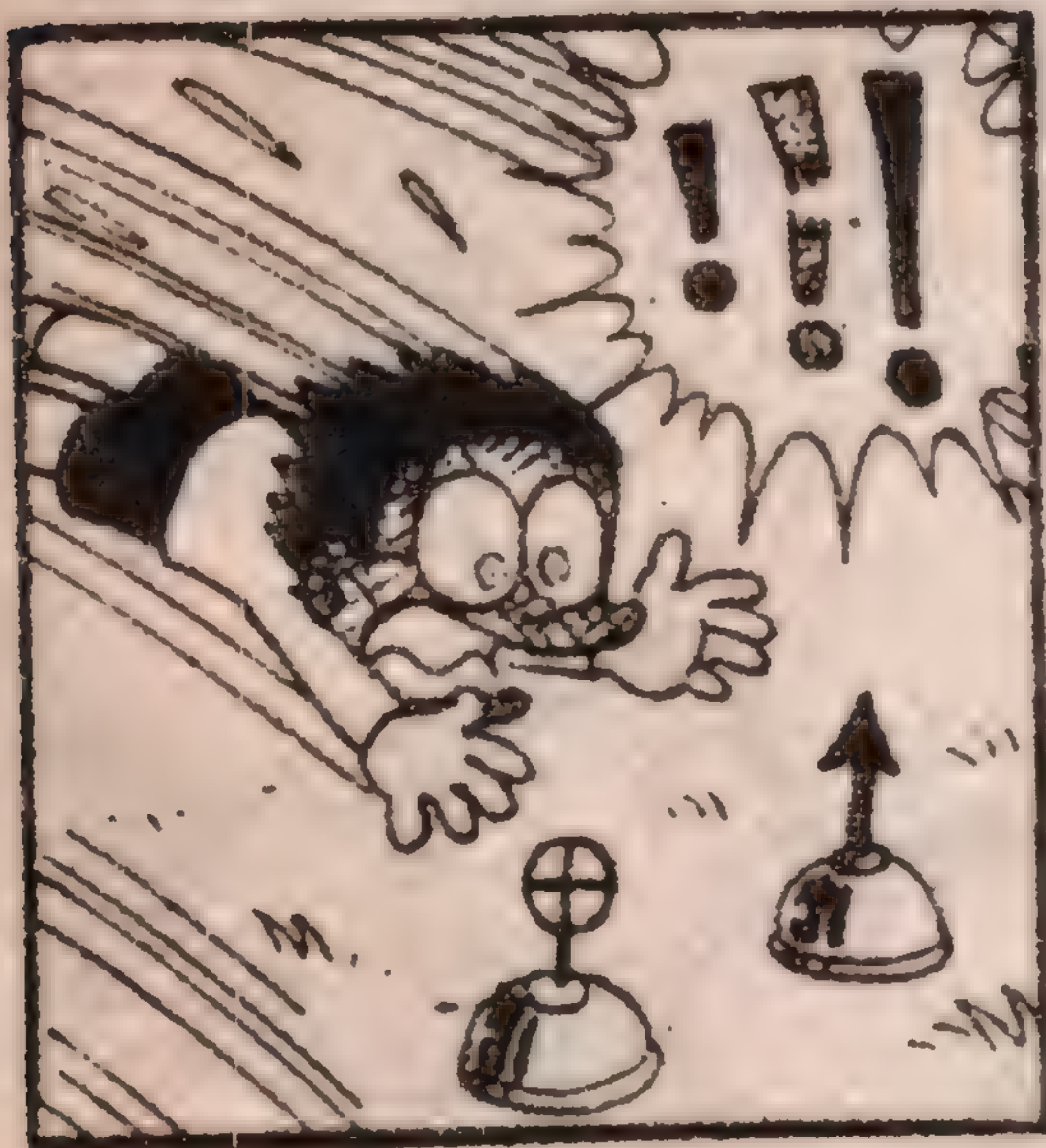
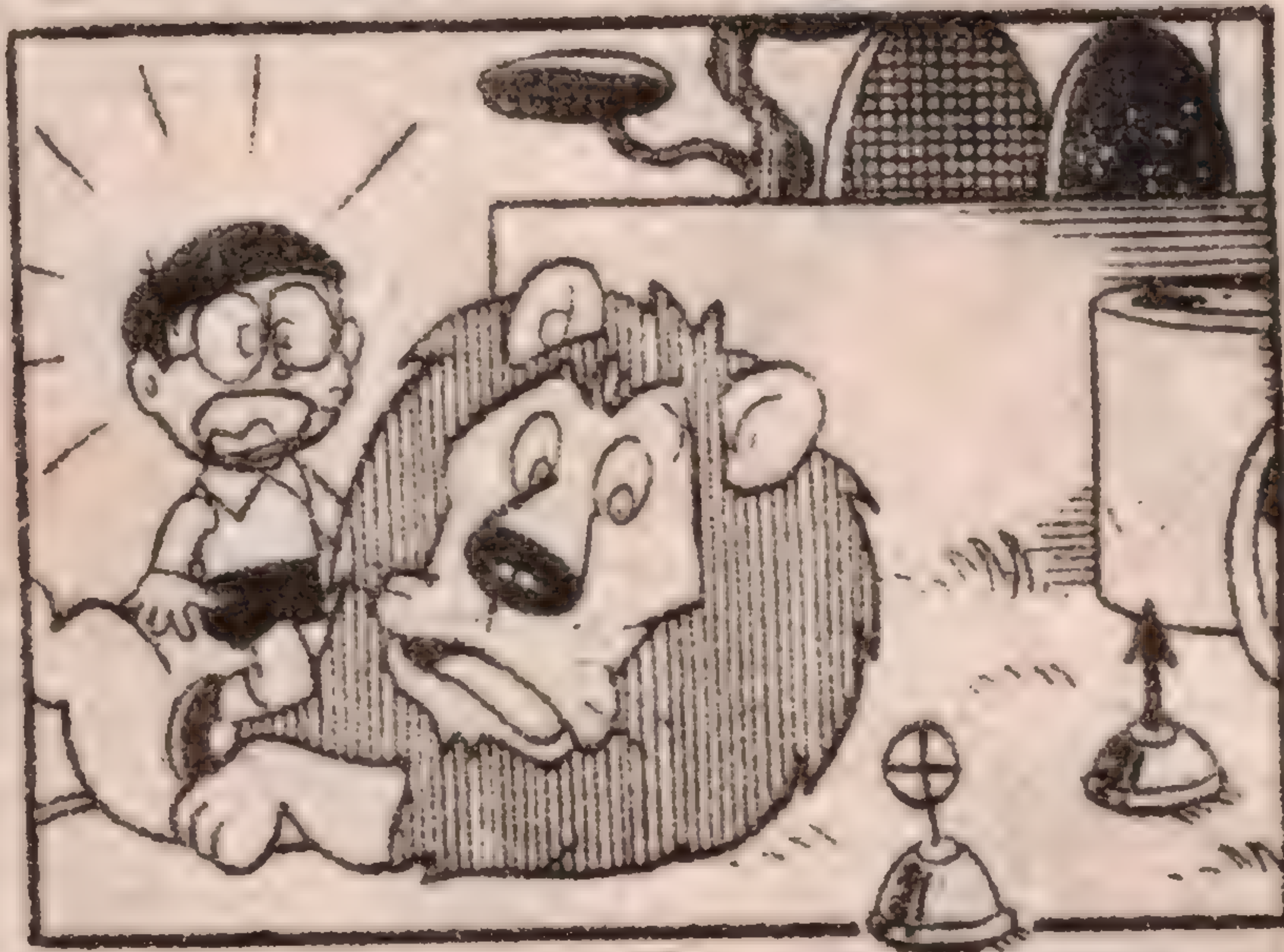
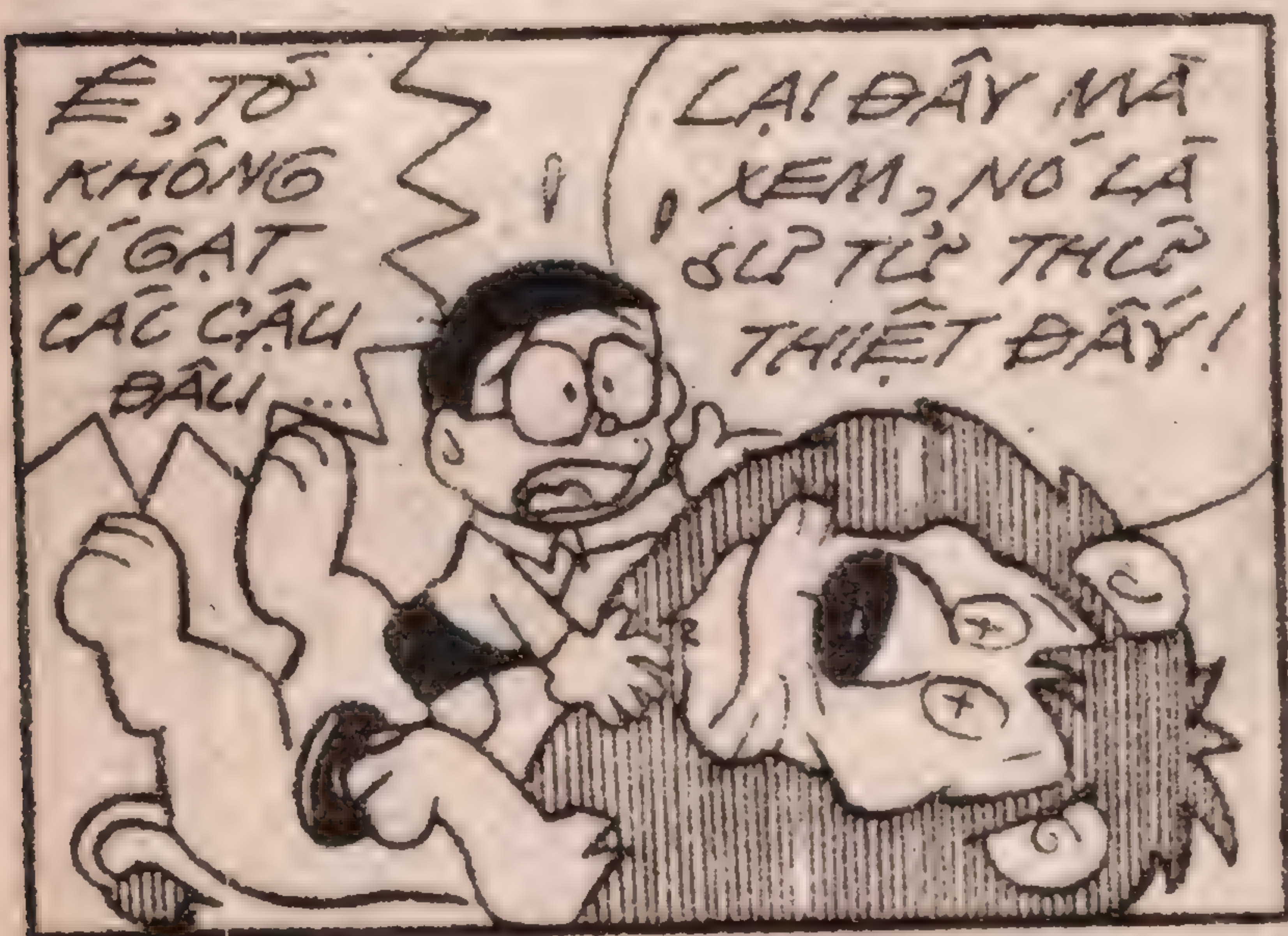

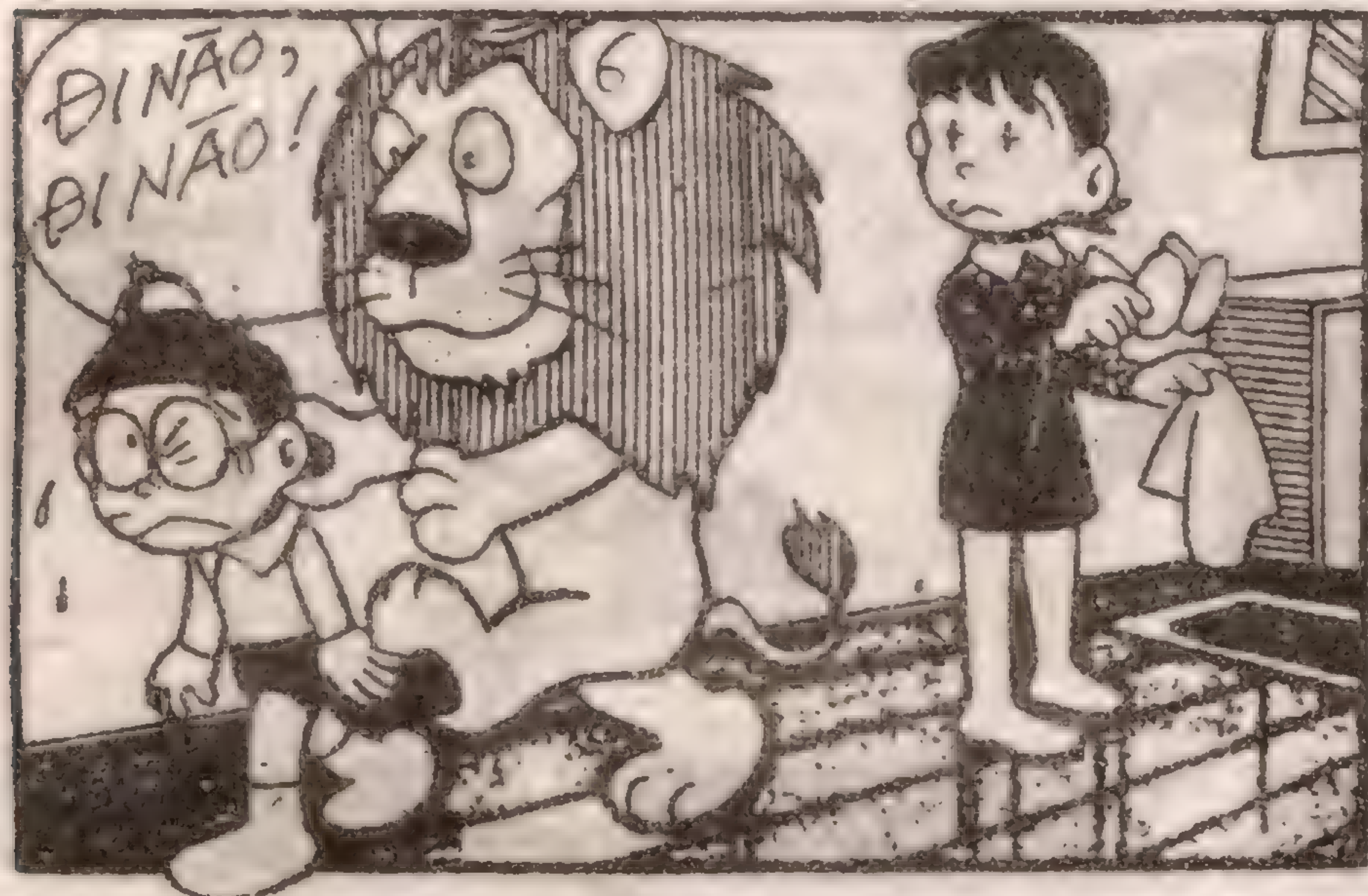

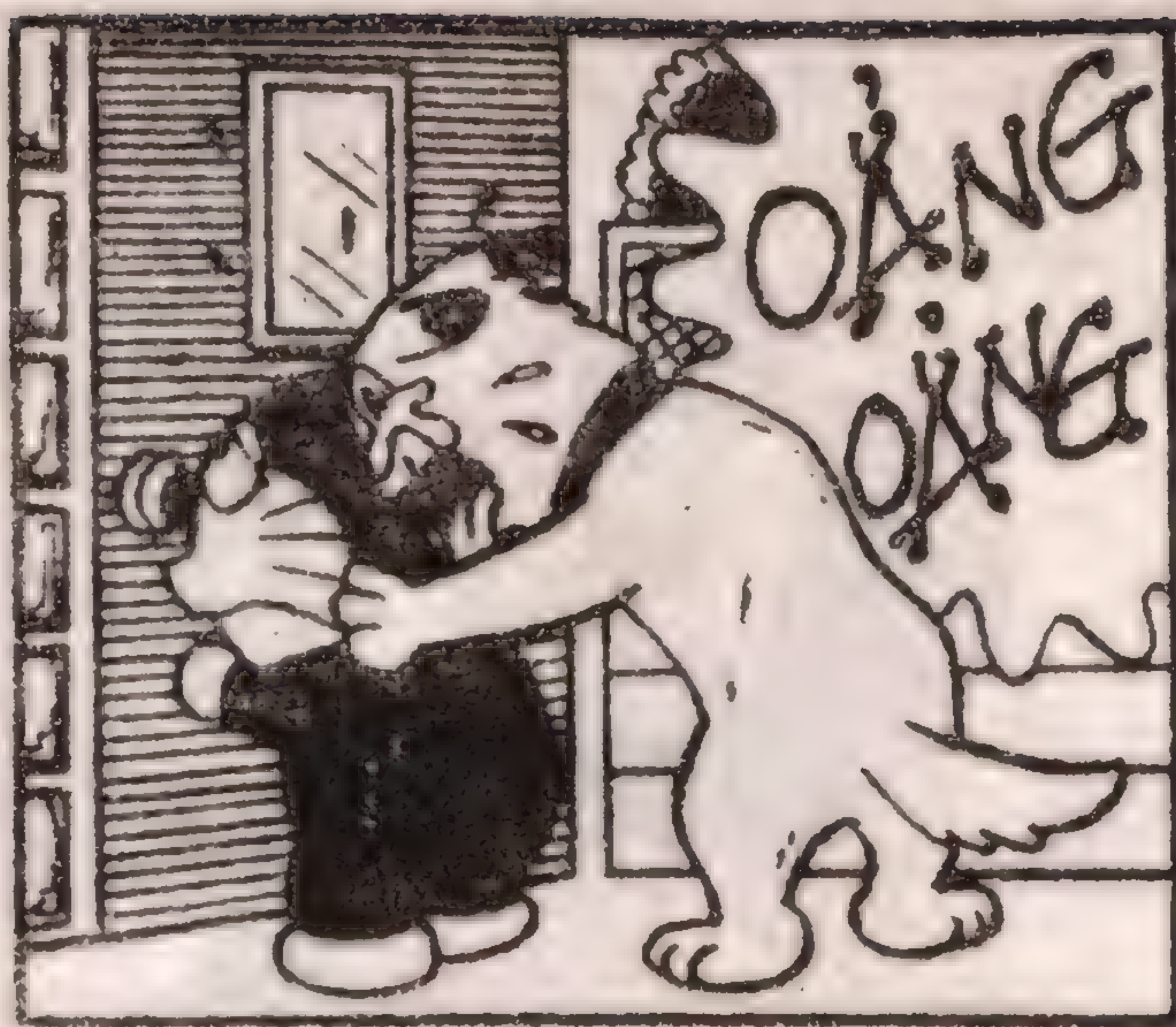

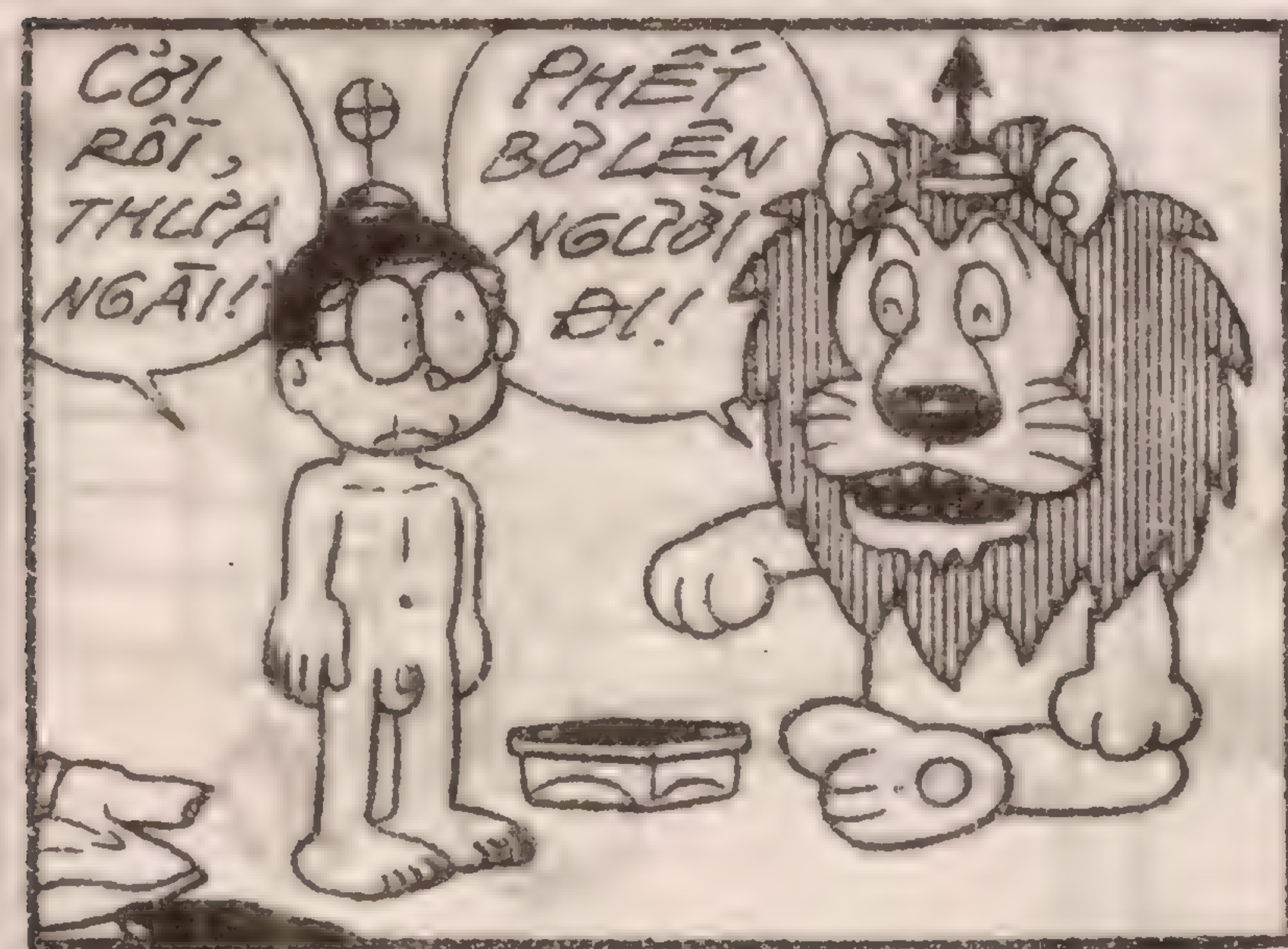
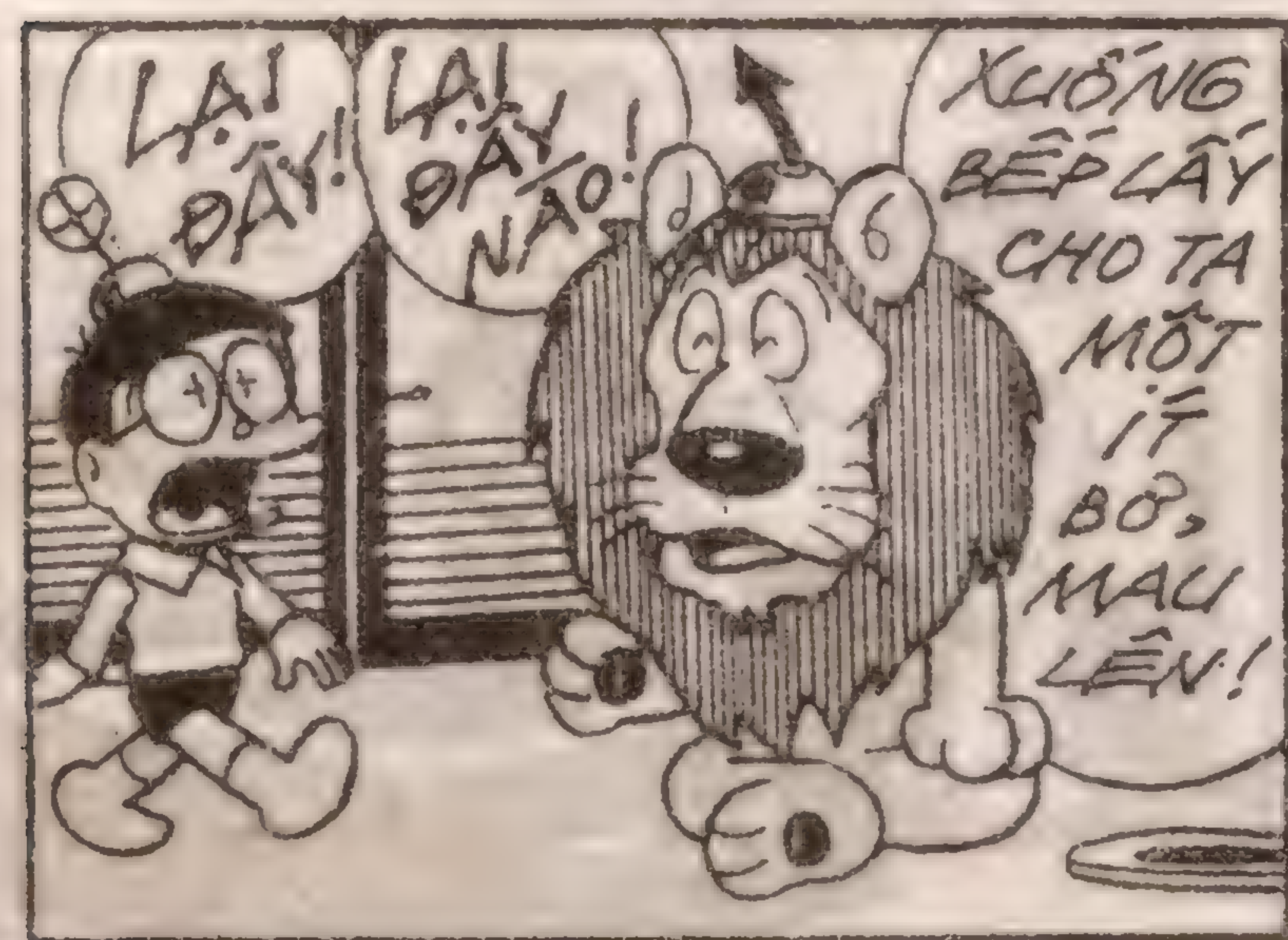
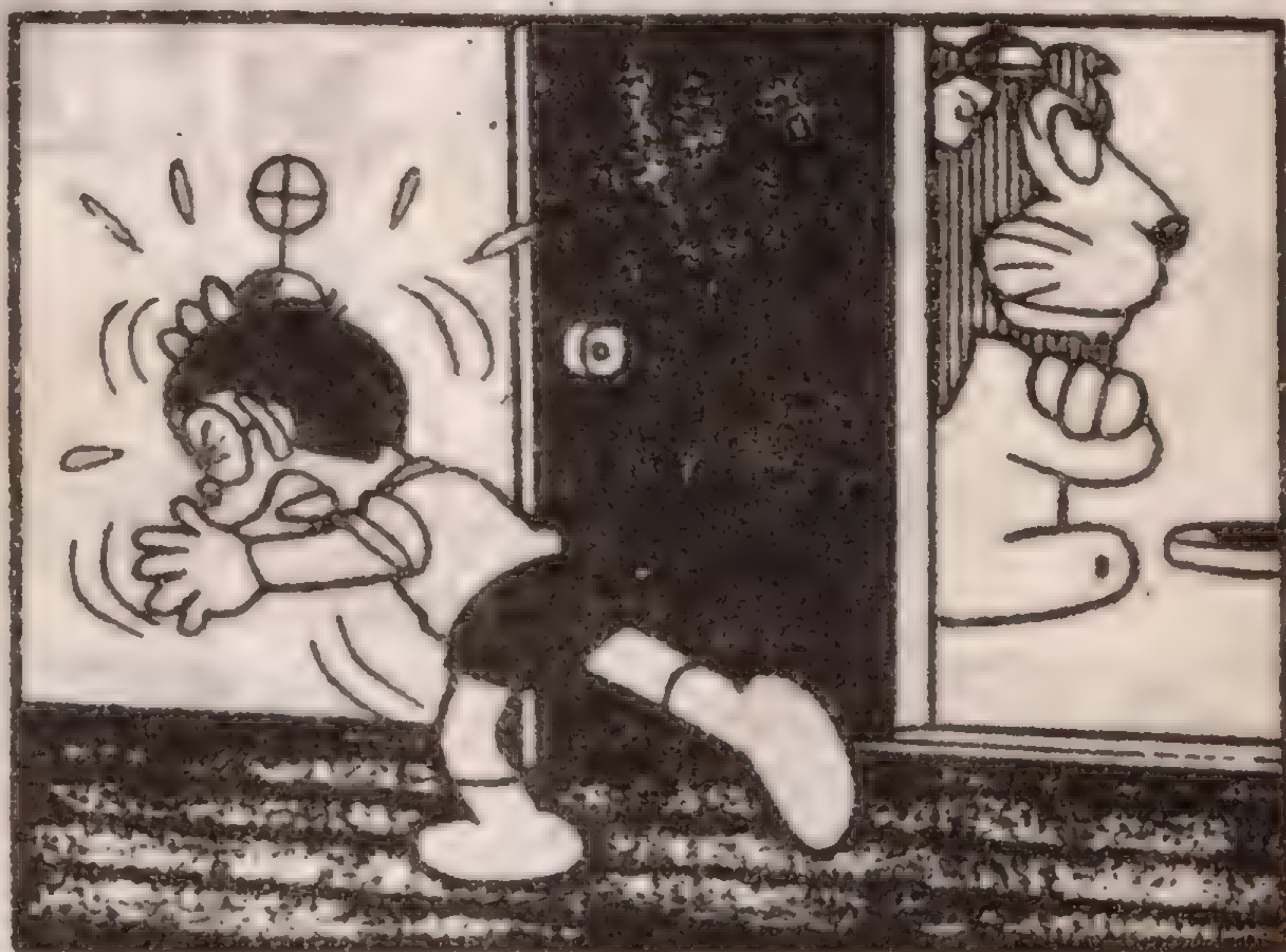
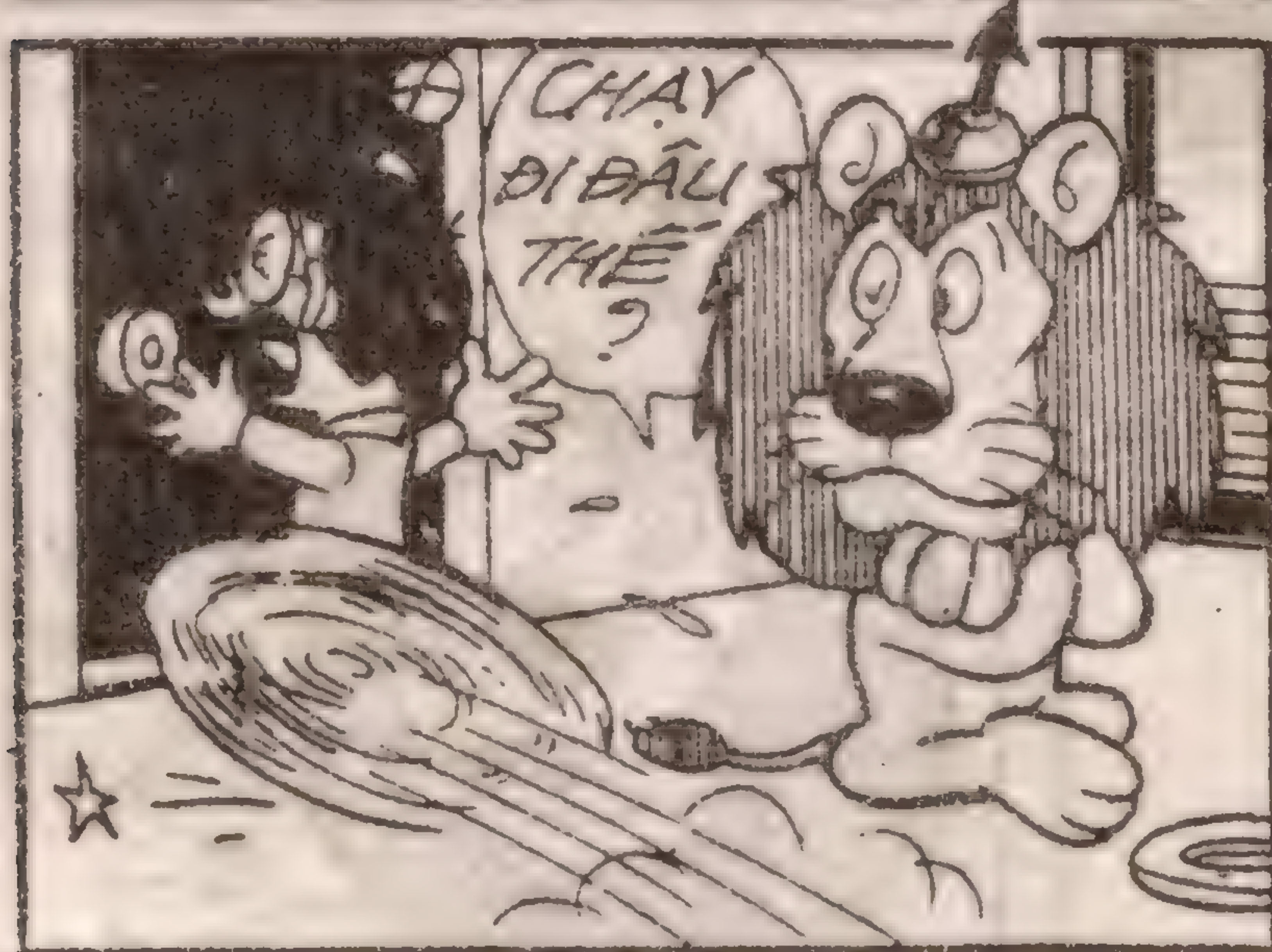

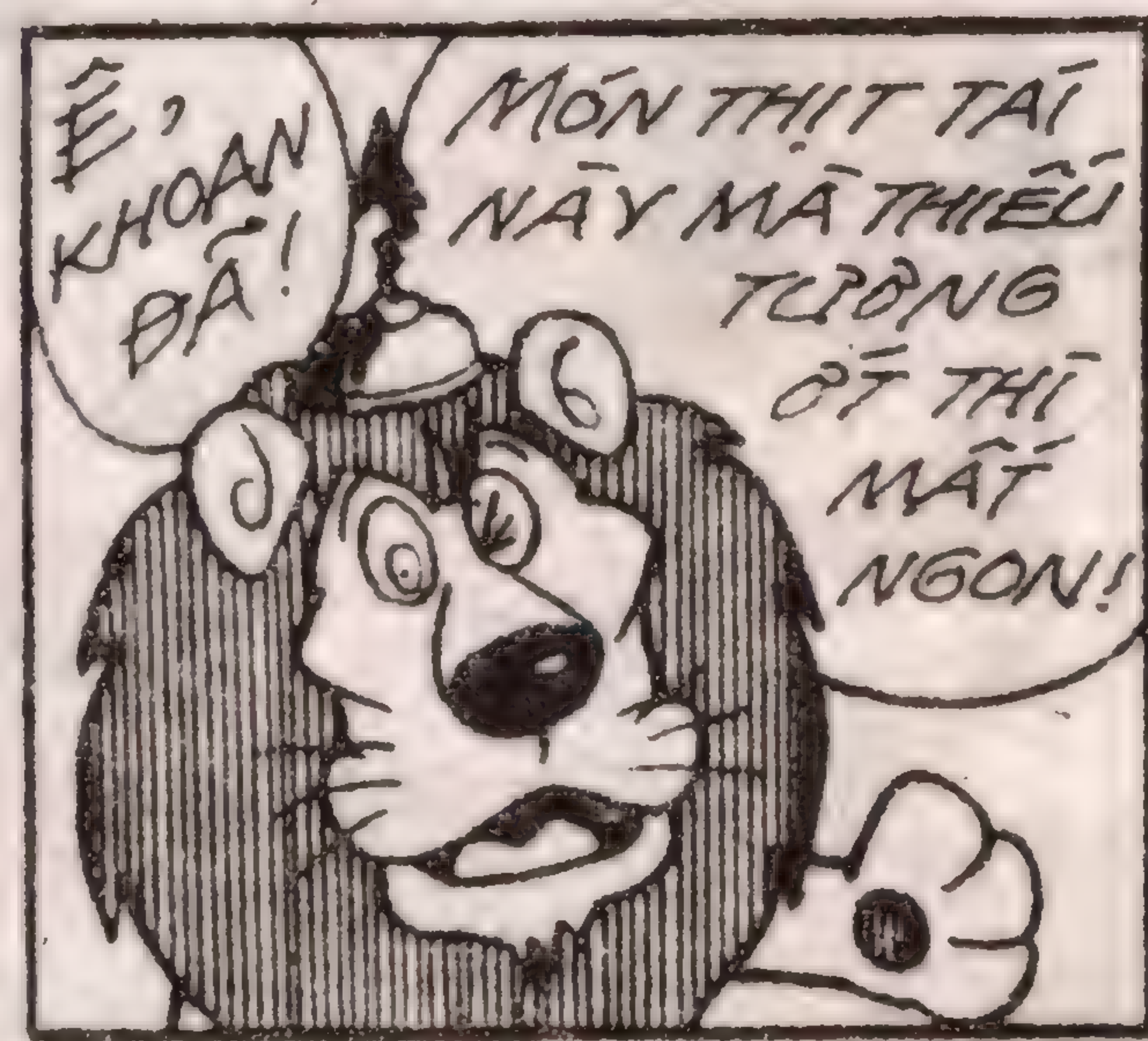
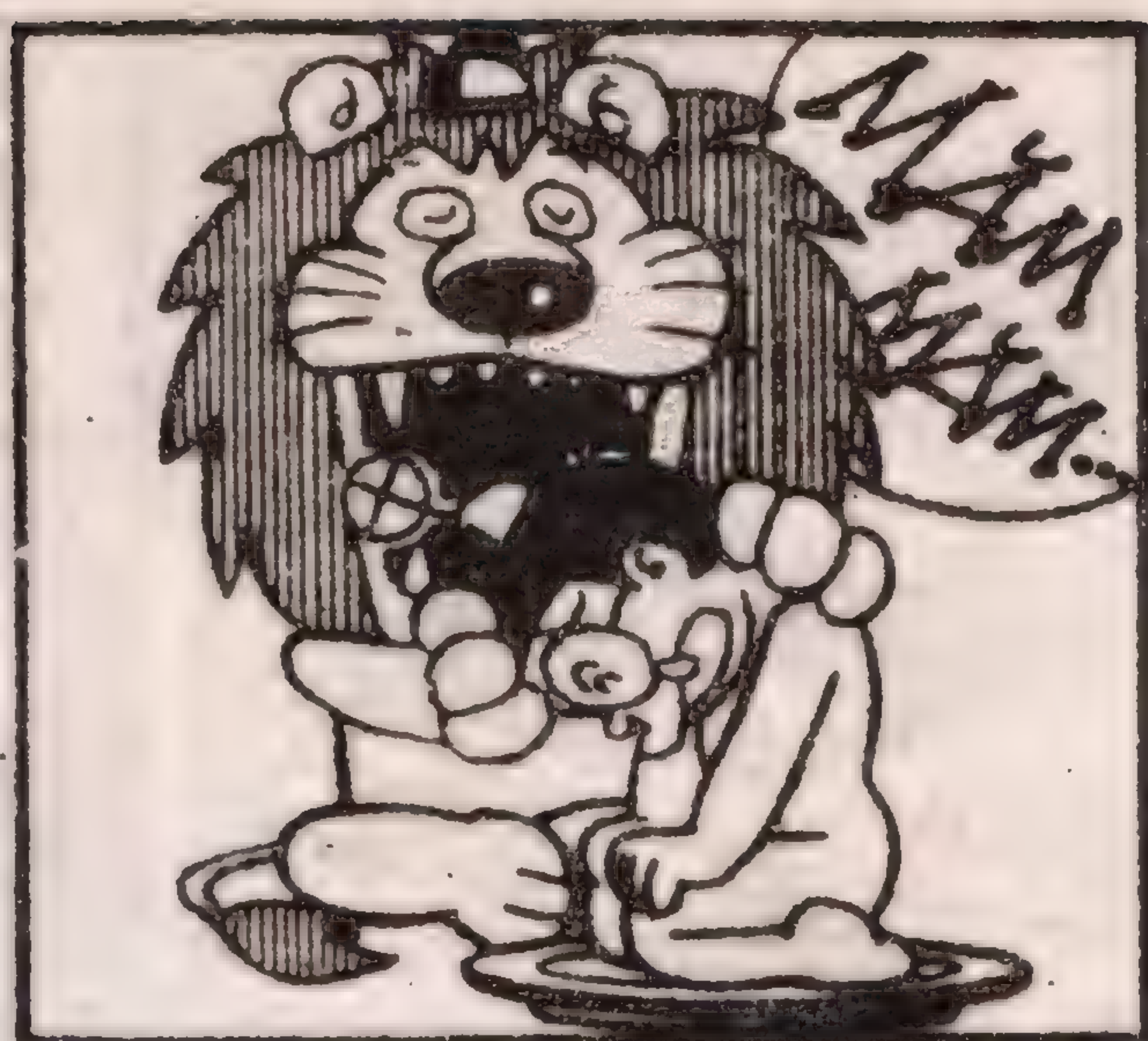

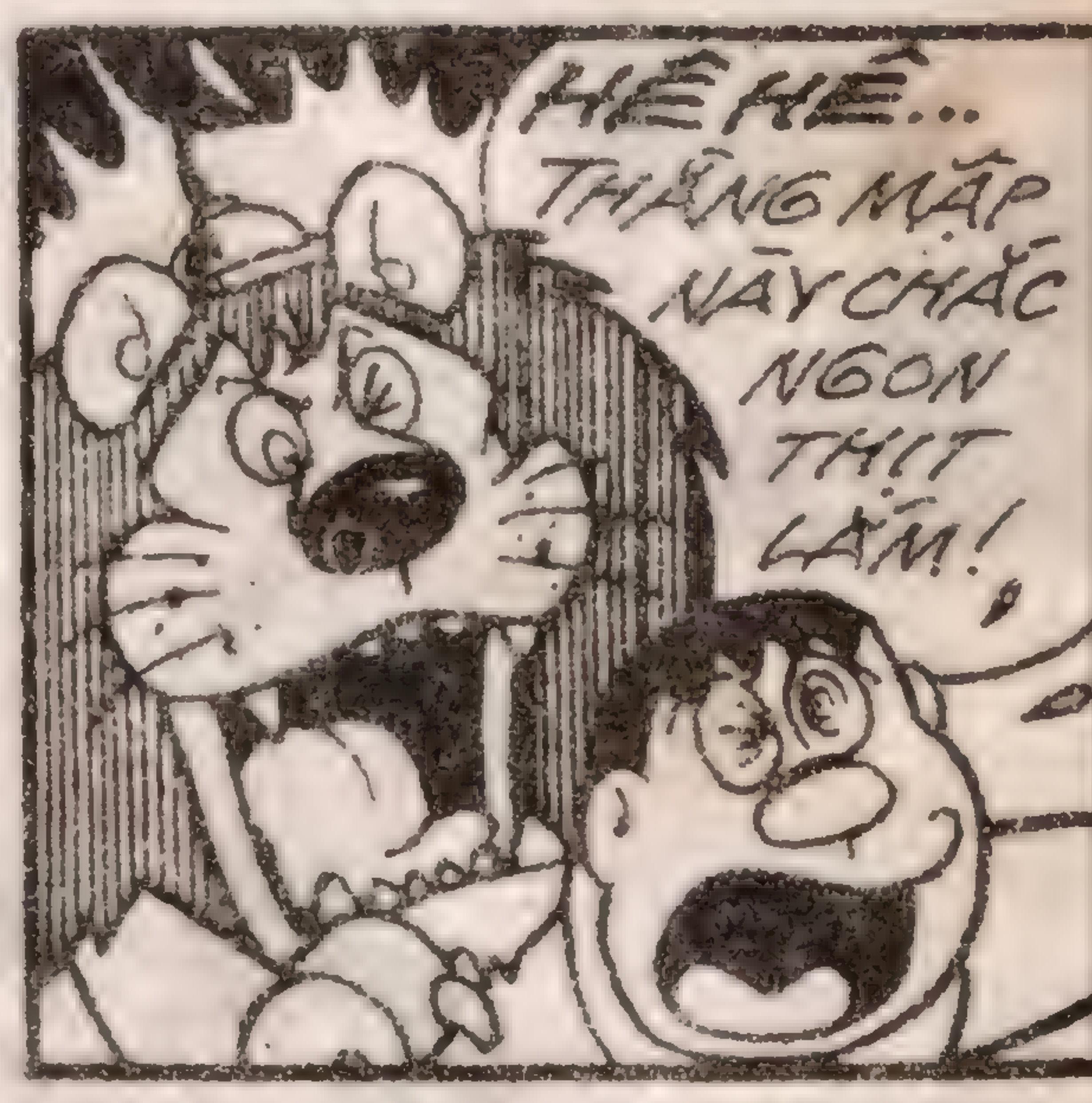
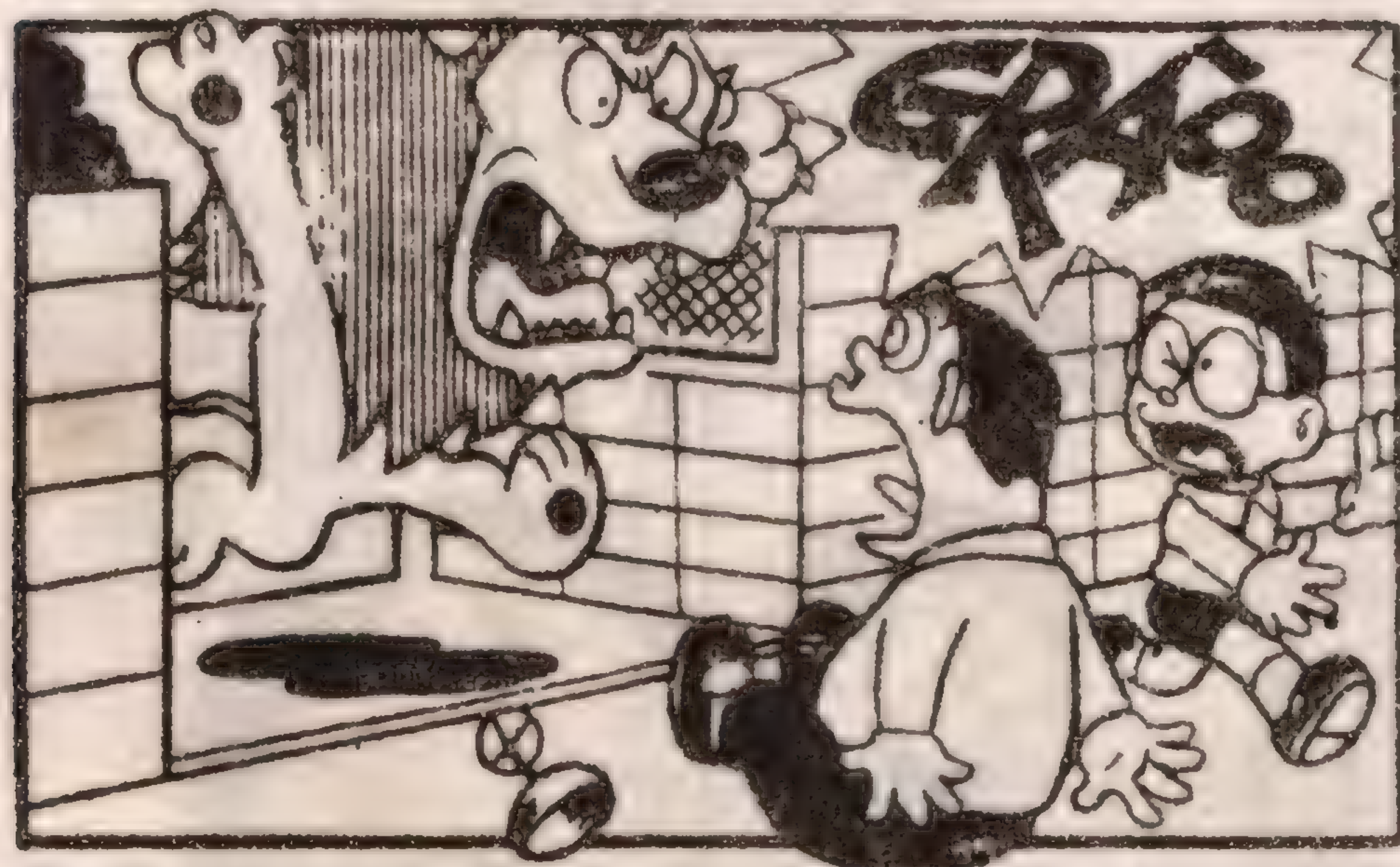
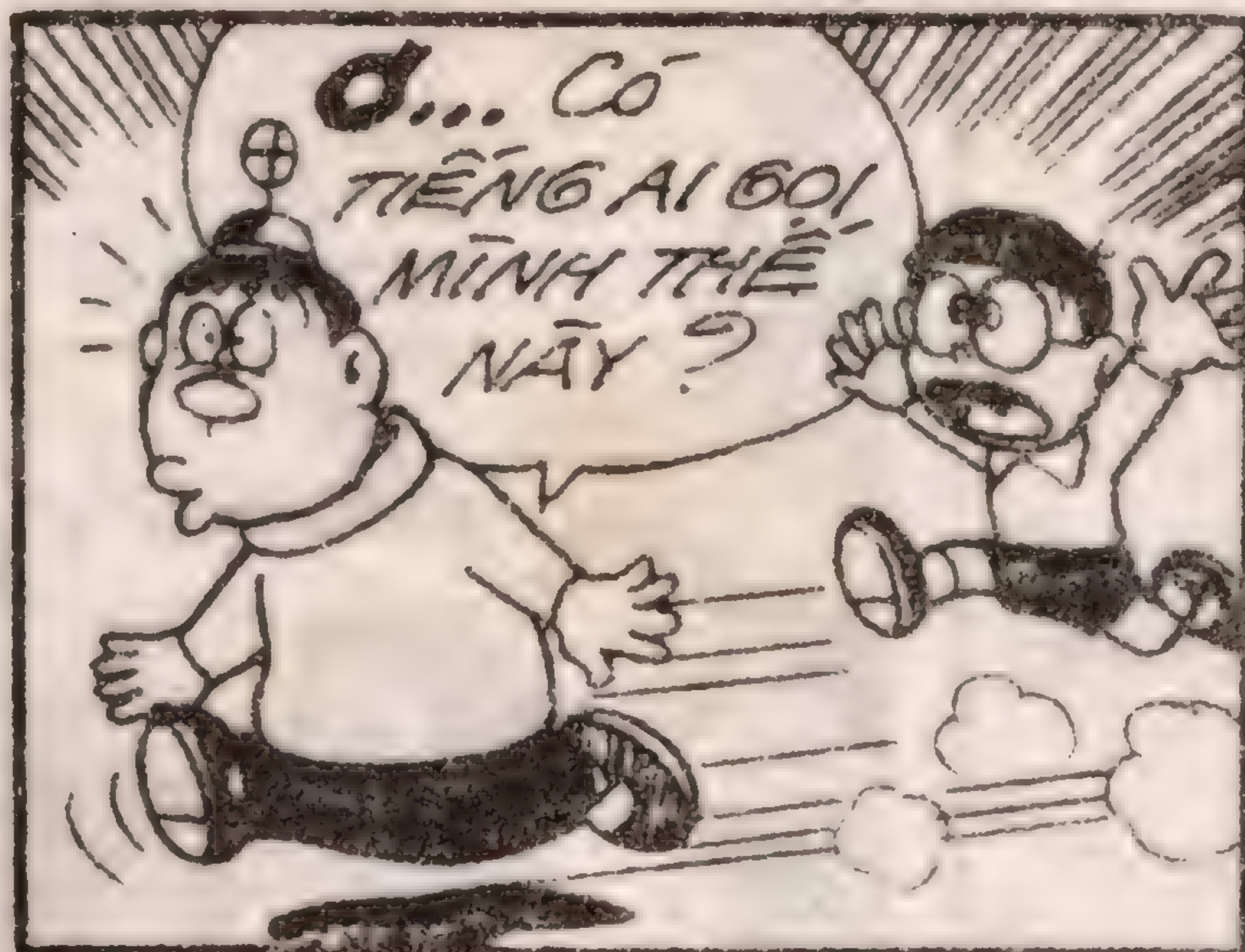
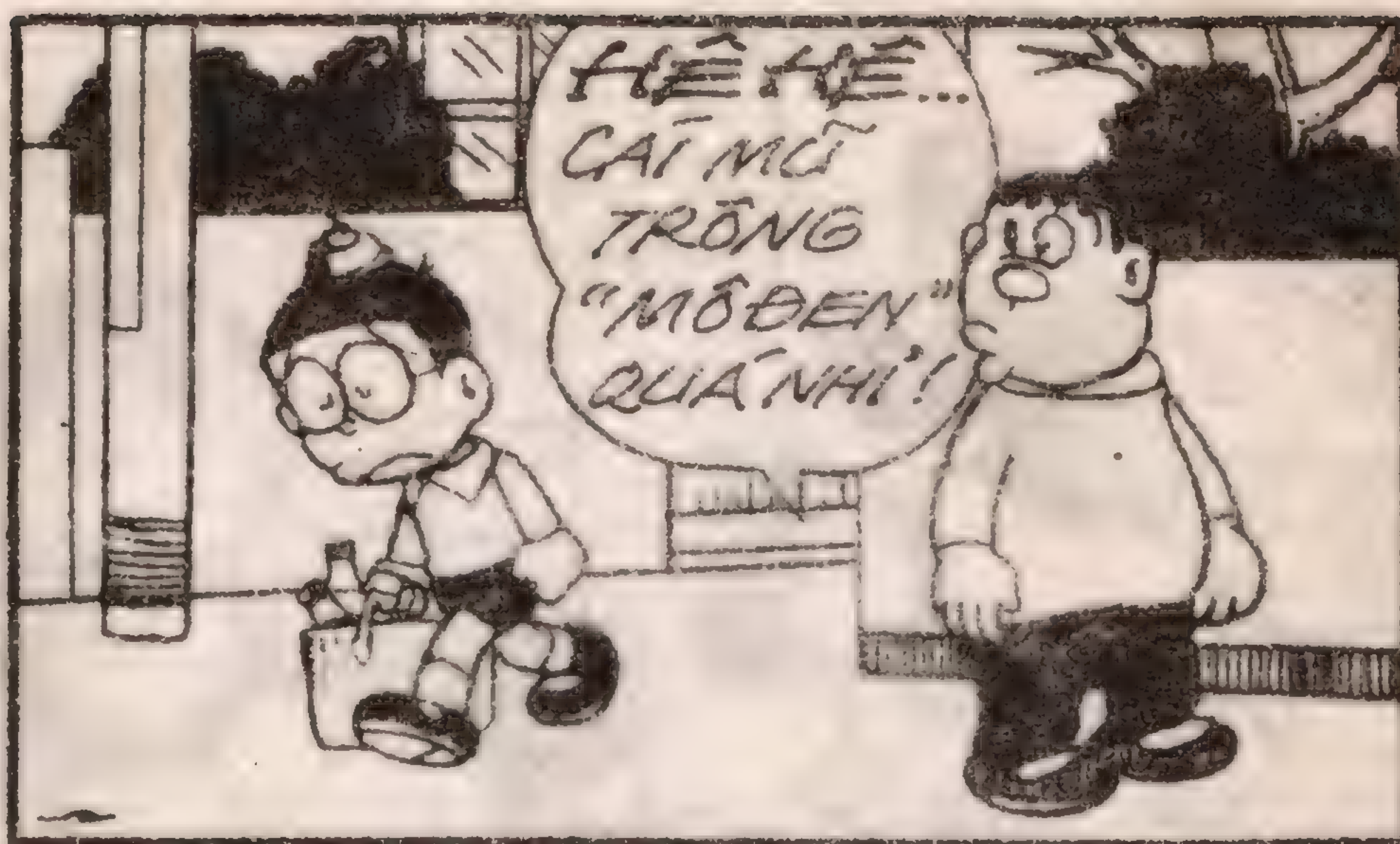

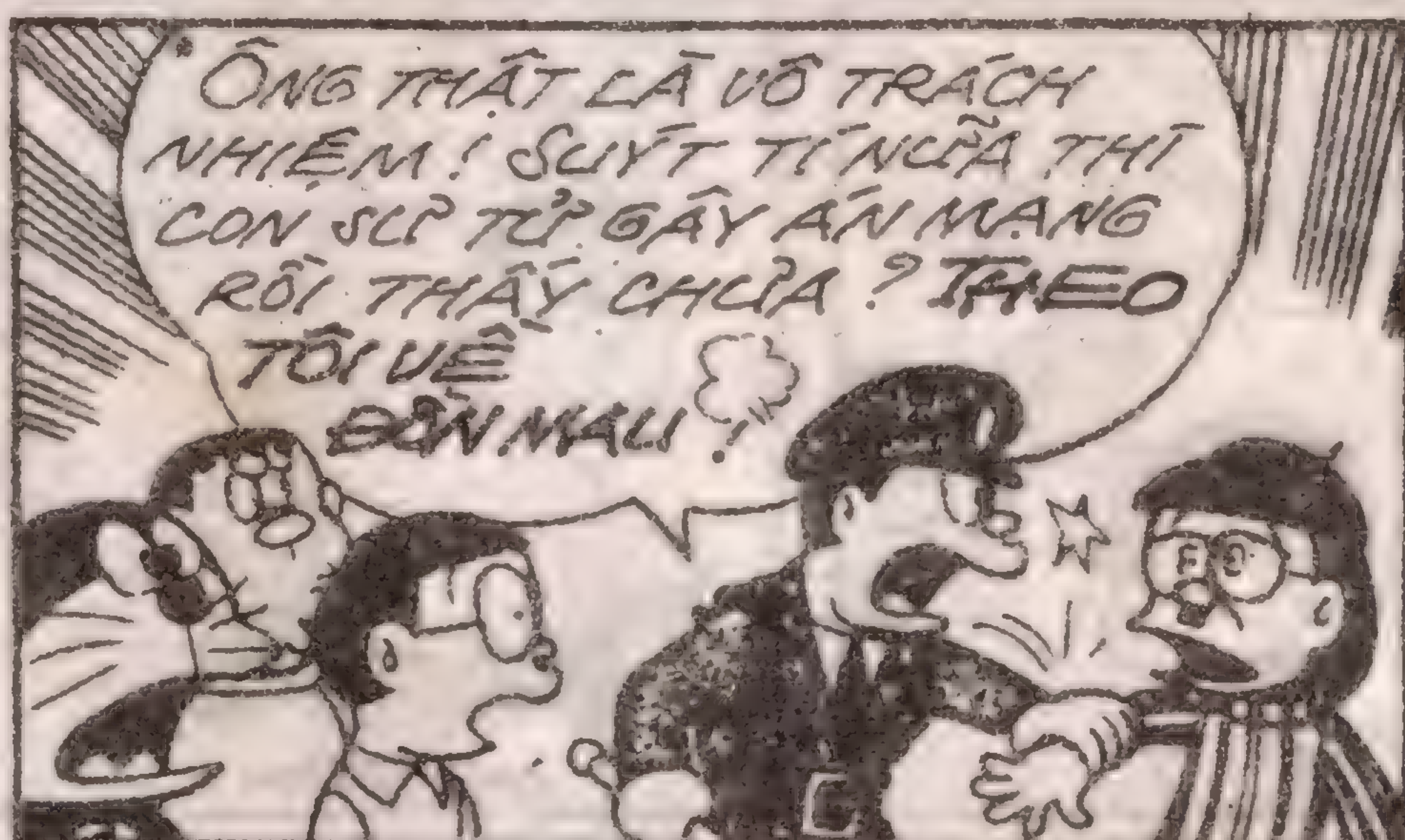
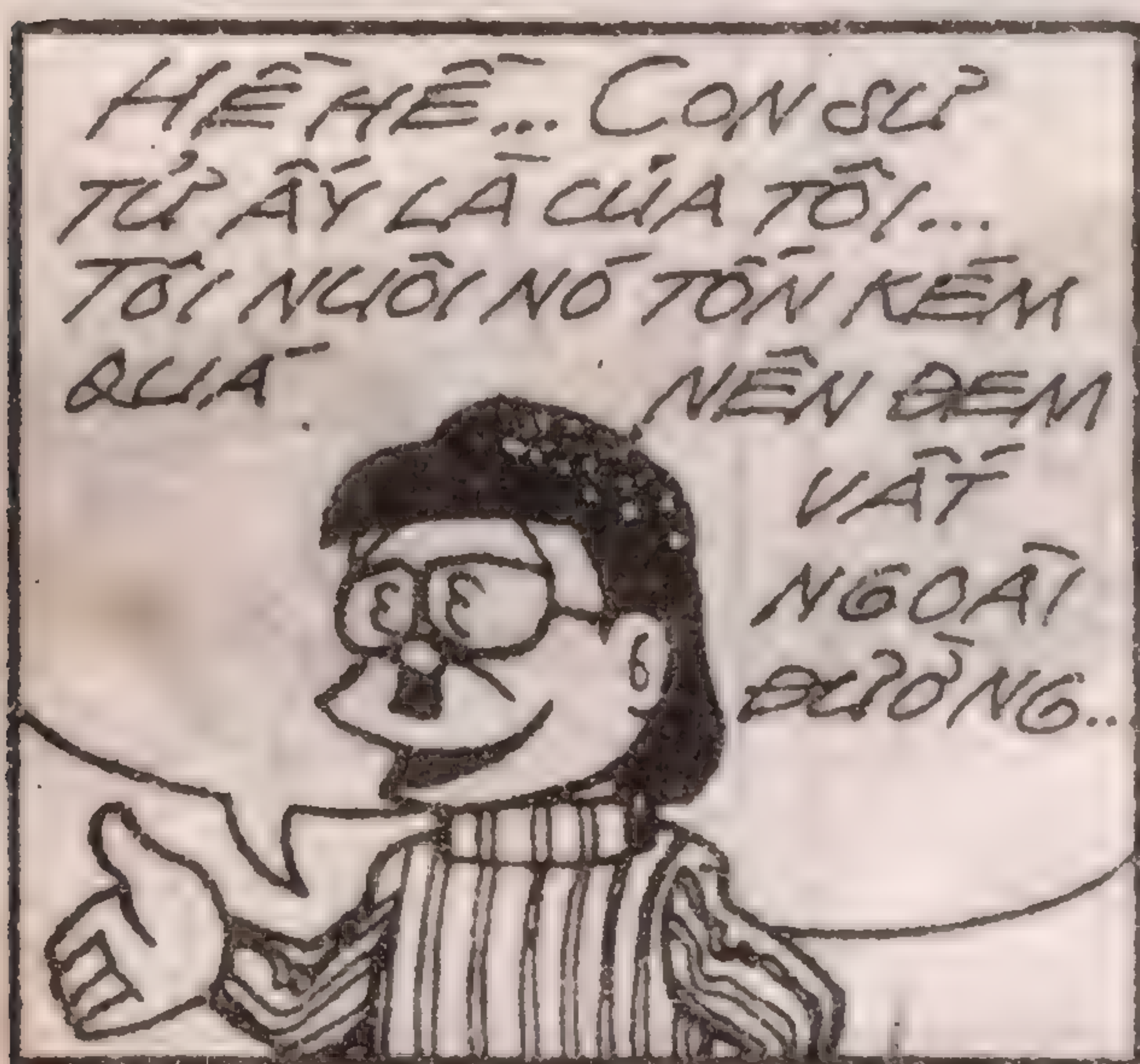

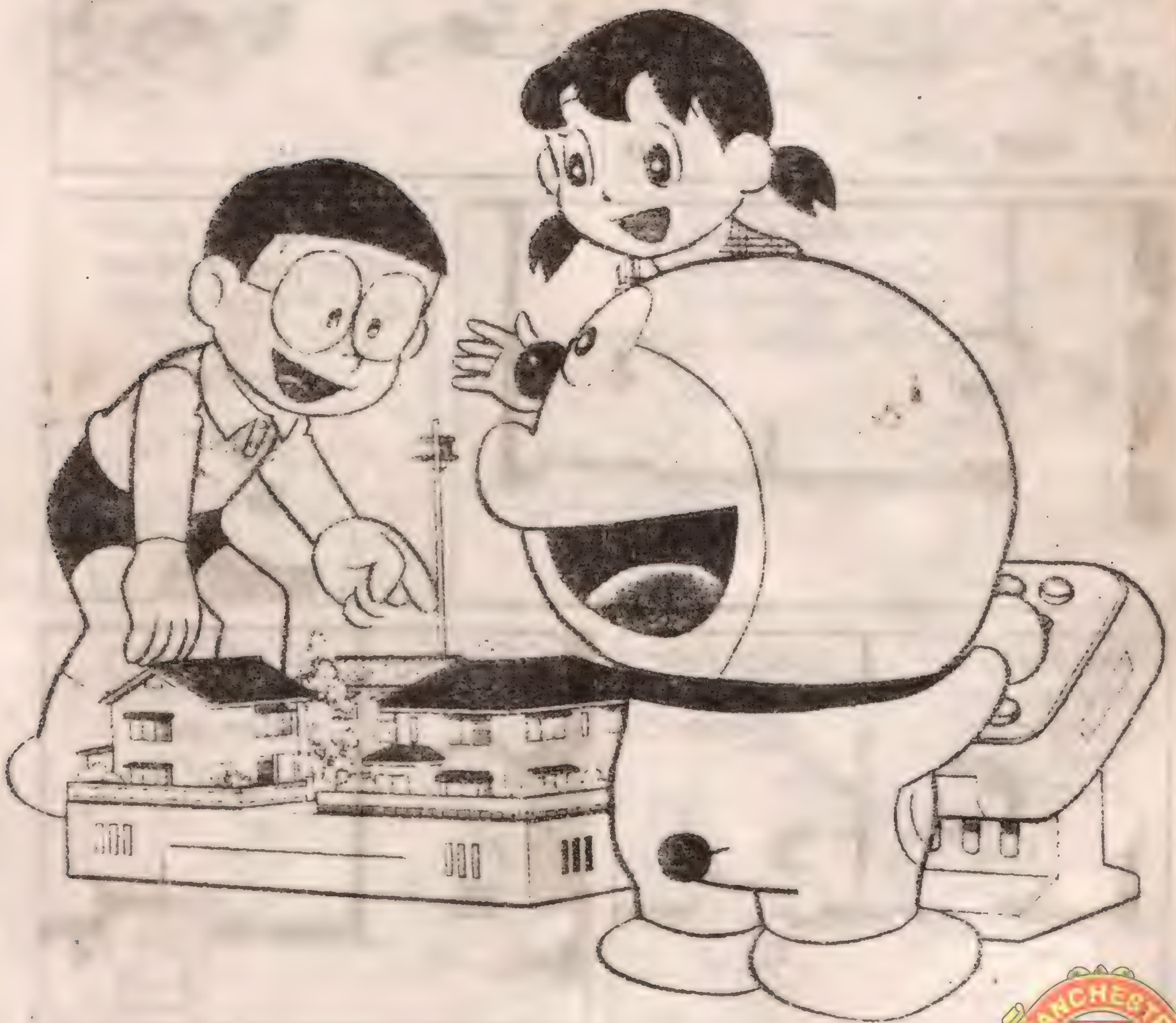

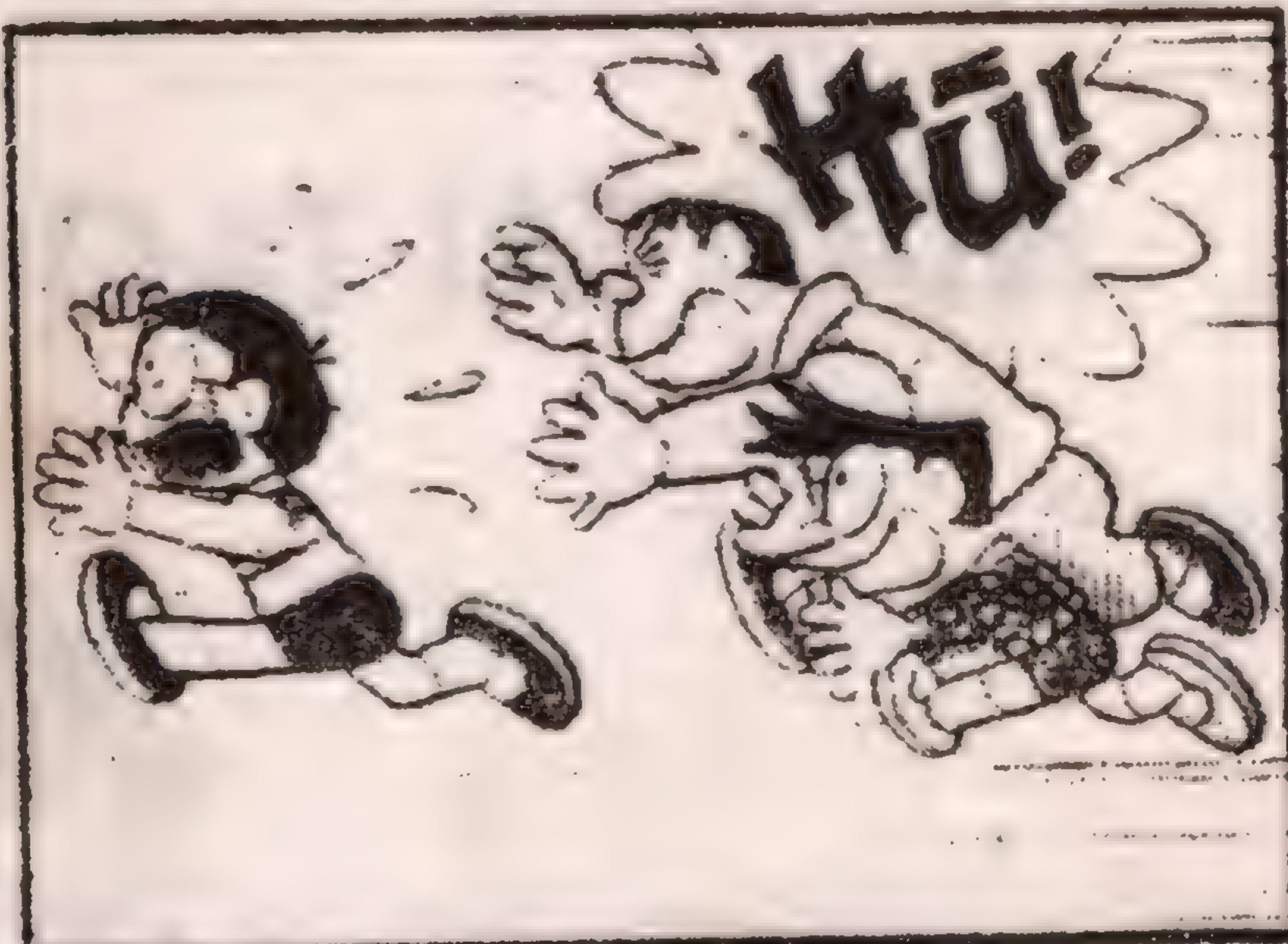
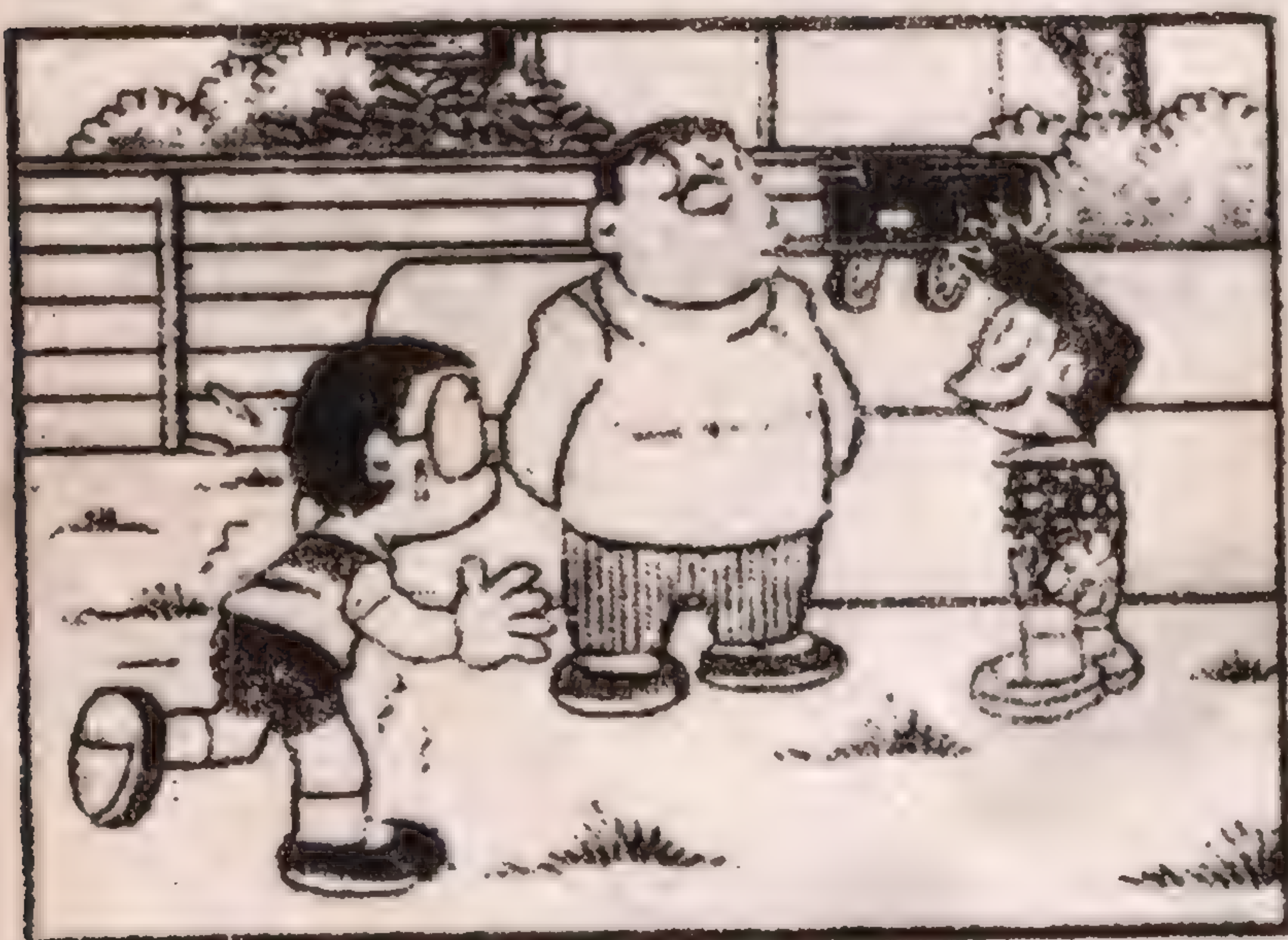

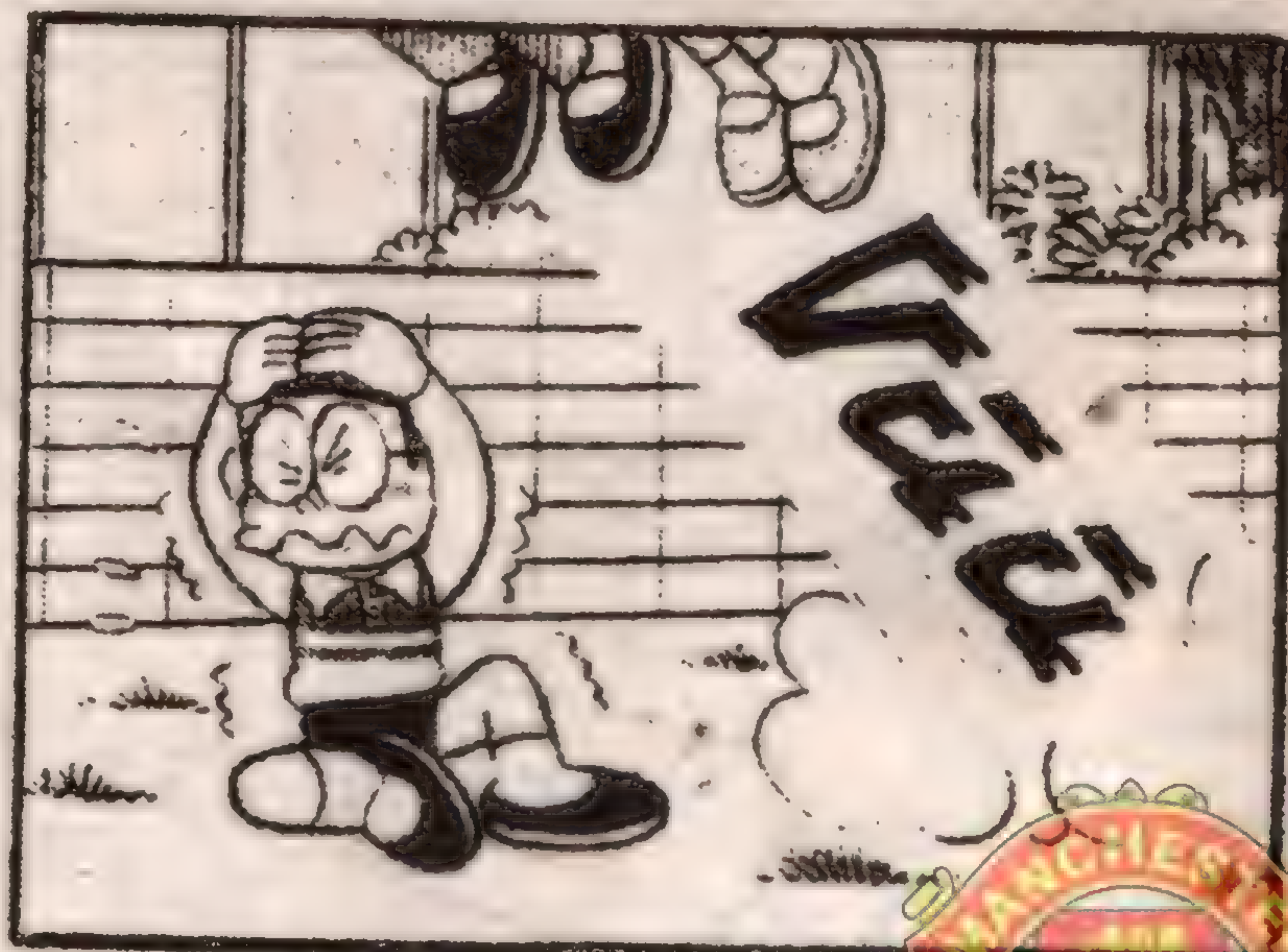
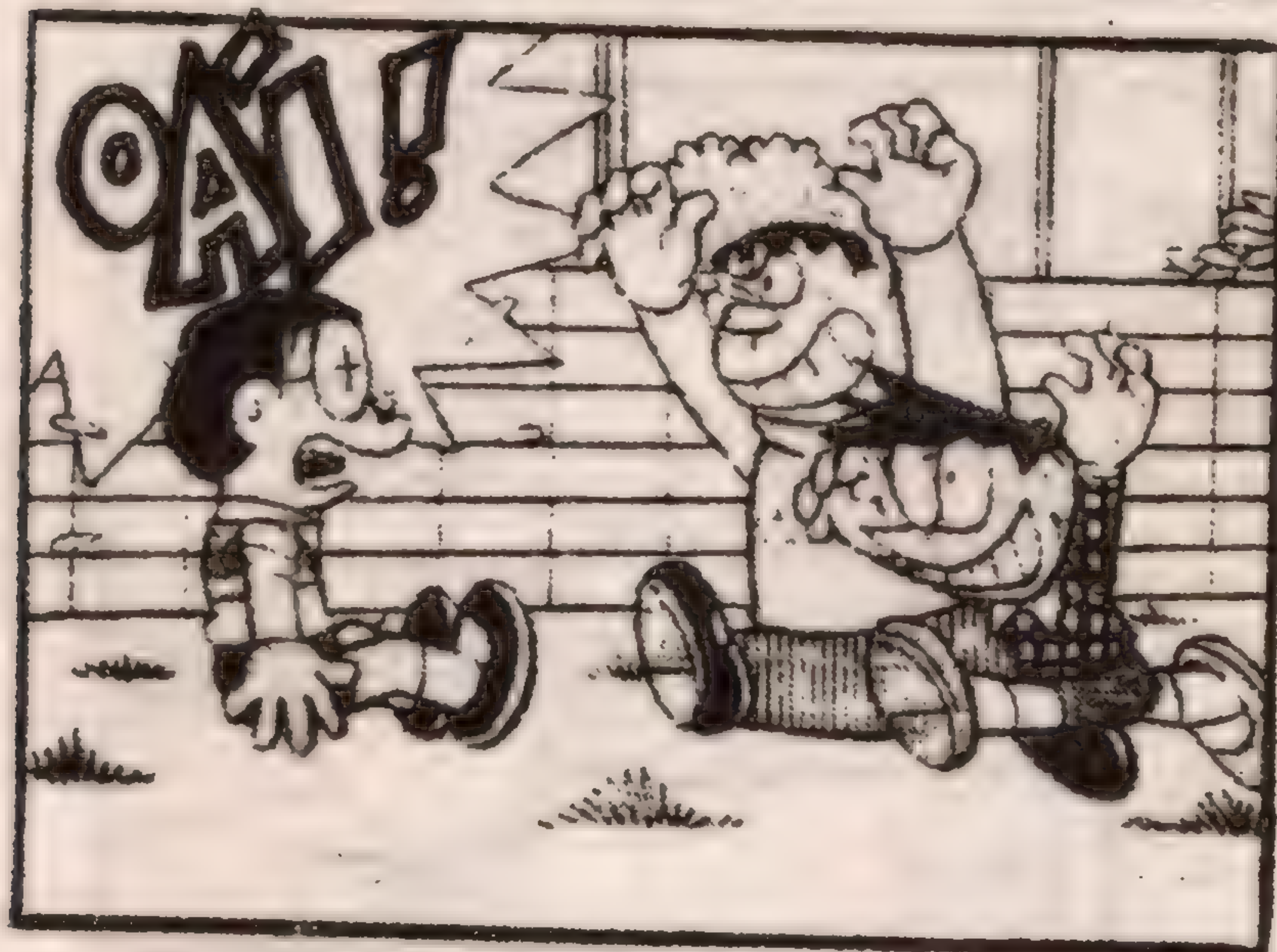
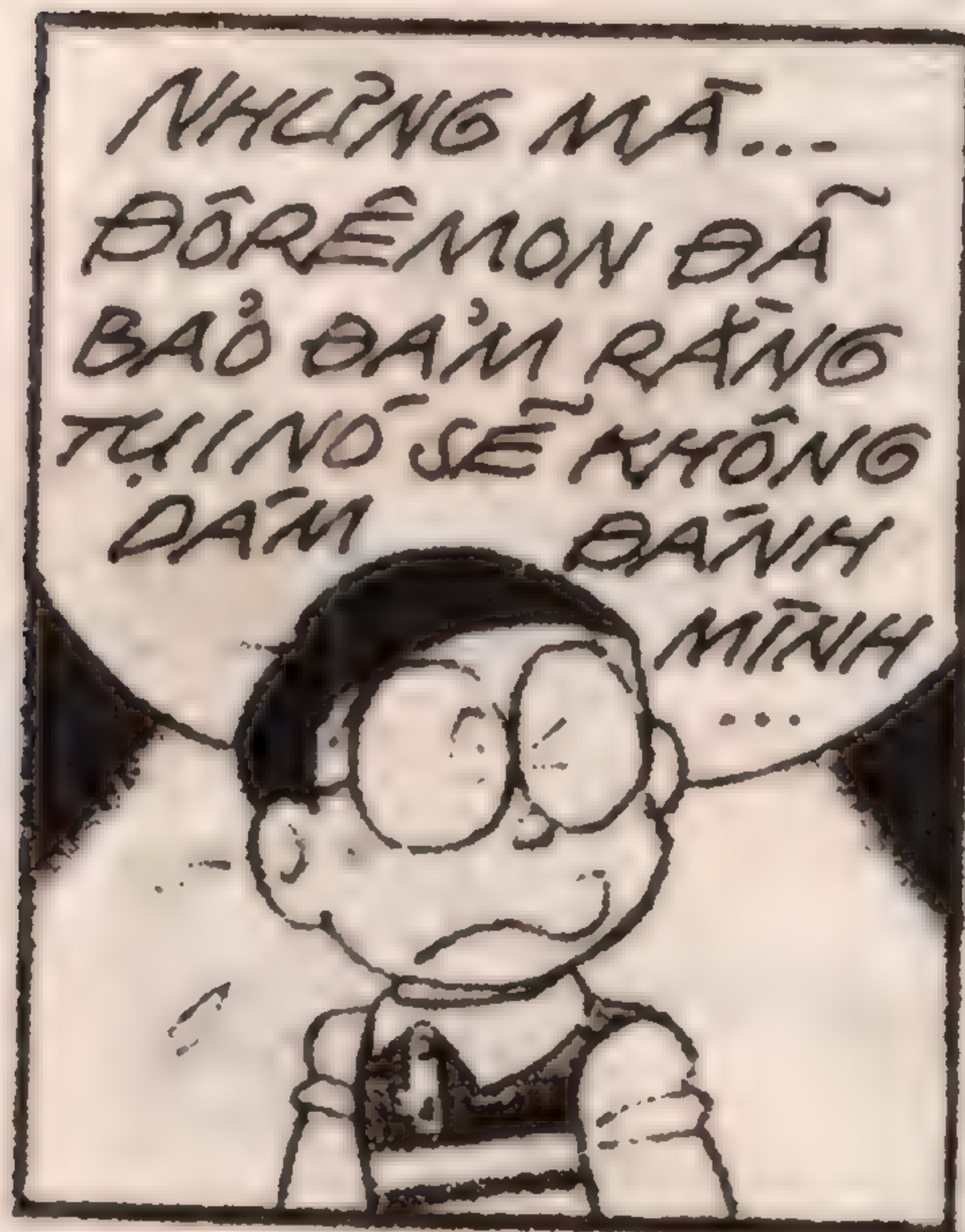
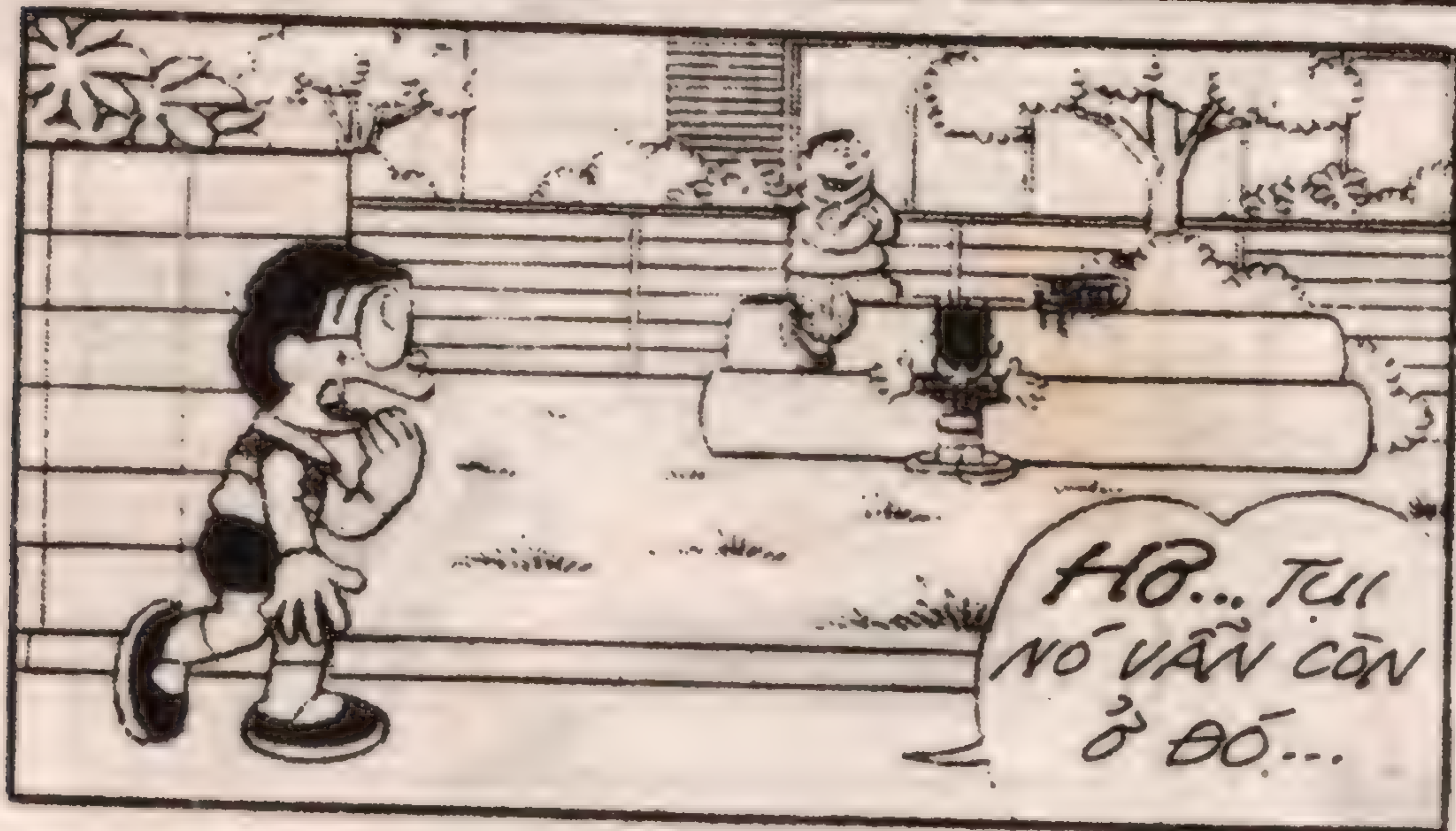
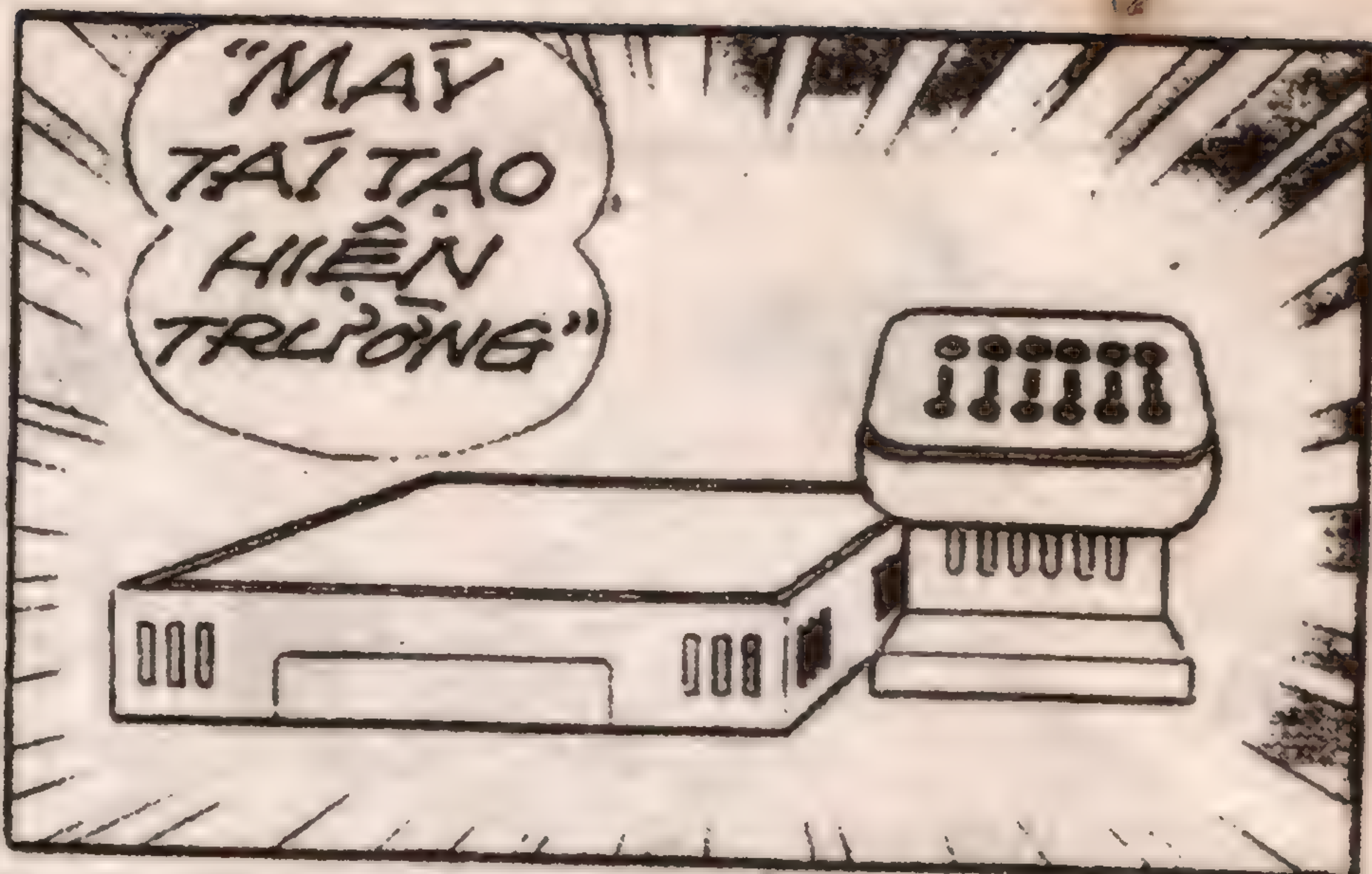
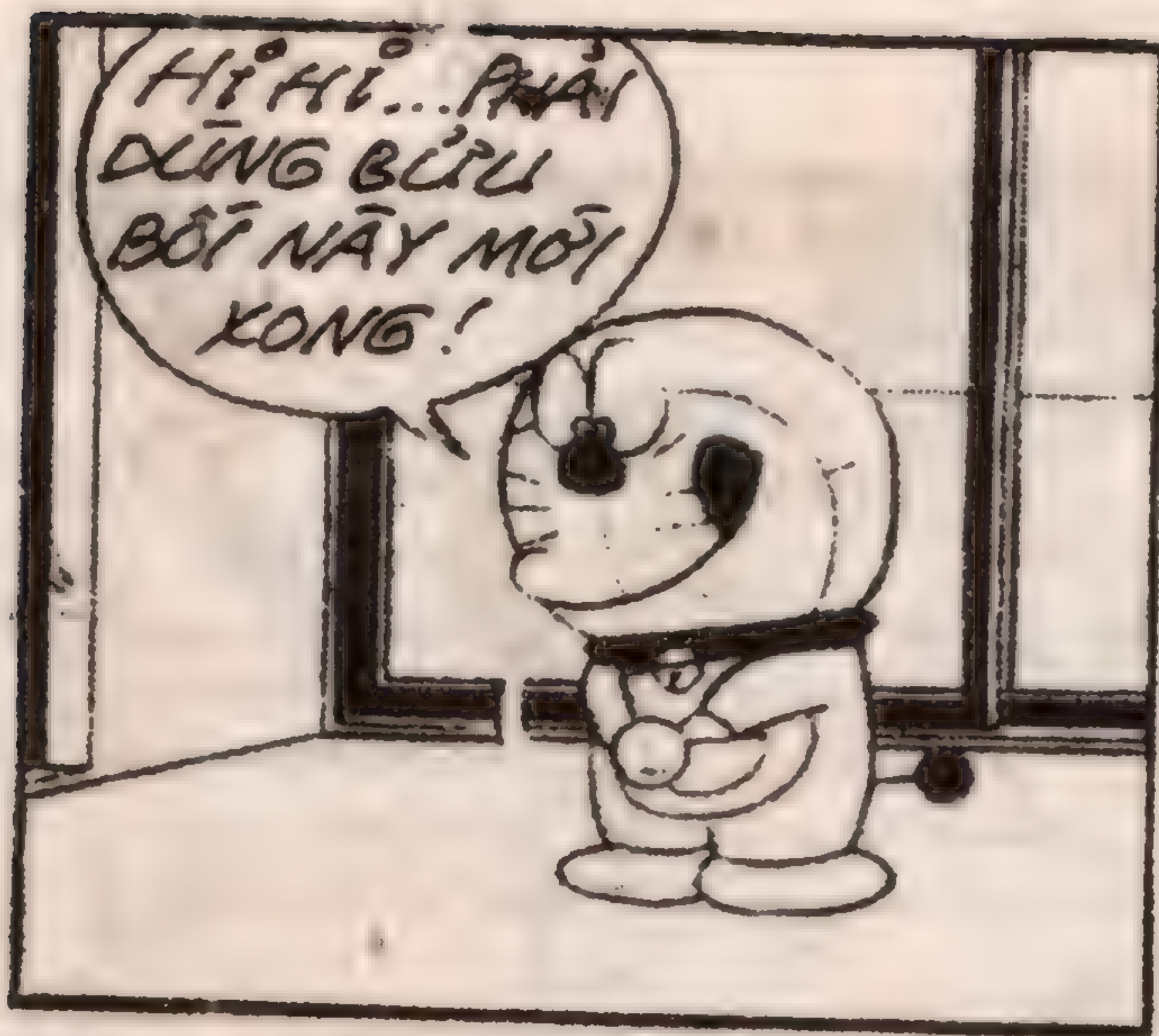
đội mông

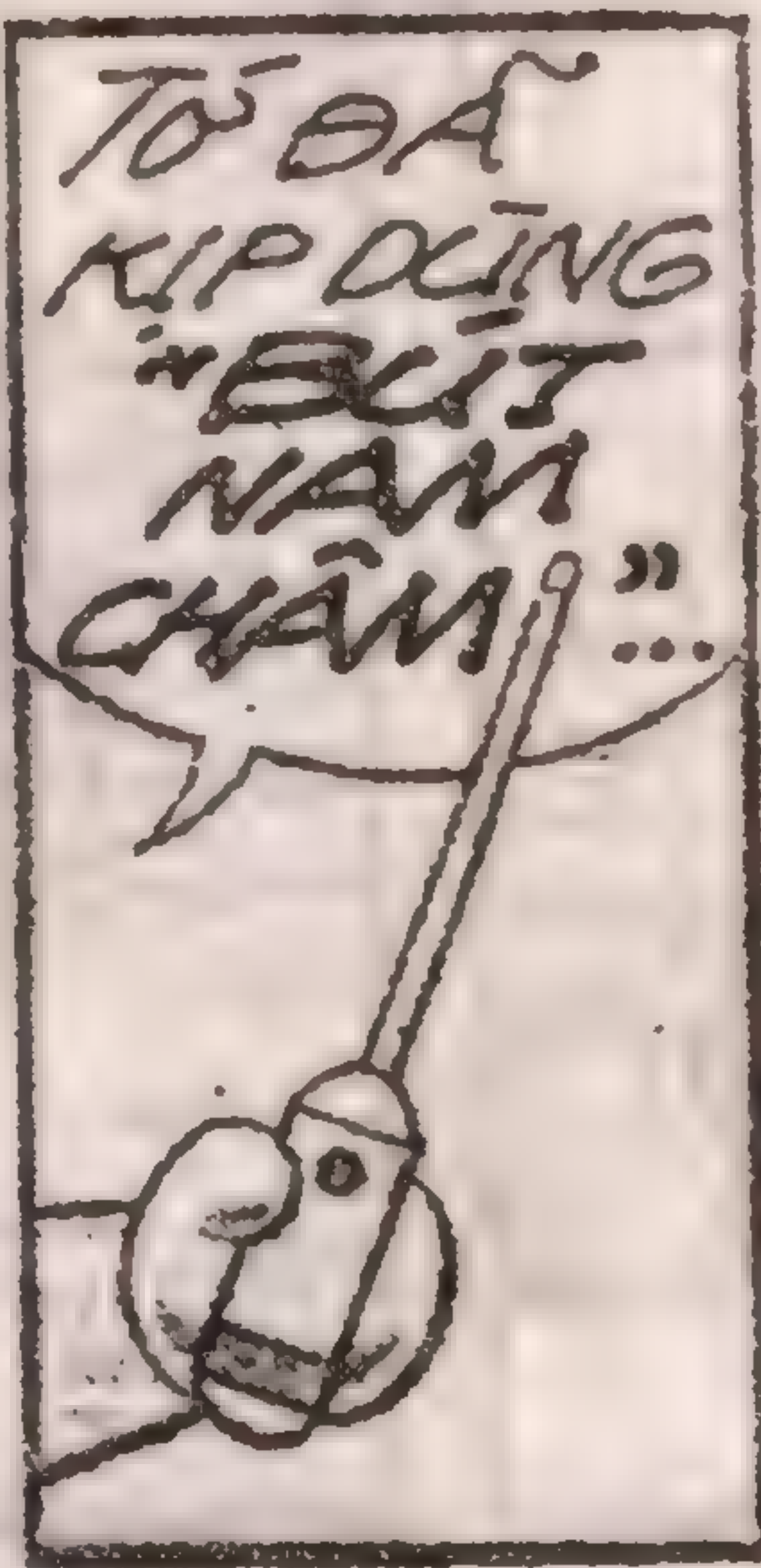
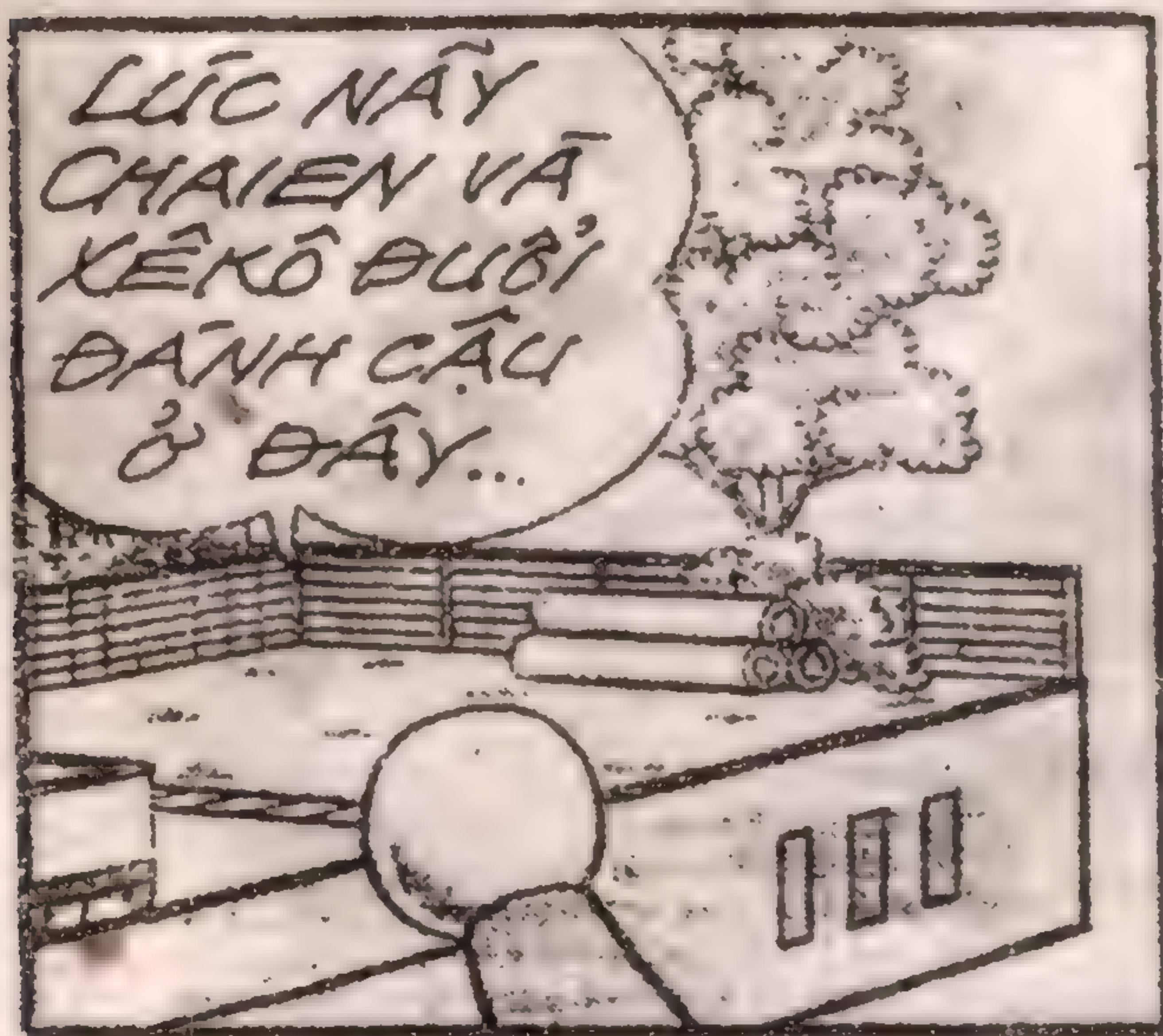
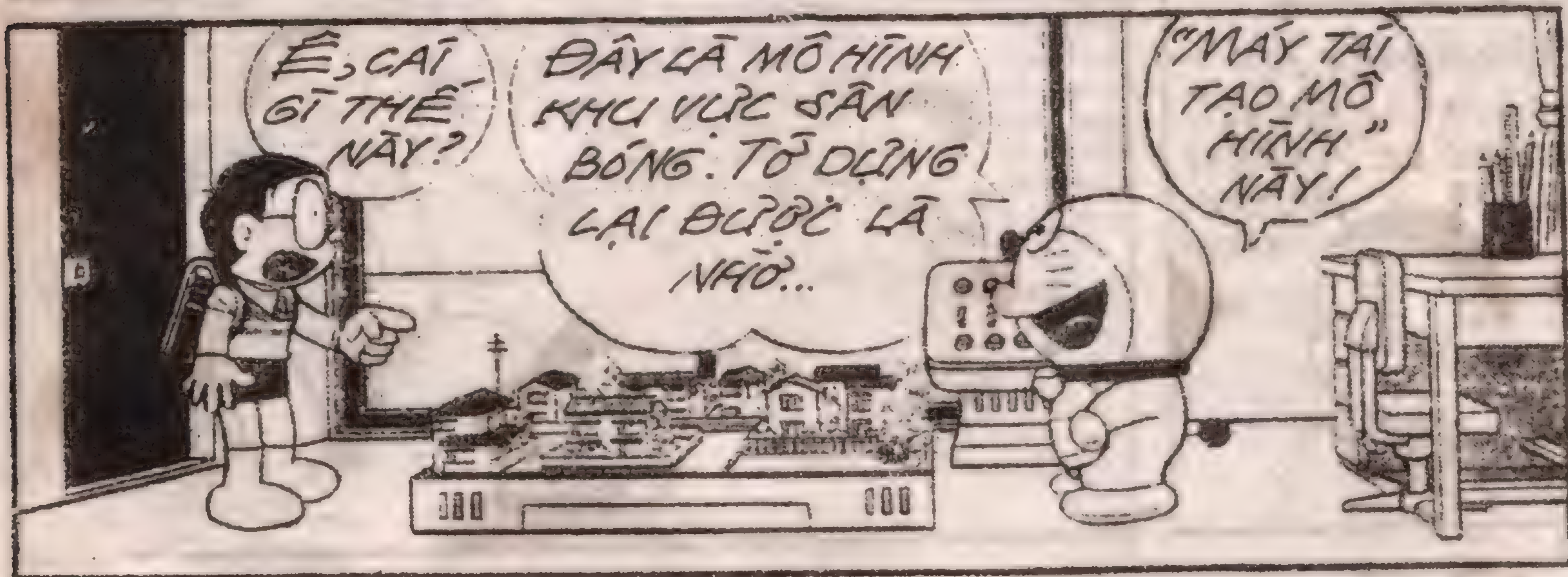
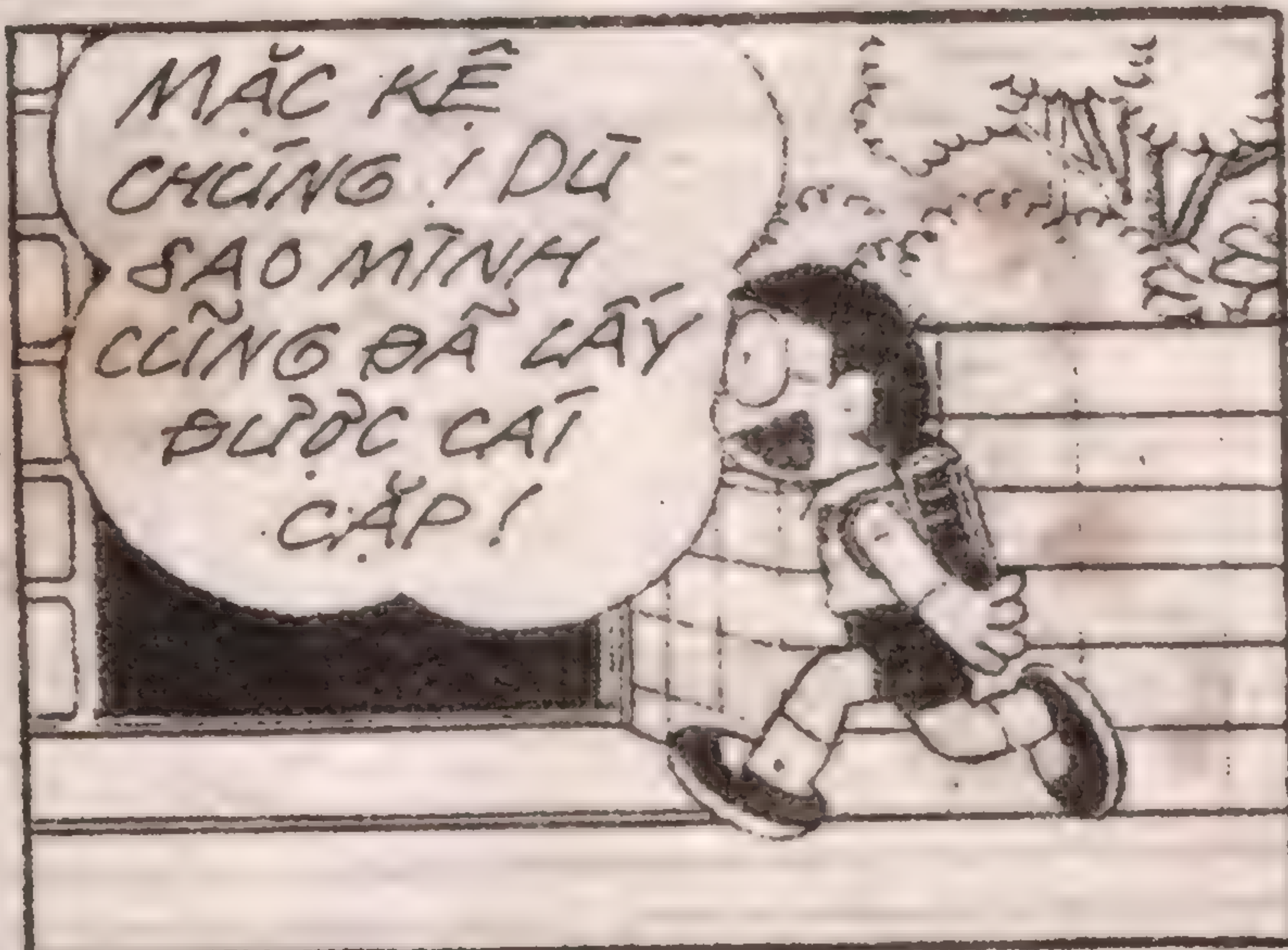
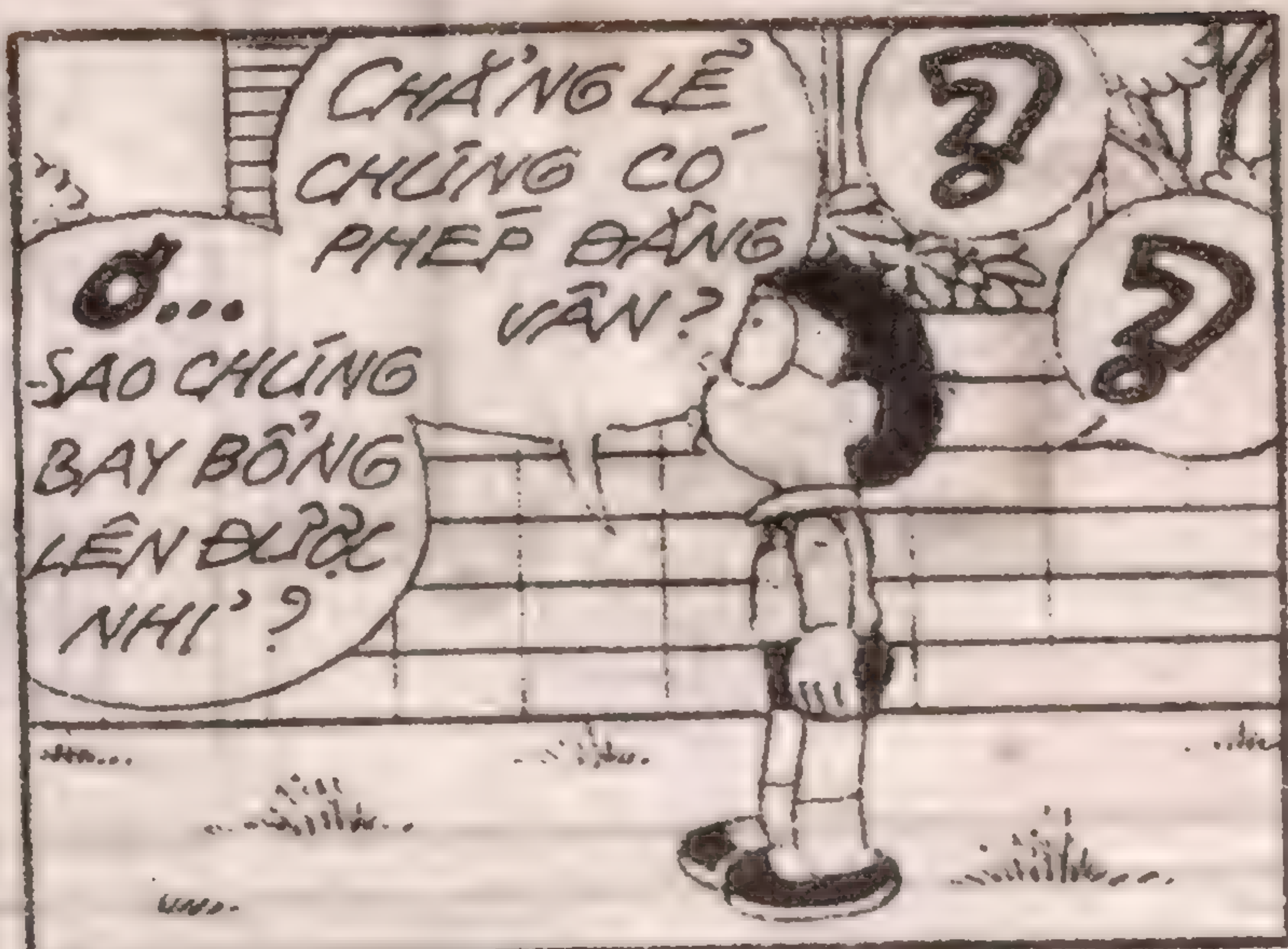
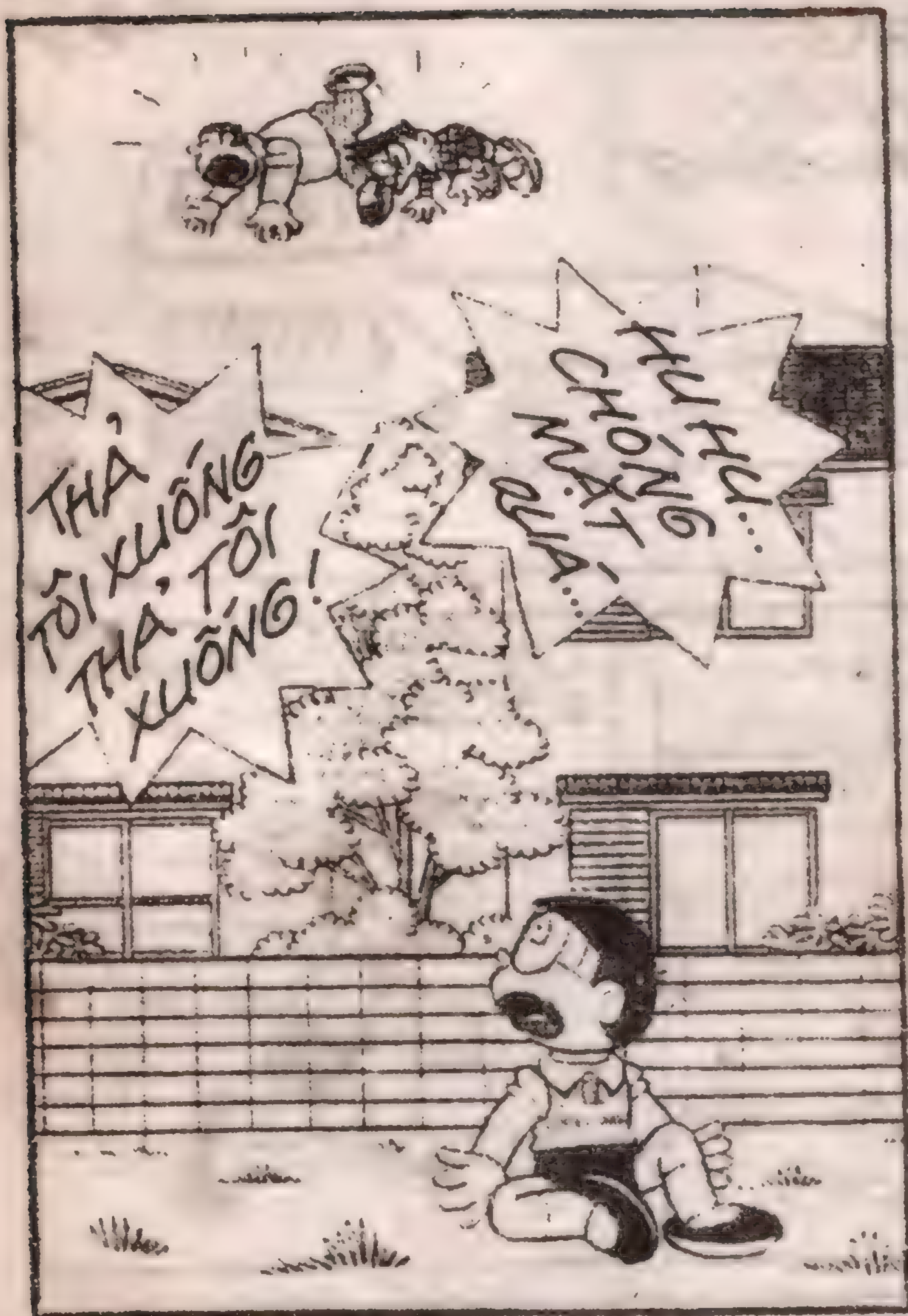
chú mèo: thông minh

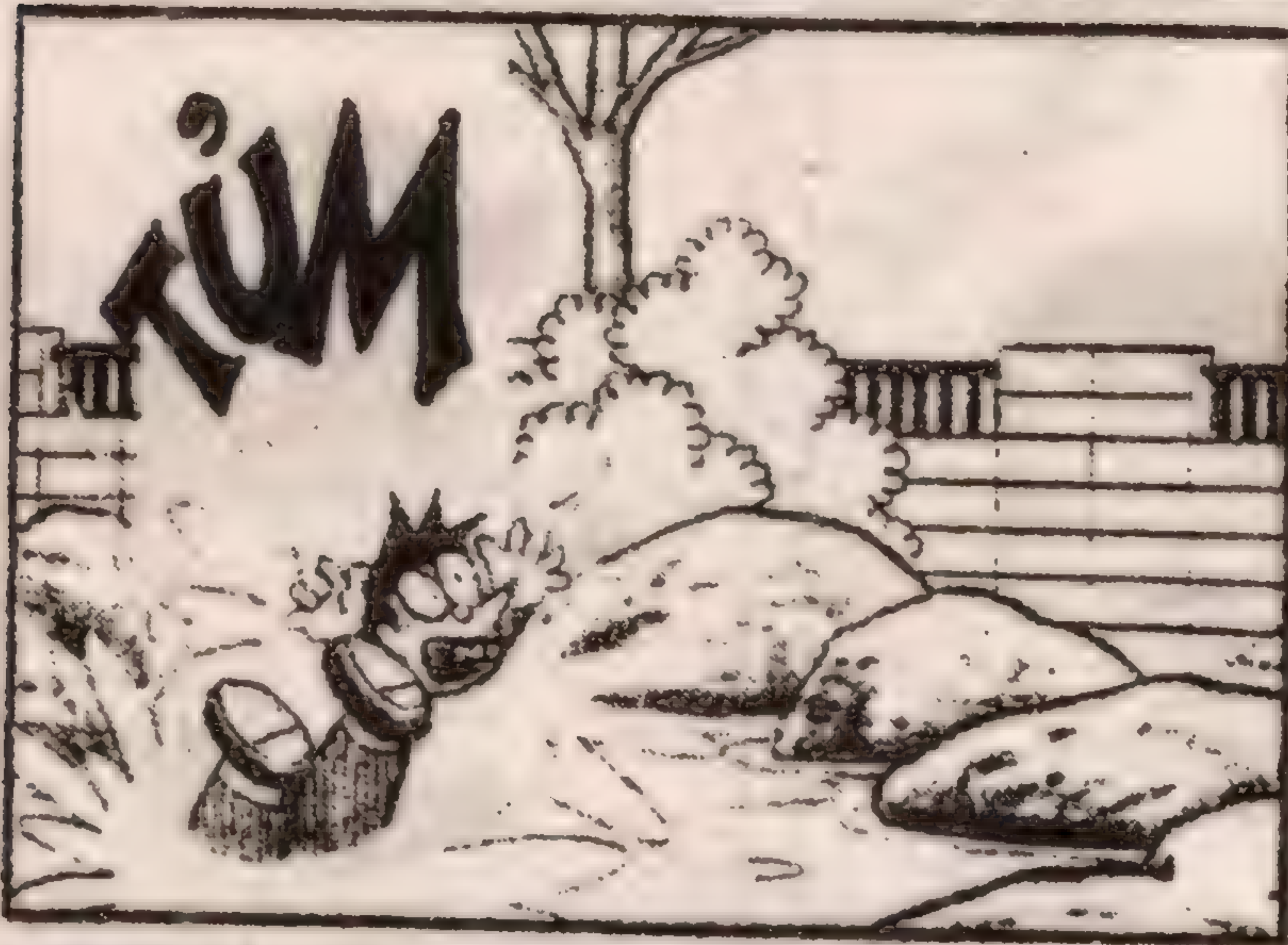
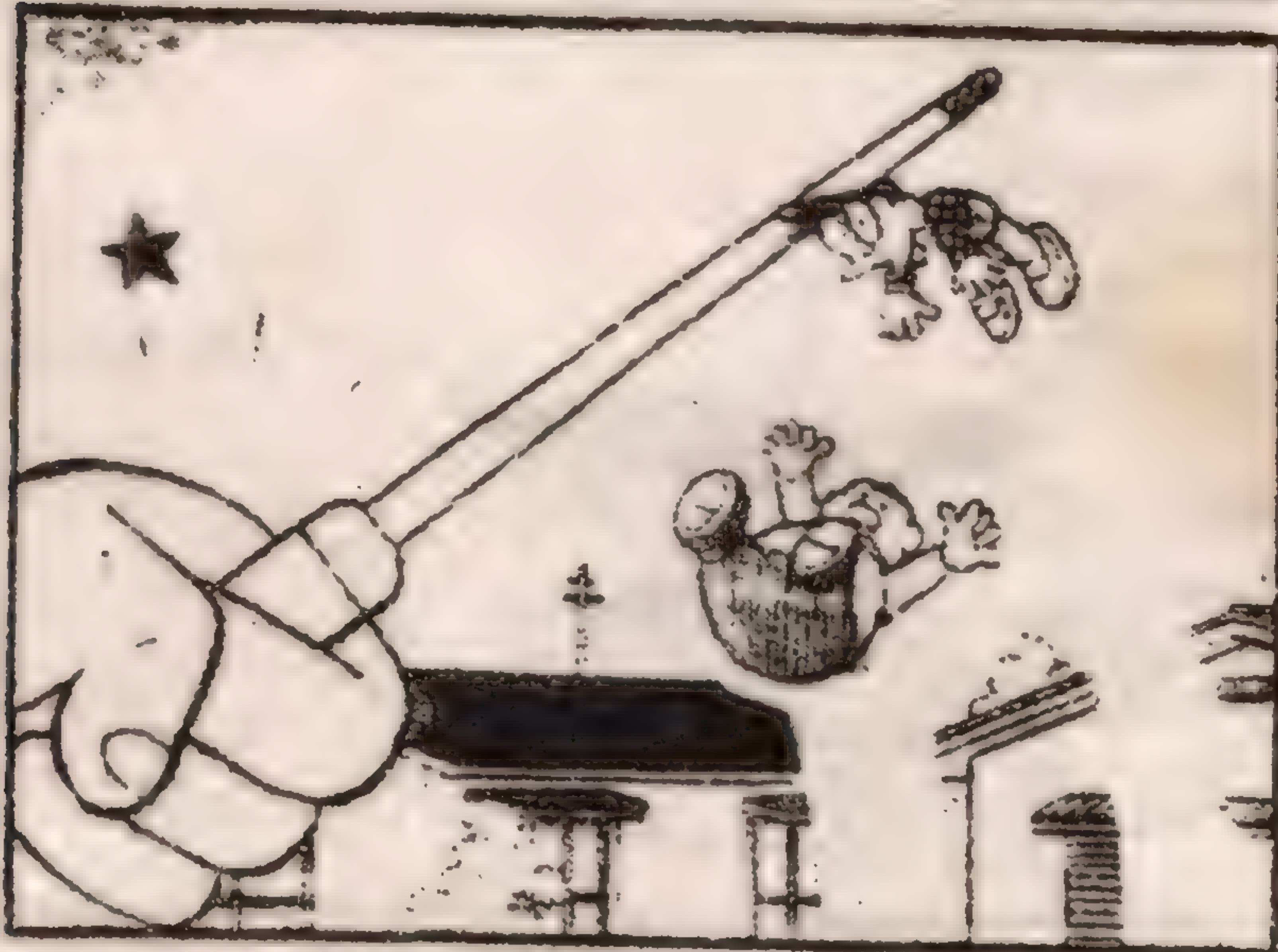
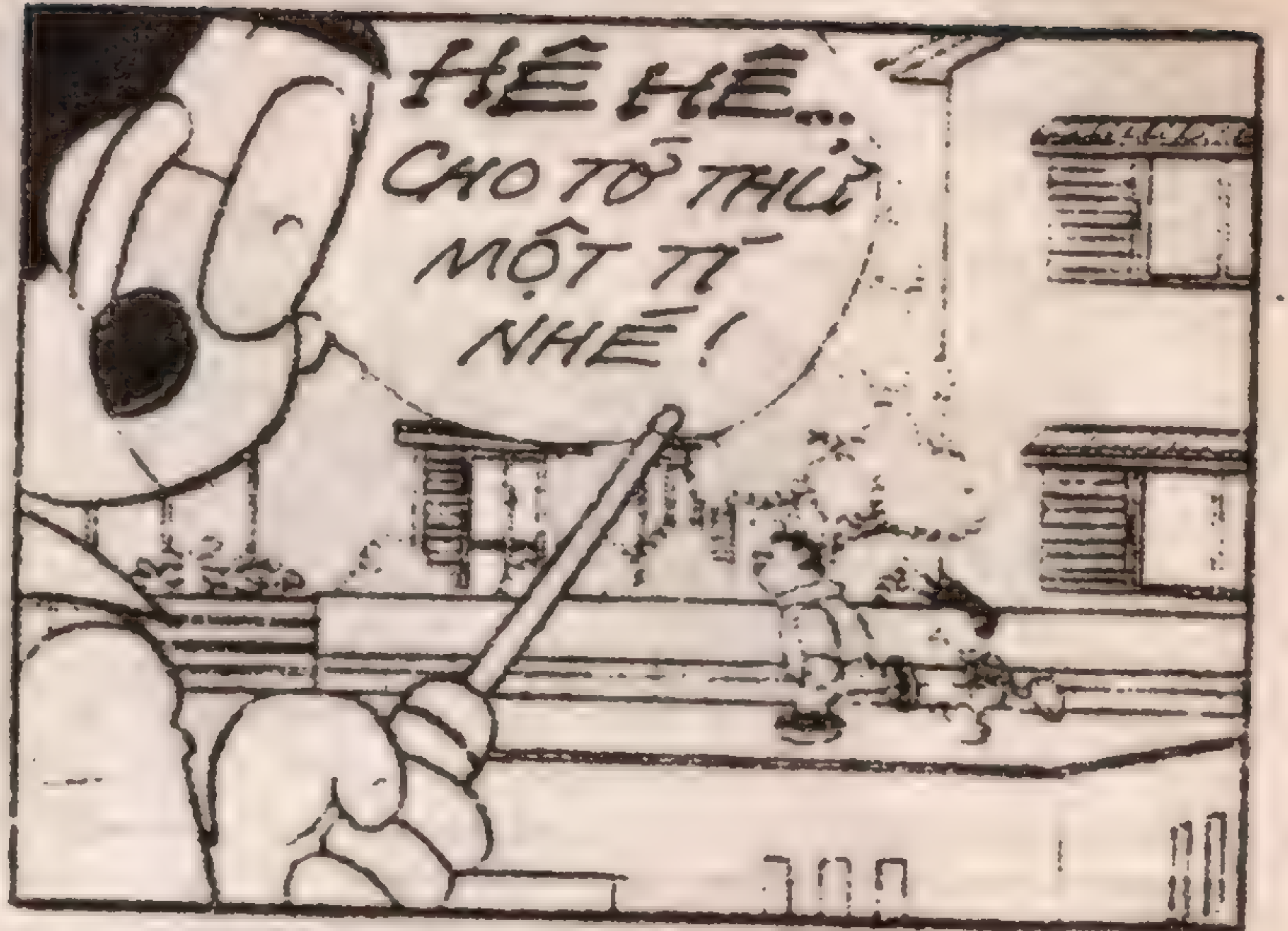
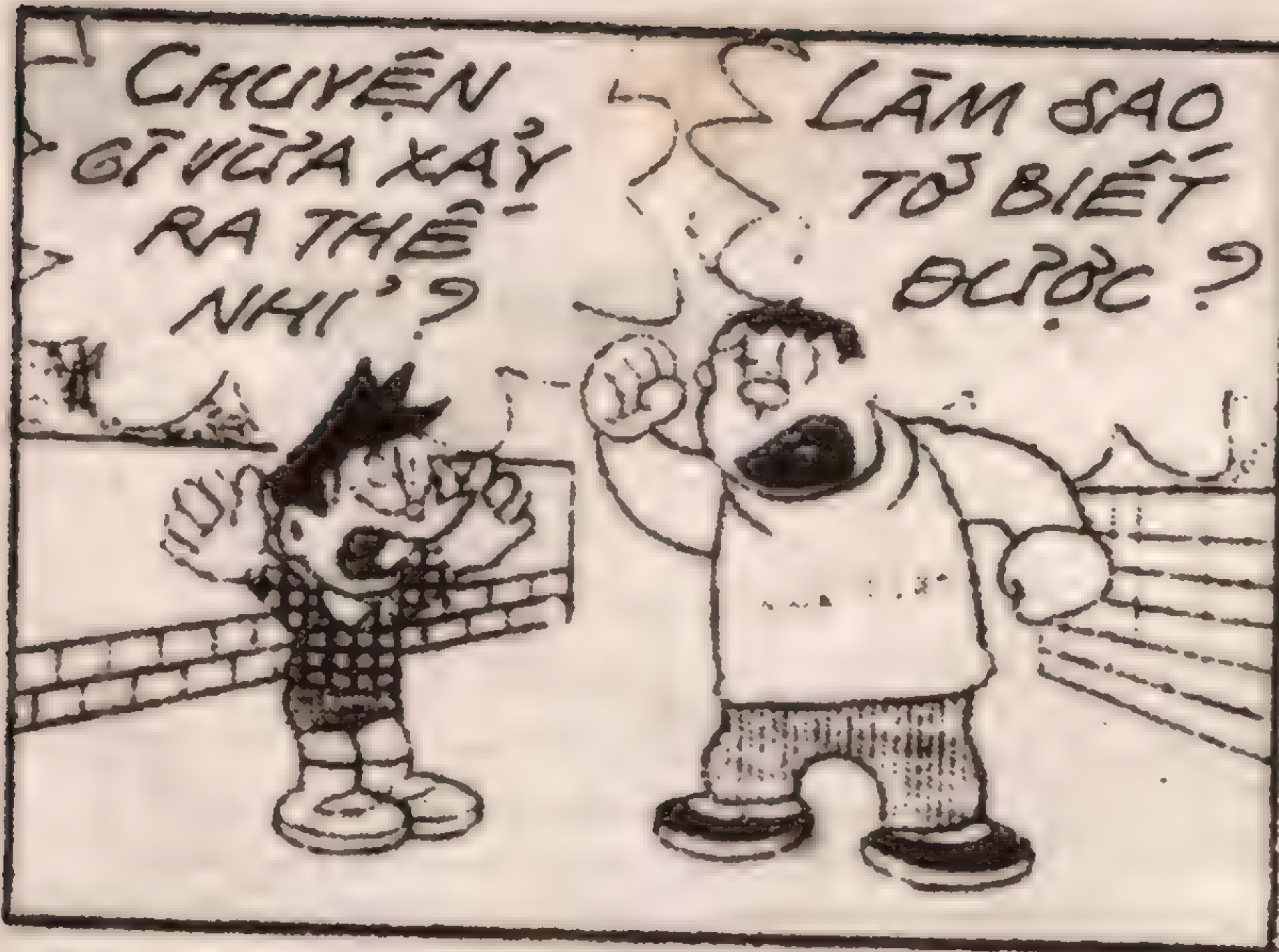
MÁY TÀI TẠO HIỆN TRƯỜNG

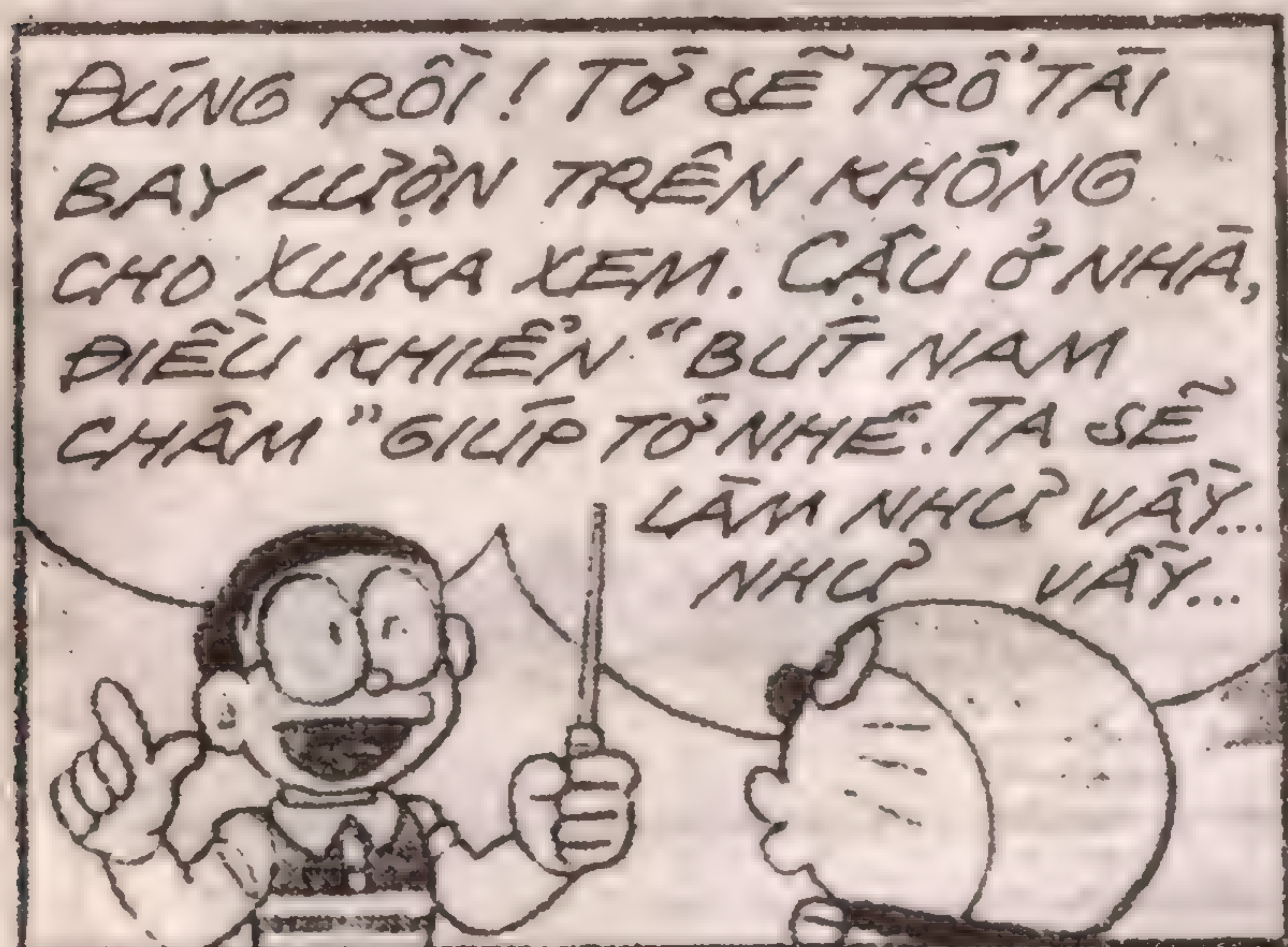
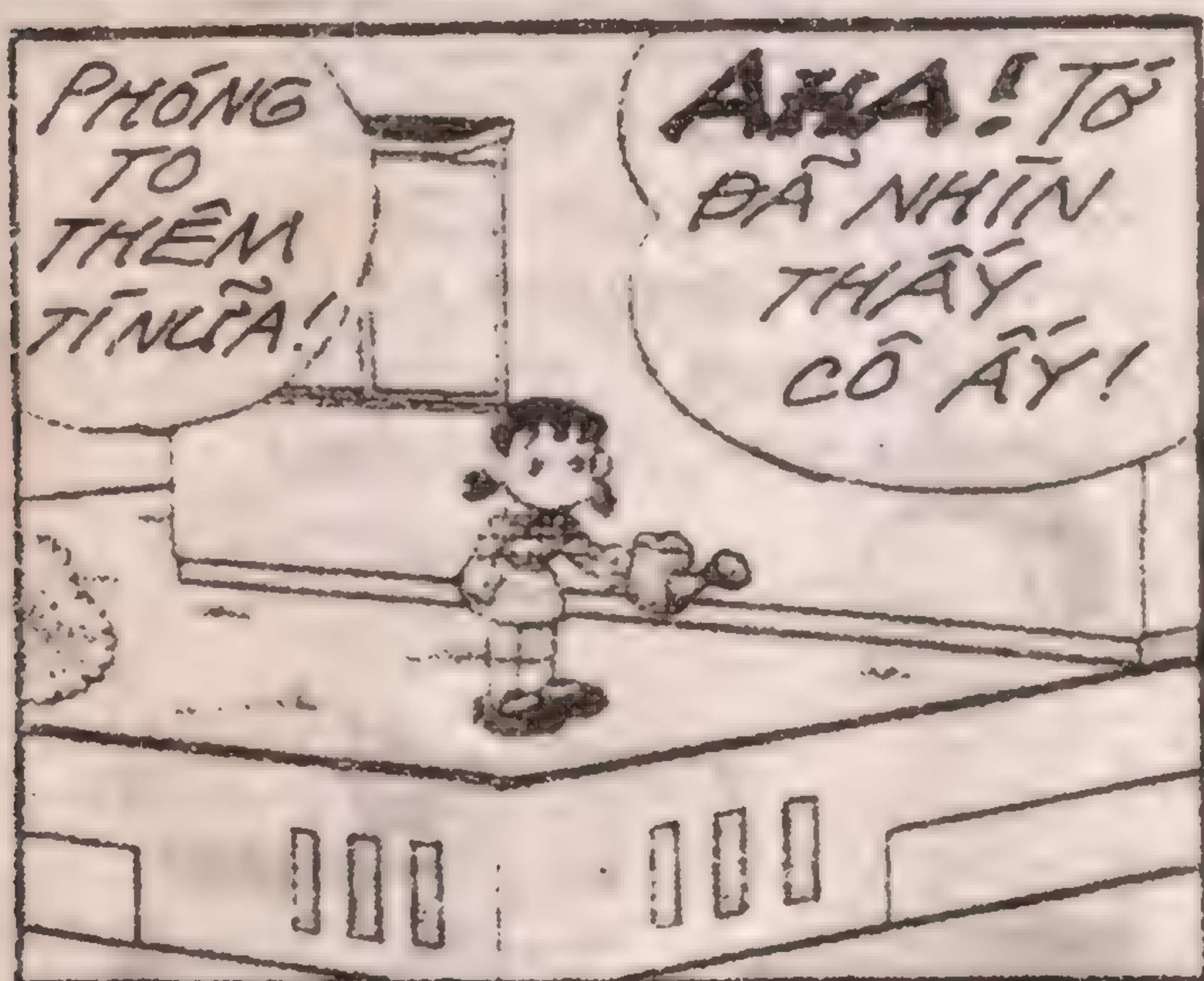
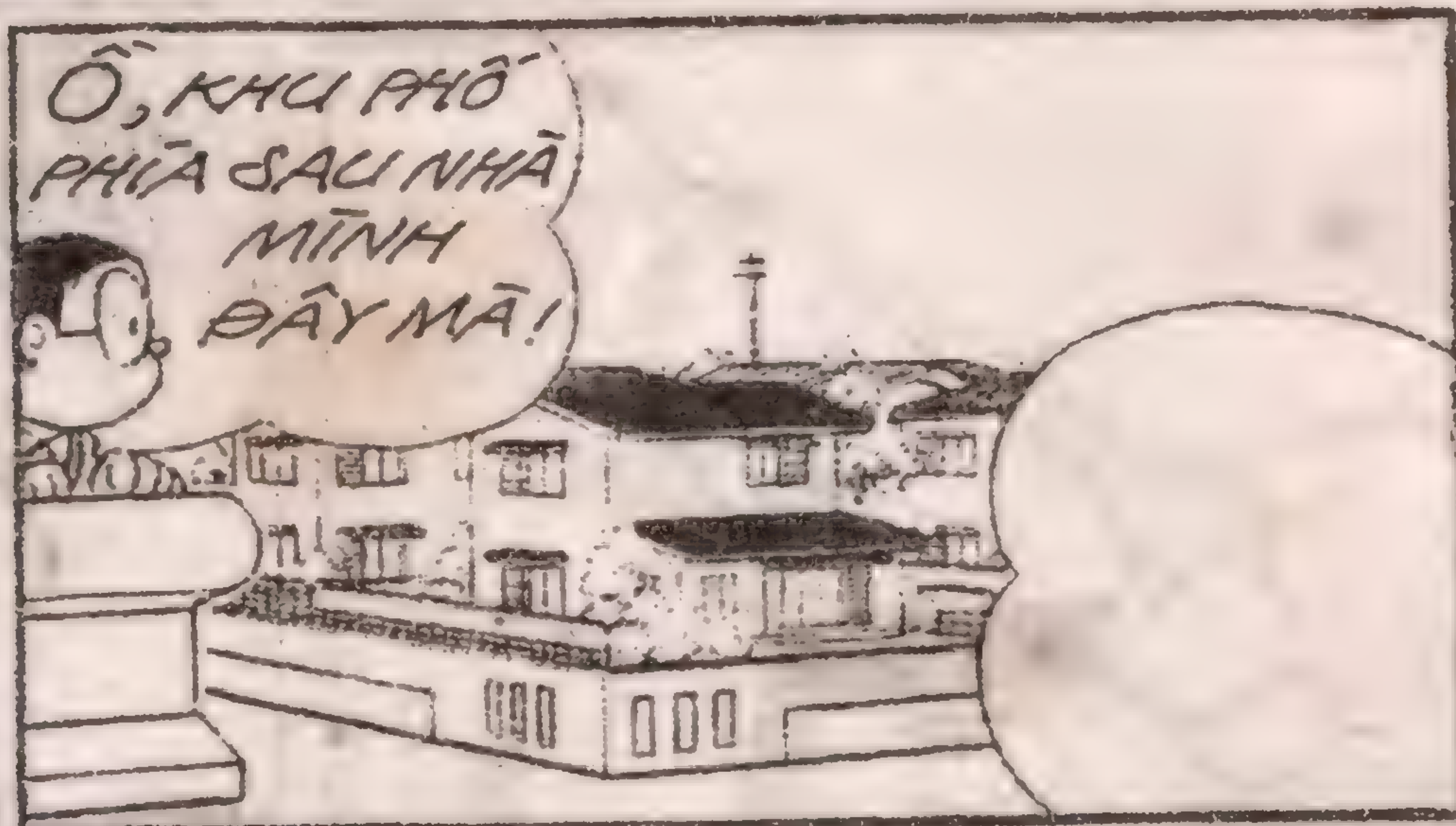
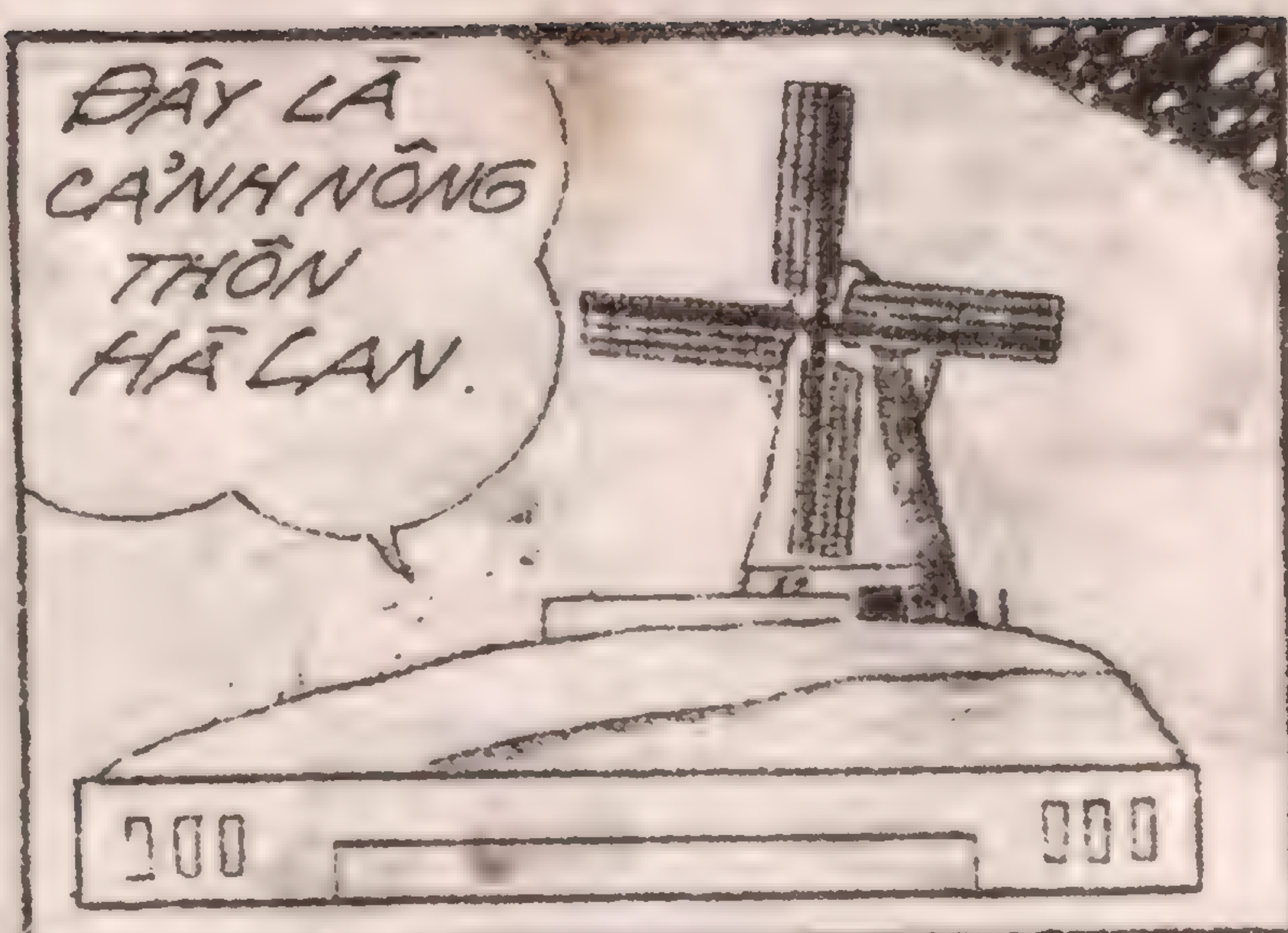
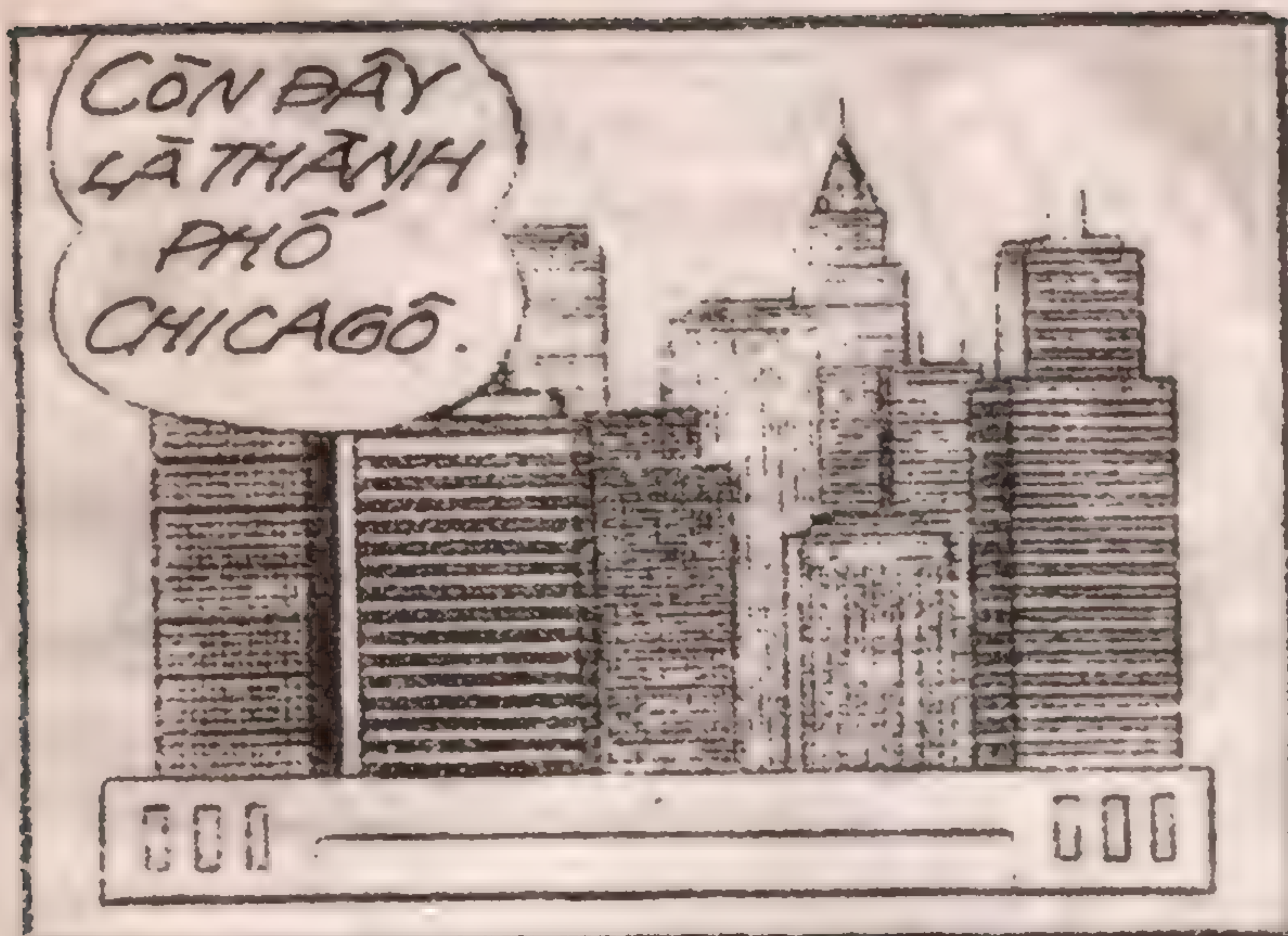

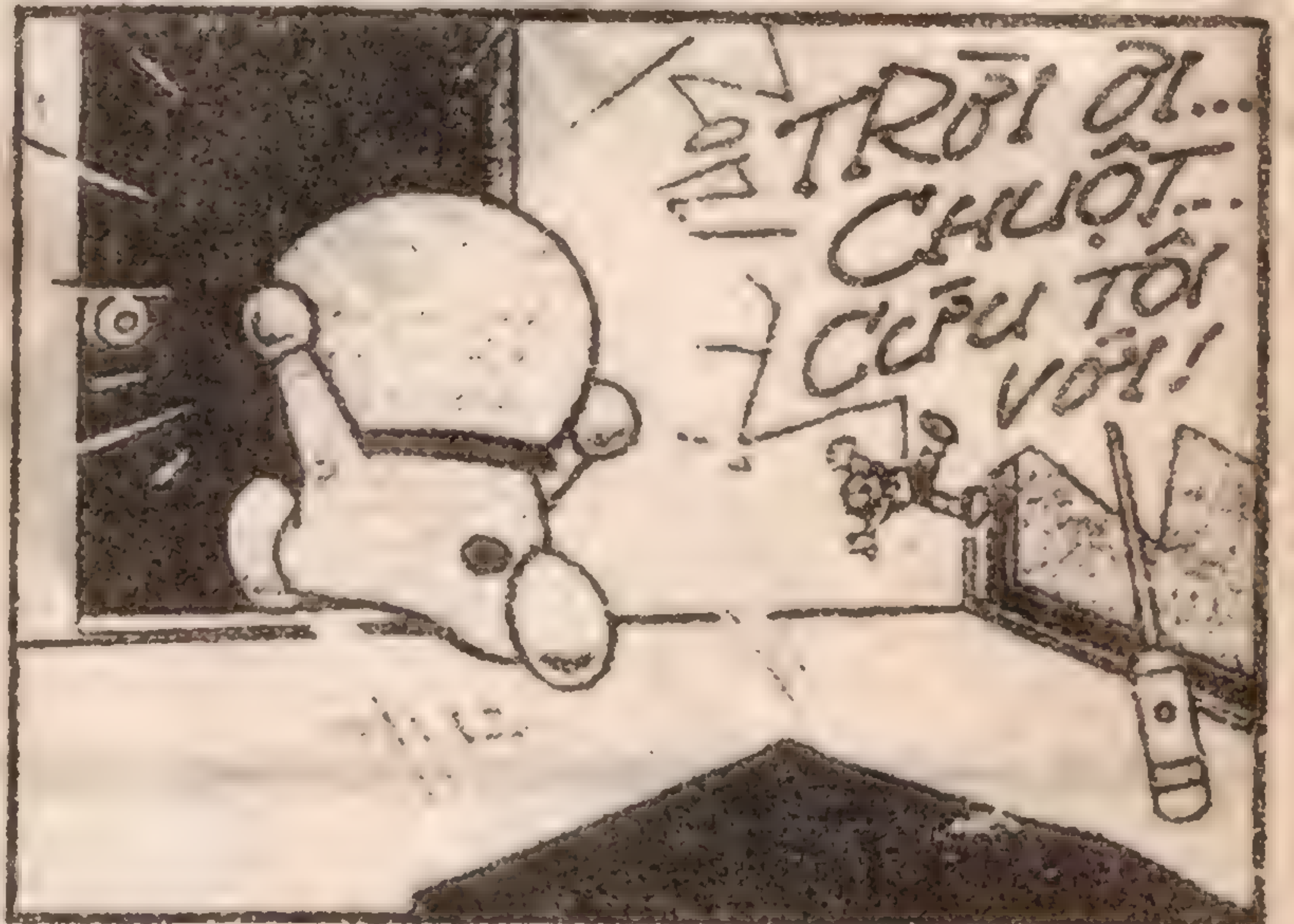
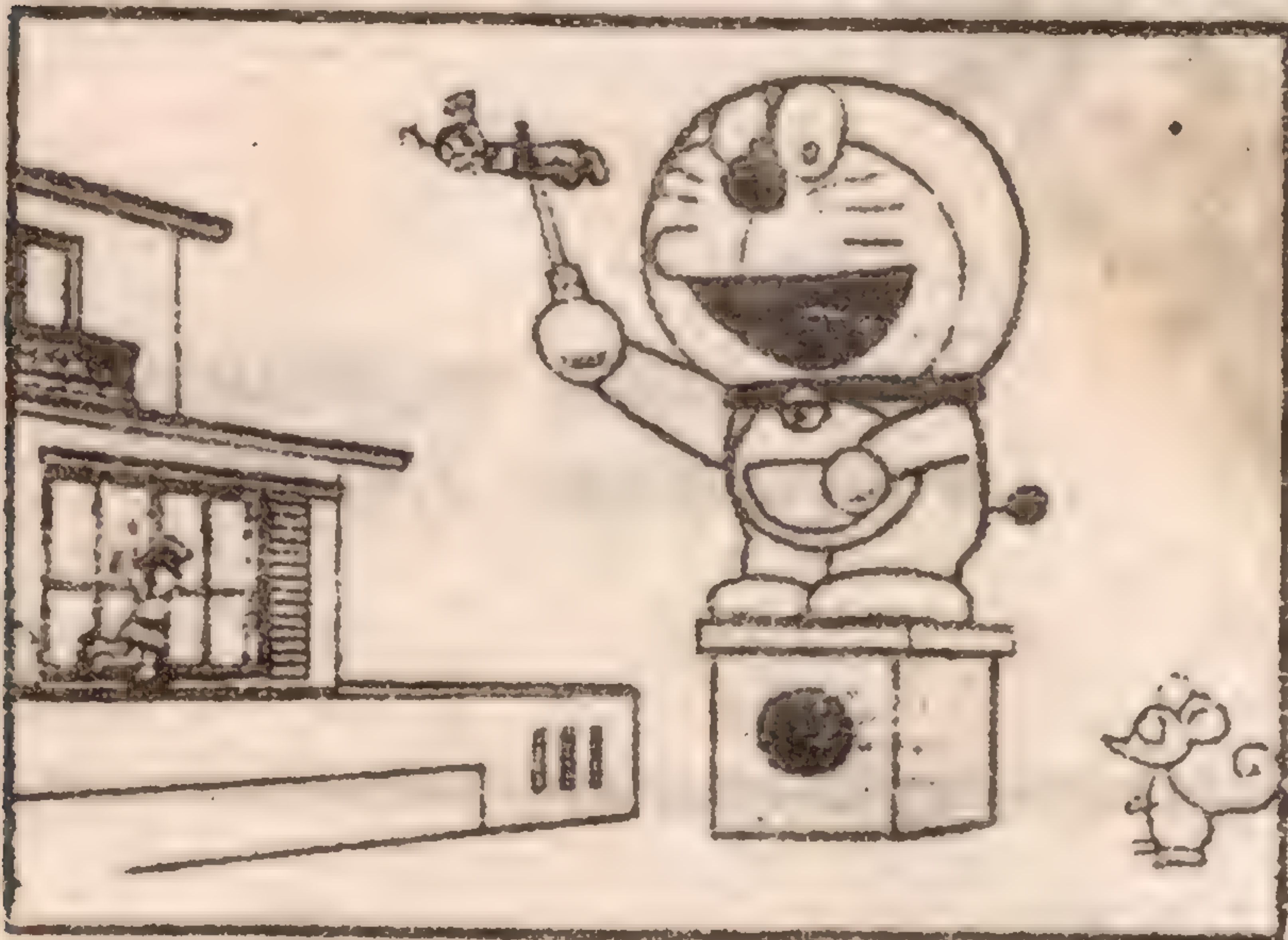

44

- Chủ nhiệm : DÔRÊMON
- Trục kỳ này : TẤT CẢ

KỶ NIỆM "BÁNH RÁN"

TRẺ CON VỚI Dôrêmon

Tớ thích Dôrêmon
Chờ suốt một tuần tròn
Hỏi vì sao tớ thích ?
Bời tớ là trẻ con !

Tớ cũng thích Dôrêmon
Tớ chờ chờ mãi mòn

Hỏi vì sao tớ cũng thích ?

Bời tớ đã từng là trẻ con !

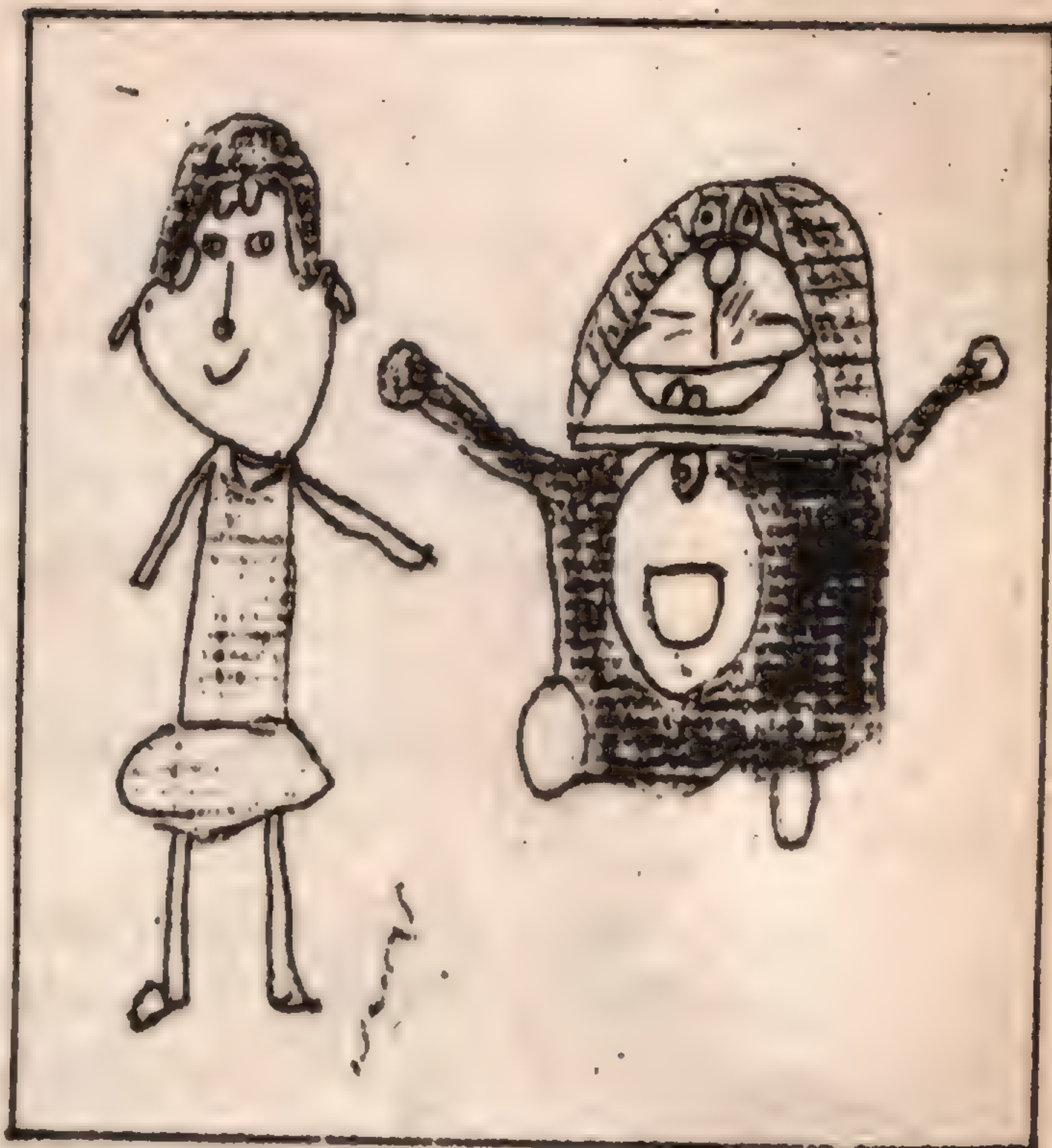
Còn tớ, tớ không thích Dôrêmon
Tớ chẳng cần biết "bổ" hay "ngon" !
Đừng hỏi vì sao tớ không thích
Bời tớ chưa bao giờ là... trẻ con !

Định Hải

Dôrêmon : Xin cảm ơn nhà thơ Định Hải, tác giả của bài thơ nổi tiếng "Trái đất này là của chúng mình", đã tặng thơ cho Mèo máy với lời thơ rất... *nhon nhon*!

quý mèo đồ rề mon,
 em là trường bá vương
 lớp mẫu giáo năm tuổi.
 khi nào đồ rề mon,
 chài em, xu ka, nô bì ta,
 xê cô, đề khi rảnh lại em
 chơi!
 bá vương

- Thư của bé Trương Bá Vương, 90F
 Trần Quốc Toàn, Quận 3, TP. HCM
 - Tranh của bé Võ Hữu Thanh Loan 12
 Nguyễn Trường Tộ, Long Khánh

NGƯỜI GIÀ VÀ DÔRÊMON

Đầu tháng 8 năm 1994, nội tớ bị
 lên huyết áp, phải vào bệnh viện
 và phải vô nước biển. Ở trong đó, nội
 tớ rất buồn nên các cậu, dì và các
 anh, chị của tớ đem vào rất nhiều
 sách báo cho nội xem. Nhưng nằm
 viện quá rảnh nên bao nhiêu vẫn
 không đủ cho nội đọc.

Chiều hôm đó tớ lên thăm, thấy
 nội nằm buồn thiu. May là tớ có mang
 theo xấp truyện tranh tớ mới vẽ để dự
 cuộc thi Vui hè 1994 với Dôrêmon,
 cùng truyện "Dôrêmon" tập 25. Tớ
 đưa cho nội xem đỡ chuyện của tớ
 vẽ. Coi xong, nội khen làm tớ nở
 mũi quá trời. Nội hỏi tớ làm sao mà vẽ
 đẹp thế. Tớ nói:

— Con coi sách Dôrêmon mà biết
vẽ đó nội!

— Dóc di! Sách đó có gì hay
đâu?

Tớ cãi:

— Hay lắm đó, nội ơi. Tụi con nhờ
đọc bộ sách Dôrêmon mà hiểu biết
nhiều thêm về đủ mọi mặt đó.

Nội thách:

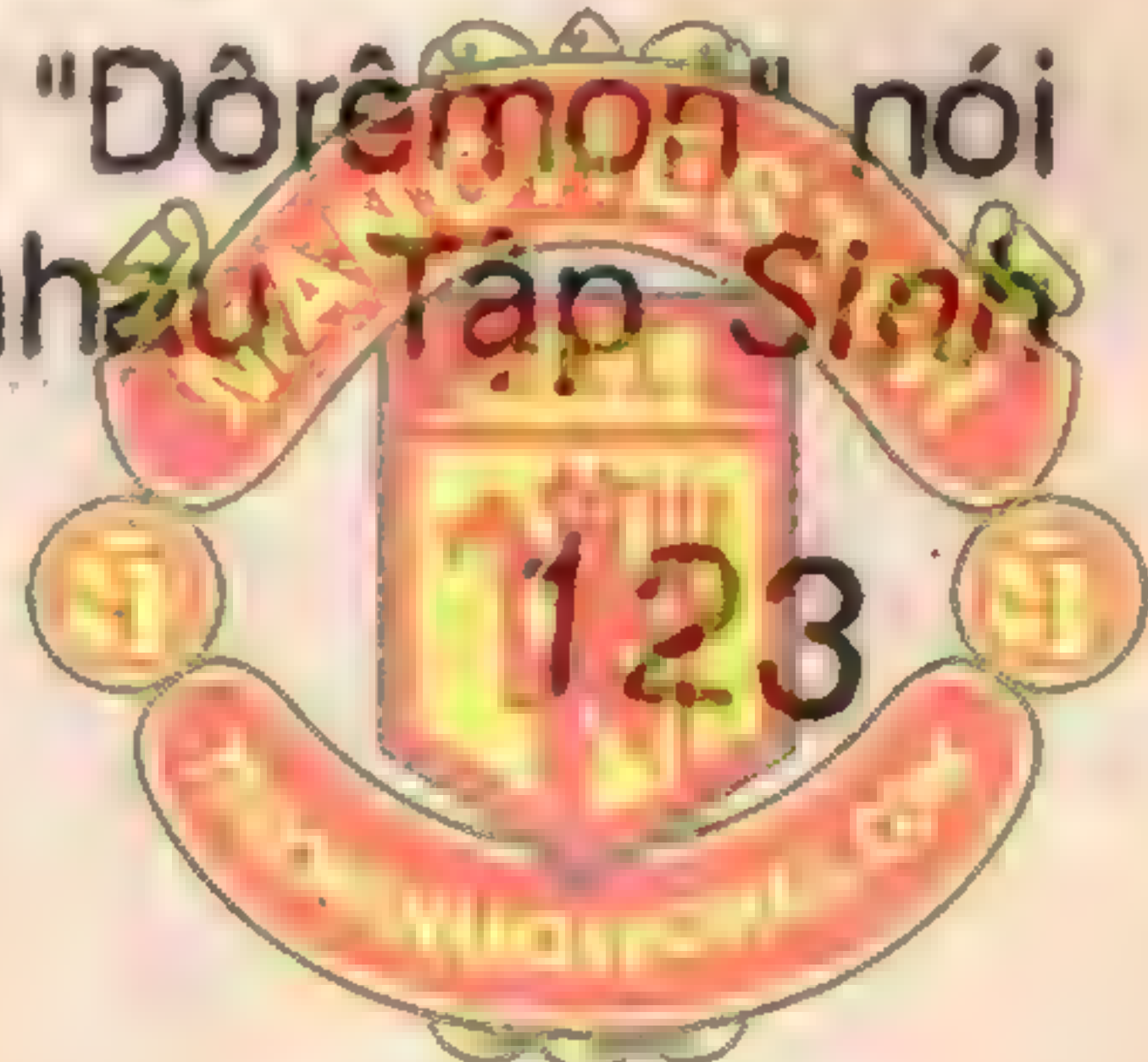
— Đâu, nói nội nghe coi. Nội
đang mở to lỗ tai để nghe con nè.

Thế là tớ bắt đầu nói cho nội biết
về những điều hay và có tính giáo
dục của bộ sách "Dôrêmon" cho nội
biết. Nội ngạc nhiên hỏi:

— Con nói thật không? Đâu, đưa
nội xem thử coi có đúng vậy không?

Tớ liền lấy Tập 25 đưa cho nội
xem và nói:

— Mỗi một quyển "Dôrêmon" nói
về một vấn đề khác nhau. Tập Sinh

nhật Chaien mà con mang theo không có nói về thời nguyên thủy, mà nói về những chuyện khác. Nội coi đỡ đi. Nếu nội thấy hay thì mai con sẽ đem những cuốn khác vô cho nội.

Một giờ sau, nội đã đọc xong hết và nói :

— Con mèo tròn như trái dưa gang ấy thông minh nhĩ ? Nội thích nhất là truyện *cái máy khám bệnh đa khoa* đó. Nếu có cái máy đó,, nội sẽ khỏi bệnh và được về nhà. Nội không thích ở trong cái bệnh viện buồn tẻ này đâu !

Tớ cười xòa rồi nói với nội :

— Nội thấy chưa, con đã nói rồi mà. Ai mà đọc các cuốn sách này là "mê tới bến" luôn !

Nội cười và trách :

— Cái con này, làm như ai cũng mê Dôrêmon như nó vậy !

Trước khi về, tớ hỏi nội có muốn xem Dôrêmon nữa không. Nội đáp :

— Ờ, con đem nhiều nhiều cho nội xem !

Tớ khoái quá, nhảy cõn lên và la :

— A ha ! Vậy là nội đã mê Dôrêmon của con rồi, hi hi hi !

Từ đó, mỗi ngày, tớ đều mang một chồng "Dôrêmon" vào cho nội xem. Hai ông cháu thường bàn với nhau về các tiết mục hấp dẫn trong sách. Nhờ vậy, tinh thần của nội rất thanh thản dễ chịu, làm bệnh thuyên giảm nhanh chóng. Chỉ bốn hôm sau nữa, nội đã được ra viện.

Từ khi về nhà, nội thường kêu tớ lấy sách "Dôrêmon" ra cho nội coi tiếp. Dôrêmon ơi, cậu *thấy* người già như nội tớ còn bị cậu làm cho *mê mẩn* chưa hả ? Tớ tin là nếu bộ sách "Dôrêmon" được phát hành khắp thế giới thì các bạn thiếu nhi năm châu, và cả người lớn nữa, đều yêu thích cậu và nhóm bạn lớp 5E không khác gì bọn nhóc Việt Nam của tớ, kể cả gia đình của tớ nữa !

Thân mến
Dôrêmon lắm
Bạn của các cậu

Dương Nguyễn
Nhà Khanh, 12 tuổi
(61 Hoàng Văn Thụ, Phú
Nhuận TP. HCM).

Tranh của cô
Nguyễn Thị Giang
(1645 Phạm Thế Hãn,
Quận 8, TP. HCM)

bé và Dôrêmon

Có đâu túi dụng phép màu ?
Muốn gì được nấy, vênh râu như Mèo
Bé ngồi ước suốt buổi chiều
Hóa ra... Mèo máy bao nhiêu người Nhớ !

Bùi Nguyễn Cao Vinh
(Hòa Thọ, Hòa Vang - QNĐN)

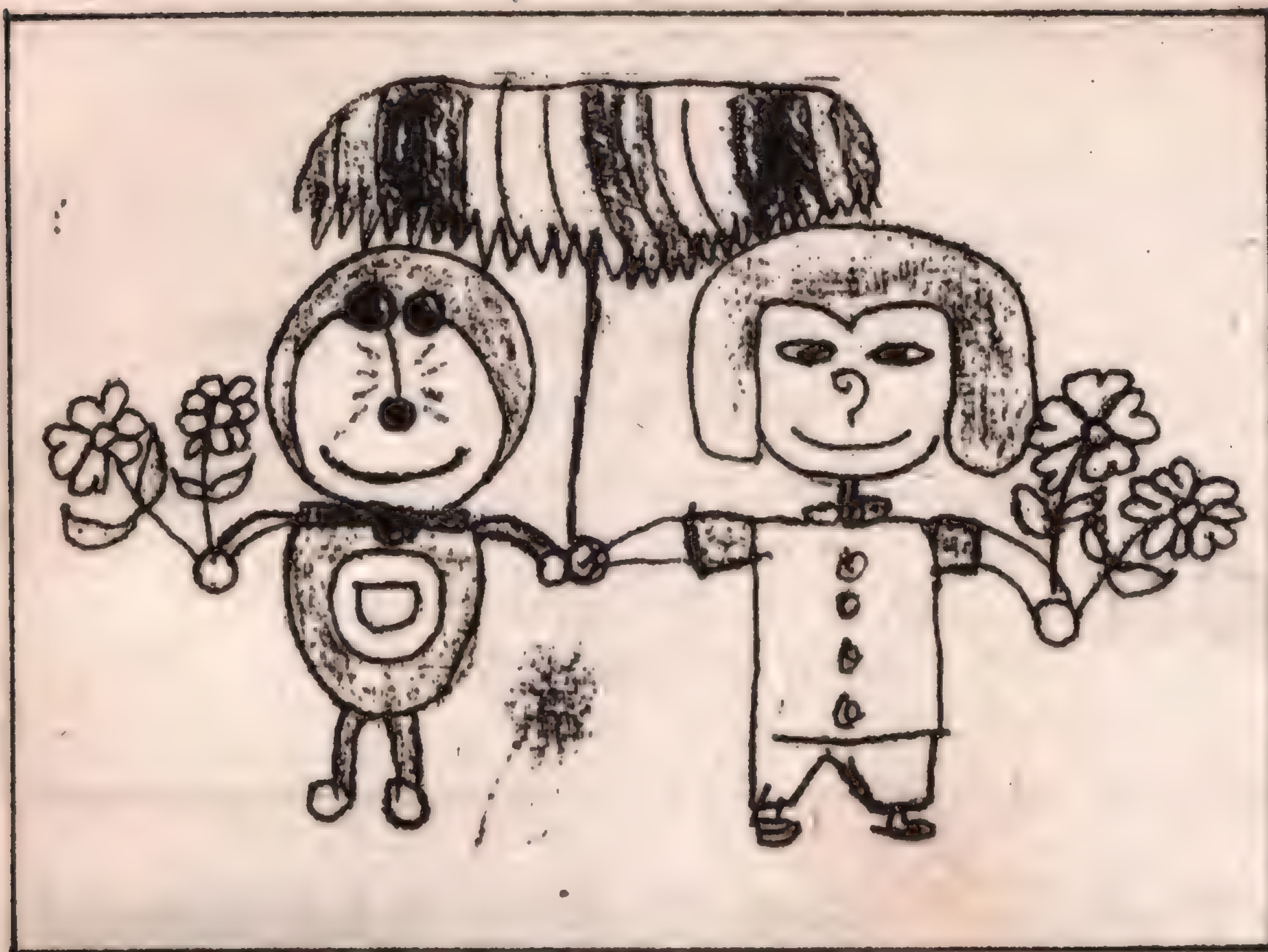
giá mà tôi có bạn,...

Nôbita đáng thương và đáng trách
Chỉ tự mình mang họa vào thân
Dôrêmon đúng là một người bạn
Làm Nôbita hiểu rõ được mình
Dôrêmon, bạn làm sao hiểu được
Tại nơi đây, bạn có mặt khắp nơi
Tôi thầm trách Nôbita khổ
Có bạn rồi mà suốt ngày làm
bạn "đau"
Dôrêmon ! Giá mà tôi có bạn
Thì tôi sung sướng biết chừng nào
Tôi nói thế chắc Nôbita tức lắm
Biết làm sao được, Dôrêmon nói
tiếng ở khắp nơi !

Lại Tất Hà
(Lớp 10, PTTH Bãi Cháy Hòn Gai,
Quảng Ninh)

Bé Vô Hữu Thanh Loan lớp 2, trường
Kim Đồng, Long Khánh - Đồng Nai
khiêu vũ với... "Dôrêmon"

• Dôrêmon vui chơi với em (tranh của bé Lương Thảo Vy, Trường A Châu Phú B (372 Lê Lợi, Châu Đức, An Giang)

bé bé tròn xinh

*Dôrêmon bé, bé tròn tròn
Mèo máy nhưng mà ngoan rất ngoan
Chúng tớ rất vui vì có cậu
Cậu là bạn của trẻ Việt Nam.*

*Dôrêmi bé, bé xinh xinh
Cũng ngoan, cũng giỏi giống như anh
Chúng tớ mong sao thêm nhiều chuyện
Có cậu cùng "anh" trên sách xinh*

Hoàng Mi Na
(92 Hùng Vương, Đà Lạt)

VỊ THÂN THẾ KỶ

Lên ba mà chỉ nói ê a, bé Kim Anh quả thật ít nói tới nỗi mọi người cứ tưởng em bị "câm" luôn. Thế nhưng bé rất khoái chú mèo Dôrêmon. Đang

khóc mà nghe tôi nói sẽ kể chuyện Dôrêmon là bé nín ngay tức thì.

Hôm đó, tôi và em Hiệp qua nội chơi. Như mọi lần, tôi điem theo

truyện "Dôrêmon" để kể cho mấy đứa em họ nghe, trong đó có cả Kim Anh. Kể xong, bao giờ cả bọn cũng xúm lại tập cho Kim Anh nói "Dôrêmon".

Hôm ấy, bé bỗng bật ra :

— Đồ...ô...on...

— Không phải, em phải nói là *Dôrêmon ! Dôrêmon* – Tôi nhẹ nhàng nhắc lại.

— Đồ...ê...on...

Thấy bé tiến bộ, cả bọn vỗ tay khen bé thật lớn, làm mọi người chú ý. Nhất là thím Ba tôi, mẹ Kim Anh. Thím lại gần và nói :

— Dâu, con nói "Dôrêmon" lại cho mẹ nghe coi !

— Đồ...ê...on !

— Con nói đúng, mẹ biểu Chế Như kể chuyện Dôrêmon cho con nghe !

— Đồ...ê...on ! Đồ...rê...mon ! Dôrêmon !

Các bạn có biết chuyện gì xảy ra không ? Thím tôi đã khóc. Thím khóc như một đứa trẻ. Ngay hôm sau, thím cho tôi tiền mua truyện Dôrêmon (thật là may quá !) Tôi bỏ ra nhiều thời gian tập cho Kim Anh nói, và tôi đã được đền bù : bé nói được ngày càng nhiều hơn. Cả nhà tôi nhận xét : *Dôrêmon đáng là vị thần thể kỷ !* Đúng là như một phép lạ, Dôrêmon đã đem đến niềm vui cho mọi người.

Huỳnh Thị Tố Như, 15 tuổi
(96/22 Khóm 6, phường 7, đường
Nguyễn Hữu Sanh, thị xã Cà Mau, Minh
Hải) Tranh của bạn Tố Như

TÌNH THƯƠNG CỦA BỐ MẸ MÁY NÀO CÓ THỂ CHO ?

Dôrêmon thân ! Cậu có máy nào có thể đem nhà cửa, quần áo, sách vở và tình thương cho các bạn mồ côi đang phải lang thang không nơi nương tựa không ? Nhiều lúc ra ngoài phố, mình lại bắt gặp những con mắt khát khao tội nghiệp nhìn theo những gia đình hạnh phúc. Chắc các bạn ấy thèm khát tình thương yêu của bố mẹ lắm, Dôrêmon nhỉ ? Cậu hãy cố gắng giúp các bạn ấy nhé !

Bạn thân : Đào Thanh Dung
(Khu tập thể Máy Dèn, Hoàn Kiếm Hà Nội)

● KỶ NIỆM "BÁNH RÁN" ở Việt Nam còn là các hội thi Vui hè 1993, 1994 cùng Dôrêmon nữa, phải không các bạn?

Hè 1993, đã có 8212 bạn gửi bài dự thi, trong đó có 2000 bạn được nhận quà tặng và 133 bạn được trao các giải thưởng khác nhau của năm cuộc thi. Đến hè 1994, do chỉ có ba cuộc thi và lại chẳng dễ chút nào nên có 53 bạn đoạt giải thưởng trong số 2210 bài dự thi. Dù sao, vẫn có thật nhiều tác phẩm tốt về sáng tác nhạc, kể chuyện và sáng tác tranh truyện tranh Dôrêmon ở Việt Nam. Đây là một trong các sáng tác ấy của hè 94:

MÙA HÈ - MÙA BƠI

● Giai khuyến khích cuộc thi sáng tác tranh truyện hè 94

● Tác giả: Nguyễn Vũ Dũng, 13 tuổi, học sinh lớp 8 trường Giang Võ II (phòng 205, nhà C1, khu tập thể Ngọc Khánh, Ba Đình - Hà Nội).

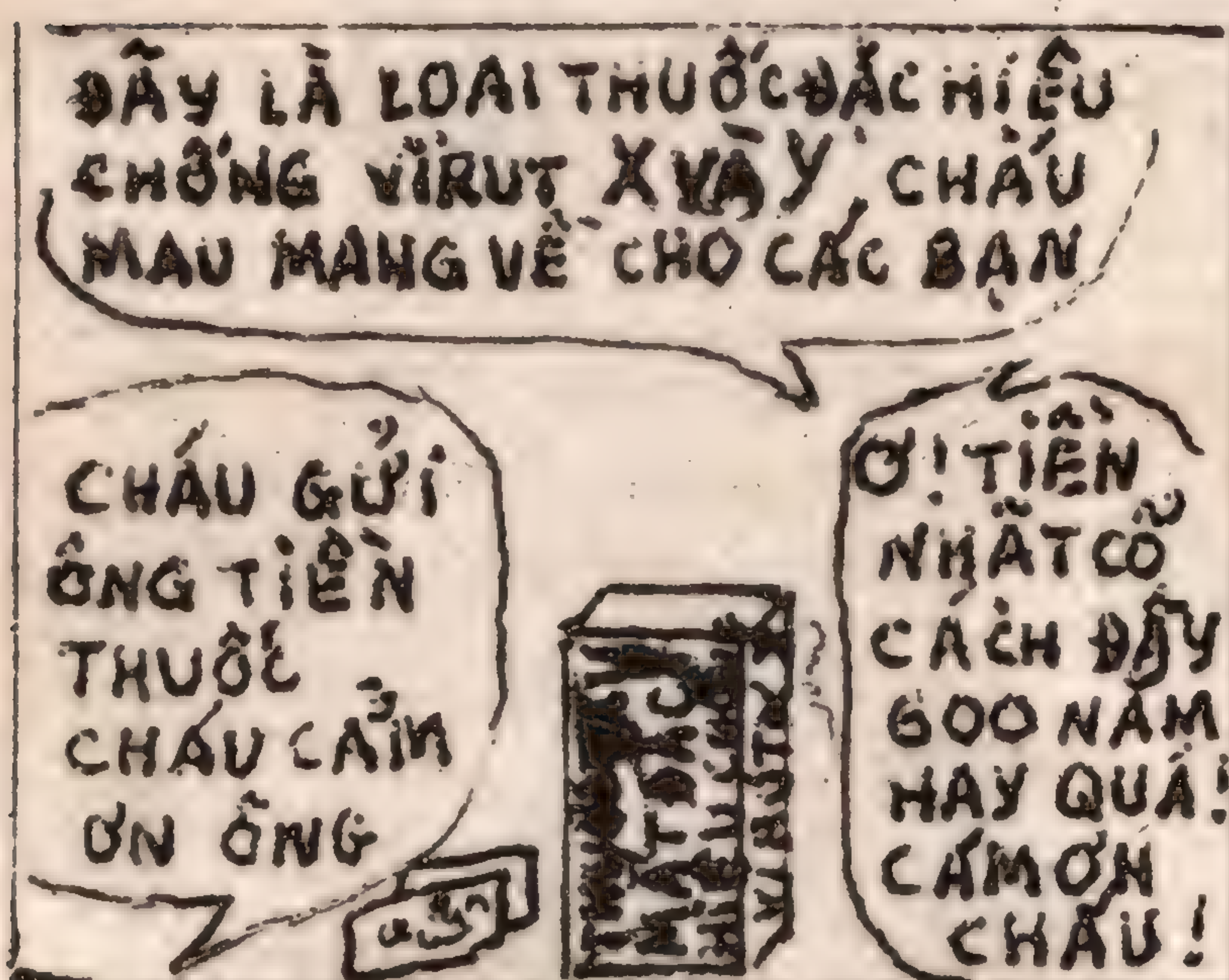

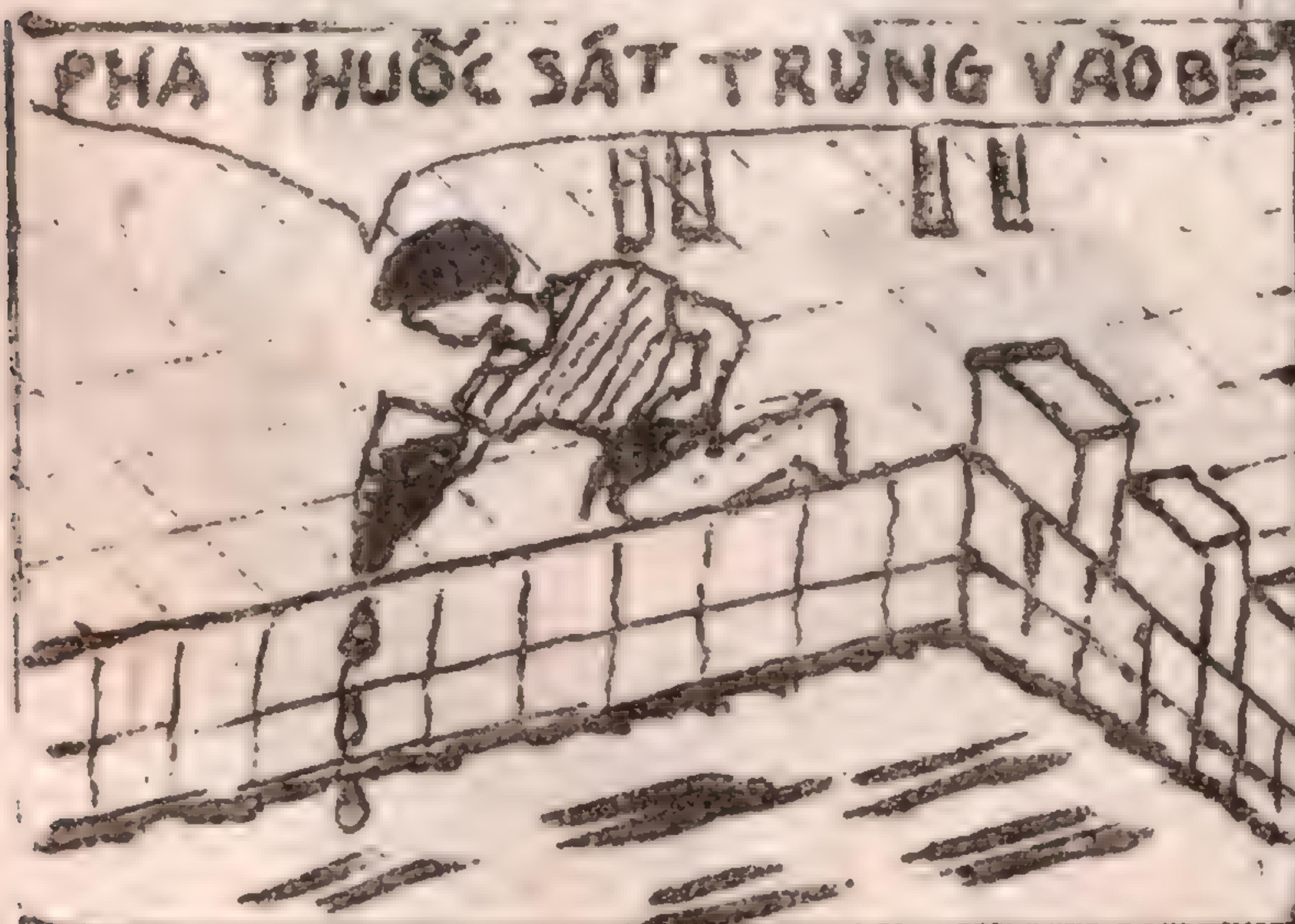
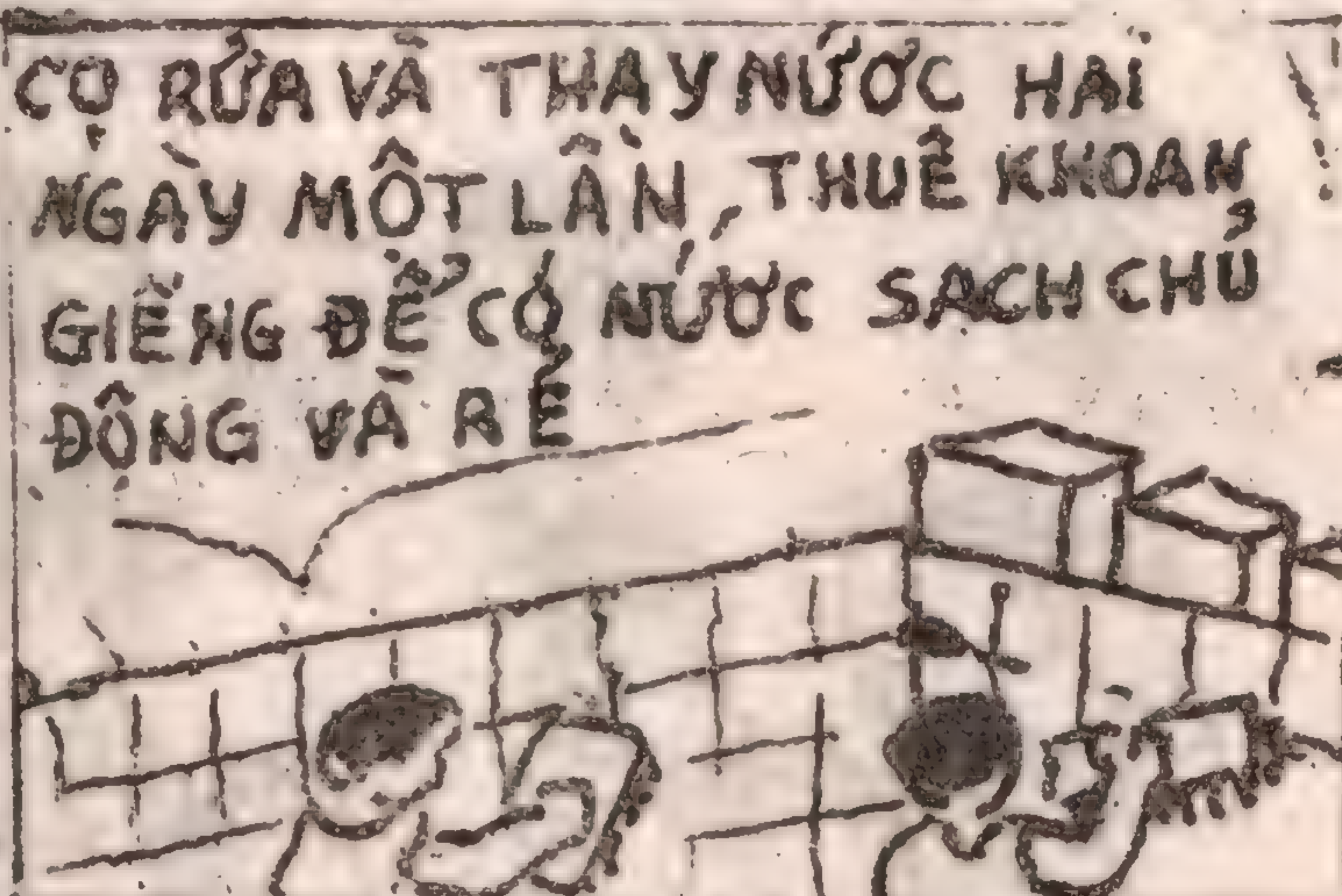
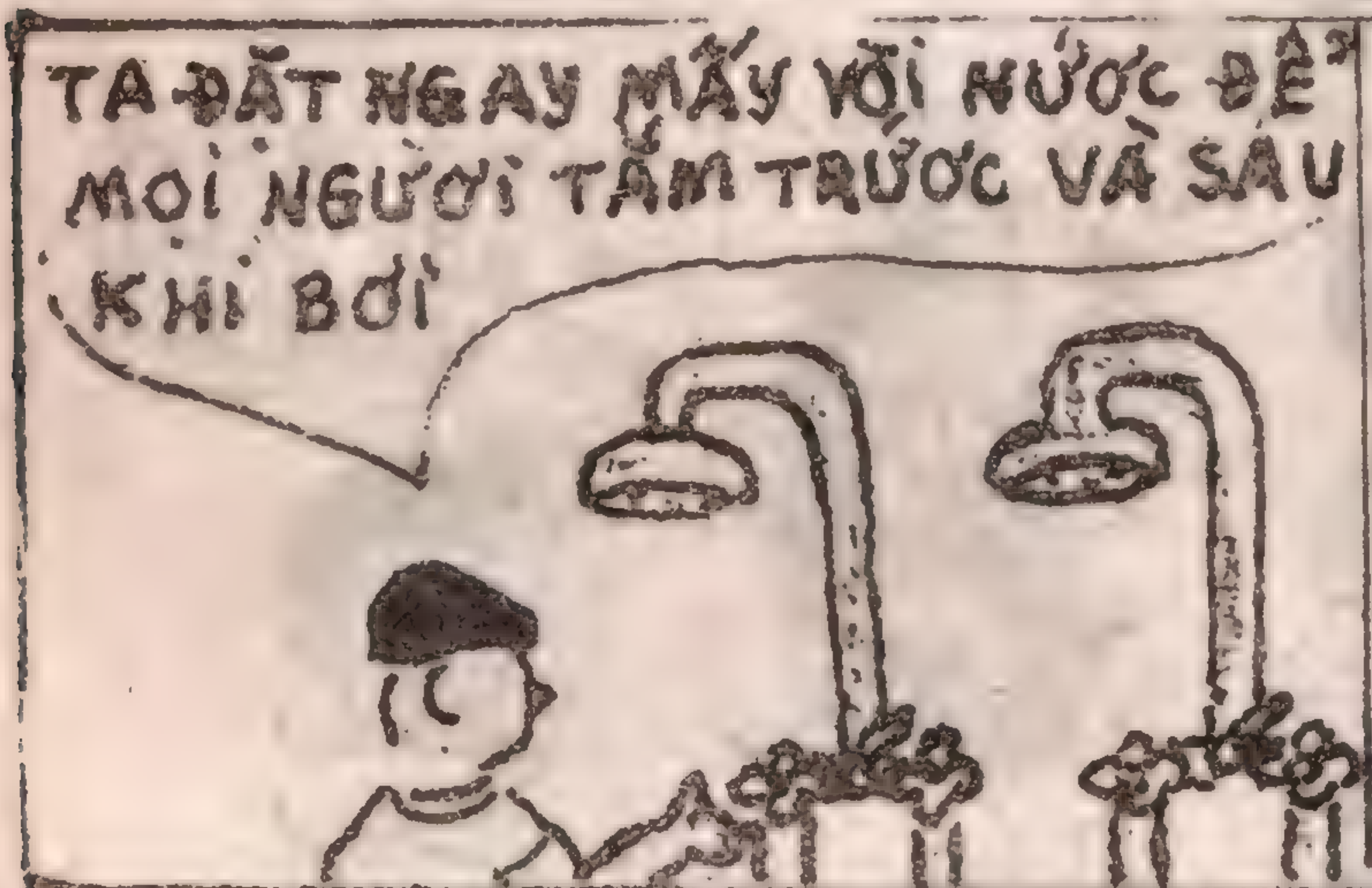
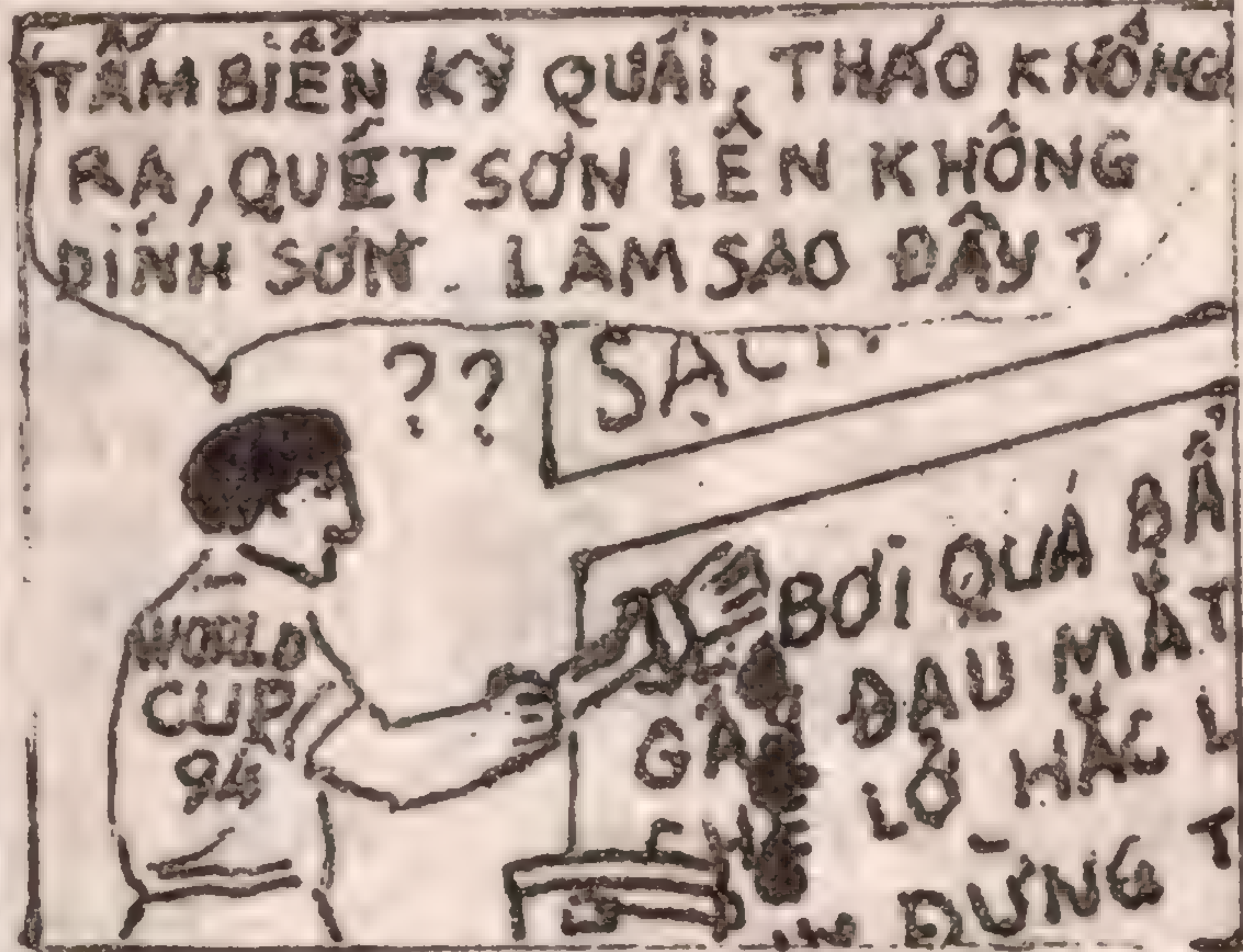
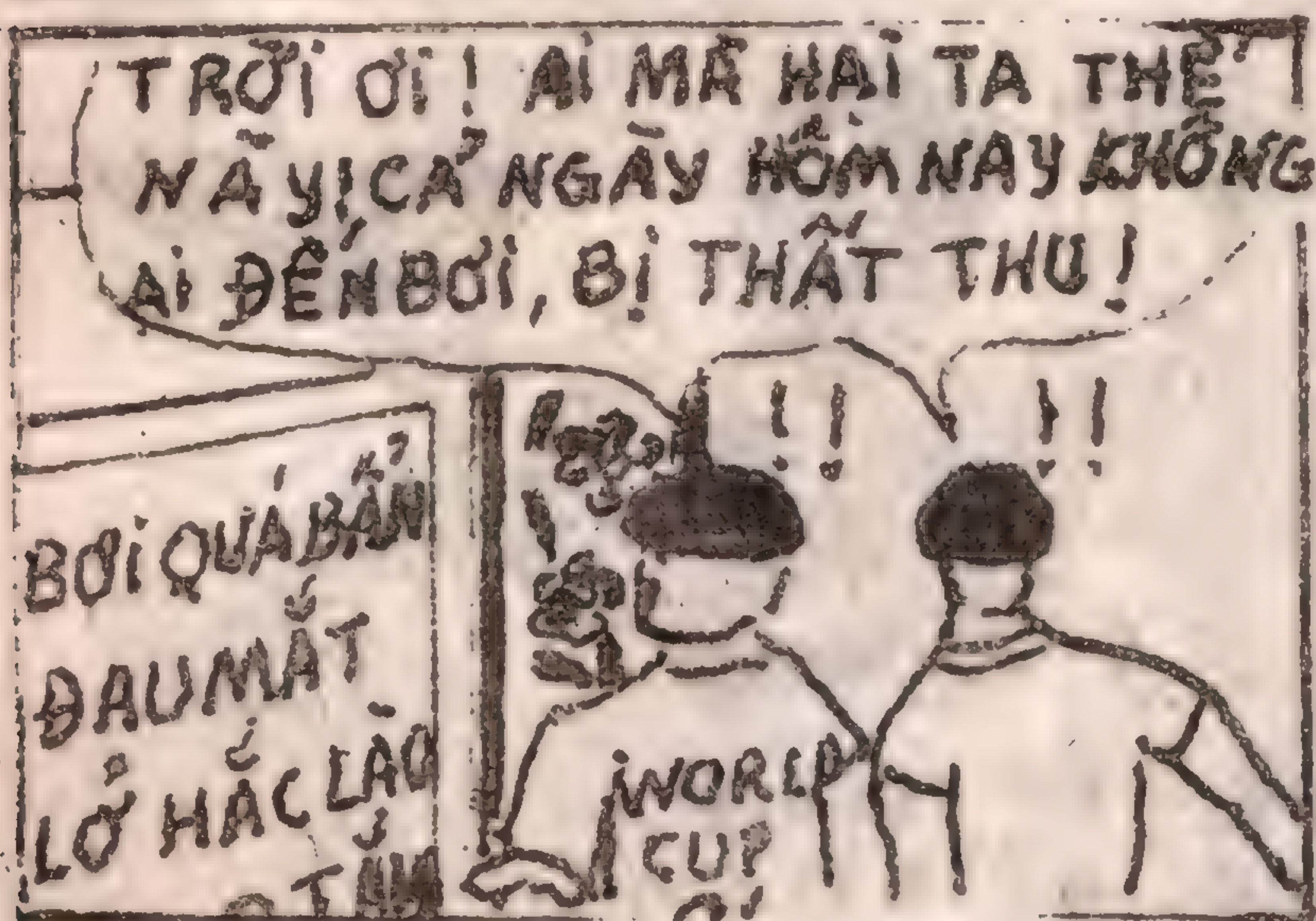
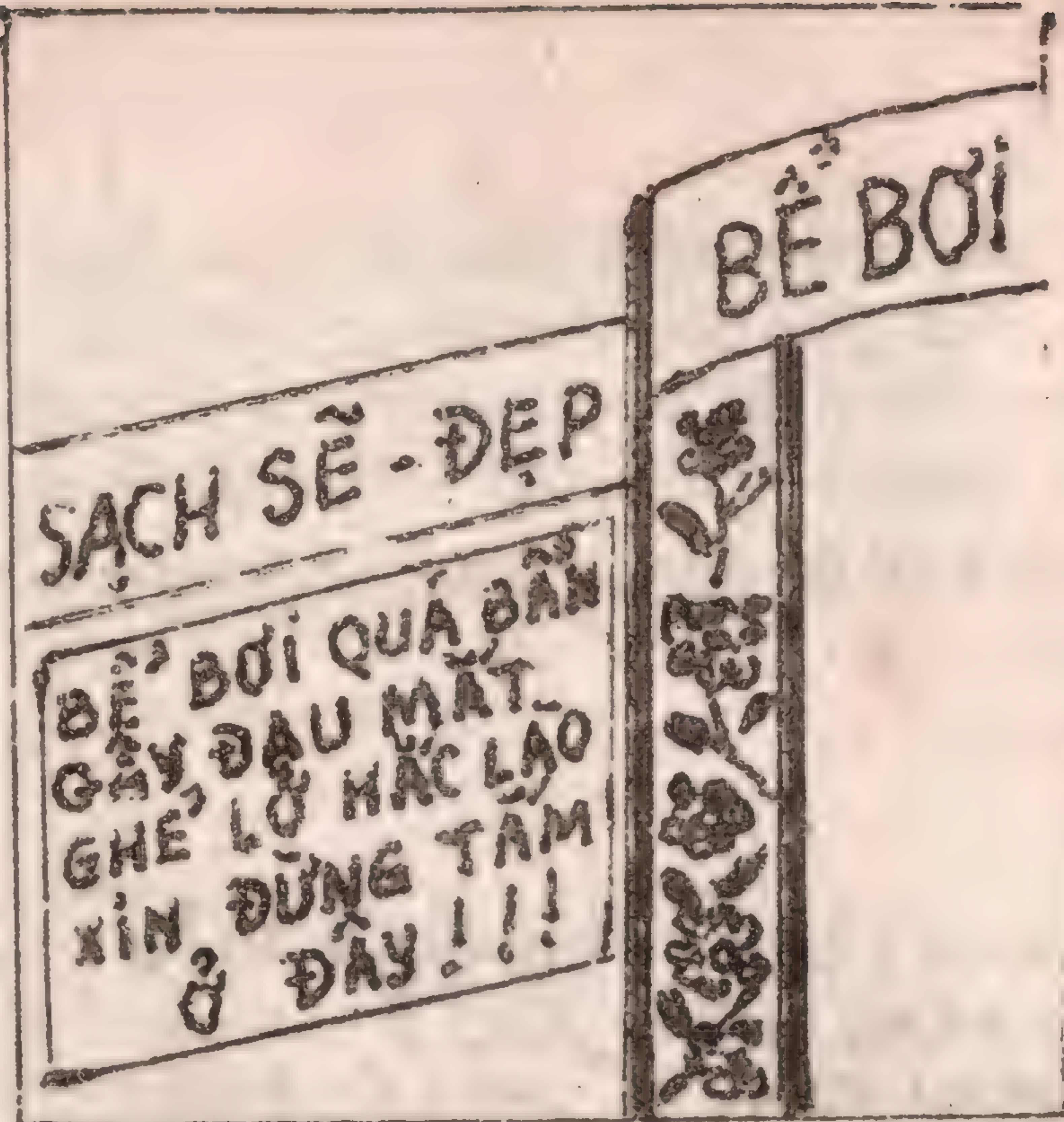
Trích đoạn : Nhóm Dôrêmon đến Việt Nam vào dịp hè và được các bạn nhỏ rủ đến một bể bơi...

Sau khi hứng nước mắt riêng cho từng "bệnh nhân nhí", Dôrêmon đã dùng cỗ máy thời gian bay tới thế kỷ 21 rồi lại tới hẳn thế kỷ 26. Vào Viện mắt, dùng kính hiển vi hiện đại có độ phóng to từ 1 triệu đến 200 triệu lần để tìm ra các virus X và Y gây bệnh đau mắt. Chàng ta lập tức mang thuốc từ thế kỷ 26 bay trở lại... Thế rồi tất cả dùng chong chóng tre của Dôrêmon bay đi tìm hiểu các hồ bơi khác...

AI TÈ VÀO BỂ BƠI. NƯỚC CHỖ ĐÓ ĐỔI THÀNH MÀU HỒNG, KHÔNG CHỐI ĐƯỢC. CẬU PHẢI TRẢ 20 NGHÌN ĐỒNG PHẠT VÀ CẦM LẤY PHIẾU BIÊN LẠI NÀY.

HÔM NAY TÔI ĐỊNH CHẾU ĐÃI CÁC CẬU MỘT CHÁU KEM. GIỜ THÌ HẾT RỒI!

Sung mắt cá

(Giải ba cuộc thi "Kỷ niệm Dôrêmon" - Hội thi vui hè 1994 với Dôrêmon)

Dôrêmon ơi ! Khi Bin viết bài này cho Mon thì chân Bin vẫn còn đau. Nó đang sung và bầm đen lại. Mấy hôm này, chân đau không đi lượm mủ cao su được. Trời lại cứ mưa hoài, rầy bấp nhà Bin nó cũng lâu già, nếu có bấp mà ăn được cũng đỡ khổ.

Nhà Bin cực lắm. Bin học buổi chiều, còn buổi sáng coi nhà, nấu cơm và trông chừng em cho mẹ. Khi em ngủ thì học bài và làm bài. Buổi chiều tan học về, ăn uống qua loa đến năm giờ là bắt đầu đi lượm mủ cao su. Đây là lúc tuy mệt nhưng Bin rất thích vì được đọc "Dôrêmon" một mình, không bị ai quấy rầy. Chắc Mon cũng thắc mắc là sao đã đi lượm mủ mà còn đọc truyện phải không ? Có nghĩa là như vậy : tụi mình đi từng tốp năm bảy đứa. Đồ nghề chỉ là hai bịch nilông lớn. Đi đến lô rừng cao su, mất khoảng 15 phút và phải ngồi đợi đến lúc các chú bảo vệ thay ca. Thời gian chờ đợi này là lúc mình đặt hết tâm trí vào "Dôrêmon" đó. Tuy chỉ ngắn ngủi, nhưng cũng đủ để cười quên cái mệt, quên cả muối cắn nữa.

Đúng sáu giờ chiều, các chú bảo vệ về thay ca là lúc tụi mình tỏa ra đi nhặt những miếng cao su bị đổ do công nhân cạo lúc sáng. Những miếng mủ ấy bây giờ đã đông lại, dính đầy bùn đất. Mạnh đứa nào đứa nấy lượm, đôi lúc đi cả mấy cây số trong lô cao su mà chỉ được có hơn

một kí. Mình lúc nào cũng là đứa về khuya nhất vì không bao giờ mình dám cạo mủ ở cây như mấy đứa bạo tay khác. Ở lớp, thầy giáo mình nói làm như vậy là phá hoại của nhà nước đó. Nhớ lời thầy, nên mình chỉ lượm mủ rơi vãi thành ra rất lâu và bán được ít tiền hơn. Đáng sợ là mấy bạn khác không làm như Bin, mà lại đi cạo bừa mủ cây. Riết rồi bảo vệ cứ bắt được đứa nào trong lô, dù cạo hay lượm mủ đều cho ăn đòn cả. Cho nên đi lượm mủ thì đừng có mong trời ráo và trăng sáng, để bị bảo vệ tóm cổ lắm. Hôm nào trời càng tối và có mưa nữa thì đỡ lo gặp bảo vệ, dù đi lúc này đường trơn trượt và mình thì lạnh run vì mưa...

Mỗi chuyến đi về, trung bình Bin bán mủ cao su rơi vãi ấy được 5 - 6 ngàn đồng. Được bao nhiêu, Bui đưa hết cho mẹ, chỉ xin lại 500 hoặc 1000 đồng để dành tới cuối tuần đủ mua một tập "Dôrêmon" mới. Tuần nào có tập "Dôrêmon" màu, Bin phải cố gắng mỗi ngày lượm khuya hơn chừng một tiếng để góp tiền cho đủ mua truyện. Như vậy, chắc Mon cũng hiểu tại sao Bin rất quý bộ truyện "Dôrêmon" của mình rồi phải không ?

Chiều hôm đó, trời mưa lâm râm nên Bin lại đi vào lô rừng cao su như mọi ngày. Các bạn thì mỗi đứa cầm hai bịch, riêng Bin thì tới ba bịch ; hai

để đựng mũ, còn một để bọc kín cuốn truyện "Dôrêmon" đem theo cho khỏi ướt. Tới lúc đọc xong truyện và đi vào lô bắt đầu lượm mũ. Bin cứ nhớ lại câu chuyện vừa xem lúc nãy và cười theo chuyện để quên cái sợ (sợ rắn và nhất là sợ ma) và cái lạnh lúc này. Vừa mãi mê nói chuyện với Mon, vừa tìm lượm những dây mũ dây bún đất, chợt Bin nghe một tiếng soạt, giật bắn cả mình. Một chú bảo vệ với cây súng cầm tay đang tiến về phía mình. Có lẽ nghe tiếng nói chuyện của Bin với Mon nên chú ấy đang đi tìm. Thế là tay mình nắm chặt "đồ nghề" và vọt chạy. Được khoảng mười gốc cao su, biết là chú ấy đang rượt theo phía sau. Trời ! Cứ nhắm mắt chạy bừa, rồi chân bỗng vướng vào một chùm dây cò, ngã lăn xuống. Bịch nilông có quyển "Dôrêmon" mới

mua đã văng đầu mất. Nếu bỏ mà chạy thì chắc thoát rồi. Nhưng mình tiếc quyển "Dôrêmon" quá, ngồi thụp xuống mò tìm. Chùng bắt gặp nó nằm gọn trên cái tô cao mũ và đứng lên định chạy tiếp thì đã không kịp nữa. Chỉ nghe một tiếng hừ, đã thấy chú bảo vệ hiện ra. Chú tịch thu số mũ mà mình lượm từ chập tối đến giờ, lại còn dặn không được vào lô nữa. Chú ấy đi rồi, Bin mới bật khóc...

Hơn mười ngày nay nằm buồn hiu ở nhà, sau khi đã đọc đi đọc lại các sách "Dôrêmon" cũ, Bin cứ mong cái mắt cá chân nó hết sưng để còn có thể đi làm kiếm tiền phụ ba mẹ. Mon biết không, từ hôm đó đến nay, mẹ đã phải mua chịu gạo và đồ ăn ở ngoài quán, khi nào có tiền sẽ trả sau. Bui đã bị lỡ mất mấy tập "Dôrêmon" của hai tuần qua. Bin hứa sẽ gặp lại Mon ở tập mới khi nào Bin hết đau chân. Cho mình gửi thật nhiều cái hôn lên cái đầu tròn như trứng 16 của Mon. Đó cũng là tuổi của Bin đó. Xin chào Mon, vì sắp tới giờ đắp gùng vào chân rồi. Chúc Mon có thêm nhiều búp bói để tụi mình có thêm thật nhiều nụ cười nữa nha.

Phạm Thanh Huyền, 17 tuổi
(137 Đường 2, Khu 3, Ấp Long
Giao, xã Xuân Mỹ, Long Khánh –
Đồng Nai)

Cu đen

Giải ba cuộc thi "Kỷ niệm Dôrêmon"

— Bắt lấy nó ! Bắt lấy nó !

Cuốn truyện trên tay tôi rơi phịch xuống khi một bóng đen lao vút vào nhà tôi, chui tọt vào gầm bàn học của tôi. Dưới ánh đèn dầu của buổi tối cúp điện, dù bàn học cách ghế tôi đang ngồi khoảng bốn mét, tôi vẫn không nhìn rõ được bóng đen đó là ai. Tôi bắt đầu run lên vì sợ : "Có thể nó là ăn cướp chăng ?"

Một phút trôi qua, bóng đen vẫn ngồi im không nhúc nhích. Lúc này, tôi đã bớt run. Lấy hết can đảm, tôi cố cạy hai cái hàm răng đang dính cứng ngắc vào nhau của mình để nói được hai tiếng : "Ai đấy ?"

— D... A... D... A... ! Bóng đen đáp với giọng run rẩy.

Tôi hết run và can đảm hẳn lên :

— Ai ? Nói mau, không thôi tôi la lên à !

— Dạ... em ! Cô ơi, cô đừng bắt em.

Nghe giọng van xin của nó, tôi cũng động lòng :

— Em, mà em là ai ? Chui ra đi, tôi không bắt đâu !

— Dạ... !

Bóng đen động dậy và trong gầm bàn chui ra một vóc đáng lùn tí, ốm nhom. Tôi cũng đã đứng lên từ bao giờ. Tôi vặn đèn to hơn một chút, một khuôn mặt đen thui, tóc bù xù, cứng ngắc hiện ra trước mặt tôi. Một thằng nhỏ ! Tại sao nó bị đuổi bắt khi trên khuôn mặt không có vẻ gì là kẻ gian !

Sau khi quan sát nó kỹ càng, tôi hỏi :

— Tại sao em bị rượt đuổi vậy ! Em ăn trộm à ?

— Chi ơi ! — nó đã dối cách xưng hô — Em biết ăn cắp là xấu, nhưng vì nhà nghèo không có tiền...

Tôi ngắt lời :

— Nhưng em ăn cắp cái gì ? Làm chi, bán lấy tiền à ?

— Không đâu ! Em gái của em nó mới đi học lớp một ở lớp học tình thương. Em nghe nói đọc "Dôrêmon" sẽ mau biết đọc, biết viết nên em mới đi trộm cuốn "Dôrêmon" về cho nó đọc, nhưng không được... Ua, chị cũng đọc "Dôrêmon" nữa hả ?

Lúc này, tôi mới nhớ ra trên tay mình là cuốn "Dôrêmon". Thằng nhỏ lanh thiết, tôi mới hỏi có mấy câu mà nó trả lời nghe không hết.

— Ừ ! Sao em biết đây là cuốn "Dôrêmon" ? Em có đi học không ?

— Không ! Tại em có hình "Dôrêmon" do em bán dạn ăn nè ! Tụi bạn em nó nói đây là Dôrêmon.

— Bây giờ chị cho em cuốn "Dôrêmon" này đó, em chịu không ?

— Lòng thương người của tôi trời đây — Rồi mai một em tới đây, chị cho cuốn khác mới hơn.

— Dạ chịu cảm ơn chị ! — Nét vui mừng hiện rõ trên khuôn mặt cậu bé.

— A, mà em tên gì vậy ?

— Đen ! Thằng bé trả lời gọn.

— Nhà em ở đâu ? Mai một chị tới chơi nghe !

— Dạ ở Cà Dao. Chùng nào chị tới chơi, em sẽ đón. Thôi, em về nghe chị !

Mấy hôm sau, tôi cũng mò được tới nhà Đen. Nó chạy ra đón tôi ở sân nhà. Khi hỏi chuyện mẹ nó, tôi mới biết nhà Đen ở nhờ trên đất người ta. Căn nhà làm bằng đất, nhỏ xíu, lợp lá dừa nước. Trong nhà, ngoài chiếc giường tre chỉ có một bàn thờ cũng nắn bằng đất. Mẹ nó và em nó cảm ơn tôi rồi rít. Bà cũng đã khóc khi tôi ngỏ lời giúp đỡ cho nhà bà.

Từ đó, mỗi tuần tôi trích bảy ngàn đồng để mua hai cuốn Dôrêmon, cho em của Đen và tôi. Cũng từ đó, tôi bớt phần tiền ăn sáng để mua tập, sách, quần áo cho anh em Đen.

Sự đời cứ thế trôi qua thì đâu có gì đáng nói. Hôm thứ bảy tháng Hai vừa qua (năm 1994), như thường lệ, tôi đến nhà Đen để cho nó truyện "Dôrêmon" mới xuất bản. Khi bước vào nhà, tôi sững sờ, một bầu không khí nặng nề bao trùm lấy tôi. Má và em của Đen ngồi khóc bên xác nó. Đen đã chết vì bị chuột rút khi lội xuống ao cắt rau muống cho mẹ nó đem bán.

Khi đem chôn Đen, tôi cũng có mặt. Trên mình nó vẫn còn mặc

chiếc áo in hình Dôrêmon cùng Nôbita mà tôi cho Đen hôm rồi.

Sau này, tôi mới biết Đen không có cha. Mẹ nó cùng em nó đã đi về quê ở tận Cà Nhung. Hôm ra đi, bà có dắt con ghé qua nhà tôi để từ giã.

Đen chết, trang nhật ký của tôi cũng đầy. Nhất định ngày nào đó, khi lớn lên, tôi sẽ tìm đường đi Cà Nhung, để tìm mẹ và em của Đen. Nghe mẹ Đen nói, đó là một ấp có nhiều dân lao động nghèo và nhà không sổ...

CHÂU TƯỜNG VI, 16 tuổi

(Ấp Minh Phú – Xã Minh Hòa – Thị trấn Minh Lương – Huyện Châu Thành – Tỉnh Kiên Giang)

"Chị Chaien" của tớ

Chị tớ, tớ chẳng biết nhận xét thế nào cho đúng, vì chẳng có được chiếc "máy nhận xét" của Dôrêmon. Bởi chị tớ ra đường hay đi học ai cũng bảo chị hiền. Dù có bị người ta trêu chọc, chị cũng chỉ nín lặng mà đỏ mặt lên thôi. Nhưng thử đến nhà tớ mà xem : ai "to mồm" nhất, ai hay gây sự với tớ nhất, ai hay cộc đầu tớ nhất ? – Chị tớ !

Dường như giữa tớ và chị chỉ có một điểm chung : thích đọc "Dôrêmon" đến mức có thể ôm sách cả ngày cũng được. Chị tớ ghét Chaien lắm. Nhưng tiếc thay, chị ghét thói bắt nạt của Chaien mà vẫn bắt nạt tớ như thường...

Thế rồi một trưa nọ, chị đi học về, vút cắp một cái phích xuống ghé như

đang có chuyện gì bức mình lắm. Chị hăm hăm nhìn xung quanh :

— Sao thằng Đức quét nhà bẩn thế này ?

— Em quét thế mà chị còn chê ?

— Cái hả ? Chị hùng hổ tiến ra chỗ tớ đứng, ký một cái vào đầu tớ đau điếng.

Tớ không thể nhìn được nữa (Nôbita đôi lúc còn chống lại Chaien kia mà) :

— Chị chỉ như Chaien thôi ! Chị chỉ giỏi bắt nạt em thôi ! Tớ kêu lên.

Chị sững sờ nhìn tờ trong giây lát. Mặt chị đỏ bừng lên, vì giận tờ quá, hay là... Rồi chị bỏ đi, miệng lẩm bẩm: "Mình mà là Chaien à?".

Chị tờ ghét Chaien, và điều chắc chắn là chị không muốn trở thành Chaien. Bởi vì từ hôm đó, chị hiền dịu hẳn. Chị nhẹ nhàng với tờ, không quát tháo với tờ nữa. Tập "Đô rê mon" thứ 59 ra đời, trong đó có chuyện *Kịch bản hay nhất của Chaikô* đã làm chị xúc động. Chị bảo tờ: "Này Đức, bây giờ chị có là Chaien cũng được. Em đã thấy ai thương và chiều em mình như Chaien chưa nào?".

Chị tự nhận là "Chaien" nhưng chẳng ai gọi chị là "Chaien" nữa cả. Còn tờ, khi thấy chị cười với đôi bím tóc hai bên, tờ chợt nhủ thầm: "Sao chị giống Xuka quá!".

Lê Đình Đức, 13 tuổi
(139 đường Chùa Hàng, P. Hồ Nam,
Quận Lê Chân, Hải Phòng)

Hai keo chao của em tôi

Nhà tờ là gia đình viên chức nghèo nên đòi hỏi của chị, em tờ nhiều khi không được ba mẹ bằng lòng. Em út của tờ năm nay lên lớp 2, rất thích đọc "Đô rê mon". Từ khi ông ngoại cho "Đô rê mon" tập 20, nó đọc hoài. Đọc hết thì lật lại trang đầu đọc nữa. Mê "Đô rê mon" như vậy, nhưng xin mẹ tiền để mua tập tiếp theo thì không được. Nó buồn, nó làm nũng khóc hoài suốt cả tiếng đồng hồ...

Một hôm, em tờ thấy mẹ lục mấy vỏ chai chao để bán. Bỗng nhiên nó nói:

— Mẹ ơi, con thèm chao quá! Mẹ mua hai keo chao để con ăn nha?

Mẹ tờ ngạc nhiên:

— Hà, trước nay con có thích ăn chao đâu? Mà chao cay lắm, con còn nhỏ, ăn không được đâu!

— Con ăn được mà, mẹ mua cho con đi.

Chiều cậu út, mẹ tờ đi chợ mua về hai hũ chao. Hôm ấy, cả nhà ăn cơm thật ngon với canh chua, cá kho nhưng mẹ cũng không quên để một chén chao nhỏ cho em tờ ăn. Tưởng nó thèm nên không ai chịu ăn chao mà để nhường cho cậu út. Nó nuốt chao mà mắt cứ liếc tô canh. Ngán quá rồi chắc, nên nó lém lỉnh nói với tờ:

— Sao anh không ăn chao, để một mình em ăn thôi à?

Chiều em, tớ cũng ăn vài miếng. Cứ như vậy, mãi đến một tuần sau hai keo chao mới hết sạch. Hàng ngày, nó đợi... người bán ve chai đi qua. Cứ tưởng bán hai keo chao đã đủ mua một tập "Dôrêmon", ai ngờ... Lúc thấy nó bán xong mà mặt cứ buồn hiu, cả nhà mới vỡ lẽ. Mẹ tôi chọc nó :

— Chà, út cưng của mẹ cũng biết tiết kiệm nữa kìa !

Mắc cỡ quá, nó chạy tuốt vào nhà. Bỗng nhiên nó thấy bà Năm bên cạnh bán vỏ chai nước tương. Phút chốc, nó chạy lại đứng bên mẹ. Nó chưa kịp nói, mẹ đã cười :

— Con khỏi nói, mẹ cũng biết con thèm nước tương rồi !

Cả nhà cười ồ lên làm nó bật khóc và định chạy vô nhà. Mẹ tôi giữ nó lại, hỏi :

— Con định kiếm tiền để làm gì vậy ?

— Dạ, con muốn mua "Dôrêmon" để đọc đó, mẹ ơi !

Thấy nó nói trúng ý, tớ xin mẹ mua "Dôrêmon" cho em (và lại là dịp cho mình "coi cộp" của nó). Tớ còn nói đủ lý do : nào là để em học đọc, học viết,

để em biết vẽ và noi theo gương Dôrêmon cùng nhóm bạn lớp 5E... Mẹ tôi chiều ý nên mua một cuốn "Dôrêmon" và nói :

— Con chỉ được đọc cuốn này nữa thôi nhé ? Con cần phải để dành thời gian để học đó !

... Sau này, em tôi giữ rất kỹ hai cuốn truyện "Dôrêmon" duy nhất của nó. Thật tội nghiệp cho em khi chịu ăn cả hai keo chao để có tiền mua sách "Dôrêmon"...

*Đoàn Vĩnh Bình, 15 tuổi
(Trường Thanh Hưng I, huyện
Thanh Hưng, Đồng Nai).*

Bé Nguyễn Hoàng Phước (trường Kỳ Đồng, Quận 3) và bạn Ngọc muốn xin vào... đội bóng chày của nhóm bạn Nhật Bản lớp 5E Ta-Kô-En !

TỦ SÁCH LỚP EM

Lớp em có một số bạn nghèo, lại học yếu. Các bạn ấy cũng rất mê đọc "Dôrêmon" nên cô chủ nhiệm giao cho em đi quyên góp sách truyện. Mình em góp 15 cuốn "Dôrêmon". Các bạn ai có bao nhiêu thì nộp bấy nhiêu, một tháng đã góp được 120 cuốn tranh truyện cùng 20 truyện chữ khác. Tủ sách học sinh của lớp ra đời cùng với việc học sinh

giỏi được phân công giúp bạn học yếu. Sau những giờ học, các bạn được đọc "Dôrêmon" để giải trí. Một thời gian sau, các bạn ấy đã tiến bộ rõ rệt từ học sinh yếu vượt lên trên trung bình. Cô giáo và bọn em rất vui...

Phạm Phong Vũ, 13 tuổi

(Đội I, Đại Nga, Lộc Nga Bảo Lộc - Lâm Đồng)

MẸ EM

Dôrêmon múa minh họa bài "Đi chùa hương" (tranh của bạn Trần Vinh Hiền, 50 Hùng Vương, khóm, phường 5, thị xã Cà Mau - Minh Hải)

— Dưa cuốn "Dôrêmon" đây ! Coi gì mà dũ vậy, tới giờ học bài rồi, biết chưa ?

Thế là mẹ xé cuốn "Dôrêmon" của em. Tiếng xé *ret... ret...* nghe mới đau làm sao. Mẹ thay đồ đi làm và nói :

— Úp mặt vô tường đi, đợi mẹ đi làm về rồi tính !

Đợi mẹ đi xa, em liền dán cuốn "Dôrêmon" lại. Nó rách te tua và em cứ dán. Sắp xong rồi ! Tiếng xe... Chết rồi, tiếng xe của mẹ ! Em bỏ cuốn "Dôrêmon" xuống rồi úp mặt ngay vô tường...

— Hừm... Thôi, con rửa mặt đi rồi học bài...

Thế là em ra sau rửa mặt, mẹ lại đi. Chiều khoảng 5 giờ, mẹ về kiểm tra bài của em. Em đọc ro ro không sai một chữ, toán em cũng đều làm đúng. Mẹ nhìn em và lấy ra hai cuốn "Dôrêmon". Em ngạc nhiên nhìn mẹ. Mẹ nói :

— Giờ con có thể coi "Dôrêmon" được rồi đây !

Thế là em khóc nức lên. Ôi, mẹ của em ! Ôi, Dôrêmon của em.

Hoàng Anh Phương (Tây Ninh)

TUT... TUT... ĐÂY, THÔNG TÂN XÃ NÔBITA

GẦN 200 BÀI BÁO VIẾT VỀ "BÁNH RÁN" Ở VIỆT NAM

● Suốt hơn hai năm qua, những cụm từ "Sự kiện Dôrêmon", "Hiện tượng Dôrêmon", "Con sốt Dôrêmon"... đã được báo chí Việt Nam và thế giới nhắc đến nhiều lần. Hầu hết các tờ báo lớn của Việt Nam như Nhân dân, Quân đội nhân dân, Hà Nội mới, Sài Gòn giải phóng, Lao Động, Thanh Niên, Tuổi trẻ, Phụ nữ thành phố Hồ Chí Minh, Nhi đồng thành phố Hồ Chí Minh, Phụ nữ Hà Nội, Tiền phong, Thiếu niên Tiền phong, Tin buổi chiều, Giáo dục và thời đại... cùng các tạp chí Mỹ thuật, Yêu trẻ, Người lao động cuối tuần, Tạp chí văn học, Tạp chí tác phẩm

mới... tính ra có trên 30 tờ báo đã viết về bộ sách "Dôrêmon" với gần 200 bài báo.

Bên cạnh báo chí Việt Nam, các tờ báo lớn ở khu vực châu Á - Thái bình dương như báo Asahi (Asahi Shimbun), Bangkok Post, Le Mékong và các báo tiếng nước ngoài ở Việt Nam như Investment Review (Việt Nam), Saigon Times, Vietnam News đều đã có những bài về việc xuất bản bộ sách "Dôrêmon" ở Việt Nam.

Đề khi

© 1988 by the author. All rights reserved.

ARTS OF LIFE Inside Industry

A small printing company has children knocking down the doors with a cartoon cat book series from Japan.

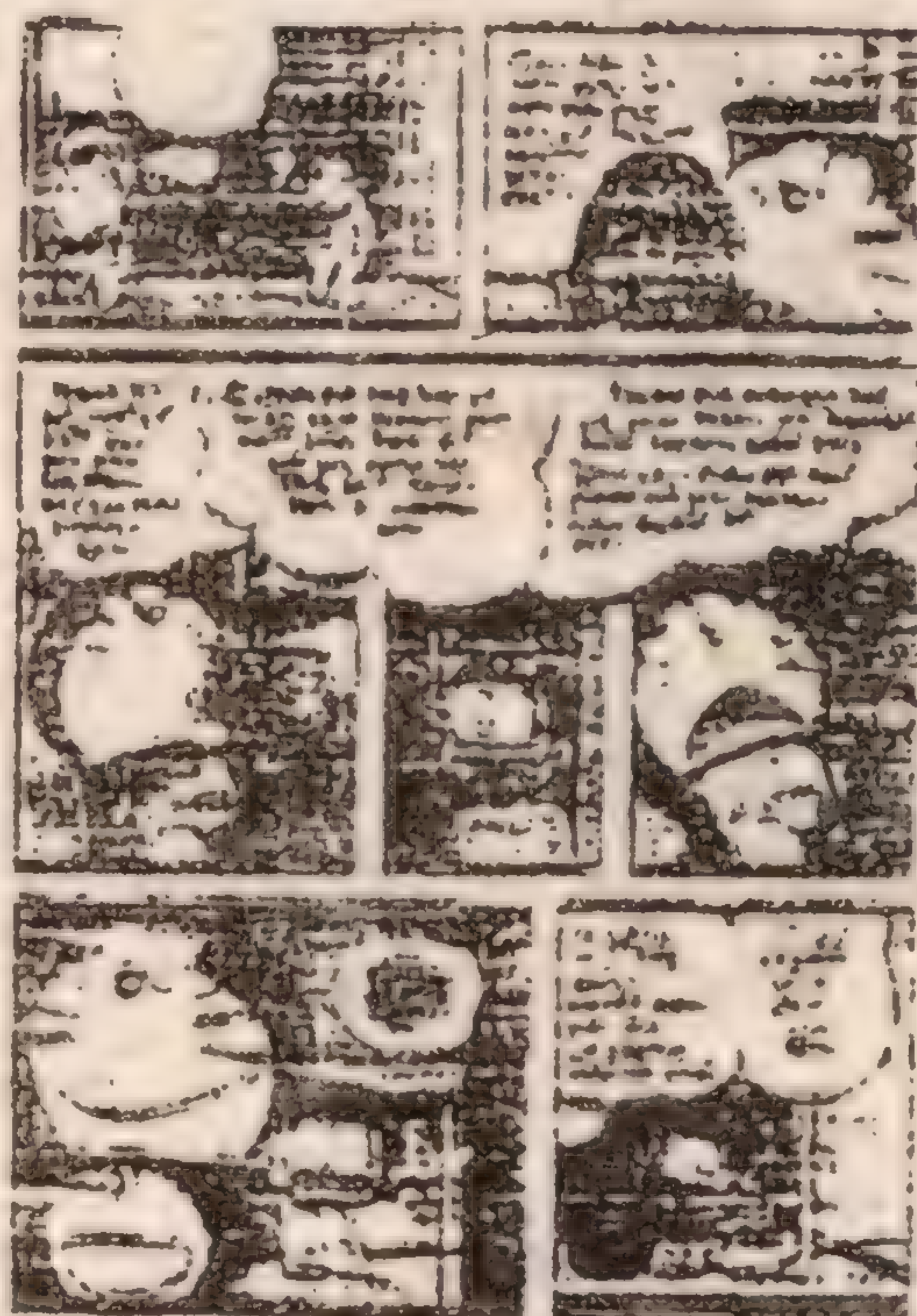
Doremon fever hits Vietnam

By [Name]

IT IS A FEVER that has swept across the country. It is a fever that has taken hold of the hearts of millions of Vietnamese. It is a fever that has made the streets of Hanoi, Ho Chi Minh City, and other major cities a place of excitement and joy. It is a fever that has made the children of Vietnam a part of a global phenomenon. It is a fever that has made the world of Doremon a reality for millions of Vietnamese children.

Trong những năm qua, bộ truyện tranh Doremon đã trở thành một hiện tượng văn hóa tại Việt Nam. Hàng triệu trẻ em đã say mê với nhân vật mèo máy Doremon và những phiêu lưu kỳ thú của nó. Sự phổ biến của bộ truyện này đã dẫn đến việc xuất bản hàng loạt sách, báo và tạp chí về Doremon, tạo nên một cơn sốt không thể ngăn cản.

Hiện tượng này đã thu hút sự chú ý của giới truyền thông và các nhà nghiên cứu văn hóa. Nhiều bài báo và chương trình truyền hình đã được sản xuất để khám phá sức hút của Doremon đối với trẻ em Việt Nam. Điều này cho thấy rằng văn hóa Nhật Bản, đặc biệt là văn hóa manga và anime, đang có một vị thế vững chắc trong tâm trí của thế hệ trẻ Việt Nam.

A comic strip featuring the character Doremon.

The comic strip is a popular series in Vietnam, and it has helped to spread the popularity of Doremon among children.

INSIDE
INDOCHINA

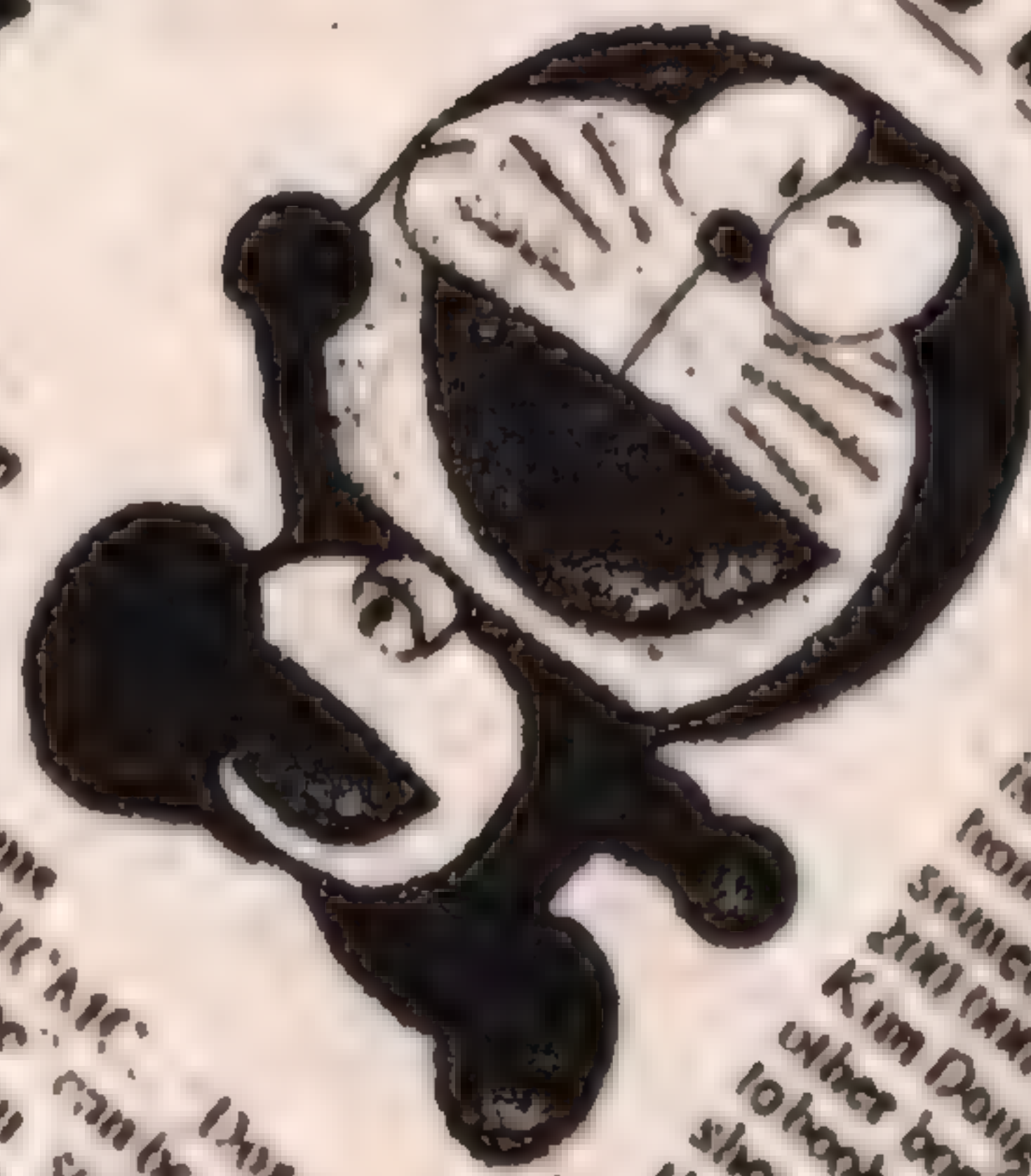
Bài báo viết về "Con sốt Dôrêmon" ở Việt Nam, đăng trên Bangkok Post, 2/5/88

THE CAT OF JAPAN ON VIETNAMESE KID'S DESKS

COVER STORY

THUC DOAN - HCMC

"Doremon in Vietnam: 9 million copies sold"

The first issue of Doremon was published on December 12, 1992 with a circulation of 10,000 copies at a price of 1,000 dong per copy. Later, successive issues of the Vietnamese press in 10 Vietnamese newspapers and magazines talking about "Doremon fever" Kim Dong then say

children in HCMC. Doremon can be seen appearing on school bags, clothes and other school supplies. This caused Vietnamese authors to rethink their composition in the past, in Vietnamese picture books were able to attract children as Doremon has recently. Previously, Vietnamese authors who in their kids books are showing a world which changes with even their own lives are now remarkably different because of rapid changes in the country's technology.

behaviors, and politics. Unlike others kinds of books published by Kim Dong Publishing house, circulation of which ranges from 2,000 to 3,000 copies per issue, the average circulation of Doremon is 100,000 copies. While Kim Dong has to deliver its other books on unsaturated shelves on every must prepare for the appearance of Doremon. Kim Dong spent over six months in the editing and publishing of the series. In 1993, 10 million copies of Doremon were sold. The success with Doremon is one of the high-profile "carners" for Kim Dong Publishing House in its investment plans. They have invested in the publishing of historical books and educational books. Kim Dong has also sponsored writers to compose and publish books in the Mid-Autumn festival in Vietnam. In the line of this year 2000, Kim Dong had been sent to Kim Dong and two were published one is the Board of Kim Dong (the other is Ben Ben (the name in his) compiled by Vo Hong Minh. They in 100,000 copies of each of these Vietnamese children's books.

• "Chủ mèo của Nhật Bản trên bàn học của trẻ em Việt Nam", đó là tựa bài báo của chị Thục Doan, đăng trên báo Saigon Times năm ra báo (10-10-91 - 10-10-94).

DỜ RÊ MON ĐI CÂU CÁ
 • Tranh của bạn Nguyễn Ngọc Mộng Thủy, trường Nguyễn An Khương (Địa chỉ nhà : 5/14 KP 8, thị trấn Hóc Môn - TP. HCM)

KHẮP NƠI ĐÔRÊMON

KHI "ĐÔRÊMON" TIẾNG VIỆT BAY SANG CÁC NƯỚC

Gần 30.000 thư đã gửi về Văn phòng Đôrêmon trong hai năm qua đã làm bọn tớ mừng quýnh lên vì được tha hồ gặp gỡ và kết bạn thân thiết hơn với bạn đọc Việt Nam.

Đặc biệt, bọn tớ còn nhận được một số thư khác của bạn nhỏ và các anh chị Việt Nam đang sống ở nước ngoài gửi về quê hương để cảm ơn. "Bánh Rán" và Nhà xuất bản Kim Đồng về bộ tranh truyện *Chú mèo máy thông minh*. Từ thủ đô Warszawa của Ba Lan, bạn Hà Vân Anh còn gửi về những sáng tác nhạc của mình để tặng *Mon*. Trong khi đó, bạn Lê Bảo Thụy (San Jose, Mỹ) lại tham gia cả quỹ ủng hộ bé Thúy Quỳnh – cô bé hiếu thảo ở Bến Tre...

Xin cảm ơn các bạn này nữa : Lam Tri Hue (Hampshire), Angélique Nguyễn (Antioch), Dang Nguyen (Bridge Port) và Thanh Nguyễn (Milpitas) ở Mỹ, Joyce Nguyễn và Nguyễn Hồ Anh Vũ (Canada), Mai Thị Mộng Thúy (Cộng hòa liên bang Đức), Huỳnh Thị Thanh Mai (Hungari) và Do (Campuchia). Nhớ nhất là tâm sự của các bạn : *Ở nước ngoài buồn lắm, may mà còn có truyện "Đôrêmon" tiếng Việt gửi sang để làm bạn...*

HỘI NGHIÊN CỨU ĐÔRÊMON Ở NHẬT

Mãi mê làm bạn với thiếu nhi Việt Nam quá, bọn tớ không kịp biết hết những gì vừa xảy ra ở Nhật Bản có liên quan đến mình. May mà còn có anh Kobayashi Hiroshi báo tin sang cho Văn phòng Đôrêmon ở nước Việt. Các bạn chắc còn nhớ anh Kobayashi, một sinh viên Nhật đã sang thăm Việt Nam và đi qua nhiều thành phố ở Việt Nam để tìm hiểu tình cảm của các bạn nhỏ đối với Đôrêmon chứ ?

Mới đây, anh Kobayashi đã gửi cho bọn tớ cuốn sách *Bí mật của Dôrêmon* của Sendagaya – Hội nghiên cứu Dôrêmon ở Nhật Bản, sách bàn đến "Cỗ máy thời gian và trẻ mãi không già", "Bí mật của cánh cửa thần kỳ", "Hai tương lai của Nôbita"... để tìm hiểu, phân tích xem các yếu tố thần kỳ, tưởng tượng, ước mơ của Dôrêmon có dựa trên cơ sở khoa học và thực tế nào không. Dù vậy, nội dung sách thật dễ hiểu, lời văn rất vui và hấp dẫn với bạn đọc Nhật Bản vốn đã kết bạn với *Doraemon* của tác giả Fujiko F. Fujio trong 25 năm qua.

TRANH TRUYỆN BẮT TỬ CỦA FUJIKÔ

• Đó là dòng giới thiệu luôn luôn xuất hiện trên bìa của 30 tập Dôrêmon do Nhà xuất bản *Seamintercomic* (Truyện tranh thế giới – Thái Lan) phát hành, mỗi tập dày đến 400 trang. Ngoài ra, tại Thái Lan còn có tuần báo *Yotidacomic* cũng giới thiệu Dôrêmon với bạn đọc trẻ trong nhiều năm liên tiếp...

(*Chaien bắt mí* : Các bạn có biết không, cái tên Chaien là do các bạn nhỏ Thái Lan đặt cho tớ đó. Chaien là phiên âm của từ *Giant* (tiếng Anh), nghĩa là... cậu khổng lồ cơ đấy ! Còn tên thật của tớ do bố mẹ đặt cho vẫn là Thakêshi cơ. Thú thật, tớ cũng thích được các bạn Việt Nam gọi là... Chaien lắm đấy !).

• TING TANG LÀ TÊN CỦA TỚ Ở BÊN... TRUNG QUỐC ĐÂY !

Chẳng những là *Ting Tang*, mà các bạn nhỏ Trung Quốc còn gọi tớ là... *Tiểu Ting Tang* nữa cơ, nghĩa là... Hừm, thật là khó giải thích ! Vì "Ting Tang" là tiếng kêu của chiếc chuông tớ đeo nơi cổ (mà thật ra thì chuông hư mất rồi), còn *tiểu* là... nhỏ xíu đó mà.

Đến Trung Quốc, một lần nữa cả nhóm Dôrêmon bọn tớ lại được thay tên tất cả. Thí dụ từ sách "Dôrêmon" (Trung Quốc gọi là *Chi Tshi mao* – mèo cơ khí, nghĩa là mèo máy) của Nhà xuất bản Mỹ thuật và nhiếp ảnh Hải Nam đã gọi :

Dôrêmon thành *Ting Tang*

Nôbita : *Khang Phu*

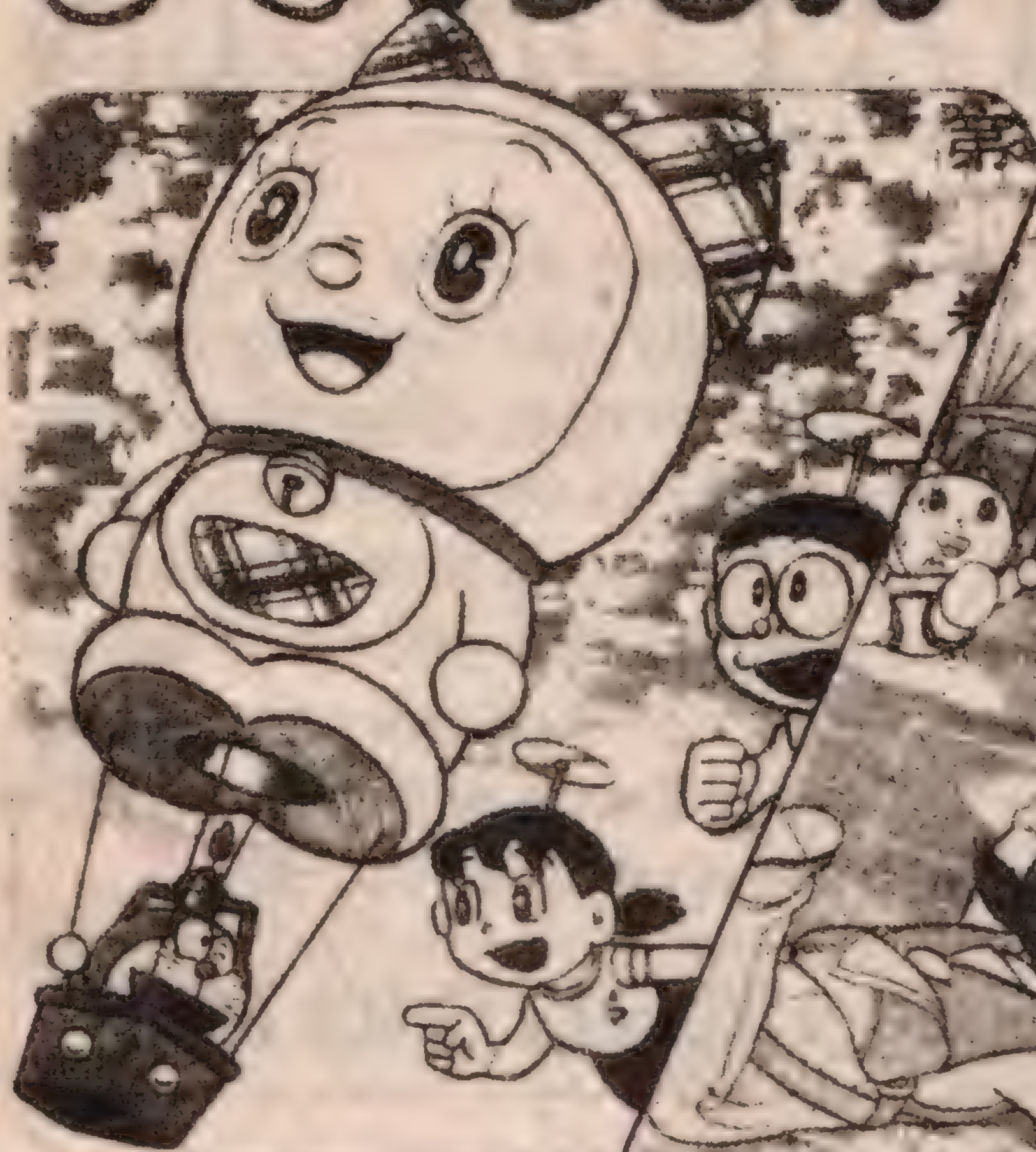
Xuka : *Tiểu Tịnh*

Xêkô : *Tiểu Phi*

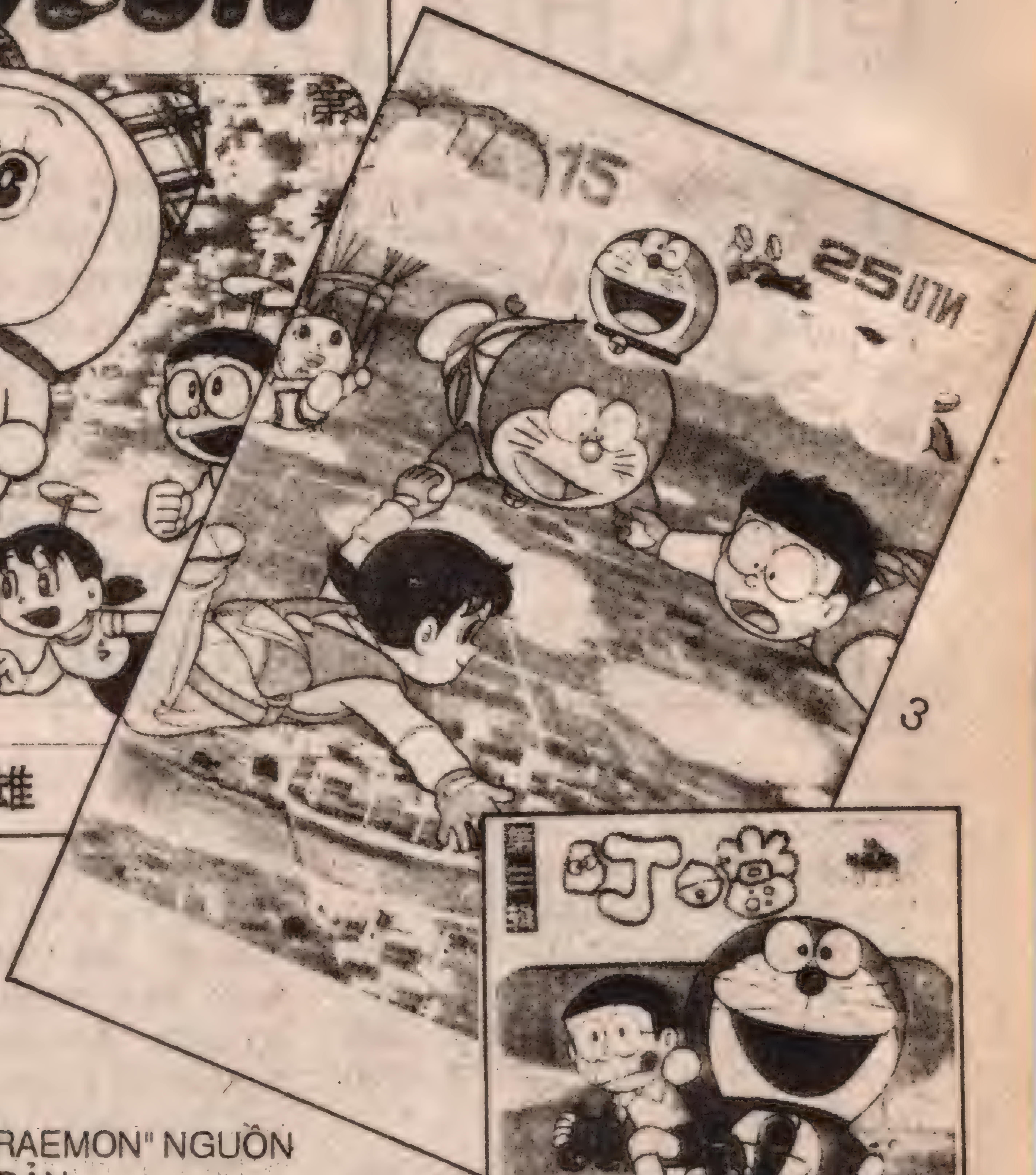
Chaien : *Đại Hùng* (là con gấu lớn !).

ドラえもん

藤子・F・不二雄

1. BÌA SÁCH "DORAEMON" NGUỒN GỐC Ở NHẬT BẢN.

2. BÌA SÁCH "TING TANG" CỦA NHÀ XUẤT BẢN HẢI NAM, TRUNG QUỐC (KHỔ NHỎ):

3. BÌA SÁCH "DÔRÊMON" Ở THÁI LAN.

Ngay cả tên tác giả Fujiko F. Fujiô cũng được gọi theo cách của người Trung Quốc nữa đây : *Đặng Tử Bất Nhị Hùng* ! Hi hi hi, vui quá các bạn nhỉ ?

GIỜ CHIA TAY ĐÃ ĐẾN

Biết làm sao được, trước sau gì giờ chia tay cũng đã đến. Chắc các bạn cũng đang xúc động ghê gớm như bọn tớ vậy. Gần hai tháng nay, đọc các thư tạm biệt của bạn đọc Việt Nam, bọn tớ ngày càng hiểu rõ hơn, thấm thía hơn tình cảm sâu sắc và mạnh mẽ của các bạn đối với Mon. Mi-Ta-Ka-Khi-En-Kô cùng tác giả Fujikô F. Fujiô và Nhà xuất bản Kim Đồng. Không chỉ thư của các em bé và bạn đọc thiếu nhi, mà cả thư tạm biệt của các anh, chị và các bậc cha mẹ, đều viết về nỗi buồn khi chia tay, về niềm vui lớn nếu sớm được gặp lại Dôrêmon cùng nhóm bạn lớp 5E ở Việt Nam. Và tất cả đều gửi đến nhóm Dôrêmon lời chúc thật đẹp :

HÃY TRỞ LẠI, NHƯ LUỒNG GIÓ MỚI

- Đêm trước, chị nằm mơ thấy Dôrêmon có một bưu bối rất lạ, giúp cho các bạn Việt Nam cùng các em Mon-Mi và nhóm bạn lớp 5E mãi mãi bên nhau, dẫu dẫu nhau bước qua mọi khó khăn trở ngại. Đến chừng giật mình tỉnh lại, biết đó chỉ là giấc mơ nhưng chị vẫn mong sẽ có chuyện ấy thật trên đời !

Để các em mãi mãi nhớ các bạn Việt Nam và chị, chị tặng các em món quà làm bằng vỏ con ngao biển : chị đập nó ra mà làm hình hai trái tim, một *trái tim* chị giữ lại bên mình, *trái tim* kia chị gửi tặng các em. Dù các em ở nơi xa nhưng các bạn Việt Nam và chị vẫn luôn luôn hướng về các em.

(Chị Nguyễn Thị Xuân Hiền, Phan Thiết)

- Các bạn Mon-ta-Ka-Khi-Kô-En thân mến !

Mình mến mộ các cậu hơn cả mình mê cầu thủ bóng đá Pelé của Braxin nữa đó. Các ảnh của Pelé cũng nhiều, và ảnh của các cậu thì mình lại có nhiều hơn. Muốn viết thật nhiều, thật dài để kể cho các cậu nghe về gia đình mình mỗi khi có truyện "Dôrêmon". Nhưng sao tay mình cứ run mãi. Ngày đêm chờ các bạn trở lại với cuốn truyện có chữ *Dôrêmon* thật lớn ngay trang đầu tiên ấm tình bè bạn...

(Nguyễn Anh Khoa, lớp 9 chuyên, Trường Vạn Giã I, Vạn Ninh - Khánh Hòa)

- Em tớ tuy không biết chữ nhưng rất thích chuyện Dôrêmon. Nó biết tin Dôrêmon tạm ngưng xuất bản nên rất buồn. Mỗi khi đi ngủ, nó cứ nói:

"Thư ! Răng Dôrêmon không có sách nữa ?" Thật là tội nghiệp !

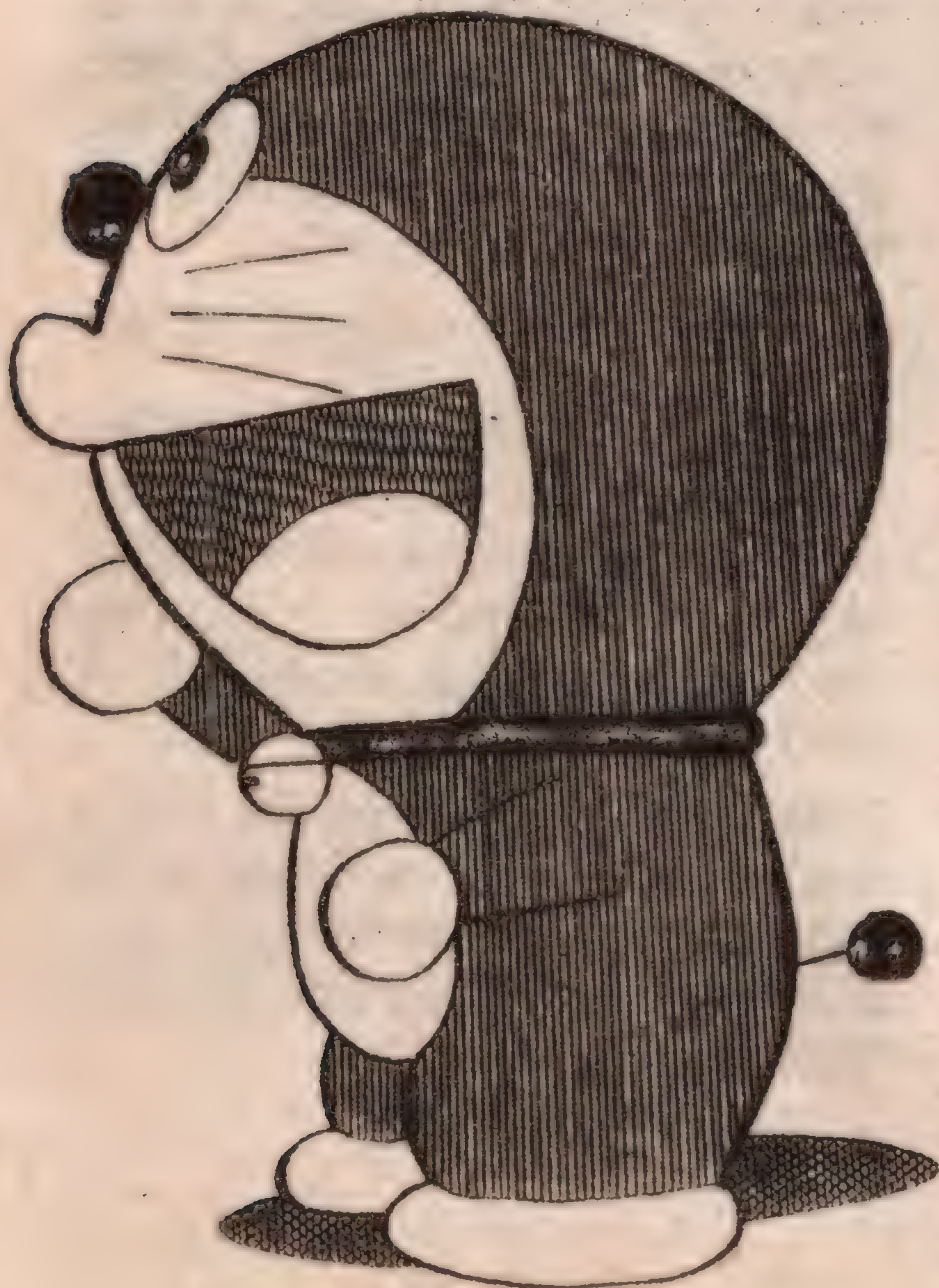
(Anh Thư, Sáu 6, Trường Trung Vương, Đà Nẵng).

• Khi Dôrêmon ra đi, ai sẽ là nguồn an ủi giúp tớ học tập, ai sẽ là người an ủi khi tớ buồn ? Tớ mong cậu sẽ vẫn còn ở bên tớ, sẽ không rời xa Việt Nam – quê hương thân yêu của tớ

(Nguyễn Thanh Xuân, Trường Trung Vương, Hà Nội)

• Bây giờ sắp phải xa Dôrêmon rồi tớ thấy như vắng đi một người bạn vô cùng thân thiết. Tớ nghĩ rằng Dôrêmon chắc chắn sẽ trở lại Việt Nam. Tớ hứa sẽ học thật giỏi để khi trở lại, Dôrêmon được vui lòng.

(Phạm Khánh Linh, 5 Quang Trung – Hà Nội)

• *Mon-Mi-Ka-Kô-En-Ta-Khi* ơi Hồi trước, mình mà phải đi chợ là sẽ trốn ngay như Nôbita đó. Nhưng bây giờ nếu các cậu không về Nhật thì một ngày có phải đi chợ chục lần, mình cũng chịu đi liền. *Mon* ơi, mình cũng rất thích ăn bánh như *Mon*. Vậy mà cầm cuốn "Dôrêmon" có lá thư chia tay của các cậu, trên tay mình có cả bánh mẹ mua rất ngon mà vẫn không nuốt nổi. Buồn quá, mình ứa nước mắt...

(Phạm Thành Huyền, 29B Khu IIB, Thị trấn Thăng, Hiệp Hòa – Hà Bắc).

• *Mon* thân yêu của mình ! Nếu bạn không ở lại, chắc mình sẽ trở thành một con người lảm lì, khó tính. Vì từ khi có Dôrêmon, tính tình mình trở nên hay cười, vui vẻ *Mon* ạ ! Mình thấy không có cuốn truyện nào mà lại gây cho mình cái hứng thú như truyện "Dôrêmon". Cậu có nhiều tài phép đến vậy, chả lẽ lại không có cách nào cứu khỏi cuộc chia tay này hả *Mon* ?

(Hương Giang B, lớp bảy B, trường Ngũ Hiệp, Ngọc Hồi, Thanh Trì – Hà Nội)

• Dôrêmon hãy cố thuyết phục tác giả Fujikô F. Fujiô đi, làm sao cho truyện của cậu sẽ còn mãi ở Việt Nam. Vì từ hồi có tranh truyện "Dôrêmon", bọn anh em nhà tớ chăm chỉ và ngoan ngoãn hơn nhiều...

(Nguyễn Ngọc Tuyến, 5C tổ 8, ấp 5, thị trấn Thủ Đức – TP. HCM)

• *Dôrêmon* thân mến ! Cậu hãy nói với bác Fujikô F. Fujiô cho tiếp tục

xuất bản nữa đi, đừng bao giờ ngừng. Lớn lên, tớ sẽ cố gắng học giỏi, làm thật nhiều tiền để sang thăm và cảm ơn bác ấy cùng Dôrêmon đó.

(Nguyễn Ninh Huyền, A12, Giang Văn Minh, Hà Nội)

● *Dôrêmon thân mến !* Bây giờ cậu tạm biệt như vậy, cậu có nghĩ rằng đó là nỗi buồn không của riêng ai ? Để rồi khi cậu có thể quay lại, cậu trở về với Việt Nam như một luồng gió mới với những tập truyện lý thú và bổ ích không ? Nếu có, nhớ trở về với chúng mình sớm nhé.

(Khuất Vân Lan, Hoàng Thu Thảo, Tiểu học Thủ Lệ - Hà Nội)

● Các bạn ơi ! Các bạn sắp về Nhật rồi, tớ cần biết tin của các bạn lắm. Vậy mỗi tuần, các bạn viết thư kể lại các chuyện hàng ngày, kể lại mà toàn bộ có minh họa tranh đấy nhé.

(Nguyễn Khánh Ly, 181 Nguyễn Trãi - Hà Nội)

● Tớ mong tác giả Fujikô F. Fujiô thường xuyên cho các cậu gửi thư và những truyện mới cho chúng tớ. Vì các cậu đã trở nên quen thân với tất cả học sinh chúng tớ.

(Nguyễn Thị Ngọc Thảo, lớp bảy A2, PTTH BC Hùng Vương, Bảo Lộc - Lâm Đồng)

● *Dôrêmon ơi !* Dù ngưng truyện "Dôrêmon", tớ vẫn mong hàng năm nên ra một cuốn lịch. Như một món quà của bạn gửi về cho các bạn nhỏ Việt Nam ấy mà. Tớ mong lắm đấy.

(Nguyễn Bích Chi, lớp bốn B, trường Chu Văn An - Hà Nội)

● *Đô-Nô-Xu-Chai-Xê-Đê-Mi* thân thương của chị ! Hy vọng các em về nước sẽ không quên một "bạn đọc lớn" luôn hâm mộ và chờ mong một ngày gần đây nhất các em sẽ trở lại Việt Nam. Chị mong điều ước này sẽ sớm thành sự thực và sẽ gặp lại các em với những tập truyện mới vui vẻ và sôi động nhất. Chú ý : nếu *Mon* mà không chấp nhận điều này của chị thì chị sẽ gửi tặng cho một con chuột còn sống nguyên, rồi còn dọa Dôrêmon đến khi nào chấp nhận mới thôi đấy

(Ngô Nhật Hằng, tổ 8, khu 3, phường Bãi Cháy, Hạ Long - Quảng Ninh).

● Thế bao giờ các cậu sẽ trở lại Việt Nam ? Nếu một ngày nào đó hay tin nhóm Dôrêmon trở lại, chắc tớ sẽ vui mừng đến mức không thể ngủ được để chờ tập truyện "Dôrêmon". Không phải riêng gì tớ, mà tất cả bạn đọc "Dôrêmon" sẽ cũng như thế....

(Tớ ? , số 4E 1 Trung Tự - Hà Nội)

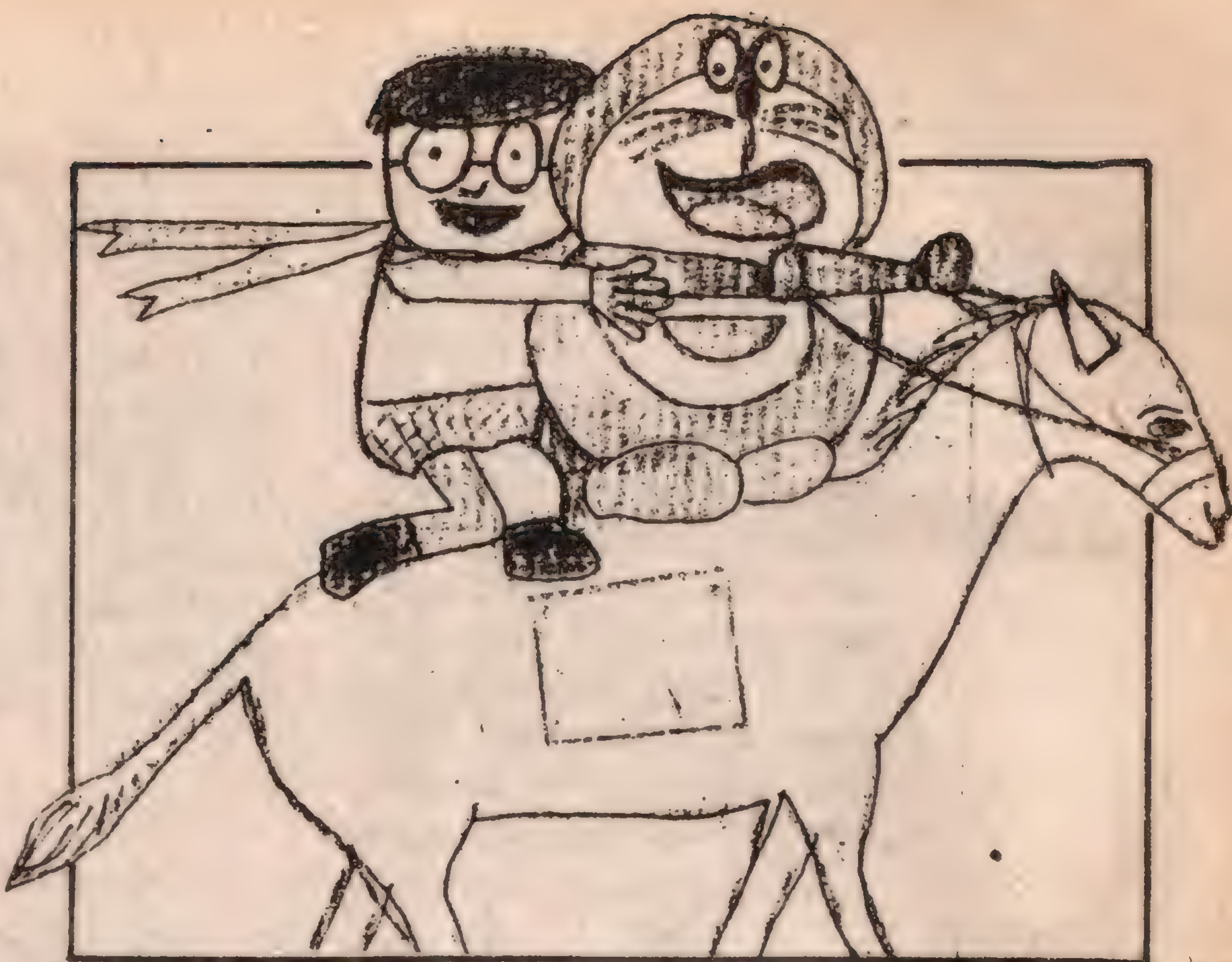
● Tôi là phụ huynh của cháu Hồ Thu Trà. Gia đình tôi gặp rất nhiều khó khăn, nhưng thấy cháu chịu khó học nên chúng tôi thường động viên cháu bằng món quà "Dôrêmon" mà cháu rất thích.

Cháu viết thư tỏ ra luyến tiếc vì sắp tạm biệt Dôrêmon, mà chúng tôi lại không muốn cháu buồn (hàng tuần, cháu luôn có niềm vui mới với sách "Dôrêmon").

Cháu Trà nói với Dôrêmon thế này "Mọi chuyện với con bây giờ chẳng còn gì nữa. Khi biết tin Mon và các anh chị Ta-Kô-En-Khi-Ka và Mi sẽ rời Việt Nam về Nhật. Em mong bác Fujikô F.Fujiô nghỉ lại. Dôrêmon đừng rời các bạn Việt Nam nhé !"

*Phụ huynh của cháu Trà
(Nhà D4, khu tập thể
Viện thiết kế công
nghiệp thực phẩm, Ba
Đình - Hà Nội)*

Dôrêmon đến Việt Nam bằng ngựa máy

Tranh của bạn Huỳnh Kim Tuyền, Trường tiểu học Mỹ Phước B (Ấp 1, xã Mỹ Phước, huyện Bến Cát - Sông Bé)

Nôbita: ráng chờ thư của bọn tớ nha!

Hôm cuối cùng khi ngồi viết thư chia tay với bạn đọc Việt Nam, cô Lê Phương Liên ở Nhà xuất bản Kim Đồng còn cẩn thận gọi điện thoại đến để nhắc tớ "Nôbita này, cháu nhớ cảm ơn các cô, chú ở ngành bưu điện Việt Nam nhé."

Vâng, đó là điều phải nói trước khi cảm ơn tất cả các bạn đã gửi thư đến chúc sức khỏe cũng như mách kế cho bố, mẹ tớ (là ông, bà Nôbi đó) về chuyện dạy làm sao cho tớ hết lười, hết ngủ ngày !

Trước hết, cảm ơn ngành bưu điện Việt Nam là đúng quá rồi. Đố các bạn biết tại sao đó ? Đơn giản là vì :

1- Một số bạn nhỏ gửi thư cho Dôrêmon mà quên (hay không có tiền) dán tem, nhưng bưu điện vẫn "xí xóa".

2- Rất nhiều bạn quên ghi địa chỉ, hoặc ghi sai địa chỉ của Văn phòng Dôrêmon mà thư vẫn đến tận tay bọn tớ. Có lẽ chỉ cần những cái tên quen thuộc (và "nổi tiếng") như Dôrêmon, Nôbita, Xuka, Chaien, Xêkô, Dêkhi, không ghi số nhà, tên đường mà thư vẫn đến đúng địa chỉ Nhà Xuất bản Kim Đồng mới hay chứ. Thư ghi sai địa chỉ như "Gửi Xuka ở Tổng đài 108 Cần Thơ" thì cuối cùng vẫn đến Văn phòng của bọn tớ. Xin cảm ơn và hoan nghênh các cô, chú bưu chính đã ... thuộc nằm lòng tên và địa chỉ của bọn cháu (cả thư gửi "Ông già Nôen" cũng đến Văn phòng Dôrêmon mới vui chứ !).

Tiếp theo, xin cảm ơn tất cả bạn đọc Việt Nam đã rất yêu mến nhóm bạn lớp 5E và cả gia đình tớ cùng hai anh

em *Mon, Mi*. Bố tớ nói : "Tuyệt vời nhất là nhiều bậc bố, mẹ ở Việt Nam đã hiểu đúng truyện *Dôrêmon* rằng truyện không phải muốn đề cao tính ỷ lại (của *Nôbita*), mà là giáo dục tinh thần tự giác, biết dựa vào sức mình là chính thay vì dựa vào các máy móc." Riêng mẹ tớ nói : "Hơn hai năm qua, rất vui khi được nhận bốn bạn nhỏ Việt Nam xin làm "con nuôi của bà *Nôbi*", và đó toàn là những học sinh giỏi "đáng làm gương cho *Nôbita* cả !" – Về chuyện này, tớ không muốn

viết thêm nữa, các bạn hiểu vì sao rồi đây...

Thôi, thư đã dài và tớ cũng hơi mỏi mỗi tay rồi. Xin tạm biệt các bạn và hẹn sẽ gặp lại. Bức thư đầu tiên mà bọn tớ sẽ gửi từ Nhật Bản sang vào cuối tháng 3.1995 này. Thư sẽ gồm toàn những chuyện kể mới nhất và đầy thú vị khi bọn tớ về Nhật Bản đó. Các bạn chờ xem nha !

Thân ái
Nôbita

Xuka : Câu lạc bộ, xin gửi lại Marukô !

Bọn tớ nhận được những chiếc thẻ hội viên Câu lạc bộ "100 điểm mười" còn thơm mùi mực in mà trong lòng rất vui. *Thẻ đẹp ghê đi* – Tớ reo lên và đòi *Dôrêmon* cho giới thiệu ngay để các bạn cùng xem trong tập "*Dôrêmon*" này đây. Cảm ơn chú Đức Lâm đã vẽ và trình bày thẻ hội viên của chúng mình thật đẹp. Ước gì các thẻ ấy mọc được cánh để bay ngay tới nhà các bạn hội viên nhỉ ?

Các bạn ơi, tớ đã xin cho đăng danh sách tất cả hội viên từ ngày đầu cho đến nay, cùng với danh sách của các bạn mới xin vào và thư của các bậc cha, mẹ. Tiếc là các cậu *Mon-Mi-Ta-En-Ko-Khi* ai cũng muốn có "đất" riêng của mình để *chia tay riêng* với bạn đọc Việt Nam nên chẳng ai chiều tớ được cả. Tuy vậy, bọn tớ đã bàn nhau sẽ chuyển giao toàn bộ công việc còn lại của Câu lạc

bộ cho *Nhóc Marukô* (tức cô bạn Nhật Bản xinh xắn *Momoko Sakura*) tiếp tục thực hiện trong lúc bọn tớ tạm vắng mặt ở Việt Nam.

Đến nay, *Nhóc Marukô* vẫn chưa được kết nạp vào Câu lạc bộ, nên bạn ấy chỉ được phân công làm *thư ký giúp việc của Câu lạc bộ*. Được vậy, *Marukô* đã rất thích, cười nhăm nhăm cả

Chân gửi chủ nhiệm Xu-ha
CLB "100 điểm 10"

Thân ái năm mới, mình xin
gửi tới Xu-ha và CLB những lời
vỗ chực tốt đẹp nhất. Mình hy vọng sang
năm mới CLB sẽ càng kết nạp thêm được
nhiều Hội viên hơn.

Hội viên cựu CLB
Nguyễn Chuỳ Hương
Trần, Năng Hữu TX Ninh Bình

gặp nhau ở Nhật Bản
để giúp thêm cho
Marukô làm tốt việc
Câu lạc bộ tại Việt
Nam đây. Mà các bạn
hội viên cũng nên góp
ý hay để giúp thêm
cho Marukô nhé ?

Từ nay về sau,
các bạn sẽ gửi thư về
cho Câu lạc bộ "100
điểm mười" theo địa
chỉ mới : Nhóc
Marukô, 62 Bà Triệu -
Hà Nội, hoặc 268
Nguyễn Đình Chiểu -
TP.HCM. Nhớ nhé !

Rất mong sớm
được trở lại với bạn
dọc Việt Nam

Xuka (tên thật là Shizukô)

Tái bút : Chữ ký của Ban chủ
nhiệm trên các thẻ hội viên sẽ vẫn là
của Dôrêmon, tớ hoặc Dêkhi đây -
Tạm biệt !

mất. Dĩ nhiên, công việc sắp tới của
nhóc cũng không nhẹ nhàng đâu :
nào phải ghi tên và dán ảnh các bạn
mới xin vào, rồi đăng danh sách lên
các tập truyện "Nhóc Marukô"... Do
đó, bọn tớ đã hứa sẽ thường xuyên

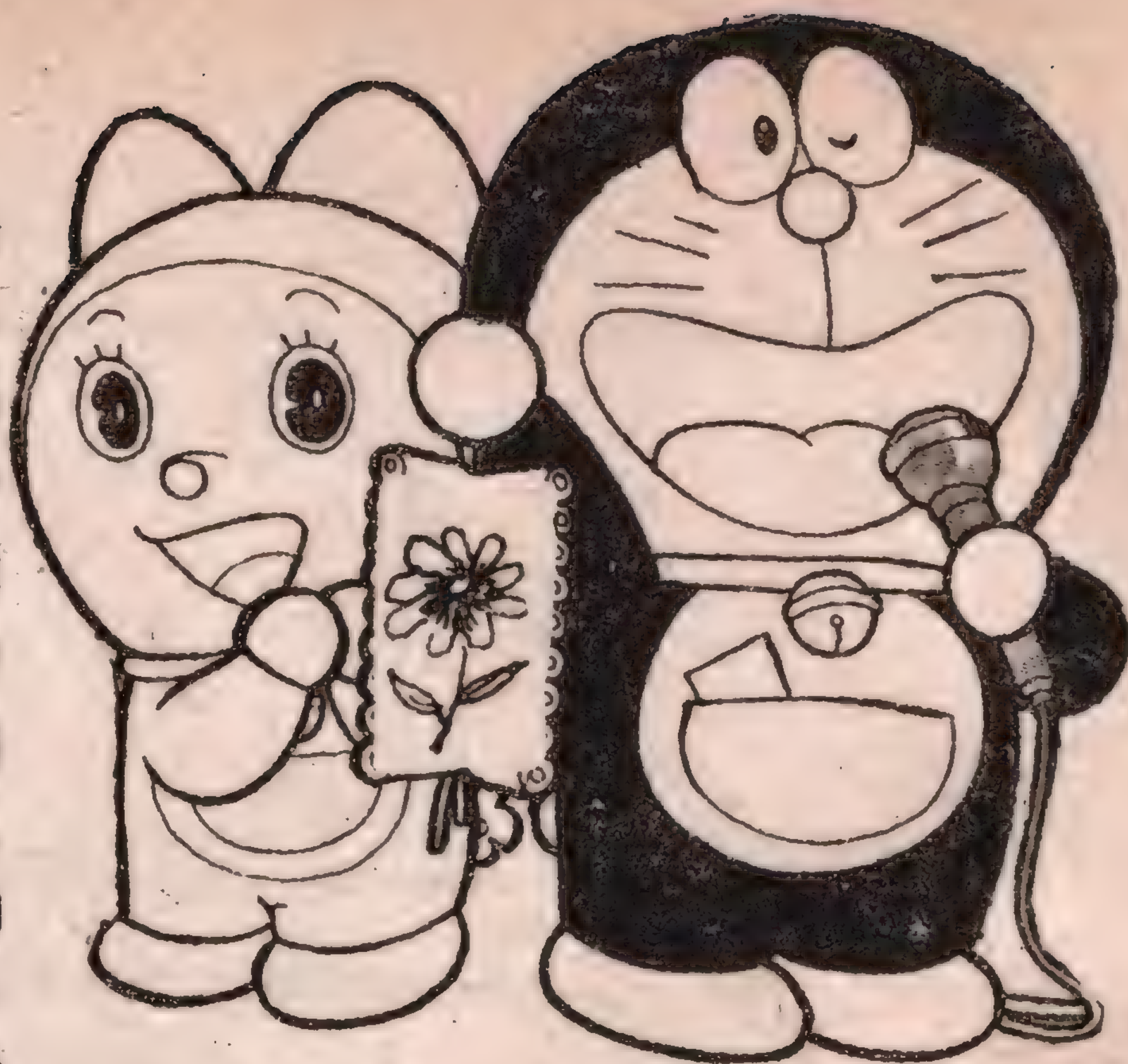
Đôrêmi : chỉ là tạm biệt thôi nhé, "nước Việt mến yêu" !

Trời ạ, cho đến phút cuối cùng, em
vẫn không biết làm cách nào để
trả lời thư cho tất cả bạn dọc Việt Nam
đã rất mến mộ "bé Dôrêmi". Nếu chị
Thúy Quỳnh ở Bến Tre sợ "chết queo"

vì không thể trả lời hơn 1500 thư của
các anh, chị gửi về, thì Dôrêmi chắc
phải "chết queo" hơn sáu lần nữa
đấy !

Tiểu nhất là anh *Mon* giao em giữ mục "Nước Việt mến yêu" mà lại không dành cho "đất" để giới thiệu bài thường xuyên. Hai học tử lớn đây ấp thư kể về "Nước Việt mến yêu" thật là thích, bài nào cũng dễ thương làm cho Dôrêmi như được "du lịch tưởng tượng" đến nhiều vùng đất nổi tiếng, kể cả những xóm làng bình thường mà hiền hòa, ấm cúng của Việt Nam. Tất cả những bài ấy, chẳng lẽ em cho vào túi thần để mang về Nhật Bản làm... tài liệu? Hay nhất, có lẽ là tạm gởi cho Nhà xuất bản Kim Đồng để sẽ có dịp bọn em trờ lại và giới thiệu tiếp

với bạn đọc Việt Nam, nhĩ? Gởi đến tất cả các bạn và các anh, chị những cái hôn của bé Dôrêmi để xin lỗi nhiều thật nhiều về chuyện phải tạm chia tay với "Nước Việt mến yêu" nhé!

Bé Dôrêmi

BỨC TRANH VÀ NHỮNG LỜI BÌNH MÀ DÔRÊMI THÍCH NHẤT:

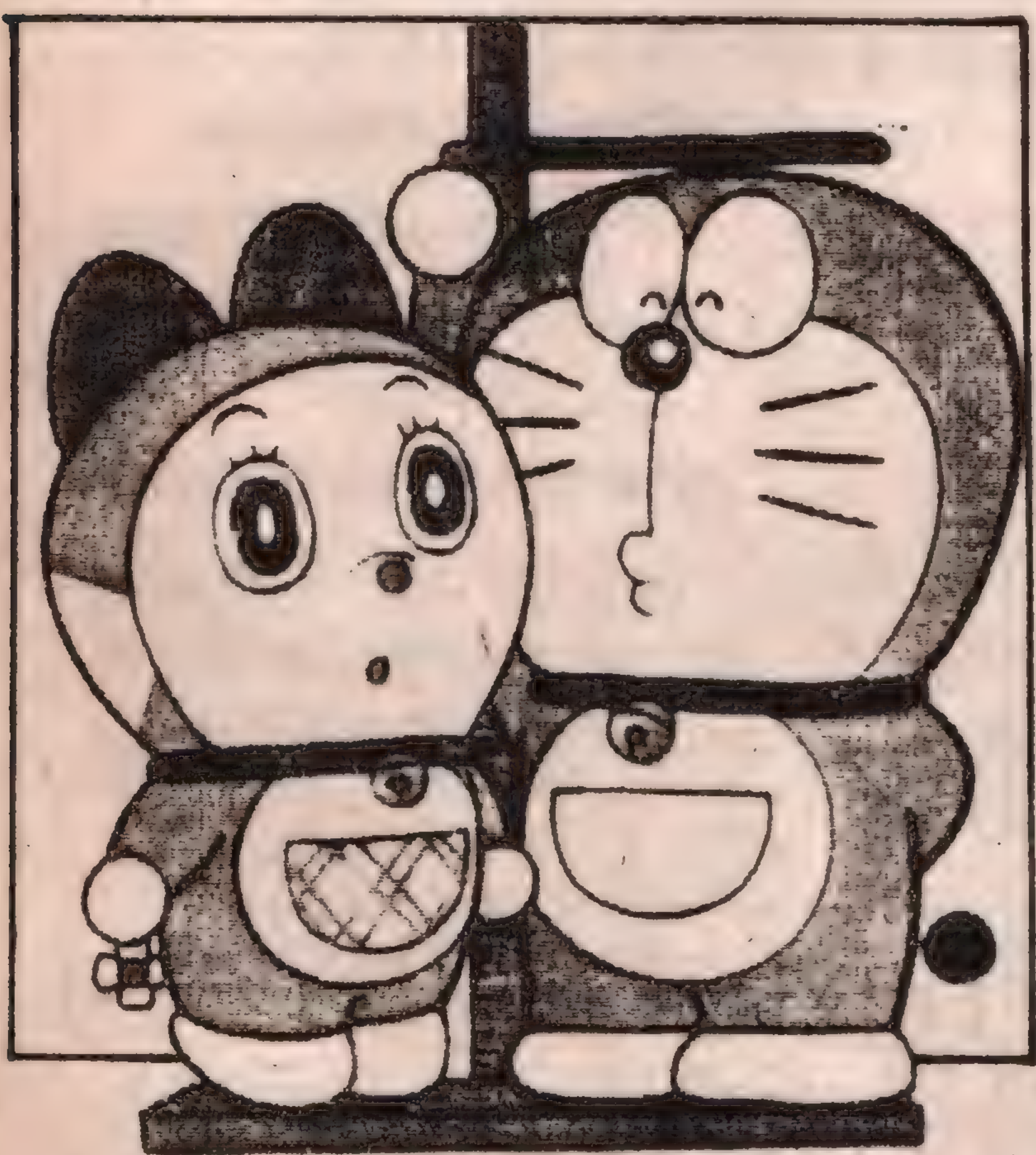
- Phép màu vô tác dụng

(Nguyễn Minh Phương, Trường Chu Văn An, Đà Nẵng)

- Dôrêmon nói với em: "Ôi! Bé còn thiếu bủ bối ... tăng chiều cao!"

(Lê Viết Đông Quân, Bình Thạnh, TP.HCM).

- Dôrêmon: – "Đừng tưởng anh không thấy nha. Để anh đi mua cho

Nhìn cái đuôi biết con trai, con gái
Nhìn cái túi biết con gái, con trai
Nhìn con mắt biết con trai, con gái
Nhìn chiều cao biết con gái, con trai!

(Trần Xuân Lân, Bán công Chi Lăng, Quận 4)

em đôi guốc cái đã !"

(Nguyễn Xuân Thanh, Đồng Nai).

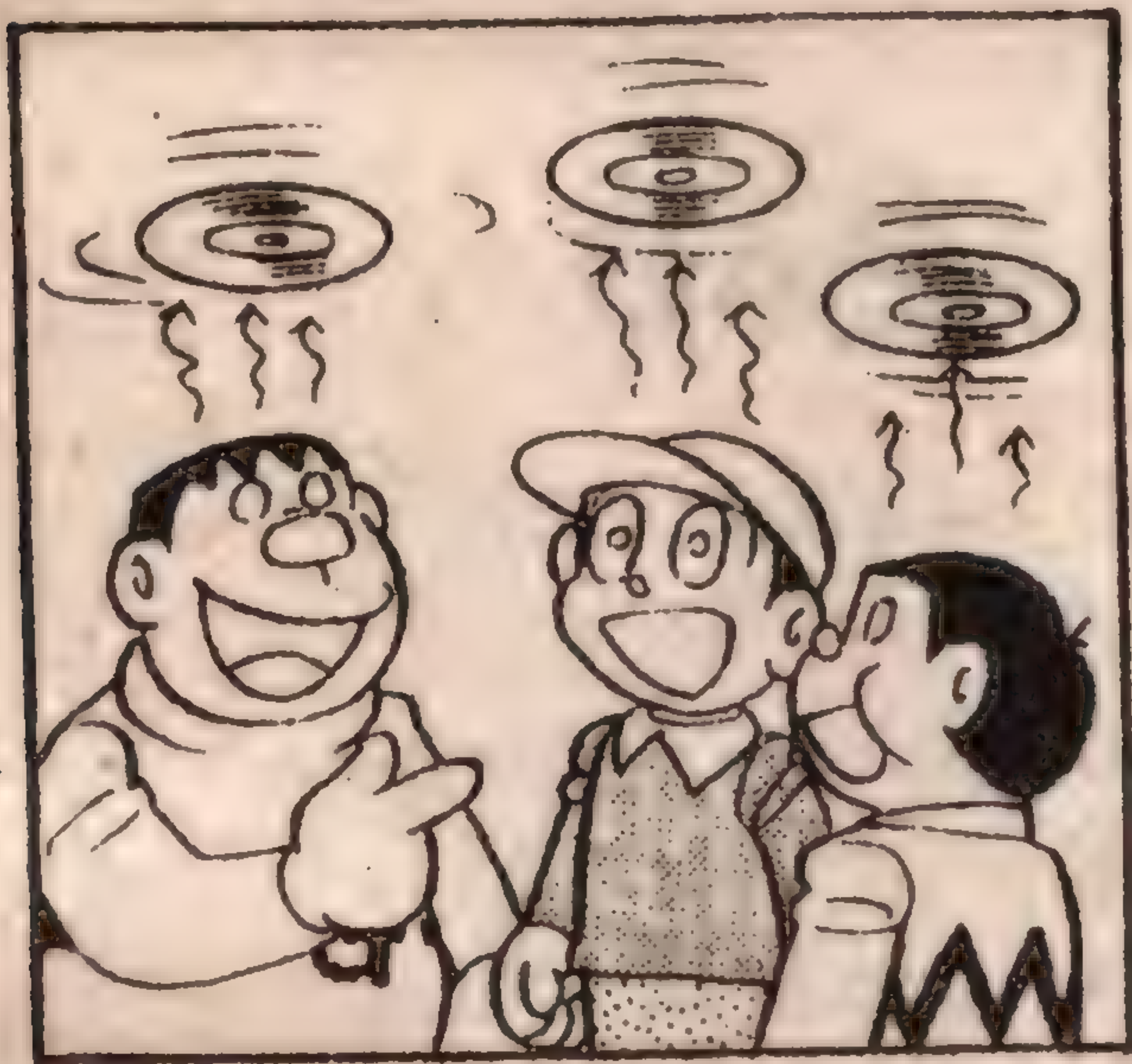
● Hai anh em Mon và Mi lọt vào vòng chung kết của cuộc thi "Những đứa trẻ cao nhất".

(Nguyễn Đình Minh Triết, Trường Phan Tây Hồ, Gò Vấp, TP.HCM).

● Mon ta rộng lượng lắm mà
Cớ sao vui bởi một điều còn con
Anh thì phải lớn hơn em
Có chi mà sướng vì vài "xăng – ti"

(Đinh Thu Quỳnh, Khu tập thể phim truyện VN, Hà Nội)

Chaien : xin tránh xa trò Ijime

... "Chaien ơi, bạn đừng đánh Nôbita nữa"... "Chaien ơi, bắt nạt người bạn nhỏ yếu hơn mình là xấu lắm...", "Chaien ơi, về Nhật Bản rồi, cậu đừng bắt nạt các bạn nữa nhé..."

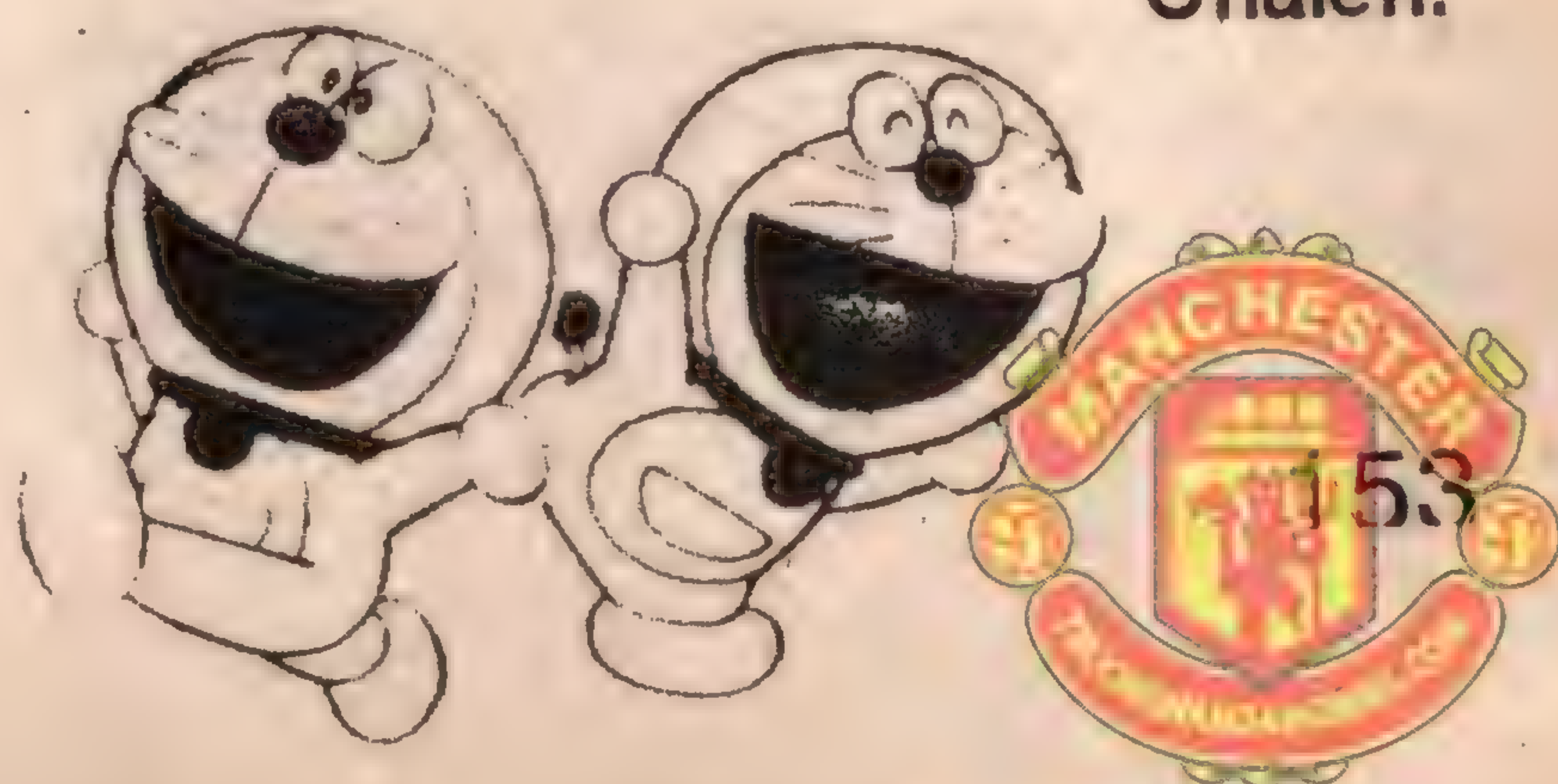
Chà, chà có lẽ tới vài ngàn lá thư đã gửi cho tớ với những lời khuyên như vậy. Đọc rồi, tớ cứ ầm ức. Tớ đâu có phải người đáng ghét quá vậy. Tớ có "binh" Nôbita thì chỉ vì nhiều lúc cậu ta "ngộ nghĩnh" quá thôi... Các bạn xem, trong nhiều cuộc phiêu lưu mạo hiểm dài ngày, tớ bảo vệ anh chàng

hậu đậu đó lắm phen vất vả ghê gớm đấy chứ.

Tuy vậy, hơn hai tháng nay, tớ cùng học sinh cả nước Nhật đều biết tin bạn Kiyoteru Okachi – 13 tuổi, học sinh trường Tobu ở thành phố Nisho miền Trung nước Nhật đã phải tự tử vì bị bạn bè bắt nạt. Trời ơi ! Tin đó làm Chaien này cũng khóc, khóc và tự đâm vào mình nữa. Run lên, vì biết đâu một ngày nào đó... nếu mình quá tay với người yếu đuối như Nôbita, còn Dôrêmon lại vắng mặt vì bận về thế kỷ 22 thì... Thôi, thôi... không bao giờ Chaien còn bắt chước cái trò ijime (bắt nạt thô bạo) đối với các bạn của mình nữa. Tớ sẽ chỉ tập hát và nhất định sẽ trở thành ca sĩ siêu hạng của thế kỷ 21 đấy.

Hẹn gặp lại tất cả.

Chaien.

Xêkô : chia tay, nhớ lòng nhân ái

Hơn hai năm nay, tớ khám phá được một điều quý báu nhất : lòng nhân ái của các bạn Việt Nam. Xin cảm ơn các bạn rất nhiều về những bức thư chia xẻ nỗi khó khăn và những mất mát to lớn do cơn động đất mang đến cho thiếu nhi và người

thân ở Thành phố cảng Kobe tại Nhật Bản. Đặc biệt, tớ cũng xin cảm ơn các bạn Việt Nam vẫn thích chơi với "Xêkô mỗ nhon" và thường khuyên tớ trở nên người bạn tốt, mai sau trở thành nhà khoa học, hay nhà thiết kế thời trang lớn của Nhật Bản...

Trước lúc chia tay, tớ chỉ nói thế thôi. Còn lại xin nhường "đất" cho những người bạn lớn rất thân của tớ...

XÊKÔ

Thư gửi Xêkô

Này Xêkô ! Chị rất phục em về tài hiểu biết rộng rãi đấy. Chị cho rằng Đêkhi chỉ được nói rằng thông minh, học giỏi, còn cô bé Xuka cũng hiểu biết (nhưng không sao bằng Đôrêmon). Cuối cùng thì em - Xêkô ạ - em là người có kiến thức rất rộng : khoa học này, thiên nhiên này... Với một học sinh lớp 3, 4 rồi mới lớp 5 như em, kiến thức của em bằng chị rồi (chị vừa học xong lớp 12 ở PTTH Ưông Bí, Quảng Ninh đấy).

Eo ôi ! Học thuyết Anxtanh (Einstein) chị chưa được học đến

bao giờ, chỉ nghe anh chị giải thích nhiều mà còn hiểu mơ hồ, thế mà cậu Xêkô của chị đã hiểu thấu, diễn đạt rất ngắn gọn trong 8 ngày dưới thủy cung (tập 40) đấy !

Nói cho vui vậy thôi, nhưng chị không chịu nổi khi em cứ hay... loại trừ Nôbita trong mọi lĩnh vực của em. Em xử sự chẳng phù hợp chút nào với cái mà chị luôn luôn khen em cả ! Chúc em luôn là đồng minh của Nôbita nhé ! Như vậy, em sẽ hoàn thiện hơn, cậu bé ạ !

Chị NPN
(Quảng Ninh)

• Đây, bài dân ca bị Xêkô "ngâm" lâu nhất (lâu đến một năm bảy tháng), không chịu cho đăng lên Văn phòng

Đôrêmon. Nay đã đến lúc tạm biệt, có đăng lên cũng... chẳng có sao !

Lý Xêkô

(Lời mới theo điệu "Lý ngựa ô", dân ca Nam bộ).

Khớp cái miệng của bạn... Xêkô (2 lần)
Bạn Xêkô đó, cái mỏ nhọn ha, Á a à á a,
Chuyên môn nói bậy, hại bạn nhiều phen
Cứ luôn khoái nịnh, khoe khoang, hay dòm ngó
Chỉ lo đi chọc bạn bè
Nhờ Dôrêmon giúp giùm, giúp giùm
Giúp tươi đẹp cuộc đời Xêkô
Bà con thiếu nhi coi chừng, coi chừng
Chớ nên làm như bạn Xêkô
Khớp cái miệng của bạn Xêkô (3 lần)

Anh Dương Ngọc Thạch

Ghi chú : Sau lần tặng Xêkô bài này, anh Thạch có lẽ ngại tở buồn nên đã có thư tiếp theo giải thích rằng Xêkô đóng vai "người bạn không tốt" rất tuyệt và đã giúp trẻ em Việt Nam biết được những thói xấu nên tránh đấy, các bạn ạ !

Tranh của bạn Phan Nguyễn Nhật Anh (252/7 Đ.LTK, Quận 10, TP. HCM) tặng Xêkô - Nhật Anh còn viết : "Xêkô ơi, tớ rất muốn chơi với cậu nhưng tớ không thể nhảy vào cuốn truyện được. Cậu tha lỗi cho tớ nha !".

Đêkhi: cùng hướng tới thế kỷ 21 nhé!

Dôrêmon ơi ! Cậu hãy mở một phần đất cho mục "Thiếu nhi sáng tạo máy Dôrêmon", để xem ai sáng tạo máy mới mà hay nhất. Tất nhiên phải viết cách sử dụng và chức năng của các công tắc, phải vẽ sơ đồ máy ra nữa đấy. Đồng ý không nào, Dôrêmon ?

Trần Thị Minh Trang
(Lớp Sáu 1, trường Trần Phú, Quận 10
TP.HCM)

Đoạn thư trên đã làm cả Văn phòng Dôrêmon rất thích chí và chắc cũng có nhiều bạn đọc Việt Nam mê sáng kiến ấy của bạn Minh Trang lắm. Tiếc là "đất" của văn phòng chúng mình ít quá, chưa kịp thực hiện điều gởi gắm của các bạn. Khá nhiều thư gởi về tham gia Ngân hàng ý tưởng Dôrêmon đã phải bị "nhốt" lại để chờ thời cũng vì lẽ đó. Như bé Hồ Thanh Thảo (phường 1, Sa Đéc -

Đồng Tháp) muốn gởi *máy kết mây thành chữ, và chiếc xe đa dụng* (bay, chạy trên bộ, trên sông) vào túi thần của Dôrêmon. Còn chị Huỳnh Thị Tuyết Hương (12A, PTTH Tuy Phong) thì giải thích ý *tường sáng tạo ngược dùng cho tàu thủy*, anh Lâm Trọng Tường (Di Linh – Lâm Đồng) lại viết về *chiếc cầu vượt, về máy kiểm tra sự trung thực*, anh Nguyễn Đăng Châu (112 Mai Hắc Đế, Hà Nội) viết về *máy điều chỉnh và tái tạo tế bào* để giúp chữa bệnh cho người khuyết tật (mù, liệt, ung thư...), *máy hút siêu vi trùng, máy phát siêu quang*, bạn Trần Tuấn Anh (91A cư xá Lý Thường Kiệt, Quận 10) có sáng kiến về một loại dung dịch bôi vào tường để làm sụp từng mảng tường mà không cần đập.

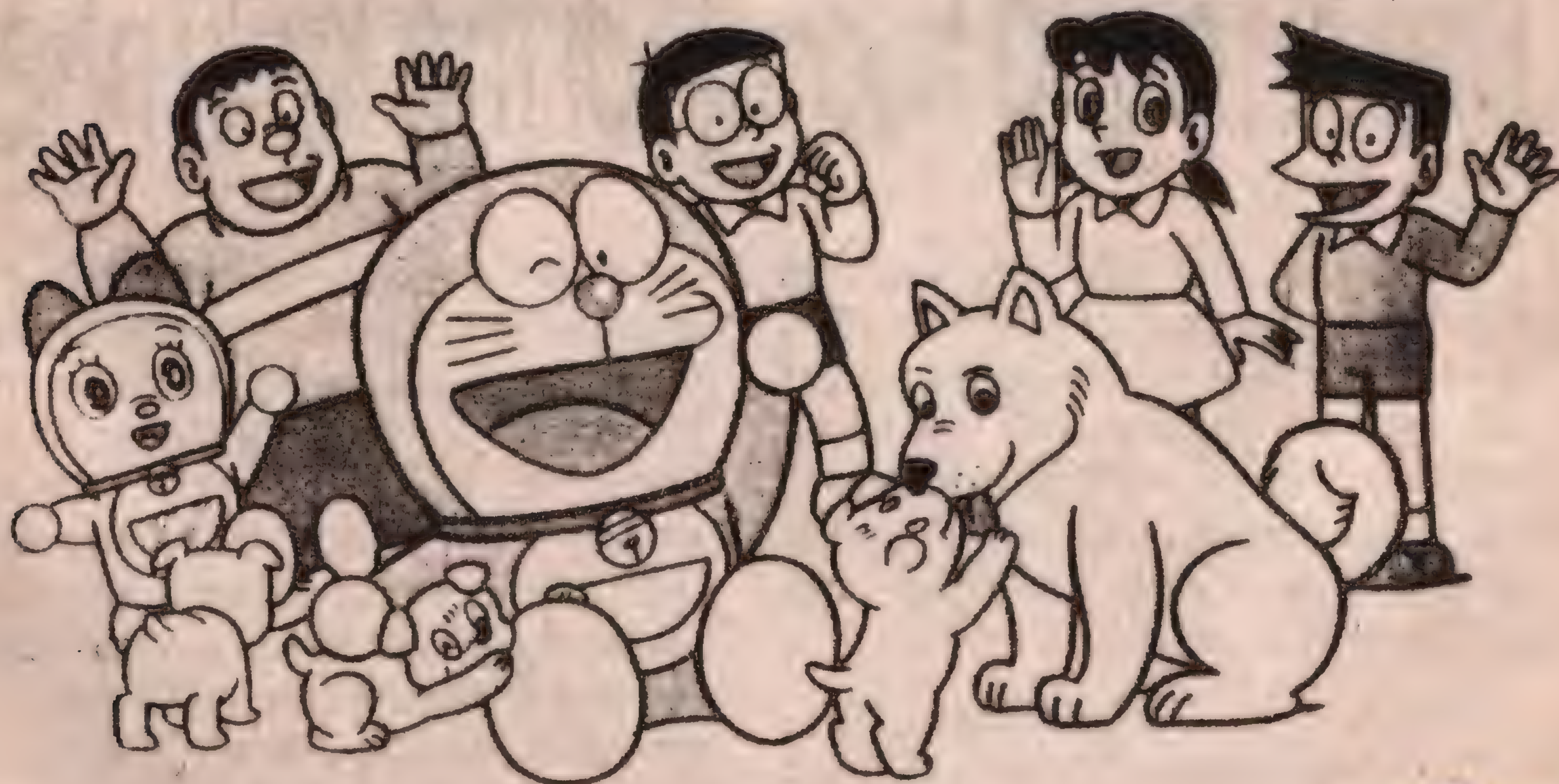
Trong khi đó, riêng tớ cũng thích có "dắt" để giới thiệu với các bạn nhiều tiến bộ khoa học – kỹ thuật mới rất gần hoặc rất giống các... búp bô kỳ diệu của Dôrêmon. Thí dụ trong

ngành y khoa hiện nay, người ta đã chế tạo thành công loại robot tí hon mang tên Cleo có thể chui vào cơ thể con người để giúp các bác sĩ giải phẫu theo điều khiển của chương trình vi tính, mở đầu cho một loạt robot bé đến nỗi có thể chui vào hoạt động trong các mạch máu của con người (các bạn còn nhớ chuyện Dôrêmon và Nôbita cỡi tàu ngầm chui vào bụng Xuka để du lịch chứ?)

Vì thế, chia tay lần này với các bạn, tớ chỉ mong sớm được gặp lại nhau để cùng trao đổi những câu chuyện sáng tạo thú vị và cùng hướng về thế kỷ 21, bước vào thế kỷ 21 với những hiểu biết thật tuyệt như... Xêkô!

Thân mến!

Đêkhi

Bạn Lại An Mai cùng với hai em họ của mình tặng *Đôrêmon* thân thương tấm ảnh chụp dưới mái Chùa Keo ở cách Hà Nội gần 20 km (thuộc huyện Thuộc Thành, Hà Bắc).

Mon ơi, tớ và em tớ rất hâm mộ cậu. Ở nhà, em tớ nó đi ngủ cứ mang búp bê "*Đôrêmon*" vào giường và ôm ngủ luôn. Em tớ nó mê truyện *Mon* hơn cả tớ nữa đấy. Nó chưa đi học, chỉ mới lớp mẫu giáo à. Vậy mà nó nghe tớ kể chuyện *Mon* là nó thuộc lòng luôn. Mớ mà cầm quyển *Mon* lên là nó đọc đến năm hoặc sáu lần lận. Ngày nào mà có *Mon* mới là nó dành đọc trước không à. Mà nó đọc lâu ời là lâu, tớ chờ sốt ruột luôn vậy đó !

Lê Quế Hương (322/9 An Dương Vương Quận 5, TP.HCM)

Ảnh: Bạn Quế Hương và em của mình.

Bé Nguyễn
Hoài Nam, 7 tuổi,
học sinh trường
Kết Đoàn, Quận 1-
TP.HCM tặng
Dôrêmon bức ảnh
bé ngồi máy bay.

Thân gửi Dôrêmon !
Mon ơi, tớ và em tớ rất
thích cậu. Em tớ hết năm nay
mới vào lớp Một nhưng đã biết
đọc "Dôrêmon" và *báo Nhi*
Đồng rồi đấy. Em tớ còn muốn
gia nhập *Câu lạc bộ 100 điểm*
mười nữa đó. Nhưng em viết
còn hay mỗi tay lắm !

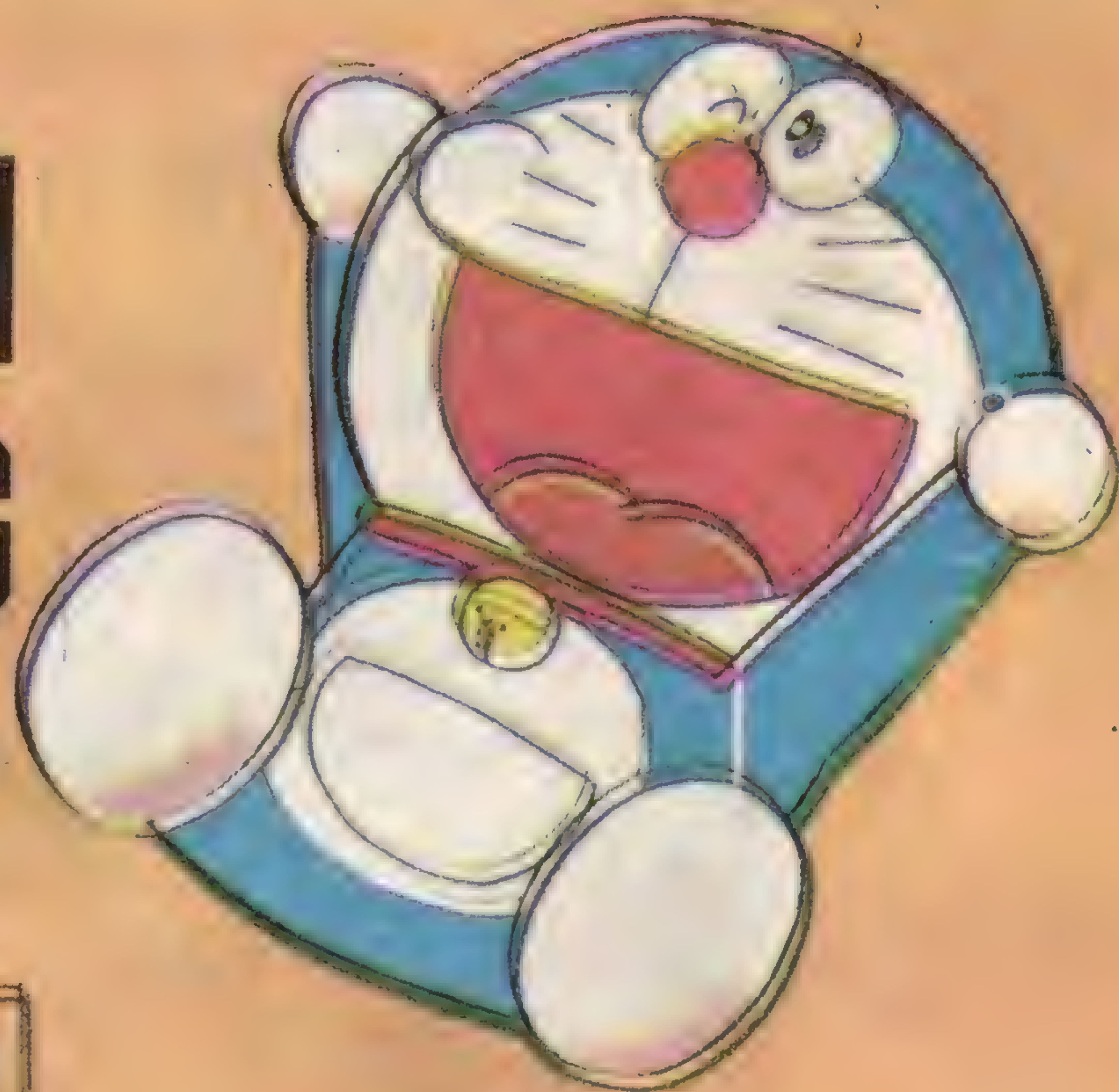
Mã Ngọc Trân. (277 Phan
Đình Phùng, Phú Nhuận,
TP.HCM)

Ảnh: Bạn Mã Ngọc Trân và
bé Mã Kim Long tặng Dôrêmon
tấm ảnh kỷ niệm.

ĐÔRÊMON THÂN THƯƠNG

Chúng em khoe nhau những quyển
"Đôrêmon" được giữ gìn cẩn thận.
(Tranh : Minh Huy)

■ GIỮ GÌN "ĐÔRÊMON"

Cả xóm em, đứa nào cũng mê Đôrêmon. Mỗi tuần một lần, cứ đến ngày thứ sáu là chúng em lại rủ nhau ra sạp báo đầu xóm để mua "Đôrêmon". Có những lúc đến sớm, chúng em phải đứng chờ cả tiếng đồng hồ luôn nhưng chẳng ai bực mình gì cả. Khi có sách "Đôrêmon" rồi, ai cũng

mừng quýnh cả lên, mua xong là đứa nào cũng chạy về nhà mình để xem. Chẳng dám lật mạnh vì sợ sách bị nhăn. Cũng có những đứa không có đủ sách nên xem xong sẽ để "Đôrêmon" vào bao nilông cẩn thận. Cứ đúng mười tuần là Đôrêmon ra mười tập, chúng em họp lại để đua nhau xem ai giữ gìn "Đôrêmon" cẩn thận nhất. Ước gì "Đôrêmon" đừng bao giờ kết thúc cả để chúng em cứ còn dịp khoe với nhau những quyển sách mình nâng niu, yêu mến !

Trần Võ Minh Huy, 13 tuổi
(30 Nhật Thảo, Quận 10, TP.HCM)

Sách "Đôrêmon" (và cả những tập vở có bìa in hình Đôrêmon) đó là món quà quý cho các bạn miền núi. Trong ảnh : Ngày 24/1/1994 chú Nguyễn Thắng Vu và chú Văn Công An, phó chủ tịch tỉnh Ninh Thuận tặng sách cho các bạn học sinh trường phổ thông dân tộc miền núi tỉnh Ninh Thuận (Ảnh : Dương Thanh Dũng)

**MON
HÃY
ĐẾN
GIA LAI**

Ở Pleiku, các em con nhà khá giả mới mua được "Đôrêmon". Các em nghèo muốn có mà đọc thật không dễ. Cả với các sách học cũng vậy, chẳng biết bao nhiêu năm nữa mới được bằng ở các thành phố lớn. Đôrêmon đã đi nhiều nơi, giúp đỡ nhiều người rồi nên chị mong một ngày nào đó em sẽ đến Gia Lai giúp tất cả các em bé. Khuyến khích cho các em đọc sách, tham gia vui chơi cùng bạn bè... Như vậy, Đôrêmon sẽ có thêm rất nhiều bạn, nhiều em nữa đó !

**Chị Trương Xuân Viên, 23 tuổi
(49 Phan Đình Phùng, Pleiku).**

Phải nhìn nhận rằng tranh truyện Dôrêmon là bạn đồng hành tốt cho mọi lứa tuổi thiếu niên, nhi đồng trong quá trình phấn đấu, học hỏi trở nên người. Là bậc cha mẹ học sinh lúc nào cũng mong muốn có nhiều bộ sách tốt cho các em.

Mong sao Nhà xuất bản Kim Đồng ngày càng phát hành nhiều bộ sách tốt mang nội dung đầy bổ ích.

Trân trọng kính chào.
Nguyễn Hòa Nhân
By Laut

■ ĐỌC ĐƯỢC HẾT TRƠN

Mình tên là Nguyễn Kim Long, học lớp 16 trường Xuân Hiệp.

Tuy mới vào lớp 1 mà mình đọc được hết trơn chữ cô dạy rồi đó ! Biết sao hôn ? Vì từ hồi còn học lớp Lá 2, mẫu giáo, ở nhà bà mình thường mua truyện Dôrêmon cho mình.

THƯ CỦA CHÚ NGUYỄN HÒA NHÂN,
36 TUỔI (82, THỊ TRẤN ĐỨC HÒA,
LONG AN)

Nhờ "mê" truyện Dôrêmon mà mình thuộc lâu mặt chữ. Tháng 9 rồi, cô giáo nói mình học giỏi đó, Dôrêmon có thích và vui giùm mình không ?

NGUYỄN KIM LONG
(Lớp 16 trường Xuân Hiệp,
Linh Xuân, Thủ Đức)

Tặng Dôrêmon tấm ảnh của mình (Ba chụp đó, đẹp không ?)

■ ĐỪNG QUÊN NHÉ MON...

Mon thân mến,

Chị là giáo viên Trường dạy trẻ khuyết tật Cần Thơ và cũng là mẹ của bé Nguyễn Vương Hoàng Triều. Chị rất cảm động và rất cảm ơn *Mon* cùng các bạn đã quan tâm đến trường chị.

Đôrêmon thân mến ! Tên Đôrêmon cũng như tên của các bạn em giờ đây rất gần gũi với mọi người, không chỉ với người bình thường mà ngay cả với các em học sinh khuyết tật của chị nữa. Dù không thấy được gì nhưng trên mỗi các em học sinh khiếm thị lúc nào cũng : "Em rất khoái chú mèo Đôrêmon...". Còn với các bạn học sinh điếc, cảm các em thể hiện sự yêu thích của mình với Đôrêmon bằng tranh vẽ,

và cái mà các em thích nhất là hoạt cảnh "Dôrêmon" do chính các em diễn.

Dôrêmon ơi ! Các bạn học sinh trường dạy trẻ khuyết tật Cần Thơ mong một ngày nào đó Chú mèo máy thông minh Dôrêmon sẽ đến thăm trường và cho các em bao ước mơ diệu kỳ, cảm thấy gần gũi với mọi người và không còn mang mặc cảm mình bị "bỏ rơi". Đừng quên những người bạn bất hạnh này, Dôrêmon nhé !

Thương mến,

Chị Vương Thị Hoàng Khanh
(Cần Thơ)

● HÌNH THÊU
DÔRÊMON VÀ XUKA
CỦA BẠN HƯƠNG
GIANG, TRƯỜNG PHAN
CHU TRÌNH (ĐỊA CHỈ :
91 QUỐC LỘ 14, THỊ XÃ
BUÔN MÊ THUỘT, ĐẮC
LẮC).

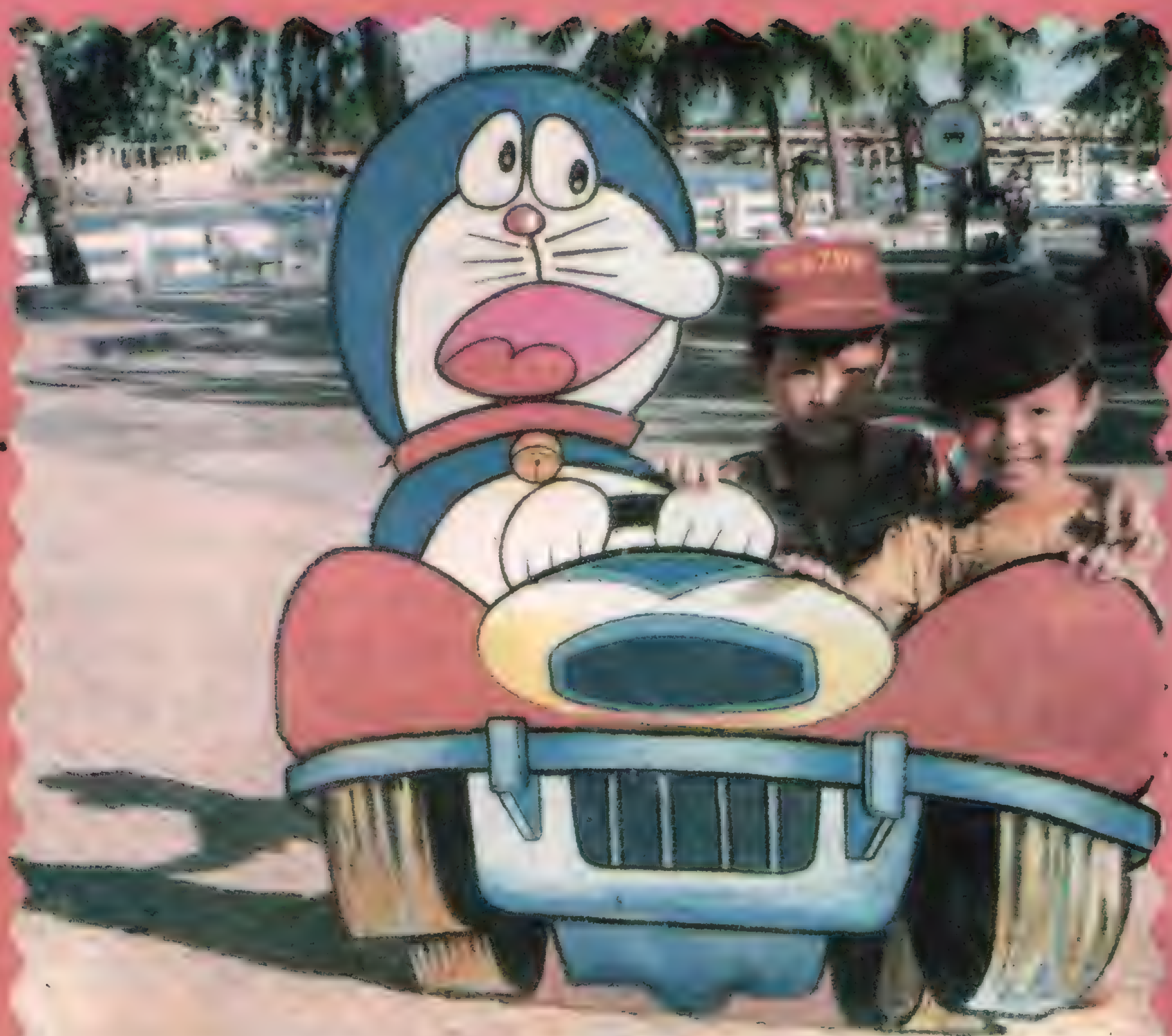
THƯ GỬI NÔBITA

NAM DỪNG BÊN ANH
NÔBITA ĐANG HỌC TOÁN 1

HAI ANH EM NAM DŨNG NGỒI XE
BÁKY (ANH THÁI HÙNG HỌC LỚP
NĂM C CÙNG TRƯỜNG VỚI EM).

Anh Nôbita ơi !

Em thích anh cùng học lớp Một với em. Nhưng mà tiếc quá, em lên lớp Hai rồi. Tổng kết năm học 1993-1994 vừa qua, em đạt danh hiệu học sinh giỏi đấy. Thế là ba em về tặng cho em hình ảnh Nôbita đang ngồi đọc *Toán 1*. Sao anh lại lè lưỡi ra vậy ? Chắc bài khó quá phải không ?

Ba em còn tặng cho hai anh em Thái Hùng và Nam Dũng chiếc xe Baky mới toanh do anh Dôrêmon lái để tụi em đi du lịch mùa hè nữa đấy !

Em : Phạm Nam Dũng
Học sinh trường Tiểu học Đức Long,
Phan Thiết, Bình Thuận

tạm biệt
các bạn
Việt Nam
Hẹn gặp
lại!

■ NGƯỜI BẠN TỐT

Hồ ơi, bạn có biết tại sao trẻ con xóm ta dạo này lại ngoan không ?

Mình là mình không biết, bạn thử nói xem nào !

Hồ ơi, vì là vì từ khi xuất hiện truyện Dôrêmon, hồ ơi...

Thảo nào mình thấy hồ ơi trưa hè không còn tiếng hò hét, không thấy các tướng trèo vây bắt ve. Hồ ơi, bây giờ mình thấy tình là tình tính tâng các tướng ngồi dưới gốc cây ôn bài, đọc sách báo, đọc truyện... hồ ơi...

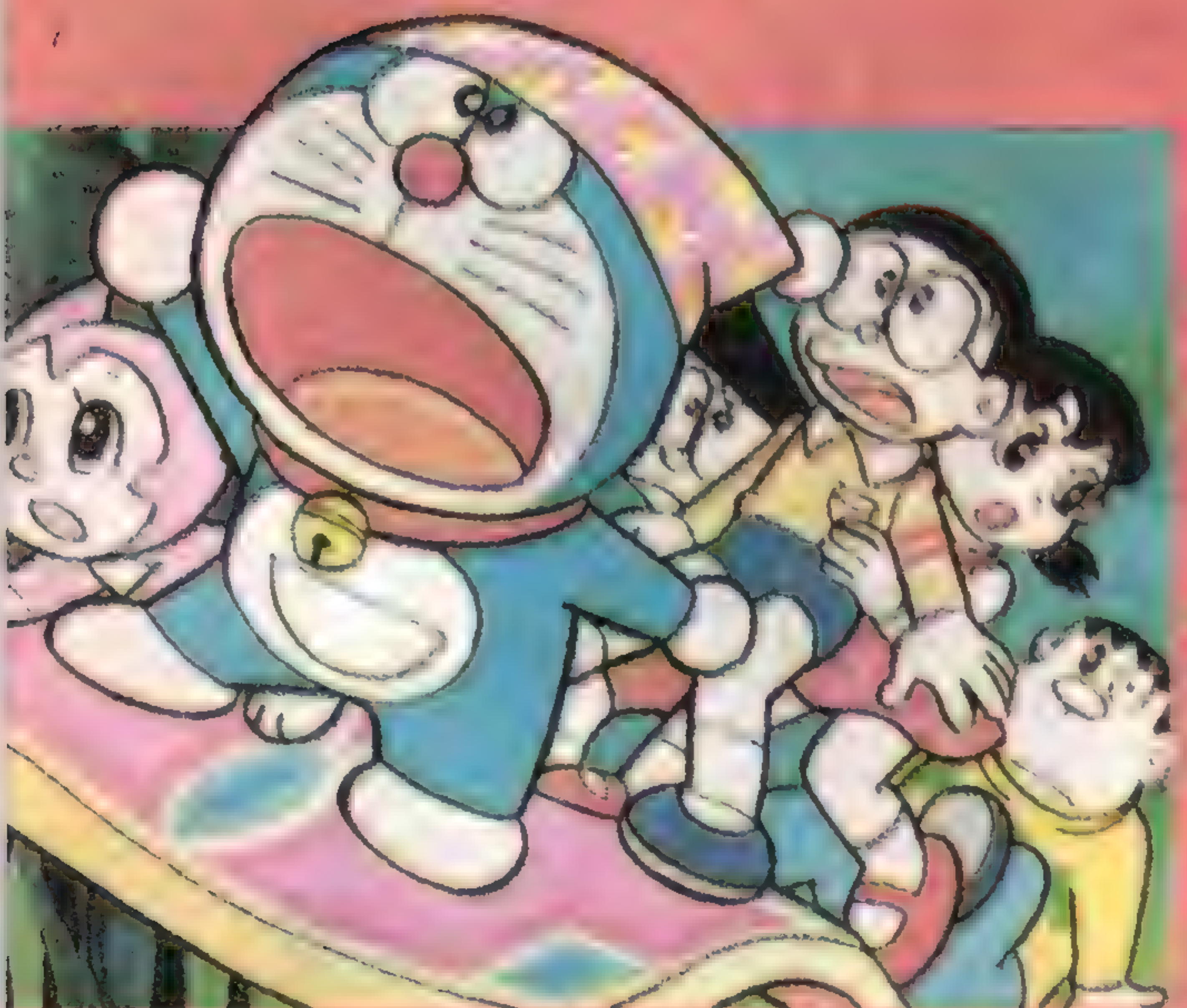
Phải đó, sách nhằm giờ không còn chỗ đứng. Hồ ơi, thay vào đó là truyện "Dôrêmon" của chúng ta... hồ ơi...

Nguyễn Thị Thanh Nga
(Thuận Thành, Hà Bắc)

GHI CHÚ : Mon cùng nhóm bạn lớp 5E không rõ bài dân ca này của chị Thanh Nga viết theo làn điệu nào cả. Dù sao bài này cũng tuyệt ghê, các bạn nhỉ ?

DÔRÊMON PHÁT BIỂU TẠI ĐẠI HỘI HỌC SINH GIỎI LỚP 3A.

• Tranh của bạn Phùng Lê Nhật Đan, 12 tuổi ở Tây Ninh.

Chiến mời
SINH NHẬT

FROM Cao Anh Tú
310 lớp chuyên Khoa...

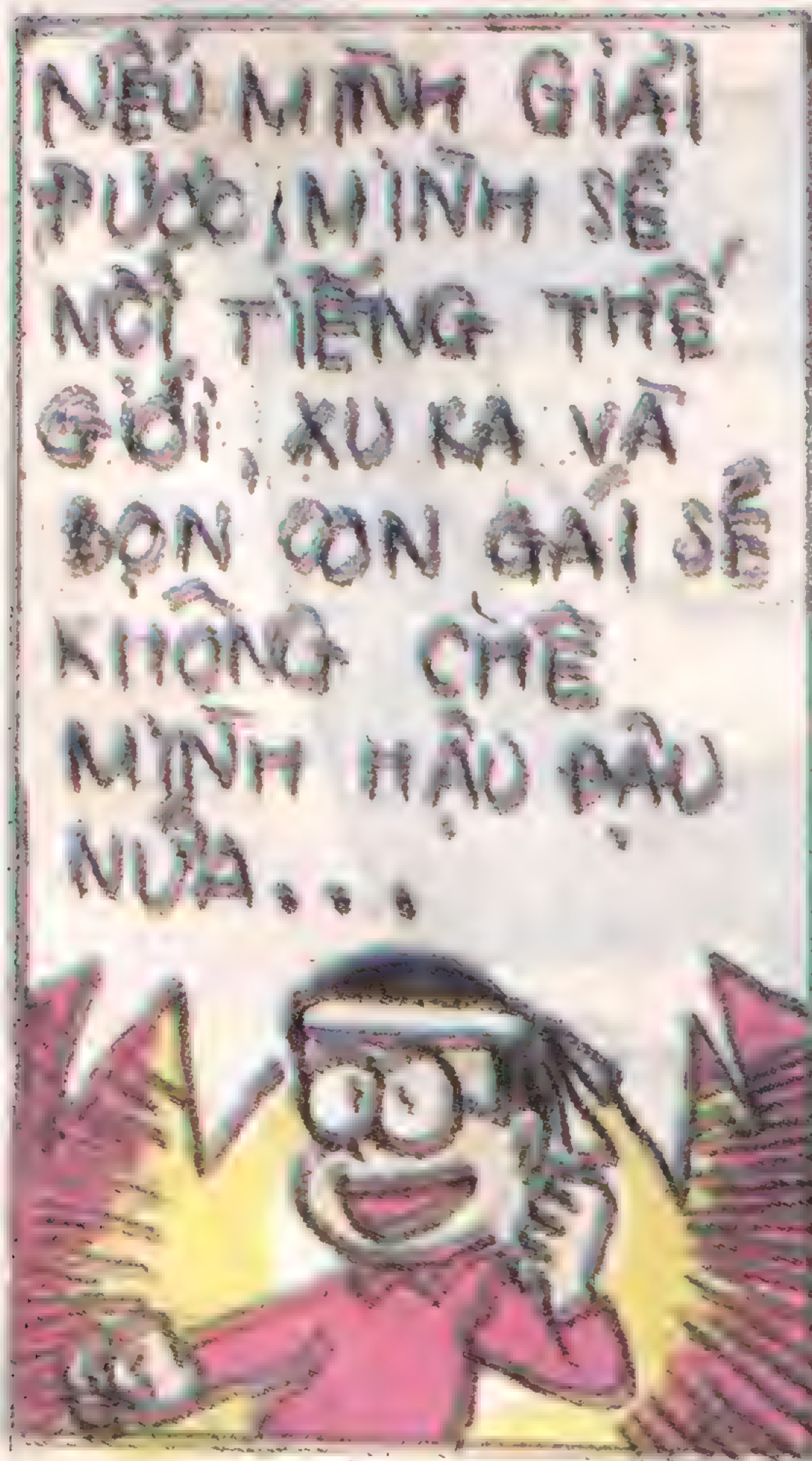

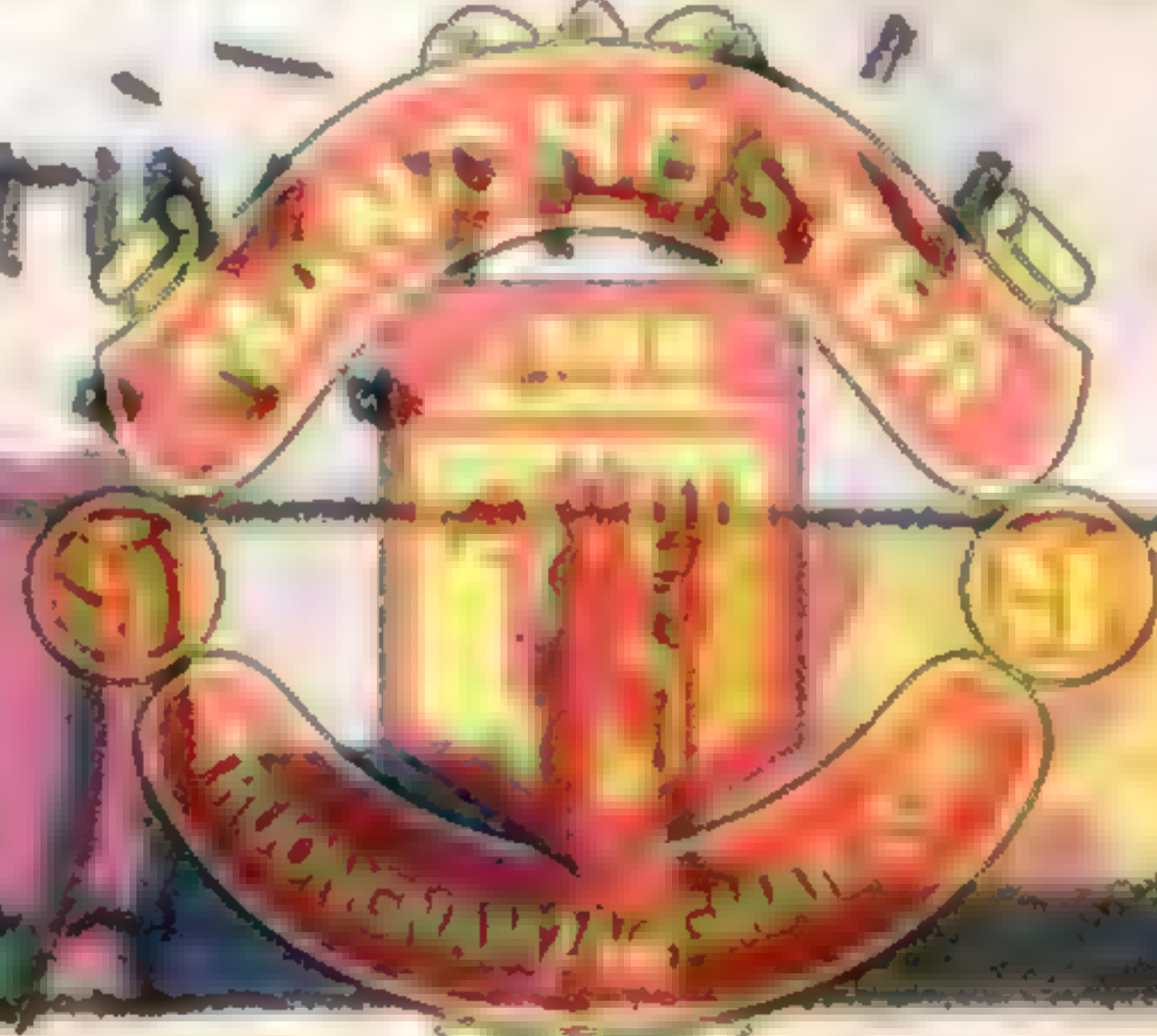
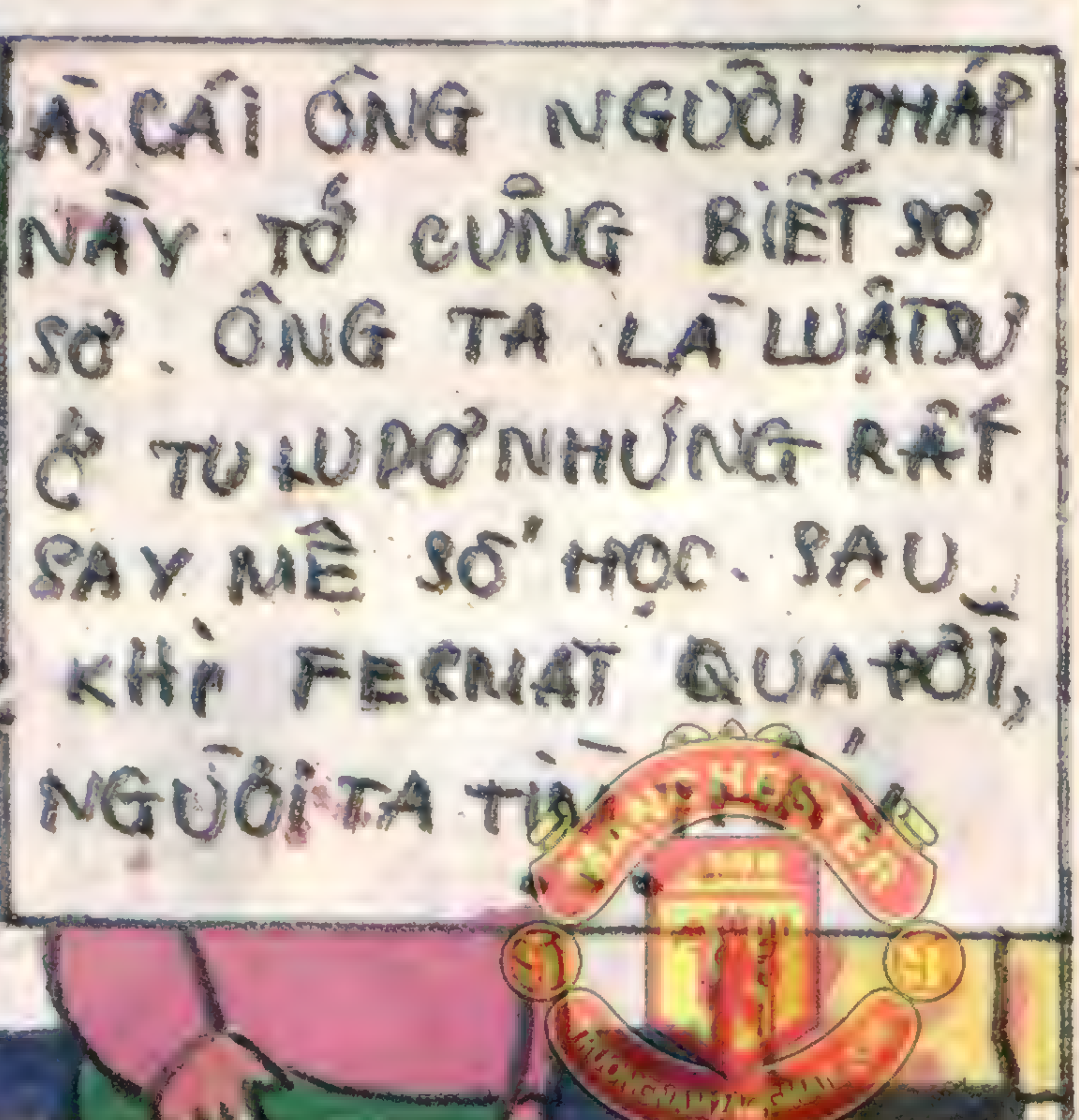
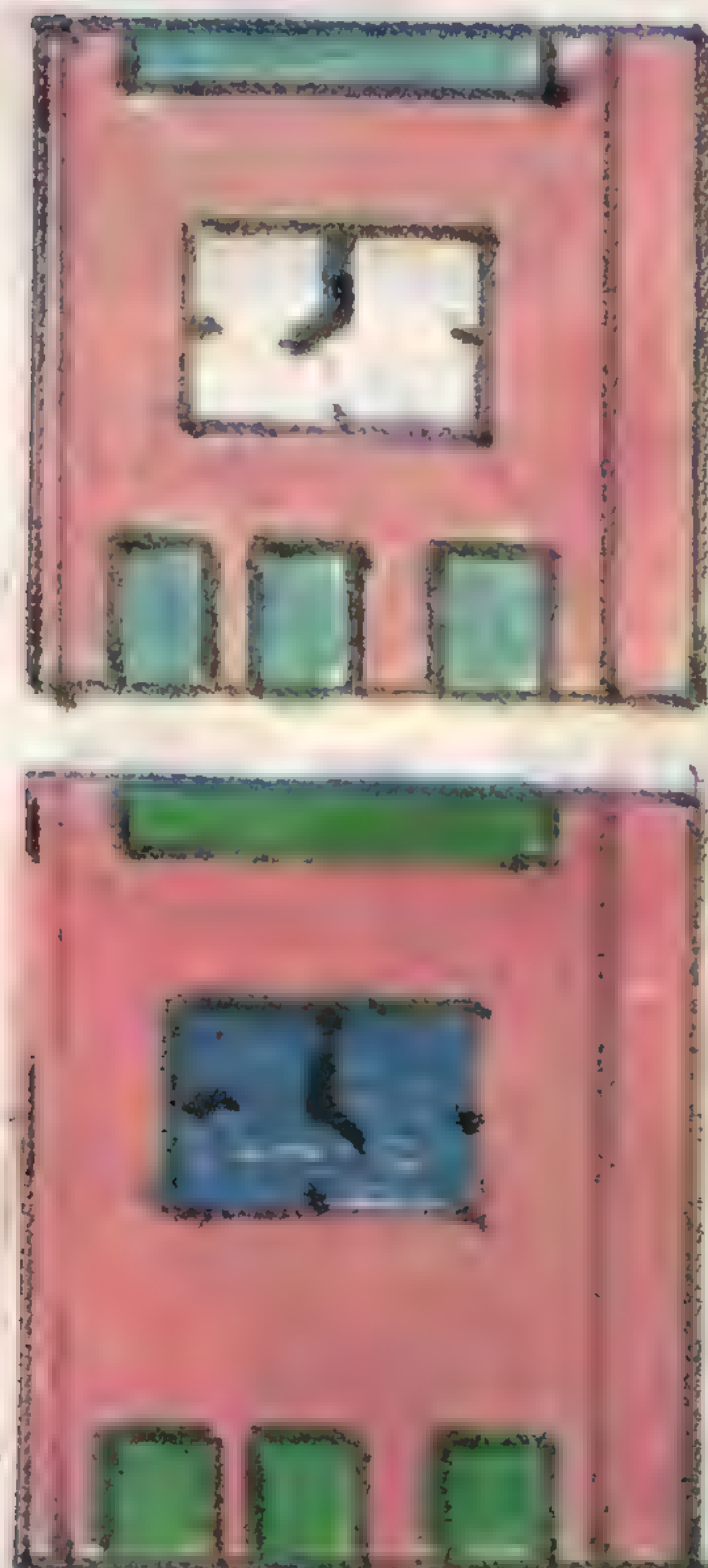
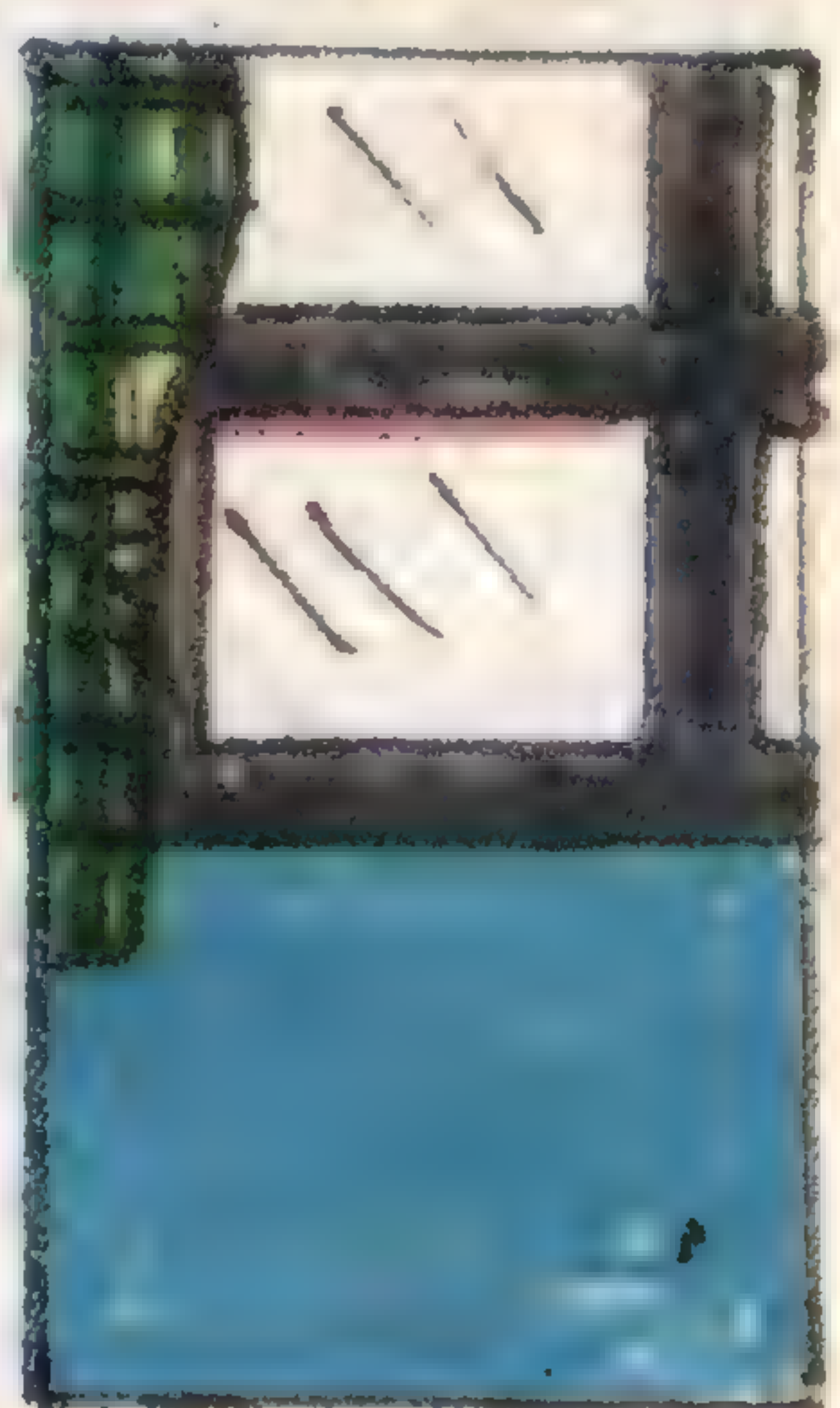
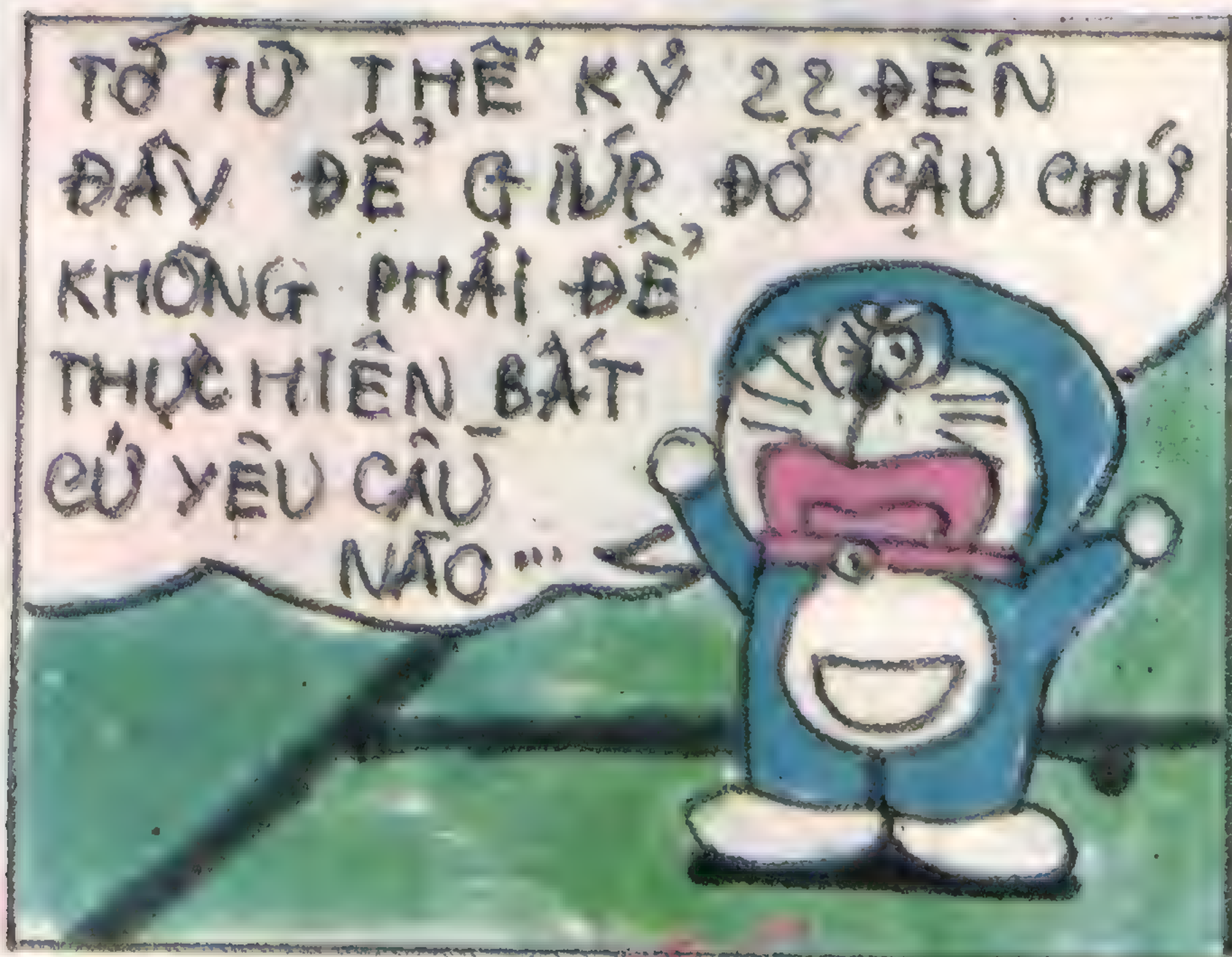
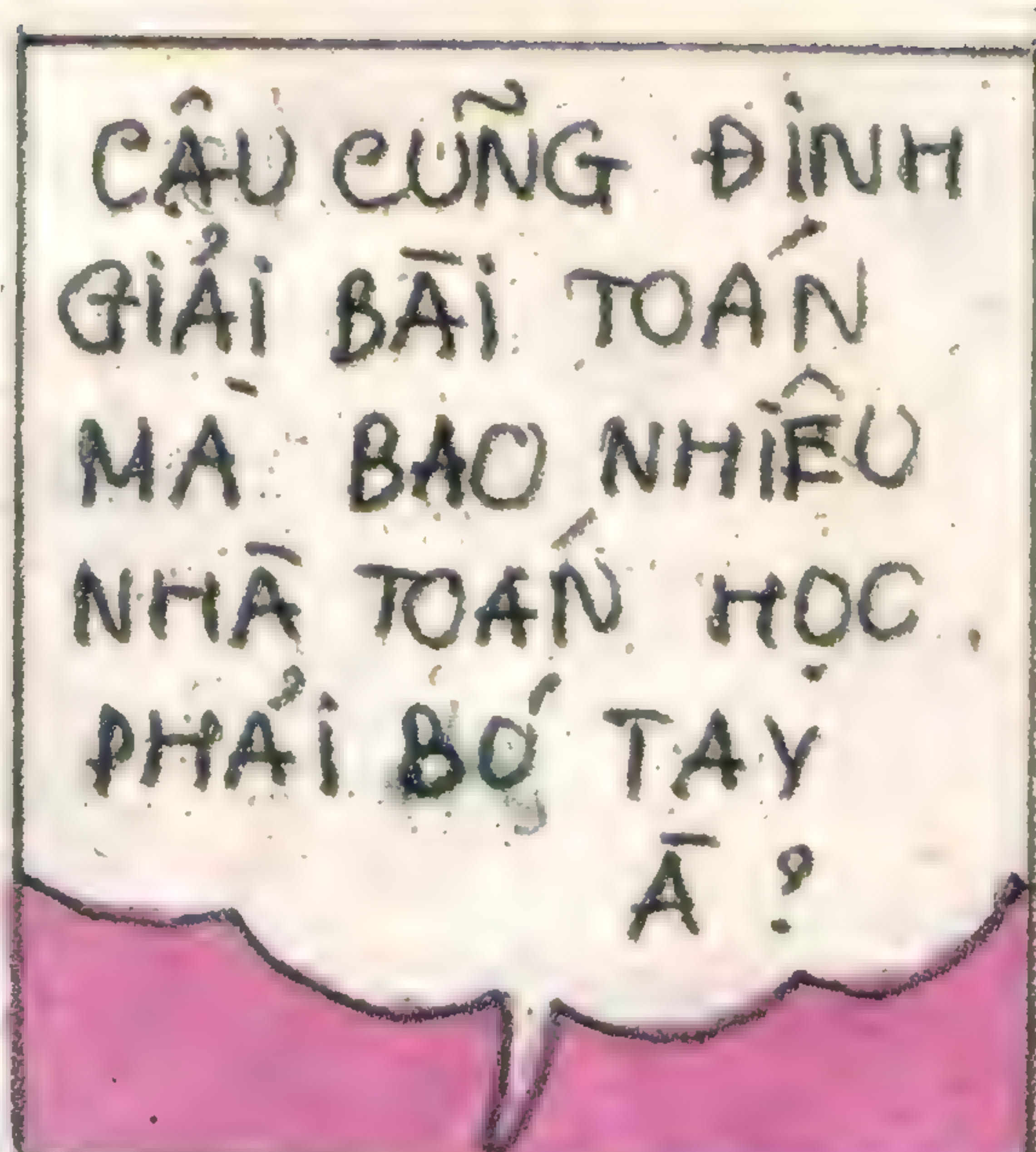
TO 268. Nguyễn Đình Chiểu
Q.3. TP Hồ Chí Minh

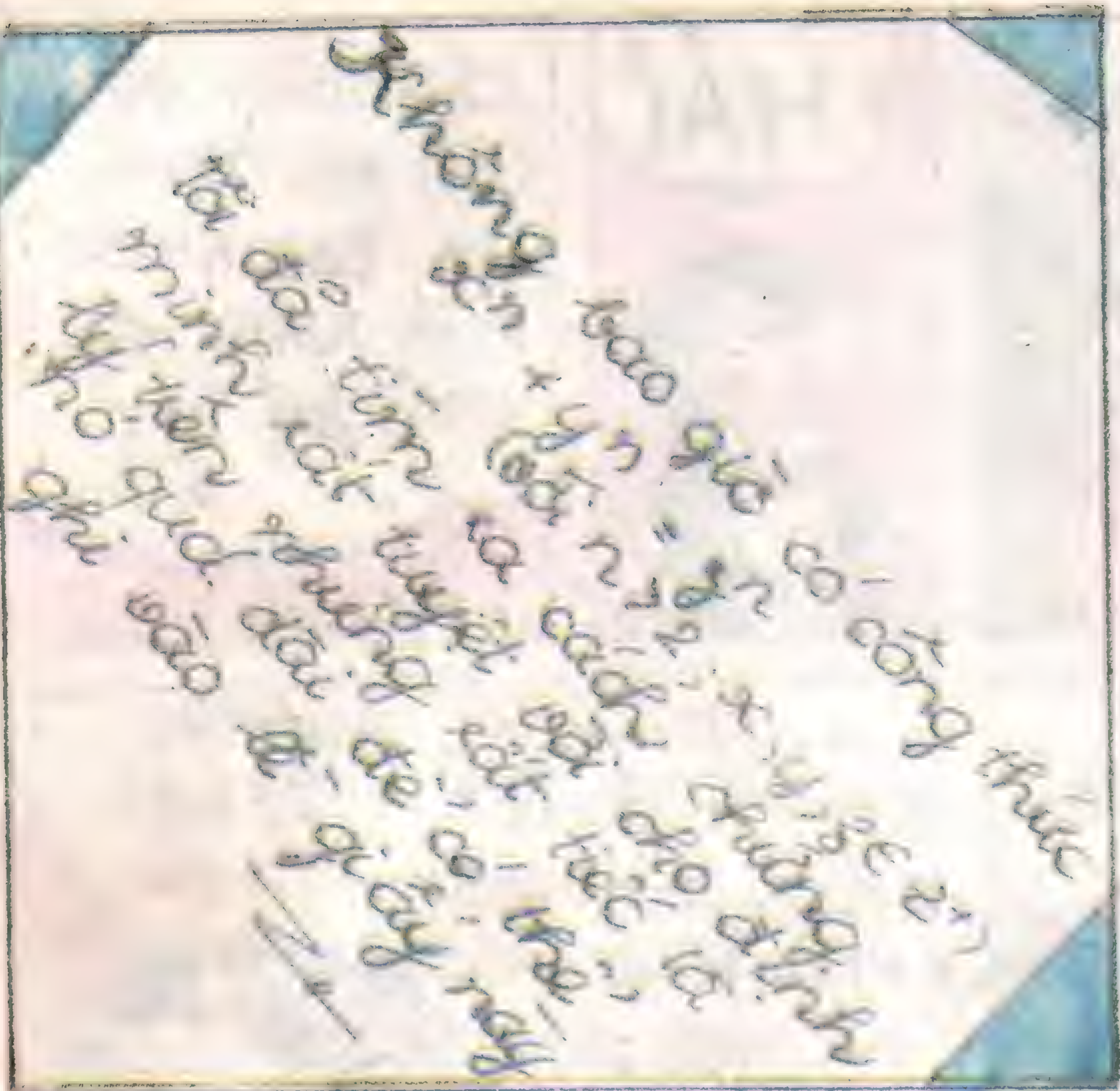
BÀI TOÁN FERMAT LỚN

• GIẢI NHẤT SÁNG TÁC TRANH TRUYỆN - CUỘC THI VUI
HÈ 1994 VỚI DÔRÊMON • TÁC GIẢ : ĐỖ HỒNG LONG, 14 TUỔI
(PHÒNG 2, TẦNG 1, A6, GIẢNG VÕ, BA ĐÌNH, HÀ NỘI).

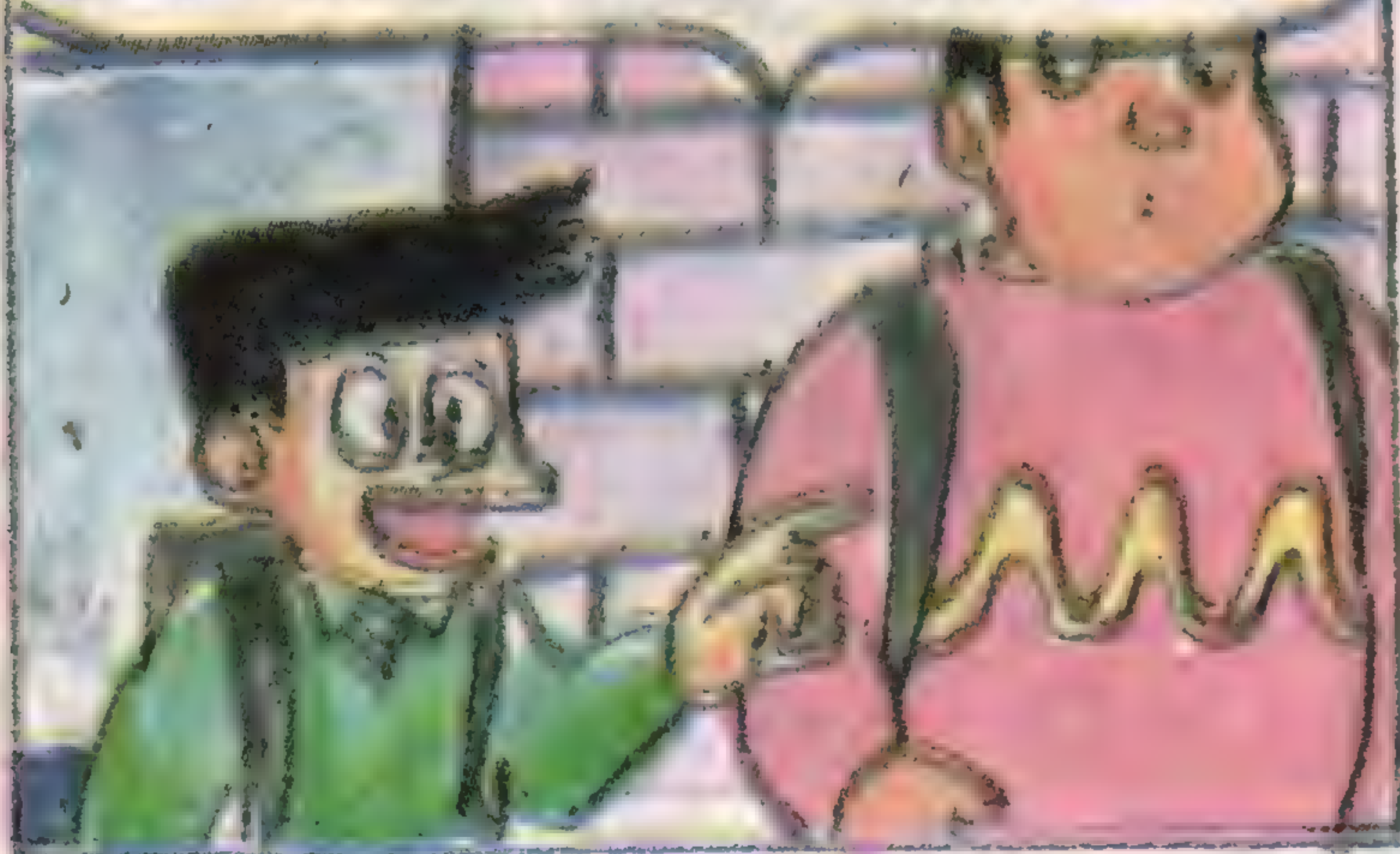

ĐẾN NAY, NHỜ SỰ GIÚP
ĐÓNG CỦA MÀY VÀ TÌNH,
CHÚNG TA ĐÃ CHỨNG
MÌNH TÔI H TRÊN,
1 TRIỆU NHỮNG VẤN
KHÔNG CHỨNG MINH
ĐƯỢC CÔNG THỨC TỔNG
QUÁT ...

F. P. WOLFSKEHL, 1 NHÀ
TOÁN HỌC ĐÃ TRƯỞNG GIẢI
THƯỞNG 100.000 MẠC
CHO AI GIẢI ĐƯỢC BÀI
TOÁN NÀY, THỜI HẠN
CUỐI CÙNG ĐỂ CÓ HIỆU LỰC
ĐỐI VỚI GIẢI LÀ NĂM 2007.

ỒI, XÊ KÔ!
CẬU BIẾT
NHIỀU QUÁ
NHÉ!

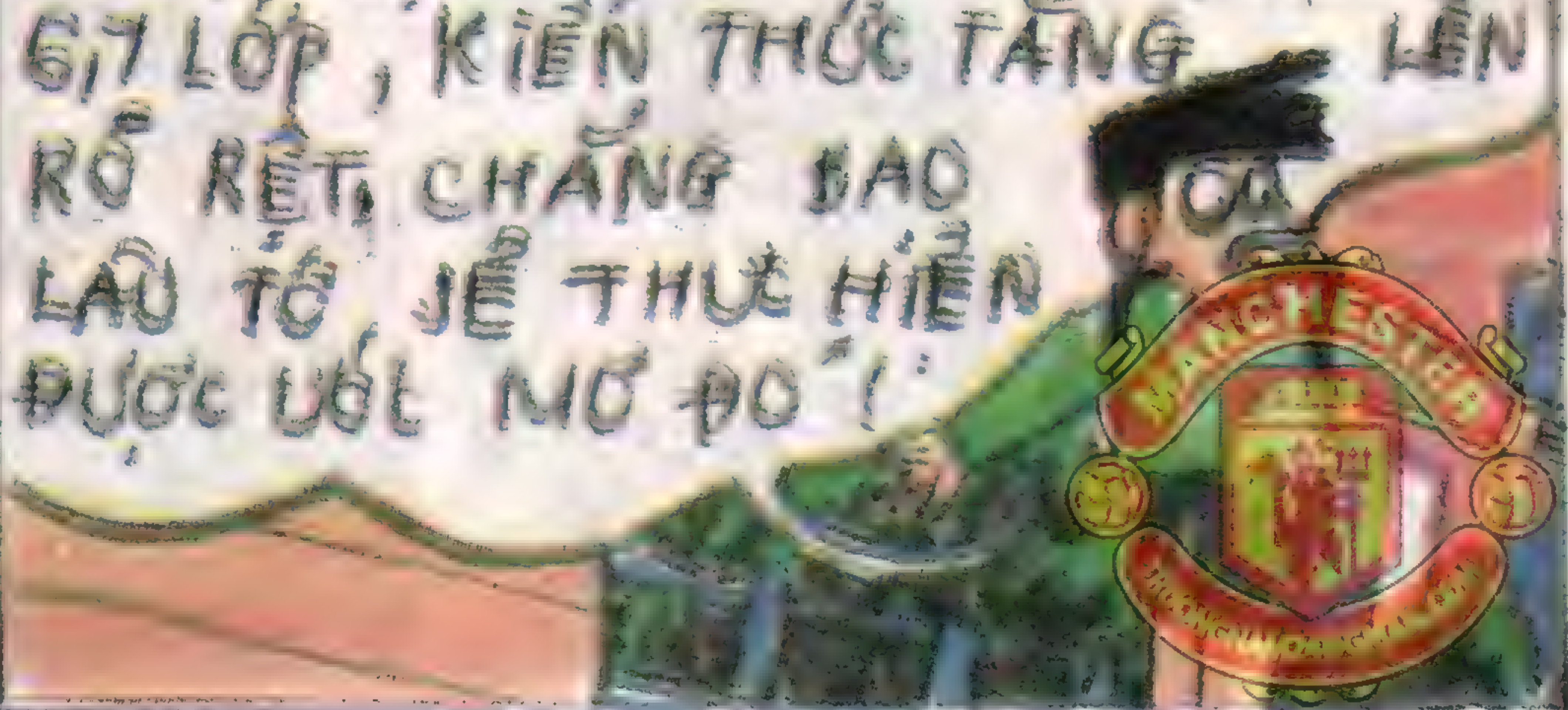
TỜ CỜ CỜ UỐC VONG
LỚN HƠN LÃ GIẢI
ĐƯỢC BÀI TOÁN
FÉRMAT LỚN KHI
LỚN LÊN ...

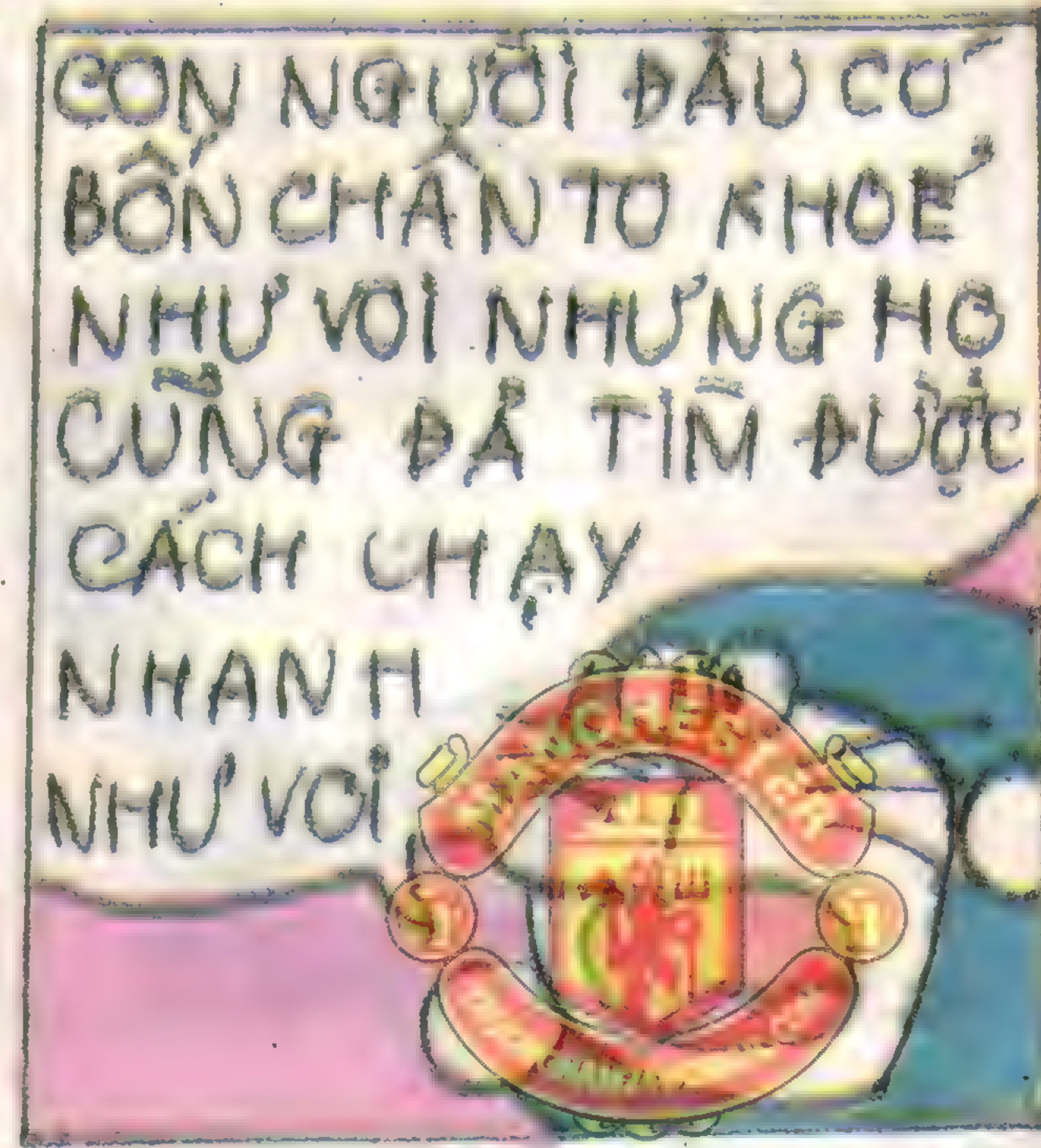
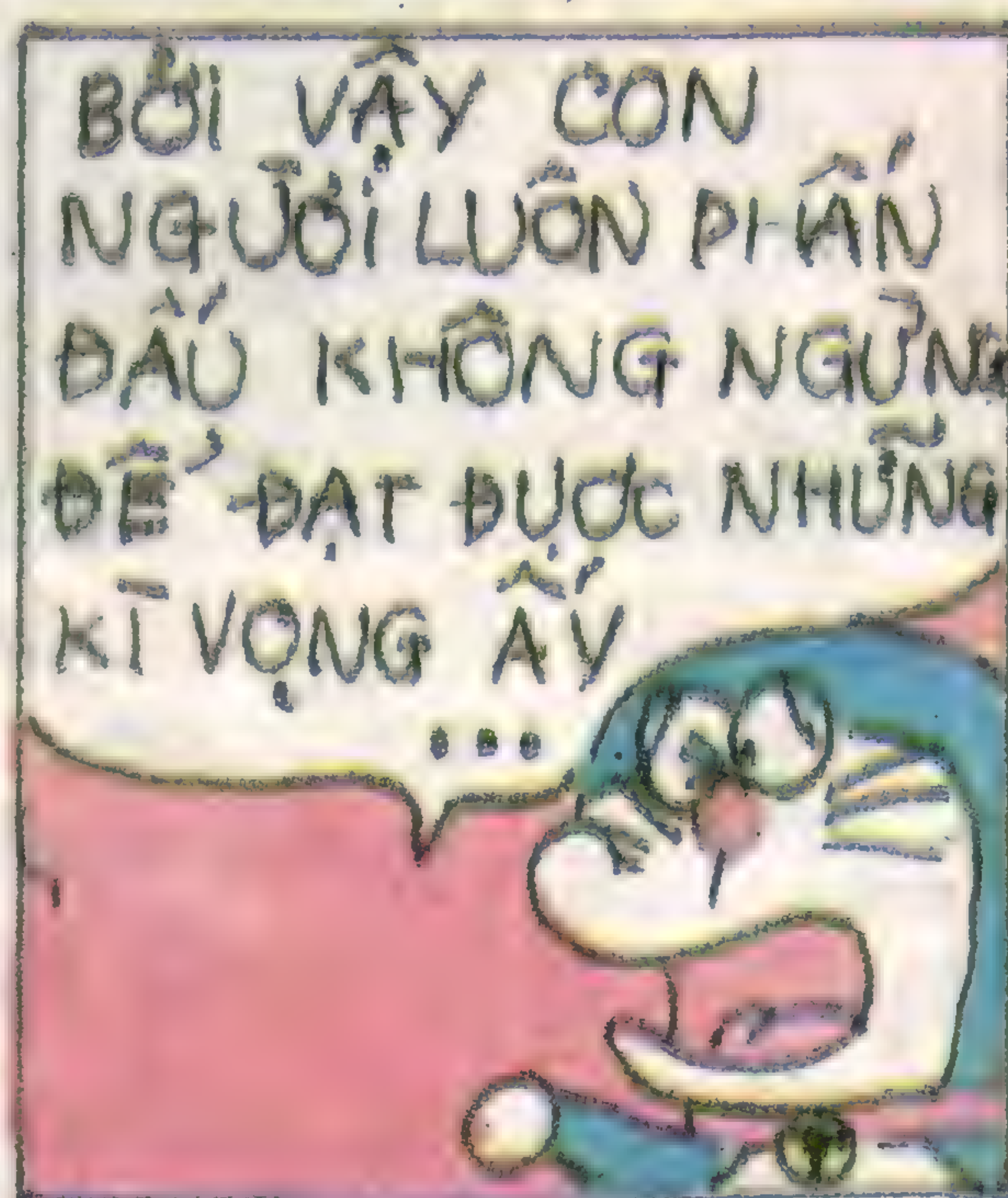
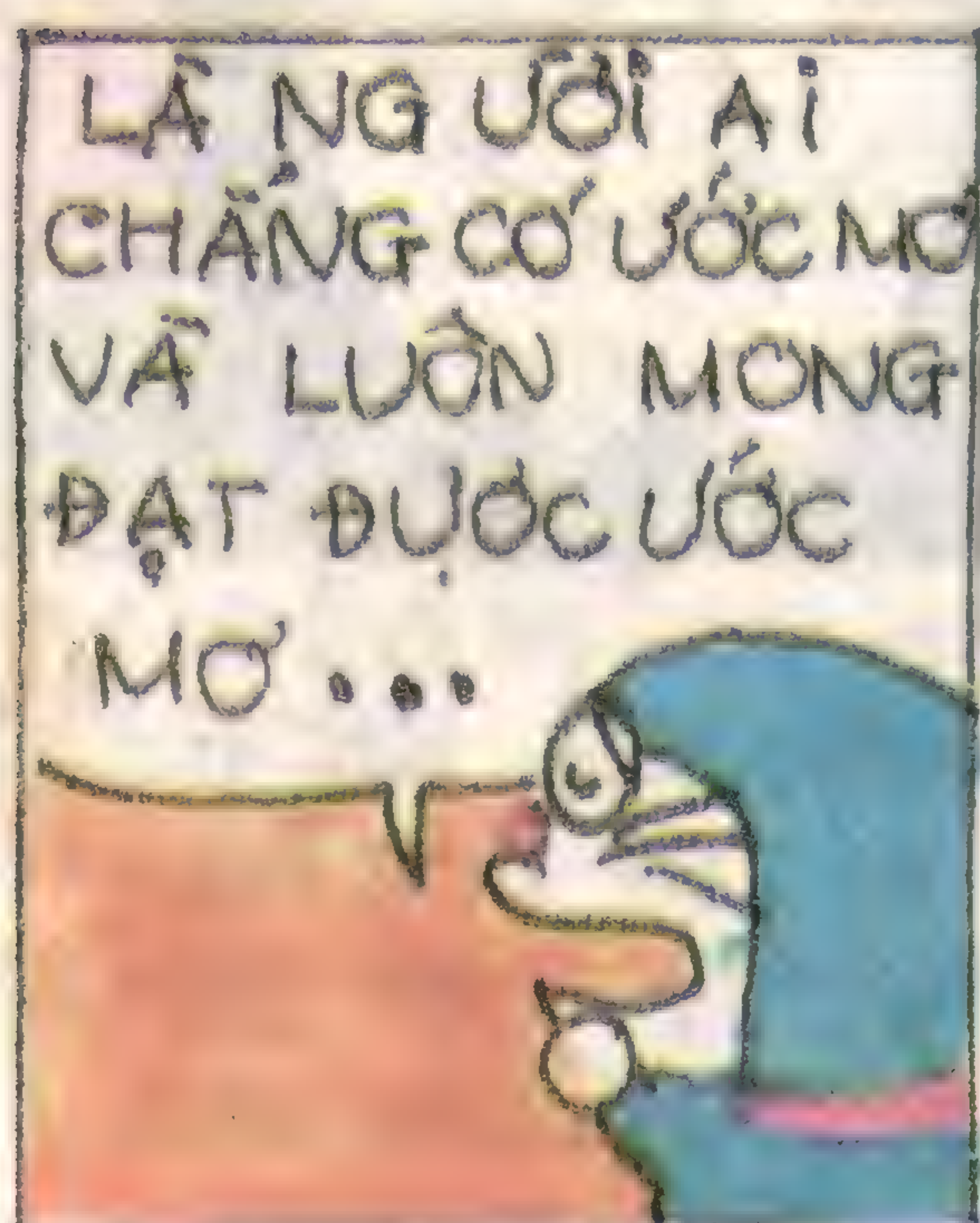

MƠ MỘNG VỪA VỪA THỜI
CHƯ XÊ KÔ. ĐẾN TÀI PHÉP
NHƯ ĐỒ RÊ MÓN CỜ BƠ
TAY NỮA LÃ ...

ĐỒ RÊ MÓN CỦA CẬU TÔI ĐANG GÌ
CHỨ! HIỆN NAY TÔI ĐI HỌC THÊM
6, 7 LỚP, KIẾN THỨC TĂNG LÊN
RỒ RÊT, CHẮNG ĐAO
LÀU TÔI SẼ THỰC HIỆN
ĐƯỢC ƯỚC MƠ ĐÓ!

NGAY CẢ BAY TRÊN
TRỜI NHƯ CHIM HAY
LĂN XUỐNG NƯỚC NHƯ
CÁ, CON NGƯỜI CŨNG
ĐÃ LÀM
ĐƯỢC

NGAY CẢ TỐ CŨNG
LÀ MỘT SÁNG TẠO
CỦA CON NGƯỜI
THỀ KỶ 22

BỜ VẬY, TỐ RẤT
ÚNG HỖ SỰ HAM
HIỂU BIẾT VÀ HAM
SÁNG TẠO CỦA CON
NGƯỜI

NHẤT LÀ LỚP TRẺ
CÁC CẬU SAU NÀY
SẼ LÀ NGƯỜI DỰNG
XÂY ĐẤT
MỚI

THÌ CẶNG PHẢI
HỌC NHIỀU ĐỂ
THÊM HIỂU BIẾT

TỐ RẤT PHỤC TÍNH
HAM HIỂU BIẾT
VÀ XÊ KÔ, BAO GIỜ
CẬU ẤY CŨNG
LÀ NGƯỜI
...

... KỂ NHỮNG ĐIỀU
LÝ THÚ CHO CHÚNG
MINH NGHE. CON
BÀI TOÁN FERMAT
LỚN, TỐ TIN RẰNG
SẼ CÓ NGƯỜI
TÌM RA ĐÁP SỐ.
BIẾT ĐÂU NGƯỜI
ĐÓ LẠI LÀ NGƯỜI
CỦA THỀ HỆ
TRẺ
CÁC CẬU

THỀ THÌ TỐ HỌC
ĐÂY, BIẾT ĐÂU TỐ
SẼ LÀ NGƯỜI TÌM
RA LỜI GIẢI CHO
BÀI TOÁN NÀY,,
ĐỜ RÈM NHE ?

CÁC BẠN ƠI ! CÁC BẠN CỐ TÌM NÒ BỊ TA
KHÔNG ? NẾU CÁC BẠN ƯỚC MƠ ĐƯỢC
BÀI TOÁN NÀY, HAY ĐI TỚI MỘT NGÀY
TRỜI KIẾN THỨC KHÁC THÌ HAY ĐI
HỌC VÀ CỐ GẮNG HƠN NỮA !

1. DÔRÊMON VỀ QUÊ EM - Tranh : NGUYỄN THIỆN ĐÌNH

Lớp 6A4 trường Cầu Kiệu - Đ/C : 61 Hoàng Văn Thụ (Phú Nhuận)

2. DÔRÊMON TẮM BIỂN VỚI CÁC BẠN - Tranh: LÊ THỊ TỐ QUYÊN

Lớp 4/3 Trường Phan Đình Phùng

3. ĐÔI MÓN VUI HÈ VỚI CHÚNG EM - Tranh : HOÀNG MAI MAI
Lớp 4C Trường Kim Đồng - Đ/C : 52/61 Thống Nhất - Lâm Đồng

4. SẮC MÀU VIỆT NAM - Tranh: TRẦN HOÀNG LÂM (HÀ NỘI)

5. ĐỜÊMON CHƠI THẢ DIỀU - Tranh: MAI THỊ XUÂN DUNG
Lớp 5B trường Kim Đồng (Đức Trọng - Lâm Đồng)

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG
VĂN PHÒNG ĐỜÊMON

THẺ HỘI VIÊN

CÂU LẠC BỘ 100 ĐIỂM MUỖI

MẪU THẺ HỘI VIÊN CÂU LẠC BỘ 100 ĐIỂM MUỖI. THẺ NÀY SẼ
ĐƯỢC GỬI ĐẾN CÁC BẠN HỘI VIÊN TRONG THÁNG 3 NĂM 1995

kế hoạch xuất bản năm 1995 của NXB KIM ĐỒNG

Cũng như 2 năm 1993 và 1994, mỗi năm NXB xuất bản 250 đầu sách, gần 10 triệu bản và 1 tỉ trang in. Năm 1995 sách của NXB sẽ phong phú và đa dạng hơn về nội dung và đề tài, do kết quả của *Cuộc vận động sáng tác truyện và tranh truyện cho thiếu nhi*, do việc đầu tư làm những cuốn sách có giá trị phục vụ những ngày lễ lớn.

Riêng loại sách định kỳ (sách phát hành vào những ngày nhất định trong Tuần) sau *Đôrêmon* sẽ là các bộ sách *Tứ quái TKKG*, *Nhóc Marukô*, *Tây duký*... các bộ sách này bước đầu giới thiệu trong năm 1994, đã được bạn đọc ghi nhận. Phát hành song song cùng với các bộ sách này trong năm 1995 còn có *Tarzan*, *Chúa Sơn Lâm*, *Walt Disney*. Vào dịp hè sẽ có thêm *Tin Tin*, *Astérix*, *Dragon Ball* và *Sailormoon*.

Như vậy về loại hình bên cạnh *tranh truyện* là *truyện* với bộ tiểu thuyết trường thiên *Tứ quái TKKG* - 68 truyện, năm 1994 đã xuất bản 8 truyện, mỗi truyện số lượng in đến 50.000 bản mà vẫn chưa đáp ứng được nhu cầu bạn đọc. Năm 1995 sẽ tái bản 8 truyện đã in và xuất bản các tập truyện mới, số trang mỗi truyện sẽ tăng 160 trang lên 192 trang (sẽ phát hành đan xen với *Tứ quái TKKG* của Đức là *Tứ quái* của Mỹ, Anh, Pháp và một số nước khác).

Về tranh truyện với thể loại comics do *Đôrêmon* mở đầu, tiếp đến là "*Nhóc Marukô*", nay sẽ thêm *Dragon Ball*, *Sailormoon* là những bộ tranh nổi tiếng của Nhật Bản đang được nhiều nước in lại.

Bên cạnh Comics là những bộ truyện tranh được xếp vào loại cổ điển như Tarzan, Tin Tin, Astérix và cả Walt Disney, trước đây chưa có điều kiện in màu, nay NXB sẽ cho in theo bản gốc của các NXB có uy tín trên thế giới.

Hy vọng các bộ sách truyện và sách tranh của NXB phát hành trong năm 1995 sẽ làm phong phú thêm kho tàng kiến thức và sự hưởng thụ văn hóa của bạn đọc.

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

LỊCH PHÁT HÀNH SÁCH ĐỊNH KỲ

THÁNG 3 NĂM 1995

Thứ sáu 17/3/1995

- TỨ QUÁI TKKG TẬP 9 : SÓNG GIÓ Ở TRẠI HÈ
- TARZAN TẬP 1 : TARZAN TRỞ VỀ
- CHÚA SƠN LÂM TẬP 1 : CUỘC CHÌM NỔI CỦA SƯ TỬ TRẮNG LÊO

Thứ sáu 24/3/1995

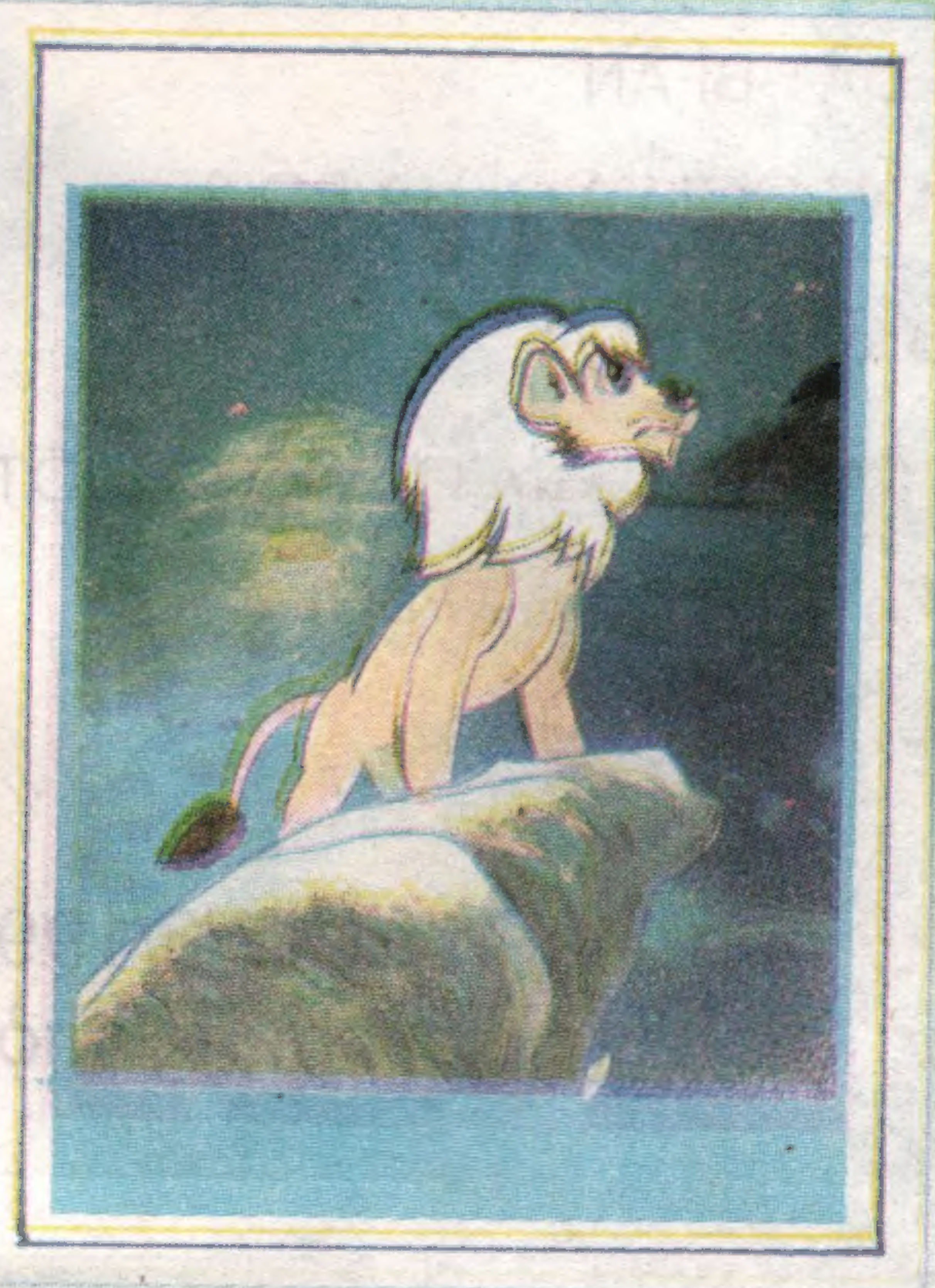
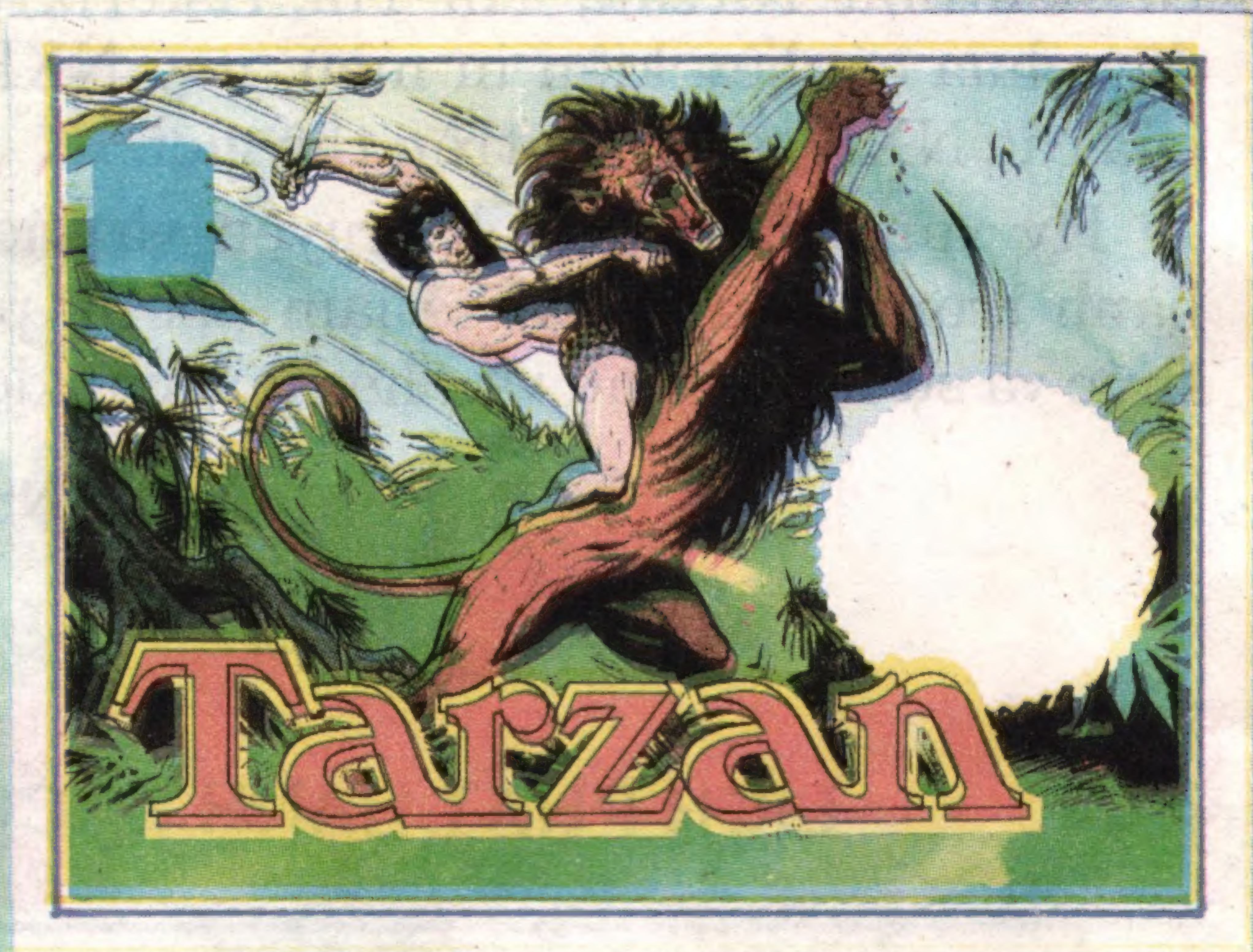
- TỨ QUÁI TKKG TẬP 10 : THÀNH PHỐ BỊ TỔNG TIỀN
- TARZAN TẬP 2 : VÙNG ĐẤT BÍ ẨN
- NHÓC MARUKÔ TẬP 6 : DƯA HẦU GỌI LÀ GÌ HẢ BỐ ?

Thứ sáu 31/3/1995

- TỨ QUÁI TKKG TẬP 11 : BĂNG LÀM BẠC GIẢ Ở PHỐ CHUỘT
- TARZAN TẬP 3 : TRỪNG TRỊ KẺ PHẢN BỘI
- THƯ ĐÔRÊMON : LÁ THƯ THỨ NHẤT

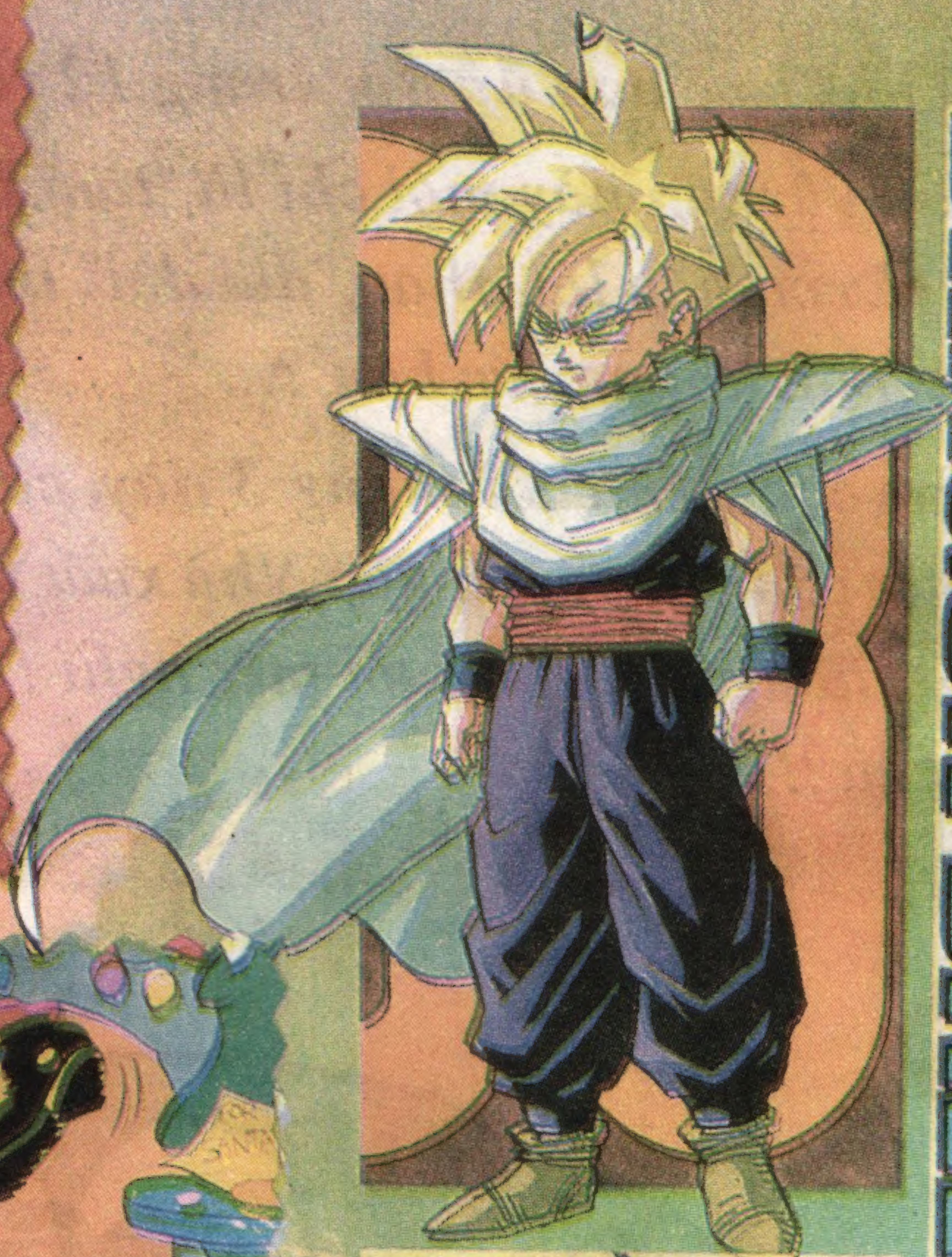
Ghi chú : Tất cả sách định kỳ phát hành từ 17/3/1995 trở đi, đều tăng trang hoặc tăng màu và có chung một giá bán lẻ 3.000 đồng /tập.

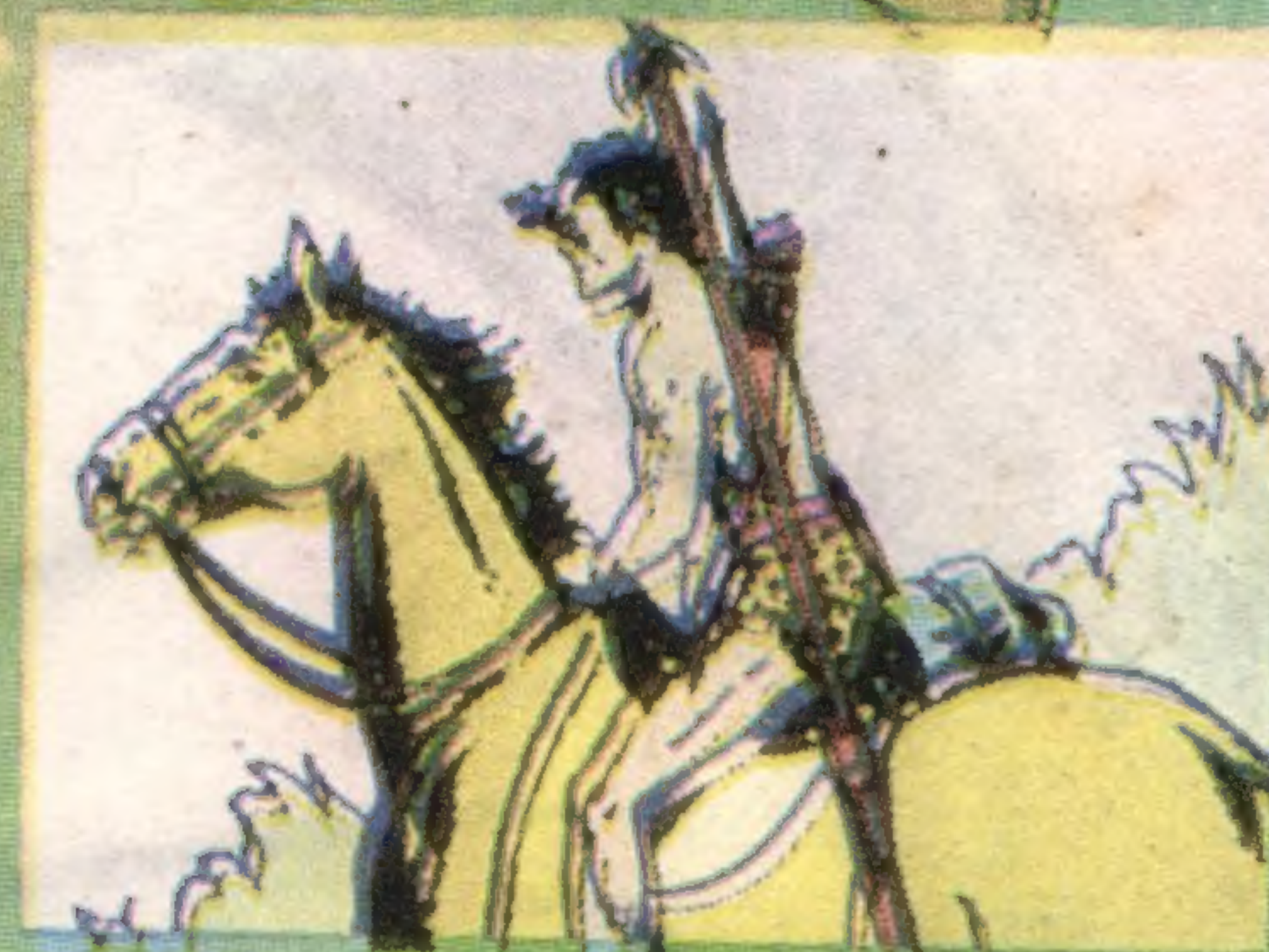

TINTIN AU VIETNAM

Những nhân vật truyện tranh các bạn sẽ gặp :

DRAGON BALL

Asterix

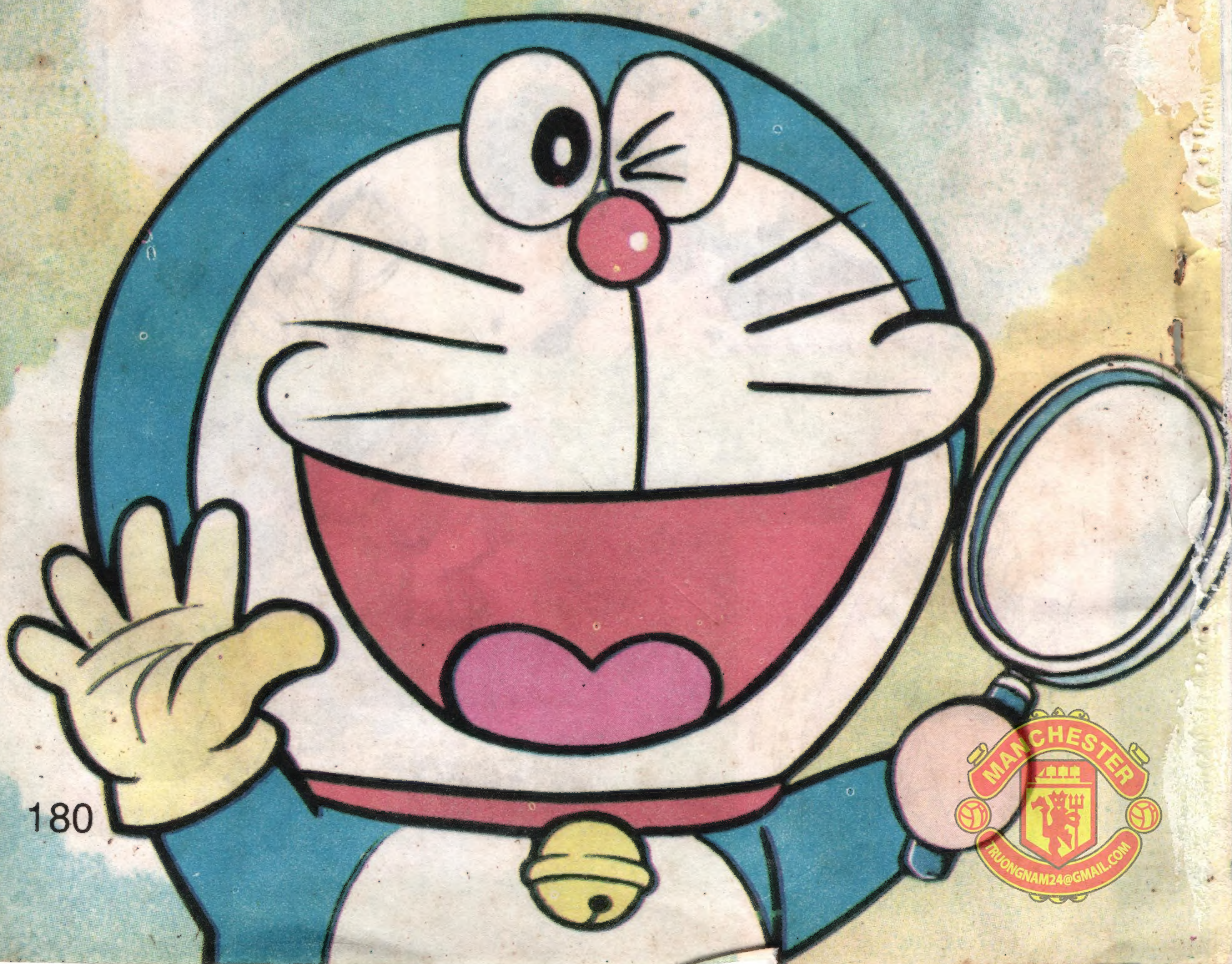

Hi hi... Các bạn đã đọc trang 12 rồi chứ ?...

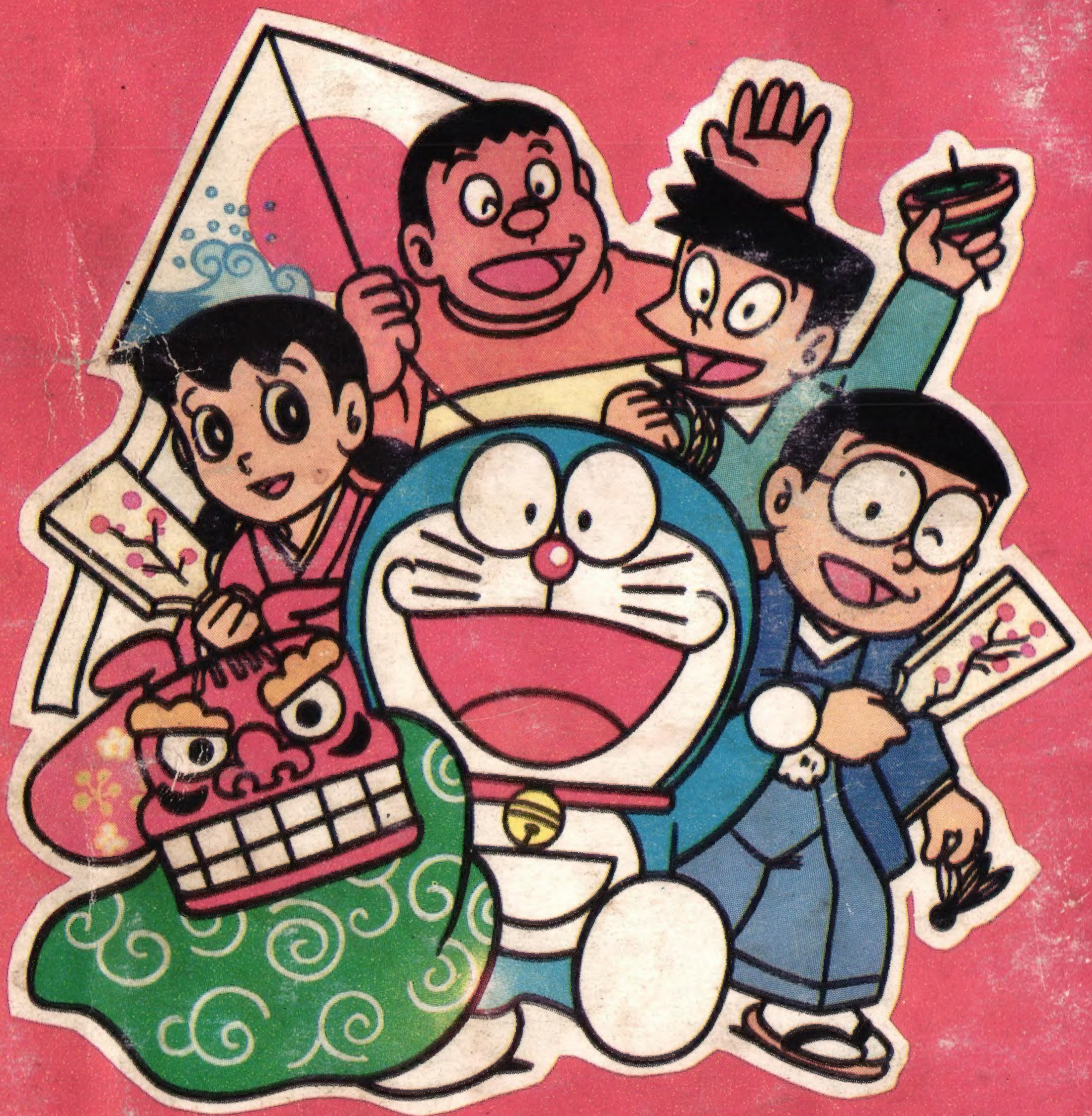
Như vậy tập này mới chỉ là "tạm biệt" thôi đấy nhé, chúng ta sẽ còn gặp lại nhau "dài dài" mỗi tháng một lần qua thư từ, phải không các bạn ?...

Hãy chờ đến cuối tháng 3 này, các bạn sẽ nhận lá thư thứ nhất của bọn tớ gửi qua Nhà xuất bản Kim Đồng, một lá thư rất "nặng ký" đọc cười mệt nghỉ ! bảo đảm sẽ làm hài lòng tất cả !!!

Mèo Ú Dôrêmon

CHÀO TẠM BIỆT

MANCHESTER
GIÁ: 5.000đ
TRUONGNAM24@GMAIL.COM